

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 7. decembris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2011.–2012. GADA SESIJA	
	2011. gada 10.–12. maija plenārsēdes	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 227 E, 2.8.2011.	
	PIENĒMTIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2011. gada 10. maijs	
2012/C 377 E/01	Pagaidu pasākumi attiecībā uz debitoru aktīvu iesaldēšanu un atklāšanu pārrobežu lietās Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par pagaidu pasākumiem attiecībā uz debitoru aktīvu iesaldēšanu un atklāšanu pārrobežu lietās (2009/2169(INI))	1
	PIELIKUMS	3
	Trešdiena, 2011. gada 11. maijs	
2012/C 377 E/02	Finanšu iestāžu korporatīvā pārvaldība Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību (2010/2303(INI))	7
2012/C 377 E/03	Brīvās tirdzniecības nolīgums ar Indiju Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par pašreizējo stāvokli sarunās par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu	13
2012/C 377 E/04	ES un Japānas tirdzniecības attiecības Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par ES un Japānas tirdzniecības attiecībām	19

2012/C 377 E/05	Mežu gatavība klimata pārmaiņām Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par Komisijas Zaļo grāmatu "Meža aizsardzība un meža informācija ES — gādājot par mežu gatavību klimata pārmaiņām (2010/2106(INI))	23
2012/C 377 E/06	Padomes gada ziņojums Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2009. gadā Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2009. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma II daļas G sadaļas 43. punktu (2010/2124(INI))	35
2012/C 377 E/07	Kopējās drošības un aizsardzības politikas attīstība pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par kopējās drošības un aizsardzības politikas attīstību pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā (2010/2299(INI))	51
2012/C 377 E/08	ES kā globāla spēka nozīme daudzpusējās organizācijās Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par ES kā globāla spēka nozīmi daudzpusējās organizācijās (2010/2298(INI))	66
Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs		
2012/C 377 E/09	Iniciatīva "Jaunatne kustībā" — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par iniciatīvu „Jaunatne kustībā” — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai (2010/2307(INI))	77
2012/C 377 E/10	Bērnu agrīnā izglītošana Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par bērnu agrīno izglītošanu Eiropas Savienībā (2010/2159(INI))	89
2012/C 377 E/11	ES un Mauritānijas partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par ES un Mauritānijas partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē	95
2012/C 377 E/12	Publiskais iepirkums Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par publiskā sektora tirgu vienlīdzīgu pieejamību ES un trešās valstīs un par publiskā iepirkuma, tostarp koncesiju, tiesiskā regulējuma pārskatīšanu	99
2012/C 377 E/13	Naftas cenu pieauguma izraisītā krīze Eiropas zivsaimniecības nozarē Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par naftas cenas pieauguma izraisīto krīzi Eiropas zivsaimniecības nozarē	101
2012/C 377 E/14	Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšana Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par „Eiropas mazās uzņēmējdarbības akta” pārskatīšanu	102
2012/C 377 E/15	Inovācijas savienība — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par Inovācijas savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei (2010/2245(INI))	108

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Pagaidu pasākumi attiecībā uz debitoru aktīvu iesaldēšanu un atklāšanu pārrobežu lietās

P7_TA(2011)0193

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par pagaidu pasākumiem attiecībā uz debitoru aktīvu iesaldēšanu un atklāšanu pārrobežu lietās (2009/2169(INI))

(2012/C 377 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju „Zaļā grāmata par tiesas nolēmumu izpildes efektivitātes uzlabošanu Eiropas Savienībā — aresta uzlikšana bankas kontiem” ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 22. aprīļa rezolūciju par nolēmumu efektīvu izpildi Eiropas Savienībā — parādnieku īpašumu pārredzamība ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. novembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei — brīvības, drošības un tiesiskuma telpa pilsoņu interesēs — Stokholmas programma ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2009. gada 10. decembrī pieņemto Stokholmas programmu 2010.–2014. gadam — atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā ⁽⁴⁾, un it īpaši tās 3.4.2. punktu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 42. un 48. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0147/2011),
- A. tā kā Savienības svarīgākais instruments izaugsmes veicināšanai pēc finanšu krīzes pārvarēšanas ir tās iekšējais tirgus; tā kā ir būtiski, lai miljoniem uzņēmumu un pilsoņu, kas izmanto iekšējo tirgu un tiesības dzīvot, strādāt un ceļot visā ES, ir pieejami efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi gadījumā, ja viņi ceļ prasību pret citu pilsoni vai uzņēmumu;

⁽¹⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 655. lpp.⁽²⁾ OV C 184 E, 8.07.2010., 7. lpp.⁽³⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 12. lpp.⁽⁴⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.⁽⁵⁾ Eiropadomes secinājumi, 2009. gada 10. un 11. decembris, EUCO 6/09.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

- B. tā kā iekšējais tirgus un brīvības, drošības un tiesiskuma telpa pilsoņiem un uzņēmumiem kļūst par realitāti tikai tad, ja Savienības tiesību akti, īpaši civiltiesību jomā, tiek efektīvi piemēroti, sākot no transponēšanas un izpratnes veidošanas līdz piemērošanai un īstenošanai;
- C. tā kā pašreizējais sekmīgas pārrobežu parādu atgūšanas līmenis ir ļoti zems gan attiecībā uz privātpersonu, gan uzņēmumu aktīviem; tā kā šī situācija apgrūtina pārrobežu tirdzniecību, ļauj parādu nemaksātājiem justies nesodītiem un kavē Savienības ekonomisko darbību;
- D. tā kā gadījumos, kad debitoram ir aktīvi vairākās dalībvalstīs, pārrobežu parādu atgūšanas izmaksas kreditoriem pašlaik ir pārmērīgi augstas; tā kā ir pienācis laiks vienkāršot un paātrināt šo atgūšanas procesu;
- E. tā kā šādas ārkārtīgi lielas izmaksas negatīvi ietekmē pārrobežu aizdevumu apjomu palielināšanu un pat pārrobežu tirdzniecības darījumus, radot būtisku šķērslī pilnvērtīgai iekšējā tirgus darbībai;
- F. tā kā pārrobežu piemērošana jāizvirza par prioritāti iekšējā tirgū un tiesām jāspēj ātri rīkoties, lai iesaldētu debitora vai iespējamā debitora aktīvus; tā kā pretējā gadījumā negodīgi uzņēmēji un tie, kas apzināti cenšas izvairīties no atbildības, var pārcelt savus aktīvus uz citu jurisdikciju, liekot pilsoņiem un mazajiem uzņēmumiem, kuri jau ir saņēmuši tiesas spriedumu, vērsties citas dalībvalsts tiesās, lai mēģinātu atgūt aktīvus;
- G. tā kā ir vajadzīgs rīkojums atklāt informāciju par aktīviem, ņemot vērā praktiskās grūtības, ar kādām saskaras kreditori, lai iegūtu informāciju par debitoriem no valsts vai privātiem avotiem pārrobežu kontekstā;
- H. tā kā šajā rezolūcijā prasītā likumdošanas pasākuma pamatā jābūt sīki izstrādātam ietekmes novērtējumam, kā to pieprasījis Parlaments;
- I. tā kā Eiropas e-tiesiskuma portālā jābūt pieejamai detalizētai informācijai par procedūrām attiecībā uz prasību izpildi katrā dalībvalstī; tā kā ir jāpastiprina sadarbība starp dalībvalstu izpildiestādēm, lai paātrinātu parādu piedziņas procesu;
- J. tā kā ar ierosinātajiem instrumentiem jāpapildina pašreizējie Savienības tiesību akti un iniciatīvas, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Direktīva 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ⁽¹⁾, Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām ⁽⁴⁾ un Eiropas e-tiesiskuma portāls;
- K. tā kā instrumentiem jābūt vienkāršiem un jānovērš kavējumi un nelietderīgas izmaksas; tā kā tiem vajadzības gadījumā jābūt pieejamiem *ex parte*, saglabājot „pārsteiguma efektu”; tā kā debitoriem vai iespējamiem debitoriem jābūt attiecīgi aizsargātiem, lai izvairītos no pieprasīto pasākumu ļaunprātīgas izmantošanas,

⁽¹⁾ OV L 48, 23.2.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 399, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 199, 31.7.2007., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

1. prasa Komisijai, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 2. punktu, iesniegt Parlamentam priekšlikumus tiesību aktiem par pasākumiem attiecībā uz debitoru un iespējamo debitoru aktīvu iesaldēšanu un atklāšanu pārrobežu lietās saskaņā ar turpmāk dotajiem detalizētajiem ieteikumiem;
2. apstiprina, ka šajos ieteikumos ir ievērots subsidiaritātes princips un pilsoņu pamattiesības;
3. uzskata, ka prasītajam priekšlikumam nav finansiālas ietekmes uz Savienības budžetu;
4. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un pievienotos sīki izstrādātos ieteikumus Komisijai un Padomei.

PIELIKUMS

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMAM: DETALIZĒTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU**1. daļa. Prasītie instrumenti*****1. ieteikums (par pieņemamo instrumentu formu un būtību)***

Eiropas Parlaments prasa šādus instrumentus: Eiropas aktīvu saglabāšanas rīkojumu (EASR) un Eiropas aktīvu atklāšanas rīkojumu (EAAR). Savienības rīcībai jāizpaužas regulas formā. Abiem instrumentiem jābūt autonomiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas papildina valsts tiesību aktos paredzētos instrumentus. Minētie instrumenti jāpiemēro tikai pārrobežu gadījumos.

2. daļa. Kopīgi ieteikumi abiem instrumentiem***2. ieteikums (par jurisdikciju izdot šādu rīkojumu)***

Eiropas Parlaments uzskata, ka prasītajos instrumentos jāietver vienoti noteikumi attiecībā uz jurisdikciju, lai noteiktu, kuras valsts tiesas ir kompetentas izdot šādus rīkojumus. Minētajos vienotajos noteikumos jāņem vērā, ka tiesa, kura ir tiesīga lietu izskatīt pēc būtības, saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ parasti ir piemērotākā šādu rīkojumu izdošanai. Tajos jāņem vērā arī pamatlietas izskatīšanas stadija, kuras laikā rīkojums pieprasīts.

3. ieteikums (par jurisdikciju izskatīt rīkojumu apstrīdēšanas gadījumus)

Eiropas Parlaments uzskata, ka gadījumos, kad tiek apstrīdēta šo rīkojumu iedarbība visā ES, rīkojumu apstrīdēšanas izskatīšanai jābūt tās tiesas ekskluzīvā jurisdikcijā, kas izdevusi EASR vai EAAR. Šo noteikumu varētu mīkstināt gadījumos, kad tiek apstrīdēta rīkojuma iedarbība konkrētā dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā atrodas izsniedzēja tiesa, lai aizsargātu debitorus, iespējamus debitorus un trešās puses, piešķirot jurisdikciju arī tās dalībvalsts tiesām, kurās atrodas aktīvi. Rīkojumu apstrīdēšanas pamatojumam jābūt sīki izklāstītam prasītajos instrumentos.

4. ieteikums (par standarta veidlapu rīkojumu pieprasīšanai un ziņojumu sniegšanai)

Eiropas Parlaments uzskata, ka abi rīkojumi jāpieprasa, izmantojot vienotu daudzvalodu veidlapu, kas būtu pieejama arī Eiropas e-tiesiskuma portālā. Šai veidlapai jābūt pēc iespējas vienkāršākai. Arī paziņojumiem saistībā ar rīkojumu izpildi jābūt standartizētiem (piemēram, EASR gadījumā — bankas atbilde izpildiestādei par sekmīgu konta arestu, paziņojums debitoram u. c.).

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembris Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, (OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.)

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs**5. ieteikums (par ziņojumu sniegšanu)**

Komisijai jāuzliek par pienākumu sniegt ziņojumu par prasīto instrumentu īstenošanu, it īpaši par to ieviešanu.

3. daļa. Īpaši ieteikumi attiecībā uz Eiropas aktīvu saglabāšanas rīkojumu**6. ieteikums (par pamatlīstas izskatīšanas posmu, kurā var vērsties pēc rīkojuma)**

Eiropas Parlaments uzskata, ka ļoti liela nozīme ir iespējai saņemt EASR *ex parte*, proti, bez sākotnēja paziņojuma sniegšanas pusei, kurai pieder attiecīgie aktīvi. Rīkojumam jābūt pieejamam pirms pamatlīstas izskatīšanas, izskatīšanas laikā un pēc tās beigām.

7. ieteikums (par kreditora celto prasību)

Eiropas Parlaments uzskata, ka valsts tiesai EASR jāizdod patstāvīgi. Turklāt pierādīšanas pienākums jāpilda prasītājam, lai viņa prasība *prima facie* lietā (*fumus boni juris*) būtu pieņemama un izskatāma steidzamības kārtībā (*periculum in mora*). Valstu tiesām šie kritēriji jāizvērtē, pamatojoties uz pastāvošo Tiesas judikatūru.

8. ieteikums (par informācijas apjoma minimumu, kas nepieciešams EASR izdošanai)

Eiropas Parlaments uzskata, ka būtu pietiekami saņemt precīzu informāciju par debitoru vai iespējamo debitoru, nevis par bankas kontu numuriem. Šādai informācijai vajadzētu būt pietiekamai, lai neradītu apjukumu homonīmijas gadījumā.

9. ieteikums (par šāda rīkojuma izpildāmību)

Ja rīkojums saņemts pirms sprieduma, kurā konstatē parādu, kā tas visbiežāk notiek, tam jābūt izpildāmam visā ES, veicot minimālus nepieciešamos pagaidu pasākumus. Savukārt, ja rīkojums saņemts pēc sprieduma, kurā konstatē parādu, tam jābūt izpildāmam visā ES bez pagaidu pasākumu veikšanas.

10. ieteikums (par šāda rīkojuma darbības formu)

Eiropas Parlaments uzskata, ka EASR darbības forma jāattiecinā tikai uz bankas kontu arestu un noguldījumu pagaidu iesaldēšanu, kreditoram nedrīkst piešķirt nekādas aktīvu īpašumtiesības. Papildus tam jāapsver jautājums par rīkojuma attiecināšanu uz citiem aktīvu veidiem, piemēram, nekustamo īpašumu vai nākamajiem aktīviem (prasījumam pienāks samaksas termiņš vai ir iespējama mantojuma saņemšana).

EASR nedrīkst skart vairāk bankas kontu kā nepieciešams, un iesaldēšanas rīkojums jāattiecinā tikai uz parāda summu, pieskaitot maksu par juridiskajiem pakalpojumiem un procentus. Izdevējai tiesai jābūt iespējai ierobežot rīkojumu attiecībā uz tā ilgumu, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi un ņemot vērā katras lietas būtību.

11. ieteikums (par EASR apstrādi)

Eiropas Parlaments ieteiktu izmantot Eiropas e-tiesiskuma portālā pieejamu elektroniskas pārsūtīšanas sistēmu starp izdevēju tiesu un banku, kurā atvērti attiecīgie konti, bet ir gatavs izskatīt arī citas alternatīvas.

Eiropas Parlaments uzskata, ka EASR jāuzliek bankām saistības nekavējoties īstenot rīkojumu (proti, stingri noteiktā termiņā) un papildu pienākumu informēt izpildiestādi par jebkuru sekmīgu vai nesekmīgu konta arestu. Minētajam procesam jābūt atbilstīgam piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

Eiropas Parlaments mudina Komisiju izstrādāt prasīto instrumentu tā, lai mazinātu tā izmantošanas izmaksas. Ņemot vērā lielās atšķirības bankas kontu arestu izmaksās dalībvalstu starpā, jāapsver jautājums, vai par pieprasītā instrumenta mērķi jāizvirza šādu izmaksu saskaņošana vai arī lēmums par izmaksu līmeni būtu atstājams dalībvalstu ziņā. Jebkurā gadījumā šādām izmaksām nebūtu jāpārsniedz regulā noteikto maksimālo robežu, tām vajadzētu būt pārskatāmām un nediskriminējošām, būtu jāatspoguļo faktiskās izmaksas un jāņem vērā vienotas eiro maksājumu telpas izveide un tas, ka šādām procedūrām jābūt pēc iespējas standartizētām.

Eiropas Parlaments aicina rūpīgi apsvērt jautājumu par to, kuram jāsedz izmaksas, kas saistītas ar EASR apstrādi, tostarp labākās prakses izskatīšanu valsts un reģionālajā līmenī.

12. ieteikums (par debitoru un iespējamo debitoru procesuālajām garantijām)

Eiropas Parlaments uzskata, ka prasītajā instrumentā jāietver visaptverošs tiesiskās aizsardzības līdzekļu kopums debitoriem un iespējamajiem debitoriem.

- A. Ja pieprasījums veikts pirms sprieduma, kurā konstatē parādu, EASR piešķiršanai jābūt atkarīgai no tā, vai prasītājs sniedz kādu nodrošinājumu vai cita veida garantijas, ko nosaka izsniedzēja tiesa, lai atbildētājam un trešām pusēm kompensētu jebkādos radītos zaudējumus. Atbildētājam jādod iespēja pārtraukt EASR darbību, sniedzot nodrošinājumu. Dalībvalstīm jānodrošina, lai šie noteikumi neradītu šķēršļus tiem, kuriem ir ierobežoti finanšu līdzekļi.
- B. Ja EASR tiek izsniegts bez paziņojuma (*ex parte*), atbildētājs oficiāli jāinformē, un uzreiz pēc rīkojuma izpildes viņam sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai sagatavotu rīkojuma apstrīdēšanu.
- C. Atbildētājam jābūt tiesībām *ex post* apstrīdēt EASR. Šādas apstrīdēšanas pamatojumam jābūt saskaņotam prasītajā instrumentā. Tajā jābūt saskaņotai arī jurisdikcijai izskatīt šādus apstrīdēšanas gadījumus.
- D. Jānosaka konkrēts EASR darbības laiks. Izsniedzējai tiesai jānosaka pamatlīnijas izskatīšanas laiks, it īpaši ja izskatīšana vēl nav uzsākta.
- E. Instrumentā pienācīga uzmanība jāpievērš atšķirīgajai praksei vietējā līmenī attiecībā uz debitora grūtībām, tostarp pašreizējiem robežlīmeņiem, līdz kuriem fiziskas personas bankas kontu nevar arestēt. Tādēļ šādi jautājumi jāizskata saskaņā ar debitora vai iespējamā debitora pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr, lai palielinātu juridisko noteiktību kreditoriem, dalībvalstīm jāuzliek par pienākumu informēt Komisiju par šādu izņēmumu esamību, padarot šo informāciju publiski pieejamu.
- F. EASR jānosaka, ka kreditors īsteno EASR, pats uzņemoties risku, un kreditoram var likt kompensēt debitoram visus zaudējumus, kas radušies īstenošanas pasākumu rezultātā.

4. daļa. Īpaši ieteikumi attiecībā uz Eiropas aktīvu atklāšanas rīkojumu

13. ieteikums (par šāda rīkojuma būtību)

Eiropas Parlaments uzskata, ka jābūt iespējai saņemt rīkojumu vismaz pēc sprieduma, kurā konstatē parādu. Komisijai jāapsver, vai rīkojumam jābūt pieejamam tiesvedības sākumā, piemēram, ja tiesa, kurai ir jurisdikcija uz lietas būtību, uzskata, ka pastāv tās sprieduma neizpildes iespēja, un kādi atbilstīgi tiesiskās aizsardzības līdzekļi būtu jāievieš.

Eiropas Parlaments arī uzskata, ka katrai dalībvalstij jāizlemj, kura iestāde vai iestādes ir kompetentas izdot EAAR. Attiecīgajām izraudzītajām iestādēm jābūt iespējai izdot EAAR, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi un ņemot vērā katras lietas apstākļus.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs*14. ieteikums (par šāda rīkojuma materiālo jomu)*

Eiropas Parlaments uzskata, ka attiecībā uz debitoru jābūt vispārīgai prasībai atklāt visus aktīvus, kas atrodas brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, lai dotu kreditoram iespējami plašāku rīcības izvēli.

15. ieteikums (par šāda rīkojuma izpildāmību)

Eiropas Parlaments uzskata, ka tikai tiesai vai iestādei, kas izdevusi EAAR, jābūt iespējai to mainīt vai atcelt. Šādam rīkojumam jābūt izpildāmam visā ES bez pagaidu pasākumu veikšanas.

16. ieteikums (par debitoru un iespējamo debitoru procesuālajām garantijām)

Eiropas Parlaments uzskata, ka prasītajā instrumentā jāiekļauj visaptverošs tiesiskās aizsardzības līdzekļu kopums debitoriem.

- A. Instrumentā jāpanāk atbilstošs līdzsvars starp tiesībām uz personas datu aizsardzību, kuras garantētas Direktīvā 95/46/EK un ietvertas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, un spriedumu efektīvu izpildi. Jo īpaši jāievieš tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai aizsargātu informāciju, kas atklāta EAAR rezultātā, un nepieļautu tās ļaunprātīgu izmantošanu.
- B. EASR jānosaka, ka kreditors īsteno EASR, pats uzņemoties risku, un kreditoram var likt kompensēt debitoram visus zaudējumus, kas radušies īstenošanas pasākumu rezultātā.
- C. EAAR ir nekavējoties jāatceļ, ja parāds samaksāts pilnā apmērā, arī ja to vienpusēji ir pieprasījis debitors, sniedzot pierādījumus, ka parāds ir samaksāts.

17. ieteikums (par soda sankcijām saistībā ar nepareiziem paziņojumiem deklarācijā)

Eiropas Parlaments uzskata, ka ar pieprasīto instrumentu jāizveido soda sankciju sistēma par neatbilstīgiem vai nepatiesiem paziņojumiem, lai panāktu pilnīgu un vienotu atbilstību rīkojumam visā brīvības drošības un tiesiskuma telpā.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Finanšu iestāžu korporatīvā pārvaldība

P7_TA(2011)0223

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību (2010/2303(INI))

(2012/C 377 E/02)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/76/ES, ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai vērtspapirizācijai, un attiecībā uz atalgojuma politikas uzraudzības pārbaudi ⁽¹⁾,

— ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0074/2011),

Pieeja

1. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu un iespēju visā Eiropas Savienībā uzlabot korporatīvās pārvaldības struktūras;

2. uzsver, ka iekšējā tirgus pienācīga darbība ir atkarīga no finanšu sistēmas stabilitātes un līdz ar to arī no Eiropas iedzīvotāju un patērētāju uzticēšanās finanšu iestādēm un darījumiem; norāda, ka līdzšinējā atalgojuma sistēmas dēļ ir radušās nepiemērotas struktūras;

3. apzinās, ka pēc šīs finanšu krīzes kļuva skaidrs, ka patērētāju tiesību aizsardzības kvalitāte un aizsardzības pasākumi finanšu pakalpojumu nozarē ir reāli un ievērojami jāuzlabo, jo īpaši saistībā ar tās uzraudzību un kontroli;

4. uzskata, ka finanšu nozarei ir jāapmierina reālās ekonomikas vajadzības, jāveicina ilgtspējīga izaugsme un jāuzņemas iespējami lielāka sociālā atbildība;

5. norāda, ka nesen piedzīvotās finanšu krīzes laikā daudzas finanšu iestādes visā pasaulē cieta neveiksmes, radot lielas izmaksas nodokļu maksātājiem; uzskata par pareizu to, ka Komisija pārbauda visus iespējamus finanšu iestāžu neveiksmju cēloņus, lai novērstu krīžu atkārtošanos;

6. norāda uz vērtību un ētikas principu trūkumu dažu finanšu tirgu un iestāžu dalībnieku darbībā; uzsver, ka finanšu tirgiem un iestādēm saistībā ar korporatīvo sociālo atbildību ir jāņem vērā visu iesaistīto personu, tostarp klientu, akcionāru un darbinieku, intereses;

7. norāda, ka ASV pieņemtais Sarbeina-Okslija likums (*Sarbanes-Oxley Act*) nespēja pasargāt ASV iestādes finanšu krīzes laikā un vienlaikus šā likuma noteikumu izpilde radīja papildu izmaksas visām biržas sarakstā iekļautajām sabiedrībām, jo īpaši MVU, tā mazinot konkurētspēju un kavējot jaunu biržas sarakstā iekļautu sabiedrību dibināšanu; uzsver, ka pašreizējie ekonomikas apstākļi un izaugsmes nepieciešamība izvirza kategorisku prasību nepieļaut „Sarbeina-Okslija” izraisītās sekas Eiropas Savienībā;

⁽¹⁾ OV L 329, 14.12.2010., 3. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

8. norāda, ka visā Eiropas Savienībā pastāv daudzveidīgas korporatīvās pārvaldības struktūras un ka dalībvalstīm ir dažādas pieejas šo struktūru regulējumam; atzīst, ka nebūtu piemēroti visos gadījumos izmantot vienu, universālu risinājumu — šāda pieeja varētu iedragāt finanšu iestāžu konkurētspēju; konstatē, ka dalībvalstu uzraudzības iestādēm ir izpratne par šīm atšķirīgajām pieejām un bieži vien tās vislabāk spēj pieņemt lēmumus, ievērojot ES principus; tomēr uzsver, ka ir nepieciešams stingru standartu minimums, lai nodrošinātu finanšu nozares labu pārvaldību visā ES;

9. atzīst, ka korporatīvās pārvaldības joma pastāvīgi attīstās; uzskata, ka ir piemērota tāda proporcionāla pieeja, kura ietver gan mērķtiecīgus un uz principiem balstītus noteikumus, gan elastīgus „ievēro vai paskaidro” labas prakses kodeksus un kuru īsteno, ievērojot vienādus nosacījumus; uzsver, ka papildus šīs pieejas īstenošanai regulāri ir jāveic ārējs novērtējums un ir nepieciešama atbilstoša regulatīvā uzraudzība;

10. uzskata, ka citās jomās princips „ievēro vai paskaidro” līdztekus rūpīgas pārbaudes procedūrai tomēr varētu būt piemērotāks, ja tiek noteiktas īpašas juridiskas prasības un tiks veiktas biežākas pārbaudes par šo prasību ievērošanu vai panāktajām izmaiņām, kā arī uzskata, ka nepieciešams gan kvalitatīvs, gan kvantitatīvs novērtējums, lai novērstu prasību formālu ievērošanu;

11. prasa, lai Komisija ikvienam priekšlikumam, par kuru tā ir pārliecināta, ka tas uzlabos korporatīvo pārvaldību, veiktu ietekmes novērtējumu attiecībā uz izmaksām un ieguvumiem, koncentrējoties uz nepieciešamību saglabāt finanšu iestāžu stingru nostāju, stabilitāti un konkurētspēju, lai tās varētu palīdzēt sekmēt ekonomikas izaugsmi, un vienlaikus ņemot vērā ietekmi, kāda uz finanšu stabilitāti un reālo ekonomiku ir regulējuma trūkumam;

Risks

12. norāda, ka dažas finanšu iestādes un uzraudzītāji nav spējuši atzīt, ka to pieļautā riska raksturs, mērogs un sarežģītība veicināja finanšu krīzes iestāšanos; uzskata, ka riska efektīva pārvaldība ir sevišķi būtisks priekšnoteikums turpmāku krīžu novēršanā;

13. prasa visās finanšu iestādēs izveidot efektīvu pārvaldības sistēmu, iekļaujot tajā adekvātu riska pārvaldību, atbilstību prasībām, iekšējās revīzijas funkcijas (un aktuāras funkcijas — apdrošināšanas iestāžu gadījumā), stratēģijas un politikas virzienus, procesus un procedūras;

14. uzsver, ka risks ir finanšu nozarei raksturīgs elements un tas ir nepieciešams, lai palielinātu likviditāti, veicinātu konkurētspēju un sekmētu ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību; lai izvairītos no turpmākām finanšu krīzēm, ir ārkārtīgi svarīgi, lai valde pilnībā izprastu un novērtētu risku;

15. prasa, lai visās ekonomiski nozīmīgajās finanšu iestādēs valdes līmenī un visās ekonomiski nozīmīgajās finanšu grupās mātesuzņēmuma valdes līmenī obligāti tiktu izveidota riska pārvaldības komiteja vai īstenoti citi līdzvērtīgi pasākumi; ES uzraudzītājiem, apspriežoties ar attiecīgajām valstu iestādēm, būtu jāizstrādā piemēroti un objektīvi personu novērtēšanas kritēriji un procesi, kuri izmantojami, izraugoties galvenās amatpersonas un visas pārējās personas, kas uzņemas būtisku risku, un kuras īsteno finanšu iestāde, savukārt valsts iestādēm būtu jānodrošina atbilstība šiem kritērijiem;

16. uzskata, ka riska pārvaldības komitejai vai citai līdzvērtīgai struktūrvienībai būtu jānodarbojas ar uzraudzību un valdes konsultēšanu par riskiem, kuri attiecīgajā brīdī apdraud konkrēto finanšu iestādi, un jāsniedz konsultācijas par turpmāko riska stratēģiju, tostarp par kapitāla un likviditātes pārvaldības stratēģiju, ņemot vērā uzraudzītāju un valstu centrālo banku sagatavotos finanšu stabilitātes novērtējumus;

17. uzsver, ka galīgā atbildība par riska pārvaldību jāuzņemas valdei, kurai jāuzņemas atbildība arī par atbilstības ievērošanu un atveseļošanas plānu izstrādi;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

18. uzsver, ka jebkurā iestādē pārmērīga riska uzņemšanās nav savienojama ar svarīgāko valdes locekļu uzdevumu, proti, nodrošināt ilgtermiņa un ilgtspējīgu uzņēmējdarbības stratēģiju;
19. uzskata, ka uzņēmumiem būtu jāiedibina uzraudzītāja pārskatīta iekšēja procedūra, lai risinātu konfliktsituācijas, kas varētu rasties starp šo uzņēmumu riska pārvaldības struktūrvienībām un funkcionālajām struktūrvienībām; turklāt būtu jānosaka valdes pienākums informēt uzraudzības iestādes par jebkuriem viņiem zināmiem būtiskiem riskiem;
20. atbalsta riska pārvaldības komitejas vai ārējo uzraudzības iestāžu informēšanas kanālu izveidi par uzņēmuma iekšējiem konfliktiem vai piekopto nepiemēroto praksi, ņemot vērā arī to, ka prakse dažkārt atšķiras no uzņēmuma politikas un uzņēmuma vadība ne vienmēr ir informēta par faktiski īstenoto praksi;
21. norāda, ka komunikācija starp riska pārvaldības komiteju un valdi būtu jāuzlabo, nosakot procedūru, ar kuru saskaņā konfliktus vai problēmas risina augstākā hierarhiskā līmenī;
22. uzsver, ka galvenajam riska pārvaldītājam (GRP) būtu vajadzīga tieša piekļuve uzņēmuma valdei; lai nodrošinātu GRP neatkarību un lai netiktu apdraudēta objektivitāte, par šīs personas iecelšanu amatā vai atlaišanu izlems valde pilnā sastāvā;
23. ierosina, lai tiktu izveidotas arī reģistrēšanas procedūras gadījumos, kad riska pārvaldības komitejas lēmumi tiek noraidīti, un lai attiecīgie dati tiktu iesniegti revidentiem un uzraudzītājiem;
24. norāda uz Pārredzamības direktīvu, kurā ir noteikts, ka iestādēm savā uzņēmējdarbības pārskatā jāatklāj informācija par galvenajiem riskiem, un uz Ceturto uzņēmējdarbības tiesību direktīvu, kurā ir noteikts, ka iestādēm jāapraksta savas iekšējās kontroles sistēmas saistībā ar finanšu pārskatu sastādīšanas riskiem; norāda, ka būtu jāpieprasa finanšu iestādēm atklāt informāciju par atveseļošanas plāniem un ar tiem saistītajiem uzraudzības ziņojumiem;
25. uzskata, ka finanšu iestādēm būtu obligāti jāizstrādā — pēc iespējas mazāk birokrātiski — ikgadējais pārskats par iekšējās kontroles sistēmu atbilstību un efektivitāti, un valdei šis pārskats jāpieņem; turklāt uzskata, ka arī finanšu iestādes ārējiem revidentiem ir obligāti jāsnagatavo gada pārskats, kurā jāiekļauj līdzīgs novērtējums; tomēr uzsver, ka Eiropas Savienībā nedrīkst pieļaut „Sarbeina-Okslija” izraisītās sekas;
26. uzskata, ka finanšu iestādēs lielāka uzmanība ir jāpievērš tam, kā īsteno pasākumus, ar kuriem uzlabo informētību par risku, jo labāka risku izpratne visos iestādes līmeņos — arī darbinieku vidū — ir izšķirošs faktors, lai uzlabotu riska pārvaldību;
27. piekrīt, ka ir nepieciešams pastiprināt pasākumus ES līmenī, lai novērstu interešu konfliktus ar mērķi nodrošināt valdes locekļu spriedumu objektivitāti un neatkarību visā banku, vērtspapīru un apdrošināšanas nozarē;

Valde

28. aicina ES uzraudzības struktūras, apspriežoties ar attiecīgajām valstu iestādēm, izstrādāt piemērotus un objektīvus personu novērtēšanas kritērijus, kuri izmantojami, lai novērtētu personu atbilstību uzraudzības pienākumu veikšanai, ņemot vērā finanšu iestādes veidu, sarežģītību un lielumu; novērtēšanas un apstiprināšanas procedūra uzraudzības struktūrām jāveic laikus un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā regulētu sabiedrību lēmumu; attiecībā uz svarīgām un sistēmiski atbilstošām finanšu iestādēm uzraudzības struktūrām vajadzētu biežāk veikt pārbaudes, lai noskaidrotu valdes locekļu piemērotību, kompetenci un dažādību gan individuāli, gan kopumā, un viņu atbilstību ieņemamajam amatam, kā arī attiecībā uz valdes locekļiem — vadības plašākas struktūrvienības sastāvu un pienākumu izpildei atvēlēto laiku, ņemot vērā citas viņu darbības;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

29. aicina Komisiju izstrādāt tiesību aktus, kuros lielām finanšu iestādēm tiek noteikta prasība pieteikt savas valdes regulārai ārējai novērtēšanai, ar kuru nodrošina augstus standartus ne tikai atsevišķu valdes locekļu darbībai, bet arī visai valdei kopumā, kā arī to, ka komitejas spēj īstenot iestādes stratēģiskos mērķus un riska pārvaldību; prasa, lai lielās finanšu iestādes gada pārskatos apstiprina, ka šāda novērtēšana ir notikusi, paziņo ārējā novērtētāja vārdu, izklāsta novērtējuma darbības jomu un apstiprina, ka tās ir rīkojušas atbilstīgi vērtētāja ieteikumiem; aicina Eiropas uzraudzības iestādes izstrādāt vadlīnijas par šādas novērtēšanas darbības jomu, iepriekš apspriežoties ar nozares pārstāvjiem, akcionāriem un regulatoriem;

30. uzskata, ka galvenās izpildpersonas un valdes priekšsēdētāja funkcijas būtu jānodala, tomēr norāda, ka ir iespējami tādi apstākļi, kad varētu būt nepieciešama šo funkciju īslaicīga apvienošana; uzsver arī to, ka korporatīvās pārvaldības un atalgojuma politikai ir jāatbilst Līgumos un ES direktīvās noteiktajiem principiem par algu paritāti un vienādu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem un ka šai politikai ir jāveicina šo principu ievērošana;

31. uzskata, ka, lai kopīgi vadītu finanšu iestādi, iestādes valdes vai tās uzraudzības padomes locekļu kolektīvam ir jābūt personām, kuras nesen ieguvušas atbilstošu profesionālo kvalifikāciju un kurām ir zināšanas un pieredze, tostarp finanšu jomā; prasa, lai visās ekonomiski nozīmīgajās finanšu iestādēs valdes sastāvā būtu locekļi, kuri neveic izpildfunkcijas; tomēr uzskata, ka ikvienas finanšu iestādes valdes sastāvā jābūt personām ar zināšanām un pieredzi dažādās jomās, lai nodrošinātu stabilu un pārdomātu pārvaldību, un ka valdes locekļi amatā ieceļami, pamatojoties uz līdzšinējiem sasniegumiem;

32. uzskata, ka lielāka valdes locekļu dažādība uzlabos noturību pret krīzēm un sekmēs ekonomikas stabilitāti; aicina Komisijai iesniegt plānu, kā pakāpeniski palielināt dzimumu dažādību, kas nodrošinātu, ka finanšu iestāžu valdēs abi dzimumi ir pārstāvēti vismaz 30 % apmērā, kā arī nodrošināt šā mērķa īstenošanu paredzamā laikposmā un apsvērt tādu pasākumu pieņemšanu, ar kuriem nostiprina daudzveidību profesionālajā un sociālās un kultūras izcelsmes ziņā;

33. uzsver, ka lielāka valžu locekļu dažādība, iespējams, uzlabos debašu kvalitāti un lēmumu pieņemšanas procesu;

34. uzsver darba ņēmēju pārstāvju dalību valdē, jo īpaši tāpēc, ka viņu interesēs ir nodrošināt uzņēmuma ilgtspējīgu vadību ilgtermiņā, un tāpēc, ka viņiem ir pieredze un zināšanas par uzņēmuma iekšējo struktūru;

35. uzskata, ka valsts kapitāla finanšu iestādēm un finanšu administrācijas iestādēm ir jānodrošina, lai ieceļšana amatā notiktu atklāti un neatkarīgi;

36. uzsver, ka valdes locekļiem ir jāveltī pietiekami daudz laika savu pienākumu veikšanai un jāievēro vadlīnijas, kuras būtu jāizstrādā ES uzraudzības struktūrām, un ka valdei un valstu uzraudzības iestādēm ir jāuzrauga viņu darbība;

37. uzskata, ka vajadzētu pieturēties pie pamatprincipa, ka neviena persona nevar vienlaikus būt par valdes locekli vairākās valdēs dažādās finanšu grupās;

38. prasa efektīvi īstenot noteikumus par apspriešanās un darbinieku līdzdalības sistēmām, kuras izvēlas saskaņā ar Direktīvu 2001/86/EK, ar ko papildina Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtus;

39. uzskata, ka augstākajai vadībai un valdei vajadzētu būt faktiski atbildīgām par korporatīvās pārvaldības principu izveidi un piemērošanu visos uzņēmuma vai sabiedrības līmeņos;

40. uzskata par nepieciešamu pieņemt skaidri definētu Eiropas obligāto standartu attiecībā uz finanšu iestāžu valžu locekļu atbildību;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

41. norāda, ka Eiropas Centrālās bankas, Eiropas Investīciju bankas, Eiropas Investīciju fonda un visu dalībvalstu centrālo banku vadītāji ir vīrieši; norāda, ka pašlaik ļoti maz sieviešu ieņem vadošus amatus dalībvalstu centrālajās bankās un finanšu iestādēs;
42. uzskata, ka par valdes locekļu vispārēju pienākumu jānosaka piesardzīgu rīcību un ka valdes locekļiem obligāti jāziņo uzraudzītājiem par būtiskiem riskiem;
43. aicina Komisiju un dalībvalstis, ieceļot amatā Eiropas Savienības finanšu iestāžu un struktūru vadītājus, nodrošināt dzimumu līdzsvarotu pārstāvību;
44. mudina Komisiju veicināt tādas politikas īstenošanu, kas palīdzētu finanšu nozares uzņēmumiem mūsdienīgu ekonomikas apstākļos novērtēt un nodrošināt vīriešu un sieviešu līdzsvarotāku pārstāvību lēmumu pieņemšanas struktūrās;
45. uzsver, ka korporatīvās pārvaldības un atalgojuma politikai ir jāatbilst Līgumos un ES direktīvās noteiktajiem principiem par algu paritāti un vienādu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem un ka tai ir jāveicina šo principu ievērošana;

Atalgojums

46. uzskata, ka atalgojuma politikas pamatā ir jābūt gan attiecīgās personas, gan tās darba devēja uzņēmuma darbības ilgtspējai, tā nodrošinot, ka atalgojuma politika neveicina pārmērīga riska uzņemšanos, un uzskata, ka atalgojuma politika vai maksājumi nekādā ziņā nedrīkstētu mazināt uzņēmuma stabilitāti;
47. atzinīgi vērtē finanšu iestāžu jau izdarītās izmaiņas atalgojumu sistēmā, atbilstoši kurām prēmiju maksājumi ir saistīti ar ilgtermiņa sekmīgu iestādes darbību un tiek izmaksāti ne agrāk kā pēc trim gadiem; atzinīgi vērtē arī to, ka var pieprasīt atmaksāt izmaksātās prēmijas, ja netiek sasniegti ekonomiskie mērķi.
48. uzsver, ka pienācīgi jāsniedz informācija par visām akciju iegādes iespējām un ka visām akciju iegādes iespējām jābūt ar vismaz trīs gadus ilgu laikposmu līdz galīgajai tiesību iegūšanai; uzskata, ka vairāk jāizmanto nevis akcijas, bet gan iespējamā kapitāla instrumenti, jo tie mazina interešu konflikta iespējamību, kas var veicināt uz īstermiņa panākumiem vērstu darbību;
49. atzīmē, ka jautājums par finanšu iestādēs piemēroto atalgojuma politiku ir skatīts Kapitāla prasību direktīvā (CRD III);
50. uzsver, cik svarīga ir stingra atalgojuma politika, kā tas paredzēts Kapitāla prasību direktīvā (CRD III) un Direktīvā par apdrošināšanas sabiedrību maksātpēju (Solvency II); sagaida, ka laikā starp 2011. un 2013. gadu strauji tiks īstenoti gan šie, gan citi pašreizējie likumdošanas pasākumi; aicina Komisiju 2015. gadā publicēt novērtējuma ziņojumu;
51. apstiprina, ka dalībvalstīm ir atšķirīga strukturāla pieeja; mudina īstenot praksi, kas stiprina korporatīvo pārvaldību atbilstīgi finanšu iestādes juridiskajai formai, lielumam, specifikai, sarežģītībai un uzņēmējdarbības modelim;
52. norāda, ka netiek vienādi un apmierinoši piemēroti spēkā esošie ieteikumi, kuri attiecas uz biržas sarakstā iekļauto sabiedrību valdes locekļu atalgojumu; tādēļ aicina Komisiju ES līmenī izstrādāt priekšlikumu tiesību aktam par biržas sarakstā iekļauto sabiedrību valdes locekļu atalgojumu, lai nodrošinātu, ka atalgojuma struktūra biržas sarakstā iekļautajās sabiedrībās neveicina pārmērīga riska uzņemšanos, un lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus ES līmenī;
53. īpaši uzsver bažas par to, ka pašlaik akcionāri nevar pienācīgi kontrolēt atalgojuma politiku finanšu iestādēs un tādēļ tie šādu kontroli nenodrošina;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

54. uzstāj, ka akcionāriem ir vajadzīga pilnīga pārredzamība, lai viņi varētu pienācīgi pārraudzīt atalgojuma politiku, un jo īpaši pieprasa publiskot datus par to, cik darbinieku katrā iestādē saņem kopējo atalgojumu, kas pārsniedz EUR 1 miljonu, pa daļām, kuru vērtība ir vismaz EUR 1 miljons;

55. uzskata, ka akcionāriem būtu jāpiedalās ilgtspējīgas atalgojuma politikas noteikšanā un būtu jādod viņiem iespēja paust savu viedokli par atalgojuma politiku un tiesības kopsapulcē noraidīt atalgojuma komitejas noteikto atalgojuma politiku;

Uzraudzītāji, revidenti un iestādes

56. uzskata, ka uzlabots dialogs starp uzraudzītājiem, revidentiem (gan iekšējiem, gan ārējiem) un iestādēm ļautu jau agrīnā stadijā uzlabot būtisku vai sistēmisku risku noteikšanu; mudina uzraudzītājus, Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, revidentus un iestādes iesaistīties atklātā diskusijā un biežāk rīkot sanāksmes, lai veicinātu prudenciālo uzraudzību; turklāt iesaka rīkot divpusējas sanāksmes, kurās piedalītos nozīmīgu finanšu iestāžu revidenti un uzraudzītāji; uzskata, ka valdes un iekšējā revidenta pienākums ir nodrošināt iekšējās kontroles darbību, lai varētu atklāt sistēmiskus riskus, un izstrādāt kārtību, kādā valde un uzraudzītāji tiek informēti par šiem riskiem, tādējādi novēršot negatīvas sekas;

57. uzsver, ka nedrīkst pārmērīgi apdraudēt revidentu primārās funkcijas, noslogojot viņus ar papildu pienākumiem, piemēram, ar revīziju nesaistītas informācijas pārbaudi un novērtēšanu, kas neietilpst revidentu kompetencē; uzskata, ka revidentiem būtu nepastarpināti jāinformē uzraudzītāji gadījumos, kad ir radušās būtiskas problēmas saistībā ar uzraudzību, un revidentiem būtu jāpiedalās vērtēšanā, ko attiecībā uz konkrētām kontroles sistēmām veic visas nozares līmenī;

58. uzstāj, ka valsts iestādēm, tostarp Eiropas uzraudzības iestādēm un valstu uzraudzības struktūrām, obligāti jāievēro augsti neatkarības standarti un tiem līdzvērtīgi korporatīvās pārvaldības standarti;

Akcionāri un akcionāru pilnsapulce

59. mudina iestāžu akcionārus būt aktīvākiem, prasot valdei atbildību par tās darbību un stratēģiju, kas tai atbilstīgi jāīsteno tā, lai tiktu ņemtas vērā akcionāru ilgtermiņa intereses;

60. prasa izstrādāt tiesību aktus, ar kuriem saskaņā ikvienam, kas trešo personu vārdā ir pilnvarots pārvaldīt ieguldījumus ES, būtu publiski jāpaziņo, vai viņš/viņa ievēro pārvaldnieka darbības kodeksu un vai, atklājot informāciju, pārkāpj šādu kodeksu; ja ievēro — kādu kodeksu un kādēļ, un ja neievēro, tad kādēļ neievēro;

61. uzskata, ka tādu ievērojama apmēra darījumu veikšanai, kuri pārsniedz noteiktu un samērīgu līmeni, būtu vajadzīga atsevišķa akcionāru piekrišana vai jāparedz pienākums, ka pirms šāda darījuma veikšanas akcionāri par to ir jāinformē, ja vien ir iespējams nodrošināt akcionāru līdzdalību, ja tiek ievērots konfidencialitātes princips un ja tas nekaitē finanšu iestādes ikdienas darbam; EVTI, apspriežoties ar attiecīgajām valstu iestādēm var izstrādāt vadlīnijas par atbilstošā kritērija noteikšanu;

62. atzīst, ka ir jāpanāk iesaistīto pušu darījumu pārredzamība un par iesaistīto pušu ievērojama apmēra darījumiem ir jāziņo kompetentajai iestādei un jāpievieno neatkarīga konsultanta vēstule, kurā apstiprināts, ka attiecīgais darījums ir pareizs un pamatots, vai arī akcionāriem ir par šo darījumu jābalso, balsošanā nepiedaloties iesaistītajai pusei; EVTI, apspriežoties ar attiecīgajām valstu iestādēm, var izstrādāt vadlīnijas par atbilstošā kritērija noteikšanu;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

63. prasa noteikt, ka akcionāru pilnsapulcei ik gadu jāievēlē amatā ikviens valdes loceklis, kā arī noteikt obligātu pienākumu katru gadu iesniegt akcionāru pilnsapulcei pieprasījumu apstiprināt valdes politiku vai pieprasījumu atbīvēt valdes locekļus no amata, lai tādējādi valdi padarītu atbildīgāku un veicinātu lielākas atbildības uzņemšanos;

64. prasa izmeklēt gadījumus, kad akcionāriem nav ļauts veikt efektīvu kontroli, un pieprasa atcelt normatīvus šķēršļus, kas traucē pienācīgi sadarboties;

65. prasa ieviest elektronisko balsojumu, lai akcionārus mudinātu iesaistīties finanšu iestāžu korporatīvajā pārvaldībā;

66. uzskata, ka visām komandītsabiedrībām to statūtos būtu jānosaka iespēja izvēlēties, vai to dalībnieki paliek anonīmi vai jāidentificē to vārdi vai nosaukums, un ka attiecībā uz identificēšanu tiesību aktā ir jāiekļauj norma, kurā paredz dalībnieku vārdu publicēšanu;

*

* *

67. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Brīvās tirdzniecības nolīgums ar Indiju

P7_TA(2011)0224

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par pašreizējo stāvokli sarunās par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu

(2012/C 377 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) pamatnostādnes starptautiskajiem uzņēmumiem un Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) trīspusējo deklarāciju par principiem attiecībā uz starptautiskiem uzņēmumiem un sociālo politiku,
- ņemot vērā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Ministru konferences ceturtajā sesijā 2001. gada 14. novembrī Dohā pieņemto ministru deklarāciju, īpaši tās 44. punktu par īpašu un diferencētu pieeju,
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 29. septembra rezolūciju par ES un Indijas attiecībām: stratēģiskās partnerattiecības ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 4. oktobra paziņojumu „Globālā Eiropa. Konkurence pasaulē. Ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā” (COM(2006)0567),
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūciju par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par TRIPS nolīgumu un zāļu pieejamību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 22. maija rezolūciju „Eiropa globalizācijas kontekstā — konkurētspējas ārējie aspekti” ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV C 227 E, 21.9.2006., 589. lpp.

⁽²⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 166. lpp.

⁽³⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 591. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 128. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā Valsts stratēģijas dokumentu sadarbībai ar Indiju (2007–2013),
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienībai arī turpmāk būtu jādod priekšroka uz noteikumiem balstītai daudzpusējai tirdzniecības sistēmai, kuru izveidojusi Pasaules Tirdzniecības organizācija (PTO) un kura piedāvā vislabākās perspektīvas brīvai un līdztiesīgai starptautiskajai tirdzniecībai, izstrādājot attiecīgus noteikumus un nodrošinot to ievērošanu;
- B. tā kā gan Eiropas Savienībai, gan Indijai ir ārkārtīgi svarīgi panākt sekmīgu un sabalansētu Dohas attīstības programmas noslēgumu un tā kā šāda vienošanās neliek šķēršļus divpusēju PTO+ nolīgumu slēgšanai, ar kuriem var papildināt daudzpusējos noteikumus;
- C. tā kā no Eiropas Savienības Indijā ieplūst visvairāk ārvalstu tiešo investīciju — 2009. gadā tās veidoja 27 % no visu ārvalstu tiešo investīciju kopējā apjoma; tā kā tomēr jāatzīst, ka pēdējo trīs gadu laikā ES investīciju apjoms ir samazinājies, proti, 2007. gadā tas veidoja 37 % no visām ārvalstu tiešajām investīcijām, 2008. gadā — 32 %, bet 2007. gadā — 27 %, savukārt ES tiešo investīciju plūsmas uz Ķīnu 2009. gadā bija ievērojami lielākas — EUR 5,3 miljardi salīdzinājumā ar investīcijām Indijā EUR 3,1 miljarda apmērā;
- D. tā kā 2000. gadā Indija svarīgāko ES tirdzniecības partneru vidū ierindojās 17. vietā, bet 2010. gadā — jau astotajā vietā (tirdzniecības apjoms veidoja EUR 67,8 miljardus); tā kā, neraugoties uz to, ES relatīvā tirgus daļa Indijas tirgū 2009. gadā bija samazinājusies no 23,2 % (1999. gadā) līdz 14,5 %, savukārt Ķīnas tirgū šajā pašā laikposmā tā bija četrkārtīgi palielinājusies, proti, no 2,6 % 1999. gadā līdz 11,3 % 2009. gadā;
- E. tā kā Indija ir lielākā vispārējo preferenču sistēmas labumguvēja; tā kā importa apjomi no Indijas uz Eiropas Savienību, kam tika piemērota preferenciāla vai nulles nodokļa likme, 2009. gadā veidoja EUR 19,9 miljardus, kopumā veidojot 83 % no kopējā Indijas importa apjoma ES;
- F. tā kā abas puses cer gūt ievērojamu labumu no tarifu atcelšanas, kā arī pakalpojumu tirgus un uzņēmējdarbības liberalizācijas un atkārtoti apstiprina apņemšanos mazināt tarifus un turpināt liberalizēt uzņēmējdarbību un pakalpojumu tirgu;
- G. tā kā, nodrošinot pieeju tirgum, līdztekus ir nepieciešami pārredzami un atbilstīgi noteikumi un standarti, lai garantētu, ka tirdzniecības liberalizācija nes labumu;
- H. tā kā pieeju tirgum joprojām kavē dažādas ārpusstarifu tirdzniecības barjeras, piemēram, sanitārās normas un drošības prasības vai tehniski šķēršļi, kvantitatīvie ierobežojumi, pārlieku ierobežojošas atbilstīguma procedūras, tirdzniecības aizsardzības mehānismi, muitas procedūras, iekšējie nodokļi un kavēšanās pieņemt starptautiskas normas un standartus;
- I. tā kā vēl jo lielāka vērība būtu jāveltī aspektiem, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) atzīšanu, piemērotu un efektīvu aizsardzību, ieviešanu un īstenošanu, tostarp patentiem, preču vai pakalpojumu zīmēm, autortiesībām un līdzīgām tiesībām, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm (ieskaitot izcelsmes marķējumu), dizainparaugiem un integrālslēmu topogrāfijai;
- J. tā kā viltotas zāles var nodarīt kaitējumu veselībai; tā kā šī problēma Eiropas Savienībai un Indijai būtu jārisina kopīgiem spēkiem;
- K. tā kā Indija ir viena no galvenajām ģenērisko zāļu ražotājām un eksportētājām valstīm;
- L. tā kā veselības aizsardzības programmu sekmīga īstenošana un ilgtspēja lielā mērā ir atkarīga no lētu, kvalitatīvu ģenērisko zāļu nepārtrauktas pieejamības; ņemot vērā to, ka Indijai ir ārkārtīgi liela nozīme šādu produktu piegādē un ka TRIPS-plus intelektuālā īpašuma tiesību noteikumiem par ģenērisko zāļu pieejamību ir vispāratzīta nelabvēlīga ietekme;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- M. tā kā sadarbības nolīguma 1. panta 1. punktā ir prasīts ievērot cilvēktiesības un demokrātiskos principus; tā kā šis noteikums ir būtisks nolīguma aspekts;
- N. tā kā ES uzņēmumu iespējas piekļūt Indijas tirgum joprojām kavē dažādas ārpustarifu tirdzniecības barjeras, piemēram, apgrūtinošas sanitārās normas un drošības prasības vai tehniski šķēršļi, kvantitatīvie ierobežojumi, pārlietu ierobežojošas atbilstīguma procedūras, nepamatoti tirdzniecības aizsardzības mehānismi, muitas procedūras, iekšējie nodokļi un kavēšanās pieņemt starptautiskas normas un standartus,

Vispārīgi jautājumi

1. uzskata, ka brīvās tirdzniecības nolīgumam jābūt līdzsvarotam un saderīgam ar PTO noteikumiem un prasībām; uzskata, ka Eiropas Savienības prioritāte tirdzniecības jomā joprojām ir sekmīgi īstenot Dohas attīstības programmu, un tādējādi sarunām ar Indiju par brīvās tirdzniecības nolīgumu jāpapildina daudzpusējie noteikumi;
2. atzinīgi vērtē 2010. gada decembrī notikušās ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksmes rezultātus un mudina sarunās iesaistītās puses straužāk risināt sarunas un turpināt apspriedes ar galvenajām ieinteresētajām personām; atgādina par Eiropas Savienības un Indijas apņemšanos paātrināt sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu un panākt būtisku un rezultatīvu progresu, lai drīzumā noslēgtu vērienīgu, līdzsvarotu un plašu tirdzniecības un investīciju nolīgumu; pauž vilšanos par sarunu lēno gaitu; aicina abas puses darīt visu iespējamo, lai līdz 2011. gada beigām noslēgtu vispusīgu, vērienīgu un līdzsvarotu brīvās tirdzniecības nolīgumu;
3. mudina Indijas federālo valdību un štatu valdības sinhronizēt politikas pasākumus un procedūras, lai tādējādi maksimāli palielinātu potenciālos ieguvumus;
4. atgādina, ka kopējās tirdzniecības politikas mērķi pilnībā jāaskaņo ar Eiropas Savienības vispārējiem mērķiem un ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. pantu ES kopējā tirdzniecības politika jāīsteno „ievērojot Savienības ārējās darbības principus un mērķus”, turklāt saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu tai cita starpā ir jāveicina ilgtspējīga attīstība, nabadzības izskaušana un cilvēktiesību aizsardzība;
5. pamatojoties uz ES un Indijas ekonomiku papildināmību, norāda, ka no brīvās tirdzniecības nolīguma varētu izrietēt iespējas palielināt abu pušu tirdzniecības un investīciju apjomu, kā arī paplašināt uzņēmējdarbību; uzskata, ka, kopumā raugoties, ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgums būs izdevīgs abām pusēm, tomēr iesaka izvērtēt nozarēm patlaban raksturīgās īpatnības, lai noskaidrotu brīvās tirdzniecības nolīguma iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz jutīgām ES nozarēm;
6. aicina Komisiju brīvās tirdzniecības nolīgumā kā būtisku daļu iekļaut vērienīgu nodaļu par ilgtspējīgas attīstības aspektiem;

Preču tirdzniecība

7. atzinīgi vērtē daudzo brīvās tirdzniecības simulācijas mēģinājumu rezultātus, kas liecina par to, ka brīvās tirdzniecības nolīgums gan Eiropas Savienībai, gan Indijai ļautu kopumā palielināt eksporta un importa apjomu; uzsver, ka, ņemot vērā pašreizējo vidējo izaugsmes līmeni, tiek prognozēts, ka divpusējās tirdzniecības apjoms līdz 2015. gadam sasniegs EUR 160,6 miljardus;
8. atzīmē, ka Indijas piemērotie tarifi caurmērā ir samazinājušies, taču tie joprojām ir ievērojami augstāki nekā ES piemērotie tarifi; īpaši norāda, ka Indijas vidējais tarifs piekļuvei nelauksaimniecisko produktu tirgum patlaban ir 10,1 % salīdzinājumā ar ES vidējo rādītāju 4 %, savukārt vidējais tarifs lauksaimniecības produktiem Indijā ir 31,8 %, bet ES — 13,5 %;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

9. uzsver, ka tirdzniecībā ar rūpnieciskajiem ražojumiem ir jātiecas sasniegt vienlaicīgu, abpusēju un pilnīgu nodevu atcelšanu un ka ikvienai iespējamai atkāpei no šā mērķa jābūt ierobežotai un ar iespējām to pārskatīt, un nedrīkstētu paredzēt atkāpes tādās nozarēs, kas ir svarīgas abām pusēm, piemēram, attiecībā uz vieglajiem automobiļiem;

10. atzīmē, ka nolīgumā būtu jāņem vērā ar lauksaimniecības produktu tirdzniecību saistītās jutīgās jomas, taču tas nebūtu jāuzskata par šķērslī tirgus atvēršanai savstarpēji papildinošajās jomās;

11. aicina Komisiju pienācīgi ņemt vērā iespējamo negatīvo ietekmi uz Eiropas lauksaimniecību, īpaši attiecībā uz tirgu atvēršanu, ĢMO, piena nozari, liellopu gaļas nozari, intelektuālā īpašuma aizsardzību un izcelsmes marķējumu;

12. uzskata, ka ir svarīgi, lai brīvās tirdzniecības nolīgumā būtu iekļautas vērienīgas sadaļas par tirdzniecību kavējošiem tehniskiem šķēršļiem un sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem; šajā sakarībā aicina Komisiju pievērsties līdz šim neizskatītajiem jautājumiem, piemēram, dzīvnieku labturībai;

13. aicina abas puses gādāt par to, lai ar regulējumu un ārpustarifu tirdzniecības barjerām saistītās darbības kopumā netraucētu tirdzniecību; aicina gan Eiropas Savienību, gan Indiju izstrādāt efektīvu režīmu, kas kavētu nevajadzīgu regulatīvo šķēršļu veidošanos tirdzniecībai un vērstos pret pastāvošajiem šķēršļiem, vienlaikus respektējot abu pušu tiesības veikt regulēšanu;

14. uzsver, ka brīvās tirdzniecības nolīgumā būtu jāiekļauj saistoši valstu strīdu izšķiršanas mehānismi, noteikumi par starpniecības procedūru ārpustarifu barjeru jautājumos un efektīva drošības klauzula;

Pakalpojumu tirdzniecība un uzņēmējdarbības veikšana

15. atzīst, ka pakalpojumi ir visstraujāk augošais Indijas ekonomikas sektors; atzīmē, ka Indija aktīvi interesējas par Vispārējās vienošanās par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) 1. režīma un 4. režīma liberalizāciju; atzīmē, ka Eiropas Savienība vēlētos panākt pilnīgu tirgus piekļuves liberalizāciju un valsts režīma piemērošanu lielākajai daļai pakalpojumu 3. režīmā; atzīmē, ka brīvās tirdzniecības nolīguma mērķus nav iespējams sasniegt pilnībā, neuzņemoties saistības 4. režīmā; uzsver, ka gan Eiropas Savienībai, gan Indijai lielu labumu dotu profesionālo kvalifikāciju akreditācija valsts un ES mērogā, savstarpējās atzīšanas nolīgumi un nolīgumi par licencēšanas prasībām profesionālo pakalpojumu jomā, un par šiem jautājumiem varētu bez grūtībām vienoties brīvās tirdzniecības nolīgumā; tomēr prasa rūpīgi analizēt situāciju atsevišķi pa dalībvalstīm, lai nepieļautu negatīvu ietekmi uz ES darba tirgu, vienlaikus saskaņā ar 4. režīmu darot iespējamu ierobežota termiņa uzturēšanos attiecīgi kvalificētiem darbiniekiem;

16. norāda, ka pakalpojumu liberalizācija nekādā veidā nedrīkst ierobežot tiesības veikt pakalpojumu, tostarp sabiedrisko pakalpojumu, regulēšanu;

17. atzīmē, ka pakalpojumu tirdzniecība starp Eiropas Savienību un Indiju ir samērā neproporcionāla, proti, ES uz Indiju eksportē 1,9 % no saviem pakalpojumiem, savukārt Indija uz ES eksportē 11,6 % no sava eksporta kopējā apjoma;

18. stingri mudina Indiju izstrādāt piemērotus tiesību aktus datu aizsardzības jomā, lai iegūtu tādas valsts statusu, kura nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni, tā darot iespējamu personas datu pārsūtīšanu no ES, pamatojoties uz ES tiesību aktiem un ievērojot to prasības;

19. uzskata, ka, atļaujot Indijā darboties ārvalstu juridiskajiem birojiem un grāmatvedības uzņēmumiem, tiktu nodrošināts nozīmīgs ieguvums gan Indijas ekonomikai un profesiju pārstāvjiem, gan arī Eiropas uzņēmumiem ar pieredzi starptautisko tiesību un grāmatvedības jomā, gan arī šo uzņēmumu klientiem; aicina Komisiju sadarbībā ar Indijas iestādēm izpētīt iespējas brīvās tirdzniecības nolīgumā paredzēt juridisko un grāmatvedības pakalpojumu liberalizāciju, kā arī šādas liberalizācijas iespējamo apmēru;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

20. mudina Indiju turpināt banku, apdrošināšanas un mazumtirdzniecības nozaru atvēršanu atbilstīgi Indijas varas iestāžu izziņotajām reformām, vienlaikus atzīstot, ka finanšu jomā, lai nodrošinātu finanšu pakalpojumu uzraudzību, mazinātu sistēmiskos riskus un nodrošinātu iespējami lielu patērētāju tiesību aizsardzību, svarīga nozīme ir pienācīgai likumdošanai;

Investīcijas

21. aicina Komisiju sarunu gaitā apspriest investīcijām veltītas nodaļas iekļaušanu brīvās tirdzniecības nolīgumā, lai būtiski atvieglotu vienas puses investīcijas otrās puses tirgos, veicinātu un aizsargātu investīciju darījumus un vienlaikus izpētītu tūlītējās iespējas; ierosina šādā investīcijām veltītā nodaļā paredzēt arī abu pušu investoriem domātu vienotu informācijas punktu sistēmas izveidi, kuros potenciālajiem investoriem tiktu izskaidrotas atšķirības ar investīcijām saistītajos noteikumos un praksē un sniegta informācija par visiem juridiskajiem aspektiem;

22. aicina Komisiju nodrošināt, ka investīciju aizsardzības noteikumi nemazina nolīguma pušu iespējas izsniegt obligātas licences vai nekaitē citām sabiedrības veselības politikas nostādnēm;

Publiskais iepirkums

23. atzinīgi vērtē Indijas piekrišanu iekļaut brīvās tirdzniecības nolīgumā publisko iepirkumu; taču pauž nožēlu, ka tas attiecas tikai uz federālo līmeni; aicina Komisiju sarunās apspriest rezultatīvas un pārredzamas publiskā iepirkuma sistēmas; aicina Indiju, piešķirot valsts pasūtījumu, izmantot pārredzamas un taisnīgas procedūras un dot Eiropas uzņēmumiem pieeju publiskā iepirkuma sistēmām; aicina Indiju iespējami plaši piemērot šo principu, tostarp arī attiecībā uz valsts sektora uzņēmumiem;

Tirdzniecība un konkurence

24. atzinīgi vērtē progresu, kas panākts, izstrādājot ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīguma nodaļu par tirdzniecību un konkurenci, un aicina abas puses aktivizēt sadarbību, risinot ar tirdzniecību saistītas konkurences, intelektuālā īpašuma tiesību, kā arī rūpniecības un tirdzniecības politikas jautājumus;

25. atzinīgi vērtē Indijas apņemšanos nodrošināt stingru IĪT režīmu un piemērot TRIPS nolīgumā paredzētos elastības noteikumus starptautiskajā un iekšzemes tiesiskajā regulējumā, lai izpildītu savas saistības sabiedrības veselības jomā, jo īpaši attiecībā uz svarīgāko zāļu pieejamību; mudina Indiju to stingri ieviest un īstenot, vienlaikus uzlabojot svarīgāko zāļu pieejamību; aicina Eiropas Savienību un Indiju nodrošināt, lai brīvās tirdzniecības nolīgumā paredzētās saistības neliktu šķēršļus svarīgāko zāļu pieejamībai, kamēr Indija izvēršs pāreju no ģenērisku zāļu ražošanas uz ražošanu, kuras pamatā būs zinātniskie pētījumi; atbalsta ES un Indijas sadarbību uz zinātnisko izpēti balstītas farmācijas rūpniecības nozarē, tiecoties šajā nozarē nodrošināt abpusēji izdevīgu izaugsmi;

26. aicina Komisiju sarunās par intelektuālā īpašuma tiesībām neprasīt ekskluzīvas tiesības uz datiem, kā minēts EP 2007. gada 12. jūlija rezolūcijā, un atzīt, ka saistībā ar ekskluzīvajām tiesībām uz datiem varētu rasties tālejošas sekas attiecībā uz ģenērisko zāļu ražošanu un ka tāpēc tas traucētu zāļu pieejamībai jaunattīstības valstīs un to sabiedrības veselības aizsardzības politikai;

27. aicina Komisiju un attiecīgās Indijas iestādes kopīgi izstrādāt viltotu zāļu definīciju, rīkojoties tā, lai rezultātā netiktu apdraudēta svarīgāko zāļu pieejamība, un saskaņot pasākumus efektīvai cīņai pret ražojumu viltošanu, īpaši pret viltotām zālēm, kas nodara kaitējumu pacientu veselībai;

28. uzsver, ka ir sevišķi būtiski, lai vēlākais līdz brīvās tirdzniecības nolīguma spēkā stāšanās brīdim būtu nodrošināts augsts ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības līmenis;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Tirdzniecība un ilgtspējīga attīstība

29. atzīst, ka ikvienā ES brīvās tirdzniecības nolīgumā būtisks komponents ir ilgtspējīgai attīstībai veltīta nodaļa, un aicina abas puses vienoties par vērienīgu nodaļu, kurā atspoguļotos kopīgās saistības veicināt ilgtspējīgu attīstību un integrējošu izaugsmi, pamatojoties uz kopīgu vērtību apziņu; mudina Komisiju iekļaut juridiski saistošas klauzulas par cilvēktiesībām, sociālajiem un vides standartiem un uzņēmumu sociālo atbildību un šo standartu piemērošanu, paredzot pasākumus pārkāpumu gadījumā;

30. aicina šajā sadaļā iekļaut prasību ievērot atbilstību vismaz SDO astoņām pamatkonvencijām un četrām prioritārajām konvencijām un starptautiski atzītiem vides standartiem un nodrošināt arī stimulus uzņēmumiem, lai tie uzņemtos saistības uzņēmumu sociālās atbildības jomā;

31. atzinīgi vērtē visus Indijas valdības centienus izskaust bērnu darbu; aicina Indijas valdību un Komisiju turpināt finansēt pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt bērniem iespēju apmeklēt skolu;

32. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai ES uzņēmumi, kuri izmanto speciālās ekonomiskās zonas, ievērotu darba pamattiesības un citas darba tiesības, kas izriet no Indijas ratificētajām SDO konvencijām;

33. uzsver, ka Eiropas Savienības un Indijas attiecībās būtiska nozīme ir cilvēktiesību, demokrātijas un drošības jautājumiem; tādēļ aicina abas puses panākt intensīvāku dialogu par vēl neatrisinātajiem jautājumiem, īpaši par stāvokli Kašmirā;

34. stingri atbalsta praksi iekļaut ES starptautiskajos nolīgumos juridiski saistošas cilvēktiesību klauzulas, kā arī tajos jāparedz skaidrs un precīzs apspriešanās mehānisms, kā paredzēts Kotonū līguma 96. pantā;

Eiropas Parlamenta loma

35. sagaida, ka Padome un Komisija atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteikumiem ⁽¹⁾ šo brīvās tirdzniecības nolīgumu iesniegs Parlamentam, lai saņemtu piekrišanu tā noslēgšanai;

36. aicina Komisiju un Padomi pirms brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanas pilnībā ņemt vērā ES rezolūcijās paustās prasības; atgādina, ka ir nepieciešama EP piekrišana, lai brīvās tirdzniecības nolīgums varētu stāties spēkā; aicina Komisiju un Padomi neierosināt nekādu nolīguma provizorisku piemērošanu, pirms nav saņemta EP piekrišana;

Citi apsvērumi

37. atzinīgi vērtē Indijas progresu, no attīstības palīdzības saņēmējvalsts kļūstot arī par līdzekļu devējvalsti;

38. norāda — ja Eiropas Savienības un Indijas ekonomiskā sadarbība būs balstīta uz kopīgu universālu vērtību sistēmu, šādas attiecības var kļūt par paraugu sadarbībai ar citām valstīm;

39. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāveltī īpaša uzmanība Indijas mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) segmentam, tādēļ ierosina visās ES un Indijas attīstības sadarbības programmās paredzēt pasākumus uz tirgu orientētu vietējo projektu finansēšanas atbalstam, lai tādējādi stiprinātu MVU darbību;

⁽¹⁾ LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunkta v) daļa.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

40. atzinīgi vērtē to, ka Indijā arvien vairāk ir pieejams mikrokredīts, kas atzīts par efektīvu līdzekli tādas attīstības veicināšanai, kuras virzītājspēks ir vienkāršie iedzīvotāji;

*

* *

41. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Indijas valdībai un parlamentam.

ES un Japānas tirdzniecības attiecības

P7_TA(2011)0225

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par ES un Japānas tirdzniecības attiecībām

(2012/C 377 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2011. gada 17. februāra rezolūciju par stratēģiju “Eiropa 2020”⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos⁽²⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 5. februāra rezolūciju par Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) lomas pastiprināšanu starptautiskajā tirdzniecībā⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 18. decembra rezolūciju par viltošanas ietekmi uz starptautisko tirdzniecību⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 4. septembra rezolūciju par pakalpojumu tirdzniecību⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 20. maija rezolūciju par tirdzniecību ar izejvielām un neapstrādātām precēm⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 19. februāra rezolūciju par ES stratēģiju, lai Eiropas uzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi tirgum⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 22. maija rezolūciju „Eiropa globalizācijas kontekstā - konkurētspējas ārējie aspekti”⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Tirdzniecība, izaugsme un pasaules norises – Tirdzniecības politika kā stratēģijas “Eiropa 2020” galvenā sastāvdaļa” COM(2010)0612,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Globālā Eiropa. Konkurence pasaulē. Ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā” (COM(2006)0567),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Šķēršļi tirdzniecībai un ieguldījumiem”, ko publicēja 2011. gada 10. martā,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0068.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0434.

⁽³⁾ OV C 67E, 18.3.2010., 101. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 45E, 23.2.2010., 47. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 295E, 4.12.2009., 67. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 279E, 19.11.2009., 5. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 184E, 6.8.2009., 16. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 102E, 24.4.2008., 128. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā 1991. gada 18. jūlija Hāgas kopējo deklarāciju par Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu attiecībām ar Japānu,
 - ņemot vērā ES un Japānas 2001. gadā noslēgto nolīgumu par savstarpējo atzīšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ES un Japānas 2003. gadā noslēgto nolīgumu par sadarbību pret konkurenci vērstas darbības jomā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienas un Japānas 2008. gadā noslēgto nolīgumu par muitas sadarbību un savstarpēju administratīvo palīdzību muitas lietās ⁽³⁾,
 - ņemot vērā desmit gadu rīcības plānu, kas pieņemts 10. ES un Japānas augstākā līmeņa sanāksmē 2001. gada 8. decembrī Briselē,
 - ņemot vērā kopīgo paziņojumu, kas pieņemts 19. ES un Japānas augstākā līmeņa sanāksmē 2010. gada 28. aprīlī Tokijā,
 - ņemot vērā kopīgo paziņojumu, kas pieņemts 18. ES un Japānas augstākā līmeņa sanāksmē 2009. gada 4. maijā Prāgā,
 - ņemot vērā „Copenhagen Economics” 2009. gada 30. novembrī publicēto ziņojumu „Novērtējums par šķēršļiem tirdzniecībai un ieguldījumiem starp ES un Japānu”,
 - ņemot vērā rezultātus, kas gūti Komisijas rīkotajā ES un Japānas tirdzniecības attiecību sabiedriskajā apspriešanā un publicēti 2011. gada 21. februārī,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada 24. un 25. marta secinājumus,
 - ņemot vērā plānoto ES un Japānas augstākā līmeņa sanāksmi, kas notiks Briselē 2011. gada 25. maijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā uz noteikumiem balstīta daudzpusējā tirdzniecības sistēma, ko izveidoja Pasaules tirdzniecības organizācija (PTO), ir vispiemērotākā struktūra atvērtas un godīgas tirdzniecības regulēšanai un veicināšanai;
- B. tā kā ir svarīgi saprast, ka daudzpusējie un divpusējie nolīgumi ir daļa no starptautisko pasākumu kopējiem līdzekļiem, kā arī līdzsvarotu un papildinošu politisko un tirdzniecības attiecību standarta pazīmes;
- C. tā kā ES būtu jāpilda saistības attiecībā uz līdzsvarota rezultāta panākšanu Dohas attīstības programmā, kas būtu vēlamā pieeja, tā atbalstot jaunattīstības valstu integrāciju starptautiskajā tirdzniecības sistēmā, vienlaicīgi turpinot divpusējos un daudzpusējos tirdzniecības nolīgumus ar citām rūpnieciski attīstītajām valstīm, kurās savstarpējos ieguvumus un ekonomikas izaugsmi var reāli panākt īsākā laika periodā;
- D. tā kā 2009. gadā ES un Japāna kopā veidoja vairāk nekā vienu ceturtdaļu no pasaules kopējā IKP un vairāk nekā 20 % no pasaules tirdzniecības;

⁽¹⁾ OV L 284, 29.10.2001., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 183, 22.7.2003., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 62, 6.3.2008., 24. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- E. tā kā Japāna un ES veic būtiskus savstarpējus ieguldījumus ekonomikā, ārējo tiešo ieguldījumu kopējam apjomam 2009. gadā sasniedzot EUR 200 miljardus;
- F. tā kā 2010. gadā ES un Japānas divpusējās tirdzniecības kopējais apjoms bija EUR 120 miljardi un Japāna IKP ziņā ir trešā lielākā tautsaimniecība pasaulē; Japāna ir sestā lielākā ES tirdzniecības partnere un ES ir Japānas trešā lielākā tirdzniecības partnere;
- G. tā kā Padome un Komisija atzīmējušas, ka Japānas spēja atcelt regulatīvās barjeras tirdzniecībai ir priekšnoteikums sarunu sākšanai par ES un Japānas brīvās tirdzniecības nolīgumu, tā veicinot abu stratēģisko tirdzniecības partneru ciešāku ekonomisko integrāciju;
- H. tā kā ES un Japāna saskaras ar tādām līdzīgām problēmām kā Ķīnas politiskā un ekonomiskā spēka pieaugums, palēnināta ekonomikas izaugsme pēc pasaules finanšu krīzes, palēnināti demogrāfiskie procesi un steidzama nepieciešamība piekļūt izejmateriāliem un enerģijas avotiem, kā arī nodrošināt cenu stabilitāti, lai sekmētu attiecīgo nozaru attīstību;
- I. tā kā atvērta un godīga tirdzniecība ir iedarbīgs līdzeklis, lai sekmētu izaugsmi un sabiedrības labklājību, pamatojoties uz katras ekonomikas salīdzinošajām priekšrocībām un iespējamo sinerģiju, kas rodas no lielākas ekonomiskās integrācijas un jauniem ieguldījumiem uz zināšanām balstītā ekonomikā;
- J. tā kā gan ES, gan Japānai kopumā ir zemi tarifi precēm, turklāt divas trešdaļas Savienības eksporta uz Japānu un vairāk nekā viena trešdaļa Japānas eksporta uz ES netiek aplikta ar muitas nodokli;
- K. tā kā, neraugoties uz šiem zemajiem tarifiem, ES un Japānas divpusējās tirdzniecības apjomi atpaliek no tiem, kurus ES īsteno ar citiem svarīgākajiem tirdzniecības partneriem, galvenokārt tāpēc, ka Japānas beztarifu barjeras negatīvi ietekmē Eiropas uzņēmumu iespējas piekļūt tirgum;
- L. tā kā „Copenhagen Economics” 2009. gada novembrī veiktajā pētījumā konstatēts, ka ar beztarifu barjerām saistītās tirdzniecības izmaksas ir augstākas par pašreizējiem tarifu līmeņiem un ka visvairāk ekonomika varētu gūt no šo barjeru atcelšanas; tā kā pētījumā norādīts, ka varētu panākt iespējamu ES eksporta pieaugumu uz Japānu EUR 43 miljardu apjomā un Japānas eksporta pieaugumu uz ES EUR 53 miljardu apjomā, ja tarifi un beztarifu barjeras pēc iespējas vairāk tiktu samazinātas;
- M. tā kā Komisijas 2011. gada ziņojumā par šķēršļiem tirdzniecībai un ieguldījumiem norādīts uz šķēršļiem piekļuvei publiskajam iepirkumam, nepietiekamu starptautisko standartu atzīšanu saistībā ar medicīnas iekārtām un preferenciālas attieksmes izrādīšanu valsts vadošajiem finanšu pakalpojumu uzņēmumiem (piemēram, pasta pakalpojumiem) un tās ir trīs galvenās Japānas beztarifu barjeru jomas, par kurām ES rodas bažas;
- N. tā kā valda uzskats, ka intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība un ievērošana Japānā ir augstā līmenī; Japānai un ES ir kopēji mērķi un pieejas ar intelektuālā īpašuma tiesībām saistītās jomās, izņemot attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, un tās abas kā viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma parakstītājas ir apņēmušas dažādos veidos apkarot viltošanu un pirātismu;
- O. tā kā intelektuālā īpašuma tiesību jomai ir augsta pievienotā vērtība un piemīt izaugsmes potenciāls gan ES, gan Japānā, jo īpaši saistībā ar viedo produktu un pakalpojumu izstrādi;
- P. tā kā visās tirdzniecības sarunās ar Japānu ir jārisina jautājumi par ieguldījumiem un pakalpojumu tirdzniecību, nodrošinot, ka tirgus atvēršana nav pretrunā ne Eiropas, ne Japānas noteikumiem par sabiedrisko pakalpojumu un kultūras daudzveidības aizsardzību;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- Q. atkārtoti pauž solidaritāti Japānas iedzīvotājiem saistībā ar nesenajām dabas katastrofām;
1. uzskata, ka daudzpusējā tirdzniecības sistēma, ko simbolizē PTO, neapšaubāmi joprojām ir visefektīvākā sistēma atvērtas un godīgas tirdzniecības sasniegšanai globālā mērogā; uzskata, ka Eiropas Savienība un Japāna kopīgi var sekmēt minēto sarunu sekmīgu noslēgumu;
 2. uzsver, ka atbalsta brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Japānu, bet nav apmierināts ar niecīgo progresu, kas augsta līmeņa grupā panāks dažos iepriekšējos gados; uzskata, ka Japānai jādod nopietni solījumi saistībā ar beztarifu barjeru atcelšanu un šķēršļu novēršanu, lai pirms sarunu sākšanas varētu piekļūt Japānas publiskajam iepirkumam;
 3. uzsver, ka tirdzniecības liberalizēšana starp ES un Japānu nedrīkstētu traucēt sabiedrisko pakalpojumu un kultūras daudzveidības aizsardzībai, bet gan tām būtu jāpastāv līdzās un jāveicina regulatīvā konverģence un daudzpusējo standartu ievērošana jomās, kurās tie jau pastāv;
 4. uzsver apņemšanos stiprināt tirdzniecības attiecības starp ES un Japānu, koncentrējoties uz beztarifu barjeru atcelšanu tirdzniecībai un ieguldījumiem, tostarp daudzu ierobežojošu noteikumu un regulatīvo pasākumu atcelšanu ES uzņēmumiem, kas vēlas iekļūt Japānas tirgū;
 5. uzskata, ka tirdzniecības sarunās ar Japānu Komisijai prioritāri būtu jākoncentrējas uz šādu barjeru un šķēršļu novēršanu, jo tie visvairāk traucē Eiropas MVU ienākšanai Japānas tirgū;
 6. uzskata, ka Japānas noteikto tarifu samazināšana vai atcelšana IKT produktiem, tostarp to sastāvdaļām un detaļām, uzlabotu konkurenci un ES radītu jaunas augstas kvalitātes darbavietas; turklāt prasa pastiprināt savstarpējo sadarbību starp ES un Japānu pētniecības un izstrādes jomā un jo īpaši attiecībā uz intelektuālā īpašuma aizsardzības pastiprināšanu, lai veicinātu informācijas apmaiņu starp attiecīgajiem patentu birojiem;
 7. uzskata, ka Komisijas mērķiem attiecībā uz ES un Japānas brīvās tirdzniecības nolīgumu un jo īpaši sarunām par tirgus pieejamības paplašināšanu Eiropas uzņēmumiem būtu jāpievieno kopīgi pieņemtas un tālejošas apņemšanās ilgtspējīgas attīstības jomā;
 8. uzsver, ka ES un Japānas brīvās tirdzniecības nolīgums ne tikai sniegs labumu saistībā ar paplašinātu preču un pakalpojumu divpusējo tirdzniecību, bet arī veicinās sadarbību ES horizontālo prioritāšu jomā, piemēram, veicinās sadarbību inovāciju, regulatīvo sadarbību un cīņu pret tirgus noteikumu neievērošanu, kā arī — kas nav mazsvarīgi — sadarbību plašu vides problēmu risināšanā;
 9. aicina dalībvalstis un Komisiju visās tirdzniecības sarunās ar Japānu atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir popularizēt cilvēktiesības un sociālos un vides standartus;
 10. uzskata, ka ES un Japānas tirdzniecības attiecību vispārējai izvērtēšanai būtiski ir veikt plašu ilgtspējības un ietekmes novērtējumu; aicina Komisiju laikus iesniegt šādu novērtējumu, jo īpaši detalizēti norādot ar ES un Japānas tirdzniecības attiecību izvērtēšanu saistītās iespējamās priekšrocības un trūkumus visās iesaistījās nozarēs, jo īpaši visās rūpniecības nozarēs un visjutīgākajās no tām, piemēram, automobiļu, elektronikas, aviācijas un mašīnbūves ražošanas nozarēs;
 11. iesaka ES un Japānas brīvās tirdzniecības nolīgumā ieviest efektīvus divpusējos drošības pasākumus, lai novērstu, ka ES vai Japānas rūpniecībai tiek vai var tikt nodarīts nopietns kaitējums, jo īpaši tādās ļoti jutīgās nozarēs kā automobiļu, elektronikas, aviācijas un mašīnbūves ražošanas nozare;
 12. pauž pārliecību, ka ES un Japānas brīvās tirdzniecības nolīgumam piemīt potenciāls, tādēļ tas varētu būt izdevīgs abu pušu tautsaimniecībai;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

13. uzsver, ka Parlamentam būs jādod piekrišana gaidāmajam ES un Japānas brīvās tirdzniecības nolīgumam;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Japānas valdībai un parlamentam.

Mežu gatavība klimata pārmaiņām

P7_TA(2011)0226

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par Komisijas Zaļo grāmatu "Meža aizsardzība un meža informācija ES — gādājot par mežu gatavību klimata pārmaiņām (2010/2106(INI))

(2012/C 377 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu „Meža aizsardzība un meža informācija ES - gādājot par mežu gatavību klimata pārmaiņām”(COM(2010)0066),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. jūnija secinājumus par mežu sagatavošanu klimata pārmaiņām,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 15. marta secinājumus par bioloģisko daudzveidību pēc 2010. gada,
- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu „Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” (COM(2009)0147) un 2010. gada 6. maija rezolūciju⁽¹⁾ par to,
- ņemot vērā Ministru konferenci Eiropas mežu aizsardzības jomā (MCPFE) - FOREST EUROPE, vairākas tās rezolūcijas un ekspertu veikumu, sagatavojot mežu ilgtspējīgas apsaimniekošanas (SFM) vadlīnijas, kritērijus un indikatorus,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 26. februāra rezolūciju par ES Meža stratēģiju⁽²⁾ un Komisijas ziņojumu par tās īstenošanu (COM(2005)0084),
- ņemot vērā ES Mežu rīcības plānu 2006.–2011. gadam (FAP) (COM(2006)0302) un tā īstenošanas termiņa vidus novērtējumu, ko veica ārējā novērtējuma grupa⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību⁽⁴⁾, Apkopojošo ziņojumu par biotopu veidu un sugu aizsardzības statusu atbilstīgi Biotopu direktīvas 17. pantam (COM(2009)0358) un 2010. gada 21. septembra rezolūciju par to, kā tiek īstenoti ES tiesību akti par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu⁽⁵⁾ un 2009. gada 3. februāra rezolūciju par neskartajām teritorijām Eiropā⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gada oktobrī Nagojā notikušās ANO UNEP līgumslēdzēju pušu 10. konferences (COP 10) par bioloģisko daudzveidību secinājumus un Aiči mērķus bioloģiskās daudzveidības jomā, jo īpaši apņemšanos ar iedarbīgiem saglabāšanas pasākumiem aizsargāt 17 % sauszemes teritoriju un iekšzemes ūdeņu, kas aptver plašākas teritorijas,

⁽¹⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 115. lpp.

⁽²⁾ OV C 56, 26.2.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ Pakalpojumu sniegšanas līguma Nr. 30-CE-0227729/00-59.

⁽⁴⁾ OV L 20, 26.01.2010., 7. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0325.

⁽⁶⁾ OV C 67E, 18.3.2010., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā pētījumu „Veidojot saziņu Eiropas Savienības mežu jautājumos — sabiedrības priekšstatu par mežiem un mežsaimniecību” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC), Kioto protokolu un Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) ziņojumu „Labas prakses vadlīnijas attiecībā uz zemes izmantojumu, zemes izmantojuma maiņu un mežsaimniecību (LULUCF)”,
- ņemot vērā Rīcības plānu par biomasas izmantošanu (COM(2005)0628),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (Atjaunojamo energoresursu direktīva) ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/29/EK, ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (ETS direktīva) ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Lēmumu Nr. 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (Lēmums par kopīgiem centieniem) ⁽⁴⁾, Komisijas ziņojumu par ilgtspējības prasībām, kas attiecas uz cietās un gāzveida biomasas izmantošanu elektroenerģijas, siltumenerģijas un dzesēšanas enerģijas ražošanai (COM(2010)0011), piesārņojuma integrētas novēršanas un kontroles (IPPC) 4. novērtējuma ziņojuma 9. nodaļu „Mežsaimniecība” un sabiedriskās apspriešanas par ziņojuma sagatavošanu attiecībā uz ilgtspējības sistēmu biomasas izmantošanai enerģijas ražošanā rezultātus,
- ņemot vērā Eiropas Klimata pārmaiņu programmu un Klimata politikas ekspertu grupas paveikto saistībā ar LULUCF ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta pētījumus Nr. 449.292, novērtējot Zaļo grāmatu par meža aizsardzību un informāciju Eiropas Savienībā, Nr. 440.329 par mežsaimniecību un ES emisiju tirdzniecības sistēmu, Nr. 449.237 par Eiropas stratēģiju meža ugunsgrēku novēršanai un apkarošanai, kā arī sadarbības grupas „Klimata pārmaiņas, bioloģiskā daudzveidība un ilgtspējīga attīstība” apakšgrupas „Meži” 2010. gada 13. jūlijā Briselē notikušās sanāksmes secinājumus;
- ņemot vērā 2000. gada Eiropas Ainavu konvenciju (Florences konvencija),
- ņemot vērā Padomes Direktīvu 1999/105/EK par meža reproduktīvā materiāla tirdzniecību ⁽⁶⁾ un ES augu veselības režīma pārskatīšanu,
- ņemot vērā Ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības ekonomikas pētījuma (TEEB) kopsavilkuma ziņojumu „Vides ekonomikas integrēšana”, kā arī TEEB Klimata jautājumu atjaunināto pārskatu,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 26. aprīļa secinājumus par mežu ugunsgrēku novēršanu Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 8. un 9. novembra secinājumus par inovatīviem risinājumiem pasākumu finansēšanai katastrofu novēršanas jomā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Konkurss Nr. AGRI-2008-EVAL-10 // Pamatlīgums Nr. 30-CE-0101908/00-50.

⁽²⁾ OV L 140 5.6.2009., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 140, 5.6.2009., 63. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.

⁽⁵⁾ Ziņojums, 16.9.2010.

⁽⁶⁾ OV L 11, 15.1.2000., 17. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā ziņojumu par *Forest Focus* regulas galīgo īstenošanu (COM(2010)0430),
 - ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras (EVA) Tehnisko ziņojumu Nr. 9/2006 „Eiropas mežu tipi — Ilgtspējīgas mežu pārvaldības ziņošanas un politikas kategorijas un veidi”,
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāta ziņojumu par klimata pārmaiņu ietekmi uz Eiropas mežiem un iespējām pielāgoties šīm pārmaiņām ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas Vides ģenerāldirektorāta 2009. gada ziņojumu par ES politikas iespējām, lai aizsargātu Eiropas mežus no kaitīgas ietekmes ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 9/2004 par mežsaimniecības pasākumiem Lauku attīstības politikā (kā arī Komisijas atbildes par šo ziņojumu),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Regulu (ES) Nr. 995/2010, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus ⁽³⁾,
 - ņemot vērā *FAO/UNECE/ILO* ekspertu tīkla ieteikumus par ilgtspējīgas mežu apsaimniekošanas īstenošanu,
 - ņemot vērā *MCPFE* Helsinku rezolūciju H1, kurā ilgtspējīga mežu apsaimniekošana ir definēta kā „mežu un meža zemju apsaimniekošana un izmantošana tādā veidā un apjomā, ka var saglabāt to bioloģisko daudzveidību, produktivitāti, atjaunošanās spēju, vitalitāti un to potenciālu gan tagad, gan nākotnē, īstenojot attiecīgas ekoloģiskas, ekonomiskas un sociālas funkcijas vietējā, valsts un pasaules mērogā, nenodarot kaitējumu citām ekosistēmām”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumus (A7-0113/2011),
- A. tā kā meži un mežu zeme aizņem vairāk nekā 42 % ES teritorijas un koksnes apstrādes un pārstrādes rūpniecība ar 300 miljardu EUR apgrozījumu nodrošina vairāk nekā 2 miljonus darba vietu lielākoties laukos, sniedzot savu ieguldījumu ekonomiskajā izaugsmē, nodarbinātībā un labklājībā, jo nodrošina kokmateriālus un iespējas tūrisma attīstībai,
- B. tā kā ES meži ir veselas biosfēras, kuras sastāv ne tikai no kokiem, un tās sniedz nenovērtējamus ekosistēmiskos pakalpojumus, tostarp oglekļa uzglabāšanu, ūdens caurteces regulēšanu, ainavu saglabāšanu, augsnes auglības uzturēšanu, augsnes aizsardzību no erozijas un pārtuksnešošanās, aizsardzību pret dabas katastrofām — visi šie pakalpojumi ir ļoti nozīmīgi lauksaimniecībai, lauku attīstībai un Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitātei;
- C. tā kā 40 % ES mežu ir valsts īpašums un aptuveni 60 % ES mežu ir privātpašums, kas pieder vairāk nekā 10 miljoniem meža privātpašnieku, tādējādi gan privātās, gan valsts ieinteresētās personas atbild par meža aizsardzību un ilgtspējīgu mežu izmantošanu, īstenojot ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu attiecīgajās teritorijās;

⁽¹⁾ AGRI-2007-G4-06.⁽²⁾ ENV.B.1/ETU/2008/0049.⁽³⁾ OV L 295, 12.11.2010., 23. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- D. tā kā, neraugoties uz satraucošajiem mežu izciršanas rādītājiem dažādās vietās pasaulē, saglabājas ilgtermiņa tendence pieaugt mežu platībām ES un oglekļa daudzums mežu biomasā pieaug; tā kā, neraugoties uz pozitīvo tendenci, Eiropas mežu dabiskās spējas uzkrāt oglekli vēl nebūt nav izmantotas pilnībā un tie var atkal kļūt par emisijas avotu, jo pieaug spiediens palielināt mežsaimniecības apjomus, un katru gadu aptuveni 500 000 hektāru ES mežu tiek zaudēti meža ugunsgrēku un nelegālās izciršanas dēļ;
- E. tā kā 30 % NATURA 2000 teritorijas ir mežu un cita veida mežu zemju dzīvotnes, kurām ir svarīga nozīme biotopu tīkla savienošanā; un tā kā 66 % Kopienā nozīmīgu dzīvotņu veidu ir nelabvēlīgā saglabātības stāvoklī;
- F. tā kā trešdaļa kopējās ES mežu platības ir kalnu meži un tā kā tie ir nozīmīga dabas ainavas daļa, jo tie sekmē augsnes aizsardzību, regulē ūdensapgādi; tā kā meži būtiski veicina vietējo saimniecisko darbību;
- G. tā kā atlikušo neskarto dabas teritoriju aizsardzība ES līdz 2020. gadam var palīdzēt saglabāt bioloģisko daudzveidību un novērst ekosistēmas pakalpojumu kvalitātes pasliktināšanos;
- H. tā kā tiek prognozēts, ka enerģija, kas iegūta no cietās biomasas un bioatkritumiem 2020. gadā veidos 58 % no ES iegūtās atjaunojamās enerģijas, un kaut gan sagaidāms, ka meža biomasas relatīvā daļa samazināsies, pastāvīgi pieaug pieprasījums pēc koksnes enerģijas iegūšanai; tā kā ir nepieciešama modrība, lai novērstu nelegālu izciršanu un mežsaimniecības intensifikāciju, kas varētu palielināt mežsaimniecības apjoma un krājas pieauguma attiecību, dažās dalībvalstīs pat pārsniedzot 100 %, tādējādi kaitējot mērķu sasniegšanai klimata pārmaiņu un bioloģiskās daudzveidības jomā; tā kā no biomasas iegūtā enerģija nedrīkstētu būt atkarīga no meža biomasas;
- I. tā kā meža un tā funkciju aizsardzība ir jāintegrē visos ES politikas virzienos, kas saistīti ar mežiem;
- J. tā kā meži veido dzīvas un evolucionāras ekosistēmas, kuras bieži pārsniedz valstu robežas un kuras var klasificēt dažādi — atbilstīgi bioklimatiskajām zonām vai mežu veidiem, un tā kā, lai palīdzētu ES politisko lēmumu pieņemšanā, EVA ir izstrādājusi īpašu mežu nomenklatūru; tā kā jaunākie zinātniskie sasniegumi visās jomās, piemēram, attiecībā uz „kontinentālo ūdensšķirtni” ir jāņem vērā ES politikas virzienos, kas skar mežu jomu, un šie politikas virzieni ir jāveido tā, lai tie nebūtu pārāk nekonkrēti un tos varētu izmantot;
- K. tā kā dažādi mežu veidi un meža nozare ir pakļauti atšķirīgam un neparedzamam klimata pārmaiņu izraisītam gan biotiskam, gan abiotiskam apdraudējumam, piemēram, kaitēkļiem, vētrām, sausumam un ugunsgrēkiem, mežu pretestības spējas veicināšana kļūst par mežu aizsardzības galveno jautājumu;
- L. tā kā pamatota un salīdzināma informācija par ES mežu stāvokli un klimata pārmaiņu un mežsaimniecības paņēmieni ietekmi, tostarp arī par mežu nozīmi klimata pārmaiņu seku mazināšanā un pielāgošanās procesā, ir svarīgs politikas un plānošanas priekšnoteikums;
- M. tā kā meža ugunsgrēki un tīša dedzināšana, kura bieži tiek veikta ļaunprātīgu motīvu dēļ, iznīcina vairāk nekā 400 000 hektāru meža, jo īpaši, bet ne tikai, Vidusjūras reģionā, kā rezultātā tiek zaudētas cilvēku dzīvības, īpašumi, darba vietas, bioloģiskā daudzveidība un mežu aizsargājošās funkcijas; tā kā reģenerācija pēc ugunsgrēka ir īpaši sarežģīta visu veidu mežos, un NATURA 2000 tīkla gadījumā tas kavē to mērķu sasniegšanu, kuru dēļ šis tīkls tika izveidots;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- N. tā kā iepriekšminētajā Baltajā grāmatā par pielāgošanos klimata pārmaiņām meži noteikti par vienu no galvenajām darbības jomām, uzsverot, ka ES mežsaimniecības stratēģija jāatjaunina, pielāgojot to ar klimatu saistītiem aspektiem;
- O. tā kā tikai 5 % Eiropas mežu platības šobrīd ir senmeži, primārie meži un meži, kurus nav skārusi cilvēka darbība; tā kā šo mežu mazā platība un visu veidu vēl palikušo mežu pieaugošā sadrumstalošana palielina mežu neaizsargātību pret klimata pārmaiņu ietekmi un daļēji izskaidro daudzu Eiropā nozīmīgu mežā mītošu sugu ilgstoši nelabvēlīgo stāvokli;
- P. tā kā aizsargājošās mežu funkcijas uzlabošana jāiekļauj ES un dalībvalstu civilās aizsardzības stratēģijās, jo īpaši saistībā ar klimata izraisītām ārkārtējām parādībām, piemēram, ugunsgrēkiem un plūdiem;
- Q. tā kā TEEB (Ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības ekonomika) ziņojumā parādīts, ka nenoliedzami ekonomiski izdevīgi ir ieguldīt valsts līdzekļus ekosistēmā pamatotu pieeju izstrādāšanā, lai pielāgotos klimata pārmaiņām un mazinātu to ietekmi, īpaši uzmanību veltot „zaļajai” infrastruktūrai, piemēram, mežu atjaunošanai un saglabāšanai;
- R. tā kā jārespektē dažādas valsts, reģionālās un vietējās mežu apsaimniekošanas sistēmas, kā arī jāsniedz tām atbalsts, lai veicinātu to pielāgošanās spējas;
- S. tā kā Eiropas mežu kapacitāte efektīvi piesaistīt CO₂, NH₃ un NO_x joprojām nav pietiekami izmantota un koksne no ilgtspējīgi apsaimniekotiem mežiem varētu tikt izmantota klimata pārmaiņu mazināšanā, kalpojot kā otrreizēji pārstrādājams, oglekli bagātīgi uzkrājošs aizvietotājs tiem materiāliem, kuru ražošana ir ļoti energointensīva, piemēram, metāla kausējumi, plastmasa un betons, kurus plaši izmanto būvniecībā, kā arī citās nozarēs;
- T. tā kā Komisijas apkopotā informācija liecina, ka Eiropas dienviddaļā vasaras divreiz ātrāk kļūs siltākas nekā pārējās Eiropas daļās un nokrišņu daudzums vasarās desmit gados samazināsies par 5 %;
- U. tā kā ES FAP ir četri mērķi — uzlabot konkurētspēju ilgtermiņā, aizsargāt vidi, sniegt ieguldījumu dzīves kvalitātes uzlabošanā un atbalstīt savstarpēju koordināciju, un tā kā būtiski panākumi ir vērojami galvenokārt pirmā mērķa sasniegšanā;
- V. tā kā ar *Forest Europe* procesu ir panākts brīvprātīgs Eiropas konsenss jautājumos par ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu; tā kā esošajos apstākļos ilgtspējīga mežu apsaimniekošana nav pilnībā atzīta un netiek konsekvēnti īstenota;
- W. tā kā *Forest Europe* procesā tika veikta visaptveroša sagatavošanās sarunām par juridiski saistošu instrumentu un nākamajā konferencē 2011. gada jūnijā Oslo šajā saistībā gaidāmi lēmumi;
- X. tā kā ir beidzies Mežu ugunsgrēku novēršanas regulas ⁽¹⁾ un *Forest Focus* regulas ⁽²⁾ darbības termiņš, un tā rezultātā ziņošana ir *ad hoc* un nav atbilstīga finansējuma;
- Y. tā kā veicot ģenētisko atlasīšanu vajadzētu censties uzlabot meža ekosistēmas pielāgošanās spējas;
- Z. tā kā Eiropas līmenī vajadzīgs vairāk informācijas par mežu ietekmi uz laikapstākļiem;

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2158/92 par Kopienas mežu aizsardzību pret ugunsgrēkiem (OV L 217, 31.7.1992., 3. lpp).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regula (EK) Nr. 2152/2003 par mežu un vides mijiedarbības monitoringu Kopienā (*Forest Focus*) (OV L 324, 11.12.2003., 1. lpp).

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

AA. tā kā Komisijas iepriekšminētajā 2009. gada ziņojumā „ES politiskie risinājumi Eiropas mežu aizsardzībai no kaitīgas ietekmes” ir noteikti un izpētīti četri politiski risinājumi, kas paredz pašreizējās pieejas turpināšanu, atvērto koordinēšanas metodi, pastiprinātu uzraudzību un mežu pamatdirektīvas ieviešanu,

1. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu „Meža aizsardzība un meža informācija ES — gādājot par mežu gatavību klimata pārmaiņām”; uzskata, ka būtu jānostiprina ES mežu stratēģija saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, lai uzlabotu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un saglabāšanu;

2. tomēr uzsver, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas savienību 5. pantu ES var iejaukties jomās, kurās ir pierādīts, ka dalībvalstis nevar pienācīgi īstenot ierosinātās rīcības mērķus;

3. atzinīgi vērtē Komisijas viedokli, ka meži jāuzskata par vislielāko ieguldījumu klimata krīzes novēršanā; uzsver, ka ilgtspējīga mežu apsaimniekošana Eiropas Savienībai ir ļoti svarīga, lai sasniegtu tās mērķus klimata jomā un sniegtu vajadzīgos ekosistēmu pakalpojumus, piemēram, bioloģisko daudzveidību, aizsardzību pret dabas katastrofām, CO₂ uztveršanu no atmosfēras;

4. atgādina, ka meži veido biosfēru, kas sastāv ne tikai no kokiem, tādējādi to pretoties spēja ir atkarīga ne vien no koku, bet visu dzīvo meža organismu, jo īpaši meža dzīvnieku bioloģiskās daudzveidības, un ka meži ir izšķiroši nozīmīgi, lai Eiropas sabiedrības varētu pielāgoties klimata pārmaiņām;

5. atgādina, ka meži ir galvenā oglekļa piesaistītājsistēma un tiem ir izšķirīga nozīme klimata pārmaiņu novēršanā; uzsver, ka tādēļ ir svarīgi, lai ES paplašinātu stratēģiju mežu noplicināšanu izraisīto faktoru, piemēram, ugunsgrēku un atmosfēras piesārņojuma, apkarošanai;

6. ir pārliecināts, ka ekoloģiskā ilgtspēja ir priekšnoteikums, lai varētu turpināties ES mežu ekonomiskās un sociālās funkcijas;

7. uzsver mežu bioloģiskās daudzveidības nozīmi, pielāgojoties klimata pārmaiņām, un nepieciešamību papildināt zināšanas par mežu bioloģiskās daudzveidības rādītājiem, tostarp par mežu ģenētisko kapacitāti, lai veicinātu pielāgošanos;

8. izsaka atzīnību Komisijai par biotisko un abiotisko apdraudējumu izsmelšanu analīzi tās Zaļajā grāmatā un norāda, ka papildus jāizvērtē citi faktori, kas tieši saistīti ar klimata pārmaiņu ietekmi uz mežiem, piemēram, defoliācija, atgādinot, ka pēdējo 20 gadu laikā Dienvideiropas mežos koku vainagu defoliācija ir divkārtšojusies, tādējādi kā tiešas sekas izraisot oglekļa piesaistes procesu kapacitātes un efektivitātes samazināšanos un mazinot mežu pretoties spēju sausuma vai karstuma periodos priekšlaicīgas koku lapu nobiršanas dēļ;

9. atzīst nozīmīgo ieguldījumu ilgtspējīgā mežsaimniecībā, ko sniedz vispārējās sertifikācijas sistēmas, piemēram, Mežu uzraudzības padome (FSC) un Mežu sertificēšanas shēmu novērtēšanas programma (PEFC);

ES Mežu stratēģija un Mežu rīcības plāns

10. uzsver, ka jāatjaunina iepriekšminētā ES Mežu stratēģija un Mežu rīcības plāns, tajos iekļaujot klimata pārmaiņu dimensiju un plašākus mežu aizsardzības jautājumus; atgādina, ka pirms šādas pārskatīšanas ir jāriko visaptverošas mežsaimniecības politikai veltītas debātes ar dalībvalstīm un visām ieinteresētajām personām, uz kurām attiecas ierosinātie pasākumi;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

11. atzinīgi vērtē sasniegumus ES centienos panākt Eiropas koksnes apstrādes un pārstrādes nozaru konkurētspēju pasaulē;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai sasniegtu FAP mērķus attiecībā uz vidi un dzīves kvalitāti, kuru īstenošana patlaban ir kavējas;
13. aicina Komisiju veikt analīzi par ES politikas jomām, kas skar ES mežus, analīzi, lai pārliecinātos, vai šīs politikas jomas ir saskaņotas un garantē mežu aizsardzību;
14. aicina Komisiju veikt pašreiz pieejamā mežu un mežsaimniecības finansējuma analīzi un pārdaļīt esošo finansējumu, kas negatīvi ietekmē mežu bioloģisko daudzveidību, saskaņā ar iepriekšminētajiem Padomes 2010. gada marta secinājumiem;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis paātrināt to pasākumu īstenošanu, kas izklāstīti Komisijas 2008. gada 27. februāra paziņojumā par novatorisku un ilgtspējīgu koksnes apstrādes un pārstrādes rūpniecību ES (COM(2008)0113), ņemot vērā, ka pārmērīga reglamentēšana samazinās koksnes izstrādājumu konkurētspēju salīdzinājumā ar neatjaunojamiem un energoietilpīgiem materiāliem;
16. uzsver, ka mežu aizsardzības pasākumos ir jābūt atspoguļotai pārrobežu situācijai attiecībā uz biotisko un abiotisko apdraudējumu, atbilstīgi tā veidam, bioklimatiskajai zonai un reģionālajiem apstākļiem; turklāt uzsver, ka dalībvalstīm un reģioniem jāveic pasākumi, lai atbalstītu, koordinētu un papildinātu politikas iniciatīvas jomās ar ES pievienoto vērtību un saskaņā ar EVA izstrādāto mežu nomenklatūru;
17. uzsver, ka mežu aizsardzība ir atkarīga no dalībvalstu, reģionu, koksnes apstrādes un pārstrādes rūpniecības uzņēmumu, kā arī valsts un privāto mežu īpašnieku ilgtermiņa saistībām;
18. uzskata, ka ziemeļu meži (taiga) un Vidusjūras reģiona meži ir ļoti vērtīgi gan Eiropas bioloģiskajai daudzveidībai, gan kā oglekli absorbējošas ekosistēmas, un tiem jānodrošina pastiprināta aizsardzība;
19. uzskata, ka ilgtermiņa mežsaimniecības plānošanai jābūt elastīgai, pielāgojamai un līdzdalīgai, ņemot vērā visus iespējamus scenārijus un pieļaujot daudzējādas iespējas turpmākai attīstībai, un nodrošinot reālu un uzticamu pamatu apsaimniekošanas lēmumu pieņemšanas atbalstam; turklāt uzskata, ka ES līmenī tam jāizveidojas par pastāvīgu „Mežu forumu”, lai nodrošinātu mežu aizsardzību ilgtermiņā;

Ilgtermiņa mežu apsaimniekošana

20. atzinīgi vērtē *Forest Europe* panākumus, veicinot mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu (SFM) un panākot Eiropas konsensu par SFM pamatnostādņēm, kritērijiem un indikatoriem; tomēr atzīmē, ka pašreizējā kontekstā SFM netiek konsekventi īstenota;
21. atgādina, ka SFM mērķis ir līdzsvarot mežu aizsardzību un mežu rūpniecisko izmantošanu, nodrošinot, ka atbilstīgi valsts, reģionālajām un vietējām prioritātēm turpinās mežu ekonomiskās, sociālās un vides funkcijas; ar bažām norāda uz to, ka pieaugoša tendence vērtēt mežus tikai no ekonomiskā viedokļa, aizmirstot par vides un sociālajiem aspektiem nav savienojama ar SFM principiem;
22. aicina Komisiju sniegt priekšlikumus, papildinot iepriekšminēto Mežstrādes Regulu (ES) Nr. 995/2010, lai nodrošinātu, ka visi Eiropas tirgū laistie kokmateriāli vai koksnes izstrādājumi tiek iegūti no ilgtspējīgi apsaimniekotiem mežiem;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

23. mudina dalībvalstis un Komisiju turpināt centienus, lai izskaustu nelegālu izciršanu un šādi iegūtas koksnes tirdzniecību, jo ar šādu rīcību tās palīdzēs cīnīties pret atmežošanu, mežu degradāciju un bioloģiskās daudzveidības izzušanu;
24. aicina pastiprināt saikni starp Valsts mežu programmām un Mežsaimniecības rīcības plānu, sniedzot strukturētus ziņojumus Pastāvīgajai Mežsaimniecības komitejai;
25. uzskata, ka SFM ir izšķiroši svarīga, lai ES meži varētu turpināt pildīt ekonomiskās, ekoloģiskās un sociālās funkcijas; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt *Forest Europe* procesu, nosakot, ka SFM īstenošana ir obligāta ES; turklāt uzskata, ka šāda apņemšanās palīdzētu mežsaimniecībai pārņemt ilgtspējības principus un tas būtu vislabākais atbalsts *Forest Europe* procesam, kā arī ir apsvērtas iespējas noslēgt juridiski saistošus nolīgumus starp *Forest Europe* un ANO Mežu forumu;
26. iestājas par to, lai SFM tiktu aktīvi īstenota saistībā ar ilgtermiņa valsts mežu programmām, kurās iekļautas valsts un reģionālās prioritātes un paredzēti izmērāmi mērķi un novērtēšanas kritēriji, kā arī ņemts vērā klimata pārmaiņu izraisītais pieaugošais apdraudējums mežam;
27. uzsver, ka lauku attīstības plānus un darbības programmas nevar uzskatīt par līdzvērtīgām Valsts mežu programmām; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai valsts mežu programmās tiktu ņemti vērā pētījumos par klimata pārmaiņu ietekmi uz dzeramā ūdens krājumiem, ekosistēmām un bioloģisko daudzveidību izdarītie secinājumi un ieteikumi, un lai lauku attīstības stratēģijas un programmas būtu saskaņotas ar meža programmām, bioloģiskās daudzveidības stratēģijām un rīcības plāniem atjaunojamās enerģijas jomā;
28. atzīmē, ka visām bioklimatiskajām zonām, ilgtspējīgas apsaimniekošanas sistēmām un mežu veidiem pielāgošanās spējas nosakošie galvenie faktori ir kopīgi — ģenētiskā daudzveidība, dabiskā reģenerācija un strukturālā, kā arī sugu dažādība visu mežā dzīvojošo organismu starpā; atzīmē, ka SFM nodrošina ekonomisko dzīvotspēju saimnieciskās nozīmes mežiem, bet tā netiek noteikta par obligātu attiecībā uz tiem mežiem, kas pilda citas primārās funkcijas, kas nav saistītas ar koksnes ražošanu;
29. uzskata, ka ilgtermiņa mežu aizsardzība ir atkarīga no tādu mežu ekosistēmu izveidošanas vai uzturēšanas, kurās ir ļoti daudzveidīgs kokaudzes sastāvs, koku vecums un struktūra;
30. aicina Komisiju sniegt ieteikumus par veidu, kā pielāgot valsts civilās aizsardzības sistēmas, lai pārvarētu klimata pārmaiņu ietekmi uz mežiem; īpaši mudina Komisiju rīkoties, lai paplašinātu Eiropas mežu ugunsdzēsības taktisko rezervi resursu un jaudas ziņā;
31. brīdina no mežu resursu neierobežotas komerciālas izmantošanas, kas — jo īpaši dabīgo mežu gadījumā — ļoti bieži noved pie to neatgriezeniskas iznīcināšanas;
32. ņemot vērā agromežsaimniecības koku nozīmi CO₂ izolēšanā, uzskata, ka tie būtu jāvērtē tāpat kā visas neražojošās tradicionālās mežu zemes saistībā ar cīņu pret klimata pārmaiņām;

Vispārēji priekšlikumi

33. aicina Komisiju turpināt darbu pie Baltās grāmatas par mežu aizsardzību ES, ņemot vērā Zaļās grāmatas sabiedriskās apspriešanas rezultātus, plaši saprasto nepieciešamību sagatavoties klimata pārmaiņām, pētījumu par politikas iespējamiem virzieniem un pētījumu par pielāgošanās klimata pārmaiņām iespējām; uzskata, ka Baltajā grāmatā, līdztekus tam, ka tiek apstiprināta meža nozīme ekonomikā koksnes un citu meža produktu un pakalpojumu dēļ, uzmanība jāpievērš Eiropas mežu uzturēšanai un palielināšanai, jo tie palīdz Eiropas sabiedrībai mazināt klimata pārmaiņas un pielāgoties tām; turklāt uzskata, ka ir jānodrošina augstāks aizsardzības līmenis ļoti kvalitatīvām dzīvotnēm un mežiem, kas veic aizsargājošās funkcijas

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

attiecībā uz plūdiem, nogruvumiem, ugunsgrēkiem, pārtuksnešanos, bioloģiskās daudzveidības zaudēšanu un ārkārtēju laika apstākļu izraisītām katastrofām; uzskata, ka Komisijas priekšlikumos noteikti jāiekļauj atbilstīgs finansējums, zināšanu apmaiņa, kā arī pētniecības un informācijas veicināšana;

34. atkārtoti apliecina savu viedokli, ka jāpalielina ES mežu aizsardzībai paredzētais finansējums, izmantojot Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) lauku attīstības pīlāru; norāda, ka, ņemot vērā klimata pārmaiņu radītās jaunās problēmas, ir skaidrs, ka mežu aizsardzībai vajadzīgs lielāks finansējums un jaunas atbalsta formas;

35. mudina Komisiju veikt rūpīgu izpēti un ziņot Parlamentam un Padomei par iespējām ieviest maksājumus par ekosistēmiskajiem pakalpojumiem, ar kuriem tiktu atzīta to ekonomiskā vērtība un atlīdzināts par mežu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un mežu ekosistēmu atjaunošanu; norāda uz to, cik liela nozīme ir tam, lai uzņēmējdarbības aprindās tiktu atzīta uzticamība, publicitāte un citas finansiālas priekšrocības, ko dod piedalīšanās bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un mežu aizsardzībā;

36. mudina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu par meža ugunsgrēku novēršanu, kurā būtu paredzēts finansējums profilakses plāniem un riska novērtējumam, Eiropas meža ugunsgrēku informācijas sistēmai (EFFIS), aizdegšanās noteikšanai, infrastruktūrai, apmācībai un izglītībai, mežu atjaunošanai pēc ugunsgrēkiem, tostarp apsverot iespēju noteikt 30 gadu ilgu aizliegumu veikt celtniecības darbus teritorijā, kas cietusi no meža ugunsgrēka;

37. mudina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, kas aizliedz celtniecību teritorijā, kur noticis ugunsgrēks, kuru, kā pierādīts, izraisījusi dedzināšana;

38. aicina likvidēt juridiskos šķēršļus ilgtspējīgai pārvaldībai;

39. norāda, ka jāizveido nepieciešamā finanšu shēma, lai atbalstītu meža ugunsgrēku dzēšanu, un aicina arī nodrošināt lielāku elastību attiecībā uz Solidaritātes fonda mobilizāciju;

40. mudina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu par mežu informāciju, kurā ņemtu vērā ar klimatu saistīto apdraudējumu un nepieciešamību vākt un izplatīt atbilstīgus, saskaņotus un salīdzināmus datus par mežu segumu, bioloģisko daudzveidību, biotisku un abiotisku apdraudējumu, kā arī zemes izmantojumu saistībā ar UNFCCC, Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (CBD) un vides pārskatiem; turklāt aicina Komisiju apkopot un uzraudzīt indikatorus, kas saistīti ar meža aizsargājošajām funkcijām, piemēram, augsnes saglabāšanu un ūdens kapacitāti;

41. aicina Komisiju atbalstīt meža ietekmes uz reģionālajiem laikapstākļiem zinātnisko izpēti Eiropas Savienībā, lai informētu meža apsaimniekošanas stratēģiju izstrādātājus par izmaiņām saistībā ar mežu platībām, veidu un atrašanās vietu un šo izmaiņu ietekmi;

42. aicina Komisiju un dalībvalstis, lai nodrošinātu noturību pret klimata pārmaiņām, izstrādāt un izplatīt paraugprakses pamatnostādnes, kuru pamatā būtu ilgtspējīgas pārvaldības principi pielāgoti privāto mežu īpašnieku un valsts mežu, kā arī vietējo kopienu vajadzībām; turklāt atzīmē, cik svarīgi ir apmainīties ar labāko praksi par to, kā uzņēmumi un ražošanas nozares var dot ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības mērķu sasniegšanā un veicināt izpratni par aprites ciklu un kā tās var veidot saikni starp bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un peļņas radīšanu; uzsver nepieciešamību pastiprināt saziņas un informācijas politiku, lai nodrošinātu mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu, informētu sabiedrību un veicinātu ilgtspējīgu mežu resursu izmantošanu;

43. uzsver nepieciešamību veltīt lielākas pūles koordinācijai un informēšanai jautājumos par mežu aizsardzību; uzskata, ka jādara vairāk, lai nodrošinātu ES iekšienē īstenoto pasākumu atbilstību ārpolitikas paziņojumiem saistībā ar meža nozari (sadarbība, attīstība, eksotisku koku sugu tirdzniecība u. c.);

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

44. uzskata, ka meži ir cilvēces kopējs kultūras un vides mantojums un ievēribas cienīgi koki ir jāizsargā neatkarīgi no tā, vai tie atrodas mežā, vai ārpus tā; šajā sakarā aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt atbilstīgas stratēģijas to aizsardzībai, tostarp apsverot iespēju izveidot „Meža mantojuma novērošanas centrus”; turklāt mudina dalībvalstis saistībā ar valsts politikas virzieniem veicināt vienlīdzīgu un visai sabiedrībai nodrošinātu piekļuvi mežam un dabas teritorijām, izprotot, ka sabiedrības tiesības piekļūt mežiem un dabas teritorijām (*allemansrätten*), ko īsteno vairākās dalībvalstīs, sniedz daudzus ieguvumus attiecībā uz demokrātisku piekļuvi atpūtai, ļauj novērtēt ekosistēmas un veicina cieņas pilnu attieksmi pret dabas mantojumu;

45. lai sasniegtu stratēģijas „ES 2020” mērķus attiecībā uz valstu mežu rīcības plāniem, prasa katrai dalībvalstij vai reģionam izstrādāt meža stratēģiju, kurā paredzēts apmezot upju krastus, vākt lietusūdeni, veikt lauksaimniecisko darbību un apkopot pētījumu rezultātus, lai noteiktu piemērotākās tradicionālās augu vai koku sugas un sugas, kas vislabāk spēj pielāgoties sausumam;

Pētniecība mežu jomā

46. uzsver — lai gan Eiropai nenoliedzami ir zinātība mežsaimniecības jomā, kura izriet no senas tradicionālas mežsaimniecības prakses, ir jāpalielina finansējums pētniecībai par klimata pārmaiņu ietekmi uz mežiem; uzskata, ka, ņemot vērā zinātniskas pārliecības trūkumu attiecībā uz termiņiem un mežu apdraudējuma apjomu atšķirīgās teritorijās, ir nepieciešams paredzēt finansējumu klimata pētījumiem atbilstīgi konkrētām vajadzībām un risinājumiem, kas būtu piemērojami atšķirīgām bioklimatiskajām zonām, lai tādējādi uzlabotu attiecīgo zināšanu bāzi;

47. prasa dalībvalstīm īstenot kopējas ilgtermiņa pētniecības programmas, lai uzlabotu izpratni par ietekmi un neaizsargātību un atbalstītu pielāgošanās pasākumus meža nozarē; aicina Komisiju atbalstīt tādu projektu iekļaušanu daudzgadu pētniecības un tehnoloģijas attīstības plānā, kas saistīti ar zināšanām par meža ekosistēmām un to spēju pielāgoties klimata pārmaiņu sekām;

48. aicina Komisiju izstrādāt rīcības plānu Eiropas Savienības mežu aizsardzībai, lai novērstu klimata pārmaiņu izraisīto kaitēkļu vairošanos un slimību izplatību;

49. aicina dalībvalstis veicināt klimata pārmaiņu un to ietekmes uz mežu zinātnisko izpēti, veicināt plašāku izpratni par meža daudzveidīgo nozīmi un par to, ka ir svarīgi nodrošināt meža ilgtspējīgu apsaimniekošanu, atbalstīt meža nozarē strādājošo sākotnējo un turpmāko apmācību, liekot uzsvaru uz zināšanām, kas varētu būt nepieciešamas saistībā ar klimata pārmaiņu ietekmi (bioloģiskās daudzveidības veicināšana, postījumu novēršana un mežu atjaunošana), un veicināt zināšanu un pieredzes apmaiņu;

50. uzskata, ka koordinēšanai un finansēšanai jānotiek ES līmenī, ņemot vērā nepieciešamību pēc efektīviem pētījumiem par meža ekosistēmu aizsargspējām, prognozējošiem pētījumiem un pētījumiem par stratēģijām klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanai attiecībā uz visu mežsaimniecības un koksnes ražošanas nozari;

KLP 2. pīlārs

51. norāda uz to, ka diskusijās par KLP pēc 2013. gada jāņem vērā tas, ka meži veic izšķiroši svarīgas vides funkcijas un palīdz sasniegt lauku attīstības un valstu ekonomikas mērķus sociālajā un ekonomiskajā jomā; tādēļ aicina dalībvalstis un reģionus, sagatavojot lauku attīstības programmas, pilnībā sadarboties ar mežsaimniecības iestādēm un plašāku sabiedrību, lai nodrošinātu ES politikas virzienu saskaņotību, ņemot vērā, ka dažos gadījumos mežsaimniecība var būt neatkarīga lauku ekonomikas nozare;

52. atgādina, ka mežam ir būtiska nozīme sociālekonomisko un vides sabiedrisko labumu nodrošināšanā sabiedrības labklājībai un attīstībai, jo īpaši lauku reģionos; aicina Komisiju izstrādāt politikas pieeju, kurā būtu atzīta šī nozīme, vienlaikus ievērojot īpašnieku tiesības;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

53. atzinīgi vērtē to, ka pēdējā Komisijas paziņojumā par KLP reformu ⁽¹⁾ atzīts, ka lauksaimniekiem ir svarīga nozīme kā neaizstājamiem dalībniekiem meža ugunsgrēku novēršanā, kā meža ekosistēmu sargiem, kuri aizsargā tās pret apdraudējumiem bioloģiskajai daudzveidībai, piemēram, grauzējiem, un, kas ir būtiskākais — kā teritorijas galvenajiem balstiem, jo viņu dzīvesveida turpināšana ir efektīvākais veids, kā novērst apdzīvotības sarukšanu;

54. atkārtoti norāda, ka lauku ražotājiem, ražotāju grupām un valsts iestādēm jābūt tiesīgām piedalīties KLP otrā pīlāra mežsaimniecības pasākumos; uzskata, ka Eiropas Savienībai ar dalībvalstu lauku attīstības programmu starpniecību jāturpina atbalstīt mežu stādīšanu, vienlaicīgi pārliecinoties, ka šīs iniciatīvas netraucē tirgus darbību, ka apmežošanas programmās ir izmantots vietējais, pret kaitēkļiem un ugunsgrēkiem izturīgais materiāls un ka tās veicina bioloģisko daudzveidību; turklāt uzsver, ka mežu stādīšanas centienos prioritāte jāpiešķir tām koku sugām, kas būtiski uzlabo augsnes kvalitāti un bioloģisko daudzveidību, vienlaikus ievērojot stādīšanas vietas iezīmes, vietējās sugas un nepieciešamību pēc jauktajiem mežiem;

55. tāpat kā Padome savos 2010. gada 11. jūnija secinājumos vērš uzmanību uz to, ka mežu atstāšana novārtā var radīt nopietnas problēmas, jo turpmāk varētu nebūt iespējams nodrošināt, ka meži turpina pildīt savas funkcijas;

56. uzskata, ka jāveicina un jāatbalsta ražotāju un meža apsaimniekošanas struktūru, kuras praktizē SFM, asociāciju veidošanās, jo īpaši teritorijās, kurām raksturīgi mazi meži, jo tas palīdzēs līdzsvarot tos daudzos labumus un pakalpojumus, kurus mežs var nodrošināt; uzskata, ka šādas asociācijas un struktūras nostiprinātu mežu īpašnieku tirgus pozīciju koksnes tirdzniecības ķēdē, palīdzot nodrošināt un radīt līdzvērtīgus konkurences apstākļus, vienlaikus palīdzot risināt ekonomiskās krīzes, starptautiskās konkurences un klimata pārmaiņu problēmas, kā arī palīdzētu cīņā pret mežu nelegālu izciršanu;

57. atkārtoti uzstāj, ka jāpalielina palīdzība tiem privātajiem dalībniekiem, kas strādā, lai aizsargātu meža sugu, dzīvotņu un ekosistēmisko pakalpojumu bioloģisko daudzveidību, un ka tajā jāiekļauj arī brīvprātīgās aizsardzības metodes un teritorijas, kas savienotas ar NATURA 2000, jo bioloģiskā daudzveidība ir izšķiroši svarīga, lai uzturētu, attīstītu un pielāgotu lauksaimniecību;

58. prasa aizstāt uz rēķiniem pamatotu atlīdzības sistēmu ar standarta sistēmu vai platībatkarīgu sistēmu;

59. aicina izstrādāt labas mežsaimniecības prakses standartus, lai tie būtu kā atbalsta atskaites punkts, īstenojot ikvienu pasākumu mežsaimniecības jomā;

60. aicina lauku attīstības programmās iekļaut obligātus meža vides uzlabošanas un NATURA 2000 pasākumus un paredzēt platībatkarīgu atbalstu NATURA 2000 tīklam tiešo maksājumu veidā;

61. aicina iekļaut jaunu KLP pasākumu — meža identificēta ģenētiskā materiāla *in situ* vai *ex situ* saglabāšanu;

62. stingri noraida intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu attiecībā uz meža ģenētiskajiem resursiem;

63. mudina Komisiju un dalībvalstis garantēt, lai visi ES finansētie mežsaimniecības un mežu aizsardzības projekti būtu ar ilgtermiņa perspektīvu;

Civilā aizsardzība un ugunsgrēku novēršana

64. ir pārliecināts par to, ka meža ugunsgrēku novēršana ir izmaksu ziņā daudz efektīvāka nekā dzēšana;

⁽¹⁾ Komisijas 2010. gada 18. novembra paziņojums "KLP 2020. gada perspektīvā: Kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas"(COM(2010)0672).

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

65. vērš uzmanību uz steidzamo nepieciešamību īstenot nesen pieņemtos ⁽¹⁾ ieteikumus par dabas vai cilvēka izraisītu katastrofu novēršanu, it īpaši tos, kas attiecas uz atbalsta sniegšanu apmežošanas/meža atjaunošanas shēmām, piešķirot prioritāti vietējām sugām un jauktu koku mežiem, lai veicinātu bioloģisko daudzveidību un uzlabotu izturību pret ugunsgrēkiem, vētrām un slimībām; vērš uzmanību arī uz papildu grūtībām, ar ko saskaras salas un attālākie reģioni cīņā ar ugunsgrēkiem; aicina nodrošināt īpašu attieksmi pret šiem reģioniem, izmantojot dažādos pieejamos finanšu instrumentus, tostarp Solidaritātes fondu;

66. uzskata, ka meža ugunsgrēku novēršana ar ainavu plānošanas un savienojamības, infrastruktūras un izglītības palīdzību stingri jānostiprina Eiropas Savienības meža aizsardzības un pielāgošanas un civilās aizsardzības politikā;

67. norāda, ka neauglīgās teritorijās un reģionos, kas pakļauti pārtuksnešošanās riskam, mežu atjaunošana ar produktīvām sugām dos labumu iedzīvotājiem un nodrošinās viņu iesaistīšanos audžu saglabāšanā un cīņā pret ugunsgrēkiem;

68. uzsver to, ka sabiedrības drošībai neapstrīdami svarīgas ir mežu teritorijas, kas aizsargā cilvēku dzīvotnes no dabas parādību negatīvās ietekmes;

Ziņošana par emisijām un to uzskaitē

69. uzskata, ka emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS) pašreizējā formātā ir nesavienojama ar LULUCF uzskaiti, galvenokārt tāpēc, ka atšķiras ETS noteiktās ikgadējās prasības par rūpniecisko iekārtu atbilstību un ilgākais laika periods, kas nepieciešams, lai notiktu izmaiņas oglekļa uzkrājumā un tās varētu novērot; un tādēļ šīs sistēmas nevajadzētu saistīt; šajā sakarā aicina Komisiju pārskatīt iespējas, kā no LULUCF pasākumiem vislabāk nodrošināt finansējumu oglekļa taupīšanai;

70. atzīst problēmas, kas saistītas ar priekšlikumu par LULUCF iespējamo iekļaušanu lēmumā par kopīgiem centieniem noteiktajos dalībvalstu mērķos; it īpaši pauž bažas par to, ka atšķirības starp uzskaites precizitāti un augstas pakāpes dabiskajām novirzēm var apdraudēt lēmumā paredzēto atbilstības sistēmu; tāpēc aicina atsevišķi noteikt mērķus attiecībā uz LULUCF;

71. pauž apņēmību attiecībā uz „ES 2020” mērķu sasniegšanu atjaunojamās enerģijas jomā un saistībā ar 2 °C klimata pārmaiņu mērķi; tomēr pauž bažas, ka īsie termiņi, kas izmantoti spēkā esošajā SEG emisijas aprēķina metodoloģijā, un no tā izrietošais pieņēmums par oglekļa neitrālu koksnes biomasas emisiju, var apdraudēt šo mērķu sasniegšanu; aicina Komisiju apspriesties ar IPCC un izveidot tādu SEG emisijas aprēķina metodoloģiju, kas attiektos uz ilgākiem laika posmiem un biomasas radītām emisijām no zemes izmantošanas, zemes izmantojuma maiņas un mežu apsaimniekošanas, novērtējot oglekļa plūsmu valsts līmenī un integrējot dažādas mežsaimniecības fāzes (stādīšana, retināšana un ciršana);

72. uzskata, ka pašreizējie Komisijas izstrādātie biodegvielas kritēriji nav piemēroti biomasas gadījumā un prasa izstrādāt jaunus juridiski saistošus ilgtspējības kritērijus attiecībā uz to biomasu, kuras izmantošana enerģijas ieguvei tiek veicināta; uzskata, ka Komisijai jāiepazīstas ar *Forest Europe* darbu un atzinumiem, lai izstrādātu kritērijus, kuros ņemts vērā iespējamais atjaunojamās enerģijas tirgus izkropļojumu risks, kuros nebūtu pieņēmuma par oglekļa neitralitāti, būtu ņemtas vērā netiešās emisijas, un kuri netraucētu „ES 2020” mērķu sasniegšanu atjaunojamās enerģijas un bioloģiskās daudzveidības jomā; atzīmē, ka kritēriju detalizētu īstenošanu būtu jāļauj realizēt vietējā līmenī, ņemot vērā konkrētās vietas apstākļus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 21. septembra rezolūcija par Komisijas paziņojumu „Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai” (P7_TA(2010)0326).

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

73. aicina piemērot mežu definīcijas, kas balstītas uz meža klasifikāciju, kuras pamatā ir ekoloģiskie kritēriji, piemēram, EVA 2007. gadā ierosināto klasifikāciju, lai norādītu uz atšķirību starp oglekli daudz uzkrājušiem seniem mežiem, intensīvi apsaimniekotām monokultūru audzēm un citiem meža veidiem, tostarp Vidusjūras krūmājiem, atbilstīgi biomēm un augšanas posmiem;

74. uzsver, cik svarīgi ir aizsargāt mežu daudzveidību ES visos to augšanas posmos, lai nodrošinātu mežu bioloģisko daudzveidību un bioloģisko daudzveidību mežos, jo katrs meža augšanas posms nodrošina priekšnosacījumus turpmāko posmu attīstībai, un, ja nenotiek dažādo posmu saskaņota aizsardzība, turpmāko posmu attīstība ir nopietni apdraudēta;

Ārējā dimensija

75. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt darbu starptautiskā līmenī, lai izstrādātu jaunu ANO mežu definīciju, kas precizē dabisko mežu definīcijas atbilstīgi biomēm un norāda uz atšķirībām starp autohtoniem mežiem un mežiem, kuros dominē trīs monokultūras un nevietējās izcelsmes sugas; šajā sakarā atzīmē — ES esot lielākajai valsts atbalsta piešķirējai jaunattīstības valstīs (mežu nozarei, saņemot vairāk nekā 600 miljonus EUR 2003. gadā), šī definīcija būtiski veicinās politikas virzienu saskaņotību un izmaksu lietderību; pauž nožēlu, ka Zaļajā grāmatā nav atspoguļots progress attiecībā uz nepieciešamību saskaņot ES darbības gan Savienībā, gan ārpus tās un panākt globālu juridiski saistošu nolīgumu ANO Mežu foruma ietvaros;

76. norāda, cik liela nozīme ir globālai sadarbībai — gan administratīvā, gan pētījumu līmenī — standartu noteikšanā un labas prakses un tehnoloģijas, kā arī zinātnības nodošanā, jo īpaši saistībā ar REDD (atmežošanas un meža degradācijas radīto emisiju samazināšanas) sistēmu; turklāt norāda, ka taisnīgu REDD sniegto labumu sadali nevar panākt bez aktīvas sadarbības un labas prakses apmaiņas; uzsver GMES (globālās uzraudzības videi un drošībai) programmas nozīmi apmežoto platību kartēšanā, uzraudzībā un reģistrēšanā Eiropas un starptautiskā mērogā un ieguldījumu, ko šādi gūtā informācija var sniegt ANO sarunās par klimata pārmaiņām;

*

* *

77. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Padomes gada ziņojums Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2009. gadā

P7_TA(2011)0227

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2009. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma II daļas G sadaļas 43. punktu (2010/2124(INI))

(2012/C 377 E/06)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2009. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G sadaļas 43. punktu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā iepriekš minēto Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību,
 - ņemot vērā 2009. gada 19. februāra ⁽¹⁾ un 2010. gada 10. marta ⁽²⁾ rezolūciju attiecīgi par 2007. un 2008. gada ziņojumiem par KĀDP,
 - ņemot vērā 2010. gada 8. jūlija nostāju par Eiropas Ārējās darbības dienestu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par EDSO pilnveidošanu — ES loma ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības Augstās pārstāves (PV/AP) ārpolitikas un drošības politikas jomā deklarāciju par politisko atbildību ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. jūlija plenārsēdē augstās pārstāves sniegto paziņojumu par EĀDD centrālās administrācijas pamata organizatorisko struktūru ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 16. septembra secinājumus par ES ārējām attiecībām,
 - ņemot vērā Reglamenta 119. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0168/2011),
- A. tā kā ES jāturpina izstrādāt ārpolitikas mērķus un jāvirza savas vērtības un intereses pasaulē, lai īstenotu vispārējo mērķi — palīdzēt panākt mieru, drošību, solidaritāti, konfliktu novēršanu, demokrātijas veicināšanu, cilvēktiesību aizsardzību, dzimumu līdztiesību, starptautisko tiesību aktu ievērošanu, starptautisko iestāžu atbalstu, efektīvu valstu daudzpusēju sadarbību un savstarpēju cieņu, ilgtspējīgu attīstību, brīvu un taisnīgu tirdzniecību un nabadzības izskaušanu;
- B. tā kā Lisabonas līguma īstenošana Eiropas Savienības ārējai darbībai pievieno jaunu dimensiju un būs svarīgs ES ārpolitikas un, skatoties plašāk, arī ārējo darbību vienotības, konsekvences un efektivitātes uzlabošanas instruments;
- C. tā kā Lisabonas līgums ES ārpolitikai dod jaunu impulsu, proti, nodrošinot institucionālos un operatīvos instrumentus, kas ļautu Savienībai ieņemt savam vadošajam ekonomiskajam statusam un mērķiem atbilstīgu vietu starptautiskajā arēnā, organizējoties tā, lai kļūtu par ietekmīgu pasaules līmeņa dalībnieci, kas spēj uzņemties kopējās atbildības daļu par drošību pasaulē un vadīt kopīgu risinājumu izstrādi kopīgiem uzdevumiem;
- D. tā kā Eiropas ārējās darbības jaunā dinamika prasa arī Savienībai rīkoties daudz stratēģiskāk, lai panāktu ietekmi starptautiskā līmenī; tā kā ES spēja ietekmēt starptautisko kārtību ir atkarīga ne vien no tās politikas nostādņu, dalībnieku un iestāžu saskaņotības, bet arī no tā, vai ir tāda reāla stratēģiska ES ārpolitikas koncepcija, kas visas dalībvalstis apvienotu vienu un to pašu prioritāšu un mērķu kopuma īstenošanai, lai starptautiskajā arēnā tās paustu stingru un vienotu nostāju; tā kā ES ārpolitikai ir jāpiešķir nepieciešamie līdzekļi un instrumenti, lai Savienība varētu efektīvi un konsekvēnti rīkoties pasaules mērogā;

⁽¹⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 54. lpp.

⁽²⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 51. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0280.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0399.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0280, II pielikums.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- E. tā kā saistībā ar pašlaik notiekošām būtiskām starptautiskās kārtības pārmaiņām, kuru dēļ rodas jaunas problēmas un tiek izveidotas jaunas varas struktūras, ES kopā ar pašreizējām un topošajām pasaules lielvarām un nevalstiskajiem dalībniekiem, kā arī ar divpusējiem un daudzpusējiem partneriem un iestādēm aktīvāk jāmeklē efektīvi risinājumi problēmām, kas ir kopīgas ne vien Eiropas, bet arī visas pasaules pilsoņiem un var ietekmēt drošību pasaulē;
- F. tā kā jaunā dinamika prasa arī noteikt jaunu ES jauno un veco stratēģisko partnerību modeli un tā kā tam būtu jābalstās uz kopīgām un vispārējām pamatvērtībām, piemēram, demokrātiju un cilvēktiesību, pamatbrīvību, tiesiskuma un starptautisko tiesību aktu ievērošanu, kā arī uz savstarpēju izdevīgumu, interesēm un vienotu izpratni par drošību pasaulē;
- G. tā kā, lai ES iedzīvotāji saprastu un atbalstītu Eiropas ārējo darbību, būtiska nozīme ir ES ārpolitikas parlamentārai kontrolei; tā kā šī kontrole pastiprina šīs darbības legimitāti; tā kā saskaņā ar Lisabonas līguma 1. protokola 9. un 10. pantu Eiropas Parlaments un valstu parlamenti kopīgi nosaka to, kā organizēt un sekmēt efektīvu un regulāru savstarpējo sadarbību Eiropas Savienībā,

Padomes 2009. gada ziņojums par KĀDP

1. atzinīgi vērtē Padomes gada ziņojumu un uzteic tā pārredzamo un tematiski sakārtoto struktūru, kas sniedz skaidru pārskatu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas virzieniem un darbībām; atzinīgi vērtē arī Padomes mērķi joprojām akcentēt konfliktu un problēmu reģionālo kontekstu un pievērst tam lielāku uzmanību; tomēr pauž nožēlu, ka šajā ziņojumā nav iezīmētas iespējamās pieejas šo konfliktu un problēmu risināšanai;
2. aicina Padomi gada ziņojumu par KĀDP neierobežot ar KĀDP darbību aprakstu vien, bet padarīt to par līdzekli, kas orientēts uz politiku un risinājumu meklēšanu; uzskata, ka tajā būtu jāsniedz kas vairāk nekā tikai atsevišķās valstīs rīkoto pasākumu un norišu apkopojums un būtu arī jārisina jautājums par ES ārpolitikas efektivitāti, kā arī līdzekļiem, kas nepieciešami Eiropas ārējās darbības mērķu īstenošanai; aicina Padomi ziņojumā arī izvērtēt KĀDP un pārējo Savienības ārējo politikas virzienu koordināciju un saskaņotību, kā arī iekļaut stratēģiskus un organizatoriskus ieteikumus turpmākajai darbībai, pamatojoties uz KĀDP jomā veikto darbību izvērtējumu;
3. uzskata, ka gada ziņojumam par KĀDP jābalstās uz Lisabonas līguma radīto jauno institucionālo struktūru un šim ziņojumam jākalpo par iestāžu dialoga padziļināšanas instrumentu, proti, diskutējot par ES ārpolitikas stratēģijas īstenošanu, novērtējot tās efektivitāti un iezīmējot tās turpmāko virzību;

Lisabonas līguma īstenošana

4. atkārtoti uzsver nostāju, ka, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantā ietvertajiem mērķiem un principiem, būtu jāizstrādā saskaņota ES ārpolitikas stratēģija, kurai būtu skaidri jānorāda ES kopējās ārpolitikas un drošības politikas intereses; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi (PV/AP) izmantot visas savas pilnvaras, lai šo stratēģiju ierosinātu, īstenotu un nodrošinātu tās atbilstību KĀDP, šajos centienos pilnībā iesaistot attiecīgās Parlamenta struktūras;
5. uzsver, ka PV/AP vadībā ir jāpalielina Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD), Komisijas un dalībvalstu darbību saskaņotība; aicina uzlabot mijiedarbību ES un dalībvalstu līmenī un pastiprināt dažādo iestāžu darbības koordinēšanas procesu, lai veiksmīgāk iesaistītu visus attiecīgos instrumentus un politikas virzienus un galvenajos politiskajos jautājumos paustu vienotu ES nostāju; uzskata, ka ir būtiski panākt EĀDD, attiecīgo Eiropas Parlamenta struktūru un komiteju un attiecīgo Komisijas dienestu sadarbību visos līmeņos, lai ES spētu izstrādāt stratēģisku pieeju ne vien attiecībām ar kaimiņvalstīm, kandidātvalstīm, iespējamām kandidātvalstīm un partnervalstīm, bet arī tādām politikas jomām kā, piemēram, cilvēktiesību ievērošanas un demokrātijas veicināšana, tirdzniecība, attīstība, energoapgādes drošība un tieslietas un iekšlietas;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

6. sagaida, ka EĀDD nodrošinās ciešāku KĀDP un citu ārpolitikas virzienu saskaņotību, tādējādi palīdzot stiprināt ES lomu un ietekmi pasaules līmenī un dotot iespēju ES efektīvāk paust savas intereses un vērtības atbilstīgi tās pašreizējam statusam starptautiskās tirdzniecības un ekonomikas jomās; aicina PV/AP izveidot vajadzīgās koordinācijas struktūras un mehānismus EĀDD iekšienē;

7. tomēr atzīmē – lai vienlaikus ar EĀDD izveidi panāktu ES kopējās politikas pilnīgu saskaņotību un efektivitāti, pirmām kārtām un galvenokārt ir vajadzīga ES dalībvalstu politiskā griba atteikties no to atšķirīgajām pieejām galvenajos ārpolitikas jautājumos; uzskata, ka šajā sakarībā ir būtiski, lai ES dalībvalstis ne tikai vienotos par kopēju ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju, bet arī nodrošinātu ES nostāju atbalstošu valstu politiku;

8. šajā sakarībā pauž nožēlu, ka dažos gadījumos ES dalībvalsts vai dalībvalstu grupu paziņojumi ir radījuši iespaidu par vienotības trūkumu un īpaši apgrūtinājuši PV/AP darbu; tādēļ aicina dalībvalstis atturēties no šādām individuālām un nekoordinētām darbībām un paziņojumiem un tā vietā censties veicināt efektīvu un pamanāmu KĀDP; no otras puses, prasa PV/AP skaidri likt saprast ES nostāju, ātri un pamanāmi reaģēt un iezīmēt skaidru un konkrētu KĀDP profilu;

9. uzsver, ka ES īpašajiem pārstāvjiem (ESĪP) būtu kopumā jāpārstāv un jākoordinē ES politika attiecībā uz reģioniem, kuros ES ir īpašas stratēģiskās vai drošības intereses, kam nepieciešama pastāvīga un redzama ES klātbūtne; uzskata, ka starp ESĪP un attiecīgajām EĀDD iestādēm jāizveido cieša sadarbība un ka ir jāpārskata svarīgie tematiski jautājumi, ko agrāk risināja pilnvarotie pārstāvji, un jāizvirza priekšlikumi šo pienākumu uzticēt EĀDD vadošajiem darbiniekiem vai ESĪP; uzskata, ka ir būtiski, lai pirms ESĪP uzdevumu un pilnvaru noteikšanas notiktu apspriešanās ar Parlamentu un lai saskaņā ar LES 36. panta 1. daļu tiktu izvirzīti priekšlikumi par to, ar kādām procedūrām un kādās jomās ESĪP savus informatīvos paziņojumus un ziņojumus dara pieejamus Eiropas Parlamentam;

10. atgādina Līgumā ierakstīto Parlamenta prerogatīvu, ka KĀDP un KDAP jomā ar to apspriedīsies, tā viedokli attiecīgi ņems vērā un tas varēs sniegt ieteikumus; aicina PV/AP konsolidēt konsultāciju un ziņošanas pienākumus, ko ārējās darbības jomā līdz šim pildīja Komisija un Padome; prasa Padomei saskaņošanas komitejā ieņemt konstruktīvu nostāju attiecībā uz ārējā atbalsta instrumentiem, tostarp Stabilitātes instrumentu, atzīstot Eiropas Parlamenta tiesības īstenot demokrātisku kontroli stratēģijas dokumentiem un daudzgadu darbības plāniem, kā tas paredzēts LESD 290. pantā;

11. uzsver, ka pārskatītajam 2006. gada Iestāžu nolīgumam par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību jānodrošina KĀDP budžeta procedūras lielāka pārredzamība un, lai budžeta lēmējinstītūcija būtu pilnīgi un pastāvīgi informēta par šajā politikas jomā pieņemto politisko lēmumu vēsturi, apstākļiem un finansiālo ietekmi, pienācīgi jāizturas pret šīs institūcijas vajadzībām pēc informācijas; uzskata, ka pirms pilnvaru apstiprināšanas un stratēģiju pieņemšanas KĀDP jomā Parlamentam vajadzētu saņemt pietiekamu informāciju; atzinīgi vērtē PV/AP pausto atbalstu priekšlikumam, ka visas svarīgās KDAP misijas jāatspoguļo budžetā; šajā sakarībā uzskata, ka pilnīgas pārredzamības un demokrātiskās kontroles nolūkos katrai misijai ir vajadzīga sava budžeta pozīcija, atkārtoti uzsver savu nostāju, ka KĀDP demokrātiskās leģitimitātes nostiprināšanas nolūkā pirms KDAP misiju uzsākšanas jāapspriežas ar Parlamenta kompetentajām struktūrām, kam jābūt spējīgām pienācīgi uzraudzīt tieši KDAP misijas; uzsver — lai īstenotu Lisabonas līgumā noteiktos uzticamības un pašdefinēšanās kritērijus, KĀDP mērķiem būtu jāpieskir pienācīgi budžeta līdzekļi;

12. uzskata – ja vajadzīgs sniegt *ex ante* informāciju, regulārās apvienotās konsultatīvās sanāksmes par KĀDP jāpapildina ar citām sanāksmēm; šajā sakarībā ierosina – lai uzlabotu turpmāko misiju plānošanu un pārvaldību un izstrādātu nākotnes prasībām atbilstīgu tālejošu pieeju, sanāksmēs jāiepazīstina arī ar svarīgāko stratēģisko un politiski militāro pieredzi; turklāt atgādina, ka ar Parlamentu ir jāapspriežas un tam jāsaņem pietiekama informācija par KĀDP iniciatīvu steidzamu finansēšanu saskaņā ar LES 41. panta 3. punktu;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

13. atbalsta Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidi un darbību saskaņā ar Madrides četrpusējās sarunās panākto vienošanos un saskaņā ar Finanšu regulu (kas grozīta attiecībā uz EĀDD) atbalsta to budžeta posteņu izveidošanu 2011. gada budžetā, kuri paredzēti trim galvenajiem uzdevumiem, ko veic saskaņā ar KĀDP/KDAP; uzskata, ka precīzāka uzdevumu noteikšana palielinās gan pārredzamību un atbildību attiecībā uz KĀDP/KDAP, gan kalpos ES interesēm; uzsver, ka KĀDP/KDAP galveno uzdevumu noteikšana nedrīkst kaitēt informēšanai par mazāka apjoma un politiski mazāk pamanāmiem uzdevumiem un to pārredzamībai;

14. tomēr uzskata, ka šī jaunā klasifikācija ir obligāts priekšnoteikums un tikai pirmais solis ceļā uz pilnībā izstrādātu KĀDP budžetu, kas ļautu gūt pilnīgu pārskatu par saskaņā ar šo politiku īstenotajiem uzdevumiem un veikt izdarītā darba kontroli; uzskata, ka šāda jauna klasifikācija neapdraudēs nedz vajadzīgo KĀDP budžeta elastību, nedz arī iespējas turpināt jau uzsāktos uzdevumu izpildi;

15. atgādina par LESD garu un to, ka šā līguma mērķis ir panākt, lai visplašāk tiktu izmantota koplēmuma procedūra, kas analogiski nozīmē atcelt īpašās klauzulas un procedūras, kuras līdz šim tika piemērotas dažiem instrumentiem vai politikas virzieniem saskaņā ar iepriekšējo Līgumu un Iestāžu nolīgumu; līdz ar to apstiprina, ka par nepamatotiem kļuvuši noteikumi, ar kuriem ierobežo KĀDP finansējuma elastību; uzsver, ka saskaņā ar iepriekš minēto un lai uzlabotu KĀDP efektivitāti un atbildību, iestāžu attiecībās beidzot vajadzētu ieviesties jaunai dialoga, savstarpējas uzticēšanās un informācijas apmaiņas kultūrai, kas būtu attiecināma gan uz uzdevumu noteikšanas, gan īstenošanas un *a posteriori* novērtēšanas posmiem;

16. uzsver, ka saistībā ar turpmākām pārdomām par daudzgadu finanšu shēmu 2014.-2020. gadam ir nepieciešams veikt rūpīgu analīzi par KĀDP ilgtermiņa finanšu prasībām;

17. atkārtoti uzsver nostāju, ka saskaņā ar LESD 218. panta 6. punktu Eiropas Parlamenta atzinums/piekrišana ir jāsaņem par visiem starptautiskajiem nolīgumiem, tostarp tiem, kas galvenokārt attiecas uz KĀDP, izņemot vienīgi gadījumus, kad nolīgumi attiecas tikai uz KĀDP; saskaņā ar LESD 218. panta 10. punktu Parlaments pilnībā jāinformē starptautisku nolīgumu noslēgšanas procedūras sākumposmā, sarunu posmā un noslēguma posmā; sagaida, ka PV/AP visos procedūras posmos iepazīstinās ar visu attiecīgo informāciju par sarunu gaitu, tostarp ar sarunu norādēm un sarunu dokumentu projektiem, un atgādina, ka deklarācijā par politisko atbildību PV/AP pauda apņēmību konfidencialiem KĀDP dokumentiem piemērot Pamatnolīguma par starptautiskajiem nolīgumiem noteikumus; aicina izveidot efektīvu darbības modeli, kurā līdztekus Parlamenta prerogatīvu ievērošanai būtu nodrošināts vajadzīgais konfidencialitātes līmenis; uzskata – lai regulētu Parlamenta deputātu piekļuvi konfidencialiem dokumentiem, ir vajadzīga visu ES iestāžu vispusīga vienošanās, kas attiektos uz visām ES struktūrām;

18. norāda uz tam Līgumā noteikto pienākumu kopā ar valsts parlamentiem noteikt efektīvas un regulāras starpparlamentu sadarbības organizēšanu un veicināšanu, jo īpaši kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā; pauž nožēlu par to, ka vēl panākta vienošanās par šīs darbības tālāku virzīšanu; prasa, lai tās pašas pārstāvība jebkādā jaunā parlamentārās sadarbības formā būtu tādā apjomā, kas atspoguļotu tās lomas ietekmi un nozīmi ārlietu jomā, un, pamatojoties uz to, atkārtoti pauž gatavību panākt vienošanos ar valstu parlamentiem, kura reāli pastiprinās Eiropas Savienības kā pasaules līmeņa dalībnieces parlamentāro dimensiju;

KĀDP galvenie tematiskie jautājumi

19. uzsver, ka KDAP darbības jāintegrē visaptverošā politikā, kas orientēta uz krīzes skartām valstīm un reģioniem, kur izšķiras ES vērtības un stratēģiskās intereses un kur KDAP operācijas sniegtu patiesu pievienoto vērtību miera, stabilitātes un tiesiskuma veicināšanā; turklāt uzsver, ka, novērtējot katras operācijas veiksmīgu īstenošanu un ilgstošu ietekmi attiecīgajās teritorijās, precīzāk ir jāņem vērā gūta mācība šajā jomā;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

20. aicina PV/AP, Padomi un dalībvalstis novērst nepietiekamo līdzsvaru starp civilās un militārās plānošanas spēju EĀDD un palielināt darbinieku skaitu tādās jomās kā tieslietas, civilā pārvalde, muiža un starpniecība, lai nodrošinātu, ka KDAP misijām ir pieejamas pienācīgas un pietiekamas profesionālās zināšanas;

21. uzsver, ka ES reaģēšanas pasākumi katastrofu gadījumos optimāli jāsaskaņo ar citiem ES instrumentiem, piemēram, KDAP civilajām un/vai militārajām misijām, kuras jau izvietotas attiecīgajā teritorijā vai kuras varētu izveidot krīzes seku likvidēšanai; pauž viedokli, ka daudzos gadījumos krīžu pārvarēšanas militāro un civilo operāciju pārāk stingra nošķiršana atspoguļo iestāžu darbības diezgan novecojušu modeli un ka ar civilo un militāro mijiedarbību un sadarbību var labāk risināt reālo situāciju attiecīgajās teritorijās; tādēļ uzsver, ka katrā konkrētajā gadījumā ir jāveic sistemātiska vajadzību izvērtēšana, lai nodrošinātu situācijai piemērotāko militāro un civilo instrumentu kombināciju, pamatojoties uz vispusīgu izpratni par drošības un attīstības saikni;

22. uzskata, ka stratēģiska ES prioritāte ir nostiprināt starptautiskas krīžu pārvarēšanas partnerības un uzlabot dialogu ar citiem galvenajiem krīžu pārvarēšanas dalībniekiem, piemēram, ANO, NATO, Āfrikas Savienību, EDSO un trešām valstīm, piemēram, ASV, Turciju, Norvēģiju un Kanādu, kā arī saskaņot rīcību, apmainīties ar informāciju un apvienot resursus tādās jomās kā miera uzturēšana un miera nostiprināšana, tostarp sadarbība krīžu pārvarēšanas jomā, konkrēti attiecībā uz kuģošanas drošību, un terorisma apkarošana saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem;

23. uzsver, ka EĀDD izveide Savienībai sniedz vienreizēju iespēju īstenot saistības konfliktu novēršanas un miera veidošanas jomā, īpaši atsaucoties uz Gēteborgas programmu, un vairāk paplašināt ES spējas konfliktu novēršanā kā alternatīvu krīžu pārvarēšanai; šajā nolūkā uzsver, ka ir svarīgi Konfliktu novēršanas un drošības politikas direktorātu padarīt līdzvērtīgu citiem direktorātiem, tam piešķirot pienācīgus resursus politikas plānošanai, stiprinot saikni ar ģeogrāfiskajām nodaļām un izveidojot oficiālas attiecības ar attiecīgajām Padomes darba grupām; uzskata, ka ir jāpārskata krīžu pārvarēšanas struktūras un Konfliktu novēršanas un drošības politikas direktorāta nošķirtība;

24. brīdina par risku, ka ES dalībvalstis energoapgādes jomā var kļūt pārāk atkarīgas no trešo valstu piegādātājiem, kas ilgākā laika posmā varētu mazināt tās ārpolitisko neatkarību; šajā sakarībā uzsver, ka energoapgādes drošības jēdziens ir cieši saistīts ar apgādes drošību; tādēļ atgādina, ka enerģētikas jomas uzdevumi steidzami jārisina, atbalstot gan atjaunojamos, gan vietējos enerģijas avotus, pabeidzot efektīva iekšējā enerģētikas tirgus izveidi, ieviešot kopēju Eiropas ārējo enerģētikas politiku, kuras pamatā būtu dalībvalstu politikas virzienu labāka koordinācija šajā jomā, energoresursu piegāde no dažādiem piegādātājiem un stratēģisku enerģētikas infrastruktūras projektu, piemēram, *Nabucco* vai citu dzīvotspējīgu dienvиду koridora alternatīvu veicināšana; atbalsta integrētu un sadarbībspējīgu Eiropas energosistēmu; pauž nožēlu, ka dalībvalstis aktīvi atbalsta iniciatīvas, kas faktiski traucē centieniem nodrošināt un padarīt daudzveidīgākus energoapgādes avotus;

25. atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu aicināt Komisiju līdz 2011. gada jūnijam iesniegt paziņojumu par energoapgādes drošību un starptautisko sadarbību, kura mērķis būtu uzlabot ES ārējās darbības konsekvenci un saskaņotību enerģētikas jomā; šajā sakarībā aicina PV/AP apņēmīgi īstenot Parlamenta ieteikumus izstrādāt saskaņotu un koordinētu politiku, konkrēti sekmējot Eiropas vienotību konstruktīvā dialogā ar energoresursu piegādātājiem, īpaši Krieviju, kā arī tranzīvalstīm; uzskata, ka energoapgādes drošības jautājums būtu pilnībā jāiekļauj ES paplašināšanās un kaimiņattiecību politikā, tostarp izmantojot politisko dialogu un praktisku sadarbību ar partneriem;

26. vērš uzmanību uz jauna veida drošības problēmām un riskiem, piemēram, kibernetiskajiem, sociāliem un politiskiem nemieriem, pasaules mēroga noziedzības tīkliem un ekonomiskām darbībām, kas apdraud tiesiskumu un demokrātijas principus, un uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt stratēģijas, kurās tiek ņemta vērā šī attīstība;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

27. uzsver, ka ir jākoordinē sagatavošanās pasākumi, lai novērstu netradicionālus draudus, piemēram, kiberdraudus; aicina Komisiju un Padomi attiecībā uz šajā jomā pastāvošajiem draudiem un vajadzībām veikt pamatīgu analīzi, kas ļautu izveidot daudzdimensionālu un visaptverošu Eiropas kiberdrošības stratēģiju, kurā būtu jāietver ārkārtas rīcības plāni kiberuzbrukumu gadījumā;

28. uzsver, ka Eiropas ārpolitikā ir jāņem vērā Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas ārējā dimensija; atkārtoti uzsver, ka liela nozīme ir sakārtotai migrācijas pārvaldībai; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt sadarbību gan ar izcelsmes valstīm, gan tranzīvalstīm un veicināt šo valstu ciešu sadarbību, piemērojot pozitīvas nosacītības politiku;

29. atkārtoti uzsver savu nostāju, ka Eiropas Savienībai ir jānostiprina sava vadošā ietekme pasaules klimata politikas pārvaldības jomā un jāattīsta turpmākais dialogs ar citiem ietekmīgiem politikas dalībniekiem, piemēram, topošajām lielvarām (Ķīnu, Brazīliju, Indiju), Krieviju, ASV un jaunattīstības valstīm, ņemot vērā, ka klimata pārmaiņas ir kļuvušas par svarīgu starptautisko attiecību elementu;

30. uzskata, ka, lai nodrošinātu saskaņotību ar ES pašas vērtībām, ES ārpolitikā un ārējā darbībā prioritāte ir jāpiešķir demokrātijas, tiesiskuma, labas pārvaldības un taisnīgu sabiedrību veicināšanai, jo uz tiesību aktiem balstīta demokrātiska sabiedrība ir pamats cilvēktiesību ievērošanai, kā arī stabilitātes stiprināšanai; tādejādi atkārtoti uzsver savu nostāju, ka ES ārpolitikā ir stabili jāiekļauj cilvēktiesību aspekts; uzskata, ka ES iestāžu jaunā struktūra, jo īpaši EĀDD un tā attiecīgā nodaļa, sniedz iespēju labāk saskaņot un padarīt efektīvāku ES darbību šajā jomā; mudina PV/AP proaktīvi rīkoties, lai divpusējās attiecībās ar trešām valstīm un ar aktīvu līdzdalību starptautiskos forumos pārliecinātu trešās valstis ievērot cilvēktiesības, kā arī vērsties pret cilvēktiesību pārkāpumiem un nevairīties veikt atbilstīgus pasākumus cilvēktiesību pārkāpumu gadījumos; tā kā arvien biežāk notiek smagi pārkāpumi pret ticības brīvību, aicina Komisiju veikt izsmēlošu novērtējumu un ES cilvēktiesību politikā iekļaut ticības brīvības aspektu;

31. uzskata, ka jauns svarīgs KĀDP jautājums ir reliģijas un ticības brīvība pasaules mērogā, — jo īpaši attiecībā uz kristiešiem, vajātām un apdraudētām minoritātēm un reliģiskiem disidentiem, — kā arī reliģiju dialogs; uzsver, ka reliģijas un ticības brīvība ir cilvēka pamattiesības un ka reliģiju dialogs ir instruments, kā apkarot reliģiski motivētu diskrimināciju un vardarbību un tādejādi veicināt politisko un sociālo stabilitāti; tādēļ aicina PV/AP steidzami izstrādāt ES stratēģiju, lai īstenotu cilvēktiesības attiecībā uz uz reliģijas un ticības brīvību; arī aicina PV/AP nodrošināt EĀDD spēju pastāvīgi cilvēktiesību direktorātā uzraudzīt situāciju attiecībā uz reliģijas un ticības brīvības un ar to saistīto tiesību ierobežošanu no valdību un sabiedrību puses;

32. mudina PV/AP nodrošināt, ka ar KĀDP politikas virzieniem un darbībām pilnībā īsteno ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325 (2000. gads) par sievietēm, mieru un drošību, aicinot iesaistīt sievietes visos konflikta risināšanas aspektos un līmeņos; arī aicina KĀDP virzienu īstenošanā ņemt vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1820 (2008. gads) par seksuālo vardarbību konflikta un pēckonflikta situācijās un tai sekojošās ANO Drošības padomes rezolūcijas, t. i., 2009. gada Rezolūciju Nr. 1888, 2009. gada Rezolūciju Nr. 1889 un 2010. gada Rezolūciju Nr. 1960, kas izriet no iepriekš minētajām rezolūcijām; aicina PV/AP, ES dalībvalstis un KDAP misiju vadītājus par katras misijas standartu noteikt apspriešanos ar vietējām sieviešu organizācijām; pauž nožēlu par to, ka līdz šim uz EĀDD augstu amata vietu ir izvirzīta tikai viena sieviete un ka starp ES īpašajiem pārstāvjiem ir tikai viena sieviete;

KĀDP galvenās ģeogrāfiskās prioritātes

Daudzpusējas diplomātiskās attiecības, starptautiskās organizācijas

33. uzsver, ka galvenā stratēģiskā uzmanība Savienībai jāpievērš daudzpusējo attiecību efektivitātei un ka šajā saistībā tai jāuzņemas vadoša loma starptautiskā sadarbībā, jāatbalsta starptautiskās institūcijas, jāpalīdz sasniegt starptautisku vienprātību un jāvirza rīcība pasaules mērogā; uzsver, ka nekavējoties jārisina tādi ES iedzīvotājiem svarīgi globāli jautājumi kā terorisma apkarošana, organizētā noziedzība, pandēmijas un

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

klimata pārmaiņas, kibernetikas drošība, tūkstošgades attīstības mērķu īstenošana un nabadzības izskaušana, energoapgādes drošība, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšana, konfliktu risināšana miermīlīgā ceļā un atbrūņošanās, migrācijas pārvaldība un cilvēktiesību un pilsonisko brīvību veicināšana; vērš uzmanību uz nepieciešamību uzlabot ES līdzekļu uzraudzību saskaņā ar Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 15/2009;

34. atzinīgi vērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas 2011. gada 3. maija rezolūcijas pieņemšanu par Eiropas Savienības dalību ANO darbā, ņemot vērā ar Lisabonas līgumu ierosinātās institucionālās izmaiņas un tādējādi dodot iespēju ES pārstāvjiem savlaicīgi un efektīvi pārstāvēt un izklāstīt ES pozīcijas ANO; uzskata, ka, lai globāli svarīgos jautājumos ES jaunie pārstāvji varētu efektīvi paust savu nostāju, Eiropas Savienībai, saglabājot savu novērotāja statusu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajā asamblejā būtu jāsaņem attiecīgās tiesības; šajā nolūkā aicina ES pilnīgi un vispusīgi apspriesties ar ANO dalībvalstīm; ierosina divpusējās un daudzpusējās augstākā līmeņa sanāksmēs ar stratēģiskajiem partneriem jautājumu par ES efektīvu līdzdalību ANO Ģenerālās asamblejas darbā iekļaut starp darba kārtības svarīgākajiem jautājumiem; uzskata, ka ir svarīgi meklēt galveno reģionālo un globālo problēmu risinājumus sadarbībā ar ES stratēģiskajiem partneriem; turklāt iesaka stratēģiskajām partnerībām piešķirt daudzpusēju dimensiju, ES divpusējo un daudzpusējo augstākā līmeņa sanāksmju darba kārtībā iekļaujot globālus jautājumus; mudina Franciju un Apvienoto Karalisti kā ANO Drošības padomes pastāvīgās locekles saskaņā ar LES 34. panta 2. punktu prasīt, lai PV/AP tiktu vienmēr aicināta izklāstīt ES nostāju, ja tāda ir panākta, jautājumos, kas ir ANO Drošības padomes darba kārtībā; uzskata, ka Eiropas Savienība kā kopums būtu jāpārstāv tādās daudzpusējās finanšu organizācijās kā Starptautiskais Valūtas fonds un Pasaules Banka, neskarot dalībvalstu atsevišķo pārstāvību;

35. uzskata, ka ES būtu jāizmanto iespējas, ko paver jaunās NATO stratēģiskās koncepcijas pieņemšana, lai būtiski nostiprinātu partnerību ar NATO, vienlaikus attīstot ES ārpolitiku, drošības politiku un aizsardzības politiku; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka PV/AP ir NATO ģenerālsēkretāram piedāvājusi konkrētu priekšlikumu kopumu, kuru mērķis ir oficiāli izveidot attiecības starp organizācijām; uzsver, ka ES lielākoties ir pakļauta tādiem pašiem draudiem kā NATO, kuri norādīti NATO stratēģiskajā koncepcijā; norāda, ka ir jāatrod pragmatiski risinājumi, kā pārvarēt vēl neatrisinātās problēmas; šajā sakarībā aicina ES izmantot savu ietekmi, lai veiksmīgi noslēgtu pašlaik notiekošo procesu par Kipras konflikta vispārēja risinājuma panākšanu, kas pārtrauktu visas Kipras un Turcijas domstarpības, kuras neļauj izvērst ciešāku ES un NATO sadarbību;

36. uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt, lai iespējami efektīvāk tiktu izmantoti abu organizāciju jau esošie spēki un iespējas, kas tām lielā mērā ir kopīgi, un lai tiktu optimizēti Eiropas karaspēka un civilo dienestu personāla drošības apstākļi; mudina NATO atturēties no krīžu pārvarēšanas civilās spējas attīstīšanas, kas vienīgi dublēs ES struktūras un spējas; aicina ES un NATO sadarbībā un atbilstīgi 2010. gadā Kodolieroču neizplatīšanas nolīguma pārskata konferencē pieņemtās deklarācijas rīcības plānam īstenot saskaņotu stratēģiju attiecībā uz kodolieroču neizplatīšanu un atbrūņošanu; aicina gan NATO, gan Krieviju censties izveidot stabilākas attiecības, balstoties uz savstarpēju uzticēšanos;

37. atzīst, ka ir jānostiprina EDSO un jāatjaunina tās vērtības; pauž stingru pārliecību, ka ES efektīvi jāiesaistās uzdevumā nostiprināt EDSO, tostarp nodrošinot, ka šajā procesā neviena no minētās organizācijas trim dimensijām (politiski militārā, ekonomiskā un vides, kā arī humānā dimensija) netiek vājināta; uzsver, ka ES jāvelta uzmanība arī Korfu procesa turpināšanai un regulāru augstākā līmeņa sanāksmju rīkošanai ar nolūku sniegt politisku atbalstu EDSO pasākumiem un pievērst tiem lielāku sabiedrības uzmanību;

38. atzīst, ka Arktika gūst arvien lielāku starptautisku ievērību un nozīmi un prasa, lai Eiropas Savienībai būtu ilgtspējīga Arktikas politika tādos aspektos kā sociālā joma, vide un ekonomika, ņemot vērā vietējo iedzīvotāju un pirmiedzīvotāju tiesības; uzskata, ka attiecībā uz sadarbību Arktikā galvenā uzmanība ir jāpievērš Arktikas padomei, Ziemeļu dimensijas politikai un Barenca jūras reģiona Eiroarktiskajai padomei, un atbalsta ES centienus kļūt par pastāvīgo novērotāju Arktikas padomē; uzsver, ka EĀDD ir vajadzīga Arktikas nodaļa;

Transatlantiskās attiecības

39. atkārtoti pauž apņemšanos uzskatīt transatlantisko partnerību par vienu no ES ārējās darbības svarīgākajiem elementiem un galvenajiem balstiem; turklāt aicina ES atkārtoti apstiprināt apņemšanos īstenot transatlantisko partnerību ar ASV un mērķi par transatlantisko tirgu bez šķēršļiem, kam būtu jākalpo par pamatu stiprākai transatlantiskajai partnerībai; prasa PV/AP labāk īstenot koordināciju un pastiprināt sadarbību starp ES un tās tuvāko sabiedroto ASV, aicina PV/AP nodrošināt, ka ES darbojas kā konsekventa, aktīva, līdzvērtīga, tomēr neatkarīga ASV partnere, cita starpā nostiprinot drošību un stabilitāti pasaulē un veicinot mieru un cilvēktiesību ievērošanu; turklāt prasa pieņemt vienotu pieeju tādu pasaules līmeņa

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

uzdevumu risināšanai kā kodolieroču neizplatīšana, terorisma apkarošana, klimata pārmaiņas un energoapgādes drošība un nodrošināt vienotu pieeju globālajai pārvaldībai, atbalstot un reformējot starptautiskās institūcijas un veicinot starptautisko tiesību ievērošanu un konfliktu miermīlīgu atrisināšanu; aicina PV/AP rūpīgi koordinēt un izstrādāt sinerģiju ar ASV, lai nodrošinātu stabilitāti un drošību Eiropas kontinentā un visā pasaulē, tostarp pamatojoties uz sadarbības vēlamību ar attiecīgiem dalībniekiem, piemēram, Krieviju, Ķīnu, Indiju un Turciju, un orientējoties uz stabilitāti plašākā Tuvo Austrumu reģionā, Vidusjūras reģionā, Irānā, Afganistānā un Pakistānā;

40. mudina izstrādāt daudzpusīgu ES un ASV stratēģiju drošības situācijas uzlabošanai plašākā Tuvo Austrumu reģionā, Irānā, Afganistānā un Pakistānā, ietverot sadarbību ar Turciju, Krieviju un Ķīnu;

Rietumbalkāni

41. apstiprina visu Rietumbalkānu valstu izredzes pievienoties ES un uzsver, cik svarīgi ir, lai paplašināšanās procesā nepārtraukti iesaistītos gan reģiona valstis, gan ES; atgādina, ka ES paplašināšanās izredzes Rietumbalkānu valstīm ir svarīgs stimuls turpināt politiskas un ekonomiskas reformas, tādējādi šajā reģionā veicinot efektīvu stabilitāti un attīstību;

42. atzīst, ka visas reģiona valstis ceļā uz pievienošanos ES ir guvušas panākumus; tomēr norāda, ka dažu valstu tālākas ES integrācijas procesu kavē politiska nestabilitāte un institucionālas nepilnības, kā arī neatrisināti divpusējo attiecību jautājumi; uzsver, ka Savienībai attiecībā uz šo reģionu ir vajadzīgs skaidrs kopīgs redzējums; aicina PV/AP un Komisiju aktīvi iesaistīties ielgušo problēmu risināšanā;

43. norāda uz to, ka situācija Kosovā saglabājas stabila un mierīga, tomēr trauksa; pauž bažas par nopietnajām problēmām un vēlēšanu likuma pārkāpumiem, kas nesenajās vēlēšanās bija vērojami vairākās pašvaldībās, un aicina ES rūpīgi sekot demokrātijas stāvoklim Kosovā; mudina visas iesaistītās puses rīkoties, lai visiem Kosovas iedzīvotājiem nodrošinātu lielākas demokrātiskas tiesības un labākus dzīves apstākļus, un uzsver, ka vēlēšanu reformai un godīgām vēlēšanām ir svarīga nozīme Kosovā patlaban notiekošajā demokrātiskajā pārejā; aicina Kosovas politiķus ievērot konstitūciju; prasa jaunajai Kosovas valdībai un parlamentam turpmāk pilnveidot vēlēšanu procesu, lai nodrošinātu visu Kosovas pilsoņu demokrātiskās tiesības un uzlabotu Kosovas izredzes integrēties Eiropas Savienībā; ir informēts, ka ne visas dalībvalstis ir atzinušas Kosovas neatkarību;

44. atzinīgi vērtē Kosovas un Serbijas dialogu un uzsver, ka tas var palīdzēt stabilizēt stāvokli ne vien Kosovā, bet arī visā reģionā, kā arī palīdzēt uzlabot situāciju visai Kosovas tautai; pilnībā atbalsta to, lai Eiropas Savienības Tiesiskuma misija EULEX Kosovā risinātu problēmu attiecībā uz Kosovas konflikta laikā pazudušām personām un izmeklētu organizēti veiktus noziegumus, un sauktu pie atbildības vainīgos, jo īpaši saistībā ar apsūdzībām par necilvēcīgu izturēšanos un cilvēku orgānu tirdzniecību konflikta laikā un tūlīt pēc tā; prasa, lai EULEX rūpīgi izmeklētu šīs apsūdzības un lai visus, kuru vainu konstatē, sauktu pie atbildības paraugprāvās; atkārtoti uzsver, ka EULEX Kosovā jāsniedz atbalsts vietējai pārvaldei un jāpalīdz tai īstenot labu pārvaldību un jānodrošina, lai šī misija spētu efektīvi darboties visā Kosovas teritorijā, aktivizējot darbību Kosovas ziemeļu daļā; aicina Komisiju nekavējoties sākt dialogu par vīzu jautājumiem ar Prištinas varas iestādēm, lai noteiktu stratēģiju vīzu režīma atcelšanai;

45. aicina PV/AP un Komisiju pēc vēlēšanām padziļināt dialogu ar Bosnijas un Hercegovinas politiskajiem vadītājiem, lai palīdzētu valstij un tās iedzīvotājiem saglabāt virzību uz integrāciju ES; uzskata, ka

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Bosnija un Hercegovina nepietiekami īstenojusi ar Eiropas integrācijas procesu saistītās reformas un ka etnisko interešu un politiski administratīvo teritoriālo vienību interešu dominēšana var kavēt dalībai ES un NATO nepieciešamo prasību izpildi;

46. pauž dziļas bažas par iekšējo konfliktu, kas turpinās Albānijā, un, lai to izbeigtu un atrastu ilgtspējīgu kompromisu, prasa valdībai un opozīcijai atturēties no spēka lietošanas un sākt jaunu dialogu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ierosmi, ko PV/AP ir uzņēmusies, rīkojoties saskaņoti ar ES paplašināšanās un kaimiņvalstu politikas komisāru;

Austrumu partnerība

47. mudina PV/AP un Komisiju īstenot savas saistības attiecībā uz Austrumu partnerību ar mūsu kaimiņvalstīm Eiropas austrumos, lai veicinātu to politisko iesaistīšanos un ekonomisko integrāciju, tostarp enerģētikas jomā, pamatojoties uz kopējām Eiropas vērtībām un reformas veicinošu noteikumu un stimulu sistēmu; atgādina, ka neatrisināti konflikti šajā reģionā bloķē iesaistītās puses neilgtspējīga miera stāvokli; aicina iesaistītās puses meklēt ilglaicīgu risinājumu miermīlīgā ceļā; uzsver, ka tajās sarunās par asociācijas nolīgumiem, kuras patlaban notiek ar Austrumu partnerības valstīm, ir svarīgi ņemt vērā starptautiskos cilvēktiesību standartus; prasa ar ierosmēm un darbībām sekmēt un veicināt reģionālo sadarbību Dienvidkaukāzā;

48. cer, ka Komisijas sāktā Eiropas kaimiņattiecību politikas reformu procesa iznākumā šai politikai radīsies jauns stratēģisks redzējums un tāda diferencēta pieeja attiecībā uz interešu jomām, kas atspoguļotu Savienības interešu, problēmu un reģionālo apdraudējumu daudzveidību;

49. atkārtoti apstiprina, ka reģionālās sadarbības procesos ir vajadzīga saskaņota pieeja, kas izpaustos kā ES Austrumu partnerībai ierosināto iniciatīvu un instrumentu (Eiropas partnerības, „Melnās jūras sinerģijas” / ES Melnās jūras reģionam paredzētās stratēģijas u. c.) izmantošana darbībā; uzskata, ka, lai efektīvāk izmantotu resursus un gūtu konkrētus rezultātus, jo īpaši projektu līmenī ir jānodrošina ierosināto iniciatīvu papildināmība un diferenciācija;

50. nosoda nežēlīgās represijas, ko Baltkrievijas prezidenta Lukašenko režīms īstenojis pret opozīcijas dalībniekiem, žurnālistiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem pēc 2010. gada 19. decembrī notikušajām prezidenta vēlēšanām, un pieprasa nekavējoties atbrīvot visus aizturētos un atcelt visas pret viņiem vērstās apsūdzības; atzinīgi vērtē Padomes 2011. gada 31. janvāra lēmumu aizliegt vīzu izsniegšanu 157 Baltkrievijas amatpersonām un iesaldēt viņu finanšu aktīvus; uzskata, ka sankcijas pret Baltkrievijas valdības amatpersonām jāsaglabā līdz visu politiskās atbrīvošanai no Baltkrievijas cietumiem; atzinīgi vērtē 2011. gada 2. februārī notikušās starptautiskās donoru konferences „Solidaritāte ar Baltkrieviju” iznākumu, kas attiecas arī uz ES apņemšanos piešķirt EUR 17,3 miljonus pilsoniskās sabiedrības, jo īpaši studentu un neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu, atbalsta pasākumiem; uzskata, ka Komisijai vajadzētu sekmēt ES un Baltkrievijas tautu savstarpējos kontaktus; mudina dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, veikt vienpusīgus pasākumus, lai atvieglotu īstermiņa vīzu izsniegšanu un samazinātu to izmaksas, jo īpaši attiecībā uz Šengenas vīzām, kas plašākai sabiedrībai, studentiem un citiem jauniešiem ir vissvarīgākās; uzsver, ka svarīgi ir gādāt, lai Baltkrievija netiktu izolēta, jo īpaši no esošām reģionālās sadarbības sistēmām;

51. prasa nekavējoties nodibināt ES un austrumu kaimiņvalstu parlamentāro asambleju (*EURONEST*) bez Baltkrievijas parlamenta dalības, tādējādi uzsverot *EURONEST* ietekmi demokrātijas un demokrātisko institūciju stiprināšanā un tās nozīmi partnerības parlamentārās dimensijas padziļināšanā;

52. pauž nožēlu, ka nav panākts būtisks progress attiecībā uz Dienvidkaukāza iesaldēto konfliktu risināšanu; uzsver, ka šis ir klupšanas akmens, kas kavē patiesas daudzpusējas un reģionālās dimensijas veidošanos Austrumu partnerībā; sagaida, ka EĀDD vairāk iesaistīsies šajā reģionā, un prasa izrādīt vairāk iniciatīvas, sekmējot pušu dialogu, sagatavojot pasākumus, kas veicina uzticēšanos, un veicinot cilvēku savstarpējos kontaktus, tādējādi nogludinot ceļu uz ilgstošu izlīgumu;

53. uzsver, ka ir svarīgi, lai Eiropas Savienībai būtu aktīvāka loma Piedņestras un Dienvidkaukāza iesaldēto konfliktu risināšanā;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

54. atzinīgi vērtē un atbalsta to, ka Moldovas Republikas varas iestādes apņēmušās nostiprināt attiecības ar Eiropas Savienību tādos aspektos kā asociācijas nolīguma noslēgšana, dialoga veidošana par vīzu režīma atcelšanu un sarunu sākšana par brīvās tirdzniecības nolīgumu;

Eiropas Savienības stratēģija Melnās jūras reģionam

55. aicina Komisiju ātrāk īstenot „Melnās jūras sinerģijas” projektus un uzturēt šo jautājumu EĀDD darba kārtībā;

56. uzsver, ka Melnās jūras reģionam ir svarīga nozīme Austrumu partnerībā un uzskata, ka Eiropas Savienībai ir vairāk jāiesaistās šajā aspektā;

Vidusāzija

57. atzīst, ka ir lielas iespējas veidot ES un Vidusāzijas stratēģisku sadarbību; ņemot vērā reģiona ģeopolitisko novietojumu, prasa padziļināt sadarbību kopīgo drošības problēmu risināšanā un politikas, ekonomikas un enerģētikas jautājumos, uzsver, ka ir nekavējoties jārisina ūdens apsaimniekošanas jautājumi reģionālā līmenī, lai kopumā veicinātu ilgtspējīgu attīstību, uzlabotu cilvēkdrošību, veicinātu labas kaimiņattiecības un nepieļautu konfliktus;

Krievija

58. aicina PV/AP nodrošināt saskaņotu ES pieeju attiecībām ar Krieviju, tostarp sarunās par jauno ES un Krievijas nolīgumu; turklāt prasa PV/AP, lai jaunā visaptverošā nolīguma pamatā būtu tiesiskuma, tostarp starptautisko tiesību aktu, savstarpīguma un pārrēķināmības principu stiprināšana, kā arī apņēmība ievērot plurālistiskas demokrātijas principus un cilvēktiesības; uzsver, ka jaunā nolīguma neatņemamai savstāvdaļai ir jābūt apņēmībai uzlabot cilvēktiesību situāciju Krievijā un apkarot korupciju, jo īpaši tiesu iestādēs; sagaida stabilu progresu pašreizējās sarunās;

59. uzsver, ka tiesiskuma nostiprināšana visās Krievijas sabiedriskās dzīves jomās, tostarp ekonomikā, būtu izdevīga visai sabiedrībai; aicina stiprināt ES un Krievijas cilvēktiesību dialogu, lai veicinātu pozitīvas pārmaiņas cilvēktiesību situācijā Krievijā; prasa īstenot tādas darbības un iniciatīvas, kas pastiprinātu Eiropas un Krievijas pilsoniskās sabiedrības kontaktus un nostiprinātu Krievijas pilsonisko sabiedrību; uzsver, ka šajā sakarībā liela nozīme ir modernizācijas partnerībai; vienlaikus uzsver, ka, lai nostiprinātu drošību un stabilitāti pasaulē, jāspēcina uz abpusēju cieņu un mīļdarbību balstīta partnerība ar Krieviju tādos jautājumos kā terorisma apkarošana, energoapgāde un tās drošība, klimata pārmaiņas, atbrūošanās, konfliktu novēršana un kodolieroču neizplatīšana, tostarp saistībā ar Irānu, Afganistānu un Tuvajiem Austrumiem;

60. aicina PV/AP aktivizēt sarunas ar Krieviju, lai nodrošinātu, ka bez nosacījumiem tiek izpildīti visi noteikumi, kas ietverti Krievijas, Eiropas Savienības un Gruzijas 2008. gada sešu punktu vienošanās tekstā, kā arī panāktu šā konflikta galīgu atrisinājumu, ievērojot Gruzijas teritoriālo integritāti; uzskata, ka Krievijai jo īpaši jāgādā, lai Eiropas Savienības Uzraudzības misija varētu neierobežoti iekļūt un pilnībā darboties Abhāzijā un Dienvidosetijā; uzsver, ka iepriekš minētajos Gruzijas reģionos ir jānodrošina stabilitāte;

Turcija

61. uzsver nepieciešamību pēc ilgtermiņa stratēģiskas pieejas, kas saistībā ar turpmākām attiecībām jāpieņem gan ES, gan Turcijai, atzinīgi vērtē Padomes 2010. gada 14. decembra paziņojumu, kurā tika aicināts pastiprināt sadarbību savstarpēji interesējošos drošības politikas un ārpolitikas jautājumos; uzskata, ka Ankaras arvien aktīvākā ārpolitika izvirza jaunus uzdevumus un paver jaunas iespējas kopējai ārpolitikai un drošības politikai; mudina PV/AP iesaistīt Turciju institucionalizētā dialogā par galvenajiem stratēģiskajiem jautājumiem, piemēram, par enerģētikas politiku, Rietumbalkānu un Kaukāza reģiona stabilitāti,

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Irānas kodolprogrammu vai Tuvo Austrumu demokrātisko atmodu, tādējādi nodrošinot mērķu ciešāku saskaņošanu, kā arī ieviešot jaunu dinamismu divpusējās attiecībās; tomēr uzsver, ka šāds dialogs nedrīkstētu aizstāt Turcijas pievienošanās procesu, bet gan ar šo dialogu tas būtu jāpapildina un jāpastiprina;

62. pauzē nožēlu par Turcijas pievienošanās procesa faktisko stagnāciju; atgādina, ka par šķēršļu pārvarēšanu Turcijas ceļā uz dalību ES kopīgi atbildīgas ir gan visas ES dalībvalstis, gan Turcija; brīdina par nopietnām ilgstošām problēmām, kas var rasties, ja nenostabilizēsies ES un Turcijas attiecības un ja ES un NATO joprojām tiks kavētas sasniegt ciešākas sadarbības mērķi; pauzē cerību, ka Turcijas modernizācija jebkurā gadījumā turpināsies Eiropas virzienā;

Tuvie Austrumi un Vidusjūras reģions

63. atbalsta Izraēlas un Palestīniešu pašpārvaldes tiešu miera sarunu atjaunošanu un uzsver, ka jēgpilnas sarunas jāriko ierobežotā laika posmā un savstarpējas uzticēšanās gaisotnē un ka šāda gaisotne var pastāvēt tikai tad, ja Izraēla nekavējoties pārtrauks turpmākas apmetņu celtniecības politiku; atgādina, ka ES ir lielākā Palestīniešu pašpārvaldes atbalstītāja un Izraēlas galvenā tirdzniecības partnere un tādējādi ir tieši ieinteresēta, lai abas puses tiktu pārliecinātas iespējami drīz risināt nenokārtotos pamatjautājumus (proti, attiecībā uz bēgļiem, robežām un Jeruzālemes statusu) un lai izveidotos dzīvotspējīga Palestīnas valsts, kas mierā dzīvotu blakus Izraēlas valstij; uzsver, ka ir vajadzīgs risinājums, kas paredzētu divu valstu izveidi, un atzīst, ka tām abām ir tiesības drošībā, pārtībā un mierā dzīvot viena otrai blakus; tādēļ atzinīgi vērtē Padomes 2010. gada 13. decembra secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu un ES pausto gribu palīdzēt pusēm sasniegt šo mērķi;

64. aicina ES, ievērojot Padomes 2009. gada 12. decembra secinājumus, atbilstīgi savai finansiālajai iesaistei šajā reģionā uzņemties stingrāku politisko lomu; pauzē pārliecību, ka steidzami un vispusīgi jāmaina ES politika Tuvajos Austrumos, lai īstenotu noteiktu un saskaņotu politisko ietekmi, turklāt šī politika jāpapildina ar efektīviem diplomātiskajiem līdzekļiem, lai panāktu mieru un stabilitāti šajā tuvējā reģionā, kurā Eiropas Savienībai ir stratēģiski svarīgas intereses; aicina PV/AP iesniegt jaunu šim reģionam paredzētu Eiropas stratēģiju, izklāstot ES intereses, mērķus un līdzekļus, ar kuriem tā var reģionā veicināt demokrātiju un tiesiskumu un novirzīt resursus galvenokārt pilsoniskās sabiedrības stiprināšanai;

65. pauzē dziļu satraukumu par spēka izmantošanu pret Ashraf nometnes iedzīvotājiem Irākā, kura noveda pie upuriem, un pauzē nožēlu par dzīvību zaudēšanu; aicina Irākas valdību atturēties no vardarbības izmantošanas un ievērot nometnes iedzīvotāju cilvēktiesības; prasa veikt neatkarīgu izmeklēšanu, tostarp nodrošināt brīvu piekļuvi Ashraf nometnei, un veikt visaptverošu novērtējumu par situāciju uz vietas; aicina visas puses rīkoties savaldīgi un rast miermīlīgu un ilgtspējīgu risinājumu šajā situācijā;

66. pauzē solidaritāti ar dienvidu kaimiņvalstu iedzīvotājiem, kas cīnās par demokrātiju, brīvību un sociālo taisnīgumu; aicina ES nepārprotami un laikus piedāvāt atbalstu jaunu cerību piepildīšanai pēc demokrātijas, brīvības un sociālā taisnīguma; joprojām pauzē bažas, ka ES Vidusjūras politikā nav izstrādāts skaidrs stratēģisks ilgtermiņa redzējums par attīstību un stabilizāciju šajā reģionā; prasa precizēt un uzlabot Savienības Vidusjūrai pamatojumu, mērķus un darbības metodes; uzskata, ka ļoti svarīgi un steidzami ir pārdomāt un pārstrādāt ES stratēģiju Vidusjūras reģionam, un šajā saistībā prasa Eiropas kaimiņattiecību politikas stratēģiskajā pārskatā pilnībā ņemt vērā un atspoguļot jaunāko attīstību reģionā un izveidot politisko dialogu ar ES dienvidu kaimiņvalstīm; turklāt prasa pārveidot Savienību Vidusjūrai tādā veidā, lai visā reģionā aktīvi un efektīvi palīdzētu īstenot pāreju uz demokrātisku, ilgtspējīgu un taisnīgu sabiedrību; uzsver sieviešu līdzdalības nozīmi pārejā uz demokrātiju un iestāžu reformās; atkārtoti uzsver, ka demokrātijas, tiesiskuma un labas pārvaldes nostiprināšana, kā arī korupcijas apkarošana un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana ir būtiskas šā dialoga sastāvdaļas;

67. atgādina savu lomu ES budžeta pieņemšanas procedūrā un uzsver, ka jānodrošina Savienības Vidusjūrai demokrātiskā leģitimitāte, pārredzama lēmumu pieņemšana un Eiropas Parlamenta, Savienības Vidusjūrai Parlamentārās asamblejas un valstu parlamentu iesaistīšana lēmumu pieņemšanas procesā;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

68. cieši uzrauga situāciju Tunisijā un Ēģiptē un citās reģiona valstīs; atbalsta tautu likumīgās vēlnes pēc demokrātijas, brīvības un sociālā taisnīguma; aicina ES veidot partnerattiecības, balstoties uz savstarpējām interesēm un pievēršot uzmanību nodarbinātībai, izglītībai un mācībām, lai palīdzētu atvieglot pašreizējo sociālo un ekonomikas krīzi šajās valstīs, un sniegt pietiekamu palīdzību, kas var būt vajadzīga, lai atbalstītu pašreizējās politiskās reformas un sociālo un ekonomisko attīstību; uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt iestāžu spēju veidošanu, neatkarīgu tiesu sistēmu, stiprināt pilsoniskās sabiedrības organizācijas un plurālistisku politisko partiju veidošanos sekulārā sistēmā; atzinīgi vērtē referendumu par konstitucionālajām reformām Ēģiptē; mudina Ēģiptes iestādes turpināt pārskatīt konstitūciju un tiesību aktu par vēlēšanām, lai nodrošinātu brīvas un taisnīgas vēlēšanas;

69. pauž nožēlu, ka ES dalībvalstīm nav saskaņotas pieejas par to, kā risināt situāciju Lībijā, un tas sašaurina PV/AP iespējas šajā jautājumā īstenot KĀDP pasākumus; tomēr atzinīgi vērtē Padomes lēmumu īstenot Eiropas Savienības militāru operāciju, tā saukto *EUFOR Lībijas operāciju* humānās palīdzības sniegšanai, reaģējot uz krīzes situāciju Lībijā;

70. uzsver, ka ir nekavējoties jāpārtrauc miermīlīgo protestētāju vardarbīgā apspiešana Sīrijā, kura ir novedusi pie simtiem cilvēku nogalināšanas un arestēšanas; aicina Sīrijas prezidentu un valdību atbildēt uz Sīrijas tautas likumīgajām prasībām, iesaistoties patiesā valsts mēroga dialogā ar mērķi īstenot būtiskas politiskas, ekonomiskas un sociālas reformas un pārtraukt politiskās opozīcijas, pilsoniskās sabiedrības un cilvēktiesību aizstāvju apspiešanas politiku; atzinīgi vērtē ANO Cilvēktiesību padomes rezolūciju, kurā ir nosodīta Sīrijas valdības īstenotā vardarbība pret miermīlīgiem demonstrantiem, un ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos rīcību, nosūtot uz šo valsti faktu vākšanas misiju; prasa ES un tās dalībvalstīm divpusējās attiecībās ar Sīriju pilnībā ņemt vērā šajā valstī pašlaik notiekošo, tostarp apturēt turpmākas sarunas par ES un Sīrijas asociācijas nolīgumu, pārskatīt sadarbību ar Sīrijas iestādēm EKPI ietvaros un piemērot nopietnas un mērķtiecīgas sankcijas pret Sīrijas režīmu nolūkā panākt izmaiņas režīma īstenotajā politikā;

71. mudina Sīrijas, Bahreinas un Jemenas varas iestādes atturēties no spēka izmantošanas pret demonstrantiem un ievērot viņu tiesības uz pulcēšanās un vārda brīvību; uzsver, ka, tiklīdz iespējams, valstu tiesās vai Hāgas Starptautiskajā Krimināltiesā tiks sauktas pie atbildības un tiesātas personas, kuras ir vainīgas par zaudētajām dzīvībām un radītajiem ievainojumiem; aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis atbalstīt Bahreinas un Jemenas iedzīvotāju miermīlīgās akcijas, kuru mērķis ir panākt demokrātiju, un pārskatīt politiku attiecībā uz šīm valstīm, ievērot ES Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu un, ja šo valstu varas iestādes izrāda stingru apņemšanos veikt reformas, būt gatavam palīdzēt īstenot konkrētas politiskās, ekonomiskās un sociālās reformas šajās valstīs; izsaka dziļas bažas par situācijas Bahreinā vērtējumu un jo īpaši par 2011. gada 28. aprīli piespiesto nāvessodu četriem protestētājiem; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos izdarīt spiedienu uz Bahreinas varas iestādēm, lai tās pasludinātu nāvessoda izpildes moratoriju, kā arī nodrošinātu taisnīgu tiesvedības procesu ar tiesībām uz adekvātu juridisko pārstāvību un tiesībām pārsūdzēt.

72. atkārtoti apliecina, ka pilnībā atbalsta Libānas Īpašo tribunālu kā neatkarīgu tiesu, kura izveidota ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1757 un atbilst visaugstākajiem tiesu standartiem; atkārtoti apliecina stingru atbalstu Libānas suverenitātei, vienotībai un teritoriālajai integritātei un visu Libānas iestāžu pilnvērtīgai darbībai; uzsver, ka iekšējā stabilitāte ir pilnībā savienojama ar starptautisko tiesību ievērošanu; aicina visus Libānas politiskos spēkus turpināt iesaistīties atklātā un konstruktīvā dialogā ar nolūku veicināt visu Libānas iedzīvotāju sociālo labklājību, pārticību un drošību; atzinīgi vērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas Pagaidu spēku Libānā (*UNIFIL*) svarīgo nozīmi un aicina izpildīt visus ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 1701 paredzētos noteikumus;

Āzija

73. uzsver, ka jebkāds ilgtermiņa risinājums Afganistānas krīzei jāsāk meklēt, pamatojoties uz Afganistānas iedzīvotāju interesēm saistībā ar iekšējo drošību, civiliedzīvotāju aizsardzību, ekonomisko un sociālo progresu, un tajā jāiekļauj konkrēti pasākumi, kas vērsti uz nabadzības un sieviešu diskriminācijas izskaušanu un stingrāku cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu, kā arī, pamatojoties uz samierināšanas mehānismiem, opija ražošanas izbeigšanu, stabilas valsts izveidošanu un Afganistānas integrēšanu starptautiskajā kopienā, kā arī *al-Qaeda* izraidīšanu no valsts; uzsver, ka Afganistānā jānodrošina policijas spēki, kuri spēj nodrošināt obligātos drošības standartus, kas ļautu vēlāk izvest no valsts ārvalstu militāros spēkus; atkārtoti pauž nostāju, ka ES un tās dalībvalstīm, un visai starptautiskajai kopienai būtu lietderīgi jāiesaistās Afganistānā un jāpalīdz tās tautai veidot savu valsti ar demokrātiskām iestādēm, kas spētu pārstāvēt tautu, nodrošināt tiesiskumu, mieru, teritoriālo integritāti, ilgtspējīgu sociālās jomas un ekonomikas attīstību, uzlabot

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

dzīves apstākļus visiem pilsoņiem un jo īpaši sievietēm un bērniem, vienlaikus ievērojot visu valsts etnisko un reliģisko kopienu vēsturiskās, reliģiskās, garīgās un kultūras tradīcijas; turklāt atgādina, ka ir būtiski atbalstīt pilsonisko sabiedrību, demokrātisko institūciju veidošanu, piemēram, apmācīt drošības spēku un tiesu iestāžu darbiniekus, sniegt atbalstu neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem, NVO un parlamentārajai kontrolei;

74. atkārtoti uzsver uzskatu, ka Pakistānai šajā reģionā ir galvenā ietekme un ka Pakistānas stabilitātei un tiesiskumam ir būtiska nozīme stabilitātes nodrošināšanā kā Afganistānā, tā arī reģionā kopumā; turklāt uzsver Pakistānas iespējamo lomu Afganistānas miera procesā; uzsver, ka Pakistānai nevajadzētu sniegt drošu patvērumu al-Qaeda un Taliban; atzīst, ka 2010. gada augusta postošie plūdi ir bijis liels kavēklis Pakistānas jaunajai valdībai, kas jau sāka gūt panākumus daudzu nopietnu problēmu risināšanā; mudina Padomi un Komisiju — kopā ar plašām starptautiskās sabiedrības aprindām — ar stingru solidarizēšanos un konkrētu atbalstu reaģēt uz Pakistānas neatliekamo vajadzību veikt pēcplūdu rekonstrukcijas un atjaunošanas darbus un uz tās centieniem veidot stipru un plaukstošu sabiedrību; atzinīgi vērtē ES sniegto politisko atbalstu un mudina Savienību turpināt to sniegt, lai Pakistānā aktivizētu institūciju veidošanu un vairotu administratīvo spēju, un palīdzētu Pakistānas demokrātiskajām institūcijām apkarot ekstrēmismu, jo īpaši cenšoties panākt, ka tiek atcelti tiesību akti par zaimošanu, un atbalstot Pakistānas pilsonisko sabiedrību; aicina Pakistānu nekavējoties pievienoties Kodolieroču neizplatīšanas līgumam un pilnībā sadarboties ar Starptautisko Atome-nerģijas aģentūru attiecībā uz informācijas atklāšanu par Pakistānas kodolarsenālu un kodoliekārtām;

75. pilnībā atbalsta E3+3 apņemšanos iespējami drīz sarunu ceļā rast risinājumu Irānas kodolprogrammas jautājumam, lai atjaunotu starptautisko uzticību Irānas kodolprogrammas mierīgajiem nolūkiem saskaņā ar vienu no Kodolieroču neizplatīšanas līguma galvenajiem principiem; atbalsta Padomes divējādo pieeju, kuras mērķis ir rast diplomātisku risinājumu, jo tas ir vienīgais dzīvotspējīgais Irānas kodoljautājuma risinājums; pauž nožēlu par to, ka nebija iespējams izvairīties no ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1929(2010), ar ko tika ieviesta ceturta sankciju kārtā pret Irānu tās kodolprogrammas dēļ un papildu ierobežojošiem pasākumiem, par ko paziņoja ES, Japāna, Kanāda un Austrālija, jo Irāna atteicās pilnībā sadarboties ar Starptautisko Atomenerģijas aģentūru (SAEA) attiecībā uz valsts kodolprogrammas mērķiem; uzsver, ka kodoljautājumu nevar atrisināt, ierobežojot ES atbalstu Irānas pilsoniskajai sabiedrībai un tās taisnīgajām prasībām pēc vispārējas cilvēktiesību ievērošanas un patiesi demokrātiskām vēlēšanām;

76. stingri nosoda Irānas prezidenta nepārtraukto provokatīvo, naidīgo un antisemitisko retoriku, kurš ir aicinājis „iznīcināt” Izraēlu, un jo īpaši pauž nožēlu par draudiem pret Izraēlas valsts pastāvēšanu; pauž nopietnas bažas par to, ka Irānā strauji pieaug izpildīto nāvessodu skaits, kas pienācīgu tiesas procesu trūkuma dēļ ir pielīdzināmi nonāvēšanai bez tiesas sprieduma, un par to, ka joprojām regulāri tiek apspiesti pilsoņi, kuri tiecas pēc lielākas brīvības un demokrātijas; uzsver, ka oficiālie savstarpējie kontakti starp Eiropas Parlamenta un Irānas parlamenta *Majlis* delegāciju jāizmanto, lai risinātu arī cilvēktiesību jautājumus, un tajos būtu jāizvirza nosacījums brīvi apmeklēt politiskoslodzītos un cilvēktiesību aktivistus, kā arī būtu jānodrošina iespēja pārstāvjiem brīvi apmainīties ar pilnu politisko uzskatu spektru; aicina PV/AP veikt pasākumus, lai atjaunotu ES delegāciju Irānā ar mērķi uzraudzīt situāciju uz vietas no ES perspektīvas; prasa Irānas režīmam atturēties no iejaukšanās Irākas iekšējās lietās;

77. pauž gandarījumu, ka aktivizējas nozaru dialogs ar Ķīnu un prasa kopīgiem spēkiem saskaņoti risināt strīdīgos jautājumus, kas tika uzsvērti nesenojā ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē; atzinīgi vērtē panākumus labākas ekonomiskās un tiesiskās pārvaldības veidošanā; pauž dziļas bažas par to, ka valstī joprojām notiek smagi un regulāri cilvēktiesību pārkāpumi, tostarp tiek apspiestas minoritāšu un jo īpaši tibetiešu, uiguru un mongoļu tiesības, un aicina PV/AP aktivizēt dialogu par cilvēktiesībām un raudzīties, lai cilvēktiesību jautājumi pastāvīgi būtu darba kārtībā;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

78. norāda, ka attiecības ar Japānu dziļi ietekmēs smagā zemestrīce, cunami un sekojošā kodolkatastrofa, kas ir skārusi valsti, un sagaida, ka ES paudīs solidaritāti un sniegs atbalstu, lai palīdzētu Japānas iestādēm novērst katastrofas sekas; uzskata, ka jo īpaši pēc nesenaļiem dramatiskajiem notikumiem gan no ekonomikas viedokļa, gan no starptautisko forumu sadarbības viedokļa ES joprojām ārkārtīgi svarīgas ir attiecības ar Japānu — valsti, kura atbalsta ES demokrātiskās vērtības un rūpes par cilvēktiesību ievērošanu; uzsver, ka Ķīnai pašlaik pievērsta uzmanība nedrīkst aizēnot vajadzīgos centienus aktivizēt sadarbību ar Japānu un novērst atlikušos ekonomiskās mijiedarbības šķēršļus;

79. atzinīgi vērtē rīcību Taivānas šauruma abos krastos, kuras rezultātā 2010. gada jūnijā tika parakstīti 15 nolīgumi, tostarp pamatlīgums par ekonomisko sadarbību (ECFA) un nolīgums par intelektuālā īpašuma tiesībām; ņemot vērā, ka ekonomisko attiecību paplašināšanās starp abiem šauruma krastiem ir gan abu pušu, gan ES interesēs, stingri atbalsta ES un Taivānas ekonomisko sakaru pastiprināšanu un ekonomiskās sadarbības nolīguma parakstīšanu starp ES un Taivānu; atkārtoti pauž atbalstu saturīgai Taivānas līdzdalībai kā novērotājai attiecīgās starptautiskās organizācijās un pasākumos, piemēram, ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām, Pasaules Veselības organizācijā un Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā; atzinīgi vērtē ES lēmumu Taivānas pilsoņiem noteikt bezvīzu režīmu, kas sekmēs ES un Taivānas savstarpējo tirdzniecību un ieguldījumus, kā arī cilvēku savstarpējos kontaktus;

80. atzīst, ka Indijai ir ļoti liela nozīme kā reģiona jaunās tirgus ekonomikas valstij un kā ietekmīgai demokrātiskai Eiropas partnerei; atzinīgi vērtē Indijas sadarbību ar ES, konkrēti Afganistānā un operācijā „Atalanta”; aicina ciešāk sadarboties kodolatbrūņošanās, klimata pārmaiņu, globālās ekonomikas pārvaldības, demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību veicināšanas jautājumu risināšanā; pauž bažas par pilsonisko brīvību un cilvēktiesību apdraudējumu Džammu un Kašmirā un kastu sistēmā sakņotās kultūras diskriminācijas turpināšanos; sagaida, ka, lai panāktu konkrētus rezultātus, stratēģiskā partnerība ar Indiju tiks izveidota saskaņā ar kopīgo rīcības plānu; uzsver, ka ir svarīgi laikus pabeigt pašreizējās sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu un to parakstīt, taču tajā pašā laikā uzsver, ka ir svarīgi, lai pašreizējās sarunas par šādu nolīgumu nekavētu centienus ierobežot nabadzību Indijā;

Āfrika

81. pauž stingru atbalstu un pamudinājumu partnerībām ar Āfrikas Savienību (ĀS) un citām Āfrikas reģionālajām organizācijām Āfrikas kontinenta stabilitātes un drošības problēmu risināšanā un progresu nodrošināšanā citās tādās svarīgās jomās kā demokrātiska pārvaldība, cilvēktiesības, klimata pārmaiņas un Tūkstošgades attīstības mērķi; uzskata, ka, paplašinoties ĀS tiesībām un pilnvarām Āfrikas kontinenta drošības un stabilitātes jautājumu risināšanā, jo īpaši saistībā ar miera uzturēšanas misijām, ir jākonsolidē iestāžu veidošanas un lēmumu pieņemšanas procesi ĀS un ka ES šajā saistībā būtu jāpalīdz ĀS;

82. atbalsta lēmumu izstrādāt visaptverošu ES pieeju attiecībām ar Āfrikas raga reģionu, palīdzot Somālijā atjaunot valsts institūcijas un cilvēkdrošības politiku saistot ar attīstību, tiesiskumu, cilvēktiesību un sieviešu tiesību ievērošanu, lai, ietverot visus ES instrumentus, sniegtu ilgtermiņa risinājumus;

83. atzinīgi vērtē ES gatavību atbalstīt Vispārējā miera nolīguma īstenošanu Sudānā mierīgā ceļā un vēltīt pūles ilglaicīgas stabilitātes nodrošināšanai reģionā; vienlaikus uzsver, ka jāatjauno centieni novērst nedrošo stāvokli Dārfūrā un panākt ilgstoša miera iedibināšanu; uzskata, ka gaidāmā Dienvidsudānas neatkarība ietekmēs kultūras ziņā sašķelto valstu stabilitāti un radīs problēmas, ko PV/AP jābūt gatavai risināt; apsveric Sudānas tautu ar netraucētu Dienvidsudānas referenduma norisi, ko apstiprinājusi ES vēlēšanu novērošanas misija; aicina ES joprojām atbalstīt pušu centienus panākt virzību attiecībā uz vispusīgā miera līguma neatrisinātajiem jautājumiem, īpašu uzmanību pievēršot bēgļu un atpakaļnosūtīto personu situācijai, un apsvērt, kādi pasākumi ir vajadzīgi, lai pēc referenduma būtu nodrošinātas ilgspējīgas attiecības starp valsts ziemeļu un dienvidu daļām;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

84. atgādina, ka 2010. gada 28. novembrī notikušajās prezidenta vēlēšanās Kotdivuārā vienīgais likumīgais uzvarētājs ir *Alassane Ouattara* un ka vēlēšanu rezultāti nav apstrīdami; pieņem zināšanai pašreizējā līdera *Laurent Gbagbo* arestu un pauž cerību, ka tas palīdzēs pārtraukt vardarbību; prasa visiem valsts politiskajiem un bruņotajiem spēkiem ievērot Kotdivuāras vēlēšanu gribu un nekavējoties nodrošināt miermīlīgu varas nodošanu un šajā sakarībā aicina atjaunot likumību un kārtību; aicina ES pilnībā atbalstīt prezidentu *A. Ouattara* samierināšanas, atjaunošanas un attīstības centienos, kā arī Kotdivuāras tautas labklājības un stabilitātes veicināšanā;

85. uzskata, ka Eiropas Savienībai Sāhelas reģiona drošības un stabilitātes problēmas jārisina ar visaptverošu pieeju; uzstāj, ka terorisms un starptautiskā organizētā noziedzība (narkotikas, ieroči, cigaretes, cilvēku tirdzniecība) nopietni apdraud ne vien reģiona valstis, bet arī nepastarpināti Eiropas Savienību; uzskata, ka ES ir jāpalīdz reģiona valstīm izstrādāt politiku un instrumentus, ar kuriem risināt šos pieaugošos drošības draudus, lai, izmantojot visus attiecīgos ES instrumentus, risinātu tāds ilgstošus konfliktus kā Rietumsahāras konflikts un sekmētu demokrātiskas reformas visās reģiona valstīs, izskaustu nabadzību, garantētu ilgtspējīgu attīstību, reģionā risinātu klimata pārmaiņu radītās problēmas, pārvaldītu dienvidu–dienvidu un dienvidu–ziemeļu migrācijas plūsmas, nodrošinātu demokrātiju un tiesiskumu, cilvēktiesības, institūciju veidošanu (jo īpaši drošības jomā) un cīņu pret organizēto noziedzību; uzskata, ka reģiona valstu vidū, sadarbojoties ar ĀS un pakāpeniski nododot procesu tās pārziņā, būtu jāiedibina arī uz vienprātību orientēts process;

86. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu attiecībā uz Zimbabvi atjaunot ierobežojošus pasākumus attiecībā uz vairākiem politiķiem, amatpersonām un uzņēmumiem, kas uztur pie varas *R. Mugabe* režīmu; pauž nožēlu, ka pietiekamas demokrātiskas pārmaiņas vēl nav notikušas un aicina jo īpaši Dienvidāfrikas attīstības kopienas valstis palīdzēt nodrošināt, lai Zimbabve strauji virzītos uz brīvām un godīgām starptautiski novērotām vēlēšanām un uz netraucētu varas pāreju;

87. pauž bažas par to, ka 2010. gada septembrī tika slēgta KDAP misija Gvinejā-Bisavā, un mudina Padomi un PV/AP apsvērt jaunus veidus, kā apkarot noziedzību Gvinejā-Bisavā, nepieļaujot šīs valsts pārtapšanu par vēl vienu narkotiku valsti;

Latīņamerika

88. atzinīgi vērtē sarunu pabeigšanu par asociācijas nolīgumu ar Centrālameriku un par daudzpusēju tirdzniecības nolīgumu ar Peru un Kolumbiju; tomēr uzsver, ka ES arī turpmāk galvenā uzmanība jāvelta Latīņamerikas reģionālās integrācijas procesiem; ar gandarījumu atzīmē, ka ir atjaunotas sarunas par asociācijas nolīgumu ar *Mercosur* valstīm, un aicina tās drīz pabeigt;

89. atzīst Madridē notikušās ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmes pozitīvos rezultātus un uzsver, ka ir jāuzrauga Madrides rīcības plāna īstenošana; atgādina, ka ir jāpieņem Eiropas Savienības un Latīņamerikas miera un drošības harta, kurā, pamatojoties uz ANO Statūtiem un saistītajiem starptautiskajiem tiesību aktiem, jāiekļauj kopīgo draudu un problēmu pārvarēšanai paredzētu vienotu politisko un drošības darbību stratēģijas un pamatnostādnes;

*

* *

90. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, NATO ģenerālsekretāram, NATO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, EDSO pašreizējam priekšsēdētājam, EDSO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Eiropas Padomes Ministru komitejas priekšsēdētājam, kā arī Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Kopējās drošības un aizsardzības politikas attīstība pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā

P7_TA(2011)0228

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par kopējās drošības un aizsardzības politikas attīstību pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā (2010/2299(INI))

(2012/C 377 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un Līgumu par Eiropas Savienības darbību,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus,
- ņemot vērā Eiropas drošības stratēģiju „Droša Eiropa labākā pasaulē”, ko Eiropadome pieņēma 2003. gada 12. decembrī, un ziņojumu par tās īstenošanu „Sniegt drošību mainīgā pasaulē”, ko Eiropadome apstiprināja 2008. gada 11. un 12. decembrī,
- ņemot vērā Ārlietu (aizsardzības) padomes 2010. gada 9. decembrī un 2011. gada 31. janvārī pieņemtos secinājumus par KDAP,
- ņemot vērā rezultātus, kas tika panākti Apvienotās Karalistes un Francijas 2010. gada 2. novembra augstākā līmeņa sanāksmē par sadarbību drošības un aizsardzības jomā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Iekšējās drošības stratēģiju, ko Eiropadome apstiprināja 2010. gada 25. un 26. martā,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 23. novembra rezolūciju par civilmilitāro sadarbību un civilo un militāro spēju attīstīšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā tā 2010. gada 10. marta rezolūciju par Eiropas drošības stratēģijas un Eiropas kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0166/2011),

Drošības politika un ārpolitika

1. atgādina, ka, aizvien lielāku ietekmi gūstot jauniem starptautiskajiem dalībniekiem un padziļinoties savstarpējai atkarībai, ko izraisa ekonomiskās un finansiālās problēmas, vides stāvokļa pasliktināšanās, klimata pārmaiņas un enerģijas un resursu trūkums, starptautiskā sistēma strauji un būtiski mainās;
2. atzīst, ka nemierīgajā globālajā kontekstā un ekonomikas un finanšu krīzes laikā Eiropas Savienībai ir jāpalielina stratēģiskā autonomija, lai saglabātu savas vērtības, īstenotu savas intereses un aizsargātu pilsoņus, izstrādājot kopēju skatījumu uz galvenajām problēmām un draudiem un saskaņojot iespējas un resursus, lai pienācīgi reaģētu uz šiem apstākļiem, tādējādi veicinot starptautiskā miera un globālās drošības saglabāšanu, tostarp — īstenojot efektīvu multilaterālismu;

⁽¹⁾ OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0419.⁽³⁾ OV C 349E, 22.12.2010., 63. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

3. uzskata, ka stratēģiskās autonomijas palielināšana drošības jomā Eiropas Savienībai nozīmē spēju vienoties par kopējiem politiskajiem mērķiem un stratēģiskajām vadlīnijām, izveidot stratēģiskas partnerības ar attiecīgām starptautiskām organizācijām, tostarp NATO, un valstīm, iegūt adekvātu informāciju un veikt kopīgas analīzes un novērtējumus, izmantot un nepieciešamības gadījumā apvienot finanšu, civilos un militāros resursus, plānot un veikt efektīvas krīzes vadības operācijas dažādās Petersbergas veida misijās un formulēt un īstenot kopēju aizsardzības politiku, izveidojot pirmos taustāmos pamatus, uz kā būvēt kopēju aizsardzību;

4. uzsver, ka jaunie noteikumi attiecībā uz kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP), kas ieviesta ar Lisabonas līgumu, ir skaidrs politisks apliecinājums Savienības nodomam rīkoties, lai veicinātu stabilitāti pasaulē, un šī politika nodrošina skaidru tiesisko pamatu, lai nostiprinātu Savienības spējas īstenot tās ārpolitiku un drošības politiku, izmantojot vispusīgu pieeju, kas ietver visu Savienībai un tās dalībvalstīm pieejamo līdzekļu izmantošanu, lai novērstu un kontrolētu krīzes un konfliktus, kā arī veidotu ilgstošu mieru;

5. jo īpaši atgādina, ka:

a) KĀDP un KDAP, kas ir tās neatņemama sastāvdaļa, ir apvienotas ES principu (demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesību un pamatbrīvību universālums un nedalāmība, cilvēka cieņas ievērošana, vienlīdzības un solidaritātes principi, Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un starptautisko tiesību principu ievērošana, tostarp attiecībā uz pienākumu aizsargāt) tiesiski saistošajā institucionālajā sistēmā, un to mērķi ir apvienoti ar ES ārējās darbības vispārējiem mērķiem;

b) īstenojot ārpolitiku un drošības politiku, Savienībai jānodrošina konsekvence un saskaņotība starp dažādām ārējās darbības jomām un starp ārpolitiku un iekšpolitiku; norāda, ka PV/AP ir īpaša atbildība šajā jomā;

c) PV/AP ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un kopā ar Komisiju vada KĀDP, ierosina KDAP lēmumus, misijas un valstu resursu un ES instrumentu izmantošanu, kā arī attiecīgos gadījumos koordinē to civilos un militāros aspektus, ir Ārlietu padomes priekšsēdētājs un Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, kas atbild gan par tās pienākumiem ārējās attiecībās, gan par Savienības ārējās darbības koordinēšanu un konsekvenci kopumā;

d) PV/AP ir pilnvaras iesniegt priekšlikumus Padomei ārpolitikas un drošības politikas jomā vai nu pēc savas iniciatīvas vai pēc Eiropadomes pieprasījuma un saskaņā ar Eiropadomes vispārējiem norādījumiem — šajā gadījumā Padome var rīkoties saskaņā ar kvalificētu balsu vairākumu;

6. uzsver, ka Līgumā noteiktais pienākums ievērot konsekvenci, LES 40. panta jaunā redakcija (saskaņā ar kuru KĀDP un citu ES politiku īstenošana neietekmē attiecīgo procedūru piemērošanu) un EKT nesenā judikatūra (sk. SALW lietu) aizsargā gan Kopienas metodes primārumu, gan KĀDP īpatnības un prerogatīvas, vienlaikus veicinot atšķirīgo politiku, instrumentu, resursu un tiesisko pamatu konvergenci vienotā un vispusīgā pieejā, kurā miera un drošības veicināšana pasaulē kļūst par visu ES ārējās un iekšējās darbības jomu mērķi un KDAP ir viens no tās instrumentiem; norāda, ka dabas un cilvēka izraisītu katastrofu gadījumā var izmantot arī militāros līdzekļus, kā to praksē apliecināja ES Militārā štāba veiktā militāro spēju koordinēšana civiliedzīvotāju vadīto humanās palīdzības operāciju atbalstam Pakistānas plūdu laikā 2010. gadā, kas tika veikta pēc Komisijas pieprasījuma un saskaņā ar attiecīgajām ANO vadlīnijām attiecībā uz militāro un civilās aizsardzības līdzekļu izmantošanu saistībā ar glābšanas operācijām katastrofu gadījumos (Oslo vadlīnijas);

7. tādēļ pauž bažas, ka vairāk nekā gadu pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā nekas skaidri neliecina par situācijai atbilstošu visaptverošu ES pieeju, kurā varētu pārvarēt parastos procedurālos un institucionālos šķēršļus, saglabājot attiecīgās tiesiskās prerogatīvas, kad ir apdraudēta Eiropas pilsoņu drošība;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

8. ir pārliecināts, ka uzticamai ārējās drošības politikai nepieciešama labāka sadarbība starp dalībvalstīm, uzlabota iekšējā kohēzija un savstarpēja uzticība un solidaritāte, līdzīgi kā tas panākts iekšējās drošības jomā ar Šengenas sadarbību (saskaņā ar to, aizsargājot savas robežas, valstis aizsargā arī citu dalībvalstu robežas, valstu tiesību akti kļūst nozīmīgi visam kontinentālam un valstis var veikt savas drošības aizsardzību arī citas valsts teritorijā vai komandās, kas darbojas saskaņā ar Eiropas standartiem);

9. pauž nožēlu par ES dalībvalstu nevēlēšanos definēt kopēju nostāju attiecībā uz Lībijas krīzi, ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1973 un tās īstenošanas veidiem; pauž dziļas bažas par risku, kas saistīts ar ieinteresēto valstu *ad hoc* koalīciju vai divpusējas sadarbības uzskatīšanu par reālu alternatīvu KDAP, jo neviena Eiropas valsts nespēj būt nozīmīgs drošības un aizsardzības procesu dalībnieks 21. gadsimta pasaulē; atgādina, ka Lisabonas līgumā ir paredzēta iespēja krīzes vadības operācijas īstenošanu uzticēt kādai dalībvalstu grupai, tomēr tikai saskaņā ar Padomes lēmumu, kurā definēti īstenošanas mērķi, apjoms un nosacījumi, un sadarbībā ar PV/AP; uzstāj, ka vienota reakcija uz notikumiem Lībijā ir būtiska, lai izstrādātu ES dienvidu kaimiņvalstu politikas jaunu un ticamu pieeju, atkārtoti uzsver, ka ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 1973 paredzētās pilnvaras aizsargāt Lībijas civiliedzīvotājus nedrīkst pārsniegt, pielietojot nesamērīgu spēku; aicina PV/AP veikt konkrētus pasākumus, lai pēc iespējas ātrāk nodrošinātu pamieru un apturētu asinsizliešanu un Lībijas iedzīvotāju ciešanas; mudina PV/AP uzņemties aktīvu un tiešu lomu politisko iniciatīvu īstenošanā šajā;

10. aicina Eiropadomi veikt savu uzdevumu — identificēt ES stratēģiskās intereses un politiskos mērķus, izveidojot starptautiskai attīstībai atbilstošu Eiropas ārpolitikas stratēģiju, kas balstīta uz efektīvu konvergenci starp dažādām ārējām darbībām un tiek regulāri pārskatīta; aicina PV/AP un Padomi attīstīt cilvēku drošības jēdzienu, lai tā būtu Eiropas ārpolitikas stratēģijas uzmanības centrā, un pārvērst to reālās politikas vadlīnijās;

11. aicina Eiropadomi un tās priekšsēdētāju veikt šo uzdevumu, balstoties uz politisku dialogu ar Eiropas Parlamentu un apspriežot tā ieteikumus; uzsver, ka šāds dialogs ir vajadzīgs, lai īstenotu jaunus Līgumu noteikumus un izveidotu un īstenotu uz efektīvu un vispusīgu pieeju balstītu ārpolitikas stratēģiju; ierosina šādu dialogu uzturēt regulāri un uzmanību koncentrēt uz sasniegto progresu, kā arī uz perspektīvām;

12. norāda, ka Eiropas Parlamentam kā ES pilsoņu tiešas pārstāvniecības struktūrai piešķirtā loma padara to par būtisku KĀDP un KDAP demokrātiskas lēģitimitātes avotu un piešķir tam tiesības pieprasīt, lai pienācīgi tiktu ievēroti tā viedokļi un ieteikumi;

13. turklāt atgādina, ka Līgumā ir noteikts, ka Eiropas Parlaments balsojumā apstiprina PV/AP un piedalās lēmumu pieņemšanā par ES ārējās darbības budžetu, tostarp attiecībā uz KĀDP un KDAP civilajām misijām un ES militārās koordinācijas administratīvajām izmaksām, un Parlamenta piekrišana ir nepieciešama, lai ES stratēģijas iekļautu tiesību aktos un noslēgtu starptautiskus nolīgumus, tostarp tādus, kas attiecas galvenokārt uz KĀDP, izņemot vienīgi tos, kas attiecas tikai uz KĀDP;

14. vēlas veicināt sadarbību ar ES valstu parlamenti, lai veiktu demokrātisku KĀDP un KDAP pārbaudi ar mērķi kopīgi stiprināt to ietekmi uz citu Eiropas iestāžu un dalībvalstu politisko izvēli, vienlaikus pilnībā ievērojot valstu parlamentu prerogatīvas aizsardzības politikas jomā; pauž nožēlu par to, ka 2011. gada 4. un 5. aprīlī ES parlamentu priekšsēdētāju konferencē netika panākta vienošanās par KĀDP un KDAP starpparlamentārās konferences funkcijām, un ar nepacietību gaida vienošanos ar valstu parlamenti par

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

jauniem parlamentu sadarbības veidiem šajā jomā; atgādina, ka Lisabonas līguma 1. protokola 9. pants par valstu parlamentu lomu skaidri nosaka, ka Eiropas Parlaments un valstu parlamentu kopīgi lemj par to, kā organizēt un sekmēt efektīvu un regulāru savstarpējo sadarbību Savienībā;

15. uzsver Līgumos noteikto Komisijas lomu īstenot politiku un darbības, kas saistītas ar ES ārējo darbību citās jomās, sagatavot tiesību aktu priekšlikumus, īstenot budžetu un pārvaldīt Kopienas programmas un organizēt ES ārējo pārstāvēšanu, izņemot KĀDP jomu; aicina Padomi, Komisiju un Parlamentu stiprināt savstarpējo sadarbību, lai, ievērojot attiecīgās prerogatīvas, nodrošinātu konsekveni starp dažādām ES ārējās darbības jomām un efektīvāku KDAP instrumentu izmantošanu;

16. uzsver, ka PV/AP pilnvaras un atbildība ir nevis tikai „dubults amata nosaukums”, bet gan atspoguļo funkciju un leģitimitātes avotu apvienošanu, piešķirot viņai centrālo lomu ES ārējās darbības dažādo instrumentu, dalībnieku un procedūru saskaņošanas procesā; aicina PV/AP uzskatīt savu lomu par proaktīvu un iesaistīties konstruktīvā dialogā ar Parlamentu, ievērojot dubultu uzdevumu gan aktīvi veicināt dalībvalstu politisko konsensu par KĀDP un KDAP stratēģiskajiem virzieniem un politiskajām izvēlēm, gan nodrošināt KĀDP un KDAP potenciāla saskaņotību, efektīvu koordinēšanu un pilnīgu izmantošanu sinerģiskā mijiedarbībā ar citām ES ārējās darbības nozarēm un tām ES iekšpolitikas jomām, kurām ir ārēja ietekme vai sekas;

17. uzskata EĀDD lomu par nozīmīgu, veidojot efektīvu un vispusīgu pieeju, kas balstīta uz pilnīgu integrāciju starp KDAP, KĀDP un citām Savienības ārējām darbības jomām, jo īpaši attīstības sadarbību un tirdzniecības un enerģētiskās drošības politiku; atzinīgi vērtē sarunu iznākumu, kā rezultātā EĀDD ir izveidots kā struktūra, kura palīdz ES iestādēm un dažādiem ES ārējās darbības virzieniem un kurai ir plašas kompetences un pienākumi, vienlaikus nodrošinot ciešu saikni ar Komisiju un neierobežojot Komisijas prerogatīvas, un cer, ka EĀDD piešķirtais uzdevums veikt ar ES ārējo darbību saistīto galveno finanšu instrumentu stratēģisko plānošanu ļaus šos instrumentus patiešām saskaņoti izmantot ES principu un mērķu īstenošanai;

18. vēlreiz apstiprina atbalstu labākai koordinācijai un sinerģijai starp struktūrām un krīzes pārvaldības civilajiem un militārajiem resursiem, izmantojot vispusīgu pieeju un vienlaicīgi saglabājot atšķirības starp civilām un militārām lomām un dažādām lēmumu pieņemšanas procedūrām un vadības ķēdēm;

19. pauž nožēlu, ka EĀDD provizorisks struktūrshēmā nav iekļautas visas esošās vienības, kuras nodarbojas ar rīcības plānošanu un programmu sagatavošanu krīzes situācijās, konfliktu novēršanu un miera veidošanu ar KDAP struktūrām saskaņā ar Madrides nolīgumu; šajā sakarā aicina, pirmkārt, organizēt regulāras sanāksmes krīzes pārvarēšanas padomei, kas sastāvētu no Krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāta, Civilās plānošanas un īstenošanas centra, ES Militārā štāba, ES Situāciju centra, miera nostiprināšanas, konfliktu novēršanas, starpniecības un drošības politikas vienībām, Politikas un drošības komitejas priekšsēdētāja, ģeogrāfiskajām nodaļām un citiem attiecīgiem politikas departamentiem un ko vadītu PV/AP un izpildu ģenerālsekretārs, un kurā atkarībā no apstākļiem piedalītos Komisijas humānās palīdzības, civilās aizsardzības un iekšējās drošības struktūras; šādas sanāksmes koordinētu krīžu pārvarēšanas rīkotājdirektors; aicina PV/AP un Komisiju izstrādāt šai padomei efektīvu brīdināšanas un ārkārtas stāvokļa sistēmu un piešķirt lielu kopēju operatīvo zāli EĀDD telpās, lai nodrošinātu uzraudzību 24 stundas diennaktī un 7 dienas nedēļā, tādējādi novēršot pašreizējo darbības pārklāšanos, kas neatbilst vajadzībai izveidot atbilstošu uzraudzības un ātras reaģēšanas sistēmu krīzes apstākļiem; uzskata, ka starp šo sistēmu un Eiropas ārkārtas reaģēšanas centru, ko pašlaik veido Komisija, ir jānodrošina regulāra koordinācija un apmaiņa, lai nodrošinātu pienācīgu sinerģiju, vienlaikus ievērojot katras puses kompetences jomas;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

20. uzskata, ka krīzes pārvaldības padomei būtu jānodrošina EĀDD vienota ārkārtas rīcības plānošana attiecībā uz iespējamām krīzes vietām un scenārijiem un, otrkārt, arī krīzes platforma praktiskai rīcības pārvaldībai krīzes situācijā, strādājot gan Briselē, gan notikumu vietā, lai koordinētu dažādu ES finanšu instrumentu un citu resursu izmantošanu, neskarot konkrētas lēmumu pieņemšanas procedūras un tiesisko pamatu attiecībā uz civilo un militāro resursu izmantošanu KĀDP un KDAP jomā vai Kopienas instrumentu izmantošanu;

21. uzsver nepieciešamību nostiprināt, izplatīt un racionālāk organizēt EĀDD un Komisijas struktūras, dienestus un krīzes reaģēšanas civilās un militārās vienības un it īpaši:

- a) pieprasa paplašināt Civilās plānošanas un īstenošanas centra (CPĪC) civilo misiju operatīvās plānošanas vienību;
- b) atkārtoti pieprasa EĀDD krīzes pārvaldības un miera nodrošināšanas struktūrās integrēt Ārpolitikas instrumentu dienestu (FPIS), kas plāno un programmē Stabilitātes instrumenta 3. pantā minētos krīzes pārvarēšanas pasākumus, un it īpaši uz EĀDD pārcelt bijušās Relex/A2 amatvietas (12 AD un 5 AST), kas apvienotas jauno ārpolitikas instrumentu 2. vienībā; norāda, ka šī pārcelšana ir nepieciešama, lai padarītu pieejamu atbilstošajā Komisijas budžeta pozīcijā iekļauto rezervi;
- c) atbalsta Apvienoto pakalpojumu centra izveidi KDAP misiju pārvaldībai, kas ietvertu starpiestāžu birojā Komisijas 3. vienību (KĀDP Ārpolitikas instrumentu operācijas — bijusī Relex/A3) un CPĪC Misiju atbalsta vienību; norāda, ka jaunais dienests, uzņemoties atbildību par KDAP civilo misiju personālu, loģistiku, iepirkumiem un finansēm un daļēji atbrīvojot misiju vadītājus no administratīvajiem pienākumiem, nodrošinātu labāku efektivitāti, gan apvienojot administratīvās funkcijas, sākot no darbinieku atlases un darbā pieņemšanas procesa, gan centralizējot aprīkojuma iepirkšanu un pārvaldību;

22. pauž nožēlu par vājajiem procesa „Civilo virsuzdevumu mērķis 2010” rezultātiem attiecībā uz civilajiem resursiem, īpaši kontrastu starp dalībvalstu teorētiski apstiprinātajām darbinieku vienībām un tām, kas ir reāli gatavas misijām, un vājos panākumus cilvēkresursu apmācībās (kopēju standartu trūkums, ierobežots apmācības programmu skaits augšuplādēts *Schoolmaster* apmācības iespēju programmā, kura darbojas *Goalkeeper* programmatūras vidē); aicina PV/AP, Padomi un dalībvalstis veikt koordinētus pasākumus, lai atkal aktivizētu civilo resursu attīstīšanu, it īpaši attiecībā uz darbinieku pieņemšanu darbā, dzimumu līdzsvaru, apmācībām un izvietojumu; īpaši uzsver, ka ir svarīgi turpināt attīstīt abu ES līdz šim īstenoto civilo virsuzdevumu mērķu sasniegumus, lai risinātu šīs neatrisinātās problēmas; aicina izveidot Kopienas mehānismu civilo resursu palielināšanai, īpaši attiecībā uz apmācību un Eiropas Drošības un aizsardzības koledžas civilās daļas palielināšanu;

Drošība un aizsardzība

23. atkārtoti uzsver, ka droši, uzticami un pieejami militārie resursi ir obligāts nosacījums autonomai KDAP un vispusīgai pieejai un ka dalībvalstīm tie ir jānodrošina; tāpat uzsver, ka šos militāros resursus var izmantot dažādiem mērķiem, ne tikai civiliem, ievērojot Savienības rīcības starptautiskā arēnā principus un ES tiesiskā regulējuma autonomiju;

24. pauž nožēlu par aso kontrastu starp EUR 200 miljardiem, ko gadā aizsardzībai iztērē dalībvalstis, ES rīcībā esošo līdzekļu trūkumu un pārlieku ieilgušajām bruņoto spēku koncentrēšanas konferencēm saistībā ar ES militārajām operācijām laikā, kad ir neizmantoti resursi un personāls; pauž nožēlu arī par to, ka pēc vairāk nekā divpadsmit gadiem bruņoto spēku veidošanas process nav devis nekādus faktiskus uzlabojumus attiecībā uz KDAP misijām pieejamo militāro resursu lielumu un kvalitāti; uzsver vajadzību regulāri izvērtēt militāro resursu uzlabojumus; norāda, ka ir aizvien lielāka neatbilstība starp arvien lielāko pieprasījumu no ārvalstīm un resursiem, kurus Eiropas Savienībai nodrošina dalībvalstis;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

25. izsaka bažas, ka pašreizējā ekonomiskās taupības situācijā pastāv nesaskaņotu budžeta samazinājumu risks Eiropas līmenī un pastāvīgā dublēšanās varētu apdraudēt pašu KDAP, kas savukārt varētu likt dalībvalstīm saprātīgāk tērēt līdzekļus aizsardzībai, apvienojot līdzekļus un lielāku savas aizsardzības resursu, budžeta un prasību daļu, tādējādi nodrošinot lielāku drošību pilsoņiem; aicina dalībvalstis nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz saviem aizsardzības budžetiem;

26. atgādina, ka KĀDP un KDAP ir jāveicina arī atbruņošanās un ieroču (no kājnieku un vieglajiem ieročiem (SALW) līdz kodolgalviņām un ballistikajām raķetēm) neizplatīšana; aicina PV/AP piešķirt šai politikai prioritāti, veicinot jaunus proaktīvus pasākumus, lai risinātu problēmas saistībā ar sauszemes mīnām, kasešu munīciju, vājinātā urāna munīciju, kājnieku un vieglajiem ieročiem, masu iznīcināšanas ieročiem — bioloģiskajiem, ķīmiskajiem un kodolieročiem, kā arī to piegādes veidiem; mudina PV/AP katru gadu ziņot Eiropas Parlamentam par 2010. gada KNL pārskatīšanas konferences lēmumu un tās rīcības plāna attiecībā uz atbruņošanos un ieroču neizplatīšanu īstenošanu;

27. pauž nožēlu par Savienībā plaši izplatīto aizsardzības programmu dublēšanos, piemēram, to, ka pastāv vairāk nekā 20 bruņumašīnu programmas, 6 dažādas kaujas zemūdeņu programmas, 5 „zeme-gaiss” raķešu programmas un 3 kaujas lidmašīnu programmas, un tas nozīmē, ka nav panākti apjomradīti ietaupījumi, ir izšķiesti ierobežotie ekonomiskie resursi un Eiropas aizsardzības aprīkojuma cenas ir pārspīlēti augstas, kas turklāt veicina pastāvīgu Eiropas aizsardzības tehniskā un rūpnieciskā pamata sadrumstalotību, traucē visai ar drošību saistītās Eiropas rūpniecības nozares konkurētspējai un šajā sakarā tieši apdraud tehnoloģisko vadību un nodarbinātību;

28. atkārtoti uzsver, ka visiem iepriekšminētajiem aspektiem ir vajadzīgi skaidri kopēji ilgtermiņa politikas risinājumi, pilnībā izmantojot Lisabonas līguma potenciālu, un ka kopējai aizsardzības politikai, kuras mērķis ir pakāpeniski virzīties uz kopēju aizsardzību, ir jāstiprina ES spēja reaģēt uz krīzēm un nodrošināt mieru ilgtermiņā, un pirmām kārtām jānodrošina Eiropas stratēģiskā autonomija un spējas rīkoties; pieprasa sarīkot Eiropadomes ārkārtas sanāksmi, kurā izskatītu Eiropas drošības un aizsardzības jautājumus; atkārtoti prasību izstrādāt Balto grāmatu par Eiropas drošību un aizsardzību, izstrādes procesā iesaistot visas attiecīgās ES ieinteresētās puses un pamatojoties uz visu dalībvalstu aizsardzības un drošības pārskatiem, kas atbilst kopējam paraugam un ļauj tieši salīdzināt pašreizējo resursu un plānošanas pieņemumu stiprās un vājās puses;

29. īpaši aicina dalībvalstis atbalstīt Eiropas Drošības aģentūru kā ES ekspertu aģentūru, kurai uzticēts konstatēt un attīstīt aizsardzības resursus krīžu vadības jomā, kā arī veicināt un paplašināt Eiropas sadarbību bruņošanās jomā;

30. ņem vērā, ka Francijas un Lielbritānijas 2010. gada 2. novembra nolīgums drošības un aizsardzības sadarbības jautājumos ir uzsāks ārpus Līguma par Eiropas Savienības darbības jomas; tomēr cer, ka šie jaunākie Francijas un Lielbritānijas sadarbības centieni var kalpot par stimulu tālākam progresam Eiropas līmenī saskaņā ar Savienības institucionālo sistēmu, loģiskajām racionalizācijas, sadarbības spējas un izmaksu lietderības vajadzībām; uzsver, ka šajā sakarībā EAA vajadzētu būt atbalsta nozīme; uzskata, ka Francijas un Lielbritānijas aizsardzības sadarbībai ir jākalpo par ceļvedi efektīvākai Eiropas sadarbībai aizsardzības jomā, pamatojoties uz resursu plānošanu un savstarpēju atkarību; mudina Francijas un Apvienotās Karalistes valdības atbalstīt turpmākos Eiropas daudzpusējos resursu apvienošanas un dalīšanās pasākumus;

31. uzsver, ka Līgumā noteiktā pastāvīgā un strukturētā sadarbība paredz juridiskas garantijas un saistības un ka tā ir arī instruments, ar ko veicināt KDAP līdzekļu labāku izmantošanu ekonomisku taupības pasākumu laikā un pārvarēt vienprātības trūkumu starp dalībvalstīm; aicina Padomi un dalībvalstis nekavējoties noteikt mērķus un saturu šādai sadarbībai, iesaistot visas dalībvalstis, kurām ir gan politiskā griba, gan militārie resursi;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

32. uzskata, ka jāstiprina aizsardzības ministru loma Ārlietu padomē;

33. atgādina, ka klauzula par savstarpējo palīdzību nozīmē juridiskas saistības īstenot efektīvu solidaritāti gadījumā, ja pret kādu no dalībvalstīm tiek vērsts ārējs uzbrukums, neapstrīdot NATO lomu Eiropas drošības struktūrā, vienlaikus ņemot vērā dažu ES dalībvalstu neitralitāti; tādēļ iesaka nopietni apsvērt to, kāda būs klauzulas par savstarpējo palīdzību reālā ietekme gadījumā, kad kādas dalībvalsts teritorija tiek pakļauta bruņotam uzbrukumam, lai novērstu neatrisinātās problēmas attiecībā uz īstenošanas noteikumiem, kuri tika izņemti no Līguma par Eiropas Savienības darbību projekta; prasa izstrādāt politiskas vadlīnijas, kas ir ļoti nozīmīgas, jo īpaši ņemot vērā to, ka nesen tika atcelts grozītais Briseles līgums (WEU);

34. atzīst, ka KDAP attīstības procesā pēc politiskiem un institucionāliem sasniegumiem ir laiks izveidot efektīvus militāros resursus; uzsver lielo potenciālu, ko sniedz ar Lisabonas līgumu ieviestie noteikumi, kuru mērķis ir veicināt šo resursu attīstību un izveidot progresīvu ES aizsardzības politikas sistēmu, un atgādina, ka steidzami jāsāk tos efektīvi izmantot;

35. iesaka dalībvalstīm pilnībā iesaistīties militāro resursu gatavības un ilgtspējības nodrošināšanā, liekot arvien lielāku uzsvāru uz kvalitātes aspektiem; atbalsta Ģentes neoficiālajā aizsardzības ministru sanāksmē, Vācijas un Zviedrijas dokumentā un Veimāras iniciatīvā izteiktās prasības un aicina nekavējoties sākt operatīvo fāzi saskaņā ar Padomes 2010. gada decembra secinājumiem, kad aizsardzības ministri vienojās, ka Eiropas Aizsardzības aģentūrai jāpieliek lielākas pūles, lai veicinātu militāro resursu apvienošanas un koplietošanas jomu identifikāciju, izmantojot arī padomnieku grupas atbalstu; uzsver, ka šī jaunā pieeja resursu attīstībā ir sekmīgi jāīsteno; aicina dalībvalstis ievērot 2010. gada decembra Padomes noteikto termiņu; atgādina, ka ES bruņoto spēku vadītājiem ir uzdots pārbaudīt savus resursus līdz 2011. gada maijam, ka ES Militārajam štābam ir uzdots izmantot šos datus, lai līdz 2011. gada vidum sagatavotu pārskatu, un ka ES aizsardzības ministri līdz šī gada beigām izdarīs galīgos secinājumus; aicina aģentūru noteikt šo jauno iniciatīvu par prioritāti un izveidot iespējamo jauno sadarbības projektu sarakstu (piemēram, tādās jomās kā satelītu komunikācija, medicīniskā palīdzība, jūras loģistika un kibernetika), lai novērstu izmaksu pārklāšanos un uzlabotu sadarbību;

36. atbalsta 2011. gada janvāra Ārlietu padomes ieteikumus, kas aicina PV/AP pievērst lielāku uzmanību Veimāras iniciatīvā minētajiem tematiem, lai uzsāktu konkrētu rīcību, balstoties uz ziņojumu, ko PV/AP iesniedz Ārlietu padomē līdz 2011. gada vidum, ar mērķi sasniegt pēc iespējas konkrētākus rezultātus līdz gada beigām, tai skaitā iespēju īstenot šīs iniciatīvas arī citās ieinteresētajās dalībvalstīs;

37. vēlreiz uzsver nepieciešamību novērst pašreizējās neatbilstības saistībā ar civilo un militāro operāciju plānošanas un veikšanas spējām, izveidojot ES pastāvīgas civilās un militārās plānošanas un veikšanas spējas vai operatīvās vadības centru, kas nodrošinātu ātrāku un rentablāku ES reakciju; norāda uz ierobežotu *Berlīn plus* pasākumu izmantošanu, kas līdz šim attiecās tikai uz jau esošo NATO misiju pārņemšanu, un pievērš uzmanību problēmām, kas saistītas ar valstu sistēmu, kura balstīta uz 5 valstu operatīvās vadības centru izmantošanu, kas iepriekšējās plānošanas trūkuma dēļ rada grūtības spēku izveidošanā un sarežģītī civilo un militāro resursu koordinēšanu;

38. uzskata, ka, lai gan pašreizējais operatīvais centrs ir atzīstams pirmais solis uz priekšu, tomēr tas neatbilst pastāvīga operatīvā centra prasībām un vērienīguma līmenim un tāpēc tam jāklūst par pastāvīgu centru, kas spēj pārvaldīt lielākas misijas, piešķirot tam pienācīgus personāla resursus un operatīvo infrastruktūru, un ka jānovērš ES komunikāciju un informācijas sistēmu infrastruktūras neuzticamība, ko galvenokārt izraisa pastāvīgas komandu un kontroles (C2) struktūras (un attiecīga tiesiskā regulējuma) trūkums, kas var negatīvi ietekmēt arī izpratni par situāciju; atbalsta militārā operatīvā štāba atrašanos līdzās civilajam vadības centram, lai visas militārās un civilās operācijas varētu veikt, maksimāli izmantojot iespējamās sinerģijas, un vienlaicīgi ievērojot atsevišķas civilās un militārās vadības ķēdes un atšķirīgas lēmumu pieņemšanas procedūras un finansējuma mehānismus;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

39. atzinīgi vērtē to, ka PV/AP savā atbildē uz Veimāras iniciatīvu atzina ES militārās rīcības spēju nepieciešamību; atzīst, ka PV/AP veiktajā izdevumu efektivitātes analizē jāņem vērā arī izdevumi, kas rodas no ES operatīvās vadības centra trūkuma; apstiprina savu apņemšanos atbalstīt pētījumus par šo tēmu un jaunās struktūras finansējuma iespējamām izmaksām un mehānismiem;

40. atzīst kaujas vienību nozīmīgumu, bet lielāka elastīguma un efektivitātes labad aicina nopietni pārskatīt to koncepciju un struktūru, jo līdz šim tās nav izmantotas; atbalsta šādas iespējas:

— apsvērt vienas vai divu kaujas vienību specializēšanos uz šauru jomu un/vai spējām, kas piemērotas zemas intensitātes konfliktiem saistībā ar jaukta veida civilajiem un militārajiem uzdevumiem;

— iekļaut operatīvās izmaksas Athena mehānismā, kura pārskatīšana paredzēta Polijas prezidentūras laikā;

41. uzsver Līguma atsauci uz Eiropas spējām un bruņošanās politiku, kas jādefinē kopā ar EAA, un prasa ES iestādēm un struktūrām un dalībvalstīm sadarboties šajā sakarā, lai noteiktu un īstenotu šādu politiku;

42. aicina aģentūru un Komisiju cieši sadarboties, lai stiprinātu divkārša lietojuma spējas, rastu vispusīgāko pieeju pētījumiem drošības jomā un veicinātu sinerģisku civilo un militāro resursu pārvaldību, īpaši izmantojot Pētniecības un tehnoloģiju attīstības pamatprogrammas drošības tematu; tādēļ atzinīgi vērtē plānu par 8. pamatprogrammu, kas aptvers arī ārējo drošību; aicina Komisiju atzīt krīžu vadības civilmilitāro realitāti un apsvērt domu ar Kopienas līdzekļiem finansēt civila lietojuma pētījumus drošības un aizsardzības jomā; tomēr norāda, ka šai sadarbībai ir jānotiek civilmilitārās sadarbības robežās miera uzturēšanas, konfliktu novēršanas un starptautiskās drošības, kā arī krīzes vadības darbību stiprināšanas jomā;

43. mudina EAA (PV/AP), kā arī Padomi laikus nākt klajā ar jaunu Padomes lēmumu par EAA izveidi, pamatojoties uz EAA jauno lomu, kā minēts Lisabonas līgumā; ņemot vērā Lisabonas līgumu un tā ietekmi uz EAA, apšaubā EAA pašreizējo tiesisko pamatu, kas izstrādāts 2004. gadā; aicina Padomi informēt Eiropas Parlamentu par nepieciešamajām izmaiņām, kuras saskaņā ar EAA iekļaušanu Lisabonas līgumā jāveic Padomes vienotajā rīcībā par EAA izveidi;

44. aicina izveidot ciešu partnerību starp Komisiju, Parlamentu, Eiropas Aizsardzības aģentūru (EAA) un attiecīgajām dalībvalstīm par 8. pamatprogrammas sagatavošanu attiecībā uz ieguldījumiem kopējo interešu tehnoloģiju jomās ES līmenī, ņemot vērā arī to, ka izdevumi ieguldījumiem aizsardzības nozares pētniecībā un izstrādē Eiropā šobrīd atbilst aptuveni 10 % no attiecīgajiem ieguldījumiem ASV;

45. pieprasa ciešu sadarbību starp EAA un Kopīgā bruņojuma sadarbības organizāciju (OCCAR); pieprasa informāciju no EAA vadības (PV/AP) par rezultātiem 2009. gada aprīlī sāktajās sarunās par šīs sadarbības administratīvo struktūru;

46. atkārtoti uzsver, ka viens no paredzētajiem autonomas un uzticamas KDAP nosacījumiem ir konkurētspējīgāka, efektīvāka un publiskajam iepirkumam atvērta Eiropas aizsardzības un drošības tirgus izveidošana ar spēcīgāku Eiropas aizsardzības tehnoloģisko un rūpniecisko pamatu (EATRP), ņemot vērā tādas aspektus kā galveno rūpniecības iespēju apzināšana, starpvalstu piegāžu drošība, plašāka un diversificēta piegādātāju bāze un lielāka sadarbība bruņojuma jomā;

47. uzsver, ka Eiropas aizsardzības tirgum ir būtiski, lai visas dalībvalstis transponētu valsts tiesību aktos šādas direktīvas:

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- (līdz 2011. gada 30. jūnijam) Direktīvu 2009/43/EK, ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā, un
- (līdz 2011. gada 31. augustam) Direktīvu 2009/81/EK par procedūrām attiecībā uz to, kā drošības un aizsardzības jomā tiek piešķirtas līgumu slēgšanas tiesības;

aicina dalībvalstis Komisijas uzraudzībā precīzi ievērot termiņus, pieņemt nepieciešamos īstenošanas noteikumus un sagatavot attiecīgo personālu jauno noteikumu piemērošanai; aicina dalībvalstis ņemt vērā Komisijas publicētās attiecīgās metodiskās norādes;

48. iesaka steidzami pārskatīt to, kā tiek īstenota 2008. gada 8. decembra kopējā nostāja, kas nosaka vienotus noteikumus attiecībā uz tehnoloģiju un militārā eksporta kontroli, lai nodrošinātu visu iesaistīto valsts iestāžu stingru un konsekventu atbilstību katrā dalībvalstī;

49. mudina dalībvalstis ievērot EAA Rīcības kodeksu aizsardzības iepirkumu jomā un Rīcības kodeksu attiecībā uz kompensācijām, lai novērstu starptautiskā tirgus noteikumu pārkāpumus un samazinātu korupcijas iespējas;

50. uzsver, ka, lai veicinātu jauno Eiropas aizsardzības un drošības tirgu, ir jāmazina noteikumu un standartu trūkums, jo tas ierobežo tirgus iespējas gan lielajiem uzņēmumiem, gan MVU un kavē sadarbību starp drošības sistēmām; pilnībā atbalsta EAA darbu saskaņā ar Lisabonas līgumā paredzēto jauno tiesisko pamatu; atbalsta ciešu sadarbību starp EAA un Komisiju, lai izveidotu Eiropas aizsardzības tirgu; pieprasa, lai Komisija sadarbībā ar EAA nāktu klajā ar pirmajiem iespaidiem par Eiropas rūpniecības politiku drošības un aizsardzības jomā;

51. mudina EAA iesaistītās dalībvalstis uzskatīt dalību aģentūrā par pastāvīgu uzdevumu un piešķirt aģentūrai nepieciešamo personālu un ekonomiskos resursus; aicina palielināt izdevumus operatīvajiem projektiem un pētījumiem (kas pašlaik ir vidēji 25 % no budžeta) gadījumā, ja budžeta palielināšanas ierobežojumi diemžēl turpināsies ilgāku laika posmu;

52. aicina EAA iesaistītās dalībvalstis atbalstīt darbības un iniciatīvas, kas jāiesniedz PV/AP kā aģentūras vadītājam, un mudina PV/AP nodrošināt tādas darba metodes, kas uzlabotu iesaistīto dalībvalstu spēju uzņemties atbildību lēmumu pieņemšanā saskaņā ar starpvaldību aģentūras būtību un Līguma noteikumiem, panākot politisku konsensu;

53. uzskata, ka ir nepieciešams pieņemt ES regulatīvos pasākumus, tostarp izveidot vispusīgu normatīvo sistēmu, lai konstatētu, reģistrētu, licenzētu, uzraudzītu un ziņotu par privāto militāro un drošības uzņēmumu veiktajiem attiecīgo tiesību aktu pārkāpumiem gan iekšējā, gan ārējā līmenī;

54. tāpēc aicina Komisiju un Padomi sākt atbilstošas darbības:

- attiecībā uz iekšējo līmeni izstrādāt ieteikumu, bruģējot ceļu direktīvai, kuras mērķis būtu saskaņot valstu pasākumus, kas reglamentē privāto militāro un drošības uzņēmumu pakalpojumus, tostarp pakalpojumu sniedzēju darbību un pakalpojumu iepirkumus;
- attiecībā uz ārējo līmeni izstrādāt rīcības kodeksu, bruģējot ceļu lēmumam, kas reglamentētu privāto militāro un drošības uzņēmumu pakalpojumu eksportu uz trešām valstīm tajos gadījumos, uz kuriem neattiecas iepriekšminētā direktīva;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Ārējā un iekšējā drošība

55. uzskata, ka ES drošības iekšējie un ārējie aspekti jāuztver kā vienas un tās pašas stratēģijas savstarpēji papildinoši elementi, kā to skaidri norādījusi Eiropadome kopš sanāksmēm Tampērē (1999. gadā), Feirā (2000. gadā) un Stokholmā (2010. gadā), kad tā pieņēma Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas mērķus 2010.–2014. gada periodam; uzsver, ka tādas pamatvērtības un standarti kā cilvēktiesības, pamattiesības un brīvības, kā arī humanitārās tiesības nekādā gadījumā nav apspriežamas starptautiskā terorisma apkarošanas kontekstā un ka viens no Eiropas Parlamenta Pagaidu komitejas saistībā ar iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus, secinājumiem ir tāds, ka valstu un ES pretterorisma politikai un pasākumiem ir vajadzīga lielāka parlamentārā uzraudzība;

56. uzskata, ka mūsdienās un jo īpaši kopš 11. septembra ir aizvien skaidrāks, ka daudzi transnacionāli draudi, piemēram, terorisms, masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana, organizētā noziedzība, kibernetiskā noziedzība, narkotikas un cilvēktirdzniecība, nav novēršami bez koordinētas darbības, kura ietver ārējās drošības politikas un iekšējās likumdošanas un politikas pasākumus un līdzekļus, kā jau uzsvērts pirmajā Eiropas Savienības pretterorisma rīcības plānā (2001. gads) un Eiropas Savienības pretterorisma stratēģijā (2005. gads); atgādina, ka Padomes 2008. gada Eiropas drošības stratēģijas īstenošanas ziņojumā norādīts, ka valsts nespēja rīkoties ietekmē Eiropas drošību, kā to apliecina Somālijas gadījums;

57. atzīst, ka saistība starp iekšējās un ārējās drošības politiku ir kļuvusi aizvien skaidrāka gan dalībvalstīs, gan jo īpaši trešās valstīs, piemēram, ASV, kur 2003. gadā, apvienojot 22 federālās aģentūras, tika izveidots Iekšzemes drošības departaments (IDD), kurā pašlaik strādā vairāk nekā 200 000 darbinieku un kura gada budžets pārsniedz USD 40 miljardus; uzskata, ka nav pārsteigums, ka IDD galvenie uzdevumi daļēji sakrīt ar uzdevumiem, ko Eiropas Savienība ir saistījusi ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidi (ārējo robežu aizsardzība, migrācija, cīņa pret terorismu);

58. atzinīgi vērtē to, ka Lisabonas līguma galvenie noteikumi atspoguļo saskaņošanu iepriekšminētajā kontekstā un nepieciešamību izmantot sinerģiju starp ārējo un iekšējo drošību, tostarp:

— KDAP pilnvaru palielināšanu Petersbergas veida misijās, kuras tādējādi varētu palīdzēt cīņā pret terorismu, tostarp sniedzot atbalstu trešām valstīm terorisma apkarošanai to teritorijā; iesaka izmantot šos noteikumu plašāku interpretējumu saskaņā ar attiecīgajām ANO rezolūcijām un pilnībā ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības; tomēr atgādina, ka ar militāru reaģēšanu vien nepietiek, lai uzvarētu starptautisko terorismu, un pieprasa īstenot pastāvīgus starptautiskus centienus, lai konstatētu un risinātu pamatotās sūdzības, kas izraisa šo parādību, un vienlaikus uzlabot dialogu un izpratni starp civilizācijām;

— solidaritātes klauzula — atbalsta nepieciešamību aktivizēt šo mehānismu un atzinīgi vērtē to, ka Komisija un PV/AP ir apsolijuši 2011. gadā iesniegt vispusīgu priekšlikumu, kas būtu pamats ES kolektīvajām saistībām solidaritātes klauzulu īstenot praksē;

59. uzskata, ka 2003. gada Eiropas Drošības stratēģijā un 2001. gada Iekšējās drošības stratēģijā norādītas vairākas kopējas jomas, piemēram, terorisms, organizētā noziedzība un kibernetiskā drošība, kas ietekmē šīs abas drošības jomas; tāpēc atbalsta ideju par nepieciešamību uzlabot iekšējās un ārējās drošības apvienošanu, ko Komisija izteikusi savā paziņojumā „ES iekšējās drošības stratēģija — pieci soļi pretim drošākai Eiropai” (COM(2010)0673);

60. uzskata, ka ārējās un iekšējās drošības mērķu savstarpējo papildināmību apliecina tas, ka:

— Politikas un drošības komiteja un COSI (Pastāvīgā komiteja operatīvai sadarbībai iekšējās drošības jautājumos, kas izveidota ar LESD), kā arī SITCEN un ar drošību saistītas aģentūras, piemēram, Eiropols, Eirojūsts un Frontex, sadarbosies un iesniedz ES iestādēm kopīgu draudu novērtējumu;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- tiks izstrādāts drošības informācijas modelis, savienojot Šengenas informācijas sistēmu ar pārējiem attiecīgajiem Eiropas mēroga tīkliem, piemēram, VIS un Eurodac, izmantojot citu valstu pieredzi un labāko praksi; uzsver, ka ir jāņem vērā šīs vajadzības radītais apdraudējums privātam un ētiskie sarežģījumi;
- ar ES un ASV Teroristu finansēšanas izsekošanas programmas nolīgumu un visiem tiesību aktiem par aizdomīgu darījumu izsekojamību nesēn uzlabota terorisma finansēšanas izsekošana;
- Eiropas kritisko infrastruktūru definīcijā ņemta vērā cilvēku rīcības (teroristu uzbrukumu un kibernetisku uzbrukumu) ietekme;

61. uzskata, ka visas iepriekšminētās iniciatīvas uzsākas tikai ar piemērotu tiesisko pamatu un tiesību aktiem, ko var pieņemt ES parastās iekšējās kompetences ietvaros Padomē ar kvalificētu balsu vairākumu, ar Eiropas Parlamenta koplēmumu un — visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi — tiesas kontroli, ko veic Eiropas Savienības Tiesa;

62. uzskata, ka, ja viena un tā paša drauda dēļ jāizmanto gan ārējās, gan iekšējās drošības līdzekļi, ES būtu loģiski par prioritāti izvirzīt efektīvākos — un tiesiski pamatotākos — pieejamos līdzekļus, proti, tos, kas izriet no iekšējās kompetences; Parlamenta lomai jābūt izšķirošai arī attiecībā uz saistītajām specifiskajām KĀDP stratēģijām un līdzekļiem;

63. atgādina Padomei un PV/AP, ka tiem pastāvīgi jāziņo Parlamentam par ārējo attiecību stāvokli, īpaši par attiecībām ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, ar kurām notiek sarunas par starptautiskiem nolīgumiem Eiropas Savienības interesēs; atgādina Padomei, ka nolīgumi, kuri attiecas ne tikai uz KĀDP un kuri attiecas uz konfidenciālas informācijas apmaiņu ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, ir jāapspriež un jānoslēdz, informējot par to un iesaistot Parlamentu saskaņā ar LESD 218. panta 6. punktu; paturot to prātā, rezervē sev tiesības noteikt, vai Padomē sanākušo ES dalībvalstu nolīgums par aizsardzību konfidenciālai informācijai, ar kuru apmainās Eiropas Savienības interesēs, neierobežo Līgumā minēto prerogatīvu izmantošanu;

Operāciju radītā drošība

64. atzinīgi vērtē to, ka kopš 2003. gada ES ir veikusi daudzas operācijas (24) trīs kontinentos ar dažāda veida darbībām, turklāt lielākā daļa no tām ir civilās misijas, kas vērstas uz policijas darbību, reformām drošības jomā un tiesiskuma stiprināšanu; norāda, ka no 24 līdzšinējām KDAP misijām 16 ir bijušas civilās misijas;

65. norāda, ka šo tendenci apstiprina 13 pašreizējo misiju profils un ka neatkarīgi no klasifikācijas misijām jābūt arvien daudzfunkcionālākām, piemēram, kā ES Tiesiskuma misijai Kosovā, kas ietver vairākas funkcijas (policija, muiža un tiesu sistēma), apmācību, uzraudzības un atbalsta uzdevumus un ieviešanas uzdevumus, vai arī kā jaunākajai ES mācību misijai Somālijā, kura tiek veikta Ugandā ar mērķi veikt Pagaidu federālās valdības drošības spēku militāro apmācību — tie ir konkrēti piemēri, ka lielāks uzsvars militāras krīzes pārvaldībā tiek likts uz uzdevumiem, kas saistīti ar reformām drošības jomā;

66. atzinīgi vērtē uzsāktu pašreizējās civilās KDAP koncepciju pārskatīšanu; jo īpaši norāda, ka tiesiskums tiks uzskatīts par civilo misiju būtisku aspektu policijas, tiesas, civilās administrācijas, muitas, robežu uzraudzības un citās attiecīgās jomās, palīdzot plānotajiem un ekspertiem uz vietas izveidot un īstenot misijas ar spēcīgākiem un/vai aizstāšanas (izpildvaras) uzdevumiem; atzinīgi vērtē paveikto KDAP tiesiskuma misiju koncepcijas attīstīšanā, vienlaicīgi atgādinot nepieciešamību novērst nevajadzīgu dublēšanos ar iespējamām Kopienas programmām; šajā sakarā pieprasa, lai PV/AP Eiropas Parlamentam steidzami sniegtu detalizētu informāciju par privātu drošības un militāro uzņēmumu nolīgšanu KDAP un KĀDP misijām, norādot profesionālās prasības un uzņēmuma standartus, ko pieprasa līgumslēdzēji, piemērojamās normas un juridisko atbildību un pienākumus, uzraudzības mehānismus, efektivitātes novērtējumu un izmaksas;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

67. tāpat atzīst, ka Lisabonas līgumā ir paredzēts paplašināt Petersbergas veida misijas, kas faktiski jau tika darīti iepriekšējos gados pirms Līguma stāšanās spēkā, un tādējādi tiek atjaunota un izveidota spēcīgāka politiski tiesiskā sistēma atbilstoši reālajai situācijai;

68. mudina mērķtiecīgāk izmantot uzkrāto pieredzi, lai dotu misijām jaunu stimulu (ES Mācību misija Somālijā ir vienīgā jaunā darbība pēdējos divos gados), jo misijas ir pierādījums KDAP pilnvarām un tādējādi arī Savienības kā starptautiski ietekmīga dalībnieka uzticamībai;

69. norāda uz nepieciešamību steidzami veicināt konkrētu progresu vairākos tehniskos, juridiskos un operatīvos aspektos, bet pirmām kārtām — politiski stratēģiskos aspektos; it īpaši norāda, ka visas misijas būtu jāiekļauj skaidrā politiskā stratēģijā (vidēja termiņa un ilgtermiņa), un uzsver, ka misijas neaizvieto politiku; uzskata, ka šāda saikne ir būtiska, lai nodrošinātu intervences pasākumu izdošanos un, vispārīgākā nozīmē, pārtrauktu apburto loku, kurā KDAP darbojas nevis kā KĀDP instruments, bet kā tās aizstājēja ar visām no tā izrietošajām neatbilstībām;

70. ar bažām atzīst, ka līdz šim nav bijis saiknes ar skaidru politisko stratēģiju un ka tās joprojām trūkst lielākajā daļā gadījumu, negatīvi ietekmējot misiju efektivitāti un lietderīgumu, piemēram:

- ES Policijas misijai Afganistānā ir tikai mērķtiecīga ietekme, koncentrējoties uz augsta līmeņa amatpersonām, un tikai nesen tā tika iekļauta ES AFPK rīcības plānā;
- ES Tiesiskuma misija Kosovā (ES vissvarīgākā civilā misija) ir saskārusies ar daudziem šķēršļiem, galvenokārt atbilstošu tiesību aktu un darbinieku trūkuma dēļ; tomēr tai ir svarīga loma tiesiskuma jomā un tā joprojām nodrošina stabilitāti reģionā;
- ES robežpalīdzības misija Rafas robežšķērsošanas punktā un ES Policijas misija palestīniešu teritorijās, kas ir plaši atzīta un pieņemta kā galvenais starptautiskais eksperts sarunās par politikas veidošanas problēmām palestīniešu teritorijās, nav spējušas būtiski ietekmēt konflikta risināšanu, jo trūkst skaidras politiskās un diplomātiskās stratēģijas, kas būtu jāizveido, veicot jaunu misiju palestīniešu teritorijās;
- EUFOR Althea Bosnijā un Hercegovinā (uzsākta 2004. gadā, izmantojot Berlin plus noteikumus) varētu būt sasniegusi savus galvenos mērķus, tādēļ ir jāveic politiskais vērtējums, lai noteiktu, vai šo misiju būtu jāuzskata par pabeigtu un jāatsauc nozīmīgie finanšu resursi un cilvēkresursi (vairāk nekā 1 400 personas);
- ES ir veiksmīgi vadījusi starptautiskos centienus pirātisma apkarošanā ar EUNAVFOR Somalia (operācija Atalanta), bet ir steidzami jārisina pirātu tiesāšanas problēma, it īpaši ņemot vērā ANO Drošības padomē nesen iesniegto Lang ziņojumu; operācijai Atalanta trūkst skaidras reģionālās stratēģijas īstenošanas ar mērķi atrisināt galvenos pirātisma cēloņus un efektīvi novērst pastāvīgo nestabilitāti Āfrikas raga reģionā; steidzami ir jāveic pasākumi, kas pastiprina reģionālās jūrmniecības uzraudzības spējas;
- EUTM var izrādīties neproduktīva, jo var palielināt Somālijas bandu iespējamo rekrūšu militārās spējas;
- EUPOL RD Congo un EUSEC RD Congo darbojas Kongo Demokrātiskajā Republikā attiecīgi kopš 2007. un 2005. gada, bet tām ir bijusi (ja ir bijusi) tikai ierobežota pozitīva ietekme uz mērķgrupām; iesaka vairāk pievērsties seksuālās vardarbības problēmai, lai palielinātu abu misiju efektivitāti;

71. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu veikt operāciju EUFOR Libya, lai atbalstītu humānās palīdzības operācijas, kā to pieprasīja ANO OCHA; aicina Padomi nekavējoties nodrošināt humāno palīdzību Misrātai un citām apdzīvotām vietām, it īpaši ar kuģu palīdzību; pauž dziļas bažas par pieaugošo upuru skaitu Libijas konfliktā un ziņojumiem par to, ka Kādafi režīms pret civiliedzīvotājiem izmantojis kasešu munīciju un citu ieročus; pauž dziļu nožēlu, ka EUFOR pilnvaras aprobežojas ar humānajiem aspektiem, lai gan tā bija

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

acīmredzama iespēja ES uzņemties vadošo lomu kuģošanas uzraudzības jomā (embargo ieviešana un atbalsts Frontex), humānās palīdzības sniegšanā un Lībijas civiliedzīvotāju aizsardzībā; šajā sakarā atgādina 2011. gada 10. marta rezolūciju, kurā PV/AP aicināta izpētīt iespēju īstenot embargo, izmantojot KDAP gaisa un jūras spēku aktīvus; pauž nožēlu par dažu dalībvalstu lēmumu uzlikt veto EUFOR Libya plašākam mandātam, vienlaikus veicot šādas operācijas patstāvīgi; pieprasa sākt iespējamās KDAP vidēja termiņa līdz ilgtermiņa operācijas plānošanu Lībijā drošības sektora reformu, iestāžu veidošanas un robežu pārvaldības jomās;

72. pieprasa veikt labāku koordināciju uz vietas, kurā izšķiroša loma ir delegāciju vadītājiem (šobrīd EĀDD, nevis vairs Komisijas amatpersonas) un ES speciālajiem pārstāvjiem; uzskata, ka šī koordinācija jāveic vairākos līmeņos, jo īpaši:

- starp dažādām misijām vienā reģionā, lai novērstu iepriekš pieļautās neatbilstības un spēku dublēšanos, piemēram, Bosnijā un Hercegovinā bija atšķirības starp operācijas EUFOR Althea un ES Policijas misijas pilnvarām cīņā pret organizēto noziedzību;
- starp KDAP misijām un citiem ES dalībniekiem un instrumentiem, galvenokārt Palestīnā un Āfrikas misijās;
- starp attīstības sadarbības projektiem un KDAP misijām KĀDP ietvaros;
- starp ES un citiem starptautiskiem dalībniekiem, kas darbojas vienā teritorijā, lai tādējādi uzlabotu sadarbības kvalitāti stratēģiskā līmenī (piemēram, Afganistānas drošības spēku apmācībās, ko veic ES, ASV un NATO) un operatīvā līmenī (īpaši attiecībā uz nolīgumiem, ar kuriem reglamentē rīcības brīvību uz vietas un ļauj apmainīties ar konfidenciālu informāciju un tādu informāciju, kas attiecas uz NATO spēku Eiropas personāla aizsardzību);

73. iesaka pārskatīt operācijas *Athena* mehānismu, lai racionalizētu un palielinātu kopējo izmaksu proporciju (saskaņā ar pašreizējām aplēsēm — ap 10 %) un līdzsvarotāk sadalītu militāro operāciju slogu, atvieglojot papildu ekonomisko atbildību misijas dalībniekiem, kuri jau uzņemas lielu atbildību attiecībā uz risku un izmaksām;

74. atzinīgi vērtē Madrides nolīguma ietvaros sasniegtos rezultātus attiecībā uz EĀDD izveidošanu, kā rezultātā ir izstrādātas konkrētas budžeta līnijas galvenajām KDAP misijām (ES Tiesiskuma misijā Kosovā, ES Policijas misijā Afganistānā, ES Novērošanas misijā Gruzijā), lai uzlabotu izdevumu pārredzamību un Parlamenta kontroli pār tiem; uzsver vajadzību katrai KDAP misijai piešķirt atsevišķu budžeta pozīciju; apstiprina vēlmi sadarboties ar jauno pastāvīgo Politiskās un drošības komitejas priekšsēdētāju, lai uzlabotu un izveidotu efektīvāku apvienoto apspriešanās sanākumi par KĀDP saskaņā ar Madridē pieņemto AP deklarāciju par politisko pārskatatbildību; dara zināmu savu ieinteresētību mācīties no ASV Kongresa un citu valstu parlamentiem par drošības un aizsardzības politikas pārbauci veikšanas procedūram un metodēm;

75. aicina izveidot Lisabonas līgumā paredzēto sākuma fondu militāro operāciju sagatavošanas darbībām, lai paātrinātu līdzekļu izmantošanu saistībā ar *Athena* mehānisma pārskatīšanas priekšlikumu;

76. iesaka veikt pasākumus, lai novērstu grūtības piesaistīt profesionālus civilajos misijās (piemēram, kā tas bija ES Tiesiskuma misijā Kosovā un ES Policijas misijā Afganistānā), kas ir visbiežāk izmantotais intervences pasākuma veids, un paredzēt līdzekļus ātrai izvietošanai un ilgtspējībai;

77. iesaka dzimumu līdztiesības virzienu saskaņot ar ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un, lai palielinātu civilo un militāro misiju efektivitāti, atbilstoši iesaistīt sievietes personālu visos krīzes pārvaldības līmeņos; uzsver vajadzību iesaistīt sievietes augstākajos lēmumu pieņemšanas amatos, regulāri apspriesties ar pilsonisko sabiedrību, tostarp sieviešu organizācijām, un pastiprināt misijās iespējas risināt dzimumu līdztiesības problēmas; pieprasa izveidot attiecīgas sūdzību procedūras sabiedrībai KDAP misiju kontekstā, kas

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

īpaši palīdzētu ziņot par seksuālu un uz dzimumu balstītu vardarbību; aicina PV/AP KDAP misiju sešu mēnešu novērtējumā iekļaut sīki izstrādātu ziņojumu par sievietēm, mieru un drošību; uzsver, ka ir svarīgi, lai ES ieceltu KDAP misiju policijas amatos un militārpersonu sastāvā vairāk sieviešu, un šajā sakarā par piemēru uzskata ANO miera uzturēšanas spēku Libērijā sieviešu policijas virsnieku kontingentu;

78. aicina PV/AP veikt atbilstošus pasākumus, lai uzlabotu Eiropas resursu un spēju izmantošanu civilās misijās, ar bažām norādot uz augstām drošības pasākumu izmaksām ES misijā tiesiskuma sekmēšanai Irākā un ES Policijas misijā Afganistānā, ko uzticēts veikt privātiem drošības uzņēmumiem;

79. atbalsta nepieciešamību iestāžu līmenī izveidot stingrākas procedūras, lai regulāri un atbilstīgi kopējiem kritērijiem uz vietas novērtētu misiju reālo darbību; uzskata, ka tas ļautu novērtēt pieredzes izmantošanu no politiski stratēģiskā, tehniskā, tiesiskā un operatīvā viedokļa un ilgtermiņā izveidot pamatu, lai uzlabotu esošās darbības, un kritērijus, ko piemērot ārkārtas krīzes gadījumos, labāk līdzsvarojot stratēģiskās intereses un pieejamos resursus;

Partnerattiecību drošība

80. apstiprina, ka daudzpolu starptautiskās sistēmas attīstības tendence un stratēģisko partnerattiecību izveide jāīsteno, aktīvi uzņemoties atbalstīt multilaterālismu kā raksturīgāko tendenci, ņemot vērā vispārējo tiesiskuma ievērošanu, ES īpašo raksturu un globalizācijas procesam raksturīgo pieaugošo savstarpējo atkarību;

81. atkārtoti uzsver, ka ES pilnībā ievēro ANO Statūtu noteikumus un principus, un atzīst, ka par starptautiskā miera un drošības uzturēšanu pasaulē galvenokārt ir atbildīga ANO Drošības padome;

82. norāda, ka Lisabonas līgums paredz, ka ES jāatbalsta multilaterāli risinājumi, it īpaši ANO ietvaros, un ES starptautiskās darbībās jābalsta uz ANO Statūtu principiem, starptautiskajām tiesībām un ES principiem un vērtībām;

83. atzīst, ka ar Lisabonas līgumu tiesiskā ziņā pārvarēts iepriekšējais dalījums starp Savienības un Kopienas politikām, nosakot, ka Savienība ir unikāls tiesību subjekts, un nostiprinot ES tiesiskās kārtības autonomiju starptautisko tiesību aspektā, pat ja ir apdraudēta starptautiskā drošība, kā jau Eiropas Savienības Tiesa noteica Kadi lietā (saskaņā ar kuru „starptautiskās tiesības var iespieties ES tiesību sistēmā tikai atbilstoši nosacījumiem, kurus izvirza Kopienas konstitucionālie principi”);

84. aicina ANO Drošības padomē esošās ES dalībvalstis aizsargāt ES kopējās nostājas un intereses un veicināt ANO reformu, kuras rezultātā ES iegūtu pastāvīgu vietu ANO Drošības padomē;

85. uzsver vajadzību stiprināt ES un ANO sadarbību krīžu pārvaldības jomā, jo īpaši krīzes agrīnā posmā un atjaunošanas procesos pēc konfliktiem, ciešā saistībā ar nesen nodibinātā EĀDD attiecīgajām struktūrām;

86. aicina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai racionalizētu ES efektīvo dalību ANO Ģenerālās asamblejas sanāksmēs;

87. atzīst, ka NATO saglabā galveno lomu tās dalībvalstu kopējā aizsardzībā un attiecas arī uz valstīm, kas nav tās dalībvalstis; atgādina par nepieciešamību pēc konstruktīvas sadarbības starp ES un NATO, it īpaši tajās operāciju zonās, kur abas organizācijas vienlaikus izvērs aktīvu darbību; ar nepacietību gaida augstās pārstāves priekšlikumus saistībā ar 2010. gada septembra Eiropadomes secinājumiem attiecībā uz ES un NATO sadarbību krīžu vadības jomā;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

88. atzinīgi vērtē vienošanos NATO jaunajā stratēģiskajā koncepcijā turpināt ES un NATO stratēģiskās partnerības nostiprināšanu; atkārtoti apstiprina, ka vairums jaunajā stratēģiskajā koncepcijā noteikto apdraudējumu attiecas arī uz ES, kā arī to, cik svarīgi ir uzlabot ES un NATO sadarbību krīžu pārvaldībā, izmantojot savstarpēju atbalstu un ievērojot lēmumu pieņemšanas autonomiju; vērš uzmanību uz nepieciešamību izvairīties no liekas centieni un resursu dublēšanas un aicina ES un NATO ar atbilstīgiem līdzekļiem padziļināt sadarbību saistībā ar vispusīgu pieeju krīzēm, kurās abas organizācijas iesaistās attiecīgajā teritorijā; mudina NATO stingri ierobežot civilo spēju attīstību, lai izvairītos no dublēšanās;

89. uzsver Āfrikas kontinenta nozīmīgo lomu ES drošībā, miera uzturēšanā un konfliktu novēršanā; atbalsta ciešu ES un Āfrikas Savienības (ĀS) sadarbību Miera un drošības partnerības ietvaros saistībā ar Āfrikas un ES apvienoto stratēģiju; mudina vairāk iesaistīt Āfrikas Savienību un noteikt tai lielāku atbildību, galvenokārt attiecībā uz krīžu pārvaldību, un vēlreiz apstiprina, ka Komisijai un dalībvalstīm jāaņem veikt konkrētus pasākumus cīņā pret kājnieku ieroču un vieglo ieroču tirdzniecību un izplatīšanu; atbalsta Tripoles deklarācijā minēto uzdevumu izveidot pilnībā funkcionējošu Āfrikas miera un drošības sistēmu;

90. īpaši iesaka attīstīt Āfrikas agrās brīdināšanas un konfliktu novēršanas spējas, stiprināt padomdevēju grupas starpniecības spējas un izskatīt iespēju īstenot Prodi ziņojuma ieteikumus attiecībā uz Āfrikas miera uzturēšanas operāciju finansējumu; mudina attīstīt sadarbības attiecības un stiprināt Āfrikas subreģionālo organizāciju iespējas;

91. atgādina, ka līdztekus partnerībām ar citām starptautiskajām organizācijām, piemēram, ANO, NATO un ĀS, ir jāuzlabo sadarbība ar atsevišķām trešām valstīm KDAP kontekstā; norāda, ka pieredze liecina, ka trešās valstis var sniegt nozīmīgus līdzekļus, cilvēkresursus un zināšanas KDAP misijām — kā, piemēram, *EUFOR Chad/CAR* kontekstā, kad Krievija nodrošināja ļoti nepieciešamos helikopterus, un *EUFOR Althea* kontekstā, kad tādas valstis kā Turcija un Maroka nodrošināja ievērojamu daudzumu karavīru; turklāt uzskata, ka trešo valstu iesaistīšana var uzlabot KDAP operāciju leģitimitāti un palīdzēt izveidot plašāku drošības dialogu ar svarīgiem partneriem, vienlaikus īstenojot apņemšanos veicināt cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu;

92. uzskata, ka šādā dialogā jāizskata attiecīgo draudu novērtējums, jāietver (attiecīgos gadījumos) trešo valstu dalība ES operācijās un apmācībās un jāveicina ciešāka iesaistīšanās visos aspektos; uzskata, ka, lai veicinātu sadarbību ar trešām valstīm un izvairītos no kavēšanās, ko var izraisīt katra konkrētā ieguldījuma apspriešana, ir jānovērš procedurāli šķēršļi; uzskata, ka šajā nolūkā ar dažām trešām valstīm varētu noslēgt pamat nolīgumus un noteikt standarta procedūras, lai veicinātu šo valstu ieguldījumu;

93. uzsver, cik svarīga KDAP jomā ir sadarbība ar ES kaimiņvalstīm, kurai jābūt reģionāli līdzsvarotai un jāsniedz plašs iespēju klāsts, kas rosinātu drošības sektora reformas partnervalstīs, un tas ne tikai palīdzētu palielināt civilās un militārās spējas, lai ļautu ES austrumu un dienvidu partneriem piedalīties KDAP misijās, bet arī piešķirtu tai lielāku atbalstu reģionālās drošības nodrošināšanā;

*

* *

94. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei, Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem, NATO Parlamentārajai asamblejai, ANO ģenerālsekretāram un NATO ģenerālsekretāram.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

ES kā globāla spēka nozīme daudzpusējās organizācijās

P7_TA(2011)0229

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija rezolūcija par ES kā globāla spēka nozīmi daudzpusējās organizācijās (2010/2298(INI))

(2012/C 377 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu “Par jaunu pārvaldību starptautiskajās organizācijās”⁽¹⁾,
- ņemot vērā Savienības un dalībvalstu lojālas sadarbības principu, kas minēts Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 21. panta 1. punktu un 2. punkta h) apakšpunktu, kuros Savienība aicināta veicināt kopīgu problēmu risināšanu daudzpusējās struktūrās, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijā, un sasniegt augstu sadarbības līmeni, lai sekmētu starptautisku sistēmu, kuras pamatā būtu ciešāka daudzpusēja sadarbība un laba pasaules līmeņa vadība,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju par Eiropas Savienības līdzdalību Apvienoto Nāciju Organizācijas darbā², kas pieņemta 2011. gada 3. maijā⁽²⁾,
- ņemot vērā ES prioritātes ANO Ģenerālās asamblejas 65. sesijā, ko Padome pieņēma 2010. gada 25. maijā⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada septembrī noteiktos iekšējos pasākumus, lai uzlabotu Eiropas Savienības ārpolitiku, izmantojot integrētāku pieeju⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2003. gada 12. decembrī pieņemto Eiropas drošības stratēģiju „Droša Eiropa labākā pasaulē” un Padomes 2008. gada 12. decembra ziņojumu „Sniegt drošību mainīgā pasaulē” par šīs stratēģijas īstenošanu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „Eiropas Savienība un ANO — daudzpusējās sadarbības izvēle” (COM(2003)0526),
- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par EDSO pilnveidošanu — ES loma⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 19. maija rezolūciju par institucionālajiem aspektiem saistībā ar Eiropas Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 354, 28.12.2010., 43. lpp.

⁽²⁾ ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūcija A/RES/65/276 par Eiropas Savienības līdzdalību ANO darbā.

⁽³⁾ Eiropas Savienības Padome, 10170/10.

⁽⁴⁾ EUCO 21/01/10 REV 1, I pielikums.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0399.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0377.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0184.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā 2010. gada 25. marta ieteikumu Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 65. sesiju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par NATO lomu ES drošības sistēmā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 14. marta rezolūciju par Starptautiskā Valūtas fonda stratēģijas pārskatīšanu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A7-0181/2011),
- A. tā kā globalizācijas procesi rada gan plašas iespējas, gan problēmas un draudus pasaules līmeņa vadībai, vienlaikus atklājot sociālās sistēmas nepilnības un trūkumus, tostarp finanšu tirgos, energoapgādes drošības, nabadzības izskaušanas, klimata pārmaiņu politikas un cilvēktiesību pārkāpumu jomā; tā kā, lai risinātu globālus problēmas un draudus, nepieciešama pasaules mēroga sadarbība un kopēja rīcība, kā arī efektīvas institūcijas un saistoši noteikumi; tā kā — lai starptautiskās organizācijas būtu legītimas un efektīvas, tām jāņem vērā visu globalizētās pasaules valstu likumīgās intereses;
- B. tā kā 2003. gada Eiropas drošības stratēģijā norādīts, ka ES apņemšanās nodrošināt efektīvu daudzpusēju sadarbību ir Eiropas ārējās darbības pamatprincips; tā kā Eiropas Savienībai, pamatojoties uz tās iekšpolitisko pieredzi valstu un institūciju sadarbības, uz noteikumiem pamatotas kārtības un dažāda mēroga daudzpusējas sadarbības jomā, ir īpašs pasaules mēroga pienākums, kurš ir jāturpina pildīt; tā kā ES ir spēkā vērtības — piemēram, cilvēktiesību ievērošana, brīvība, demokrātija, vienlīdzība, brālība un tiesiskums — un politikas instrumenti, tostarp atsevišķas juridiskās personas statuss, kas nepieciešami daudzpusējo struktūru stiprināšanai;
- C. tā kā pievienotā vērtība no ES dalības daudzpusējās organizācijās ir jomās, kurās tai ir ekskluzīvas vai dalītas kompetences: ekonomika un tirdzniecība, vides politika, attīstības atbalsts un drošības un aizsardzības politika; tā kā ES var sniegt pievienoto vērtību arī tajās daudzpusējās organizācijās vai augstākā līmeņa sanāksmēs, kurās nav pārstāvētas visas ES dalībvalstis;
- D. tā kā Lisabonas līgums, ieviešot Savienības juridiskās personas statusu, uzlabo ES iespējas pievienoties dažādām starptautiskām organizācijām, piešķir Savienībai plašākas pilnvaras ārējo darbību jomā un nodrošina iespēju ES pasaulē paust skaidrāku un stingrāku viedokli, proti, izveidojot amatu — Komisijas priekšsēdētāja vietnieks / Savienības augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) un iestādi — Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD), kā arī mudina Savienību īstenot visa veida savstarpēji izdevīgu sadarbību ar attiecīgām starptautiskām un reģionālām organizācijām un valstu grupām un tā kā šis Līgums sniedz Savienībai iespēju organizēties tā, lai kļūtu par ietekmīgu pasaules līmeņa dalībnieci;
- E. tā kā saskaņā ar LES 21. panta 2. punkta h) apakšpunktu Savienība sekmē starptautisku sistēmu, kuras pamatā ir ciešāka daudzpusēja sadarbība un laba pasaules līmeņa vadība, un tā kā atbilstīgi LES 32. pantam ES dalībvalstis, saskaņojot savas darbības, nodrošina to, ka Savienība spēj aizstāvēt savas intereses un vērtības starptautiskā mērogā; uzsver — lai īstenotu ES apņemšanos kļūt par globālu spēku, tai ir jāspēj un jāgrib ierosināt būtiskas daudzpusēju organizāciju un struktūru reformas;

⁽¹⁾ OV C 4 E, 7.1.2011., 49. lpp.⁽²⁾ OV C 76E, 25.3.2010., 69. lpp.⁽³⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 118. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- F. tā kā ar Lisabonas līgumu ES ārējās pārstāvības jomā tika izveidotas jaunas pastāvīgas struktūras, paredzot, ka jaunie ES pārstāvji pārņem pienākumus, kurus iepriekš veica ES rotējošā prezidentūra, un tā kā EĀDD izveide sniedz iespēju īstenot efektīvu daudzpusēju diplomātiju;
- G. tā kā ES un tās dalībvalstu pārstāvība daudzpusējās organizācijās, neoficiālās augstākā līmeņa sanāksmēs un starptautiskā vidē ir sadrumstalota, bieži vien neefektīva un joprojām būtiski atšķiras; tā kā Savienības ārējā pārstāvība ir attīstījusies drīzāk izkliedēti un nesaskaņoti, nevis īpaši plānotā veidā; tā kā stipri sadrumstalota ārējā pārstāvība visdrīzāk traucēs ES paust savu nostāju un īstenot apņemšanos par efektīvu daudzpusēju sadarbību un pasaules līmeņa pārvaldību un tā kā ES nepietiekamās kompetences un neefektīvi koordinācijas mehānismi, iespējams, neļaus tai paust vienotu viedokli starptautiskā līmenī, tādējādi mazinot tās izlēmību un autoritāti; tā kā, lai veicinātu Lisabonas līguma pilna potenciāla izmantošanu starptautiskā mērogā, ir vajadzīga stingra politiskā griba un elastīgums no dalībvalstu puses jautājumos par to pārstāvību un tā kā ES statuss starptautiskās organizācijās bieži vien atpaliek no ES kompetenču attīstības;
- H. tā kā ES ārējā pārstāvība daudzpusējās organizācijās izpaužas dažādi — ir struktūras, kurās visas dalībvalstis ir pilntiesīgi locekļi un ES ir novērotājas statuss (piemēram, Starptautiskā Monetārās un finanšu komiteja, Attīstības komiteja, Eiropas Padome), struktūras, kurās gan visas dalībvalstis, gan ES ir pilntiesīgi locekļi (piemēram, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija, PTO) vai pilntiesīgi dalībnieki (piemēram, G-8/G-20), un ir struktūras, kurās dažas ES dalībvalstis ir pilntiesīgi locekļi un ES nav nekāda statusa (ANO Drošības padome, dažas starptautiskās finanšu iestādes); tā kā sarežģītākās situācijās rodas gadījumus, kuros ES un dalībvalstīm ir dalīta kompetence vai kuros saduras ekskluzīvās un dalītās kompetences jomas;
- I. tā kā globālā finanšu krīze ir paātrinājusi relatīvās ekonomiskās ietekmes pāreju no attīstītajām valstīm uz jaunās tirgus ekonomikas valstīm un tā kā, ņemot vērā šo faktu, ES pasaulē varēs paust stingru un efektīvu viedokli, ja šis viedoklis ir vienots;
- J. tā kā ES dalībvalstis par prioritāti ir noteikušas pasākumus ANO reformēšanai un stiprināšanai, lai nodrošinātu līdzsvarotāku ģeogrāfisko pārstāvību, Drošības padomē atainotu mūsdienu mainīgo ģeopolitisko situāciju un lai ANO padarītu spējīgu pildīt savus pienākumus un efektīvi rīkoties, rodot risinājumus globālām problēmām un reaģējot uz lielākajiem draudiem; tā kā ES nodrošina vairāk nekā trešdaļu no ANO pamatbudžeta, vairāk nekā divas piektdaļas no ANO miera uzturēšanas operāciju budžeta un apmēram pusi no visiem ieguldījumiem ANO fondos un programmās un tā kā tās politikas jomā ir jābūt saskaņai ar tās finansiālo ieguldījumu;
- K. tā kā tādus institucionālos mehānismus kā ES dalībvalstu ciešāka un efektīvāka koordinācija var uzskatīt par veidu, kā sasniegt mērķi par ES un dalībvalstu vienotu ārējo pārstāvību un tā kā šādā nolūkā to var veicināt apspriedes starp dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Parlamentu KĀDP/KDAP jomās;
- L. tā kā pēc Starptautiskā Valūtas fonda un Pasaules Bankas 2010. gada balsstiesību un kvotu reformas palielinājās jauno tirgus ekonomikas valstu un jaunattīstības valstu balsstiesības un pārstāvība starptautiskajās finanšu iestādēs, ko sekmēja Eiropas ieguldītāis; tā kā ES loma — neatkarīgi no tās iemaksu apjoma šo iestāžu kapitālā — precīzi neatspoguļo tās ietekmi pasaules ekonomikā un tirdzniecībā un tā kā pašreizējā ārējo pārstāvniecību sistēma rada augstas darījumu un koordinācijas izmaksas;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- M. tā kā, īstenojot ES un NATO kopīgo mērķi par „stratēģiskas partnerības” izveidi, būtu jānodrošina efektīva sinerģija un maksimāli jāizmanto abu organizāciju vērtības un jānodrošina efektīva sadarbība; tā kā ES un NATO būtu jānodrošina efektīva krīžu vadība, lai atrastu labāko krīzes pārvarēšanas risinājumu, rīkojoties patiesi koordinēti un maksimāli izmantojot abu organizāciju pieredzi un resursus atbilstīgi NATO 1999. gadā Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtajiem secinājumiem, 2002. gadā Nicā notikušajai Eiropadomes sanāksmei, ES un NATO 2002. gada 16. decembra kopīgajai deklarācijai, un ņemot vērā NATO 2010. gada Lisabonas augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu;
- N. tā kā starptautiskajai augstākā līmeņa sanāksmju diplomātijai būtu jāstiprina tās potenciāls, lai stimulētu plašāku daudzpusēju sadarbību ar mērķi pasaulē veicināt drošību, sasniedzot Tūkstošgades attīstības mērķus un paaugstinot cilvēku drošības līmeni;
- O. tā kā notiekošās dramatiskās demogrāfiskās izmaiņas ES un ārpus tās ietekmēs daudzpusēju sadarbību, jo jaunā situācija prasīs attiecīgi pielāgot noteikumus par dalību, vietām un balsstiesībām daudzpusējās organizācijās; tā kā attiecīgi, lai nodrošinātu līdzsvarotāku pārstāvību, kura neizbēgami lielā mērā ietekmēs ES dalībvalstis, ES, pilnībā izmantojot diplomātiskos instrumentus, būtu jāprasa, lai jaunās tirgus ekonomikas valstis apņemtos jaunajā daudzpusējā sistēmā rīkoties konstruktīvi un pārredzami, jo īpaši ilgtspējīgas attīstības, nabadzības izskaušanas, terorisma apkarošanas un starptautiskās organizētās noziedzības un klimata pārmaiņu jomā; tā kā ES, piedaloties jaunās globālās pārvaldības struktūrās un jaunu noteikumu un principu apspriešanā, būs jāpanāk kompromiss ar tām valstīm un jaunajiem dalībniekiem, kuri vēlas tikt uzklauti starptautiskā mērogā;
- P. tā kā visu ES ārējo darbību pamatā vajadzētu būt demokrātijas un cilvēktiesību, jo īpaši sieviešu un bērnu tiesību, un vārda brīvības, tiesiskuma, drošības stiprināšanas, demokrātiskas stabilitātes, labklājības un taisnīga ienākumu, labklājības un izredžu sadalījuma sabiedrībā veicināšanai; tā kā ar ES ārējām darbībām būtu jāstiprina starptautiskā kriminālās tiesvedības sistēma, jāsekmē pārskatatbildība un jādara gals nesodāmībai, kā arī jāveicina Starptautiskās Krimināltiesas kā vienīgās pastāvīgās un neatkarīgās tiesu iestādes svarīgais darbs,

Pastiprināt ES lomu daudzpusējā sistēmā

1. norāda, ka ES konsensa panākšanas un saskaņotas darbības īstenošanas mehānismi padara to par labu modeli uz noteikumiem balstītai starptautiskai kārtībai, un tādēļ uzsver, ka ES ir jāsadarbojas ar vadošajiem reģionālajiem spēkiem un aktīvi jāpiedalās tādas starptautiskās vides veidošanā un uzlabošanā, kas palīdz ES veicināt savas vērtības un intereses, kā to prasa Līgums; jo īpaši attiecībā uz jomām, kur tai ir ekskluzīva vai dalīta kompetence, uzskata — ja ES vēlas kļūt par globālu spēku un nostiprināt savas pozīcijas, ir ļoti svarīgi, lai tā uzlabotu iekšējo koordināciju, kas nepieciešama vienota viedokļa paušanai, lai tā spētu veidot daudzpusēju sadarbību un vadīt kolektīvu darbību ar mērķi risināt starptautiskas problēmas, proti, kas izriet no pienākuma aizsargāt cilvēku drošību un nepieciešamības vairoto to, lai panāktu pasaules mēroga drošību;

2. uzsver, ka pasaulē ir strauji palielinājies politisko un humanitāro krīžu skaits, tādēļ ir jāīsteno kvalitatīvāka un preventīvāka ES daudzpusējā darbība; tādēļ akcentē, ka ES ir jāizmanto brīdis un labāk jāizmanto ārpolitikas instrumenti, lai nodrošinātu tās ietekmes labāku izmantošanu daudzpusējās organizācijās, un efektīvāk jāvada pašreizējo un turpmāko starptautisko krīžu pārvarēšana;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

3. uzskata, ka daudzpusējās politikas izstrādē ir vairāk jāiesaista nevalstiskie dalībnieki un jaunajās starptautisko organizāciju pārvaldības struktūrās ir jāveicina un jāsekmē plašāka apspriešanās ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un sociālajiem partneriem; atzīst, ka to pieredze, resursi un ietekme ir ļoti svarīgi, lai uzlabotu daudzpusējās sadarbības leģitimitāti un efektivitāti; atgādina, ka krīzes situāciju risināšanā ir jāizmanto augšupēja pieeja;

4. uzsver, ka Savienībai — pastiprinot sadarbību, uzlabojot iestādes un iesaistot visas ieinteresētās personas — ir jāņem aktīva un vadoša loma globālās pārvaldības reformēšanā, lai starptautiskās iestādes un organizācijas padarītu leģitīmas, efektīvākas un vērstas uz kopīgu atbildību, vienlaikus šajā procesā nostiprinot savu pozīciju, virzoties uz savu mērķu un prioritāšu sasniegšanu un aizstāvot savus principus, vērtības un intereses; uzstāj, ka PV/AP un Komisijai, cieši sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu, ir periodiski jāizvērtē to ieguldījums globālās vadības reformā un tas, kā šīs reformas var palīdzēt ES sev izveidot un panākt nozīmīgāku lomu;

5. uzskata, ka ES dalībvalstīm ir vairāk jāņem vērā, ka ES sniedz pievienoto vērtību to mērķu sasniegšanā, kurus tās nevarētu sasniegt neatkarīgi, un jāpaļaujas uz to un ka vienota ES viedokļa paušana ne tikai palielina iespējas panākt labvēlīgu iznākumu, bet arī vairo ES leģitimitāti un uzticēšanos tai kā svarīgam starptautiskam spēkam mainīgā pasaulē;

6. uzsver, ka ārējā pārstāvībā ir jāpiemēro stratēģiska pieeja un vienots pamats, izstrādājot īpaši izstrādātu ES stratēģiju attiecībā uz katru daudzpusējo organizāciju, lai palielinātu ES lomu un nostiprinātu tās stāvokli; prasa Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/augstajai pārstāvei un Komisijai izstrādāt Balto grāmatu par ES lomu daudzpusējās organizācijās, ierosinot vispusīgu un stratēģisku pieeju attiecībā uz tuvāko un vidēji tuvo nākotni līdz 2020. gadam;

7. atgādina, ka PV/AP pienākums ir pārstāvēt Eiropas Savienības diplomātiju un paust tās viedokli un ka šī iemesla dēļ ir jānostiprina viņas statuss ir daudzpusējās organizācijās;

8. aicina ES un tās dalībvalstis sistemātiski un stratēģiski pārskatīt pašreizējos noteikumus attiecībā uz Savienības lomu un tās iestāžu pārstāvību daudzpusējās organizācijās un rast veidus, kā pakāpeniski palielināt ES ārējo pārstāvību atbilstīgi tās kompetencēm un Lisabonas līguma sniegtajiem institucionālajiem jauninājumiem, panākot jaunu institucionālo līdzsvaru starp ES iestādēm un dalībvalstīm; turklāt mudina ES un dalībvalstis apzināt struktūras, kuru pašreizējie noteikumi ir novecojuši, nepareizi vai neefektīvi un ir jāpārskata un jāmaina; tādejā uzsver, ka institucionālās loģikas labad ir jāpanāk lielāka saskaņotība attiecībā uz ES dažādo statusu daudzpusējās organizācijās un nolīgumu struktūrās, un aicina Padomi izstrādāt skaidru sistēmu šajā jomā;

9. uzskata, ka pašreizējā fiskālās taupības un budžeta ierobežošanas režīmā Eiropas sadarbība nav izvēles iespēja, bet gan nepieciešamība; atzinīgi vērtē plaša mēroga taupības pasākumus, kas paredz uzlabot, racionalizēt un koncentrēt dalībvalstu kopīgo diplomātiju EADD, Komisijā un ES delegācijās, lai likvidētu nevajadzīgi sarežģītas procedūras un dārgi izmaksājošu dubultu pārstāvību daudzos starptautiskos forumos; šajā sakarībā uzskata, ka ir ļoti svarīgi šajā pasākumā gūt citu daudzpusējo organizāciju biedru atbalstu, kam ir rūpīgi jāsaprotamas;

10. uzskata, ka pašsaprotami un atbilstīgi Lisabonas līgumam ekskluzīvo Savienības kompetenču jomās ES ir jābūt galvenajai pārstāvei, kas ir pilntiesīga attiecīgās daudzpusējās organizācijas locekle, savukārt dalībvalstis šajā organizācijā var būt — tomēr var arī nebūt — locekles, parasti bez neatkarīga statusa; uzskata, ka dalībvalstīm, ja tās saglabā savu pārstāvību organizācijās, kurās ir Savienības ekskluzīvas kompetences, tām jāatbalsta nostāja, kuru ES pauž šo dalībvalstu vārdā; turklāt uzskata, ka jomās, kurās pārsvarā ir Savienības kompetences, būtu jāīsteno princips, ka pārstāvēta tiek gan ES, gan tās dalībvalstis, vienlaikus nepieļaujot atšķirīgus ES un atsevišķu dalībvalstu balsojumus;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

11. uzsver, ka saistībā ar ES dalībvalstu novēloto un nesaistīto reakciju uz politisko nestabilitāti, kas izplatījās Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos, ir efektīvāk jāizmanto Lisabonas līguma ieviestie institucionālie jauninājumi, lai reakcijas būtu savlaicīgākas un saskaņotākas; turklāt uzsver, ka ES ir jāuzlabo konfliktu novēršanas un krīžu pārvarēšanas iemaņas, lai efektīvi risinātu krīzes situācijas nākotnē;

12. atzīst ES izšķirošo lomu misijā pret pirātismu ATALANTA, kurā ES jūras spēki ir uzņēmušies galveno lomu daudzpusējā kontekstā, atbalstot Āfrikas Savienības (AMISOM) misiju un piedaloties lauka darbību koordinācijā ar NATO un valstu flotēm;

13. uzsver, ka ir ievērojami jāpalielina kvalificēto darbinieku skaits tajās ES delegācijās, kas atrodas starptautisku organizāciju koncentrācijas vietās, piemēram, Ņujorkā, Ženēvā, Romā, Vīnē un Nairobī, neskarot citas ES delegācijas, lai tās spētu veiksmīgi un efektīvi pārstāvēt ES intereses; vienlaikus uzsver, ka jānodrošina papildu resursi ĒADD galvenajā mītnē, jo īpaši tā krīzes pārvarēšanas struktūrās, kā arī Globālo un daudzpusējo jautājumu ģenerāldirektorātā;

ES nozīme ANO sistēmā

14. ņemot vērā, ka ANO ir vienīgā starptautiskā organizācija, kurā pārstāvētas visas pasaules valstis, un galvenā organizācija, kurā var panākt efektīvu daudzpusēju sadarbību, aicina ES un dalībvalstis censties pastiprināt ES nozīmi un spējas šajā globālajā daudzpusējā sistēmā; uzsver, ka ES stratēģiskais atbalsts ANO ir jāpārvērš praktiskā darbībā, jo īpaši attiecībā uz tās politiku un rīcības veidiem humanitārajā jomā (reaģēšana krīzes un ārkārtējās situācijās, attīstības palīdzība, pasākumi cīņā pret nabadzību, palīdzības ārkārtas situācijās un resursu mobilizācija, lai rīkotos dabas katastrofu gadījumā), kā arī konfliktu novēršanas jomā; aicina ES pieņemt skaidru nostāju, lai mudinātu nostiprināt ANO pilsoniskās sabiedrības instrumentus un to, lai visas valstis, valstu grupas un daudzpusējie partneri stingri ievērotu un piemērotu starptautiskos tiesību aktus;

15. ņemot vērā to, ka vairākās ANO programmās un konferencēs (UNDP, UNCTAD, OHCHR, UNHRC) ES ir tikai novērotājas statusā, kaut gan ES ir nozīmīga līdzekļu devēja un tai ir nozīmīgas politiskas intereses šajās programmās, aicina ES un tās dalībvalstis rast risinājumus šai pretrunai;

16. uzsver, ka ir jāpanāk jauns institucionālais līdzsvars starp G-20 jauno lomu, ANO un tās aģentūrām, kā arī starptautiskajām finanšu iestādēm; šajā sakarībā mudina ES un dalībvalstis pastiprināt globālo vadību un rast risinājumus, kā vēl vairāk uzlabot „G” valstu apvienību un ANO sistēmas koordināciju, jo šīs grupas lietderīgi varētu pārvaldīt ekonomikas dimensiju, ar priekšnoteikumu, ka ANO saglabā galveno lomu un joprojām paliek lēģitīmā globālās rīcības iestāde; uzskatot, ka G-8 un G-20 ir nozīmīgi forumi, lai noteiktu globālu rīcību, un tajos ES arī turpmāk ir jāsniedz ieguldījums ar saskaņotām nostājām, aicina ES un dalībvalstīm panākt uzlabojumus globālajā pārvaldībā, kas ļautu maksimāli izmantot pieejamo sinerģismu un komplementaritāti un nevājinātu ANO sistēmu;

ANO Ģenerālā asambleja

17. saglabājot ES novērotājas statusu ANO Ģenerālajā asamblejā un ņemot vērā ANO Statūtus un tās starpvaldību būtību, mudina ES — lai jaunie ES pārstāvji varētu efektīvi un savlaicīgi paust viedokli globālos jautājumos — nodrošināt vajadzīgo sistēmu, lai ES varētu efektīvi piedalīties ANO Ģenerālās asamblejas darbā, vienlaikus pilnībā izmantojot tai piešķirtās pilnvaras kā reģionālās integrācijas organizācijai, efektīvi piedaloties un pilnīgi un vispusīgi apspriežoties ar ANO dalībvalstīm;

18. visnotaļ atzinīgi vērtē to, ka ANO Ģenerālā asambleja 2011. gada 3. maijā pieņēma rezolūciju par Eiropas Savienības līdzdalību ANO darbā, kurā ņemtas vērā Lisabonas līgumā noteiktās institucionālās izmaiņas un kas dod iespēju ES pārstāvjiem efektīvi un savlaicīgi pārstāvēt un atbalstīt ES nostājas ANO,

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

izmantojot noteikumu kopumu, kas dod tiesības ES delegācijai iebilst, kā arī sniegt atbildes, kā arī iespējas sniegt mutiskus priekšlikumus un grozījumus;

19. ņemot vērā reģionālo bloku aizvien pieaugošo nozīmību starptautiskajās attiecībās un pilnībā ievērojot ANO starpvaldību struktūru, aicina ES dalībvalstis veicināt pārmaiņas ANO Ģenerālās asamblejas dalības struktūrā, nostiprinot reģionālās integrācijas organizāciju statusu, panākot lielāku integrāciju, piemēram, saņemot juridiskās personas statusu, lai kļūtu par pilnvērtīgām novērotājām;

ANO Drošības padome

20. uzsver, ka ir jāveic vispusīga ANO Drošības padomes reforma, pamatojoties uz pašu pirmo sarunu dokumentu un ņemot vērā plašo atbalstu ANO Drošības padomes reformai, lai panāktu lielāku skaidrību attiecībā uz ANO Drošības padomes kompetencēm saistībā ar citām ANO struktūrām, kā arī lai pārskatītu ANO Drošības padomes darbības metodes; turklāt uzsver, ka jānostiprina ANO Drošības padomes leģitimitāte, reģionālā pārstāvība un efektivitāte, kā arī jānodrošina saskaņotāka ES dalībvalstu nostāja šajos jautājumos;

21. atkārtoti pauž viedokli, ka atbilstīgi Lisabonas līguma mērķiem nostiprināt ES ārpolitiku un ES lomu starptautiskā miera, drošības un regulējuma nodrošināšanā, pastāvīga ES pārstāvība paplašinātā un reformētā ANO Drošības padomē ir Eiropas Savienības ilgtermiņa mērķis; aicina PV/ AP uzņemties iniciatīvu, lai izstrādātu dalībvalstu kopēju nostāju šajā jautājumā; ierosina — lai nākotnē sasniegtu šo mērķi, strādāt, lai ES Padomē sākotnēji saskaņotu nostājas par jaunu pastāvīgo locekļu iedibināšanu ANO Drošības padomē, kā arī par Drošības padomes lēmumu pieņemšanas kārtības reformu, virzoties uz pastiprinātu kvalificēta balsu vairākuma izmantošanu;

22. aicina augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieci, pildot savus pienākumus kā Ārlietu padomes priekšsēdētājai, censties nodrošināt kopējas ES nostājas jautājumos, par kuriem jāņem ANO Drošības padomē, lai varētu īstenot šīs nostājas, vienoti balsojot; mudina PV/AP, EĀDD un dalībvalstis aktīvāk strādāt, lai izveidotu sadarbības mehānismus ar mērķi nodrošināt, ka ES dalībvalstis, kuras ir ANO Drošības padomes locekles, tajā aizstāv ES kopējo nostāju;

23. aicina ANO Drošības padomē pārstāvētās ES dalībvalstis pienācīgi informēt pārējās ES dalībvalstis par to nostājām un darbībām un ar tām dalīties informācijā par jaunākajiem notikumiem šajā struktūrā; atzinīgi vērtē jaunizveidoto kārtību, kad ES pārstāvi parasti aicina piedalīties plānotajās ANO Drošības padomes apspriedēs un tas ar ierobežotām tiesībām izteikties var piedalīties ANO Drošības padomē;

ANO Cilvēktiesību padome

24. uzsver, ka nepieciešams koordinēt ES dalībvalstu nostāju un veicināt ES darbību saskaņotību, pamatnāmību un uzticamību UNHRC; atzinīgi vērtē Cilvēktiesību un demokrātijas direktorāta izveidi EĀDD sistēmā un mudina PV/AP nodrošināt, ka jaunie noteikumi uzlabo ES spējas īstenot saziņu un sadarboties ar citu reģionu bloku valstīm kopīgu iniciatīvu īstenošanai; uzskata, ka jānosaka skaidri kritēriji dalībai UNCHR un valstīm, kurās ir bieži un plaši izplatīti cilvēktiesību pārkāpumi, nevarētu būt atļauts kļūt par šīs struktūras dalībvalstīm; mudina EĀDD un augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieci rīkoties, lai pēc iespējas ātrāk pabeigtu bijušo Padomes un Komisijas delegāciju apvienošanu Ženēvā;

ES nozīme starptautiskajās finanšu iestādēs

25. uzsver, ka, atbilstoši tās lomai kā vienai no pasaules vadošajiem ekonomiskajiem spēkiem, ir jāpārskata pasākumi, kas saistīti ar euro zonas valstu / ES pārstāvību starptautiskās iestādēs jautājumos par ekonomikas, monetāro un finanšu stabilitāti;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Starptautiskais Valūtas fonds

26. ņemot vērā ES ekonomikas un monetāro kompetenci, euro zonas globālo ietekmi un lielāku atbildību attiecībā uz pasaules ekonomikas stabilitāti, uzstāj, ka, risinot starptautiskus ekonomikas un finanšu pārvaldības jautājumus, ir jāpauž vienots viedoklis;

27. tā kā Vācijai, Apvienotajai Karalistei un Francijai Starptautiskajā Valūtas fondā katrai ir viena vieta un pārējās ES dalībvalstis ir sadalītas pa septiņām valstu grupām, katrai no kurām ir viena vieta, mudina ES un dalībvalstis risināt jautājumu par neefektīvu ārējo pārstāvību ekonomikas un finanšu jomā, kas ierobežo ES ietekmi, lai arī Starptautiskajā Valūtas fondā visām ES dalībvalstīm kopā ir vairāk nekā 30 % balsu; uzskata, ka monetārā politika ir ES ekskluzīvās kompetences joma dalībvalstīs, kas ietilpst euro zonā, mudina ES un attiecīgās dalībvalstis drīzumā vienoties par kopīgu vietu un grupu Starptautiskā Valūtas fonda valdē, iespējams, sākotnēji izveidojot euro zonas grupu, ar domu vēlāk to pārveidot par saskaņotu ES pārstāvību, kurā piedalītos Komisija un kuru kontrolētu Parlaments;

28. atgādina ES un tās dalībvalstīm, ka jāizmanto nākošās kārtējās SVF izpilddirektoru vēlēšanas 2012. gadā, lai racionalizētu un saskaņoti censtos panākt vienotu euro zonas vietu visām monetārās savienības dalībvalstīm un grupu pārējām dalībvalstīm, kurās nav euro;

29. ņemot vērā, ka Starptautiskā Valūtas fonda valdē nav oficiāli pārstāvēta ne Komisija, ne rotējošā Padomes prezidentūra, ne euro zonas valstu finanšu ministru grupa un ka ECB ir vienīgi novērotājas statuss to skarošu jautājumu izskatīšanā, uzsver — lai likvidētu ievērojamo nepietiekamas pārstāvības problēmu, Komisijai un ECB kā monetārā un ekonomikas politikā kompetentām iestādēm ir jāpiespīkst pilntiesīgs novērotājas statuss Starptautiskā Valūtas fonda valdē;

Pasaules Banka un galvenās daudzpusējās attīstības bankas

30. aicina ES un dalībvalstis, vienojoties ar tās partneriem, risināt nepieņemamo institucionālo situāciju, kad ES veic Pasaules Bankas ieguldījumu fondos lielas iemaksas, kas faktiski pārsniedz jebkuras dalībvalsts ieguldījumu, un tai ir svarīgas operatīvas partnerattiecības ar Pasaules Banku Eiropas un Āfrikas reģionos, tomēr tai Pasaules Bankas valdē nav pat novērotājas statusa (tikai ministru politikas komitejā); uzsver ES kā lielākā pasaules līdzekļu devēja nozīmību kopumā un uzsver Savienības centienus koordinēt, saskaņot un novērst sadrumstalošību attiecībā uz tās palīdzības programmām, proti, izmantojot Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti un Eiropas konsensu par attīstību; šajā sakarā atzīst, ka ir svarīgi rīkoties, lai panāktu novērotāja statusu Starptautiskā Valūtas fonda valdē, un censties reformēt politiski novecojušus valstu grupējumus, ES dalībvalstis apvienojot vienā grupējumā; atgādina, ka tāds pats dalībvalstu apvienošanas vienā ES grupējumā princips jāpiemēro arī attiecībā uz svarīgākajām daudzpusējās attīstības bankām, jo īpaši Āzijas Attīstības banku, Amerikas Attīstības banku un Āfrikas attīstības banku;

Starptautisko norēķinu banka

31. atzīmējot, ka Starptautisko norēķinu banka ir starptautiska finanšu iestāde, kura apkopo visattīstītāko valstu centrālās bankas, nesen pievienojot arī Ķīnas, Brazīlijas un Indijas centrālās bankas, un ņemot vērā ECB ekskluzīvo kompetenci attiecībā uz monetāro politiku, ierosina, ka ECB vajadzētu būt vienīgajai euro zonas pārstāvei Starptautisko norēķinu bankas valdē un Komisijai vajadzētu būt vienīgajai ES pārstāvei Bāzeles Banku uzraudzības komitejā;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

ES nozīme daudzpusējās drošības organizācijās

Ziemeļatlantijas Līguma organizācija (NATO)

32. ņemot vērā, ka jau tiek rīkotas regulāras sanāksmes visos līmeņos, noteikti pastāvīgi sadarbības pasākumi militārā jomā un dažreiz organizētas kopējas sanāksmes starp ES Politikas un drošības komiteju un NATO Ziemeļatlantijas padomi, aicina ES un NATO divkāršot centienus, lai izveidotu vispārējas sadarbības sistēmu, tostarp pastāvīgas sadarbības struktūras; prasa nodrošināt sistemātisku saziņu starp NATO ģenerālsekretāru un augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieci; ierosina pētīt, kāda būtu ietekme, ja NATO Ziemeļatlantijas padome un ES Politikas un drošības komiteja savstarpēji izveidotu novērotāja vietas, lai saskaņā ar Lisabonas līguma garu un to, ka NATO ir pieņēmusi jaunu stratēģisko koncepciju, kā arī apņemšanos izveidot ES un NATO stratēģisko partnerību, uzlabotu sadarbības pasākumus; šajā sakarā atzinīgi vērtē pašreizējo sadarbību ar Eiropas Parlamentu un tā līdzdalību NATO Parlamentārajā asamblejā;

33. uzskata, ka jāuzlabo nosacījumi, saskaņā ar kuriem ES var izmantot NATO nodrošinājumu un iespējas; uzsver, ka abām organizācijām jāizstrādā visaptveroša pieeja vadībai krīzes situācijās, kurās bieži nepieciešami kompleksi civilmilitārie pasākumi; atkārtoti pauž uzskatu, ka tas ir savienojams ar „aizsargāto Eiropu”, izmantojot pastāvīgu strukturētu sadarbību un Eiropas Aizsardzības aģentūru (EAA);

Eiropas Drošības un sadarbības organizācija (EDSO)

34. saistībā ar ES un EDSO oficiālo vienošanos aicina nopietni apsvērt, kā ES varētu uzņemt lielāku atbildību un lietderīgāk iesaistīties kopēju mērķu īstenošanā, kam piemēroti instrumenti var būt pastāvīga dialoga mehānisma izveide, kopīgu pasākumu pieņemšana, kā arī vietēju pasākumu koordinēšana; aicina ES un dalībvalstis, kā arī EDSO pastāvīgo padomi kopīgi izstrādāt mehānismu, kas palīdzētu pastiprināt sadarbību, koordināciju un apspriedes starp abām organizācijām; ņemot vērā arī to, ka LESD 220. panta 1. punktā EDSO tika īpaši iekļauta to starptautisko organizāciju sarakstā, ar kurām ir jāizveido „pienācīga sadarbība”, uzsver, ka PV/AP ir jākoordinē ES dalībvalstu nostāja EDSO jautājumos; uzsver — lai novērstu dažas atsevišķos gadījumos novērotās nepilnības, jāizveido efektīvs sadarbības mehānisms vēlēšanu misiju jomā starp EDSO Parlamentāro asambleju un Eiropas Parlamentu;

35. atkārtoti pauž, ka vēlas redzēt Eiropas aizsardzības politikas izveidošanos, kura nepieciešama aizvien steidzamākā kārtā laikā, kad pasaulei jāaskaras ar būtiski pieaugošu nestabilitāti un apdraudējumiem;

ES nozīme citās daudzpusējās organizācijās

Eiropas Padome

36. lai uzlabotu ES un EP daudzpusējo sadarbību tādās ES un EP svarīgās jomās kā tiesiskums, demokrātija, izglītība, cilvēktiesību, vārda brīvības un preses brīvības aizsardzība un laba pārvaldība un ņemot vērā, ka ES ir lielākā līdzekļu devēja ar EP kopīgajās darbības programmās, uzsver, ka ir jāmaina ES pārstāvība un novērotājas statuss Eiropas Padomē; iesaka ES labāk koordinēt darbu ar EP tādās jomās kā tiesiskums, demokrātija un cilvēktiesības, lai veicinātu abu organizāciju efektivitāti šajās jomās; jo īpaši ņemot vērā ES gaidāmo pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai (ECHR), akcentē ES tiesības piedalīties un ES vārdā balsot Eiropas Padomes Ministru komitejas sanāksmēs, kad tā darbojas cita starpā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu izpildes kontroliere; turklāt uzsver ES tiesības būt pārstāvētai Cilvēktiesību koordinācijas komitejā, jo īpaši pēc tās pievienošanās ECHR, kam vajadzētu nodrošināt arī tiesības pilnībā piedalīties EP Ministru komitejā un balsot, tiesības izvirzīt tiesneša kandidatūru Eiropas Cilvēktiesību tiesā, kā arī Eiropas Parlamenta tiesības piedalīties EP Parlamentārajā asamblejā, kad tiek

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

ievēlāti tiesneši; uzsver — lai palielinātu efektivitāti cilvēktiesību jomā visas Eiropas līmenī, ES ir jāpievienojas arī citām EP iestādēm — kā Spīdzināšanas novēršanas komiteja (CPT), Eiropas Komisija pret rasismu un neiecietību (ECRI) un Eiropas Komisija tiesiskuma efektivitātei (CEPEJ);

Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija

37. atzīst, ka saskaņā ar LESD 220. panta 1. punktu, kurā ES ir jānosaka „attiecīgie sadarbības veidi” ar ESAO, ir jācenšas ES pašreizējo novērotājas statusu ESAO paaugstināt līdz pilntiesīga locekļa vietai, ņemot vērā ES ievērojamās ekskluzīvās un dalītās kompetences gandrīz visās ESAO komitejās;

Pasaules tirdzniecības organizācija (PTO)

38. uzskata, ka ES loma PTO varētu būt kā piemērs ES darbībai citās starptautiskās organizācijās (tostarp UNCTAD un ESAO), ņemot vērā to, ka ar savu ekskluzīvo kompetenci ES ir pilnvērtīga PTO locekle un ved sarunas visu ES dalībvalstu vārdā, bet vienlaikus visas ES dalībvalstis ir atsevišķas PTO locekles un darbojas kopā, lai rīkotos kā vienots veselums;

39. uzskata, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā divu atsevišķu ES delegāciju (viena delegācija PTO un otra — ANO) izveidošana Ženēvā veicinās ES koordinēšanas spējas, klātbūtni un pamanāmību, taču uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt saskaņotību starp abu delegāciju darbībām, lai nepieļautu darba dublēšanos;

40. prasa, lai Eiropas Savienība PTO ņemtu vērā un aizstāvētu īpašās Eiropas intereses; uzskata, ka tai ir jāprasa īpaši attiekties pret lauksaimniecības jautājumiem un nodrošināt noteiktu jutīgu Eiropas reģionu vai nozaru aizsardzību, kā arī veicināt taisnīgu tirdzniecību, kas sekmē ilgtspējīgu attīstību;

41. aicina rūpīgi apsvērt, kā labāk noregulēt problemātiskos ar tirdzniecību nesaistītos jautājumus, uz kuriem attiecas PTO noteikumi, lai PTO dalībvalstis varētu sasniegt likumīgos politikas mērķus, vienlaikus saglabājot piekļuvi tirgum; šajā sakarībā uzsver, ka ir nepieciešams nodrošināt tirdzniecības politikas konsekventi ar citām ES politikas jomām un starptautiskajiem tiesību aktiem, un to, lai PTO darbības būtu saskaņotas un savstarpēji atbalstošas ar citu starptautisko organizāciju darbībām;

42. norāda, ka ar PTO strīdu risināšanas struktūru izveidotās īstenošanas pilnvaras ir šīs organizācijas veiksmes pamatā;

ES nozīme augstākā līmeņa sanāksmju diplomātijā — plāni attiecībā uz G-8 un G-20

43. norādot uz ES globālo un finanšu ietekmi, nepieciešamību starptautiskā mērogā aizsargāt ES stratēģiskās intereses un to, ka G-8 sanāksmju programmas ir ievērojami paplašinātas, tajās iekļaujot daudzus politiskus drošības jautājumus, sākot no cilvēktiesībām un reģionālās drošības līdz pat ieroču kontrolei, uzskata, ka ES ir pilntiesīgi jāpiedalās G-7/G-8 procesā un tā ir pilnvērtīgi jāpārstāv G-7 finanšu ministru sanāksmēs; norāda, ka pirms dalības G-7 un G-8 sanāksmēs ir jāuzlabo ES koordinācija, jo īpaši nodrošinot Eiropas Parlamenta ciešu iesaisti;

44. ņemot vērā ES ekskluzīvās un dalītās kompetences jomās, kurās G-20 ir ievrojama un aizvien lielāka ietekme (piemēram, tādās jomās kā finanšu tirgu regulēšana, ekonomikas politikas koordinācija, tostarp valūtas kursa jautājumi, starptautiskā valūtas sistēma, attīstības atbalsts, daudzpusējie tirdzniecības jautājumi, cīņa pret terorisma finansēšanu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, vides jautājumi vai energoapgādes drošība), aicina ES un dalībvalstīm sadarboties ar partneriem, lai panāktu koordināciju un saskaņotību starp piecām Eiropas valstīm un ES pārstāvi G-20, lai nodrošinātu ES efektīvu līdzdalību G-20 valstu ministru sanāksmēs;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

45. atzīmē paplašināto sadarbību „minilaterālos” forumos, lai pievērstos īpašām krīzes situācijām, piemēram, G-8 vai Balkānu kontaktgrupā, Tuvo Austrumu Kvartetā vai „5+1” Irānas grupā; atgādina, ka Eiropas Savienības pamatā ir tās dalībvalstu solidaritāte un tādēļ dalībvalstīm jāapspriežas ar partneriem par lēmumiem, kas ir kopējās interesēs, gala rezultātā panākot efektīvus, vienotus, daudzpusējās sarunās rastus risinājumus, kuri dotu labumu visām iesaistītajām pusēm; tādēļ aicina PV/ AP risināt pašreizējās problēmas, kas traucē efektīvai daudzpusībai un uzskata, ka ar pārskatītu stratēģiju šajā jomā jācenšas panākt lielāku pārredzamību un ES autoritāti, tostarp prasību mazajām grupām apspriesties ar ES partneriem un censties iegūt ES pilnvarojumu;

*

* *

46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropadomei, Padomei, Komisijai, ES dalībvalstīm un to parlamentiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

Iniciatīva "Jaunatne kustībā" — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai

P7_TA(2011)0230

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par iniciatīvu „Jaunatne kustībā” — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai (2010/2307(INI))

(2012/C 377 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. jūnija paziņojumu „Jauns stimuls Eiropas sadarbībai profesionālās izglītības un apmācības jomā, lai atbalstītu stratēģiju *Eiropa 2020*”(COM(2010)0296),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 15. septembra paziņojumu „Jaunatne kustībā”— iniciatīva jauniešu potenciāla izmantošanai, lai Eiropas Savienībā panāktu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi” (COM(2010)0477),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „*Eiropa 2020* — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 18. maija rezolūciju par ES jaunatnes stratēģiju — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 27. novembra rezolūciju par Eiropas gadu brīvprātīgam darbam aktīvas pilsonības veicināšanai ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. maija secinājumus par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā („ET 2020”) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. maija secinājumus par izglītības un apmācības sociālo dimensiju un par prasmēm, atbalstot mūžizglītību un ierosmi par jaunām darba vietām paredzētām jaunām iemaņām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 17. jūnija secinājumus par jauno nodarbinātības un izaugsmes stratēģiju, īpaši daļu, kurā par pamatmērķi apstiprināta izglītības līmeņa uzlabošana,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 19. novembra secinājumus par iniciatīvu „Jaunatne kustībā”, atzīstot nepieciešamību pēc integrētākas, visaptverošas pieejas kā atbildes uz problēmām, ar ko sastopas jaunieši ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 28. janvāra atzinumu ⁽⁶⁾ un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 15. marta atzinumu ⁽⁷⁾ par iniciatīvu „Jaunatne kustībā”,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 165. un 166. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0169/2011),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0166.⁽²⁾ OV L 17, 22.1.2010., 43. lpp.⁽³⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.⁽⁴⁾ OV C 135, 26.5.2010., 2. lpp. un 8. lpp.⁽⁵⁾ OV C 326, 3.12.2010., 9. lpp.⁽⁶⁾ CdR 292/2010.⁽⁷⁾ SOC/395.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- A. tā kā stratēģijas „Eiropa 2020” kontekstā jauniešu zināšanām un prasmēm ir būtiska nozīme, lai sasniegtu gudras, integrējošas un ilgtspējīgas izaugsmes mērķus;
- B. tā kā iniciatīva „Jaunatne kustībā” (stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīva) ir paredzēta, lai palielinātu augstākās izglītības pievilcīgumu Eiropā, visu izglītības un apmācības līmeņu kopējo kvalitāti un studentu un darba ņēmēju mobilitāti, efektīvāk izmantojot pašreizējās Eiropas programmas;
- C. tā kā stratēģijā „Eiropa 2020” norādīts, ka „līdz 2020. gadam visiem jauniešiem Eiropā jābūt iespējai daļu no mācību laika pavadīt citā dalībvalstī”;
- D. tā kā jaunatnei ir jāuzņemas vadība, lai sasniegtu piecus ES 2020. gada pamatmērķus: nodarbinātība, pētniecība un inovācija, klimats un enerģētika, izglītība un cīņa pret nabadzību;
- E. tā kā iniciatīva „Jaunatne kustībā” nostiprina pašreizējo ES jaunatnes stratēģiju (COM(2009)0200), sniedzot jauniešiem darbam un dzīvei vajadzīgās zināšanas, prasmes un iemaņas;
- F. tā kā jaunieši ir sevišķi cietuši no krīzes un jauniešu bezdarba līmenis ES pārsniedz 20 %, kas ir divreiz lielāks par vidējo rādītāju pieaugušajiem, un dažās dalībvalstīs tas pārsniedz 40 %;
- G. tā kā jauniešu bezdarba līmenis, kas ir gandrīz 21 %, ir viena no lielākajām problēmām, kura Eiropai jārisina;
- H. tā kā dalībvalstis ekonomikas krīzes dēļ samazina ieguldījumus izglītībā un apmācībā, tieši ietekmējot jauniešu nākotnes izredzes laikā, kad Eiropa, cenšoties panākt vēlamo izaugsmi, saskaras ar aizvien lielākām demogrāfiskām problēmām;
- I. tā kā nepietiekamas izglītības ekonomiskās izmaksas ir ievērojami lielākas par finanšu krīzes izmaksām;
- J. tā kā krīze ir akcentējusi vajadzību veikt reformas mūsu ekonomikā un sabiedrībā un uzsvērusi izšķirošo nozīmi, kāda ir kvalitatīvu profesionālās izglītības un apmācības sistēmu izveidei šo reformu atbalstam, kas palīdzētu Eiropai labāk sagatavoties pašreizējo un turpmāko uzdevumu risināšanai;
- K. tā kā valsts ieguldījumu aizvien lielāka samazināšana augstskolās un no tā izrietošā maksu palielināšana un/vai sociālā atbalsta un studiju stipendiju samazināšana aizvien lielākam studentu skaitam liek pamest augstskolu sistēmu, līdz ar to palielinot sociālās atšķirības;
- L. tā kā cilvēku kapitāls ir stratēģisks instruments, ar ko mūsu sabiedrībā nodrošināt veiksmīgu ekonomisko un sociālo izaugsmi;
- M. tā kā *Europass* dati liecina, ka aizvien vairāk jauniešu izsaka vēlmi mācību vai darba nolūkā ceļot pa Eiropas Savienību;
- N. tā kā izglītība ir pamats, kas sekmē jauniešu radošumu un inovatīvās spējas; tā kā izglītība sniedz cilvēkiem vajadzīgos instrumentus intelektuālai attīstībai, iekļūšanai darba tirgū, personības izaugsmei un viņu sociālā un pilsoniskā uzdevuma veikšanai;
- O. tā kā pētījumi liecina, ka mobilitāte sekmē Eiropas pilsoniskuma apziņas veidošanos un iedzīvotāju iesaistīšanos demokrātiskajos procesos;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- P. tā kā ir jānodrošina, lai mobilitātes programmām varētu piekļūt ne tikai augstskolu studenti, bet arī jaunieši ar zemāku izglītības līmeni, jo šāda piekļuve var palielināt iespējas darba tirgū;
- Q. tā kā mobilitātes programmām jābūt pieejamām visiem jauniešiem neatkarīgi no izvēlētās izglītības veida;
- R. tā kā nepietiekami strauji pieaug to jauniešu skaits, kuri spēj doties uz ārvalstīm studēt un strādāt, jo īpaši ar ES programmu atbalstu;
- S. tā kā Boloņas procesa pirmajos desmit gados bija daudz grūtību, kas kavēja sasniegt šā procesa mērķus saistībā ar Eiropas augstākās izglītības jomas attīstību;
- T. tā kā ir būtiski mazināt mācību priekšlaicīgu pamešanu, gan tādēļ, lai jauniešus aizsargātu no sociālās atstumtības un nabadzības riska, gan tādēļ, lai uzlabotu un veicinātu viņu piekļuvi darba tirgum;
- U. tā kā jauniešiem lielas problēmas rada pāreja no izglītības un apmācības uz darba tirgu;
- V. tā kā brīvprātīgais darbs ir nozīmīga iespēja ar informālās un neformālās izglītības starpniecību iegūt vairāk iemaņu, uzņemties sociālo atbildību, izprast Eiropas integrācijas nozīmi un aktīvi veikt Eiropas pilsoņa uzdevumus daudzās jomās un tā kā šī iespēja ir jāveicina, jo īpaši 2011. gadā, kas ir Eiropas Brīvprātīgā darba gads;
- W. tā kā papildus formālajai izglītībai jaunatnes organizācijas ir lielākās neformālās izglītības sniedzējas, kam ir būtiska nozīme jauniešu prasmju un iemaņu nodrošināšanā, lai viņi kļūtu par aktīviem pilsoņiem, un kas sekmē jauniešu piekļuvi darba tirgum; tā kā tādējādi jaunatnes organizācijas palīdz sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus;
- X. tā kā ir būtiski lēmumu pieņemšanas procesā iesaistīt jauniešus un viņus pārstāvošās dažādās jaunatnes organizācijas, lai jauniešos veidotu piederības sajūtu un nodrošinātu, ka viņi ar savām idejām aktīvi veido jaunatnes stratēģiju;
- Y. tā kā viens no iniciatīvas „Jaunatne kustībā” pamatmērķiem ir nostiprināt Eiropas kohēziju un sniegt pilsoņiem izpratni par viņu Eiropas identitāti,

Vispārīgas piezīmes un finansiālais atbalsts

1. atzinīgi vērtē iniciatīvu „Jaunatne kustībā” kā politikas iniciatīvu, ar ko sekmēt pašreizējās izglītības, mobilitātes un nodarbinātības programmas jauniešiem un stimulēt dalībvalstis sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus;
2. uzsver, ka „Jaunatne kustībā” mudina augstākās izglītības iestādes paaugstināt savus standartus, veicinot labāku sadarbību ar iestādēm visā pasaulē, un norāda, ka šajā ziņā īpaši vērtīga var būt sadarbība ar ASV iestādēm;
3. norāda, ka ieguldīšana izglītībā neapšaubāmi ir būtiska ilgtspējīgai izaugsmei un attīstībai un ka pat ekonomikas krīzes laikā jaunatnes programmu un izglītības finansēšanu nevajadzētu uzskatīt par pašreizējām izmaksām, bet gan par ieguldījumu Eiropas nākotnē;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

4. uzsver, ka par visu jaunatnes iniciatīvu mērķi ir jānosaka jauniešu ievirze, kas viņiem ļautu sekmīgi integrēties sabiedrībā un viņus nepārtraukti sagatavotu nākotnes Eiropas vajadzībām, proti, sniedzot viņiem iespējas iesaistīties sociālajos pasākumos un palīdzēt sabiedrības veidošanā un dotot visiem jauniešiem iespēju apmeklēt skolu, iegūt augstāko un neformālo izglītību, arodizglītību, apmācību un tālākizglītību, uzsverot nepieciešamību ievērot prasības, ko izvirza moderna, konkurētspējīga, iekļaujoša un ilgtspējīga sabiedrība, lai tādējādi atvieglotu viņiem piekļuvi darba tirgum;
5. uzsver, ka krīzes dēļ nedrīkst samazināt izglītības izmaksas, jo jauniešu augstākā izglītība ir nepieciešama krīzes seku pārvarēšanai;
6. pauž nožēlu, ka saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju dalībvalstu izstrādātie nacionālie plāni ir nepietiekami, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus izglītības jomā;
7. atzīst, ka vienam no augstākās izglītības mērķiem jābūt nodrošināt nodarbinātību, bet norāda, ka tai arī jāveicina jauniešu radošums un izdoma un jāpalīdz viņiem intelektuāli un sociāli attīstīties;
8. atzīst, ka iniciatīvas „Jaunatne kustībā” panākumi lielā mērā ir atkarīgi no tā, kā dalībvalstis īsteno šīs iniciatīvas pamatdarbības; tāpēc aicina Komisiju iniciatīvas īstenošanas laikā cieši uzraudzīt un analizēt būtiskos elementus, lai palīdzētu dalībvalstīm un nodrošinātu labāku koordināciju starp tām;
9. aicina Komisiju regulāri sniegt ziņojumus Parlamentam par iniciatīvas „Jaunatne kustībā” pamatdarbību efektivitāti un dalībvalstu panākto progresu;
10. mudina Eiropas iestādes izveidot spēcīgu, strukturētu izglītības jomas dialogu saistībā ar izglītības un apmācības sistēmu 2020. gadam, pilnībā iesaistīt jaunatnes organizācijas un citas ieinteresētās personas izglītības pasākumu īstenošanā, lai iniciatīvu „Jaunatne kustībā” ieviestu sadarbībā ar jauniešiem un debatētu par jauniešu prioritātēm un darbībām, sniedzot jauniešiem lielākas pilnvaras lēmumu pieņemšanā par tiem jautājumiem, kas viņus skar;
11. aicina Komisiju tās priekšlikumā par jaunu daudzgadu finanšu shēmu (DFS) pakāpeniski palielināt ieguldījumus tādās mobilitātes un jaunatnes programmās kā mūžizglītība (*Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig*), *Marie Curie, Erasmus Mundus* un pašreizējā iniciatīvā „Jaunatne kustībā”, kā arī Eiropas Brīvprātīgo dienestā; aicina efektīvāk popularizēt šīs programmas un iedzīvotāju mērķgrupām sniegt vairāk informācijas par šo programmu sniegtajām iespējām; aicina turpināt ieguldīšanu sadarbībā ar kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm un iesniegt priekšlikumu nākamajām mobilitātes un jaunatnes programmām saskaņā ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem;
12. uzsver, ka darba tirgum nedrīkst zust neviens jaunietis, kurš dažādu iemeslu dēļ saskāries ar problēmām mācībās, un ka šādiem jauniešiem jāsniedz mērķtiecīgs atbalsts; norāda, ka piekļuve izglītībai nedrīkst būt atkarīga no jaunieša vecāku sociālā vai finansiālā stāvokļa; uzsver, cik nozīmīga ir visu izglītības līmeņu horizontālā mobilitāte gan skolā, gan arodapmācībā;
13. uzsver, ka mobilitāte ir jāpadara pievilcīgāka un ka finanšu atbalstam jābūt visaptverošam un pietiekamam, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātām grupām; atkārtoti norāda, ka šī nostāja ir jāatspoguļo nākamajā DFS; aicina palielināt *Leonardo da Vinci* programmai paredzētos budžeta līdzekļus, lai tādējādi uzlabotu apmācību mobilitāti;
14. uzsver, ka ir vajadzīgs vērienīgs finansējums, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, proti, ikvienam sniegt iespēju daļu izglītības un apmācības iegūt ārzemēs; uzskata, ka izglītībai un apmācībai ir jābūt Eiropas Savienības prioritātei un ka šis mērķis ir jāatspoguļo nākamajā DFS;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

15. aicina arī pēc 2013. gada pagarināt tās izglītības programmas, kas paredzētas mobilitātes veicināšanai, un turpmāko pamatprogrammu izstrādē prasa Komisijai palielināt šādām programmām piešķirto finansējumu;
16. aicina Eiropas Savienību izmantot savus finanšu instrumentus, lai palīdzētu jauniešiem, lietderīgāk izmantojot Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda līdzekļus;
17. prasa dalībvalstīm vairāk ieguldīt visu līmeņu izglītības un apmācības sistēmās, finansiāli atbalstīt ES mobilitātes programmu īstenošanu dalībvalstu līmenī un nodrošināt vai uzlabot izglītības kvalitāti kopumā;
18. pauž pārliecību, ka programmai „Jaunatne darbībā” ir izšķiroša nozīme jauniešu līdzdalības panākšanai Eiropā un ka šī programma ir jānostiprina un jāturpina; tāpēc aicina Komisiju nākamajā DFS saglabāt atsevišķu programmu „Jaunatne darbībā”;
19. uzsver, cik nozīmīga ir iniciatīva „Jaunatne kustībā”, ar ko panāk jauniešu integrēšanu sabiedrībā, un aicina Komisiju izmantot no programmas „Jaunatne darbībā” gūto zinātību;
20. mudina dalībvalstis augstākajā izglītībā ieguldīt vismaz 2 % no IKP, kā to gada izaugsmes un nodarbinātības apsekojumā Komisija ieteikusi kā minimumu, kas nepieciešams uz zināšanām balstītai ekonomikai;
21. vērs uzmanību uz to, cik svarīgas ir elastīgas izglītības programmas, kuras vienlaicīgi ir savienojamas ar darbu;

Jaunatne un mobilitāte

22. aicina jauniešus būt aktīviem visos ES programmu posmos, sākot no izstrādes līdz pat īstenošanai;
23. uzsver, cik svarīgi ir iesaistīt jauniešus ne tikai darba tirgū un ekonomikā, bet arī Eiropas nākotnes veidošanā; prasa Komisijai izstrādāt zaļo grāmatu par jaunatnes līdzdalību;
24. piekrīt, ka ir jāstrādā ar bērniem agrīnā vecumā, lai mācību priekšlaicīgas pamešanas rādītāju samazinātu zem 10 %, kā noteikts stratēģijā „Eiropa 2020”, īpašu uzmanību pievēršot nelabvēlīgākajiem rajoniem; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu Padomes ieteikumam par atbalstu dalībvalstu centieniem samazināt mācību priekšlaicīgas pārtraukšanas rādītājus;
25. uzsver, ka būtiski ir jāsamazina mācību priekšlaicīga pamešana, kas ir pierādīts faktors, kurš palielina risku būt izslēgtam gan no darba tirgus, gan no sabiedrības; uzsver, ka šī problēma ir jārisina daudzpusēji, apvienojumā ar sociālajiem pasākumiem izglītības un apmācības uzlabošanai nelabvēlīgajos rajonos;
26. ņemot vērā, ka jaunatnes mobilitāte var palīdzēt atbalstīt demokrātiskos procesus, aicina ES iestādes izveidot sistēmu, kas jauniešiem no Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) valstīm sniegtu iespēju iesaistīties iniciatīvā „Jaunatne kustībā”, tādējādi jauniešiem gan no ES dalībvalstīm, gan no EKP valstīm nodrošinot labākas mācību iespējas;
27. uzsver, cik svarīgi ir veicināt arī skolotāju un to darbinieku mobilitāti, kuri strādā ar jauniešiem un izglītības jomā, jo viņi var ietekmēt jauniešus, kuri nonākuši viņu pārraudzībā;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

28. atzīst reģionālo un vietējo pārvaldes iestāžu lielo ieguldījumu mobilitātes stimulēšanā;
29. aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību un sniegt atbalstu arī tiem, kuri ir riska kategorijā, jauniešu grupām, kurām ir mazāk iespēju, un tiem, kuri meklē „otro iespēju” atsākt mācības;
30. aicina Komisiju apkopot datus valsts, reģionālā un vietējā mērogā par praktiskiem mobilitātes šķēršļiem un veikt visus nepieciešamos pasākumus šo šķēršļu likvidēšanai, lai nodrošinātu augstas kvalitātes mobilitāti, kas ir pieejama visiem un visā izglītošanās laikā, ietverot profesionālo izglītību un apmācību (PIA); uzskata, ka Komisijas ierosinātais mobilitātes rezultātu apsekojums būs ļoti noderīgs šā mērķa sasniegšanai;
31. mudina Komisiju jaunatnes mobilitātes jomā ieviest vairāk iniciatīvu, tostarp ES pierobežas reģionos;
32. aicina Komisiju nekavējoties veikt pasākumus, ar kuriem palielināt mobilitāti, lai veicinātu izglītību, nodarbinātību un profesionālo kvalifikāciju atzīšanu;
33. norāda, cik svarīgi ir veikt pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka jaunieši, tostarp no nelabvēlīgiem rajoniem, ir mobili ikvienā izglītošanās posmā, ka laikā, kad viņi atrodas ārzemēs, pilnībā tiek garantēta stipendiju pārvedamība un ka viņu starpposma rezultāti un kvalifikācijas tiek atzītas visās dalībvalstīs, kā tas ierosināts Eiropas kvalifikāciju sistēmā;
34. atzīst, ka jauniešiem ar invaliditāti, kā arī jauniem cilvēkiem, kuriem ir bērni, ir jāpiešķir papildu atbalsts, lai viņi piekļūtu pašreizējām mobilitātes programmām, tās pilnībā izmantotu un panāktu līdzsvaru starp mācībām, darbu un privāto dzīvi;
35. atgādina, ka papildus starptautiskai mobilitātei ir jāveicina iekšējā internacionalizācija un jāatbalsta starptautiskās sadarbības tīkla izveide, iesaistot studenta vietējo augstskolu un mītnes valsti; uzsver, ka jauniešu virtuālās mobilitātes iespējas papildina ģeogrāfisko mobilitāti;
36. uzsver, cik svarīgi ir atzīt ikviena izglītošanās veida sniegtās prasmes, ietverot neformālo un informālo izglītību, un šo izglītības veidu nozīmi būtisku prasmju un iemaņu veidošanā, kas cilvēkiem garantēs piekļuvi darba tirgum un spēju pielāgoties tā vajadzībām, un aicina šādi iegūtas prasmes un iemaņas iekļaut mobilitātes rezultātu apsekojumā;
37. iesaka veicināt projektus, kas nodrošina zināšanu un prasmju nodošanu no paaudzes paaudzē; vērš uzmanību uz ieguvumiem, ko var sniegt mobilu starpvalstu studentu prasmes un kultūras kapitāls;
38. aicina Komisiju iesniegt visaptverošu stratēģiju, ar ko veicina neformālo izglītību un atbalsta neformālās izglītības sniedzējus;
39. uzsver, cik svarīga ir mobilitāte Eiropas pilsonības apziņas nostiprināšanā, Eiropas kultūras un Eiropas vērtību popularizēšanā saskaņā ar savstarpējas cieņas principiem, jauniešu padziļinātā iesaistīšanās demokrātiskajos procesos un stiprākas Eiropas piederības izpratnes veidošanā jauniešos;
40. atgādina, ka dalībvalstīm bērnu attīstības agrīnā posmā un agrīnās bērnības izglītībā ir jāievieš mācīšanās princips „dzimtā valoda plus divas valodas”; norāda, ka cilvēkiem bez otras valodas zināšanām mobilitāte nekļūs par realitāti; vērš uzmanību uz to, cik svarīgi ir apgūt kaimiņvalstu valodas;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

41. aicina dalībvalstis veicināt izglītības un nodarbinātības mobilitāti ar šādiem paņēmieniem: a) palielinot informētību un padarot informāciju viegli pieejamu visiem ieinteresētajiem jauniešiem; b) izglītības sākumposmos uzsverot mobilitātes pievienoto vērtību; c) nodrošinot mobilitātes procesā iegūto mācību rezultātu apstiprināšanu dalībvalstīs; un d) samazinot administratīvo slogu un veicinot attiecīgo iestāžu sadarbību visās dalībvalstīs;

42. aicina Komisiju sekmēt izglītības un nodarbinātības mobilitāti ar šādiem paņēmieniem: a) nostiprinot ES izglītības un jaunatnes programmas, tādas kā *Erasmus*, *Leonardo* un „Jaunatne darbībā”; b) uzlabojot pašreizējo Eiropas instrumentu un līdzekļu īstenošanu, tādu kā Eiropas kredītpunktu pārnese sistēma (*ECTS*) un *Europass*; un c) pilnveidojot jaunievieštos instrumentus, ko Komisija jau ir pārbaudījusi, tādus kā tīmekļa vietne „Jaunatne kustībā”, karte „Jaunatne kustībā”, Eiropas kvalifikāciju apliecība un izmēģinājuma projekts „Tava pirmā *EURES* darbavieta”;

43. atzinīgi vērtē iniciatīvas „Jaunatne kustībā” galvenās jaunās darbības, tādas kā mobilitātes vienotas centralizētās tīmekļa vietnes izveide, mobilitātes karte, kas papildina un nostiprina pašreizējo jauniešu un studentu karšu labos rezultātus, un Eiropas kvalifikāciju apliecība, ko paredzēts padarīt par mūžizglītības dosjē tiešaistē, un norāda, ka visas šīs darbības uzlabo noderīgos un pašreiz pieejamos mobilitātes instrumentus; tomēr aicina uzlabot visu pašreizējo un turpmāko programmu redzamību;

Eiropas augstākā izglītība un Boloņas process

44. uzsver, ka ir svarīgi sākt jaunu konstruktīvāku dialogu ar visām Boloņas procesā ieinteresētajām personām, izvērtējot gan šā procesa panākumus, gan problēmas, lai turpmāk to uzlabotu;

45. aicina Komisiju paplašināt augstskolu modernizācijas programmas darbības jomu un atjaunināt prioritātes, lai risinātu jaunus uzdevumus, piemēram, augstākās izglītības sociālo jomu, veicinot uz studentu orientētu izglītību un atbalstot dalībvalstis to centienos sasniegt 40 % sliekšni;

46. stingri uzskata, ka ir vajadzīga augstskolu autonomija, tomēr vienlaikus uzsver augstskolu atbildību sabiedrības priekšā; aicina dalībvalstis ieguldīt augstākās izglītības reformēšanā un modernizācijā;

47. vērš uzmanību uz to, ka ir jārod līdzsvars starp augstākās izglītības sistēmām, no vienas puses, un ekonomikas un sabiedrības vajadzībām kopumā, no otras puses, un ka šīs jomas ir jāsaista, izveidojot piemērotas mācību programmas, kas cilvēkiem sniegtu iemaņas un prasmes, kādas būs vajadzīgas nākotnes sabiedrībai un ekonomikai;

48. aicina dalībvalstis, reģionus un vietējās iestādes popularizēt un veicināt sadarbību starp augstskolām, PIA centriem un privāto sektoru, lai sekmētu zinību triādi, proti, pētniecību, izglītību un inovāciju;

49. uzsver, cik svarīgas ir pētniecības un inovācijas finansēšanas programmas, kas ietvertas pētniecības un attīstības pamatprogrammā un kohēzijas politikā, kā arī cik svarīgi ir nodrošināt labāku saskaņošanu ar izglītības pasākumiem; turklāt uzskata, ka veiksmīgai iniciatīvas „Jaunatne kustībā” darbībai ir būtiska pārrobežu sadarbība; tāpēc aicina ieinteresētās personas pilnībā izmantot iespējas, ko nodrošina kohēzijas politikas teritoriālās sadarbības mērķis;

50. uzsver, cik nozīmīgi ir tādi elastīgi izglītības režīmi kā atklātās universitātes un tiešaistes tālākizglītības iespēju plašāka izmantošana, tādējādi visiem jauniešiem sniedzot piekļuvi augstas kvalitātes augstākajai izglītībai un nodrošinot, ka šīs iespējas viņiem netiek atņemtas attāluma vai nepiemērota mācību laika dēļ; uzskata — ņemot vērā jauniešu novēloto iekļūšanu darba tirgū un problēmas saistībā ar sociālās drošības sistēmu noturību, ir ļoti svarīgi radīt piemērotus apstākļus darba un mācību apvienošanai;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

51. mudina augstskolas pietuvināt studiju programmas un savas struktūras darba tirgus konkrētajām vajadzībām, ņemt vērā uzņēmumu vajadzības un ieviest jaunas metodes sadarbībai ar privātajiem un valsts uzņēmumiem, mudinot radīt publiskā un privātā sektora partnerības (PPSP) un iedibinot sponsorēšanu, vienlaikus sekmējot un atbalstot jauniešu uzņēmējdarbību;

52. norāda, ka augstskolām ir jāizstrādā programmas, kas veicinātu studentu uzņēmējdarbību, īstenojot apmācības programmas un izveidojot kontaktpunktus ar finanšu tirgus dalībniekiem, kuri ir ieinteresēti inovatīvu projektu atbalstīšanā;

53. uzsver, cik svarīgi ir veicināt uzņēmējdarbību un palīdzēt jauniešiem dibināt savu uzņēmumu, kā arī veicināt un paplašināt *Erasmus* programmu jaunajiem uzņēmējiem; tāpēc iesaka izglītības iestādēs veikt ES informācijas kampaņu par uzņēmējdarbību, sākuma kapitālu, uzņēmējdarbības uzsācējiem piemērojamiem nodokļiem un pastāvīgu apmācības atbalstu;

54. mudina Komisiju izveidot tādu inovatīvu projektu datubāzi, kuri veicina labās prakses apmaiņu starp projektiem, ko dalībvalstis vai augstskolas jau ir izmēģinājušas un pārbaudījušas, lai izveidotu saikni starp absolventiem un uzņēmumiem un nodrošinātu absolventu tūlītēju piekļuvi darba tirgum;

55. atzīst — ir būtiski, ka studentiem stipendijas nodrošina privāti uzņēmumi;

56. ierosina, lai vispārējās augstskolu kategoriju sistēmas vietā Komisija ieviestu uz informāciju balstītu sistēmu par Eiropas augstskolu programmām, ar ko cita starpā regulāri sniegtu publiskus ziņojumus par studentu nodarbinātības iespējām, ko sniedz katra programma, un par mobilitātes iespējām;

57. mudina Komisiju veikt visu nepieciešamo, lai pabeigtu Eiropas pētniecības telpas izveidi, sniedzot lielāku atbalstu jauno zinātnieku mobilitātei, lai veicinātu Eiropas izcilību pētniecības jomā;

58. uzskata, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, lai stipendiju sistēma, kas nodrošina piekļuvi augstākajai izglītībai, būtu vienlīdz pieejama gan jauniešiem, gan jauniešiem, lai izvairītos no jebkādas nevienlīdzību atkārtotāšanās, īpašu uzmanību pievēršot terciārajai izglītībai;

Profesionālā izglītība un apmācība

59. aicina dalībvalstis modernizēt un palielināt PIA pievilcīgumu un kvalitāti, lai to labāk pielāgotu pašreizējām un nākotnes vajadzībām mainīgajā darba tirgū, kurā līdz 2020. gadam būs vajadzīgas jaunas zināšanas un prasmes, ko apstiprina diplomu, kas ir savstarpēji atzīti visās dalībvalstīs; šajā sakarībā uzsver lielos duālās izglītības sistēmu panākumus attiecīgajās dalībvalstīs;

60. uzsver, ka izglītības sistēmu un arodizglītības pielāgošanai darba tirgus nākotnes prasībām ir izšķiroša nozīme cīņā pret jauniešu bezdarbu, un tāpēc ir labāk jāsagatavo pāreja no skolas, profesionālās izglītības un apmācības vai augstskolas izglītības uz nodarbinātību, un tai ir jānotiek nekavējoties pēc izglītības vai apmācības iegūšanas; uzskata, ka ir jāveicina labāka sadarbība starp izglītības iestādēm, jaunatnes organizācijām, dažādiem darba tirgus sektoriem un darba devējiem, piemēram, dažādu jomu speciālisti varētu lasīt lekcijas vai vadīt seminārus, lai studentus iepazīstinātu ar viņu turpmāko darbu;

61. tāpēc uzsver, cik būtiski ir efektīvi īstenot iniciatīvu „Eiropas jauniešu nodarbinātības garantija” un padarīt to par instrumentu aktīvai iekļaušanai darba tirgū; uzsver, ka dalībvalstis līdz šim nav uzsākušas pārliecinošas saistības, ar kurām ieviest Eiropas jauniešu nodarbinātības garantiju, un aicina dalībvalstis to drīzumā ieviest;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

62. uzskata, ka mobilitāte ir spēcīgs līdzeklis jaunu prasmju iegūšanai, ar ko uzlabot jauniešu prasmes un iemaņas, sekmēt personības izaugsmi un aktīvu pilsoniskumu; uzskata, ka tāpēc ir jāveicina visu jauniešu brīvprātīga mobilitāte vispārējās izglītības un arodizglītības, tālākizglītības un augstākās izglītības sistēmā neatkarīgi no viņu finansiālajām iespējām, sociālās un etniskās izcelsnās, izglītības vai apmācību veida, kurā tie iesaistīti, kā arī no viņu invaliditātes, veselības problēmām vai ģeogrāfiskās atrašanās vietas, un šī mobilitāte ir jāveicina, visā procesā nodrošinot iespēju saņemt profesionālo ievirzi un konsultācijas;

63. uzsver, ka mobilitāte nedrīkst sekmēt sociālo standartu pazemināšanos uzņēmējā valstī; uzsver, cik nozīmīga mobilitātes palielināšanā ir ES iegūto vispārējās izglītības, arodizglītības un universitātes diplomu un tālākizglītības kvalifikāciju savstarpējai atzīšanai;

64. aicina pienācīgi ieviest Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālajai izglītībai un apmācībai (ECVET), Eiropas kvalifikāciju sistēmu (EQF) un Eiropas kredītpunktu pārneses sistēmu (ECTS); skaidri norāda, ka savstarpējā atzīšana jāapstiprina 12 mēnešu laikā pēc kvalifikācijas iegūšanas dienas; norāda, ka Parlamentu regulāri informē, iesniedzot tam mobilitātes rādītāju apkopojumus;

65. uzsver, cik svarīgi ir atbalstīt un padziļināti veicināt mobilitāti PIA jomā, ietverot arī mācekļību, ārzemēs studējošiem PIA studentiem un stažieriem sniedzot informāciju, konsultācijas, profesionālo ievirzi un nodrošinot izmitināšanu; īpaši uzsver, ka ir jāizveido partnerības ar mācību centriem un uzņēmējdarbības organizācijām, lai garantētu augstas kvalitātes mobilitātes iespējas un padarītu tās par izglītības procesa neatņemamu daļu;

66. norāda uz grūtībām, ar kādām nācies saskarties, pārejot no PIA uz augstāko izglītību, un uzsver, ka mācību iestādēm ir jāpielāgojas, lai atvieglinātu šo pāreju;

67. uzsver, ka, nodrošinot jauniešiem zināšanas un prasmes, PIA un augstākā izglītība un apmācība var palielināt jauniešu motivāciju un cerības, kā arī palīdzēt viņiem paaugstināt pašvērtējumu;

Pāreja no izglītības un apmācības uz nodarbinātību

68. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt brīvprātīgo darbu, piemēram, nodrošinot tam stingru likuma pamatu un atzīstot to par darba laiku, tādējādi padarot to par jauniešiem derīgu izvēli, jo īpaši tad, ja viņi ir bezdarbnieki;

69. stingri uzsver, ka jauniešu viegla iekļūšana darba tirgū galvenokārt ir atkarīga no PIA iestāžu un augstskolu modernizācijas, tostarp attiecībā uz mācību programmām, lai nodrošinātu mācību kvalitāti un studiju programmu atbilstību darba tirgus prasībām;

70. uzsver, ka ir svarīgi mācību grafikus padarīt elastīgākus studentiem, kuri jau ir iekļuvuši darba tirgū un vienlaikus vēlas arī studēt;

71. uzsver, ka jauniešiem pēc darba gaitu uzsākšanas ir jānodrošina piekļuve PIA, tādējādi sniedzot viņiem iespēju strādāt un turpināt apmācību, un ka tālākizglītība, mūžizglītības pieeja un profesionālā izaugsme ir jāatbalsta jau no darba gaitu sākuma un dalībvalstis ir jāmudina izveidot neatkarīgas sistēmas konsultāciju sniegšanai par kvalifikācijas celšanu, lai nodrošinātu, ka šāda kvalifikācijas celšana kļūst par normu;

72. uzsver, ka kvalitatīva vispārējā un profesionālā izglītība, kas aptver visas nozares un profesijas, palielina jauniešu nodarbinātības iespējas un uzņēmumiem nodrošina kvalificētus darbiniekus; aicina dalībvalstis izveidot atbilstīgas uzraudzības struktūras, kas nodrošinātu šādas izglītības un apmācības sniegšanu;

73. stingri atbalsta ES mērķi, proti, 40 % jauniešu ir jāpabeidz terciārā vai līdzvērtīga (t. i., augstākā un profesionālā) izglītība;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

74. uzsver, cik svarīgi jauniešiem ir profesionālās ievirzes instrumenti, kas viņiem palīdz izglītības vai profesijas izvēlē, sākot no pamatskolas līdz augstākajiem izglītības un apmācības līmeņiem, un kas jauniešus labāk sagatavo vieglai pārejai uz aktīvu dzīvi; uzskata, ka ir jāveic pasākumi, ar kuriem nostiprināt jauniešu ģimeņu, sociālās vides un viņu apmeklētās skolas nozīmi profesijas izvēlē un darba atrašanās; norāda, ka šā mērķa sasniegšanai daudzus gadījumos jauniešiem profesijas izvēlē un darba uzsākšanā ir vajadzīgs individuāls atbalsts;

75. aicina terciārās izglītības iestādes vajadzības gadījumā studiju programmās iekļaut pienācīgi atalgotas, kvalitatīvas stažēšanās iespējas, lai jaunieši labāk sagatavotos darba gaitām un jo īpaši lai viņi varētu piekļūt darbvietām, kurās nepieciešamas augsta līmeņa kvalifikācijas; norāda, ka šāda stažēšanās nedrīkst aizstāt reālo darbu un ir jāpiedāvā adekvāts atalgojums un sociālā aizsardzība, un uzsver, ka šāda stažēšanās ir jāatzīst darba tirgū; aicina dalībvalstis izstrādāt politiku, kas veicina jauniešu pieņemšanu darbā;

76. aicina Komisiju Eiropas mērogā popularizēt iniciatīvas, ar kurām sociālās drošības nolūkā stažēšanos atzītu par nostrādātu laiku, kā to jau dara dažas dalībvalstis;

77. uzskata, ka ir būtiski atbalstīt jauniešiem paredzētas privātā sektora iniciatīvas, lai sekmētu darbvietu radīšanu un sociālo integrāciju;

78. norāda, ka Eiropas vēsture un Eiropas kultūra ir jāizmanto kā galvenie Eiropas integrācijas padziļināšanas instrumenti;

79. uzskata, ka kvalitatīvas izglītības un apmācības sistēmas var palīdzēt jauniešiem atrast piemērotu darbu, kas attiecīgi paaugstinās viņu pašvērtību uz nākotni un palielinās radošumu un līdz ar to veicinās sabiedrības labklājību;

80. atzīst vietējo un reģionālo iestāžu nozīmi apmācības un mobilitātes jomā; uzskata, ka to zināšanas un pieredze ir jāuzskata par ES darbības papildinājumu; uzsver, ka noteikto mērķu sasniegšanai ES ir jāizstrādā partnerības pieeja, jo īpaši attiecībā ar vietējām un reģionālajām iestādēm;

Jauniešu nodarbinātības situācija

81. uzsver, ka jauniešu nodarbinātības situācija ir atkarīga no vispārējās ekonomikas politikas; mudina dalībvalstis pievērsties ieguldīšanai un darbvietu radīšanai; norāda, ka taupības pasākumi, kas, piemēram, saistīti ar finansējuma samazināšanu izglītības sistēmai un darbvietu radīšanai, nepalīdzēs jauniešiem un ilgtermiņā tie var kaitēt sabiedrībai un ekonomikai;

82. uzsver, ka ir jāizveido ciešas saiknes starp pamatiniciatīvām, kuru mērķis ir novērst bezdarbu, tādām kā „Jaunatne kustībā” un „Jaunas iemaņas jaunām darba vietām”; uzskata, ka sociālie partneri, uzņēmējdarbības pārstāvji, vietējās un reģionālās pašvaldības un jaunatnes organizācijas ir jāiesaista ilgtspējīgas stratēģijas izstrādē jauniešu bezdarba samazināšanai, ar ko jānodrošina ES mēroga savstarpēja to prasmju oficiāla atzīšana un sertifikācija, kuras saskaņā ar ES Eiropas kvalifikāciju sistēmu (EQF) apstiprina formālas un neformālas kvalifikācijas, kas iegūtas formālā, neformālā un informālā apmācībā;

83. uzsver, ka ekonomikas un finanšu krīzes izraisītais jauniešu bezdarbs — kura iemesli saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas viedokli nebūt nav ienākumi un ar algu nesaistīto darbaspēka izmaksu līmeņi, līdzdalības tiesības un sociālās drošības standarti, — ir kļuvis par būtisku problēmu visā ES un līdz šim nav pietiekami risināts ES un dalībvalstīs; uzsver, ka bezdarbs jaunībā pakļauj personu ļoti lielum nabadzības riskam ilgtermiņā; uzsver, ka ir jārada kvalitatīvas darbvietas, lai novērstu jauniešu nonācšanu nabadzīgo darba ņēmēju kategorijā;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

84. uzsver, ka visos darba un prakses līgumos jau no to noslēgšanas brīža jābūt paredzētām sociālajām tiesībām; noraida ikvienu priekšlikumu, ar ko atkāpjas no šā principa; uzsver, ka nedrīkst sāisināt uzteikuma termiņu, kolektīvajos līgumos un tiesību normās paredzētie noteikumi ir jāpiemēro tāpat kā attiecībā uz pastāvīgajiem darbiniekiem un līdzdalības tiesībām un biedrošanās brīvībai jābūt neierobežotām, sākot no pirmās darba dienas;

85. aicina izveidot ES regulējumu, ar ko tiesības un aizsardzības noteikumus attiecībā uz netipiskiem darba veidiem un pagaidu darbu nosaka tā, lai tiktu ievērots subsidiaritātes princips;

86. uzsver, ka jaunieši ir jāaizsargā no diskriminācijas darbavietā, jo īpaši viņu vecuma un profesionālās pieredzes dēļ, efektīvi īstenojot Direktīvu 2000/78/EK; aicina visas dalībvalstis izstrādāt valsts stratēģiju jauniešu bezdarba problēmas risināšanai;

87. uzsver, ka jauniešiem galvenokārt rūp neatkarība, piekļuve veselības aprūpei un pienācīgs mājoklis par pieņemamu cenu, vienlaikus spējot mācīties, strādāt un pilnveidoties; tāpēc aicina dalībvalstis izskaust ar vecumu saistīto diskrimināciju attiecībā uz piekļuvi sociālās labklājības shēmām;

88. atkārtoti norāda, cik svarīgi ir izvirzīt konkrētus un pārbaudāmus mērķus, kam piešķirts atbilstīgs finansējums, lai varētu īstenot stratēģijas „Eiropa 2020” integrētās pamatnostādnes jauniešu bezdarba samazināšanai; tāpēc uzsver, ka dalībvalstīm nacionālajās reformu programmās ir jāaņem līdz 2014. gadam par 10 % palielināt to jauniešu nodarbinātību, kuri ir vecumā no 15 līdz 25 gadiem, un līdz 2020. gadam līdz 75 % paaugstināt jauniešu nodarbinātības rādītāju (attiecībā uz jauniešiem, kuri nav iesaistīti mācībās);

89. norāda — tā kā apmēram 35 % no visām darbavietām, kas kļūs pieejamas no šā brīža līdz 2020. gadam, būs nepieciešama augsta kvalifikācija un pielāgošanās un inovācijas spējas, ir intensīvi jācenšas palielināt to cilvēku skaitu vecumā no 30 līdz 34 gadiem, kuriem ir akadēmiskais grāds vai līdzvērtīga kvalifikācija, panākot, ka viņu īpatsvars sasniedz vismaz 40 %;

90. atzīst, ka dalībvalstis atbild par integrēto pamatnostādņu īstenošanu, savukārt Komisijai ir jāatbalsta un jāuzrauga pasākumi valstu mērogā, piemērojot atvērtās koordinācijas metodi (AKM); uzskata, ka ir jāuzrauga mērķgrupas un rādītāji, ko iniciatīvā ierosinājusi Komisija, un ka īstenošanas gaitā panāktā attīstība ir jāizmēra ar skaidriem rādītājiem;

91. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, lai sniegtu iespējami daudz informācijas, izvēles iespēju un apmācību, kas jauniešiem palīdzētu realizēt viņu potenciālu, taču stingri uzskata, ka to katrā dalībvalstī vislabāk paveiktu cilvēki vietējā līmenī, kuri strādā uz vietas;

92. uzskata, ka ir jāturpina pilnveidot kvalitatīvi profesionālās izaugsmes un ievirzes pakalpojumi; uzsver, cik svarīgi ir sociālos partnerus iesaistīt šo pakalpojumu izstrādē, organizēšanā, sniegšanā un finansēšanā, lai nodrošinātu atbilstību darba tirgum un efektivitāti;

93. uzsver — uzņēmumu sociālās atbildības kontekstā ir svarīgi palīdzēt jauniešiem izdarīt pareizu profesijas izvēli, ņemot vērā gan valsts, gan Eiropas darba tirgus vajadzības, un norāda, ka šādas iniciatīvas varētu papildināt prakse darba vietā;

94. uzskata, ka profesijas izvēles iespējas joprojām lielā mērā ir saistītas ar dzimumu un ka šis faktors palielina dzimumu nelīdztiesību; uzsver, ka tas ietekmē gan sieviešu bezdarbu, gan nabadzību; uzsver, ka šāda diskriminācija dzimuma dēļ ir jānovērš;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

95. uzsver, ka ir jāveic pasākumi, lai sniegtu visaptverošu pārskatu par iespējamiem izglītības un apmācības veidiem un profesijas izvēli pēc izglītības iegūšanas, piemēram, ar līdztiesības konsultantu atbalstu, un ka ir jācenšas sniegt atbalstu, lai jau agrīnā vecumā meitenēm veidotos interese par eksaktiem priekšmetiem (matemātiku, informātiku, dabaszinātnēm un tehnoloģiju) un par jomām, kurām ir stratēģiska nozīme profesionālās attīstības ziņā, savukārt zēni ir jāieinteresē par profesijām, kas saistītas ar izglītību, aprūpi un sociālajiem pakalpojumiem;

96. ņemot vērā, ka nākotnē pietrūks kvalificētu darbinieku, uzsver, ka ir jāveic īpaši pasākumi, lai palielinātu meiteņu un sieviešu potenciālu, jo īpaši īstenojot konkrētas atbalsta programmas, kas veicina meiteņu sagatavošanu zinātniskām un tehniskām profesijām;

97. atzinīgi vērtē to, ka aizvien pieaug EIB nozīme studentu finansēšanas programmu noteikšanā un jauniešu atbalstīšanā sava uzņēmuma izveidei; uzskata, ka EIB nozīmei jābūt vēl lielākai, mērķtiecīgi ieguldot dalībvalstu nozarēs ar augstu pievienoto vērtību un jo īpaši tādos uzņēmumos, kas īpaši cenšas pieņemt darbā jauniešus un sniegt viņiem kvalitatīvu apmācību;

98. uzsver, ka jaunieši, kuriem sākotnēji ir sliktākas izredzes dzīvē, un jo īpaši NEET grupa („Not in Employment, Education or Training”), t. i., jaunieši, kuri nedz strādā, nedz mācās vai apgūst arodu, ir jāatbalsta vai pat jānodrošina viņiem darbaudzināšana nolūkā noteikt viņu individuālās vajadzības, un uzmanību jāpievērš tam, lai uzlabotu viņu iekļaušanos darba tirgū un dotu pieeju kvalitatīvām darbavietām;

99. uzskata, ka bezmaksas, valsts finansētas mācekļu vietas un standartizēta apmācības atbalsta sistēma var būt iedarbīgs instruments īpaši nelabvēlīgā situācijā esošu jauniešu integrācijai darba tirgū;

100. tomēr uzsver, ka izšķiroša nozīme ir pirmajai iekļūšanai darba tirgū un ka jebkuru integrācijas pasākumu mērķim jābūt tradicionālā darba tirgus pieejamībai jau agrīnā posmā, to veicinot ar atbalsta pasākumiem un galveno uzmanību pievēršot individuālu personu vajadzībām;

101. uzsver, ka nabadzīgiem jauniešiem finansiālu un valodas barjeru un atsevišķos gadījumos arī diskriminācijas dēļ ir sevišķi grūti gūt pieredzi ārpusē; ir pārliecināts, ka ar finanšu atbalstu jo īpaši ir jārisina visnelabvēlīgākajā situācijā esošo jauniešu vajadzības;

102. uzsver, cik būtiski ir radīt nodarbinātības iespējas jauniešiem ar invaliditāti, izveidojot atbilstoši pielāgotas apmācības programmas, un mudināt šai svarīgajai jauniešu grupai nodrošināt vairāk subsīdētu darbvieta, lai viņiem palīdzētu integrēties un realizēt savu potenciālu sabiedrībā;

103. aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt informācijas kampaņas par izglītības un apmācības iespējām jauniešiem ar invaliditāti, piemēram, realizēt prasmju apmaiņas projektu, ko izstrādājis Eiropas Invalidu forums un *Erasmus* studentu tīkls;

104. uzsver, ka *Eurofound* 2009.–2012. gada darba programma ietver īpašu projektu „Jauniešu ar invaliditāti vai veselības problēmām aktīva iekļaušana”, un norāda uz izšķirošo nozīmi, kādā ir apmācības centriem, kuri sniedz sociālo un profesionālo prasmju apmācību jauniešiem ar invaliditāti un jauniešiem, kuri uzauguši aprūpes iestādēs; prasa vajadzības gadījumā atbalstīt šo apmācības centru pilnveidošanu un izmantošanu;

105. uzsver, ka ir jāveic pasākumi, lai valstu un Eiropas līmenī pilnībā noskaidrotu situāciju, kādā atrodas jaunieši, kuri nedz strādā, nedz mācās vai apgūst arodu; aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm apzināt jauniešu atstumtības iemeslus un ieteicamos pasākumus viņu reintegrācijai un šīs problēmas izskaušanai, nākamā 10 gadu laikā sasniedzot attiecīgos mērķus Eiropas darbaspēka nodarbinātības un konkurētspējas jomā un samazinot to personu skaitu, kuras priekšlaicīgi pārtrauc mācības;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

106. uzsver, ka stažēšanās ir piemērots palīg līdzeklis pareizās profesijas izvēlē ikvienā darba meklēšanas posmā, un atkārtoti vērš uzmanību uz to, ka ir jānosaka minimālie stažēšanās standarti, piemēram, attiecībā uz ienākumiem un sociālajām tiesībām, ietverot sociālo aizsardzību un sociālās drošības noteikumus, nolūkā uzlabot stažēšanās kvalitāti un nodrošināt tās izglītojošo vērtību;

107. atkārtoti pauž uzskatu, ka stažēšanās nedrīkst aizvietot faktiskās darba vietas un ir stingri jāierobežo tās ilgums; uzsver — lai novērstu stažieru izmantošanu, steidzami ir vajadzīga juridiski saistoša Eiropas kvalitātes sistēma attiecībā uz stažēšanos, aptverot visu veidu izglītību un apmācību, un Komisijai ir jāiesniedz rīcības plāns kopā ar grafiku, ietverot īsu šīs kvalitātes sistēmas īstenošanas izklāstu;

108. atzinīgi vērtē iniciatīvu „Tava pirmā EURES darba vieta” profesionālās mobilitātes veicināšanai, kas ir cieši jāsaista ar Eiropas brīvo darba vietu uzraudzības sistēmu, lai darba ņēmēji un darba devēji iegūtu visaptverošu un pārredzamu pārskatu par ES darba tirgu un brīvās darba vietas iespējami drīz varētu aizpildīt ar piemērotiem darbiniekiem; tomēr norāda, ka tas nedrīkst izraisīt intelektuālā darbaspēka aizplūdi no dažām ES daļām;

109. uzsver, ka sevišķi būtiski jauniešu bezdarba novēršanas un integrējošas izaugsmes atbalsta elementi ir ES koordinēti aktīvie darba tirgus pasākumi, piemēram, publiski finansētas nodarbinātības programmas jauniešiem un jaunu, ilgtspējīgu un kvalitatīvu darbvietu (ar pienācīgu samaksu) un jaunu uzņēmumu radīšana, kā arī uzņēmējdarbības kultūras veicināšana skolās, jaunu iniciatīvu stimuli, tehniska palīdzība uzņēmējdarbības sākšanai, administratīvā vienkāršošana straujākai formalitāšu nokārtošanai, vietējo dienestu tīkli pārvaldības atvieglošanai un saiknes ar universitātēm un pētniecības centriem nolūkā sekmēt produktu un procesu inovāciju, brīvprātīgā darba atzīšana par profesionālo pieredzi un uzņēmējdarbības veicināšana;

110. uzsver neformālās un informālās apmācības un izglītības un brīvprātīgā darba nozīmi jauniešu pilnveidošanā; uzsver, ka iegūtās prasmes ne tikai nodrošina jauniešiem izdevību iekļauties darba dzīvē, bet arī dod iespēju aktīvi iesaistīties sabiedrībā un uzņemties atbildību par savu dzīvi;

111. uzsver, ka iniciatīvas „Jaunatne kustībā” galīgais mērķis ir ne tikai Eiropas izglītības sistēmu uzlabošana un jauniešu nodarbinātības palielināšana, bet arī tādas sociālās vides radīšana, kurā visi jaunieši spēj īstenot savu potenciālu un vēlmes;

*

* *

112. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Bērnu agrīnā izglītošana

P7_TA(2011)0231

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par bērnu agrīno izglītošanu Eiropas Savienībā (2010/2159(INI))

(2012/C 377 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 165. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 14. pantu,

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām, jo īpaši tās 3., 18. un 29. pantu,
 - ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmumu Nr. 1720/2006/EK, ar ko izveido rīcības programmu mūžizglītības jomā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Agrīnā pirmsskolas izglītība un aprūpe. Kā mūsu bērniem nodrošināt vislabākos priekšnoteikumus nākotnei” (COM(2011)0066),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „Efektivitāte un vienlīdzīgums Eiropas izglītības un apmācības sistēmās” (COM(2006)0481),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 20. janvāra atzinumu par aprūpi un izglītību agrā bērnībā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. maija secinājumus par izglītības un apmācības sociālo dimensiju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 26. novembra secinājumus par migrantu izcelsmes bērnu izglītību ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. maija secinājumus par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā („ET 2020”) ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2008. gada 21. novembra secinājumus par jauniešu sagatavošanu 21. gadsimtam — sagatavot jauniešus 21. gadsimtam — programma Eiropas sadarbībai skolu jomā ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Barselonas sanāksmē 2002. gada 15. un 16. martā pieņemtos secinājumus,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 23. septembra rezolūciju par skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošanu ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par daudzvalodību — Eiropas priekšrocību un kopīgu apņemšanos ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A7-0099/2011),
- A. tā kā bērnu agrīnā izglītošana ir pamats viņu sekmīgai mūžizglītībai, kas ir priekšnoteikums stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai;
- B. tā kā bērni agrīnā bērnībā ir īpaši zinātkāri, ar labām uztveres spējām un vēlas mācīties un tā kā šajā posmā izveidojas tādas svarīgas prasmes kā runasspēja un spēja izteikties, kā arī sociālās prasmes; tā kā šajā vecumā tiek likti pamati bērna turpmākajai izaugsmei izglītības un profesionālajā jomā;

⁽¹⁾ OV L 327, 24.11.2006., 45. lpp.

⁽²⁾ OV C 339, 14.12.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 135, 26.5.2010., 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 301, 11.12.2009., 5. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 319, 13.12.2008., 20. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 12. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 59. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- C. tā kā Eiropas Savienībā agrīnās bērnības izglītība un aprūpe (ABIA) tiek sniegta dažādos veidos un atšķirīgā kvalitātē, kas ir ārkārtīgi atkarīga no valstu un reģionu kultūras vērtībām un jēdziena „bērnība” izpratnes;
- D. tā kā pastāv nepārprotama saikne starp nākšanu no nabadzīgas un sociāli neaizsargātas vides un nepietiekamu izglītības iegūšanu un tā kā konstatēts, ka ģimenēm no šādas vides piekļuve ABIA pakalpojumiem sniedz vislielāko labumu; tā kā šīs sociāli neaizsargātas grupas mazāk cenšas piekļūt ABIA pakalpojumiem to nepieejamības un izmaksu dēļ;
- E. tā kā ABIA tiek pievērsta mazāka uzmanība un tajā tiek ieguldīts mazāk nekā citos izglītības posmos, lai gan nepārprotami pierādīts, ka ieguldījumiem šā posma izglītībā ir labi rezultāti;
- F. tā kā ABIA mērķus bieži vien nosaka pieprasījums darba tirgū, pārāk lielu uzmanību pievēršot vajadzībai palielināt nodarbināto sieviešu skaitu un nepietiekami ņemot vērā bērna vajadzības un intereses;
- G. tā kā daudzām mājāsaimniecībām ir ļoti grūti ģimenes pienākumus saskaņot ar darba slodzi, un šādu situāciju radījušas pašreizējās izmaiņas darba tirgū, tādas kā nestandarta un elastīga darbalaika uzspiešana darba ņēmējiem un nestabilu darba attiecību pieaugums;
- H. tā kā pastāv tieša saikne starp vecāku un bērnu labklājību un kvantitatīvo un kvalitatīvo piedāvājumu attiecībā uz agrīnā bērnībā pieejamām aprūpes iestādēm;
- I. tā kā bērnu aprūpe tradicionāli tikusi uzskatīta par dabisku sievietes pienākumu, kā rezultātā ABIA jomā pārsvarā strādā sievietes;
- J. tā kā dalībvalstu un dažādo pakalpojumu sniedzēju nodarbinātā personāla kvalifikācija ir ļoti atšķirīga un tā kā vairākumā dalībvalstu pirmsskolas izglītības sniedzējiem nav izvirzīta prasība pieņemt darbā personālu ar specializētu kvalifikāciju;
- K. tā kā mazgadīgu bērnu izglītības joma ES mērogā ir ļoti maz pētīta, līdz ar to nav informācijas par ABIA politikas izstrādi un īstenošanu visā Eiropas Savienībā,

Uz bērnu orientēta pieeja

1. atzinīgi vērtē šādus Eiropadomes Barselonas sanāksmē izvirzītos mērķus: līdz 2010. gadam nodrošināt bērnu aprūpi vismaz 90 % bērnu vecumā no 3 gadiem līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu, kuri jaunāki par 3 gadiem; tomēr uzskata, ka Padomei un Komisijai ir jāpārskata un jāatjaunina šie mērķi, ABIA politikas centrā izvirzot bērna vajadzības un intereses;
2. atzīst, ka stratēģijas „Eiropa 2020” (tās mērķis ir izveidot integrētu sabiedrību, palielinot nodarbinātību, pazeminot mācību priekšlaicīgas pamešanas rādītājus un samazinot nabadzību) īstenošana būs sekmīga vienīgi tad, ja visiem bērniem būs nodrošināts pienācīgs dzīves sākums;
3. norāda, ka agrīnā bērnība ir izšķirošs posms, kurā notiek kognitīvā, sensorā un motoriskā attīstība, afektīvā un personības attīstība, kā arī tiek apgūta valoda, un šis posms arī veido mūžizglītības pamatu; atzīst, ka ABIA atbalsta veselīgu bērna garīgo un fizisko attīstību, sniedzot iespēju kļūt par līdzsvarotākām personām; tāpēc iesaka dalībvalstīm apsvērt iespēju ieviest obligātu prasību, ka pirms skolas gaitu uzsākšanas ir jāpavada viens gads bērnudārzā;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

4. uzsver, ka agrīnai radināšanai pie veselīga dzīvesveida, piemēram, pie veselīgiem uztura paradumiem un atbilstīgām un līdzsvarotām fiziskām aktivitātēm, ir liela ietekme uz fizisko un garīgo attīstību un tas var būt izšķirošais faktors, kas nosaka veselības stāvokli visas dzīves garumā; brīdina, ka bērnus nevajadzētu pārāk agri iesaistīt noteiktās, uz rezultātiem orientētās intensīvās sporta aktivitātēs;
5. atkārtoti vērš uzmanību uz to, cik liela nozīme visu veidu zināšanu apguvē ir agrīnai izglītošanai, jo īpaši attiecībā uz valodām, daudzvalodību un valodu daudzveidību;
6. atbalsta tādu inovatīvu pedagoģisko modeļu kā, piemēram, daudzvalodu silītes un pirmsskolas iestādes, ieviešanu un saglabāšanu valodu mācīšanā, kas atbilst 2002. gadā izvirzītajiem Barselonas mērķiem un kas ietver reģionālo, mazākumtautību un kaimiņvalstu valodu apguvi;
7. vērš uzmanību uz tādu izglītības iestāžu (pēcstundu iestāžu) izveidi un attīstību, kurās pieskata bērnus pēc tam, kad viņiem beigušās nodarbības pirmsskolas iestādēs;
8. uzsver, ka papildus izglītības un aprūpes saņemšanai visi bērni ir tiesīgi atpūsties, pavadīt brīvo laiku un rotaļāties;

Vispārēja ABIA nodrošināšana

9. norāda, ka atbilstīgi Padomes 2009. gada 12. maija secinājumiem izglītības nepietiekamība ir jārisina, nodrošinot ļoti kvalitatīvu agrīnās bērnības izglītību un mērķtiecīgu atbalstu, kā arī veicinot integrējošu izglītību;
10. atzīst — lai gan sociāli neaizsargātas grupas var saņemt papildu palīdzību, ideālā gadījumā ABIA jābūt pieejamai visiem vecākiem un bērniem neatkarīgi no viņu sociālās piederības vai finansiālā stāvokļa;
11. uzsver, ka vajadzības gadījumā bērniem ar invaliditāti ir jāsaņem vispārējie ABIA pakalpojumi un ka attiecīgos gadījumos šiem bērniem papildus ir jāpiedāvā speciālista palīdzība;
12. aicina dalībvalstis steidzami īstenot ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām;
13. uzsver, ka attiecībā uz pirmsskolas programmām un ar tām saistīto praksi dalībvalstīm ir jāļauj īstenot plurālistisku pieeju;

Vecāku iesaistīšana

14. uzsver, ka mātes un tēvi ir vienlīdzīgi ABIA sadarbības partneri; atzīst, ka ABIA pakalpojumiem jābūt brīvi pieejamiem, iesaistot visu personālu, vecākus un, ja iespējams, arī pašus bērnus;
15. uzsver, ka pietiekami ilgu maternitātes un paternitātes atvaļinājumu nodrošināšana un efektīvas un elastīgas darba tirgus politikas īstenošana ir būtiski efektīvas ABIA politikas elementi;
16. mudina dalībvalstis ieguldīt vecāku izglītības programmās un vajadzības gadījumā nodrošināt citu veidu palīdzību, piemēram, mājaprūpes pakalpojumus vecākiem, kuriem vajadzīga papildu palīdzība; turklāt uzskata, ka ir jānodrošina, lai vecāki siltēs uz vietas saņemtu bezmaksas un viegli pieejamus konsultāciju pakalpojumus;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

17. uzsver, ka kultūras aktivitātes paplašina bērnu redzesloku, sekmē dialogu starp dažādām kultūrām un rada atvērtības un iecietības gaisotni; šajā sakarībā vēlreiz norāda, ka ir svarīgi, lai personāls, kas strādā ar bērniem un viņus aprūpē, rīkotu starpkultūru pasākumus ar bērniem un viņu vecākiem;

18. norāda, ka joprojām visās dalībvalstīs to vecāku bērniem, kuriem nav legāla rezidenta statuss, netiek nodrošināta piekļuve bērnu agrīnai izglītošanai;

19. aicina dalībvalstis to vecāku bērniem, kuri ir patvēruma meklētāji, bēgļi un personas, kas ieguvušas alternatīvu statusu vai tiesības valstī uzturēties humanitāru iemeslu dēļ, nodrošināt piekļuvi agrīnai izglītošanai, lai šiem bērniem jau no paša sākuma nesamazinātu izredzes gūt panākumus dzīvē;

Pakalpojumu labāka integrēšana

20. mudina dalībvalstis integrēt ABIA pakalpojumus, sniedzot atbalstu to attīstībai un ar tiem saistītām darbībām un nodrošinot labāku sadarbību un koordināciju starp dažādām iestādēm un ministrijām, kas izstrādā agrīnās bērnības posma politiku un programmas;

21. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka ABIA pakalpojumi ir pietiekami autonomi, lai saglabātu to unikalitāti un radošumu bērniem labvēlīgu risinājumu meklēšanā;

22. uzsver, cik nozīmīgi ir inovatīvi ABIA pakalpojumi, kas ir vietēja mēroga un kas apvieno kopienas locekļus no veselības, sociālās aprūpes, izglītības, kultūras un citām nozarēm;

23. aicina dalībvalstis, veidojot sinerģiju ar vietējām iestādēm un bezpeļņas organizācijām, veicināt un finansēt pasākumus un projektus, ar kuriem mazaizsargātu sociālo grupu bērniem sniegtu ABIA pakalpojumus, kā arī aicina uzraudzīt un izvērtēt minētos pasākumus;

24. atzīst, ka ir jāņem vērā ģimeņu atšķirīgo dzīves apstākļu daudzveidība un līdz ar to — atšķirīgās vajadzības, un sagaida, ka tiks nodrošināti daudzpusīgi, elastīgi un inovatīvi agrīnās bērnības izglītības un aprūpes pakalpojumi;

25. prasa izstrādāt Eiropas mēroga ABIA pakalpojumu sistēmu, kurā ņemta vērā dalībvalstu kultūras daudzveidība un uzsvērti kopīgie mērķi un vērtības;

Ekonomiskie ieguvumi

26. uzsver, ka pat pašreizējos nestabilas ekonomikas apstākļos nedrīkst atteikties no lielākiem ieguldījumiem ABIA pakalpojumos; uzsver, ka dalībvalstīm ir jānodrošina pienācīgi līdzekļi ABIA pakalpojumu sniegšanai;

27. apstiprina — ir pierādīts, ka ieguldījumi ABIA vēlākā posmā sniedz ekonomiskus un sociālus ieguvumus, tādus kā lielākas nodokļu iemaksas, ko nodrošina kvalificētāks darbaspēks, kā arī mazākus veselības izdevumus nākotnē, zemākus noziedzības rādītājus un mazāku antisociālas uzvedības gadījumu skaitu; uzsver, ka profilakse ir efektīvāka un rentablāka nekā seku novēršana vēlākā posmā;

28. atzīst, ka augstvērtīga agrīnā izglītošana var mazināt mācību priekšlaicīgu pamešanu, izskaust izglītības trūkumu bērniem no mazaizsargātām sociālām un kultūras grupām un mazināt šo faktoru radīto sociālo nevienlīdzību, un norāda, ka visi uzskaitītie faktori ietekmē sabiedrību kopumā; norāda, ka īpašam riskam ir pakļauti jaunieši no sociāli neaizsargātām grupām;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

29. uzsver, ka kvalitatīvi ABIA pakalpojumi papildina un nevis aizstāj stabilu labklājības sistēmu, apvienojot daudzveidīgus nabadzības izskaušanas instrumentus; aicina dalībvalstis risināt sabiedrības nabadzības jautājumus;

Personāls un pakalpojumu kvalitāte

30. uzsver, ka pirmsskolas periods ir visnozīmīgākais bērna emocionālās un sociālās attīstības laiks un ka tāpēc personālam, kas strādā ar pirmsskolas vecuma bērniem, ir jābūt pienācīgi kvalificētam; uzsver, ka, pieņemot darbā personālu, vislielākā uzmanība jāpievērš tam, lai bērnam tiktu nodrošināta labklājība un drošība;

31. norāda, ka agrīnās izglītības programmu labvēlīgo ietekmi ilgtermiņā saglabāt iespējams tikai tad, ja pēc šīm programmām tiek sniegta kvalitatīva pamatskolas un vidējā izglītība;

32. atzīst, ka darbā ar maziem bērniem kvalificēts un labi apmācīts personāls ārkārtīgi ietekmē ABIA pakalpojumu kvalitāti, un līdz ar to aicina dalībvalstis paaugstināt profesionālos standartus, attiecinot uz ABIA jomā nodarbinātām personām prasību par atzītu kvalifikāciju; norāda, ka kvalitāti var ietekmēt arī citi faktori, tostarp darbinieku un bērnu skaita attiecība, grupu lielums un programmu saturs;

33. atzīst, ka ABIA pedagogiem un pamatzglītības skolotājiem ir jādibina ciešāki sakari un jāapmainās ar darba paņēmieniem, galveno uzmanību pievēršot mācību metožu nepārtrauktībai;

34. aicina dalībvalstis izstrādāt mehānismus, ar kuriem izvērtēt ABIA sniegšanu un nodrošināt kvalitātes standartu ievērošanu nolūkā uzlabot ABIA pakalpojumus;

35. saistībā ar Eiropas kvalifikāciju sistēmas (EKS) īstenošanu aicina ņemt vērā izglītības kvalitāti un līdz ar to — apmācības rezultātus; aicina dalībvalstis ABIA jomā nodarbinātajiem nodrošināt tālākapmācību, lai uzlabotu un atjauninātu viņu speciālās prasmes;

36. mudina dalībvalstis nodrošināt, lai visam kvalificētajam ABIA personālam ideālā gadījumā tiktu maksāta tāda pati alga kā pamatzglītības skolotājiem;

37. aicina dalībvalstis aprūpes darbam raksturīgo dzimumu sadalījuma problēmu risināt, īstenojot politiku, kuras mērķis ir palielināt vīriešu skaitu ABIA mācībās;

Pētniecība un apmaiņa ar labāko praksi

38. norāda — lai gan dažās dalībvalstīs par mazgadīgu bērnu apmācību ir vākti empīriski dati (kurus cita starpā apkopējušas tādas struktūras kā Nacionālā Mazgadīgo bērnu izglītības asociācija, UNICEF, Starptautiskais Agrīnās izglītības vēstnesis un ESAO), joprojām trūkst dziļākas izpratnes par bērnu attīstību agrīnās izglītības posmā; tādēļ aicina visā ES veikt turpmākus apsekojumus un pētniecību un ES mērogā apmaiņties ar iegūtajiem rezultātiem, ņemot vērā dalībvalstu kultūras daudzveidību;

39. pauž nožēlu, ka nepietiekami tiek izmantots ES struktūrfondu finansējums un tādas programmas kā, piemēram, *Comenius*, kas pedagogiem ļauj piedalīties ES mēroga pieredzes apmaiņā; aicina dalībvalstis palielināt ABIA pedagogu informētību par šādām programmām un fondiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

40. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu veicināt labas politikas un prakses apzināšanos un apmaiņu, izmantojot atvērtās koordinācijas metodi, kā norādīts Komisijas paziņojumā par ABIA, un iesaka dalībvalstīm sadarboties un apmainīties ar labāko praksi, lai uzlabotu pašreizējās ABIA programmas;

*

* *

41. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

ES un Mauritānijas partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē

P7_TA(2011)0232

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par ES un Mauritānijas partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē

(2012/C 377 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā LESD 208. un 218. pantu,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvenciju,
 - ņemot vērā Padomes 2006. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1801/2006, lai noslēgtu Partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Mauritānijas Islāma Republiku ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā to, ka 2010. gada novembrī Zivsaimniecības komitejas pārstāvji apmeklēja Mauritāniju,
 - ņemot vērā mutisko jautājumu Komisijai par ES un Mauritānijas Islāma Republikas partnerattiecību nolīgumam zivsaimniecības nozarē pievienotā protokola atjaunošanu (O-000038/2011 – B7-0018/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā pašreizējais protokols, kas pievienots ar Mauritānijas Islāma Republiku noslēgtajam partnerattiecību nolīgumam zivsaimniecības nozarē (PNZN), zaudē spēku 2012. gada 31. jūlijā un Eiropas Komisija ir paredzējusi uzsākt sarunas par tā atjaunošanu, un Padome ir piešķirusi tam nepieciešamās pilnvaras;
- B. tā kā ar Mauritāniju noslēgtais partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības jomā paredz, ka četru gadu laikā finansiālā ieguldījuma apmērs būs EUR 305 miljoni, tādēļ tas būs Mauritānijai svarīgs starptautisks nolīgums, jo ES maksājumi un licenču maksas veido aptuveni vienu trešdaļu no valsts kopējiem ieņēmumiem;
- C. tā kā zivsaimniecības nozare ir ļoti svarīga Mauritānijas ekonomikas sastāvdaļa, tā kā tā nodrošina 10 % no IKP un veido 35 % līdz 50 % no šīs valsts eksporta, un valsts budžets no tās gūst 29 % ieņēmumu;
- D. tā kā Mauritānija ir viena no nabadzīgākajām Āfrikas valstīm, kura ierindota kategorijā „Lielu parādu apgrūtināta nabadzīga valsts” (LPANV), un ir finansiāli atkarīga no ārvalstu palīdzības, turklāt tās politiskā situācija ir nestabila;

⁽¹⁾ OV L 343, 8.12.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- E. tā kā sadarbības pamatā ir jābūt savstarpējai ieinteresētībai un gan kopīgi, gan atsevišķi īstenoto iniciatīvu un pasākumu komplementaritātei, kas nodrošina konsekventu politiku;
 - F. tā kā, nesen apmeklējot Mauritāniju, Zivsaimniecības komitejai neizdevās precizēt vairākus svarīgus jautājumus saistībā ar šīs valsts zivsaimniecības politiku, tai skaitā informāciju par zivju krājumu stāvokli un Mauritānijas un citu valstu flošu veikto zvejas apjomu;
 - G. tā kā saskaņā ar ANO Jūras tiesību konvencijas 61. un 62. pantu zivsaimniecības ir jāpārvalda tā, lai „saglabātu vai atjaunotu zvejojamo sugu populācijas tādā līmenī, lai nodrošinātu maksimāli noturīgu nozveju, ko nosaka, ņemot vērā atbilstošus ekoloģiskos un ekonomiskos faktoros”;
 - H. tā kā PNZN ir veicinājis pārāk intensīvu dažu sugu, īpaši astoņkāju, zveju, tādēļ ir samazinājušās zvejas iespējas Mauritānijas zvejniekiem un tā kā ES uzņēmēji ir konkurētspējīgāki, jo ES zvejas kuģiem ir subsīdētas piekļuves maksas;
 - I. tā kā ar jauno protokolu saistītajās sarunās par zvejas iespējām ir būtiski svarīgi ņemt vērā Mauritānijas attiecības ar trešām valstīm, kuras arī zvejo ekskluzīvajā ekonomikas zonā (EEZ), pamatojoties uz divpusējiem vai individuāliem nolīgumiem;
 - J. tā kā LESD 218. pantā paredzēti precīzi apstākļi, kādos Parlaments jāiesaista lēmumu par zivsaimniecības nolīgumiem pieņemšanā, un tā kā saistībā ar tiem Parlaments vēlas iesaistīties šajā procesā, norādot savas prioritātes attiecībā uz apspriežamajiem protokoliem;
 - K. tā kā pamatnolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām II pielikums reglamentē, kā Komisija nodod Parlamentam II pielikuma 1. punkta 2. daļā definēto konfidenciālo informāciju saistībā ar Parlamenta prerogatīvu un kompetenču īstenošanu; tā kā abām iestādēm ir jādarbojas, ievērojot savstarpējo lojālas sadarbības pienākumu pilnīgas savstarpējas uzticēšanās gaisotnē un strikti ievērojot attiecīgos Līguma noteikumus;
 - L. tā kā, ņemto vērā vāji attīstīto Mauritānijas zivsaimniecības nozari, ka arī to, ka, izņemot Nuadību, nav citu lielu izkraušanas ostu, šai valstij nav pieejama tā pievienotā vērtība, ko tā gūtu, ja pati apsaimniekotu savus zivsaimniecības resursus (tostarp ja tā pati nodrošinātu pārstrādi un pārdošanu);
 - M. tā kā šādi Mauritānijas zivsaimniecības nozares atbalsta veidi nav īstenoti apmierinoši: neliela apjoma tradicionālās piekrastes zvejas un ar zveju saistītās ražošanas modernizācija un attīstība; ostu infrastruktūras attīstīšana un labāku apstākļu nodrošināšana loma izkraušanai; akvakultūras projektu attīstīšana; labāka uzraudzība un pārraudzība jūrā,
1. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu sākt sarunas par protokola atjaunošanu starp ES un Mauritānijas Islāma Republiku, vienlaikus uzsverot, ka to vajadzētu paturēt spēkā tikai tādā gadījumā, ja tas ir izdevīgs abām pusēm, pietiekami pielāgots un tiek pareizi īstenots;
 2. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pievienot cilvēktiesību klauzulu;
 3. uzstāj, ka jebkādi kuģi, kas kuģo ar ES karogu, piekļuvei zivju krājumiem Mauritānijas ūdeņos, par ko tiek panākta vienošanās, jābūt pamatotai uz nozvejas pārpalikuma principu, kā norādīts ANO Jūras tiesību konvencijā; jo īpaši uzsver, ka rūpīgi jānovērtē visi zivju krājumi, attiecībā uz kuriem ES lūdz piekļuves atļauju vai kurus ES flote varētu nozvejot kā piezveju; uzsver, ka ES vajadzētu piešķirt atļauju zvejojot tikai tos resursus, kurus nespēj zvejot Mauritānijas flote; uzsver — ja ir jāsamazina zvejas apjomi, vispirms jāsamazina tās trešo valstu (ES un citu valstu) flotes, kuras rada vislielāko kaitējumu videi;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

4. uzstāj uz to, ka vēlas saņemt uzticamus datus par trešo valstu zvejas iespējām un lomiem Mauritānijas teritoriālajos ūdeņos, lai būtu iespējams novērtēt pārpalikušo resursu apjomu; uzskata, ka gadījumā, ja šie resursi tiek dalīti ar citām Rietumāfrikas valstīm, piekļuves līmenis Mauritānijas ūdeņos ir jāapspriež, pienācīgi ņemot vērā to, kādi ir pārējo valstu zvejas apjomi;
5. ar diezgan lielām bažām norāda uz to, ka *ex-post* novērtējumā konstatēts, ka lielākā daļa Mauritānijas resursu tiek nozvejoti pilnā apmērā vai nozveja ir pārāk intensīva, un iesaka samazināt šo sugu nozveju; uzskata, ka Apvienotajai zinātniskajai komitejai ir jāpiešķir pietiekami daudz resursu, lai tā varētu veikt savas funkcijas; mudina Komisiju apspriest ar Mauritāniju ilgtermiņa zvejas pārvaldības plānu izveidi, kuros būtu iekļautas visas Mauritānijas iestāžu izsniegtās zvejas atļaujas — gan savai flotei, gan trešo valstu flotēm, kā arī tiktu paredzēts, ka jāsamazina tās flotes, kuru lielums pārsniedz normas;
6. uzskata, ka visa zinātniskā informācija, tostarp Apvienotās zinātniskās komitejas ziņojumi, dati par ES flošu lomiem un informācija par sankcijām, kas piemērotas pārkāpumu gadījumā, ir jānosūta Parlamentam un tai ir jābūt publiski pieejamai;
7. mudina Komisiju aicināt Mauritānijas iestādes sniegt garantijas attiecībā uz tās izmanto kontroles pasākumu interpretāciju; jo īpaši atgādina par to, ka ES kuģi ir aprīkoti ar kuģu satelītnovērošanas sistēmu (KSS) un ka šis instruments ir jāizmanto, lai noteiktu kuģu atrašanās vietu; uzsver, ka jāizliedz vizuāla aptuvena attāluma no krasta noteikšana, jo ir pierādīts, ka šāda metode nav uzticama un ir radījusi juridisku nenoteiktību flotei; uzsver, ka par jebkādu alternatīvu sistēmu pusēm ir jāvienojas iepriekš; uzskata, ka atrašanās vietas signāli reāllaikā ir jāraida tieši Mauritānijas iestādēm; turklāt uzskata, ka protokolā būtu jāparedz noteikums, ar kuru saskaņā gadījumos, kad KSS iekārta sabojājas, tā ir divu nedēļu laikā jāsalabo vai arī šā kuģa zvejas atļauja tiek apturēta līdz brīdim, kad minētā iekārta tiek salabota;
8. pauž bažas par Mauritānijas iestāžu izveidotajām procedūrām attiecībā uz iekāpšanu ES kuģos, kas rada atkārtotas problēmas; apšaubā to, ka Mauritānija ievēro protokola II pielikuma VI sadaļu, īpaši tās 3. punktu, kurš reglamentē procedūras iekāpšanai kuģos;
9. prasa Komisijai vienlaicīgi apspriest dažādu kategoriju kuģu zvejas iespējas un katrā attiecīgajā gadījumā piemērojamos tehniskos pasākumus, lai novērstu nepilnīgu izmantošanu vai situācijas, kad zveja nav iespējama tehnisku iemeslu dēļ, tādējādi radot ievērojamus zaudējumus; mudina Komisiju nodrošināt, ka zvejas darbības saskaņā ar ZPN atbilst tiem pašiem ilgtspējas kritērijiem, kādi izvirzīti zvejai ES teritoriālajos ūdeņos, tostarp selektivitātes prasībām; aicina Komisiju veidot dialogu ar Mauritāniju, lai palīdzētu šai valstij arī turpmāk pilnveidot atbildīgu zivsaimniecības politiku, kurā ievērotas gan prasības resursu saglabāšanas jomā, gan valsts mērķis veicināt zvejas resursu saimniecisku attīstību;
10. aicina Komisiju nodrošināt, ka tiek ievērots PLO Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodekss, īpaši attiecībā uz saistībām piešķirt nerūpnieciskajiem zvejniekiem atvieglotas iespējas izmantot resursus Mauritānijas ūdeņos;
11. mudina Mauritāniju ratificēt attiecīgos starptautiskos tiesību aktus zivsaimniecības jomā, piemēram, Ostas valstu nolīgumu un ANO Nolīgumu par zivju krājumiem;
12. uzskata, ka, pirms ES slēdz zivsaimniecības nolīgumus ar trešām valstīm, ir jābūt plašām diskusijām ar attiecīgajām valstīm, dodot iespēju tajās iesaistīties publiskajām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām un valstu parlamentiem, tādējādi sekmējot lielāku demokrātiju un pārredzamību;
13. uzskata, ka līdzekļi, ko maksā kā kompensāciju par piekļuvi zivju krājumiem Mauritānijas ūdeņos, skaidri jāatdala no finansiālā atbalsta Mauritānijas zivsaimniecības nozares daudzgadu programmai, lai zvejas iespēju samazināšanās dēļ nesamazinātos daudzgadu programmai paredzētie ES maksājumi;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

14. uzskata, ka finansiālais atbalsts Mauritānijas zivsaimniecības daudzgadu programmai jāpiešķir atbilstīgi Mauritānijas vajadzībām ilgtspējīgas zivsaimniecības nozares attīstībā, jo īpaši zivsaimniecības pārvaldībai (pētījumiem, kontrolei, ieinteresēto pušu dalības mehānismiem, infrastruktūrai u. c.), kā norādīts ES un Mauritānijas sadarbības un attīstības programmā; paliek pie pārliecības, ka saskaņā ar ZPN sniegtajam finansiālajam atbalstam ir jāatbalsta un jāveicina ES attīstības sadarbības mērķu sasniegšana, lai varētu izpildīt LESD 208. pantā noteikto ES pienākumu nodrošināt attīstības politikas saskaņotību;

15. uzskata, ka ir jāveic visaptverošs un detalizēts to iemeslu novērtējums, kuru dēļ nav pienācīgi izpildīti attīstības sadarbības mērķi un īstenoti vairāki atbalsta veidi Mauritānijas zivsaimniecības nozarē; uzsver, ka šajā novērtēšanā ir jāiesaista Mauritānijas iestādes;

16. uzskata, ka ZPN ir jāiekļauj efektīvs pārraudzības mehānisms, ar kuru nodrošina, ka attīstībai, īpaši zivsaimniecības nozares infrastruktūras uzlabošanai, atvēlētie līdzekļi tiek izmantoti pareizi;

17. atzinīgi vērtē tāl darbības reģionālās padomdevējas komitejas vēlmi panākt, ka kuģu īpašniekiem ir jāmaksā taisnīga daļa no loma vērtības;

18. atzinīgi novērtē ievērojamās investīcijas, ko ES un atsevišķas dalībvalstis ir ieguldījušas Mauritānijā, tomēr aicina Komisiju un dalībvalstis darīt vairāk, lai uzlabotu savu finansiālo ieguldījumu koordināciju un tādējādi izveidotu patiesu sadarbību attiecībā uz Mauritānijas attīstību, izvairoties no koordinācijas trūkuma radītas pārklāšanās;

19. uzskata, ka atbilstīgi pašreizējā protokola 6. panta 3. punktam ES vajadzētu atbalstīt zivju izkraušanas iekārtu pēc iespējas ātrāku būvniecību Mauritānijas piekrastes vidusdaļā un tās dienvidos, tostarp, bet ne tikai Nuakšotā, lai Mauritānijas ūdeņos nozvejotās zivis tiktu izkrautas šīs valsts ostās, nevis ārpus tās teritorijas, kā tas bieži notiek pašlaik; uzskata, ka tas palielinātu zivju patēriņu valstī un atbalstītu vietējo iedzīvotāju nodarbinātību;

20. uzskata, ka šie uzlabojumi kopā ar nolietoto kuģu norakstīšanu un galvenās ostas Nuadibu modernizāciju ļautu ES flotei darboties efektīvāk, veicinātu investīcijas un palielinātu ZPN ietekmi uz Mauritānijas tautsaimniecību;

21. uzver, ka Parlaments ir pilnībā jāiesaista gan sarunu procesā, gan jaunā protokola darbības ilgtermiņa uzraudzībā, lai ievērotu tam LESD paredzētos pienākumus attiecībā uz Parlamenta pilnīgu un savlaicīgu informēšanu; atgādina par savu uzskatu, ka Parlamentam ir jābūt pārstāvētam Apvienotās komitejas sanāksmēs, kurās tiek apspriesti zivsaimniecības nolīgumi, un uzstāj uz to, ka šajās sanāksmēs ir jāpiedalās arī ES un Mauritānijas pilsoniskās sabiedrības un zivsaimniecības nozares pārstāvjiem;

22. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam pašreizējā protokola *ex-post* novērtējumu, turklāt šim dokumentam ir jābūt neklasificētam, lai deputāti, balstoties uz informāciju, varētu novērtēt, vai šajā nolīgumā nospraustie mērķi ir izpildīti un attiecīgi — vai viņi piekrīt protokola atjaunošanai;

23. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, dalībvalstu valdībām un Mauritānijas valdībai.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

Publiskais iepirkums

P7_TA(2011)0233

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par publiskā sektora tirgu vienlīdzīgu pieejamību ES un trešās valstīs un par publiskā iepirkuma, tostarp koncesiju, tiesiskā regulējuma pārskatīšanu

(2012/C 377 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Direktīvas 2004/18/EK un 2004/17/EK par publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām un Direktīvas 89/665/EEK, 92/13/EEK un 2007/66/EK par pārskatīšanas procedūrām publisko līgumu piešķiršanas jomā,
- ņemot vērā tā 2010. gada 18. maija rezolūciju par jaunākajām norisēm saistībā ar publisko iepirkumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā profesora *Mario Monti* ziņojumu Eiropas Komisijas priekšsēdētājam *José Manuel Barroso* „Jauna vienotā tirgus stratēģija — Eiropas ekonomikas un sabiedrības rīcībā”,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu „Ceļā uz aktu par vienoto tirgu — par augsti konkurētspējīgu tirgu sociālo ekonomiku” (COM(2010)0608),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas Zaļo grāmatu par ES publiskā iepirkuma politikas modernizāciju — virzība uz efektīvāku Eiropas iepirkuma tirgu (COM(2011)0015),
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā sekmīgai publiskā iepirkuma tirgus darbībai ir būtiska nozīme, lai veicinātu vienotā tirgus attīstību, sekmētu inovāciju, izaugsmi, nodarbinātību un konkurētspēju un visā ES veicinātu augstāku līmeni vides, klimata un sociālo tiesību aizsardzības jomā, un lai sniegtu optimālus risinājumus valsts iestādēm, iedzīvotājiem un nodokļu maksātājiem;
- B. tā kā publiskajam iepirkumam ir ļoti svarīga nozīme, jo īpaši lai pārvarētu finanšu un ekonomikas krīzi un nodrošinātu aizsardzību pret turpmāku krīzi, jo tas ir ES ekonomikas atlabšanas un attiecīgi ES nodarbinātības un labklājības līmeņa katalizators;
- C. tā kā ES iedzīvotāju, patērētāju un uzņēmumu labklājībai, kā arī valstu, reģionālo un vietējo iestāžu interesēs un tādējādi pozitīvas attieksmes veidošanai pret ES kopumā ir būtiski īstenot stabilu un rūpīgi izstrādātu procesu tiesiskā regulējuma optimizēšanai publiskā iepirkuma jomā;
- D. tā kā attiecībā uz daudzajiem jautājumiem saistībā ar ES publiskā iepirkuma noteikumu pārskatīšanu ir jāapsver dažādas prioritātes gan steidzamības, gan tematikas ziņā, ņemot vērā pašreizējās norises politikā ES un starptautiskajā līmenī;
- E. tā kā ļoti daudz jautājumu, kas saistīti ar līdzšinējo publiskā iepirkuma sistēmu, un ar tiem cieši saistītais jautājums par koncesijām būs saskaņoti jānovērtē, konsekventi apspriežoties ar ieinteresētajām personām;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0173.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

F. tā kā īpašajam jautājumam par vienlīdzīgas attieksmes un godīgas konkurences nodrošināšanu publiskā iepirkuma tirgos ES un trešās valstīs ir steidzami jāvelta lielāka uzmanība politiskā ziņā, jo īpaši attiecībā uz neatrisinātajām problēmām saistībā ar piekļuvi publiskā sektora tirgiem trešās valstīs, gauso virzību sarunās par PTO Valsts iepirkuma nolīguma (VIN) pārskatīšanu un daudzu trešo valstu klajo nevēlēšanos pievienoties VIN,

1. atsaucas uz piezīmēm 2010. gada 18. maija rezolūcijā par jaunākajām norisēm saistībā ar publisko iepirkumu un jo īpaši uz minētās rezolūcijas 46. punktu, kurā norādīts — kategoriski iestājoties pret protekcionismu globāla mēroga publiskajā iepirkumā, Parlaments ir stingri pārliecināts, ka šajā jomā ir jāievēro savstarpīguma un samērīguma princips; turklāt aicina Komisiju sākt analizēt iespējamās priekšrocības un problēmas saistībā ar proporcionālu un mērķtiecīgu ierobežojumu ieviešanu attiecībā uz pieeju atsevišķām ES publiskā iepirkuma tirgu daļām, veikt ietekmes novērtējumu, analizējot, kad tos varētu izmantot, un izvērtēt, kāds juridiskais pamats būtu nepieciešams šādam instrumentam tiem tirdzniecības partneriem, kuri izmanto ES tirgus atvērību, bet nav izrādījuši vēlmi atvērt savus tirgus ES uzņēmumiem, un tādējādi mudināt ES partnerus piedāvāt savstarpēji izdevīgus un proporcionālus tirgus pieejamības režīmus Eiropas uzņēmumiem, pirms ierosināt jebkādu jaunu aktu publiskā iepirkuma jomā;

2. uzskata, ka pozitīva savstarpīguma un pārredzamības principa ievērošana, izmantojot visus pašreiz pieejamos līdzekļus, spēs nodrošināt vairāk atvērtus publiskā iepirkuma tirgus un novērst protekcionismu;

3. tādēļ prasa Komisijai iesniegt datus par publiskā iepirkuma atvērības pakāpi un nodrošināt savstarpīgumu attiecībās ar citām rūpnieciski attīstītām valstīm un lielākajām jaunās tirgus ekonomikas valstīm; aicina Komisiju izpētīt jaunus veidus, kā uzlabot Eiropas uzņēmumu piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem ārpus ES, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus gan Eiropas, gan ārvalstu uzņēmumiem, kas sacenšas par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu; kopumā ierosina, ka tirdzniecības nolīgumos, kurus Savienība apspriedīs nākotnē, būtu jāiekļauj nodaļa par ilgtspējīgu attīstību, ievērojot uzņēmumu sociālās atbildības principus, kas noteikti 2010. gadā atjauninātajās ESAO pamatnostādnēs attiecībā uz starptautiskajiem uzņēmumiem;

4. pauž pārliecību — lai novērstu jaunu protekcionisma pasākumu piemērošanu, kuri varētu apdraudēt ES eksportētāju intereses arī jomās, kas nav saistītas ar publiskā sektora tirgiem, Komisijai vajadzētu censties nodrošināt atbilstīgus pasākumus, kas neļaus īstenot vispārējus ES vai valstu pretpasākumus, bet balstīsies uz atbilstīgiem līdzekļiem publiskā iepirkuma jomā;

5. šajā sakarā aicina Komisiju izvērtēt problēmas, kas saistītas ar nesamērīgi lētiem piedāvājumiem un ierosināt atbilstīgus risinājumus;

6. iesaka līgumslēdzējām iestādēm savlaicīgi sniegt pietiekamu informāciju pārējiem piedāvātājiem gadījumos, kad piedāvājumi ir nesamērīgi lēti, lai ļautu tiem novērtēt, vai ir iemesls uzsākt pārskatīšanas procedūru;

7. uzskata, ka ES ir steidzami jāpanāk labāka saskaņa starp ES kopējo ārējās tirdzniecības politiku un dalībvalstīs izplatīto praksi — nesamērīgi lētu piedāvājumu pieņemšanu no uzņēmumiem, kuri atrodas valstīs, kas nav VIN parakstītājvalstīs, tādējādi radot neizdevīgus apstākļus ES uzņēmumiem un kaitējot ES dalībvalstu darbu, sociālajiem un vides standartiem;

8. saistībā ar 114. jautājumu Komisijas Zaļajā grāmatā par ES publiskā iepirkuma politikas modernizāciju, kurā lūgts no dažādajiem minētajā zaļajā grāmatā izvirzītajiem jautājumiem svarīguma secībā sarindot prioritāros jautājumus, atbalsta viedokli, ka ir ļoti svarīgi rast efektīvus risinājumus attiecībā uz nepieciešamību nodrošināt taisnīgu, atvērtu un līdzsvarotu tirgus pieejamību, vienlaicīgi pienācīgi risinot citus svarīgus jautājumus, kā piemēram, jautājumu par noteikumu vienkāršošanu un precizēšanu, par MVU pieejas uzlabošanu publisko pasūtījumu līgumiem, inovācijas veicināšanu, izmantojot publisko iepirkumu, un papildus apsverot citus aspektus saistībā ar publiskā iepirkuma pārskatīšanu attiecībā uz koncesijām; tādēļ aicina

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

Komisiju vispirms risināt jautājumu par noteikumu vienkāršošanu, lai panāktu publiskā sektora tirgu līdzsvarotu pieejamību, uzlabojot MVU pieeju tiem, un pēc tam veikt publiskā iepirkuma un koncesiju pārskatīšanu, lai varētu cieši iesaistīt ne tikai Eiropas Parlamentu un dalībvalstis, bet arī iedzīvotājus un uzņēmējus, kas ir nepieciešams, lai panāktu vajadzīgo akceptu visos šajos svarīgajos ar vienoto tirgu saistītajos jautājumos, kuri ir ļoti būtiski ES vispārējai labklājībai;

9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Naftas cenu pieauguma izraisītā krīze Eiropas zivsaimniecības nozarē

P7_TA(2011)0234

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par naftas cenas pieauguma izraisīto krīzi Eiropas zivsaimniecības nozarē

(2012/C 377 E/13)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,

- A. tā kā zivsaimniecības nozarē enerģijas izmaksas ir nozīmīga saimnieciskās darbības izmaksu daļa un tā kā zvejas izmaksas ir ļoti atkarīgas no naftas cenas;
- B. tā kā nesena naftas cenas pieaugums ir pasliktinājis zivsaimniecības nozares ekonomisko dzīvotspēju un daudziem zvejniekiem sagādājis rūpes par to, kā kompensēt šīs papildu izmaksas; tā kā naftas cenas pieaugums tieši ietekmē zvejnieku ienākumus;
- C. tā kā zivsaimniecībā nodarbināto cilvēku alga un ienākumi ir nestabili, jo ir atkarīgi no vairākiem faktoriem, piemēram, zvejas neregularitātes, tirdzniecībā izmantotajām pieejām, un no tā, kā tiek noteiktas pirmā pārdevuma cenas, tas nozīmē, ka ir jāsiglabā daži valsts un Kopienas atbalsta veidi;
- D. tā kā finanšu un ekonomikas krīze jo īpaši ietekmē rūpniecības nozares un mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), kā arī apdraud primārā un sekundārā sektora darbību un nodarbinātību tajos;
- E. tā kā Komisija jau iepriekš ir pieņēmusi pagaidu ārkārtas pasākumus, lai pārvarētu grūtības zivsaimniecības nozarē saistībā ar degvielas cenas pieaugumu;
- F. tā kā zvejniecības un akvakultūras produktu cenas tiek noteiktas, līdzsvarojot pieprasījumu un piedāvājumu, un tā kā Eiropas Savienība, lai nodrošinātu iekšējam tirgum nepieciešamos barības krājumus, ir ļoti atkarīga no ievadumiem no trešām valstīm (60 %), ražotāju spējas ietekmēt zvejniecības produktu cenu līmeni ir niecīgas vai to vispār nav;
- G. tā kā Komisija atļauj dalībvalstīm piešķirt zivsaimniecības uzņēmumiem paredzētu *de minimis* atbalstu līdz pat EUR 30 000 apjomā vienam labuma guvējam trīs gadu periodā,
 1. paūz bažas par daudzu Eiropas zvejnieku nonākšanu grūtā ekonomiskā situācijā, kuru vēl vairāk pasliktina degvielas cenas pieaugums; paūz atbalstu ES zvejniekiem un aicina Komisiju un Padomi veikt pienācīgus pasākumus zvejnieku darba sekmēšanai;
 2. aicina Komisiju pieņemt steidzamus pasākumus, lai atvieglotu Eiropas zvejnieku grūto ekonomisko stāvokli, ņemot vērā arī finansiālās grūtības, kādās nonākušas vairākas valstis;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

3. aicina Komisiju palielināt *de minimis* atbalsta maksimālo apjomu vienam uzņēmumam trīs gadus ilgā pārejas periodā no EUR 30 000 līdz 60 000, vienlaikus nodrošinot, ka netiek mazināta vides un sociālajā ilgtspējība un kroplota dalībvalstu savstarpējā konkurence;
4. uzsver, ka ir jāizmanto visas Kopienas zivsaimniecības budžetā paredzētās iespējas un finanšu robežas, lai finansētu ārkārtas atbalsta pasākumus šajā nozarē, tādējādi palīdzot risināt problēmas saistībā ar degvielas cenu pieaugumu līdz laikam, kad tiks īstenoti cita veida pasākumi;
5. aicina ieviest mehānismus, lai uzlabotu pirmās pārdošanas cenu un veicinātu taisnīgu un atbilstīgu pievienotās vērtības sadalījumu zivsaimniecības nozares vērtības radīšanas ķēdē, palielinot cenu, ko maksā ražošanas posmā, un saglabājot pēc iespējas zemākas cenas galapatērētājiem;
6. uzstāj, ka jāturpina piešķirt atbalsts no Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF), lai uzlabotu zvejas rīku atlasi un nomainītu dzinējus, tādējādi palielinot drošību, aizsargājot vidi un/vai taupot degvielu — īpašu uzmanību pievēršot mazapjoma piekrastes un tradicionālajiem zvejniekiem; aicina Komisiju izstrādāt vidēji ilga un ilga termiņa plānu, kas paredz uzlabot zivsaimniecības (tostarp akvakultūras) nozares degvielas patēriņa efektivitāti; turklāt aicina Komisiju drīzumā izstrādājamos priekšlikumos par KZP reformu, jo īpaši priekšlikumā regulai par EZF reformu, iekļaut atbilstīgus pasākumus zivsaimniecības un akvakultūras nozares degvielas patēriņa efektivitātes uzlabošanai;
7. aicina Komisiju izstrādāt rīcības plānu piekrastes reģioniem un salām, kur ir attīstīta zvejniecība;
8. aicina Komisiju steidzami ierosināt gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī veikt ieguldījumus jaunās tehnoloģijās, lai palielinātu zvejas kuģu energoefektivitāti un tādējādi samazinātu zvejnieku atkarību no fosilā kurināmā;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ka arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšana

P7_TA(2011)0235

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par „Eiropas mazās uzņēmējdarbības akta” pārskatīšanu

(2012/C 377 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. februāra paziņojumu „Pārskats par „Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu” ” (COM(2011)0078),
- ņemot vērā 2009. gada 10. marta rezolūciju par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu „Small Business Act” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 16. februāra rezolūciju par nākamajā plānošanas periodā mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) finansiālajam atbalstam paredzēto ES instrumentu pārskatīšanas praktiskajiem aspektiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par rūpniecības politiku globalizācijas laikmetā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 48. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0057.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0093.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- A. tā kā 23 miljoniem Eiropas Savienībā esošo mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), kas veido aptuveni 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina 100 miljonus darba vietu, ir būtiska loma ekonomikas izaugsmes, sociālās kohēzijas un darbavietu izveides veicināšanā un tie ir nozīmīgs jauninājumu avots, kā arī sniedz svarīgu ieguldījumu nodarbinātības līmeņa noturēšanā un palielināšanā un palīdz sasniegt galvenos mērķus, kuri noteikti stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvās;
- B. tā kā Eiropas mazās uzņēmējdarbības akta (MUA) pamatā ir vairākas svarīgas politikas jomas, piemēram, piekļuve tirgiem (vienotais tirgus, starptautiskie tirgi, publiskais iepirkums) un regulējuma uzlabošana; tā kā atšķiras dalībvalstu panākumi, tām veicot konkrētus pasākumus, lai uzlabotu MVU uzņēmējdarbības vidi, un bieži vien tie ir niecīgi, neraugoties uz paziņoto apņemšanos ievērot MUA principus;
- C. tā kā MVU joprojām sastopas ar ievērojamām problēmām, paplašinot darbību, uzlabojot savas spējas ieviest jauninājumus un mēģinot piekļūt tirgiem, kas galvenokārt saistīts ar grūtībām nodrošināt finansējumu un pārvarēt esošo administratīvo slogu, kuru vajadzētu vēl vairāk samazināt;
- D. tā kā ir pierādīts, ka Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma (KIP) bijusi veiksmīga, tajā piedaloties 100 000 MVU, kas guvuši labumu no šīs programmas, un līdz tās pabeigšanai 2013. gada beigās tajā varēs piedalīties vēl vairāk uzņēmumu,

MUA īstenošana

1. atzinīgi vērtē Komisijas veikto MUA pārskatīšanu un pauž atbalstu jaunajiem priekšlikumiem, kuru mērķis ir vēl vairāk uzlabot finanšu pieejamību un piekļuvi tirgum, kā arī turpmāk mazināt birokrātisko slogu, pilnveidojot pārvaldību un uzraudzību, kā arī nodrošinot lietpratīgu regulējumu un tādus pasākumus kā pārskatu sagatavošanu par MVU darbības rezultātiem;
2. turklāt atzinīgi vērtē to, ka ir sekmīgi pieņemti gandrīz visi tiesību akta priekšlikumi saistībā ar MUA; neatlaidīgi mudina dalībvalstis nekavējoties pieņemt atlikušos priekšlikumus par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem, kas dotu iespēju MVU iesaistīties tirdzniecībā visā ES, vienlaikus samazinot izmaksas un veicinot izaugsmi šajā jomā, palīdzot par 25 % samazināt administratīvo slogu, kā tas norādīts MUA, uzlabojot vienotā tirgus akta efektivitāti, apkarojot dalībvalstu ekonomiskā protekcionisma politiku un sekmējot uzņēmējdarbību;
3. mudina dalībvalstis bez vilcināšanās īstenot pārskatīto Kavēto maksājumu direktīvu, lai pienācīgi cīnītos ar kavētiem maksājumiem un to nelabvēlīgo ietekmi, jo īpaši uz MVU; tālab arī aicina Komisiju īstenot apstiprināto izmēģinājuma projektu, lai atbalstītu MVU centienus izveidot efektīvas kredītu pārvaldības sistēmas, kas atvieglos parādu pārrobežu piedziņu;
4. norāda, ka MUA paredzēto pasākumu īstenošanas līmenis atšķiras dažādās dalībvalstīs; tālab uzstājīgi mudina dalībvalstis pielikt vairāk pūļu šajā virzienā un uzņemties konkrētas saistības nākamajā Konkurētspējas padomes sanāksmē;
5. uzskata — Komisijai, veicot regulāru uzraudzību, ir jāpanāk, ka īstenošana sistemātiski un vispusīgi; uzskata, ka Komisijas rīcībā jābūt iedarbīgākiem līdzekļiem, lai mudinātu dalībvalstis ieviest MUA principus, un aicina Komisiju gan ES, gan dalībvalstu līmenī ik gadu ziņot par MUA īstenošanas gaitu;
6. atzinīgi vērtē Komisijas izraudzīto jauno „MVU sūtni” un atbalsta tam piešķirtās pilnvaras uzraudzīt dalībvalstu veikumu, īstenojot MUA, un propagandēt MVU intereses visās Komisijas struktūrās, jo īpaši rūpējoties par principa „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem” efektīvu piemērošanu; aicina katrā dalībvalstī izraudzīties savu „MVU sūtni”, kas koordinētu MVU politiku un sekotu līdzī MUA īstenošanai dažādās pārvaldes struktūrās;
7. ņemot vērā MVU politikas transversālo nozīmi un lai nodrošinātu saskaņotu politiku, aicina Komisiju attiecīgos ģenerāldirektorātos (piemēram, Pētniecības, Vides, Iekšējā tirgus, Nodarbinātības un Tirdzniecības ĢD) iecelt ģenerāldirektora vietnieku MVU jautājumos, kas cieši sadarbotos ar „MVU sūtni”;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

8. ir nobažījies, ka MVU tests, pēc Komisijas domām, nav pienācīgi un konsekventi piemērots visos tiesību aktu priekšlikumos, jo īpaši dalībvalstu līmenī; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, lai visi jauni tiesību akti būtu izvērtēti attiecībā uz to iespējamo ietekmi uz MVU un lai ietekmes novērtēšanas gaitā tiktu regulāri izmantots MVU tests; aicina Komisiju, pamatojoties uz paraugpraksi, nākt klajā ar obligātiem standartiem un prasībām attiecībā uz MVU testu, kas būtu piemērojams ES un valstu līmenī;

9. uzsver, ka ietekmes novērtējumiem, ko veic, izmantojot MVU testu, ir jābūt neatkarīgiem un to pamatā vienmēr jābūt iespējamās ietekmes objektīvai un pamatotai analīzei; tādēļ uzskata, ka ietekmes novērtējuma padomes locekļi turpmāk ir jāizraugās Eiropas Parlamentam un Padomei, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, nevis ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja norādījumus; ierosina „MVU sūtni” iekļaut ietekmes novērtējuma padomē kā pastāvīgu locekli, kas uzrauga MVU testa pienācīgu izpildi;

Lietpratīgs regulējums

10. brīdina, ka ilgstošs birokrātiskais un administratīvais slogs rada nopietnus šķēršļus MVU; atzinīgi vērtē Komisijas uzskatu, ka, transponējot direktīvas savos tiesību aktos, dalībvalstīm vajadzētu atturēties no pārmērīgas centības un ne pievienot papildu prasības ES tiesību aktos noteiktajām prasībām; uzskata, ka, transponējot ES direktīvas savos tiesību aktos, dalībvalstīm vajadzētu izmantot atbilstības tabulas, tādējādi skaidri norādot, kura priekšlikuma daļa balstās uz ES tiesību aktiem un kura ir papildināta ar attiecīgās valsts aktiem;

11. uzsver e-pārvaldes un principa „tikai vienreiz” nozīmi, no kā izriet, ka dalībvalstu iestādes nedrīkst atkārtoti pieprasīt informāciju;

12. atzinīgi vērtē atkārtotus Komisijas centienus savā paziņojumā dalībvalstu līmenī panākt administratīvā sloga samazinājumu MVU, jo ne visas dalībvalstis ir paredzējušas vai valsts mērogā ievēro šādus samazinājuma mērķus; aicina dalībvalstis izrādīt stingrāku politisko gribu, nosakot tādas mērķus, un pielikt vairāk pūļu, lai tos sasniegtu;

13. uzsver, ka jo mazāks uzņēmums, jo lielāks ir tam uzliktais administratīvais slogs, un tādēļ aicina noteikt atšķirības starp mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem; atzīmē, ka mikrouzņēmumi (< 10 darbinieku) veido 91,8 % ES uzņēmumu un tāpēc tiem jāpievērš lielāka uzmanība un attiecīgi jāizrāda īpaši pielāgota attieksme;

Finanšu pieejamība

14. uzsver, ka veiksmīga stratēģija inovatīvu MVU atbalstam nevar balstīties uz dāsnām subsīdijām, bet ar tās palīdzību jārada tāda uzņēmējdarbības vide, kas nodrošinātu patiesu, rosinošu, ierosmju pilnu, efektīvu, vispārēju un visaptverošu MVU brīvību, neradot lielas izmaksas, un labāku piekļuvi dažādiem finansējuma veidiem un finanšu instrumentiem, piemēram, dotācijām, garantijām un finansējumam no pašu kapitāla; norāda, ka atsevišķos gadījumos inovācijas var būt neveiksmīgas, un tādēļ uzsver, ka ir svarīgi dot papildu iespēju neveiksmīgiem, bet godīgiem uzņēmējiem saņemt finansējumu;

15. jo īpaši pieprasa uzlabot finansiāla atbalsta pieejamību inovācijas sākotnējos posmos, nodrošinot sākumkapitālu un mecenātu finansējumu, lielāku finansējumu no pašu vai tamlīdzīga kapitāla, ar ko atbalstīt jaunizveidotus uzņēmumus un nelielus inovatīvus uzņēmumus gan Eiropas, gan reģionu un vietējā līmenī; šajā sakarībā uzsver, ka ir jāizveido Eiropas Riska kapitāla fonds; uzskata, ka ES vajadzētu paplašināt Eiropas Investīciju bankas (EIB) piedāvāto pastāvīgā riska dalīšanas produktu klāstu, izmantojot Riska dalīšanas finanšu mehānismu (RSFF); uzsver, ka EIB var būt nozīmīga loma, jo īpaši palīdzot īstenot tādas programmas kā JASMINE un JEREMIE, kas var nodrošināt ilgtspējīgu atbalstu, lai apmierinātu MVU vajadzības;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

16. uzskata — lai panāktu, ka Bāzeles III vienošanās jaunās prasības bankām nepasliktina MVU finansēšanu, īpaša uzmanība būtu jāpievērš vispusīgam MVU testam, kas ir ietekmes novērtējuma daļa un ir iekļaujams Kapitāla prasību direktīvā, kura pašlaik ir sagatavošanā, un centieniem noteikt pasākumus, kuru mērķis būtu nodrošināt, ka bankas arī turpmāk veic savu sabiedrisko funkciju finansēt reālo ekonomiku, un ES līmenī stingrāk jāuzsver, ka ir jānodrošina garantiju shēmas, kas būtu alternatīvs finansēšanas paņēmieni;

17. šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka EIB Izaugsmes starpmehānisma ietvaros uzticēja Eiropas Investīciju fondam savā vārdā ieguldīt 1. miljardu EUR, izmantojot ieguldījumu fondus, kas paredzēti izaugsmes, inovatīvu un konkurētspējīgu MVU atbalstam visā Eiropā; tādēļ pieprasa vēl vairāk palielināt finansējumu šiem finanšu instrumentiem, jo tie sekmē inovācijas, kas ir Eiropas konkurētspējas pamatā;

18. pauž stingru atbalstu KIP un brīdina par iespējamo ietekmi uz tās efektivitāti un elastību, ja būs jāmaina programmas struktūra pēc tās eventuālās apvienošanas ar ES pētniecības programmu; pieprasa arī turpmāk saglabāt KIP kā pamatprogrammu maziem un vidējiem uzņēmumiem; nākamajā KIP programmā vajadzētu izveidot īpašu budžeta pozīciju saistībā ar MUA, lai finansētu konkrētas MUA prioritātes;

19. pauž nožēlu, ka līdz 2009. gada beigām tikai 75 % no kopējās finansiālā atbalsta summas (21 miljards EUR) bija pilnībā pieejami, izmantojot starpnieku bankas, vienīgi 50 000 no 23 miljoniem MVU; tādēļ pieprasa veikt pasākumus, lai maksājumu mehānismu, it īpaši starpnieku partnerbanku sistēmu, padarītu labāk pārredzamu, vieglāk pieejamu un efektīvāku, nepieļaujot deficītu un sasniedzot mērķi laikposmā no 2008. līdz 2011. gadam aizdot MVU visu tiem paredzēto summu — 30 miljardus EUR;

Pieklūve tirgiem

20. atzinīgi vērtē Vienotā tirgus akta pieņemšanu pēc Eiropas Parlamenta iniciatīvas un saskaņā ar Monti ziņojumu; jo īpaši atzinīgi vērtē likumdošanas pasākumus, kas dod MVU iespēju pilnībā izmantot vienotā tirgus priekšrocības, piemēram, ES noteikumus par riska kapitāla fondiem, kopējo konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB), pārskatītos PVN noteikumus un grāmatvedības direktīvu vienkāršošanu; mudina Padomi paust stingru apņēmību īstenot Vienotā tirgus aktu, jo īpaši — līdz 2012. gada beigām apstiprināt tā prioritāros pasākumus; aicina Komisiju un Padomi, veicot ikvienu no šiem pasākumiem, visā procesa gaitā rūpīgi ņemt vērā MVU intereses;

21. mudina Komisiju stiprināt un paplašināt Eiropas uzņēmumu tīkla (EEN) lomu ar mērķi palīdzēt un sniegt atbalstu maziem uzņēmumiem, lai tie varētu efektīvāk izmantot vienotā tirgus priekšrocības;

22. uzskata, ka vajadzētu uzlabot MVU un publisko iepircēju dialogu, lai veicinātu MVU līdzdalību līgumu piešķiršanas procedūrās; šajā nolūkā ierosina apsvērt iespējas, kā palīdzēt MVU veidot partnerattiecības un konsorcijs, lai kopīgi piedalītos atklātajos konkursos; aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu un izvērtēt publiskā iepirkuma sliekšni, kas ļautu MVU piedalīties tādu līgumu izpildē, kuros citādi būtu atrunātas īpašas prasības un tie nebūtu pieejami MVU; aicina Komisiju noskaidrot, kā var uzlabot publiskā iepirkuma paziņojumu publiskošanu visā Eiropas teritorijā un kā samazināt administratīvo slogu, kas neļauj Eiropas uzņēmumiem piedalīties pārrobežu publiskajā iepirkumā; aicina visas dalībvalstis biežāk izmantot Eiropas Labas prakses kodeksu, lai MVU atvieglotu pieklūvi publiskajam iepirkumam;

23. aicina Komisiju turpmākajos priekšlikumos, kā pilnveidot standartizācijas sistēmu Eiropā, rūpēties par to, lai MVU intereses būtu pienācīgi pārstāvēti Eiropas standartizācijas struktūrās un lai standarti būtu vieglāk pieejami MVU;

24. uzsver, kā tādas iniciatīvas kā Mazo un vidējo uzņēmumu pētniecības atbalsta shēma (SBRI) palīdz publiskā sektora struktūrām iepirkt pētniecības un izstrādes pakalpojumus no MVU, lai rastu risinājumus sabiedrības vajadzību apmierināšanai, vienlaikus veicinot inovatīvu produktu un pakalpojumu izstrādi;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

Atbalsts MVU

25. atkārtoti aicina dalībvalstīs izveidot specializētus fiziskus vai elektroniskus MVU kontaktpunktus un atbalsta aģentūras pēc vienas institūcijas principa, piedāvājot piekļuvi dažādiem informācijas avotiem un atbalsta pakalpojumiem atkarībā no uzņēmuma attīstības cikla;

26. uzskata, ka ir jāpalīdz mazajiem uzņēmumiem uzlabot to konkurētspēju starptautiskajā tirgu, veicinot šo uzņēmumu eksportspēju, izplatot informāciju par programmām un iniciatīvām, kas atvieglo piekļuvi starptautiskajam tirgum un MVU preču un pakalpojumu nonākšanu tajā, rūpējoties par to, lai mazo uzņēmumu intereses būtu pienācīgi pārstāvētas divpusējās un daudzpusējās tirdzniecības sarunās;

27. atbalsta MVU paredzēto Komisijas iniciatīvu „Vēl viena iespēja”, kas tiks iekļauta Eiropas MVU nedēļas programmā;

Pētniecība un inovācijas

28. aicina arī turpmāk vienkāršot finansējuma piešķiršanu pētniecībai, izstrādei un inovācijām un nodrošināt programmu pienācīgu pārvaldīšanu, jo īpaši lai no tā gūtu labumu MVU un saskaņā ar Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. novembra rezolūciju par pētniecības pamatprogrammu īstenošanas vienkāršošanu un 2011. gada 16. februāra rezolūciju par nākamajā plānošanas periodā mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) finansiālajam atbalstam paredzēto ES instrumentu pārskatīšanas praktiskajiem aspektiem;

29. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu nākt klajā ar priekšlikumu atvieglot MVU administratīvos un finanšu noteikumus, kā arī piedāvāt uzlabotus instrumentus, kas nākamajā pētniecības un inovāciju pamatprogrammā un jo īpaši turpmākajās FP7 un KIP programmās ļaus nostiprināt to inovāciju ieviešanas spējas visā inovāciju ciklā, ieskaitot netehnoloģiskas inovācijas; atgādina Komisijai par to, ka ir svarīgi nodrošināt vietējo atbalstu MVU, piemēram, piesaistot inovāciju centrus, tirdzniecības kameras, uzņēmēju organizācijas un inovāciju kopas;

30. aicina apstiprināt vienotu Eiropas patentu un turpināt Eiropā izstrādāt un saskaņot instrumentus un programmas (piemēram, inovāciju apliecības), kas uzlabo MVU inovāciju pārvaldības spēju, to piekļuvi pētniecības un inovatīviem pakalpojumiem un citiem uz zināšanām balstītiem uzņēmējdarbības pakalpojumiem (uzņēmējdarbības modelēšana, riska novērtēšana u. c.); jo īpaši norāda uz labākajiem dalībvalstu prakses piemēriem, kad tehnoloģiju nodošanas centri augstskolās atvieglo MVU piekļuvi pētniecībai un izstrādei; aicina Komisiju izvērtēt iespēju izveidot Eiropas Patentu fondu, lai atvieglotu minēto tehnoloģiju apmaiņu starp pētniecības centriem un uzņēmumiem, jo īpaši inovatīviem MVU;

31. ar nožēlu konstatē, ka tikai neliela daļa mūsu inovatīvo MVU kļūst par lieliem uzņēmumiem, kas nodarbina vairāk cilvēku; arī norāda, ka Eiropas Savienībā salīdzinājumā ar ASV ir mazāk jaunizveidotu, inovatīvu uzņēmumu, kas aktīvi nodarbojas ar pētniecību un izstrādi, un ka nopietni trūkumi inovāciju un e-prasmju jomā traucē MVU pārņemt inovatīvus un lietpratīgas uzņēmējdarbības modeļus un jaunas tehnoloģijas;

32. aicina dalībvalstu valdības apsvērt iespēju ieviest nodokļu atvieglojumus jaunizveidotiem maziem inovatīviem uzņēmumiem to pirmajā darbības gadā;

Prasmes, izglītība un profesionālā apmācība

33. pauž nožēlu, ka MUA ir nepietiekami aplūkoti sociālie un darba tirgus jautājumi, kam ir ietekme uz uzņēmējdarbību un MVU spēju izmantot savu nodarbinātības potenciālu un pieņemt darbā darbiniekus ar atbilstošām prasmēm;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

34. atzīst, ka uzņēmīgi MVU ir iedarbīgs izaugsmes un inovāciju dzinējspēks; uzsver, ka lielāka uzmanība ir jāvelta tam, lai visos izglītības un apmācības līmeņos atbalstītu un attīstītu uz uzņēmējdarbību vērstu domāšanu, ieviešot vidusskolās tādas inovatīvas metodes kā miniuzņēmumu dibināšana; uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt un attīstīt vadītāja prasmes un digitālās iemaņas, kas vajadzīgas mazajiem uzņēmumiem, ja tie grib gūt panākumus mūsdienu tirgus apstākļos;

35. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un atbalstīt iniciatīvas, kas palīdz novērtēt un paredzēt MVU vajadzīgās prasmes, jo īpaši lai nodrošinātu tiem ilgtspējīgāku darbību, un izstrādāt izglītības un profesionālās apmācības stratēģiju uzņēmējdarbības jomā, pamatojoties uz dalībvalstu paraugpraksi;

36. aicina Komisiju izveidot pastāvīgas Erasmus programmas jauniem uzņēmējiem, kam būtu pietiekams finansējums, ņemot vērā veiksmīgos rezultātus, kas gūti sākotnējos pasākumos, kuri vēl turpinās ierobežotos apmēros;

Resursu izmantošanas efektivitāte

37. atzinīgi vērtē Komisijas atziņu, ka MVU ir izšķiroša nozīme, pārejot uz resurstaupīgu ekonomiku; uzskata, ka resursu taupības mērķu sasniegšanai ir vajadzīga vērtību ķēde; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt MVU pielāgotus nozaru projektus un darbības ar mērķi noteikt iespējamās resurstaupīgas inovācijas, kas aptver vērtību veidošanas un apgādes ķēdes;

38. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu ekoinovatīvas rīcības plānu; aicina veikt vērienīgus pasākumus MVU atbalstam, kas palīdzētu tiem ieviest ekoinovatīvus risinājumus visos vērtību ķēdes posmos, arī projektēšanas posmā; uzskata, ka ir jāpiešķir lielāki līdzekļi iniciatīvām šajā jomā, piemēram, nākamajai KIP, cita starpā mērķtiecīgi izmantojot struktūrfondus; aicina Komisiju divreiz gadā ziņot par dalībvalstu paveikto MVU ekoinovāciju veicināšanas jomā;

39. pievērš uzmanību MVU energotaupības potenciālam, jo pašlaik tikai ap 24 % MVU aktīvi veic pasākumus, lai mazinātu savu ietekmi uz vidi; uzsver, ka, izmantojot zemo izmaksu energoefektivitātes pasākumus, MVU var samazināt enerģijas patēriņu un uzlabot savu spēju veikt jaunus ieguldījumus; uzskata, ka ir nepieciešams uzlabot mazo un vidējo uzņēmēju zināšanas par oglekļa dioksīda emisijas samazināšanas vajadzību; uzsver, ka, lai gan katra MVU rīcībā ir vismaz viens konsultants finanšu jautājumos, trūkst speciālistu, kas sniedz MVU padomus par enerģijas taupīšanu un energoefektivitāti;

40. Atzīmē, ka nelegālā tirdzniecība ar viltotām precēm un pirātiskajām precēm, kas importētas no trešajām valstīm, palielinās visās dalībvalstīs, tādējādi apdraudot Eiropas MVU konkurētspēju;

*

* *

41. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

Inovācijas savienība — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei

P7_TA(2011)0236

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par Inovācijas savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei (2010/2245(INI))

(2012/C 377 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu „Stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīva — „Inovācijas savienība” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 179. panta 1. punktu, kurā noteikts, ka „Savienības mērķis ir stiprināt savus zinātniskos un tehnoloģiskos pamatus, izveidojot Eiropas zinātniskās izpētes telpu, kurā var notikt brīva zinātnieku, eksakto zināšanu un tehnoloģiju apmaiņa, un veicināt savu konkurētspēju, tostarp savas rūpniecības konkurētspēju, kā arī veicināt visas zinātniskās izpētes darbības, kas atzītas par vajadzīgām citās Līgumu nodaļās”,
- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par Eiropas inovācijas partnerībām pamatiniciatīvas „Inovācijas savienība” ietvaros ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 26. janvāra paziņojumu „Stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīva „Resursu ziņā efektīva Eiropa”” (COM(2011)0021),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. maija paziņojumu „Digitālā programma Eiropai” (COM(2010)0245),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta paziņojumu „Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. g.” (COM(2011)0112),
- ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par rūpniecības politiku globalizācijas laikmetā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 15. jūnija rezolūciju par Kopienas inovāciju politiku mainīgajā pasaulē ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par stratēģiju „ES 2020” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par pētniecības pamatprogrammu īstenošanas vienkāršošanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada 4. februāra secinājumus par inovācijām,
- ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2010. gada 25. un 26. novembra 3049. sanāksmes secinājumus par „Inovācijas savienību” Eiropai,
- ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2010. gada 12. oktobra 3035. sanāksmes secinājumus „ES pētniecības un inovāciju programmu pievilcības uzlabošana – vienkāršošanas problēma”,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0398.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0093.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0209.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0223.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0401.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 28. oktobra ziņojumu „Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam — prioritāte konkurētspējai un ilgtspējai” (COM(2010)0614),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu „Reģionālās politikas ieguldījums stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētajā gudrā izaugsmē” (COM(2010)0553),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 30. septembra paziņojumu „Gatavojoties nākotnei: kopējas stratēģijas izstrādāšana svarīgām pamattehnoloģijām ES” (COM(2009)0512),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 13. marta paziņojumu „Stratēģija IST pētniecībai, izstrādei un inovācijām Eiropā — aktīvāka iesaistīšanās” (COM(2009)0116),
 - ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu „Kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošana”,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. februāra paziņojumu „Pārskats par „Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu”” (COM(2011)0078),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 14. februāra paziņojumu par zinātnisko informāciju digitālajā laikmetā: piekļuve, izplatīšana un saglabāšana (COM(2007)0056),
 - ņemot vērā Komisijas uzdevumā izstrādāto 2008. gada novembra ziņojumu „Videi labvēlīgu novatorisku uzņēmējdarbības modeļu veicināšana”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0162/2011),
- A. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 179. panta 2. punktu Savienība „atbalsta uzņēmumu, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu kvalitatīvo pētījumu un tehnoloģiju izstrādes; tā atbalsta to savstarpējās sadarbības centienus, jo īpaši nolūkā ļaut pētniekiem brīvi sadarboties pāri robežām un uzņēmumiem pilnībā izmantot iekšējā tirgus potenciālu, un konkrēti, radot brīvu pieeju valstu pasūtījumiem, nosakot kopīgus standartus un likvidējot juridiskus un fiskālus šķēršļus šai sadarbībai”;
- B. tā kā pētniecības un inovācijas paātrināšana ir būtiska ne tikai, lai iegūtu ilgtspējīgu un konkurētspējīgu ekonomikas modeli un nodrošinātu darbu nākotnē, bet arī rastu risinājumus tām kopējām lielajām sabiedrības problēmām, ar kurām saskaras Eiropas sabiedrība, proti:
- pašreizējās demogrāfiskās izmaiņas — sabiedrības novecošanās, pieaugošais iedzīvotāju skaits pasaulē (uzturs, veselība, slimību profilakse), urbanizācija, sociālā kohēzija un migrācija,
 - pāreja uz ilgtspējīgu resursu pārvaldīšanu (ar bioloģiju saistītu un nesaistītu) — klimata pārmaiņas, atjaunojamā enerģija un energoefektivitāte, resursu lietderīga izmantošana, ūdens nepietiekamība, plūdi un centieni nodrošināt un aizstāt deficīta izejvielas,
 - spēcīga, stabila, taisnīga un konkurētspējīga ekonomiskā bāze — ekonomikas atveseļošana, uz zināšanām balstītas sabiedrības iespēju izmantošana, ES konkurētspējas paaugstināšana un nodarbinātības veicināšana;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- C. tā kā inovācijas paaugstināšanā svarīga nozīme ir:
- iedzīvotāju radošuma un cilvēku kapitāla izvirzīšanai priekšplānā, tāpat arī uzņēmumu un uzņēmējdarbības pielāgošanās spējai, kā arī patēriņa modeļiem un reaģēšanai uz jaunām idejām,
 - ilgtermiņa stabiliem, vienkāršiem, pārredzamiem un atbalstošiem reglamentējošiem noteikumiem,
 - labākai piekļuvei daudzveidīgām finansēšanas iespējām dažādos inovācijas cikla posmos (īpaši attiecībā uz MVU),
 - privātā sektora ieguldījumu izmantošanai un stimulēšanai,
 - auglīgai sadarbībai starp izglītības un pētniecības institūtiem, tostarp pētniecības un tehnoloģiju organizācijām (PTO), uzņēmumiem, valdībām un iedzīvotājiem, kā arī sadarbības platformu un mehānismu izveidei, piemēram, atvērtu tīklu, atvērtu standartu, kopīgu pieeju izveidei, lai apmainītos zināšanās un idejām,
 - nodrošināšanai, lai visas attiecīgās personas tiktu iesaistītas lēmumu pieņemšanas procesos,
 - efektīvāku līdzekļu nodrošināšanai, lai aizsargātu rūpniecisko īpašumu saistībā ar globalizāciju un ekonomikas digitalizāciju;
- D. tā kā vēlme uzņemties risku ir nepieciešams priekšnosacījums veiksmīgai inovācijai;
- E. tā kā, lai saglabātu Eiropas konkurētspēju, ir vajadzīga kultūras maiņa nolūkā uzlabot Eiropas uzņēmējdarbības vidi un inovāciju potenciālu; tā kā jāveic izmaiņas, cildinot spēju uzņemties risku, un jāuzlabo priekšnosacījumi inovatīvu uzņēmumu un uzņēmēju darbības uzsākšanai;
- F. tā kā, ņemot vērā ekonomisko situāciju pasaulē, Eiropas Savienībai jāienem aktīva nostāja un stingra vadošā pozīcija konkurētspējas jomā, un tāpēc Eiropas Savienībai jāveic ieguldījumi inovāciju straujā attīstībā;
- G. tā kā Eiropai ir vajadzīga moderna, finansiālā ziņā pieejama un labi funkcionējoša intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības sistēma, lai veicinātu inovāciju un stiprinātu konkurētspēju;
- H. tā kā intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana ir galvenais priekšnoteikums uz kapitālieguldījumiem balstītai pētniecībai, izstrādei un inovācijai;
- I. tā kā optimālākā iespēja stiprināt inovāciju Eiropā, ievērojot intelektuālā īpašuma tiesības, ir ES patenta izveide;
- J. tā kā moderna Savienības preču zīmju sistēma ir būtiska, lai aizsargātu vērtības, kas radušās dizaina, jaunrades un inovācijas jomā ar Eiropas uzņēmējdarbības investīciju palīdzību;
- K. tā kā, līdz 2020. gadam novirzot 3 % no Eiropas Savienības IKP pētniecībai un attīstībai, iespējams radīt 3,7 miljonus darba vietu un tā kā līdz 2025. gadam IKP var palielināties par EUR 800 miljoniem;
- L. tā kā 30 % Eiropas pētnieku ir sievietes un sievietes ieņem tikai 13 % no Eiropas pētniecības institūtu vadītāju amatam,

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

Integrēta un starpdisciplināra pieeja

1. atzinīgi vērtē pamatiniciatīvu „Inovācijas savienība”, kura ir līdz šim nozīmīgākais un mērķtiecīgākais sabiedrības mēģinājums ieviest stratēģisku, integrētu un uz uzņēmējdarbību orientētu Eiropas inovācijas politiku papildus dalībvalstu pasākumiem un kura nodrošina inovācijas virzību un progressa uzraudzību augstākajā politiskajā līmenī, un kuras sekmes tomēr ir atkarīgas no dalībvalstu pilnvērtīgas sadarbības un tās īstenošanas dalībvalstīs, tostarp ar finanšu atbalsta un gudras fiskālās konsolidācijas starpniecību, piešķirot prioritāti ilgtspējīgu izaugsmi veicinošiem izdevumiem tādās jomās kā inovācijas, pētniecība un izglītība, jo to politikas pamatā visās būtiskajās jomās ir kopīgi inovācijas mērķi; atzinīgi vērtē Eiropadomes 2011. gada 4. februāra sanāksmē pieņemto stratēģisko pieeju;
2. atbalsta „Inovācijas savienības” iniciatīvu kā būtisku ES ekonomikas, sociālās jomas un kultūras attīstības pamatu, jo īpaši attiecībā uz integrējošu izglītību visos līmeņos, tostarp profesionālo izglītību un apmācību;
3. prasa izstrādāt plašu inovācijas koncepciju, kurā galvenā uzmanība pievērsta ietekmei un kura ir plašāka nekā tikai uz tehnoloģijām un produktiem orientēta inovācija, un kura paredz visu ieinteresēto personu, jo īpaši uzņēmumu, iesaistīšanos, un uzsver pilsoņu daudzpusīgo veicinošo lomu, vienlaikus sekmējot attieksmes maiņu; atgādina, ka inovācija pielieto praksē veiksmīgas idejas un ir vērsta uz produktiem, procesiem, pakalpojumiem, darbībām, sistēmām un organizatoriskām struktūrām; ierosina, lai Komisija izstrādā inovācijas definīciju;
4. uzskata, ka inovācijas pamatā visās zināšanu un sociālekonomiskās darbības jomās ir jābūt tādiem kritērijiem kā atbilstība sabiedrības interesēm, dzīves kvalitātes uzlabošanai, sociālās labklājības veicināšanai un vides un dabas līdzsvara saglabāšanai;
5. uzskata, ka, tā kā inovācija ir komplekss jēdziens, ir jāstiprina netehnoloģiskas inovācijas centieni un ka šajā kontekstā ir jāizpilda paraugprakse attiecībā uz šā veida inovāciju un jāprecizē noteikumi un nosacījumi, kas reglamentē piekļuvi ES finansējumam, pamatojoties uz atvērtu un visaptverošu pieeju;
6. aicina skaidri nošķirt jēdzienu „sākotnējā inovācija”, kas attiecas uz produktu, kas radīts no jauna un nav pieejams tirgū, no komerciāla uzlabojuma vai izmaiņām, kas veiktas attiecībā uz tirgū jau pieejamu produktu, pakalpojumu, procesu vai darbību;
7. uzskata, ka jānosaka precīza, taču vienlaikus elastīga sociālekonomiskās inovācijas definīcija, jo nereti tā tiek attiecināta nevis uz produktu vai tehniska risinājuma piemērošanu, bet gan uz savstarpēji saistītām un ilgstošām institucionālām, tehniskām un pārvaldības izmaiņām, kas veido procesu;
8. norāda, ka Inovācijas savienībā prioritāte ir jāpiešķir mērķiem, kas noteikti stratēģijā „Eiropa 2020”, Eiropas 2020. gada energoefektivitātes plānā, iniciatīvā „Resursu ziņā efektīva Eiropa”, Izejvielu iniciatīvā, Eiropas enerģētikas stratēģijā 2011.–2020. gadam, izvirzot Enerģētikas ceļveža 2050. gadam un Ceļveža virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. g. starpposma mērķi;
9. norāda, ka internacionalizācija un inovācija ir būtiski faktori ārējās konkurētspējas un izaugsmes veicināšanā un tiem ir svarīga nozīme stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā;
10. uzsver klimata un energoefektīvu un atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju nozīmību pārejā uz ilgtspējīgu globālo ekonomiku; uzsver ES vadošo pozīciju daudzās būtiskās klimata draudzīgas un resursus taupošas rūpnieciskās ražošanas nozarēs; aicina Komisiju noteikt internacionalizācijas un inovācijas stratēģijas šajās nozarēs;
11. atzīst, ka cīņai ar klimata pārmaiņām un energoefektivitātes un rūpnieciskās ražošanas dematerializācijas veicināšanai ir nepieciešama aktīva jauno tehnoloģiju globālas izplatīšanas politika;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

12. uzsver, ka vides aizsardzības, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma jomas, kā arī cīņas ar klimata izmaiņām joma ir to vidū, kurās visvairāk nepieciešams veicināt inovāciju, tostarp stiprinot jau esošo zinātnes un tehnikas pamatu; uzsver, ka ES turpmākās pētniecības un inovāciju programmas būs nepieciešams īstenot, pienācīgi ņemot vērā šīs jomas; šai nolūkā uzsver nepieciešamību izmantot starpnozaru pieeju, kas balstīta uz ekosistēmas noturīgumu;

13. norāda, ka kultūras un radošajās nozarēs vērojamās tirgus fragmentācijas cēloņi daļēji ir arī kultūras daudzveidība un patērētāju izvēle valodas ziņā;

14. atzinīgi vērtē to, ka Komisija pievērš uzmanību lielām sabiedrības problēmām, un uzsver, ka inovācija un pētniecība ir nepieciešamas, lai paaugstinātu resursu produktivitāti, ilgtspējīgu izmantošanu un aizstāšanu, vienlaikus meklējot jaunus veidus, kā palielināt resursu izmantošanas un enerģijas patēriņa efektivitāti;

15. norāda, ka ir jāizvairās no inovāciju prioritāšu noteikšanas ierobežotās jomās, lai tādējādi nezaudētu vērtīgu inovatīvo potenciālu ilgtermiņā;

16. uzskata, ka inovācija var ievērojami veicināt sociālo kohēziju, uzlabojot sniegto pakalpojumu kvalitāti, un ka tāpēc ir jāizveido īpašas profesionālās apmācības programmas;

17. norāda, ka tirgus ekonomikā inovācijas uzdevums nav tikai risināt būtiskākās sabiedrības problēmas, bet tai ir īpaši liela nozīme patērētājiem draudzīgu un pievilcīgu produktu izstrādē, atpūtas, tehnoloģiju, ražošanas, kultūras un izklaides jomā; norāda, ka pastāv plašs starptautisks tirgus inovatīviem augsto tehnoloģiju izklaides produktiem (viedtālruņi, planšetdatori, spēļu konsoles, pārvietojams atpūtai paredzēts aprīkojums), kā arī pasaules līmeņa tirgus sociālo tīklu un inovatīvu tiešsaistes pakalpojumu jomā, kurā Eiropas uzņēmumi aizņem nenožīmīgu daļu;

18. uzsver pamatiniciatīvu „Resursu ziņā efektīva Eiropa” un „Rūpniecības politika” nozīmi un centienus nodalīt ekonomisko izaugsmi no dabas resursu izmantošanas, atbalstot pāreju uz tādu ilgtspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju saturu, kas balstīta uz zināšanām, palielinot atjaunojamo un ilgtspējīgo enerģijas avotu izmantošanu un izstrādājot oglekļa emisiju samazinošas un resursus lietderīgāk izmantojošas tehnoloģijas un ilgtspējīgu transportu, vienlaikus veicinot Eiropas uzņēmumu konkurētspēju;

19. atgādina, ka digitālā vide un IKT veicina inovāciju un ka tāpēc būtisks priekšnoteikums ir piekļuve ātrgaitas platjoslas pakalpojumiem, kas ir svarīgi arī Eiropas inovācijas partnerībām (EIP), jo ar to veicina sadarbību un iedzīvotāju līdzdalību; šajā sakarībā aicina komisiju un dalībvalstis uzlabot ātrgaitas interneta ieviešanu, kā arī veicināt e-iniciatīvas, ar kurām nodrošina ES digitālās programmas ātru īstenošanu;

20. aicina Komisiju pievērst pienācīgu uzmanību tehnoloģijām, kas ir „viedāko” un ilgtspējīgo sistēmu pamatā, kuras nodrošina iespēju uzņēmumiem attīstīt atbilstīgus reālā laika pakalpojumus dažādās nozarēs, piemēram, transporta un loģistikas, būvniecības un ēku pārvaldības, enerģijas sadales, telekomunikācijas un finanšu pakalpojumu nozarē;

21. uzsver, ka inovācijas un pētniecības politikas sekmes ir atkarīgas no:

— visu politiku un pasākumu stratēģiskas virzības, izstrādes, plānošanas un īstenošanas ar mērķi veicināt un uzlabot inovācijas Eiropā (izmantojot, piemēram, izglītību un apmācību, konsultāciju pakalpojumus, darba tirgu, vienoto tirgu, intelektuālā īpašuma tiesību pareizu pārvaldību, infrastruktūru, nodokļu instrumentus, rūpniecības politiku, publisko iepirkumu un tirdzniecību, inovatīvu mijiedarbību starp pakalpojumu un ražošanas uzņēmumiem, īpašu vērību pievēršot MVU),

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- labi koordinētas daudzfunkcionālas sadarbības un (finanšu) atbalsta ES, dalībvalstu, reģionālajā un vietējā līmenī,
- visu atbilstošo dalībnieku, piemēram, MVU, nozares, universitāšu, pētniecības institūtu, tostarp PTO, valdību, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un sociālo partneru maksimālas līdzdalības, tostarp jaunu un produktīvu iespējamo izglītības iestāžu un nozares sadarbības formu meklēšanas,
- dažādu politikas jomu, darbību un instrumentu koordinācijas, saskaņotības un sinerģijas, lai novērstu sadrumstalotību un dublēšanu, kas rodas no nekoordinētas pētniecības un inovācijas centieniem,
- labvēlīgas uzņēmējdarbības vides veidošanas inovatīviem produktiem, lai pielāgotos tirgus vajadzībām,
- politikas vērtēšanas metožu un procesu izmantošanas, tostarp salīdzinošās vērtēšanas ekspertu komisiju darbību izmantošanas un veiksmīgu eksperimentu rezultātu izplatīšanas;

uzsver, ka galvenajam Inovācijas savienības politikas mērķim vajadzētu būt politikas koordinācijas un to dažādo instrumentu saskaņotības atvieglošanai un sinerģiju izveidei saistībā ar inovācijas politiku, pieņemot patiesi visaptverošu pieeju, kas orientēta uz lielu sabiedrības problēmu risināšanu;

22. uzsver vajadzību pārveidot ES tirdzniecības un inovāciju politiku, lai tā tiešām veicinātu darba vietu radīšanu, nabadzības izskaušanu un ilgtspējīgu attīstību visā pasaulē; pauž stingru pārliecību, ka ir nepieciešama saskaņotība starp ES politikas iekšējiem un ārējiem aspektiem un ka jaunas tirdzniecības politikas veidošanai jānotiek saskaņoti ar spēcīgu rūpniecības un inovāciju politiku, kura rada jaunas darba vietas, lai nodrošinātu ekonomisko izaugsmi un tādējādi turpinātu radīt vairāk un labākas darba vietas;

23. uzsver, ka saistībai starp pamatiniciatīvu „Inovācijas savienība” un Gada izaugsmes pētījumu ir būtiska nozīme sadarbības veicināšanā, parādot gada laikā panākto progresu dalībvalstīs;

24. aicina Komisiju izstrādāt integrētu rādītāju sistēmu, ņemot vērā ekonomikas sistēmu daudzveidību dalībvalstīs un iesaistot uzņēmumus, lai labāk pārraudzītu un novērtētu rezultātus un izmērāmā veidā izvērtētu inovācijas politikas pasākumu un programmu ietekmi; prasa izveidot uzticamas datu infrastruktūras, kas palīdz uzraudzīt tendences pētniecības finansēšanā, un mudina turpināt „rezultātu tabulas” izstrādi, sadarbojoties starptautiskā līmenī, izveidojot sistēmu, kura lielākā mērā balstīta uz rādītājiem un pierādījumiem un ar kuru novērtētu ES inovācijas spēju absolūtos rādītājos, vienlaikus gudri izmantojot pieejamos resursus;

25. norāda, ka inovācija un radošums ir procesi, kurus zināmā mērā var attīstīt, iemācīt un veicināt; tāpēc aicina inovāciju un radošumu lielākā mērā ņemt vērā Eiropas Savienības dalībvalstu izglītības sistēmās; aicina atzīt un izplatīt paraugpraksi attiecībā uz radošām un inovatīvām mācību programmām un mācību metodēm dalībvalstīs;

26. uzsver, ka ekoinovācijai būs izšķiroša nozīme stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā; tāpēc aicina pieņemt vērienīgu rīcības plānu ekoinovācijas jomā, ierosinot pasākumus, kas paredz izmantot ekoinovāciju visos vērtības radīšanas ķēdes posmos, tostarp plānot un palielināt finansējumu iniciatīvām šajā jomā, īstenojot Konkurētspējas un inovāciju programmu;

27. uzskata, ka, tā kā inovācija parasti ir cieši saistīta ar tirgu un attīstās ar neformālu kanālu palīdzību, Eiropas Savienībai būtu jāpilnveido savas inovācijas vērtēšanas metodes, ņemot vērā to, ka dažādās jomās nevar izmantot vienādus vērtēšanas kritērijus;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

28. uzsver bīstamību, ka jēdziens „inovācija” var kļūt par banālu klišeju, kas rada pašapmierinātību, to tikai daudzkārtēji pieminot, un ka inovācija vien nav risinājums visām problēmām un ka uz to nevar bez iemesla atsaukties ekonomiskās un sociālās krīzes laikā; uzsver, ka, gluži pretēji, inovācija prasa nepārtrauktus Eiropas Savienības un tās dalībvalstu centienus valsts un privātā sektorā un aktīvu atbalstu, izmantojot saskaņotas izglītības, pētniecības, ražošanas, sociālās un vides stratēģijas;

29. saistībā ar inovāciju atzīst par nozīmīgām kultūras un radošās nozares, ņemot vērā pētījumu apliecinājumu, ka uzņēmumiem, kuri proporcionāli vairāk izmanto kultūras un radošo nozaru pakalpojumus, inovācijas jomā ir daudzkārt labāki sasniegumi;

30. apstiprina, ka inovācijas virzošie elementi ir neitralitātes princips un atvērto standartu princips;

Iedzīvotājiem paredzēta inovatīva sabiedrība

31. uzsver, ka inovāciju galvenokārt veicina iedzīvotāju prasības un uzņēmumu aktīva līdzdalība; norāda, ka inovatīvas sabiedrības izveide tādēļ jābalsta uz pilsoņu līdzdalību, dodot viņiem iespēju izteikt savas vajadzības un savu radošo potenciālu, izmantojot augšupēju pieeju un sniedzot inovatīvus risinājumus, kas atsevišķiem pilsoņiem dod iespēju veicināt resursu efektivitāti;

32. uzsver, ka jāiedibina kultūra, kas orientēta uz mācīšanos, zinātkāri un riska uzņemšanos; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nozīmīgus pasākumus, lai mainītu attieksmi uz inovatīviem un zinātkārē pamatotiem uzskatiem, uz riska uzņemšanos un uz iecietīgāku attieksmi pret neveiksmēm, veicinot ilgtspējīgus patēriņa modeļus un aktīvi sekmējot iedzīvotāju un uzņēmumu līdzdalību inovācijās un atvērtā inovācijas sistēmā; uzsver, ka inovācija ir process, kuru nevar un nevajadzētu virzīt tikai valdībām, un ka jārada labvēlīgi priekšnosacījumi, kas nodrošina pietiekamu rīcības brīvību, atbalstot neparedzētus pasākumus;

33. uzsver, ka zināšanu paaugstināšana un to vispusīgs pielietojums nemazina vajadzību atklāti un līdzdarbojoties novērtēt šo pielietojumu ētisko, sociālo un politisko ietekmi; vērš uzmanību uz nepieciešamību sekmēt un izplatīt zinātnes kultūru plašas sabiedrības vidū;

34. uzskata, ka jāveic darbības, lai atbalstītu iniciatīvas, kas vērstas uz zinātniskā dialoga veicināšanu un iegūto datu izplatīšanu visplašākajā sabiedrībā papildus zinātniskajām aprindām, palielinot pilsoniskās sabiedrības lomu pētniecībā;

35. uzskata, ka par prioritāti jāizvirza inovācijas kultūras attīstības veicināšana reģionālajā līmenī gan starp uzņēmējiem, arodskolēniem un darba ņēmējiem, gan starp partneriem, kuriem ir ietekme uz uzņēmējdarbību, piemēram, reģionālajiem valsts sektora lēmumu pieņēmējiem, pētniecības centriem, uzņēmumu kopām un finansēšanas iestādēm, kas daudzos gadījumos pietiekami nepārzina savu reģionu uzņēmumu, it īpaši MVU (tostarp mikrouzņēmumu un amatniecības uzņēmumu), inovācijas spējas;

36. uzsver — lai inovācijas centienos iesaistītu sabiedrību, būtiska nozīme ir pienācīgai izpratnei par zinātnes attīstību un tās ietekmi; aicina paātrināt zinātnes atziņu un tehnisko zināšanu izplatību; uzsver, ka liela nozīme ir gan mūžizglītībai, gan arī pasākumiem, kas īpaši orientēti uz iedzīvotāju grupām, it īpaši lauku apvidos dzīvojošām kopienām, kuru piekļuve zinātnei un tehnoloģijai ir apgrūtināta;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt ilgtspējīgu, uz inovāciju un radošumu balstītu ekonomikas modeļu attīstību, kas rada un aizsargā augsti kvalificētas darba vietas Eiropā;

38. uzsver, cik svarīgi ir pieņemt augšupēju pieeju inovācijām un veicināt atvērtu vidi radošām idejām, lai stimulētu ražīguma pieaugumu, dotu iespējas darba ņēmējiem un izstrādātu risinājumus neatrisinātām sociālām vajadzībām (tādām kā integrācija un imigrācija);

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

39. aicina papildināt pašreizējo iepriekšējas finansēšanas sistēmu ar jaunu finansēšanas mehānismu, piemēram, konkursos piešķirtas godalgas un inovācijas rosināšanas balvas Eiropas novatoriem (privātpersonas vai komandas), lai stimulētu idejas un atbalstītu izgudrojumus, piemēram, sabiedrībai nozīmīgās jomās nolūkā radīt zināšanas kā sabiedrisku preci; aicina Komisiju apsvērt, vai ir atbilstīgi uzsākt pirmo izmēģinājuma projektu attiecībā uz atbalstījuma sistēmu, īstenojot Eiropas inovācijas partnerību veselīgas novecošanas veicināšanai;

40. uzsver, ka sociālā inovācija ir jauni un efektīvi risinājumi aktuālām sociālām problēmām, kurus izstrādā privātpersonas vai organizācijas sociālo un ne vienmēr komerciālo mērķu sasniegšanai; turklāt uzsver, ka sociālā inovācija sniedz iespēju iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu statusa uzlabot savu darba un dzīves vidi un ka tādējādi var palīdzēt stiprināt Eiropas sociālo modeli;

41. uzsver sociālās ekonomikas jomas (kooperatīvi, savstarpējas sabiedrības, biedrības un fondi) nozīmi sociālajā inovācijā, izstrādājot un īstenojot pasākumus, lai apmierinātu tās vajadzības, kas netiek ņemtas vērā tirgus ekonomikā un tradicionālajos uzņēmējdarbības veidos;

42. uzskata, ka Eiropas Savienības inovācijas stratēģijai būtu jāļauj izpausties darba ņēmēju potenciālam, nodrošinot iespēju dažādās Eiropas Savienības programmās un inovācijas projektos iesaistīties un piedalīties arī darba ņēmējiem, kuri nepārstāv akadēmiskās aprindas;

43. norāda, ka Inovācijas savienības stratēģijā jāatzīst parasto darba ņēmēju idejas, ierosinājumi un kompetence inovācijas jomā un ka vairāku pētījumu rezultāti liecina par to, ka darba ņēmēju virzīta inovācija ne tikai labvēlīgi ietekmē uzņēmējdarbību, bet arī veicina apmierinātību ar darbu un, ja tā tiek pareizi īstenota, patiesībā var pat pazemināt stresa līmeni;

44. aicina ES, dalībvalstu, reģionālās un vietējās varas iestādes sākt izmēģinājuma projektu un veicināt pētniecību par sociālo inovāciju, kā arī sniegt publisko finansējumu un izmantot publiskā un privātā sektora partnerības, kas varētu būt pamats turpmākiem pasākumiem šajā jomā; uzsver, ka sociālā inovācija būtu jāiekļauj finansēšanas un atbalsta programmās, tādās kā Eiropas Sociālais fonds, pamatprogrammas un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma (CIP);

45. uzsver pētniecības nozīmi medicīnas nozarē, kas veicinās izaugsmi un nodrošinās novecojošās sabiedrības labklājību, ja šajā nozarē tiks ieviesti inovatīvi lietojumi; atbalsta ciešu sadarbību starp universitāšu zinātniskās pētniecības nodaļām un ražotājiem, kas darbojas medicīnas nozarē, lai radītu produktus un pakalpojumus, kuri būs ļoti nepieciešami ES iedzīvotājiem nākamajā desmitgadē;

46. aicina Komisiju izmantot ES pētniecības un inovāciju finansējuma kopējās stratēģiskās sistēmas resursus, lai nodrošinātu bioloģijas un medicīnas zinātniskās pētniecības infrastruktūras ilgtspējīgu īstenošanu kā pētniecības un izstrādes pakalpojumu, ar ko uzlabo pilsoņu dzīves kvalitāti, jo tādējādi veidotos uz zināšanām balstīta sabiedrība, kas var risināt sabiedrībai svarīgus uzdevumus Eiropā;

47. uzskata, ka lielākas uzmanības pievēršana inovācijas politikai sniedz iespēju sabiedrisko pakalpojumu modernizācijai un pastiprināšanai gan pašreizējos, gan jaunajos sektoros visās ekonomikas un sociālās dzīves jomās, tādējādi sekmējot kvalitāti un efektivitāti, darbavieta izveidi, nabadzības un sociālās atstumtības novēršanu, kā arī ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju;

48. uzskata, ka ciešāka centienu koordinācija STI jomā nedrīkstētu izpausties tā, ka līdzekļi netiek ieguldīti vai tiek nepietiekami ieguldīti konkrētu dalībvalstu vai reģionu zinātniskās veiktspējas nodrošināšanai, tādējādi kaitējot citām valstīm un reģioniem; uzskata, ka drīzāk vajadzētu veikt ieguldījumus saprātīga un saskaņota STI pamata izveidei dažādās valstīs un reģionos atbilstīgi to īpatnībām un attīstības līmenim, lai sekmētu labvēlīgu sinerģiju un auglīgu sadarbību;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

49. uzsver, ka ir svarīgi modernizēt izglītības sistēmu; aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai uzlabotu (jauno) Eiropas iedzīvotāju un uzņēmumu uzņēmējdarbības un kvantitatīvās prasmes un apmācību, iekļaujot uzņēmējdarbību, radošumu un inovāciju visās izglītības jomās un uzlabojot cilvēku kapitālu, kas dod iespēju tiem būt aktīviem inovācijā, piemēram, izmantojot Komisijas programmu „Erasmus jaunajiem uzņēmējiem”, vienlaikus aizsargājot amatniecību kā inovāciju avotu;

50. aicina Komisiju ciešāk sadarboties ar dalībvalstīm, lai izstrādātu vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozes par darba tirgū pieprasītajām prasmēm, un veicināt augstskolu un uzņēmējdarbības nozares partnerību, lai sekmētu jauniešu iekļaušanos darba tirgū, vienlaicīgi veicinot uz inovatīvām zināšanām balstītu sabiedrību un lietišķo pētījumu attīstību un uzlabojot izglītības iestāžu absolventu izredzes darba tirgū;

51. norāda, ka krīzes laikā ir svarīgi piesaistīt jauniešus jaunajām pieejamajām darbavietām un nodrošināt, lai kvalifikācijas programmas veicinātu darba tirgus pieejamību jauniešiem un viņi varētu vislabāk izmantot nodarbinātības potenciālu, jo tā varētu gan cīnīties pret augstu bezdarba līmeni par 25 gadiem jaunāku iedzīvotāju vidū, gan izmantot jaunās paaudzes prasmes jauno tehnoloģiju lietošanā;

52. prasa veltīt centienus, lai pārvarētu prasmju trūkumu zinātnes, tehnoloģiju, tehnikas un matemātikas jomā; uzsver, cik nozīmīgi ir paaugstināt mācību kvalitāti, uzlabot mūžizglītības un profesionālās apmācības pieejamību, veicināt darbinieku pastāvīgu apmācību, un to, ka pasākumi piekļuves nodrošināšanai šādai apmācībai jāorganizē tā, lai tie būtu integrējoši un nebūtu diskriminējoši sievietēm; taču uzskata, ka šiem pasākumiem pirmām kārtām vajadzētu būt paredzētiem darba ņēmējiem, kuri pilda mazāk kvalificēta darba pienākumus nekā iepriekš, kuriem draud darba zaudējums jaunu tehnoloģiju ieviešanas dēļ, kā arī tiem, kuri tiek atlaisti, jo viņiem trūkst pārstrukturēšanas un pārveides procesā pieprasīto prasmju; atgādina arī, ka pilnīgāk jāizstrādā visas apmācības darbības visos apmācības līmeņos, lai sekmētu radošumu un spējas inovācijās un uzņēmējdarbības jomā;

53. uzsver nozīmīgumu, kāds ir mūžizglītības līmeņa paaugstināšanai un visiem paredzētu apmācības pasākumu izstrādei, lai veicinātu ekoinovāciju un uzņēmējdarbību un lai nodrošinātu, ka darbaspēks var pielāgot savas prasmes darba tirgus vajadzībām ilgtspējīgākā ekonomikā, kuras pamatā ir uz kompetenci balstītas apmācības pieeja; aicina dalībvalstis, darba devējus un darba ņēmējus atzīt prasmju pārvaldību, apmācību un mūžizglītību inovācijas spēju attīstībā par kopīgu pienākumu, kā tas ir atzīts sociālo partneru 2002. gada pamat nolīgumā par mūžizglītību;

54. norāda, ka, ņemot vērā augstāko mācību iestāžu studentu skaita nepietiekamību zinātnes un tehnikas jomā, ir jāveic pasākumi, lai nepieļautu, ka studenti pārtrauc mācības vai ka viņiem ir ierobežotas iespējas izvēlēties mācību iestādi finansiālu iemeslu dēļ, un tāpēc arī turpmāk ir nepieciešams sekmēt piekļuvi banku aizdevumiem, kurus daļēji var finansēt dalībvalstis;

55. uzsver, ka ir jāatklāj pasīvi novatori, jo īpaši MVU starpā; norāda uz starpnieku organizāciju svarīgo lomu pasīvu novatoru atklāšanā, stimulējot inovāciju, sniedzot padomus un atbalstot inovāciju; uzskata, ka šīs organizācijas būtu jāstiprina un tām jāizstrādā programma, kas vērsta uz apmācības, kvalifikācijas un zināšanu uzlabošanu, un nākotnē jāpalielina duālās profesionālās izglītības (kas ļauj iegūt divas profesijas) modeļu nozīmība;

56. atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir apgūt pamatkompetences un vispārējās kultūras augstu līmeni, lai labāk piemērotos darba videi; uzsver, ka šajā sakarā sevišķa nozīme ir valodu apguvei;

57. aicina dalībvalstis izveidot kopas un radīt apstākļus inovācijas sekmēšanai, un atbalstīt ciešāku partnerību veidošanu starp izglītības iestādēm un uzņēmējdarbības aprindām gan valsts, gan starptautiskajā mērogā, un, izstrādājot mācību programmas, apsvērt arī uzņēmumu vajadzības;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

58. uzskata, ka ir būtiski kā daļu no inovācijas veicinošiem pasākumiem visās jomās izveidot īpašas programmas, ar kurām sekmēt zinātnes un tehnikas kultūru;

59. atbalsta Reģionu komitejas priekšlikumu izveidot „virtuālo jaunrades tīklu”, kas būtu pieejams visiem (uzņēmumiem, vietējām un reģionālajām iestādēm, centrālajām valsts iestādēm, privātajam sektoram un pilsoņiem) un sniegtu konsultācijas, palīdzību un nodrošinātu pieeju riska kapitālam un tehniskajiem pakalpojumiem; uzsver, ka virtuālajam tīklam ir papildu priekšrocība, jo tas nodrošina salu, tālāku reģionu, lauku apvidu, kalnainu un reti apdzīvotu reģionu iedzīvotājiem pieeju speciālistu palīdzībai, izglītībai un informācijai, uzņēmējdarbības atbalstam un finanšu konsultācijām;

60. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu panākt ievērojamu progresu attiecībā uz pētnieku karjeras iespēju uzlabošanu un mobilitātes veicināšanu starp pētniecības nozarēm un pāri valstu robežām; uzskata, ka tādējādi būtu iespējams nodrošināt nepieciešamo pētnieku skaitu un uzlabot Eiropas Savienības pētniecības un inovācijas kvalitāti un ka pētniekiem Eiropas Savienībā jānodrošina atbilstīgas mācību un pievilcīgas karjeras iespējas, kā arī jālikvidē šķēršļi viņu mobilitātei;

61. norāda, ka sociālā inovācija ir problēma cilvēku kapitāla jomā un ka šai sakarībā izglītības, mūžizglītības, pētniecības, inovācijas un uzņēmējdarbības jomā lielāks ieguldījums jāveic universitātēm; uzsver, ka liela nozīme ir atvērtākām un modernākām universitātēm un nepieciešamībai nodrošināt lielāku universitāšu autonomiju, nosakot stratēģiskās prioritātes un darbības virzienu, ņemot vērā sociālās prioritātes;

62. uzsver — lai nodrošinātu tā sauktā „zināšanu trijstūra” komponentu labāku integrāciju, ir jāsekmē politika, kas stiprina sadarbību starp izglītības sistēmu un uzņēmējdarbības vidi, izstrādājot jaunas izglītības un doktorantūras programmas;

63. aicina Komisiju izveidot digitālo platformu „Atvērta inovācija”, kur sniegt informāciju par Eiropas līmeņa politikas problēmām un kur iedzīvotāji un ieinteresētās personas no visas Eiropas var piedāvāt idejas un risinājumus;

64. norāda, ka universitāšu darbiniekiem trūkst prasmju attiecībā uz uzlabotu un aktīvu sadarbību ar uzņēmējdarbības nozari; aicina Komisiju īstenot jaunu Eiropas līmeņa mācību un izglītības programmu universitāšu vadošajam personālam, tehnoloģiju nodošanas speciālistiem un tehnoloģiju mākļiem un izstrādāt pamatnostādnes šādu speciālistu profesionalizācijai universitātēs;

Vienkāršošana, sadrumstalotības novēršana, finansēšana un standartizēšana

65. uzsver, ka ar tradicionālākām ES izdevumu jomām ir saistītas nozīmīgas alternatīvās izmaksas, un norāda, ka ir nepieciešams savstarpēji saskaņot stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātes un budžeta politiku; tādēļ prasa atvēlēt pētniecībai, izstrādei un inovācijai vairāk ES budžeta līdzekļus;

66. uzsver, ka ES budžetā pētniecībai, izstrādei un inovācijai ir atvēlēta salīdzinoši neliela budžeta daļa, salīdzinot ar dalībvalstu budžetiem, kas veido lielāko daļu no zinātnei paredzētā publiskā finansējuma; tādēļ prasa lielāku uzsvāri likt uz finansēšanas instrumentiem, kuri stimulētu valstu izdevumus zinātnes finansēšanai, uz privātajiem ieguldījumiem un uz EIB finansējumu, lai veicinātu koordinētus centienus un stimulētu ieguldījumus, tiecoties sasniegt Eiropas izvirzītos mērķus;

67. aicina Komisiju apvienot pastāvošās atbalsta shēmas un struktūras, tiecoties panākt vienkāršu un pieejamu sistēmu, lai paātrinātu inovāciju, koncentrētos uz svarīgākajiem sabiedrības uzdevumiem un aktīvi novērstu sadrumstalotību un birokrātiju;

68. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm novērtēt pašreizējās atbalsta shēmas un atbalsta struktūras un izveidot „vienas pieturas aģentūru”, proti, pakalpojumu kasi, kur visas ieinteresētās personas (jo īpaši inovatīvie MVU) — tostarp vietējā un reģionālā pašpārvalde — var gūt informāciju un pieteikties finansējuma atbalstam vai iegūt potenciālos partnerus;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

69. uzsver, ka ir jāsniedz atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem no inovācijas sākotnējā posma līdz pat noslēgumam, lai šie uzņēmumi spētu īstenot inovāciju un varētu piedalīties Eiropas atbalsta programmās;
70. atbalsta stratēģijas, kas vērstas uz sadarbības kopu internacionalizāciju, lai tādējādi izveidotu pienācīgas MVU atbalsta un konsultāciju sistēmas;
71. uzsver, ka Eiropā pastāvošajām sadarbības kopām ir jāklūst redzamākām un efektīvāk jāinformē sabiedrība par gūtajiem panākumiem un darba rezultātiem; ierosina izveidot inovatīviem MVU paredzētu pakalpojumu platformu, kas kā kontaktpunkts savienotu dažādas kopas un tehnoloģiju parkus Eiropā un visā pasaulē (piemēram, Vidusjūras reģionā);
72. uzsver, ka investīciju apjomam pētniecībā un izstrādē ir tendence samazināties ekonomikas krīzes laikā, lai gan ir pierādījies, ka tie uzņēmumi un dalībvalstis, kuri šajos periodos iegulda visvairāk, ir tie, kuri gūst salīdzinoši lielākas tirgus priekšrocības;
73. aicina Komisiju inovāciju atbalstam un finansējumam ieviest vienotu politikas bāzi ar vienveidīgiem noteikumiem, lai radītu sinerģijas un iespēju robežās apvienotu pētniecības un izstrādes un inovāciju (R&D&I) atbalsta programmas, novirzot inovācijai vairāk finansējuma un veicinot finanšu nozares lielāku iesaistīšanos; atkārtoti aicina dalībvalstis ievērot, ka tās ir apņēmušās atvēlēt emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) ieņēmumus, lai finansētu ar klimatu saistītus pasākumus, tostarp inovācijas projektus;
74. aicina Komisiju apsvērt iespēju piedāvāt no vairākiem fondiem finansētas programmas dalībvalstīm un reģioniem, kuri tādas vēlas izmantot; uzskata, ka tas ļaus strādāt integrētāk un elastīgāk un palielinās dažādu fondu (strukturfondu un pētniecības un attīstības pamatprogrammas) mijiedarbības lietderīgumu;
75. pievienojas Padomei, prasot rast labāku līdzsvaru starp uzticēšanos un kontroli un starp riska uzņemšanos un izvairīšanos no riska, vienlaikus atzīstot, ka inovācija un pētniecība ir nozares, kas saistītas ar lielu risku, un rezultāti tajās nav garantēti;
76. vērš uzmanību uz to, ka inovācijas procesa dalībniekiem nākas saskarties ar atšķirībām gan dažādu Eiropas programmu procedūrās un atbilstības kritērijos, gan ar līdzīgām atšķirībām starp minētajām programmām un valstu programmām; no tā izrietošās sekas ir birokrātija, lielas izmaksas un zaudēts laiks un iespējas; prasa, lai Komisija un dalībvalstis kopīgi apņemtos vienkāršot un tuvināt Eiropas pētniecības un inovācijas telpā izmantotās atļaušanas procedūras un atbilstības kritērijus;
77. aicina Komisiju iesniegt Eiropas Parlamentam ārēju novērtējumu par Septītajā pamatprogrammā izveidotajiem inovācijas instrumentiem, piemēram, tehnoloģiju platformām un kopīgām tehnoloģiju ierosmēm, novērtējumā ietverot pasākumus, uzaicinājumus piedalīties konkursos, inovācijas projektus un iegūtos rezultātus (ja tādi ir), un ekonomisko ieguldījumu no publiskajiem un privātajiem finanšu līdzekļiem;
78. atkārtoti uzsver — lai ES rūpniecība saglabātu vadošo pozīciju tehnoloģiju jomā un pasaules mēroga konkurētspēju tādās jomās kā transports un energoefektivitāte, ir ievērojami jāpalielina gan privātie, gan publiskie ieguldījumi pētniecībā, izstrādē un inovācijā; turklāt lielāks publiskā sektora finansējums pētniecībai, izstrādei un inovācijai ir vajadzīgs arī tādēļ, lai stimulētu privātos ieguldījumus;
79. prasa, lai nākamajā pamatprogrammā tiktu veicināts optimāls pētījumu rezultātu izmantojums, proti, šo rezultātu sasaiste ar inovācijas procesu, paplašinot projektu finansējumu tā, lai tas būtu pieejams arī prototipa izstrādes un demonstrējumu fāzē;
80. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot atbalstu tādu politikas pasākumu un programmu īstenošanai, kuras sekmē sinerģiju ķēdē starp pētniecības un izstrādes infrastruktūru, inovāciju un darbvietu radīšanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

81. administratīvo un finansiālo aspektu vienkāršošana publiskā finansējuma procedūrās, jo īpaši ES pamatprogrammās, ir priekšnoteikums stabilitātei, juridiskajai noteiktībai attiecībā pret dalībniekiem un līdz ar to — arī intensīvākai rūpniecības nozares līdzdalībai;
82. uzsver, ka pamatprogrammām būtu jāturpina atbalstīt sadarbībā ar rūpniecības nozari veiktus pētījumus, jo tādējādi tiek veicināta rūpniecības nozares ieguldījumu atdeve un labvēlīgi ietekmēta ražīgas inovācijas veidošanās vienotajā tirgū;
83. mudina saglabāt spēcīgu izcilības bāzi fundamentālajos pētījumos, izvēršot Eiropas Pētniecības padomes panākumus, un saglabāt spēcīgu lietišķo pētījumu un inovācijas bāzi, nodibinot pēc Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūras parauga veidotu Lietišķo pētījumu un inovācijas aģentūru, attiecīgā gadījumā apvienojot jau pastāvošās struktūras;
84. uzskata, ka inovācija un radošums ir Savienības ekonomikas atlabšanas priekšnoteikums un ka nedrīkstētu par zemu novērtēt to nozīmīgumu, kāds ir Savienības zinātnes un tehnikas atklājumu pārvēršanai jaunās precēs un pakalpojumos;
85. atgādina, ka inovācija pielieto praksē veiksmīgas idejas, un vērš uzmanību uz fundamentālo saikni starp inovāciju un tirgu; tādēļ ir jābūt pieejamiem piemērotiem finansēšanas instrumentiem, ar ko paātrināt veiksmīgo tehnoloģiju, pakalpojumu vai procesu ieviešanu ES tirgū, jo īpaši tādiem, ar ko risina sabiedrības lielās problēmas;
86. uzskata, ka pētījumu rezultātus Eiropas Savienībā komerciāli izmanto nepietiekami vai pārāk lēni, un iesaka izveidot uzņēmējdarbības inkubatorus, kuri, aktīvi meklējot inovācijas, veido saiknes ar augstskolām un pētniecības iestādēm un kuru uzdevums ir rosināt pētījumu rezultātu komerciālu izmantošanu, piemēram, aktivizējot uzņēmumu sadarbību vai palīdzot atrast uzņēmējdarbības mecenātus vai sākuma kapitālu jaunu uzņēmumu izveidei;
87. uzskata — lai stimulētu pieprasījumu, ir jāveicina inovācija, izveidojot jaunas tirgus iespējas;
88. aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt un īstenot politikas pamatnostādnes, kuru mērķis ir stimulēt lietotāju ātru piekļuvi vērtīgām inovācijām visā ES, nodrošinot to, ka jaunatkārtas inovācijas var faktiski sasniegt potenciālos galalietotājus saprātīgos termiņos;
89. uzsver, ka ir svarīgi ievērot atšķirību starp inovāciju un pētniecību; norāda, ka inovācija ir sarežģīts starpnozaru sociālekonomisks process, kas saistīts ar centieniem palielināt izdevumus pētniecības un attīstības jomā, sniegt atbalstu MVU un progresīvo tehnoloģiju darbībām, un ir vērsts uz tādu integrētu sistēmu izveidi, kas pamatotas uz dažādu teritoriju raksturīgākajām iezīmēm un specifiku;
90. aicina Komisiju ciešāk saistīt finansēšanas instrumentus ar inovācijas pieprasījuma veicināšanu un sniegt atbalstu jaunizveidotiem uzņēmumiem, kuriem laikus nepieciešama piekļuve ES vai starptautiskajam tirgum; uzskata, ka tādēļ ir jāapstiprina skaidri un konkrēti līdzdalības noteikumi, kas paredz pasākumus mazo uzņēmumu un mikrouzņēmumu līdzdalības palielināšanai;
91. uzsver, ka svarīga nozīme Eiropas inovācijā ir doktorantūras programmām, un ierosina izstrādāt Eiropas doktorantūras sistēmu, kas rosinātu mūžizglītību un iesaistītu uzņēmumus pētniecības atbalstā, veicināšanā un pētījumu rezultātu izmantošanā; aicina dalībvalstis likvidēt visus juridiskos un administratīvos šķēršļus, kas varētu ierobežot ieinteresēto personu iespējas studēt doktorantūrā;
92. aicina Komisiju apsvērt iespēju piedāvāt no vairākiem fondiem finansētas programmas dalībvalstīm un reģioniem, kuri tādas vēlas izmantot; uzskata, ka tas palīdzētu padarīt darbu integrētāku un elastīgāku un palielinātu dažādo fondu (struktūrfondu un pētniecības un izstrādes pamatprogrammu) savstarpējo efektivitāti;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

93. uzsver, ka ir jāatbalsta kompozīta finanšu arhitektūra, kā arī jaunu finanšu mehānismu izveide, tostarp arī automātisko instrumentu apvienošana ar dotāciju instrumentiem, lai veicinātu ieguldījumus, kuri nepieciešami, lai sasniegtu stratēģiskos pētniecības un izstrādes mērķus;

94. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu līdz 2014. gadam darīt pieejamas apropriācijas, kas palīdzētu palielināt un izvērst privātos finanšu ieguldījumus, kas nepieciešami inovācijas sekmēšanai Eiropā;

95. iesaka mainīt EIB pilnvaras, lai ļautu tai piešķirt aizdevumus un kapitālu tirgus vajadzībām pietuvinātu, riskantu pētniecības un inovācijas projektu finansēšanai; ņemot to vērā, mudina Komisiju paplašināt EIB veiksmīgo riska dalīšanas finanšu mehānismu (RSFF):

— palielinot garantijas riska koeficientu,

— izvēršot pieejamās garantijas un piešķirot pētniecības, izstrādes un inovācijas darbībām paredzētus aizdevumus privāto uzņēmumiem vai valsts institūcijām ar augstāka finanšu riska profilu,

— nodrošinot papildu EUR 500 miljonus 2011. gadā un palielinot pašreizējo finansējumu no EUR 1 miljarda līdz EUR 5 miljardiem pēc 2013. gada, un

— dažādojot riska dalīšanas struktūru veidus, lai uzlabotu finansējuma pieejamību uzņēmumiem, jo īpaši MVU;

96. ierosina Eiropā izveidot inovācijas finansēšanas fondu, lai, riska dalīšanā piesaistot privātos resursus, stimulētu investīcijas inovatīvos MVU;

97. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu noteikt īpašas investīcijas, kuras paredzētas jaunizveidotiem inovatīviem uzņēmumiem;

98. aicina Komisiju nākamajās pamatprogrammās novirzīt lielāku daļu no tirgum pietuvinātās pētniecības, tostarp demonstrējumu, projektiem uz finansēšanu ar kredīta un pašu kapitāla instrumentiem, kas varētu piesaistīt vairāk privātā kapitāla, izmantojot, piemēram, Konkurētspējas un inovācijas pamatprogrammu, RSFF un EIF, un dot MVU Eiropas mēroga piekļuvi minētajām iespējām; uzsver, ka nepieciešams likvidēt nepilnības, kas saistītas ar finansējuma pieejamību (pārrobežu) uzņēmumu darbības uzsākšanai;

99. uzsver, ka, izstrādājot finansēšanas instrumentus, ir labāk jāizprot ar uzņēmuma lielumu, attīstību, stadiju un darbības nozari saistītās īpatnības; prasa steidzami rīkoties, lai novērstu galvenos apgrūtinājumus inovācijai sākumposmos, uzlabojot finansiālā atbalsta pieejamību, tam izpaužoties kā sākuma kapitālam, mecenātu finansējumam un palielinātām kapitāla un kvazikapitāla finansējumam gan ES līmenī, gan arī reģionālajā un vietējā līmenī;

100. uzsver, ka Eiropas Savienībā vēl nebūt nav realizēts riska kapitāla attīstības potenciāls, jo pastāv atšķirīgi dalībvalstu noteikumi un nodokļu režīmi; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu līdz 2012. gadam nodrošināt, ka jebkurā dalībvalstī nodibināts riska kapitāla fonds var brīvi darboties un investēt visā Eiropas Savienībā, tādējādi izveidojot īstu ES vienoto riska kapitāla tirgu;

101. aicina turpināt pilnveidot instrumentus un mehānismus, kas paredzēti, lai uzlabotu MVU piekļuvi pētniecības un inovācijas pakalpojumiem (piemēram, „inovācijas kuponi”) un citiem uz zināšanām balstītiem uzņēmējdarbības pakalpojumiem (modelēšana, risku novērtējums utt.), kuri mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ir būtiski nepieciešami, lai nodarbotos ar inovāciju un ieviestu tirgū inovatīvus risinājumus;

102. vērš uzmanību uz priekšrocībām, tostarp ieguvumiem ekofektivitātes jomā, ko uzņēmumiem var nodrošināt produktu un pakalpojumu sistēmas un uz funkcionalitāti orientēti uzņēmējdarbības modeļi, un aicina Komisiju izstrādāt stratēģiju šajā jomā;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

103. aicina Komisiju un dalībvalstis atkārtoti izvērtēt visu inovācijas sistēmu, lai novērstu nevajadzīgus finansiālos un administratīvos šķēršļus, piemēram:

— attiecībā uz universitāšu un PTO piekļuvi aizdevumiem un citiem finansēšanas instrumentiem,

— izvērst tehnoloģiju pārneses pasākumus, pamatojoties uz intelektuālā īpašuma vērtības atzīšanu;

104. pauž nožēlu, ka inovāciju protokoli ir pakļauti garam birokrātiskam apstiprināšanas procesam, kas palēnina inovāciju, ierobežo ES tirgus konkurētspēju un aptur zinātnisko atziņu attīstību medicīnas nozarē, novilcinot tās labumu sniegšanu pacientiem;

105. uzsver to, cik svarīgi piešķirt prioritāti klīniskās izpētes direktīvas pārskatīšanai dialogā ar pētniekiem, lai nodrošinātu uzlabotu tiesisko regulējumu medicīnisku ražojumu izstrādei un salīdzinātu alternatīvus ārstēšanas veidus ar medicīniskiem ražojumiem klīniskajā izpētē (kā noteikts Padomes secinājumos par inovāciju un solidaritāti farmācijā, kurus pieņēma Briselē 2010. gada 6. decembrī);

106. uzsver, cik ļoti svarīgi ir izmantot jaunas zināšanas, lai radītu jaunus un labākus veidus, kā nepieļaut, atrast un ārstēt vēzi un kā veicināt ātrus mehānismus, lai padarītu šos atklājumus pieejamus pacientiem;

107. vērš uzmanību uz inovācijas elementa nozīmi zināšanu trijstūrī un norāda uz nepieciešamību izvērst inovācijas kultūru finanšu shēmā un turpmākajās shēmās pēc 2013. gada;

108. aicina dalībvalstis pašreizējā finanšu periodā ciešā sadarbībā ar reģioniem pēc iespējas lietderīgāk izmantot struktūrfondus pētniecībai, izstrādei un inovācijai (*R&D&I*), tiecoties risināt svarīgākos sabiedrības uzdevumus, panākot kohēziju inovācijās un pētniecībā un saskaņojot struktūrfondu prioritātes ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem; aicina Komisiju un dalībvalstis, veicinot pārdomātas un mērķtiecīgākas specializācijas stratēģijas, izvairīties no lielām izmaksām dublēšanās dēļ; uzskata, ka ir jāparedz stimuli reģioniem, lai veicinātu šo Eiropas specializācijas arhitektūru;

109. vērš uzmanību uz to, ka inovācijai iepļānotie kohēzijas līdzekļi lielā mērā paliek neizlietoti nepiemērotu administratīvo prasību dēļ un arī tādēļ, ka šajos ierobežotā finansējuma apstākļos nav pieejams nepieciešamais līdzfinansējums; norāda, ka iepriekš minētais veicina ekonomisko šķelšanos starp dalībvalstīm, un tā ir viena no euro zonas pašreizējās krīzes pamatiezīmēm; prasa reformēt un racionalizēt struktūrfondus, padarot tos pieejamus iesaistīto ekonomikas dalībnieku, īpaši MVU, pārstrukturēšanai;

110. uzskata, ka kritēriju un standartu noteikšana ir sevi apliecinājusi kā spēcīgu inovācijas un noturīgas konkurētspējas virzītājspēku vairākās rūpniecības nozarēs; pievienojas Padomei, aicinot Komisiju izstrādāt priekšlikumus, lai, palielinot pārredzamību un vairāk iesaistot ieinteresētās personas, paātrinātu, vienkāršotu un modernizētu standartizācijas procedūras un samazinātu to izmaksas, tādā veidā sniedzot ātrāku Eiropas atbildi inovatīvām pasaules tirgus norisēm; aicina Komisiju nopietni apsvērt veiksmīgus inovatīvus mehānismus, piemēram, atvērto standartu ieviešanu, integrējot vērtību ķēdē visas ieinteresētās personas;

111. norāda, ka standartizācija, atvieglojot piekļuvi tirgiem un veicinot savietojamību, var sekmēt inovāciju un konkurētspēju; mudina Komisiju palielināt centienus veicināt Eiropas standartu (jo īpaši sociālajā un vides jomā) iekļaušanu turpmākajos brīvās tirdzniecības nolīgumos;

112. tādēļ uzsver, ka visās stratēģijās attiecībā uz Eiropas pielāgošanu pēckrīzes pasaulei ir jāņem vērā ilgtspējīga darba vietu radīšana;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

113. mudina Komisiju ievērot Septītās pamatprogrammas īstenošanas starpposma novērtējumā (ko iesniedza ekspertu grupa) ietvertu ieteikumu, kas aicina apsvērt jaunu instrumentu moratoriju, līdz būs pienācīgi pilnveidoti un atbilstoši novērtēti patlaban pastāvošie instrumenti; tādēļ prasa rīkoties īpaši piesardzīgi, lai izvairītos no jucekļa, kas varētu iestāties, strauji palielinoties instrumentu daudzumam;

114. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam ārējo novērtējumu par inovācijas instrumentiem, kas izveidoti saskaņā ar Septīto pamatprogrammu, piemēram, par tehnoloģiju platformām un Eiropas kopīgajām tehnoloģiju iniciatīvām (EKTi), un uzskata, ka šajā novērtējumā jāiekļauj pasākumi, uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus, inovācijas projekti un iegūtie rezultāti (ja tādi ir) un jānorāda ekonomiskais ieguldījums no publiskajiem un privātajiem finanšu līdzekļiem;

115. ņemot vērā 2020. gadam izvirzīto mērķi, kas paredz, ka pētniecības un tehnoloģiju attīstības finansējumam jāasniedz 3 % no IKP, un atzīstot, ka pētniecība un inovācija ir vienīgie drošie līdzekļi, kā panākt ES ekonomikas augšupeju, aicina Komisiju izskatīt iespēju izvirzīt dalībvalstīm saistošu pagaidu noteikumu, ka līdz 2015. gadam pētniecības un tehnoloģiju attīstības finansējumam jāatvēr ne mazāk par aptuveni 1 % no IKP;

116. vērš uzmanību uz to, ka inovācija ir būtiska ekonomikas attīstībai un ka Eiropas Savienībai ir jānodarbina aptuveni viens miljons papildu pētnieku, lai sasniegtu mērķi — pētniecības un izstrādes jomā izlietot 3 % no IKP, kā paredzēts stratēģijā „Eiropa 2020”; uzskata, ka šo mērķi var vieglāk sasniegt, ja būtiski palielina pētnieču skaitu, jo tikai 39 % valsts sektorā nodarbināto pētnieku un augstākās izglītības darbinieku ir sievietes, un viņu īpatsvars privātajā sektorā ⁽¹⁾ strādājošo pētnieku vidū ir 19 %;

117. atbalsta mērķi līdz 2020. gadam palielināt pētnieku skaitu ES par vienu miljonu un norāda, ka šādi milzīgi ieguldījumi varētu ievērojami daudz kāršot ietekmi uz nodarbinātību, taču vienlaikus uzskata, ka mērķis ir ļoti vērienīgs un ka jāizvirza mērķi katrā dalībvalstī un jāparedz mērķtiecīgi pasākumi; norāda, ka uzdevumu veikšanai varētu nebūt pietiekami daudz līdzekļu valsts sektorā, tādējādi — lai gan ir nepieciešams palielināt pētniecības darbinieku posteņu skaitu augstākajās mācību iestādēs un valsts pētniecības institūtos, vairākumu jauno pētnieku vajadzētu nodarbināt privātajā sektorā; norāda, ka uzmanība ir vairāk jāpievērš pētnieku inovācijas spējām, viņu izglītības kvalitātei, darba dalīšanai pētniecības jomā Eiropā, pētniecības resursiem un pētījumu kvalitātei, nevis pētnieku skaitam;

118. atzinīgi vērtē Komisijas atbalstu inovācijai, kas ir atklāta un vērsta uz sadarbību un kas veicinās ilgtermiņa sociālekonomiskos ieguvumus; šajā sakarībā atbalsta Komisijas pausto apņemšanos izplatīt, pārnest un izmantot pētījumu rezultātus, tostarp sniedzot brīvu piekļuvi publikācijām un datiem, kas iegūti valsts finansētos pētījumos; mudina Komisiju rast nepieciešamos līdzekļus, lai sasniegtu šos mērķus, un uzsver, ka šajā jomā svarīga nozīme var būt „Europeana”;

Vienotais tirgus un intelektuālais īpašums

119. uzsver, ka ir steidzami jāpabeidz Eiropas vienotā tirgus izveide attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, tostarp inovatīviem veselības produktiem, tādējādi 500 miljoniem patērētāju nodrošinot piekļuvi; atkārtoti uzsver, ka viena no lielajām Eiropas vienotā tirgus problēmām ir tiesiskā regulējuma un apstiprināšanas procedūru sadrumstalotība;

120. uzsver, ka dažās nozarēs, piemēram, veselības nozarē, pētniecības rezultāti ir pārtapuši inovācijā, kad vien zinātne radījusi tādu iespēju, un tādēļ uzskata, ka Komisijas pesimisms attiecībā uz inovāciju daudzos gadījumos ir nepamatots;

121. uzsver, ka pašreizējā licencēšanas prakse sekmē ES iekšējā tirgus fragmentāciju; norāda — lai gan ir panākts zināms progress, nav pievērsta pietiekama uzmanība patērētāju pieprasījumam pēc daudzteritoriju un daudzrepertuāru licencēm pārrobežu un tiešaistes lietošanai;

⁽¹⁾ Paziņojums presei 'She Figures 2009 – major findings and trends', Eiropas Komisija, 2009., <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

122. atgādina, ka ES mērķis ir veicināt kultūras un radošo nozaru darbību gan tiešsaistes, gan bezsaistes vidē, un uzskata, ka mērķim ir jābūt Eiropas mēroga licenču plašai izmantošanai saskaņā ar tirgus un patērētāju pieprasījumu un ka tas nav panākams īsā laikposmā, tāpēc ir jāšāk vispusīgi izvērtēt, kādi tiesību akti ir nepieciešami, lai novērstu visus iespējamus šķēršļus efektīva ES iekšējā tirgus izveidei, tostarp teritorialitātes principu;

123. atzinīgi vērtē Komisijas iecerēto Savienības preču zīmju sistēmas pārskatīšanu un mudina Komisiju nodrošināt, ka tiek veikti attiecīgi pasākumi preču zīmju vienādas pakāpes aizsardzības nodrošināšanai gan tiešsaistes, gan bezsaistes vidē;

124. uzsver, ka spēcīga, stabila un pienācīgi īstenota intelektuālā īpašuma tiesību sistēma, kas veicina pārredzamību un novērš intelektuālā īpašuma tiesību tirgus sadrumstalotību, ir viens no galvenajiem pamatnosacījumiem inovācijai; atzinīgi vērtē Komisijas centienus novērst to, ka intelektuālā īpašuma tiesības radītu šķēršļus konkurencei un inovācijai; turklāt aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu intelektuālā īpašuma stratēģiju, kas līdzsvaro izgudrotāju tiesības ar piekļuvi zināšanām un izgudrojumiem un to plašas izmantošanas veicināšanu, un, ja nepieciešams, iesniegt likumdošanas priekšlikumus;

125. mudina Komisiju vēltīt īpašus centienus, lai nodrošinātu, ka MVU var efektīvi izmantot intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma tiesības;

126. uzskata, ka Komisijai jāņem vērā īpašās problēmas, ar kurām saskaras MVU, kad tie vēlas panākt savu intelektuālā īpašuma tiesību atzīšanu saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības aktā noteikto principu „vispirms domāt par mazākajiem”, cita starpā piemērojot diskriminācijas aizlieguma principu attiecībā uz MVU;

127. uzskata, ka labi funkcionējoša intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas sistēma palielina stimulus uzņēmumiem izstrādāt inovatīvus produktus un tādējādi uzlabo patērētājiem pieejamo preču un pakalpojumu piedāvājumu;

128. prasa ieviest vienotu, līdzsvarotu ES patentu; atzinīgi vērtē to, ka Padomē gūts plašs atbalsts ciešākas sadarbības procedūras uzsākšanai 2011. gadā attiecībā uz vienotā ES patenta ieviešanu;

129. norāda — lai veicinātu pāreju uz Kopienas ārējo tirdzniecību, ir jāpieņem vienotais Eiropas patents un Eiropas uzņēmuma statūti; uzsver vajadzību samazināt ES patenta un intelektuālā īpašuma tiesību izmaksas, ņemot vērā ES dalībvalstu ekonomiskās atšķirības, lai šīs izmaksas padarītu konkurētspējīgākas salīdzinājumā ar izmaksām ASV un Japānā;

130. prasa pabeigt Eiropas Pētniecības telpas izveidi — kas noteikta līgumā — līdz 2014. gadam, lai tādējādi dotu iespēju ES paturēt un piesaistīt labākos talantus, garantētu pētniekiem maksimālu pārvietošanās brīvību, veicinātu pētniecības un tehnoloģiju institūtu pārrobežu darbību un pētījumu rezultātu izplatīšanu, pārnesi un izmantošanu; uzsver, ka tādēļ sevišķi svarīgi būs attīstīt piemērotus finansēšanas mehānismus;

131. uzsver, ka jāsekmē politika, kas veicina pētnieku palikšanu ES dalībvalstīs, valsts pētniecības institūtos radot pievilcīgus darba apstākļus;

132. uzskata, ka efektīva inovāciju un izaugsmes politika noteikti paredz ieguldījumus pētniecības programmās, kuras veicina mobilitāti un pētnieku apmaiņu starptautiskā līmenī un stiprina sadarbību starp zinātni un uzņēmējdarbību (Marijas Kirī vārdā nosauktie pasākumi);

133. uzsver, cik svarīgi ir gan Eiropas, gan valstu līmenī radīt labvēlīgus apstākļus un stimulus doktorantūras studiju veicināšanai, kā arī līdzdalībai inovatīvā pētniecībā, lai novērstu intelektuālā darbaspēka emigrāciju un sniegtu ES iespējas gūt ievērojamus labumus, stiprinot tās konkurētspēju ar progresīvas, inovatīvas pētniecības un studiju starpniecību;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

134. prasa ātri pārskatīt tiesību aktus par Kopienas preču zīmi un šajā sakarībā veikt piemērotus pasākumus, lai preču zīmēm nodrošinātu vienādas pakāpes aizsardzību gan tiešsaistes, gan bezsaistes vidē;

135. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu līdz 2011. gada beigām izveidot Eiropas patentu un licencēšanas zināšanu tirgu, tostarp atvieglot piekļuvi neizmantotam intelektuālajam īpašumam, cita starpā rosinot kopīgu patentu platformu un patentu kopfonda izveidi;

136. mudina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumus, kas vajadzīgi pilnīgi funkcionējoša digitālā vienotā tirgus izveidei līdz 2015. gadam, jo tas ievērojami uzlabotu inovācijas pamatnosacījumus; uzsver, ka iniciatīvām ir jābūt vērienīgām, jo īpaši būtiskajās jomās, piemēram, attiecībā uz autortiesībām, elektronisko komerciju, tostarp patērētāju aizsardzības politiku elektroniskajā komercijā, kā arī valsts sektora informācijas izmantošanu;

137. aicina Komisiju un dalībvalstis inovācijas politikas centrā izvirzīt vienotā tirgus izveides pabeigšanu, tostarp pasākumus, ar kuriem sekmē vienoto digitālo tirgu, jo tas ļaus nodrošināt labākas cenas un augstāku kvalitāti patērētāju interesēs, atbalstīt inovatīvu produktu izstrādi, sekmēt Eiropas Savienībā darba vietu izveidi un radīt jaunas izaugsmes iespējas Eiropas Savienībai vadošajos tirgos;

138. norāda — tiecoties veidot vienotu inovāciju tirgu, ir nepieciešams vienoties par to, kādā veidā novērtējami īstermiņa un ilgtermiņa tiešie un netiešie ekonomiskie un sociālie ieguvumi;

Publiskais iepirkums

139. atgādina, ka publiskajam iepirkumam, kas sastāda 17 % no ES ikgadējā IKP, ir nozīmīga loma Eiropas vienotā tirgus izveidē un inovācijas veicināšanā;

140. mudina dalībvalstis, pievēršoties sabiedrībai svarīgu uzdevumu risināšanai, stratēģiski izmantot publisko iepirkumu, lai rosinātu inovāciju, un virzīt publiskā iepirkuma budžetu uz inovatīvu un ekofektīvu produktu, procesu un pakalpojumu iegādi, ņemot vērā, ka lētākais piedāvājums ne vienmēr ir ekonomiski izdevīgākais; tādēļ aicina Komisiju:

- tās tiesību aktu priekšlikumos veicināt inovāciju sekmējošu publisko iepirkumu, tostarp pārskatot pirm-skomerciālā iepirkuma iespējas,
- radīt iespējas izmantot ES struktūrfondu līdzfinansējumu kā stimulu reģionālām un vietējām publiskā sektora struktūrām,
- izdot paraugprakses vadlīnijas un izveidot apmācības programmas personām, kuras dalībvalstīs nodarbojas ar valsts līmeņa publisko iepirkumu, lai pilnveidotu šo personu iemaņas sarežģītu pirmkomerciālu un inovatīvu iepirkumu veikšanā;

141. uzstāj, ka inovācijai ir jābūt valsts politikas būtiskam elementam tādās jomās kā vide, ūdens resursi, enerģija, transports, telekomunikācijas, veselība un izglītība; uzsver, ka jāveicina inovācijas visaptveroša izplatīšana un izmantošana valsts sektorā, privātos uzņēmumos, īpaši MVU;

142. mudina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt valsts sektora centienus ieviest inovatīvas pieejas un iepilnnotā termiņā uzsākt jauno pētniecības programmu par inovāciju valsts sektorā, piemēram, elektroniskās pārvaldes jomā, elektroniski organizētas veselības aprūpes un iepirkuma jomā, un izplatīt arī paraugpraksi valsts pārvaldē, ar ko samazinās birokrātiju un sekmēs politikas nostādnes, kurās galvenā uzmanība pievērsta iedzīvotāju interesēm; uzsver valsts sektora nozīmi, stiprinot sabiedrības uzticēšanos iekšējam digitālajam tirgum;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

143. aicina Komisiju, dalībvalstis un vietējās un reģionālās varas iestādes veicināt elektroniskā iepirkuma kā neatņemamas ES inovācijas stratēģijas sastāvdaļas izmantošanu, jo īpaši pirmskomercializācijas posma publiskā iepirkuma izmantošanu, tostarp apvienoto un elektronisko iepirkumu, vienlaikus pievēršot pienācīgu uzmanību atbilstībai datu aizsardzības noteikumiem; jo īpaši aicina Komisiju saistībā ar publiskā iepirkuma tiesiskā regulējuma vispārējo pārskatīšanu precizēt un vienkāršot attiecīgos noteikumus un dot reālu iespēju līgumslēdzējām iestādēm pārredzamāk izmantot pirmskomercializācijas publisko iepirkumu; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis rosināt detalizētu un reālu sociālo, vides, taisnīgas tirdzniecības un inovācijas kritēriju pārredzamu iekļaušanu publiskajā iepirkumā, vienlaikus netraucējot MVU aktīvu darbību jaunu un inovatīvu risinājumu izstrādes procesā un ievērojot piemērojamās konkurences noteikumus;

144. norāda, ka inovatīviem MVU līdztekus citiem šķēršļiem ir problēmas iegūt finansējumu starptautiskām darbībām un starptautiskai tirdzniecības kredītu apdrošināšanai, un uzsver, ka saistībā ar pārskatīto Mazās uzņēmējdarbības aktu un gaidāmo paziņojumu par starptautisko tirdzniecības politiku un MVU ir jāievieš jauni atbalsta pasākumi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;

145. uzsver, ka ir nepieciešama starptautiska savstarpējība attiecībā uz piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem, tādējādi dodot iespēju ES uzņēmumiem konkurēt uz taisnīgiem noteikumiem starptautiskā mērogā;

146. uzstāj, ka sevišķa uzmanība ir jāpievērš netarifu barjerām, kurām sakarā ar tarifu pakāpenisku samazināšanu vai atcelšanu ir tendence kļūt par galveno šķērslī starptautiskajai tirdzniecībai; uzskata par nepamatotām visas barjeras, kas izriet no divpusējo un daudzpusējo tirdzniecības noteikumu nekonsekventas īstenošanas; no otras puses, uzskata par pamatotām visas barjeras, kas izriet no tiesiskām publisko iestāžu likumdošanas un administratīvām darbībām, kuru izcelsme nav saistīta ar tirdzniecības jomu, bet kurām ir neparedzēta ietekme uz tirdzniecību un kuru atcelšanai ir nepieciešama sabiedriska apspriešana un apspriedes;

147. atzīst, ka tehnoloģiju nodošanai attīstības interesēs un saistībā ar TAM sasniegšanu ir jābūt svarīgam Eiropas tirdzniecības politikas aspektam, tomēr norāda, ka Komisijai ES augsto tehnoloģiju zinātniskās nodošana trešām valstīm būtu jāuzrauga, lai iegūtu labāku informāciju par inovāciju modeļiem un turpmāko attīstību un lai nepieļautu negodīgu konkurenci;

148. uzsver, ka mazie un vidējie uzņēmumi varētu īstenot svarīgas funkcijas, ja, izstrādājot publiskā iepirkuma noteikumus, tiktu paredzēta iespēja pielāgot prasības (tostarp prasības attiecībā uz kapitālu un uz līgumu vērtību) atbilstīgi iesaistītā uzņēmuma lielumam;

149. uzsver, cik nozīmīga ir ES un tās dalībvalstu zinātniskā sadarbība ar trešām valstīm; uzskata, ka ir jāgarantē ES uzņēmumiem labākas iespējas piedalīties trešo valstu pētniecības un izstrādes programmās;

150. uzsver, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jāaskāņo sava rīcība attiecībā uz zinātnes un tehnoloģiju nolīgumiem un pasākumiem, kuros iesaistītas trešās valstis; uzskata, ka ir jāizpēta, kāds potenciāls būtu starp ES un tās dalībvalstīm un trešām valstīm noslēgtiem pamatnolīgumiem;

Eiropas inovācijas partnerības (EIP)

151. atgādina 2010. gada 11. novembra rezolūciju par EIP, kurā:

- noteikts visaptverošs resursu inteliģences princips visās EIP, kas veicina resursu efektivitāti, gudru patēriņu un efektīvu ražošanu un pārvaldību visā piegādes ķēdē,
- atzinīgi vērtēts izmēģinājuma projekts par aktīvu un veselīgu novecošanos;

152. uzsver, ka EIP:

- nedrīkst pārsniegt nozīmīgāko sabiedrības uzdevumu ierobežoto skaitu un ka tās ir jāpielāgo šiem uzdevumiem,

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- ir jārada ierosme, izmantojot vērienīgus, bet izpildāmus mērķus (kā savulaik „cilvēks uz Mēness”), tajos īpašu vērību pievēršot ietekmei, nepārprotamiem rezultātiem un izvirzot konkrētus uzdevumus,
- jārada sinerģijas un jāievēro SMART principi,
- jāsadala un jākoordinē starp vairāk nekā divām politikas jomām (ģenerāldirektorātiem) Komisijā,
- jāintegrē un labāk jākoordinē visi pašreizējie *R&D&I* instrumenti un iniciatīvas, tostarp Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta (EIT) zināšanu un inovāciju kopienas, vienlaikus izvairoties no nevajadzīgas dublēšanās,
- jānodrošina, ka, izraugoties un attīstot turpmākās partnerības, kā arī definējot to pārvaldības modeļus, tiktu iesaistīti visi attiecīgie piegādes ķēdēs iesaistītie publiskā un privātā sektora partneri;

tādēļ prasa Eiropas Komisijai veicināt un atbalstīt citas pēc Eiropas inovācijas partnerību principa veidotas iniciatīvas;

153. atzinīgi vērtē mērķi, kas izvirzīts partnerību izmēģinājumu projektā iedzīvotāju aktīvas un veselīgas novecošanas jomā un kas paredz līdz 2020. gadam par diviem gadiem pagarināt dzīves posmu, kurā cilvēkam ir laba veselība, un uzskata, ka visām inovācijas partnerībām ir jānosaka skaidri mērķi, jo, ja nebūs paredzēti inovatīvi pasākumi, tiem trūks vīzijas un motivācijas, un tāpēc ir grūtāk noteikt izmērāmus starpposma mērķus un daļējus mērķus;

154. atzinīgi vērtē Eiropas inovācijas partnerības, kuru mērķis ir palielināt un koordinēt ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, kā arī labāk koordinēt publisko iepirkumu, lai paātrinātu inovāciju ieviešanu tirgū; tomēr uzsver, ka iepirkuma politika ir jāveido tā, lai nevis aizstātu privātos tirgus vai kropļotu konkurenci, bet lai radītu tiem sviras efektu, stimulējot inovāciju izplatīšanu, vienlaicīgi turot tirgus atvērtus jaunu virzienu apgūšanai;

155. aicina Komisiju, izstrādājot regulu par dažādajiem fondiem laikposmam no 2014.–2020. gadam, ņakt klajā ar priekšlikumiem, kā konkrēti veicināt Eiropas inovācijas partnerības;

156. aicina Komisiju katru gadu ziņot Parlamentam par visām EIP un divreiz gadā par pirmo izmēģinājumu projektu un prasa iesaistīt Eiropas Parlamentu visos EIP īstenošanas posmos;

157. aicina Komisiju izveidot inovācijas partnerību izejvielu jomā;

Reģions kā svarīgs partneris

158. uzsver, ka pilnvērtīga reģionālo un vietējo iestāžu iesaistīšanās ir ļoti svarīga, lai sasniegtu Inovācijas savienības mērķus, jo tām ir svarīga loma, veidojot attiecības starp uzņēmumiem, izglītības iestādēm, valsts iestādēm un iedzīvotājiem četru elementu standartā, jo tās darbojas kā starpnieks starp šiem dažādajiem dalībniekiem, dalībvalstīm un ES; tādēļ aicina Komisiju ierosināt diskutējamus jautājumus un darbības principus tā, lai, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu, reģioni varētu piedalīties un palīdzēt rast vispiemērotākos risinājumus svarīgākajiem sabiedrības uzdevumiem, vienlaikus paturot prātā atšķirīgu reģionu īpašās vajadzības;

159. norāda uz 2009. gada Eiropas inovācijas darba grupas secinājumos pausto atzinumu par dažādās valstīs un reģionos vērojamo ekonomikas un finanšu krīzes nesamērīgo ietekmi, kuras dēļ konverģences mērķa sasniegšana ir apgrūtināta; pauž bažas, ka pašreizējie dalībvalstīm uzliktie budžeta līdzekļu ierobežojumi var izraisīt lielākus samazinājumus ieguldījumos zinātnes, tehnikas un inovācijas (STI) jomā, un tas savukārt, iespējams, atstās postošu ietekmi; piekrīt, ka iniciatīvā „Inovācijas savienība” vajadzētu iesaistīt visas dalībvalstis un reģionus un ka ir svarīgi nedalīt tos pēc inovācijas līmeņa vairāk vai mazāk inovatīvās valstīs un reģionos;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

160. aicina visus reģionus veikt ieguldījumus inovācijās un pielāgot savas inovācijas stratēģijas, lai palielinātu to efektivitāti, kā arī atjauninātu cilvēkkapitālu un palielinātu uzņēmumu spēju un vēlmi ieviest jauninājumus un spēt konkurēt starptautiskā līmenī;

161. norāda, ka lēmumu pieņēmējiem reģionālajā līmenī ir pilnībā jāapzinās ekonomiskās izaugsmes potenciāls, ko pētniecības un inovācijas darbības piedāvā visiem reģioniem, ņemot vērā, ka lielākā daļa jauninājumu rodas praktiskā saskarsmē (pieprasījuma vai lietotāja sekmētas inovācijas) un tos pārsvarā finansē no ERAF; tādejā norāda, ka gadījumā, ja inovācijas darbībām nav obligāti vai principiāli vajadzīgas augstākās izglītības iestādes, pat reģionos, kuros nav universitāšu un pētniecības centru, jābūt iespējai attīstīt pašiem savas inovācijas spējas un gūt maksimālu labumu no reģionāliem un vietējiem resursiem un līdzekļiem attiecībā uz inovācijas potenciālu;

162. norāda, ka inovācijas veicināšana reģionālā līmenī var palīdzēt mazināt reģionu atšķirības; tomēr mudina dažādos līmeņos (reģionālajā, valsts un ES) efektīvāk saskaņot centienus kā daļu no pētniecības un izstrādes pasākumu plānošanas Eiropas mērogā;

163. norāda, ka inovācijai — gan politikas veidošanā, gan uzņēmējdarbībā un pētniecības centru darbībā — ir būtiska nozīme ES teritoriālās kohēzijas plāna izstrādāšanā un ka pēc būtības tā var sniegt izšķirīgu ieguldījumu kohēzijas mērķu sasniegšanā un ar to saistīto šķēršļu pārvarēšanā apgabalos ar īpašām ģeogrāfiskām un demogrāfiskām iezīmēm;

164. vērš uzmanību uz kultūras daudzveidības devumu inovācijas jomā; šajā saistībā uzskata, ka inovācijas politikā jāpiešķir lielāka nozīme reģionu kultūras daudzveidības aizsardzības un veicināšanas pasākumiem;

165. uzsver reģionu izšķirīgo nozīmi tādu politikas jomu izstrādāšanā, kas veicina inovāciju valsts līmenī; tomēr norāda, ka daudzās dalībvalstīs ir nepietiekams reģionu un vietējais budžets un ka dalībvalstu budžeti, kas paredzēti inovācijai, ir niecīgi;

166. uzsver — lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi par gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi, ir pilnībā jāmobilizē ES reģionu inovācijas potenciāls, un norāda, ka nākotnes reģionālajā politikā šis uzdevums ir jānosaka par galveno prioritāti; uzskata, ka šādas prioritātes attiecas uz visiem reģionālās politikas mērķiem, un uzsver, ka Eiropas konkurētspēja ir jānodrošina ar pasaules standartiem; aicina iesaistīt ražotājus ekoinovāciju radīšanā, jo uzņēmējiem ir ļoti svarīga nozīme ekoinovāciju plašākā izplatībā reģionālajā līmenī; šajā saistībā norāda, ka uzņēmēju informēšanai, atklājot viņiem jaunas uzņēmējdarbības iespējas, būs izšķirīga nozīme, lai gūtu panākumus saistībā ar stratēģiju, kuras mērķis ir efektīva resursu izmantošana ekonomikā un ilgtspējīgu nozaru izveide;

167. uzsver, ka svarīgs ir to valstu inovatīvais potenciāls, kuras nav ES dalībvalstis, bet kuras sadarbojas ar ES Austrumu partnerības ietvaros, un prasa šīs valstis iekļaut iniciatīvā „Inovācijas savienība”;

168. uzsver pilsētu lielo potenciālu pētniecības un inovāciju īstenošanā; uzskata, ka pārdomātāk veidota pilsētvides politika un „viedo” pilsētu iniciatīva energoefektivitātes jomā, pamatojoties uz tehnoloģiju progresu un ņemot vērā, ka pilsētās dzīvo 80 % Eiropas iedzīvotāju un sastopamas arī vislielākās sociālās atšķirības, veicinātu noturīgu ekonomikas izaugsmi;

Stratēģijas īstenošana

169. aicina Komisiju pārveidot pašreizējo stratēģijas dokumentu „Inovācijas savienība” par rīcības plānu, kurā būtu noteikti konkrēti mērķi un izmērāmi, noteiktos termiņos īstenojami uzdevumi; aicina Komisiju pastāvīgi pārraudzīt panākto progresu, novērtējot šķēršļus un ierosinot mehānismu uzlabojumu veikšanai, un regulāri sniegt ziņojumus Eiropas Parlamentam;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

170. aicina Komisiju novērtēt Eiropas inovācijas politikas konkrētos instrumentus salīdzinājumā ar Eiropas galvenajiem ārējiem konkurentiem (ASV, Japānu, BRIC grupas valstīm — Brazīliju, Krieviju, Indiju un Ķīnu) un ziņot par to salīdzinošajiem rādītājiem virzībā uz inovāciju;

*

* *

171. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

SDO konvencija ar papildu ieteikumu par mājkāpotāju darbu

P7_TA(2011)0237

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par priekšlikumu SDO konvencijai un konvencijas papildu ieteikumam par mājkāpotāju darbu

(2012/C 377 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2011. gada 24. februāra jautājumu Komisijai par SDO Konvencijas papildināšanu ar ieteikumu par mājkāpotājiem (O-000092/2011 – B7-0305/2011),
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 23. marta rezolūciju par demogrāfiskajām problēmām un paaudžu solidaritāti ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 15. janvāra rezolūciju par Kopienas stratēģiju veselības aizsardzībai un drošībai darbā 2007. –2012. gadam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 19. oktobra rezolūciju par sievietēm nestabilās darba attiecībās ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par minimālā ienākuma nozīmi nabadzības apkarošanā un integrējošas sabiedrības attīstības veicināšanā Eiropā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par netipiskiem līgumiem, drošu profesionālo izaugsmi un jauniem sociālā dialoga veidiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvu 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (pamatdirektīva) ⁽⁶⁾, un tās atsevišķās direktīvas,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. maija paziņojumu „Veicināt pienācīgas kvalitātes nodarbinātību visiem — Eiropas Savienības ieguldījums nolūkā īstenot programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai pasaulē” (COM(2006)0249) un Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes nodarbinātības visiem veicināšanu ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 131. lpp.

⁽²⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 14. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0365.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0375.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0263.

⁽⁶⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- ņemot vērā Starptautiskā nodarbinātības biroja IV(1) ziņojumu un IV(2) ziņojumu par pienācīgas kvalitātes darbu mājāsaimniecības pakalpojumu jomā, kuri tika izstrādāti, gatavojoties Starptautiskās Darba konferences 99. sesijai 2010. gada jūnijā, un IV(1) („brūno”) ziņojumu un IV(2) („zilo”) ziņojumu par pienācīgas kvalitātes darbu mājāsaimniecības pakalpojumu jomā, kuri ir izstrādāti, gatavojoties Starptautiskās Darba konferences 100. sesijai 2011. gada jūnijā;
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu „Profesionālu darba vietu izveide mājāsaimniecības pakalpojumu jomā” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, īpaši tās 4. panta 1. punktu, kurā noteikts, ka nevienam cilvēkam nedrīkst turēt verdzībā vai nebrīvē, un 14. pantu par diskriminācijas aizliegumu,
- ņemot vērā 1977. gada Eiropas konvenciju par viesstrādnieku juridisko statusu,
- ņemot vērā 1969. gada Eiropas vienošanos par aukļu iekārtošanu darbā,
- ņemot vērā 2004. gada Eiropas hartas par mājkalpotāju tiesībām 1663. ieteikumu,
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā krīzes rezultātā ir zaudēts miljoniem darbavietu un ir palielinājusies nodarbinātības nestabilitāte un nabadzība; tā kā nabadzība apdraud 17 % ES iedzīvotāju; tā kā 23 miljoni ES iedzīvotāju ir bezdarbnieki;
- B. tā kā dažās valstīs mājāsaimniecības pakalpojumi lielā mērā ir neoficiālās jeb ēnu ekonomikas sastāvdaļa, darba attiecības ir nestabilas un/vai šis darbs netiek deklarēts;
- C. tā kā rūpnieciski attīstītajās valstīs mājāsaimniecības pakalpojumu jomā ir nodarbināti 5 līdz 9 % no kopējā nodarbināto skaita; tā kā lielākoties šajā jomā ir nodarbinātas sievietes; tā kā šāds darbs ir zemu novērtēts, nepietiekami apmaksāts un neoficiāls un tā kā mājkalpotāju neaizsargātība bieži vien kļūst par iemeslu diskriminācijai un rada lielākas iespējas pret šīm personām izturēties nevienlīdzīgi, netaisnīgi vai vardarbīgi;
- D. tā kā viesstrādnieki, kuri veic nekvalificētu pagaidu darbu darba tirgus mazāk privileģētajos segmentos vai strādā par mājkalpotājiem, var tikt pakļauti vairākveidu diskriminācijai, jo bieži vien darba nosacījumi ir nepietiekami un likumam neatbilstoši; tā kā būtu jācenšas līdz minimumam izskaust sliktu izturēšanos pret viesstrādniekiem, neregulāru samaksu par padarīto darbu un pret šiem darbiniekiem vērstu vardarbību vai seksuālu izmantošanu; tā kā šie darbinieki bieži vien nezina savas tiesības, viņiem ir ierobežota piekļuve vai grūtības piekļūt sabiedriskajiem pakalpojumiem un viņi vāji pārzina attiecīgās valsts valodu un nav iesaistījušies sociālajos tīklos; tā kā sevišķi neaizsargāti ir mājkalpotāji, kuri atbraukuši līdzīgi saviem darba devējiem no trešām valstīm;
- E. tā kā konvencijas mērķis ir mājkalpotāju darbu atzīt par darbu tiesiskā izpratnē, paplašināt tiesības, ietverot visus mājkalpotājus, un nepieļaut vardarbību un ļaunprātīgu izmantošanu, tādējādi paredzot tiesisko regulējumu visiem mājkalpotājiem un nodrošinot, ka viņiem nav jāstrādā neatbilstīgi reglamentējošiem noteikumiem;
- F. tā kā daudziem darba devējiem, kuri nodarbina mājkalpotājus, pašiem trūkst izpratnes vai nav pieejama pienācīga palīdzība un konsultācijas par darba tiesībām, sociālo drošību un darba devēja pienākumiem saistībā ar mājkalpotāju nodarbināšanu;

⁽¹⁾ EESK, SOC/372, 2010. gada 26. maijs.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- G. tā kā „au pair” statusā nodarbinātās aukles ir mājkalpotāju kategorija, ko bieži vien neuzskata par pastāvīgiem darbiniekiem; tā kā daudzos ziņojumos ir norādīts, ka šo stāvokli var izmantot ļaunprātīgi, piemēram, pieprasot auklēm strādāt pārmērīgi ilgu darba laiku; tā kā „au pair” auklēm ir jāsaņem tāda pati aizsardzība kā visiem pārējiem mājkalpotājiem,
1. atzinīgi vērtē un atbalsta SDO iniciatīvu pieņemt konvenciju ar papildu ieteikumu par pienācīgas kvalitātes darbu mājsaimniecības pakalpojumu jomā; aicina ES dalībvalstis, kuras ir SDO dalībvalstis, pieņemt šos instrumentus SDO konferencē 2011. gada jūnijā; aicina ES dalībvalstis ātri ratificēt un īstenot šo konvenciju un tās papildu ieteikumu;
 2. uzskata, ka, pieņemot, ratificējot un īstenojot SDO konvenciju par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību mājsaimniecības pakalpojumu jomā, iespējams, mazinātos to cilvēku skaits, kuriem zemā atalgojuma dēļ jādzīvo uz nabadzības sliekšņa;
 3. uzskata, ka šādas konvencijas pieņemšana, ratifikācija un īstenošana nāktu par labu vienai no visneaizsargātākajām nodarbināto personu kategorijām;
 4. uzskata, ka šādas konvencijas pieņemšana, ratifikācija un īstenošana ne vien uzlabotu daudzo par mājkalpotājiem strādājošo sieviešu stāvokli darba tirgū, garantējot viņām pienācīgus darba apstākļus, bet arī veicinātu šo sieviešu sociālo integrāciju;
 5. pilnībā atbalsta konvencijas un ieteikuma projektā veicināto nodarbinātības koncepciju, kuras pamatā ir tiesību princips; atzinīgi vērtē to, ka uzmanības centrā ir pienācīgas kvalitātes darba izveide mājkalpotājiem, un atbalsta konvencijā paredzēto mājkalpotāja definīciju; atzinīgi vērtē konvencijā iekļautās nepārprotamās norādes, ka ikvienam strādājošajam, kas atbilst šai definīcijai, ir tiesības uz to, lai pret viņu īstenotā attieksme būtu saderīga ar darba pamatstandartiem, tiesības uz sociālo drošību, nediskrimināciju un vienlīdzīgu attieksmi gan darba meklēšanas laikā, gan strādājot, tiesības uz aizsardzību pret ļaunprātīgu attieksmi nodarbinātības aģentūrās, tiesības uz mācībām un karjeras virzību, veselības un darba drošības aizsardzību, maternitātes aizsardzību, noteikumiem par darbu un atpūtai paredzēto laiku, aizsardzību pret ļaunprātīgu izmantošanu un uzmākšanos, bēdrosānās un pārstāvības brīvību, sarunām par darba koplīgumu, kolektīvu rīcību un mūžizglītību; atbalsta konvencijā pausto prasību noteikt minimālo vecuma ierobežojumu darba attiecību uzsākšanai un izskaust darba samaksas atšķirības, kas veidojas dzimumu starpā vai etniskās piederības dēļ;
 6. prasa sniegt plašāku piekļuvi viegli pieejamiem, cenas ziņā pieņemamiem un kvalitatīviem bērnu un vecu cilvēku aprūpes pakalpojumiem, tādējādi palīdzot nodrošināt to, ka strādājošie nav spiesti veikt šos pienākumus neoficiāli; turklāt uzsver, ka ir jānodrošina, lai nestabilās darba attiecības, kas raksturīgas aprūpes pakalpojumu sniegšanai mājās, cik vien iespējams, tiktu pārveidotas par pienācīgu, noturīgu un labi apmaksātu darbu;
 7. prasa izstrādāt kampaņu, kas vērsta uz nestabilās darba attiecībās esošo darbinieku statusa pakāpenisku maiņu uz reglamentētām darba attiecībām; prasa atbalstīt programmu, kuras mērķis būtu informēt darbiniekus par nestabilu darba attiecību ietekmi un sekām, tostarp attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību darba vietā;
 8. uzskata, ka izmantojot konkrētu reģionu vai dalībvalstu paraugpraksi, piemēram, darba līgumu modeļus, būtu iespējams panākt, ka ģimenēs strādājošo mājkalpotāju nodarbinātības veidi kļūst stabilāki;
 9. uzskata, ka konvencijai vajadzētu koncentrēties uz ienesīga, gandarījumu sniedzoša un kvalitatīva darba veicināšanu un tādu darba tiesību normu izstrādi, kuras efektīvi aizsargātu mājkalpotāju tiesības, garantētu vienlīdzīgu attieksmi, maksimāla līmeņa aizsardzību un cilvēciskās cieņas aizsardzību;
 10. atzīmē, ka nestandarta vai netipisku darba līgumu īpatsvara pieaugums ir tendence, kurai raksturīga cieša saikne ar dzimuma faktoru un piederību noteiktai paaudzei, un ka šī īpatnība būtu jāpiemin konvencijas un ieteikuma tekstā;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

11. norāda, ka augstais bezdarba līmenis un darba tirgus segmentācija ir jānovērš, nodrošinot visiem strādājošajiem vienādas tiesības un investējot darbavietu radīšanā, prasmju attīstīšanā un mūžizglītībā;
12. uzsver, ka, apkarojot nedeklarētu nodarbinātību, vienlaikus ir vajadzīgi pasākumi, kuru mērķis būtu radīt ilgtspējīgas un noturīgas nodarbinātības alternatīvas un palīdzēt iedzīvotājiem iesaistīties atvērtajā darba tirgū, tostarp strādāt patiesā pašnodarbinātas personas statusā;
13. uzskata, ka konvencijā būtu jāiekļauj politiskās nostādnes, kas dotu visiem cilvēkiem, tostarp arī pašiem vājākajiem un neaizsargātākajiem, iespēju efektīvi iesaistīties oficiālajā darba tirgū un garantētu viņiem vienlīdzīgas iespējas;
14. aicina dalībvalstis ratificēt Starptautisko konvenciju par viesstrādnieku un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību ⁽¹⁾, ko 1990. gada 18. decembrī pieņēma ANO Ģenerālā asambleja;
15. uzskata, ka ir jārisina nedeklarētā darba problēma; norāda, ka mājkalpotāju sniegto pakalpojumu nozarei ir raksturīgi, ka darba attiecības visai lielā mērā ir neformālas, darbs netiek deklarēts, nozarē ir nodarbināti daudzi viesstrādnieki un bieža parādība ir darbinieku tiesību pārkāpumi; turklāt uzskata, ka ir būtiski nepieciešams cīnīties pret nestabilu nodarbinātību kopumā, ņemot vērā, ka šī problēma jo īpaši skar viesstrādniekus, tādējādi pasliktinot viņu jau tā smago stāvokli;
16. uzskata, ka varētu būt nepieciešams pielāgot tiesību aktus, lai izveidotu elastīgus un drošus līgumu noteikumus, kas garantētu vienlīdzīgu attieksmi; uzskata, ka ir būtiski nepieciešams izpētīt konkrēto situāciju, kādā atrodas viesstrādnieki un viņu ģimenes;
17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un SDO.

⁽¹⁾ A/RES/45/158.

Rezistence pret antibiotikām

P7_TA(2011)0238

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par pretantibiotiku rezistenci

(2012/C 377 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 22. maija rezolūciju par jaunu dzīvnieku veselības stratēģiju Eiropas Savienībā 2007.–2013. gadam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 5. maija rezolūciju par dzīvnieku labturības rīcības plāna laikposmam no 2006. līdz 2010. gadam izvērtēšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/99/EK par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regulu (EK) Nr. 2160/2003 par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli,

⁽¹⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 89. lpp.

⁽²⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 25. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- ņemot vērā kopīgo atzinumu, kuru sagatavoja Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ESPKC), Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA), Eiropas Zāļu aģentūra (EMA) un Iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātniskā komiteja (SCENIHR) par mikrobu rezistenci, galveno uzmanību pievēršot zoonozēm, un kurš publicēts EFSA žurnālā 2009. gadā,
 - ņemot vērā 2011. gada 1. marta jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, (O-000048/2011 – B7-0304/2011) par pretantibiotiku rezistenci,
 - ņemot vērā PVO ziņojumu „Antibakteriālo līdzekļu terapeitiskā ietekme uz uzturā izmantojamiem dzīvniekiem”,
 - ņemot vērā tā rezolūciju par Padomes ieteikuma priekšlikumu par antibakteriālo preparātu piesardzīgu izmantošanu cilvēkiem paredzētajās zālēs ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas lopkopības nozarē mikroorganismu rezistence ir dzīvnieku veselības problēma, jo īpaši nesekmīgas ārstēšanas gadījumos; tā kā vairākās dalībvalstīs jau ir izdotas pamatnostādnes par antibakteriālo līdzekļu piesardzīgu izmantošanu, kuras sekmējušas antibakteriālo līdzekļu izmantošanas samazinājumu;
- B. tā kā lopkopības nozarei (piena lopkopībai, liellopu gaļas, cūkgaļas un mājputnu gaļas ražošanai, olu, aitas un kazas piena un gaļas ražošanai) ir svarīga nozīme Eiropas lauksaimniecības ekonomikā;
- C. tā kā lauksaimnieku galvenais mērķis ir uzturēt ganāmpulku veselu un produktīvu, izmantojot piemērotas lauksaimniecības metodes (higiēnu, pareizu lopbarību, atbilstošu lopkopības praksi, dzīvnieku veselības atbildīgu pārvaldību);
- D. tā kā dzīvnieki joprojām saslimst un tos nepieciešams ārstēt, lai gan lauksaimnieki veic attiecīgus pasākumus;
- E. tā kā pareizi lietoti antibakteriālie līdzekļi ir noderīgi un tie palīdz lauksaimniekiem uzturēt ganāmpulku veselu un produktīvu un nodrošināt dzīvnieku labturību;
- F. tā kā nākotnes interesēs Eiropas lopkopības nozarei ir jāpaļaujas uz antibakteriālās ārstēšanas drošību un efektivitāti;
- G. tā kā dzīvnieku un cilvēku ārstēšanā ar antibakteriālajiem līdzekļiem ir jāņem vērā potenciālais mikroorganismu rezistences (AMR) apdraudējums;
- H. tā kā ievērojama antibakteriālo līdzekļu daļa tiek parakstīta lietošanai dzīvniekiem un AMR ietekmē gan cilvēkus, gan dzīvniekus, un to var nodot gan cilvēki dzīvniekiem, gan dzīvnieki cilvēkiem, un tas izraisa īsteni transversālu problēmu, kuras risināšanai nepieciešama kopienas līmenī saskaņota pieeja;
- I. tā kā mikroorganismu rezistenci cilvēkos bieži vien izraisa neatbilstošas antibiotiku devas, nepareiza ārstēšana un antibakteriālo līdzekļu nonācšana pastāvīgā saskarē ar patogēniem slimnīcās;
- J. tā kā to patogēno baktēriju pārņemšana, kurās ir AMR gēni, rada īpašu apdraudējumu cilvēkiem, piemēram, lauksaimniekiem un laukstrādniekiem, kuri ik dienu ir saskarē ar dzīvniekiem;
- K. tā kā liela blīvuma apstākļos turētiem dzīvniekiem var palielināties saslimstība; tā kā antibiotiku nepareizu lietošanu dzīvniekiem parasti var uzskatīt par rezistences rašanās riska faktoru, kas atstāj sekas uz sabiedrības un dzīvnieku veselību;

⁽¹⁾ OV C 112 E, 9.5.2002., 106. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- L. tā kā nav pietiekami skaidrs, kāda nozīme AMR pārņemšanai cilvēkiem un ar to saistīto iespējamo apdraudējumam ir dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes pārtikai un lopkopībā sastopamām rezistentām baktērijām;
- M. tā kā antibakteriālo līdzekļu lietošana subterapeitiskās devās ilgākā laikposmā salīdzinājumā ar terapeitisko devu parasti rada lielāku risku, ka AMR attīstīsies un/vai pieaugs, un izplatīsies;
- N. tā kā antibakteriālo līdzekļu izmantošana subterapeitiskās devās ES ir aizliegta;
- O. tā kā, samazinot antibakteriālo līdzekļu izmantošanu, vienlaikus saglabājoties to efektivitātei, ilgtermiņā varētu panākt zemākas izmaksas gan lauksaimniekiem, gan sabiedrībai kopumā;
- P. tā kā biocīdu pārmērīga un nepareiza lietošana arī var izraisīt mikroorganismu rezistenci;
- Q. tā kā mikroorganismu rezistences veidošanos var veicināt arī nokautu dzīvnieku liemeņu ķīmiska apstrāde, kas Eiropā ir aizliegta;
- R. tā kā viens no izplatītākajiem veidiem var būt mikroorganismu rezistences pārņemšana ar pārtiku;
- S. tā kā dzīvnieki, kurus neaudzē uzturam, piemēram, mājdzīvnieki, arī var kļūt par mikroorganismu rezistences perēkļiem un tās pārnēsātājiem, — atgādinot, ka ir vajadzīgs papildu marķējums cilvēku ārstēšanai paredzētām antibiotikām;
- T. tā kā mūsdienās moderna lopkopība, šķiet, nav iedomājama bez iespējām izmantot antibakteriālos līdzekļus slimību ārstēšanā, līdz ar to dzīvnieku laba veselība un racionāla un atbildīga antibakteriālo līdzekļu lietošana sekmētu, ka tiek novērsta mikroorganismu rezistences izplatība;
- U. tā kā mikroorganismu rezistence dažādu sugu dzīvniekiem ir atšķirīga un tā ir atšķirīga dažādiem lopkopības veidiem;
- V. tā kā Eiropas Parlaments 2010. gada 5. maija rezolūcijā par dzīvnieku labturības rīcības plāna laikposmam no 2006. līdz 2010. gadam izvērtēšanu uzsvēra saikni starp dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību un mudināja Komisiju un dalībvalstis atbildīgi risināt aizvien akūtāko mikroorganismu rezistences problēmu dzīvniekiem;
- W. tā kā Eiropas Parlaments jo īpaši aicināja Komisiju vākt un analizēt datus par veterināro zāļu, tostarp antibakteriālo līdzekļu, lietošanu, lai nodrošinātu to efektīvu lietojumu,

Kopīgu datu vākšana

1. atzinīgi vērtē Komisijas un tās aģentūru centienus saistībā ar kopīgu datu vākšanas pasākumiem šajā jomā, jo īpaši 2009. gada iniciatīvu izveidot Eiropas veterināro antibakteriālo līdzekļu lietošanas uzraudzības programmu (ESVAC, *European Surveillance of Veterinary Antimicrobial Consumption*); pauž nožēlu, ka ne visas dalībvalstis ir pievienojušās ESVAC tīklam, un aicina, lai tam pievienotos vairāk valstu; aicina Komisiju nodrošināt pietiekamus finanšu līdzekļus ESVAC tīklam tā uzdevumu veikšanai; aicina Komisiju nekavējoties izstrādāt piemērotu tiesisko regulējumu, lai pilnvarotu dalībvalstis veikt efektīvu datu apkopošanu;
2. aicina Komisiju panākt, lai datu apkopošana būtu saskaņota un salīdzināma arī ar pasākumiem, ko veic trešās valstis, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis;
3. atzīst, ka pirmais svarīgais solis ir salīdzināmu datu pareiza apkopošana un analīze saistībā ar veterināro līdzekļu tirdzniecību un šādu produktu turpmāku lietojumu dzīvniekiem; uzsver, ka ir jāgūst pilnīgs ieskaits par to, kad, kur, kā un kuriem dzīvniekiem faktiski mūsdienās izmanto antibakteriālos līdzekļus, vienlaikus neradot papildu finanšu vai administratīvo slogu lauksaimniekiem vai citiem dzīvnieku īpašniekiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

4. uzsver, ka dati ir ne tikai jāapkopo, bet arī rūpīgi jāanalizē, un ka analīzes rezultāti jāīsteno praktiskā darbībā, kā arī jāveic nepieciešamie pasākumi gan ES, gan dalībvalstu līmenī; turklāt jāņem vērā dažādu dzīvnieku sugu un dažādu lopkopības veidu atšķirības;

5. atzīst, ka šādi dati jāskata kontekstā, jo lauksaimniecības prakse un intensitāte dažādās dalībvalstīs atšķiras;

Pētniecība

6. prasa īpaši pētīt jaunus antibakteriālos līdzekļus, kā arī citas alternatīvas (vakcināciju, bioloģisko drošību, rezistentu dzīvnieku selekciju), kā arī uz pierādījumiem balstītas stratēģijas, lai izvairītos no dzīvnieku infekcijas slimībām un tās apkarotu; saistībā ar to uzsver ES pētniecības pamatprogrammu nozīmīgumu; šajā sakarībā uzsver nozīmi, kāda ir labu sistēmu izveidei lopkopībā, ar kurām samazina vajadzību pēc antibiotikām;

7. prasa labāk koordinēt finanšu līdzekļus pētniecībai gan attiecībā uz cilvēku veselību, gan veterināriju, izveidojot tīklu, kurā apvienoti pašreizējie pētniecības institūti;

8. prasa veikt pētījumus par dzīvnieku nozīmīgumu, dzīvnieku izcelsmes pārtiku, ilgtspējīgām ražošanas sistēmām, tostarp izturīgām šķirnēm, dzīvnieku ilgmūžību, uzlabotu ganāmpulka apsaimniekošanu, slimību agrīnu profilaksi, brīvās turēšanas apstākļiem un to pieejamību, mazāku ganāmpulka blīvumu, kā arī citiem apstākļiem, lai nodrošinātu dzīvnieku bioloģisko vajadzību ievērošanu; kā arī par lopkopībā sastopamām rezistentām baktērijām attiecībā uz AMR pārvešanu cilvēkiem un ar to saistīto iespējamo apdraudējumu;

Kontrole un uzraudzība

9. aicina visas dalībvalstis pastāvīgi veikt sistemātisku mikroorganismu rezistences uzraudzību un kontroli gan attiecībā uz dzīvniekiem, kurus audzē uzturam, gan mājdzīvniekiem, vienlaikus neradot papildu finanšu vai administratīvo slogu lauksaimniekiem vai citiem dzīvnieku īpašniekiem, vai veterināriem; uzsver, ka jāsaņem dati, tostarp informācija par riska faktoriem, lai tie būtu viegli pieejami no viena piekļuves punkta; uzsver, ka dalībvalstīm ir jāsaņem gada ziņojumi, kuros šos datus var salīdzināt Eiropas mērogā;

10. aicina, plānojot nākamo budžetu Pārtikas un veterinārajam birojam un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei, ņemt vērā nepieciešamību šajā jomā veikt turpmākas pārbaudes un analīzi;

11. aicina visas iesaistītās personas savā darbības jomā, piemēram, veterinārijas un lopkopības jomā, apzināties savu atbildību, lai apturētu mikroorganismu rezistences attīstību un tās izplatību;

12. ierosina saskaņā ar zinātniskiem ieteikumiem ieviest vienotu mikroorganismu rezistences kontroli, izmantojot bakteriālos indikatorus (piemēram, *E. Coli* un *E. enterococci*);

Antibakteriālo līdzekļu efektivitātes saglabāšana

13. uzsver, ka galīgais mērķis ir saglabāt antibakteriālos preparātus kā efektīvu līdzekli gan cilvēku, gan dzīvnieku slimību apkarošanai, vienlaikus stingri ierobežojot to lietošanu;

14. prasa, lai antibakteriālie līdzekļi dzīvniekiem tiktu izmantoti atbildīgi un lai būtu pieejama plašāka informācija veterināriem un lauksaimniekiem, lai samazinātu mikroorganismu rezistences attīstību līdz minimumam; aicina apmainīties ar labāko pieredzi, piemēram, attiecībā uz pieņemtajiem norādījumiem par antibakteriāliem līdzekļiem, lai tos izmantotu piesardzīgi kā svarīgu līdzekli AMR attīstības apkarošanai;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

15. prasa veidot labu praksi lopkopībā, lai mikroorganismu rezistences risku samazinātu līdz minimumam; uzsver, ka šīs metodes jo īpaši jāpiemēro dažādu selekcionāru audzētiem jauniem dzīvniekiem, kuri turpmāk tiek turēti kopā, tādējādi palielinot infekcijas slimību risku;
16. aicina dalībvalstis un Pārtikas un veterināro biroju labāk uzraudzīt, kā tiek īstenots 2006. gadā pieņemtais aizliegums izmantot antibakteriālos līdzekļus kā augšanas stimulatorus;
17. aicina Komisiju panākt starptautisku aizliegumu attiecībā uz antibakteriālo līdzekļu izmantošanu lopbarībā augšanas veicināšanai un apspriest šo jautājumu divpusējās sarunās ar trešām valstīm, piemēram, ar Amerikas Savienotajām Valstīm;
18. aicina Komisiju izvērtēt un uzraudzīt, kā dalībvalstis īsteno un piemēro attiecīgos spēkā esošos Eiropas tiesību aktus par antibakteriālajiem līdzekļiem;
19. aicina Komisiju saistībā ar ES stratēģiju dzīvnieku veselības jomā izstrādāt plašu daudzgadu rīcības plānu mikroorganismu rezistences apkarošanai; uzskata, ka saskaņā ar ES dzīvnieku labturības stratēģiju šādam rīcības plānam vajadzētu attiekties uz visiem dzīvniekiem, tostarp mājdzīvniekiem, un uzsver, ka ir loģiska saikne starp dzīvnieku veselību un antibakteriālo līdzekļu lietošanu, kā arī saikne starp dzīvnieku veselību un cilvēku veselību;
20. uzskata — lai novērstu pretrunas jautājumā, kas ir regulāra zāļu lietošana profilaksei un kas ir pieļaujama profilakse, šajā rīcības plānā vajadzētu iekļaut sīki izstrādātu pārskatu par dažādiem veidiem, kā antibakteriālos līdzekļus izmanto profilaksei;
21. tā kā pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu, ko iegūst no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, izmantošana sniedz patiesas priekšrocības attiecībā uz dzīvnieku veselību un to barību un ar tām varētu ievērojami uzlabot līdzsvarotu barību dzīvniekiem ar vienkameras kuņģi, tostarp saimniecībā audzētām zivīm, vienlaikus samazinot antibakteriālo līdzekļu izmantošanu; aicina Eiropas Komisiju atcelt pašreizējos ierobežojumus, ja tiek ievēroti nosacījumi, ar kuriem nodrošina pārtikas nekaitīguma maksimālo līmeni;

*

* *

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Kultūras nozīme ES ārējās darbībās

P7_TA(2011)0239

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās (2010/2161(INI))

(2012/C 377 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 167. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 27. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantu,
- ņemot vērā UNESCO 2005. gada Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu (UNESCO konvencija),

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- ņemot vērā Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/427/ES, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audio-vizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Lēmumu Nr. 1041/2009/EK, ar ko izveido programmu sadarbībai audiovizuālajā jomā ar profesionāļiem no trešām valstīm ⁽³⁾ (programma „MEDIA Mundus” laikposmam no 2011. gada līdz 2013. gadam),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1983/2006/EK par starpkultūru dialoga gadu (2008. gads) ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas darba kārtību kultūrai augošas globalizācijas apstākļos (COM(2007)0242),
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu par Eiropas darba kārtības kultūrai īstenošanu (COM(2010)0390),
 - ņemot vērā 2010. gada 5. maija rezolūciju par „Europeana — nākamie soļi” ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 18. un 19. novembra sanāksmē pieņemtos secinājumus par kultūras darba plānu 2011.–2014. gadam (2010/C 325/01) ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 20. novembra sanāksmē pieņemtos secinājumus par kultūras daudzveidības un kultūru dialoga sekmēšanu Eiropas Savienības un tās dalībvalstu ārējās attiecībās (2008/C 320/04) ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada Tūkstošgades deklarāciju un jo īpaši tās sadaļā „Cilvēktiesības, demokrātija un laba pārvaldība” ietvertos pantus,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2010. gada 22. septembra rezolūciju „Ievērot solījumu: vienoti, lai sasniegtu tūkstošgades attīstības mērķus”,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2010. gada 20. decembra rezolūciju „Kultūra un attīstība”,
 - ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū parakstīto ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu ⁽⁸⁾, kurā grozījumi pirmoreiz tika izdarīti 2005. gada 25. jūnijā Luksemburgā ⁽⁹⁾ un otrreiz — 2010. gada 22. jūnijā Vagadugu ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā brīvās tirdzniecības nolīguma paraugam pievienoto protokolu par sadarbību kultūras jomā,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A7-0112/2011),
- A. tā kā ES ir kulturāli daudzveidīga vērtību kopiena, kuras moto „Vienoti daudzveidībā” izpaužas dažādos veidos;

⁽¹⁾ OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.

⁽²⁾ OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 288, 4.11.2009., 10. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 412, 30.12.2006., 44. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 16. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 325, 2.12.2010, 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 320, 16.12.2008, 10. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 287, 4.11.2010., 3. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- B. tā kā ES paplašināšanās secīgās kārtas, iedzīvotāju mobilitāte kopīgajā Eiropas telpā, migrācijas iepriekšējās un jaunās plūsmas un dažādas apmaiņas ar citām pasaules valstīm veicina šo kultūras daudzveidību;
- C. tā kā kultūra ir būtiska vērtība, kas bagātina cilvēku dzīvi un veicina savstarpēju saprašanos un cieņu;
- D. tā kā Eiropas kultūras programmā ir noteikts stratēģiskais mērķis veicināt kultūras būtisko nozīmi ES starptautiskajās attiecībās;
- E. tā kā kultūra var sekmēt attīstību, sociālo integrāciju, jaunradi, demokrātiju, cilvēktiesības, izglītību, konfliktu novēršanu un tajos iesaistīto pušu samierināšanu, savstarpējo saprašanos, iecietību un radošumu un tā kā tai vajadzētu būt šo aspektu veicinātājam;
- F. tā kā Savienība un tās dalībvalstis, iedzīvotāji, uzņēmēji un pilsoniskā sabiedrība gan ES, gan trešās valstīs ir kultūras attiecību galvenie dalībnieki;
- G. tā kā kultūras preces, tostarp sports, sekmē ES nemateriālistisko vērtību attīstību un ekonomiku, jo īpaši ar kultūras nozaru un tūrisma palīdzību veicinot uz zināšanām balstītas sabiedrības veidošanu;
- H. tā kā radošo profesiju pārstāvji kultūras jomā faktiski darbojas kā diplomāti, apmainoties un sastopoties ar dažādām estētiskām, politiskām, morālām un sociālām vērtībām;
- I. tā kā jaunie plašsaziņas līdzekļi un saziņas tehnoloģijas, piemēram internets, var kļūt par līdzekli, kas nodrošina vārda brīvību, plurālismu, informācijas apmaiņu, cilvēktiesības, attīstību, pulcēšanās brīvību, demokrātiju un sociālo integrāciju, un veicināt piekļuvi kultūras saturam un izglītībai;
- J. tā kā tādus kultūras diplomātiju veidojošus elementus kā kultūras sadarbība un kultūras dialogs var izmantot par vispasaules miera un stabilitātes sasniegšanas līdzekli,

Kultūra un Eiropas vērtības

1. akcentē kultūras transversālo būtību un tās nozīmi visos dzīves aspektos un uzskata, ka kultūra jāņem vērā visās ES ārpolitikas jomās atbilstoši LESD 167. panta 4. punktam;
2. uzsver, ka visām ES iestādēm ir jāuzlabo izpratne par kultūras vērtību kā iecietības un sapratnes veicinātāju un kā līdzekli, kas sekmē izaugsmi un lielāku sabiedrības integrāciju;
3. prasa sadarboties ar katras dalībvalsts reģioniem, izstrādājot, īstenojot un veicinot kultūrpolitikas nostādnes;
4. uzsver, ka tādas demokrātiskās un pamatbrīvības kā vārda brīvība, preses brīvība, brīvība no nabadzības, bailēm, neiecietības un naida, drukātās un digitālās informācijas pieejamības brīvība, kā arī priekšrocības sazināties tiešsaistē un bezsaistē ir svarīgi kultūras izpausmju, kultūras apmaiņas un kultūras daudzveidības priekšnoteikumi;
5. atgādina par kultūras sadarbības protokolu nozīmi un pievienoto vērtību, ko tie nodrošina divpusējiem nolīgumiem par attīstību un tirdzniecību; mudina Komisiju iesniegt stratēģiju par turpmākajiem kultūras sadarbības protokoliem un apspriest šo stratēģiju ar Parlamentu un pilsonisko sabiedrību;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

6. atkārtoti norāda, ka kultūrai ir svarīga loma divpusējos attīstības un tirdzniecības nolīgumos un šo lomu nostiprina, izmantojot tādus Eiropas instrumentus, kas paredzēti attīstības sadarbībai, stabilitātei, demokrātijai, cilvēktiesībām un pirmspievienošanās atbalstam, kā arī tādus instrumentus kā Eiropas kaimiņattiecību politika (EKP), Austrumu partnerība, Savienība Vidusjūrai un Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instruments (EIDHR), un visiem šiem uzskaitītajiem instrumentiem ir paredzēti līdzekļi kultūras programmām;

7. uzsver, ka transatlantiskajai sadarbībai un sadarbībai ar Eiropas kaimiņvalstīm ir svarīga nozīme kopīgu interešu un vērtību sekmēšanā;

8. atzinīgi vērtē publiskā un privātā sektora sadarbību, kurā svarīga loma ir pilsoniskajai sabiedrībai, tostarp NVO un Eiropas kultūras tīkliem, risinot ES ārējo attiecību jomā ar kultūru saistītus jautājumus;

ES programmas

9. pauž bažas par ES ārējās kultūrpolitikas un projektu sadrumstalotību, kas kavē stratēģiski un efektīvi izmantot kultūras resursus un veidot skaidru un kopēju ES stratēģiju par kultūras aspektiem ES ārējo attiecību jomā;

10. mudina, lai dažādos Komisijas ģenerāldirektorātos, kuri pievēršas ārējo attiecību jautājumiem (ārpolitika, paplašināšanās, tirdzniecība, attīstība), izglītībai, kultūrai un digitālajai programmai, tiktu racionalizētas Komisijas iekšējās darbības;

11. konstatē, ka kultūras un izglītības apmaiņa, iespējams, var stiprināt pilsonisko sabiedrību, veicināt demokratizāciju un labu pārvaldību, rosināt prasmju pilnveidi, sekmēt cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un veidot pamatu ilgtermiņa sadarbībai;

12. atbalsta trešo valstu pastiprinātu iesaistīšanu ES kultūras, mobilitātes, jaunatnes, izglītības un apmācības programmās un prasa atvieglot šo programmu pieejamību cilvēkiem (jauniešiem) no trešām valstīm, piemēram, Eiropas kaimiņvalstīm;

13. prasa izstrādāt saskaņotas stratēģijas, kas veicinātu ne tikai jauniešu, bet arī kultūras nozares profesionāļu, mākslinieku un radošo profesiju pārstāvju mobilitāti, kultūras un izglītības (tostarp plašsaziņas līdzekļu un IKT lietošanas) attīstību un piekļuvi mākslinieciskajai darbībai visā tās daudzveidībā; tādēļ atbalsta sinerģijas starp programmām tādās jomās kā kultūra, sports, izglītība, plašsaziņas līdzekļi, daudzvalodība un jaunatne;

14. atbalsta sadarbību ar praktizējošajiem speciālistiem, starpniekorganizācijām un pilsonisko sabiedrību gan dalībvalstīs, gan trešās valstīs, lai, ņemot vērā Eiropas kultūras un valodu daudzveidību, izstrādātu un īstenotu ārējo kultūrpolitiku un veicinātu kultūras pasākumus un apmaiņu, tādējādi uzlabojot savstarpējo sapratni;

15. prasa pēc līdzības ar pašreizējo zinātnes vīzu programmu, kuru īsteno kopš 2005. gada, izveidot kultūras vīzu programmu trešo valstu pilsoņiem, radošo profesiju pārstāvjiem un citiem kultūras nozares profesionāļiem; turklāt aicina Komisiju nākt klajā ar iniciatīvu par īstermiņa vīzām, lai likvidētu šķēršļus mobilitātei kultūras jomā;

Plašsaziņas līdzekļi un jaunas informācijas tehnoloģijas

16. uzsver ES darbības nozīmi pasaulē, veicinot vārda brīvības un preses brīvības ievērošanu, kā arī piekļuvi audiovizuālajiem plašsaziņas līdzekļiem un jaunajām informācijas tehnoloģijām tā, lai tiktu ievēroti noteikumi par autortiesībām;

17. nosoda to, ka represīvie režīmi arvien vairāk cenzē un uzrauga interneta saturu, un mudina Komisiju un dalībvalstis pasaulē veicināt interneta brīvību;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

18. atkārtoti apstiprina tīkla neitralitātes principu, ar kuru saskaņā var nodrošināt, ka internets joprojām ir brīva un atklāta tehnoloģija, kas sekmē demokrātisku saziņas iespēju;

19. uzsver, ka internets ir svarīgs līdzeklis, lai sekmētu Eiropas kultūru, un aicina dalībvalstis turpināt ieguldīt platjoslas interneta izveidē visā ES;

20. uzsver jauno plašsaziņas līdzekļu nozīmi un jo īpaši akcentē internetu, kas nodrošina brīvas, viegli pieejamas un lietotājdraudzīgas saziņas un informācijas platformas, kuras vajadzētu aktīvi izmantot gan ES, gan ārpus tās saistībā ar kultūras dialogu; turklāt uzsver nozīmi, kāda ir jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem, nodrošinot piekļuvi kultūras precēm un saturam un popularizējot Eiropas kultūras mantojumu un vēsturi Eiropas Savienībā un ārpus tās, kā to uzskatāmi pierāda tādi svarīgi projekti kā „Europeana”;

21. aicina Komisiju izveidot vienu galveno interneta portālu, kurā tiktu sniegta informācija gan par tām pašreizējām ES atbalsta programmām ārējo attiecību jomā, kurās ir ietverta kultūras komponente, gan arī par ārvalstīs atrodošos ES pārstāvniecību plānotajiem un rīkotajiem kultūras pasākumiem, kuriem ir liela nozīme visas Eiropas mērogā, turklāt šis interneta portāls būtu svarīga informācijas platforma, kas atvieglotu informācijas tīkla izveidi starp kultūras nozares profesionāļiem, iestādēm un pilsonisko sabiedrību, un vienlaikus tajā būtu saites uz citiem ES sponsorētiem pasākumiem, piemēram, „Europeana”;

Kultūras diplomātija un kultūras sadarbība

22. uzsver kultūras diplomātijas un kultūras sadarbības nozīmi ES un tās dalībvalstu interešu un Eiropas kultūru veidojošo vērtību veicināšanā visā pasaulē; uzsver, ka ES ir jāklūst par tādu (pasaules) diplomāti, kurai ir globāls procesu redzējums un vispārēja atbildība;

23. uzskata, ka Eiropas Savienībai savā ārējā darbībā galvenokārt būtu jāpievēršas miera un samierināšanas veicināšanai, cilvēktiesībām, starptautiskajai tirdzniecībai un ekonomikas attīstībai, vienlaikus diplomātijā turpinot pievērsties arī kultūras aspektiem;

24. uzsver nepieciešamību izstrādāt iedarbīgas starpkultūru mēroga sarunu stratēģijas un uzskata, ka daudz kultūru pieeja šim uzdevumam var sekmēt izdevīgu līgumu noslēgšanu, nodrošinot ES un trešo valstu partneriem vienlīdzīgas iespējas;

25. aicina iecelt katrā ES pārstāvniecībā ārvalstīs vienu personu, kas būtu atbildīga par kultūras attiecību un sadarbības koordinēšanu starp ES un trešām valstīm un Eiropas kultūras popularizēšanu, cieši sadarbojoties ar kultūras nozares dalībniekiem un tādām tīkla organizācijām kā EUNIC;

26. uzsver, ka ir jāpieņem visaptveroša pieeja attiecībā uz kultūras starpniecību un kultūras apmaiņu, kā arī uzsver kultūras nozīmi demokratizācijas, cilvēktiesību, konfliktu novēršanas un miera veidošanas veicināšanā;

27. lai stiprinātu tautu draudzību, mudina sākt tādus politiskus dialogus par kultūru kā nesen sāktais dialogs starp ES un Indiju;

28. mudina Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentā noteikt ar kultūras dimensiju tieši saistītas prioritātes, tostarp tiesiskuma stiprināšanu, konfliktu risināšanu un novēršanu, sadarbību ar pilsonisko sabiedrību un jauno tehnoloģiju nozīmi attiecībā uz vārda brīvību, demokrātisko līdzdalību un cilvēktiesībām;

ES ārējās attiecības un Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

29. uzskata, ka vajadzētu EĀDD struktūrshēmas projektā iekļaut ar kultūras aspektiem saistītu štata vietu, un ierosina izveidot šādu koordinācijas nodaļu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

30. aicina EĀDD un Komisiju koordinēt kultūras aspektu stratēģisko izvēšanu ārpolitikā, pastāvīgi un sistemātiski iekļaujot kultūru ES ārējās attiecībās un cenšoties panākt saskaņotību ar dalībvalstu ārpolitikas stratēģijām kultūras jomā;

31. prasa atbilstoši apmācīt un padziļināti izglītēt EĀDD darbiniekus par kultūras un digitālajiem aspektiem ārpolitikas jomā, lai viņi varētu šajā jomā koordinēt ES delegācijas; prasa arī nodrošināt kopīgu mācību iespējas Eiropā valstu ekspertiem un kultūras institūtu personālam un tādu mācību iespējas, kurās piedalītos arī citu pasaules valstu pārstāvjus;

32. aicina EĀDD struktūrshēmā iekļaut Kultūras un digitālās diplomātijas ģenerāldirektorātu;

33. mudina EĀDD, sagatavojot savus resursus un kompetences kultūras jomā, sadarboties ar tādiem tīkliem kā EUNIC, lai ņemtu vērā pieredzi, kas tiem uzkrājusies kā neatkarīgai saiknei starp dalībvalstīm un kultūras starpniecības organizācijām, un lai veidotu un izmantotu sinerģijas;

34. mudina EĀDD ņemt vērā ES nesen izveidoto Eiropas mantojuma zīmi, ko varētu izmantot kā līdzekli attiecībās ar trešām valstīm, lai uzlabotu zināšanas par Eiropas tautu kultūru un vēsturi un izplatītu šīs zināšanas;

35. aicina Komisiju izveidot starpiestāžu darba grupu, kas nodarbotos ar kultūras jautājumiem ES ārējo attiecību kontekstā, tādējādi attīstot un paplašinot koordināciju, racionalizāciju, stratēģijas un apmaiņu ar paraugpraksi, un šajā sakarībā aicina ņemt vērā Eiropas Padomes pasākumus un iniciatīvas, kā arī ziņot Parlamentam par darba grupas veikumu;

36. ierosina, ka Komisijai būtu regulāri jāiesniedz Parlamentam ziņojumi par to, kā tiek īstenota šī rezolūcija par kultūras nozīmi ES ārējās attiecībās;

37. ierosina veidot īpašas informācijas sistēmas, lai atbalstītu radošo profesiju pārstāvju un citu kultūras jomas profesionāļu mobilitāti, kā paredzēts pētījumā „Informācijas sistēmas radošo profesiju pārstāvju un citu kultūras jomas speciālistu mobilitātes atbalstam — priekšizpēte”⁽¹⁾;

38. prasa Komisijai ierosināt un 2011. gadā pieņemt Zaļo grāmatu par kultūru un kultūras sadarbības stratēģiju ES ārējā darbībā, kā arī pēcāk — attiecīgu paziņojumu;

39. atbalsta konkrētus pasākumus spēju palielināšanas veicināšanai ar pilsoniskās sabiedrības līdzdalību un neatkarīgu iniciatīvu finansēšanu;

UNESCO Konvencija par kultūras izpaušmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu

40. aicina EĀDD atbalstīt trešās valstis kultūrpolitikas attīstīšanā un regulāri aicināt trešās valstis ratificēt un īstenot UNESCO konvenciju;

41. atgādina dalībvalstīm par to saistību nozīmi, ko tās uzņēmušās, ratificējot UNESCO konvenciju, jo, lai aizsargātu kultūras daudzveidību pasaulē, ir nepieciešama informatīvi pamatota un līdzsvarota politika digitālās vides jomā;

42. aicina Komisiju piedaloties sarunās par divpusējiem un daudzpusējiem tirdzniecības nolīgumiem un noslēdzot kultūras protokolus, pienācīgi ņemt vērā kultūras preču un pakalpojumu divējādo būtību un piešķirt jaunattīstības valstīm priekšrocības saskaņā ar UNESCO konvencijas 16. pantu;

⁽¹⁾ Eiropas Komisijas Izglītības un kultūras ģenerāldirektorāta pētījums, 2009. gada marts.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

43. atzinīgi vērtē nesen parakstīto ES un UNESCO nolīgumu par 1 miljona euro piešķiršanu ekspertu atbalsta instrumentam, lai uzlabotu kultūras nozares pārvaldību un lai jaunattīstības valstu valdības, izstrādājot iedarbīgas un ilgtspējīgas kultūras politikas nostādnes, varētu gūt labumu, izmantojot ekspertu zināšanas;
44. mudina dalībvalstis un Komisiju pastiprināt sadarbības centienus, lai turpinātu uzlabot valstu tiesisko regulējumu un kultūras mantojuma un kultūras vērtību aizsardzības un saglabāšanas politiku saskaņā ar valstu tiesību aktiem un starptautisko tiesisko regulējumu, ietverot pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu nelegālu tirdzniecību ar kultūras vērtībām un intelektuālo īpašumu; mudina tās novērst kultūras mantojuma un radošās darbības rezultātā tapušo produktu nelikumīgu piesavināšanos, vienlaikus atzīstot autortiesību un intelektuālā īpašuma tiesību nozīmi radošo profesiju pārstāvju iztikas līdzekļu saglabāšanā;
45. prasa izstrādāt saskaņotu ES stratēģiju Eiropas kultūras pasākumu un programmu veicināšanai starptautiskā mērogā, pamatojoties uz daudzveidības aizsardzību un kultūras preču un pakalpojumu divējādo būtību, ietverot, *inter alia*, pašreizējo ES ārpolitikas programmu, kurās ietilpst kultūras komponenti, efektīvāku koordināciju, šo komponentu iekļaušanu nolūgumos ar trešām valstīm un atbilstību Līgumos ietvertajām kultūras saderības klauzulām, subsidiaritātes principam un UNESCO konvencijai;
46. prasa izstrādāt saskaņotu stratēģiju materiālā un nemateriālā kultūras un dabas mantojuma aizsardzībai un veicināšanai, kā arī aicina uz starptautisku sadarbību konfliktu zonās, piemēram, ar Zilā Vairoga komitejas palīdzību, kura uzskata, ka kultūrai ir liela nozīme konfliktu novēršanā un miera atjaunošanā;
47. prasa uz konflikta un pēckonflikta zonām sūtīto personālu apmācīt par kultūras aspektiem darbībai, kas saistīta ar mantojuma saglabāšanu un samierināšanas, demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanu;
48. vēlas nodrošināt, lai saskaņā ar pašreizējo finanšu instrumentu sistēmu darbības programmās uzmanība tiktu pievērsta ES politiku vienkāršošanai, efektivitātei un koordinācijai;
49. atbalsta kultūras nozīmes veicināšanu *EIDHR*, kad to izmanto tiesiskuma stiprināšanai, konfliktu risināšanai un novēršanai, pilsoniskās sabiedrības sadarbībai, un jauno tehnoloģiju nozīmi attiecībā uz vārda brīvību, demokrātisko līdzdalību un cilvēktiesībām;
50. atzīst, ka ir jāievēro visas cilvēktiesības, kā noteikts Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, Starptautiskajā paktā par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām un ES Pamattiesību hartā, un tādēļ atzīst arī saikni starp kultūras tiesībām, daudzveidību un cilvēktiesībām, turklāt iebilst pret cilvēktiesību pārkāpumu attaisnošanu, minot ar kultūru saistītus argumentus;
51. ierosina ikgadējā cilvēktiesību pārskatā iekļaut nodaļu par kultūru, kā arī iekļaut kultūras jautājumu pārrunāšanu parlamentu sadarbības delegāciju darba kārtībā;
52. mudina kultūras pasākumus veidot tā, lai tie nekļūtu par iemeslu kultūras nozares profesionāļu brīvas pārvietošanās ierobežošanai starp ES un trešām valstīm;
53. aicina veidot kultūras attiecības ar valstīm, ar kurām nav citu partnerattiecību, jo šīs attiecības būtu kā pirmais solis uz ciešāku attiecību veidošanu ar tām;

*

* *

54. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

Kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošana

P7_TA(2011)0240

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu (2010/2156(INI))

(2012/C 377 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 167. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (UNESCO) 2005. gada 20. oktobra Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. maija Lēmumu 2006/515/EK, lai noslēgtu Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Lēmumu Nr. 1855/2006/EK, ar ko izveido programmu „Kultūra” (2007.–2013.) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmumu Nr. 1718/2006/EK par atbalsta programmas īstenošanu Eiropas audiovizuālajā nozarē (MEDIA 2007) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. janvāra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par tiešsaistē pieejamu radošo saturu vienotajā tirgū (COM(2007)0836),
- ņemot vērā 2010. gada 5. maija rezolūciju par „Europeana — nākamie soļi” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Eiropas darba kārtību kultūras jomā augošas globalizācijas apstākļos ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par kultūras nozarēm Eiropā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 7. jūnija rezolūciju par mākslinieku sociālo statusu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. maija secinājumus par kultūru kā jaunrades un inovāciju katalizatoru ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ OV L 201, 25.7.2006., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 372, 27.12.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 327, 24.11.2006., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 16. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 16. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 247 E, 15.10.2009., 32. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 247 E, 15.10.2009., 25. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 125 E, 22.5.2008., 223. lpp.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/doc/CONS_NATIVE_CS_2009_08749_1_EN.pdf

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 30. jūnija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Eiropa, tūristu apmeklētākā vieta pasaulē — jaunas Eiropas tūrisma nozares politiskās pamatnostādnes” (COM(2010)0352),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 26. augusta paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Digitālā programma Eiropai” (COM(2010)0245/2),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 19. oktobra paziņojumu par autortiesībām uz zināšanām balstītā ekonomikā (COM(2009)0532),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 27. aprīļa Zaļo grāmatu „Kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošana” (COM(2010)0183),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0143/2011),
- A. tā kā kultūras un radošajām nozarēm (KRN) raksturīgas ir divējādas iezīmes, proti, ekonomikas iezīme, jo šīs nozares, veicinot nodarbinātību, saimniecisko izaugsmi un labklājības veidošanos, sekmē ekonomikas attīstību, un arī kultūras iezīme, jo KRN pasākumi sociāli un kulturāli integrē individuus sabiedrībā, turklāt šīs nozares ir iesaistītas vērtību un kultūras identitātes veicināšanā un Eiropas kultūras mantojuma pilnveidošanā;
- B. tā kā ir jāņem vērā politikas un īpašo pasākumu īstenošana, jo minēto divējādo iezīmju dēļ KRN atšķiras no citām nozarēm;
- C. tā kā ES starptautiskā mērogā ir atzinusi šo savdabību un sekmē to, pieņemot politiku kultūras sadarbības uzturēšanai Pasaules Tirdzniecības organizācijā un ratificējot UNESCO konvenciju;
- D. tā kā Vispārējā vienošanās par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) ietver tiesības īstenot politiku kultūras daudzveidības aizsardzībai, kuras regulāri piemēro gan ES, gan tās dalībvalstis;
- E. tā kā saskaņā ar LESD 167. panta 4. punktu ir nepieciešams integrēt kultūru citās Eiropas — gan iekšējās, gan ārējās — politikās un šajā saistībā īpaša uzmanība pašreizējās globalizācijas kontekstā ir jāpievērš kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzībai un veicināšanai;
- F. tā kā UNESCO konvencijā ir atzīta KRN ievērojamā loma plaša kultūras preču un pakalpojumu klāsta ražošanā, izplatīšanā un pieejamības nodrošināšanā un tiek veicināta starptautiskā sadarbība;
- G. tā kā dalībvalstīm būtu jāizrāda vēlme atbalstīt kultūru un jaunradi kā pamatfaktorus kultūras un ainavu mantojuma saglabāšanai un nostiprināšanai, kurš ir aizsargājams un saglabājams, lai palīdzētu veidot identitātes sajūtu un uzlabotu sabiedrības izpratni par kultūru;
- H. tā kā kultūras un radošajām nozarēm Eiropas Savienībā ir ļoti liela nozīme, lai veicinātu kultūras un valodu daudzveidību, plurālismu, sociālo un teritoriālo kohēziju, kā arī lai kultūras pieejamību padarītu demokrātiskāku un veicinātu starpkultūru dialogu visā ES;
- I. tā kā Eiropas kultūras daudzveidība un it īpaši tās bagātīgais reģionālo valodu un kultūru mantojums ir neaizvietoājams KRN izejmateriāls;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- J. tā kā diskusijās par vienota tirgus izveidi radošā satura nozarē īpaša uzmanība ir jāpievērš kultūras un valodu specifiskajām iezīmēm;
- K. tā kā KRN darbojas kā māksliniecisko, tehnisko un pārvaldības inovāciju laboratorijas un tās dod iespēju plašāk izplatīt darbus un popularizēt māksliniekus Eiropas un starptautiskā līmenī;
- L. tā kā KRN joma tiek stiprināta un tās pamanāmība nodrošināta ar dažādām Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes iniciatīvām, piemēram, Eiropas balvu, LUX balvu un programmu „Kultūras ceļi”;
- M. tā kā KRN saglabā atšķirīgas, nenovērtējamās un unikālas prasmes un spējas, apvienojot mūsdienīgu jaunradi un ilgstoši uzkrātu pieredzi; tā kā it īpaši atsevišķās jomās, piemēram, modes dizainā, pulksteņu un rotaslietu izgatavošanā, Eiropas nozaru reputācija un pasaules mēroga panākumi attiecīgajā jomā ir balstīti uz amatnieku un radītāju manuālajām prasmēm un zināšanām;
- N. tā kā ES līmenī māksliniekiem šobrīd nav tiesiska statusa, kurā ņemtu vērā viņu darba un karjeras īpašo raksturu attiecībā uz mobilitāti, darba apstākļiem un it īpaši sociālo aizsardzību;
- O. tā kā KRN, kurās ir 5 miljoni darba vietu un kuras nodrošina 2,6 % no ES IKP, ir vienas no galvenajām ES izaugsmes veicinātājām, radot jaunas darba vietas, būtiski ietekmējot vērtību veidošanas globālās ķēdes, sekmējot jauninājumus, nodrošinot pievienoto vērtību kā sociālās kohēzijas faktoru un darbojoties kā efektīvs līdzeklis cīņā pret pašreizējo ekonomikas lejupslīdi;
- P. tā kā KRN ietekmē gandrīz visas pārējās tautsaimniecības nozares, papildinot tās ar jauninājumiem, kam ir izšķiroša ietekme uz konkurētspēju, īpaši attiecībā uz informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT);
- Q. tā kā šīs nozares, lielā mērā ietekmējot inovāciju un jauno IKT uzplaukumu, stimulē digitālā laikmeta tautsaimniecību un tā kā tās palīdz īstenot stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus;
- R. tā kā KRN var radīt labklājību un jaunas darba vietas, ja Eiropas starptautiskās konkurences stratēģijas kontekstā tiek nodrošināta to konkurētspēja ar KRN valstīs, kas nav Eiropas Savienībā;
- S. tā kā atsevišķi radošajās un kultūras nozarēs iesaistītie cilvēki ir pašnodarbinātas personas;
- T. tā kā Eiropas Savienībā KRN ir izaugsmes tirgus un joma, kurā Eiropas Savienībai ir potenciāls, lai kļūtu par pasaules tirgus līderi;
- U. tā kā kultūras un radošo preču un pakalpojumu tirdzniecības attīstība ir svarīgs kultūras, attīstības un demokrātijas balsts;
- V. tā kā jaunrade ir atkarīga no pašreizējo zināšanu, darbu un radošā satura pieejamības;
- W. tā kā kultūras saturam ir ļoti svarīga loma digitālajā tautsaimniecībā; tā kā Eiropas digitālā izaugsme nākotnē būs atkarīga no augstas kvalitātes kultūras satura daudzveidīga piedāvājuma;
- X. tā kā digitālais laikmets šīm nozarēm paver jaunas perspektīvas, ieviešot jaunus saimnieciskos modeļus, kas patērētājiem rada iespējas izmantot augstas kvalitātes produktu klāstu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- Y. tā kā satura nozare iegulda ļoti daudz pūļu, lai izstrādātu likumīgus piedāvājumus attiecībā uz kultūras tiešsaistes saturu, un visām ieinteresētajām personām būtu kopīgiem spēkiem jāuzlabo informētība par pašreizējiem likumīgajiem tiešsaistes satura piedāvājumiem;
- Z. tā kā laikraksti un žurnāli ir kultūras nozaru sastāvdaļa, kā arī veido plurālistisku un daudzveidīgu Eiropas plašsaziņas līdzekļu vidi;
- AA. tā kā digitālais laikmets arī rada problēmas, kas saistītas ar šo nozaru tradicionālo jomu, tostarp grāmatu izdošanas un tirdzniecības un drukāto plašsaziņas līdzekļu, spēju pastāvēt;
- AB. tā kā Eiropas kultūras un radošajām nozarēm, lai tās sekmīgi attīstītos, ir nepieciešama mūsdienīga, pieejama un juridiski skaidra intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) aizsardzības sistēma;
- AC. tā kā ļoti svarīgi ir nodrošināt iedzīvotāju māksliniecisko un kultūras izglītību un ar pietāti izturēties pret jaunradi, lai sekmētu radošumu un zināšanas par mākslu, kultūru, kultūras mantojumu un Savienības kultūras daudzveidību, izglītībā būtu jāietver ne tikai zināšanu apguve par digitālajām tiesībām, bet arī pienākumiem, lai veicinātu labāku izpratni par darbiem, kas aizsargāti ar IĪT, un pietāti pret tiem;
- AD. tā kā tehnoloģiskais progress IKT jomā nekādi neietekmē pamatvajadzību aizsargāt IĪT;
- AE. tā kā — lai pilnībā izmantotu jauno iespēju radītās priekšrocības, vienlaikus garantējot pareizi līdzsvarotu tiesību aizsardzības sistēmu, kurā tiek ņemtas vērā gan radītāju, gan patērētāju intereses, — ir nepieciešama lielāka atbilstība šo tiesību aizsardzības tiesiskajam regulējumam, kā arī reformas, tostarp attiecībā uz atļauju piešķiršanas procedūru vienkāršošanu kultūras nozarēs;
- AF. tā kā mūsdienīga Savienības preču zīmju sistēma ir ļoti svarīga, lai aizsargātu vērtību, kāda piemīt Eiropas uzņēmumu ieguldījumiem dizainā, radīšanā un inovācijās;
- AG. tā kā ir jāgarantē stratēģiskie ieguldījumi kultūras un radošajās nozarēs, piemēram, nodrošinot šo nozaru īpatnībām un vajadzībām pielāgota finansējuma pieejamību, lai tās varētu pilnībā iesaistīties Eiropas tautsaimniecības aktivizēšanā;
- AH. tā kā kultūras un radošajām nozarēm ir nozīmīga loma vietējā un reģionālā līmeņa jaunrades centru attīstīšanā, kas uzlabo reģionu pievilcību un veicina vietējā un reģionālajā ekonomiskajā tīklā nostiprinātu uzņēmumu un darba vietu izveidi un attīstību, padara reģionus pievilcīgākus tūristiem, veicina jaunu uzņēmumu izveidi un pilnveido šo reģionu profilu, kā arī sekmē kultūras un mākslas jomu un Eiropas kultūras mantojuma saglabāšanu, popularizēšanu un pilnveidošanu, pateicoties daudzām aģentūrām, piemēram, vietējām un reģionālām iestādēm;
- AI. tā kā Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instruments (EKPI) un tā reģionālais rīcības plāns (RRP) ir apstiprināts un finansēts laikposmam no 2011. līdz 2013. gadam;
- AJ. tā kā būtu jāstiprina Eiropas Radošo nozaru alianses (ECIA) loma,

Kultūras un radošo nozaru stimulējošā nozīme Eiropas Savienībā

1. uzsver, ka jāanalizē KRN un tajās notiekošās uzņēmējdarbības ietekme uz Eiropas tautsaimniecību, apzinot, definējot un sīki izvērtējot katru atsevišķu virzienu, lai uzsvērtu to specifiskās iezīmes, labāk izprastu to mērķus un problēmas un efektīvāk īstenotu pasākumus;
2. aicina Komisiju turpināt centienus labāk definēt KRN, lai padziļināti analizētu to ietekmi uz ilgtermiņa izaugsmi un konkurētspēju pasaulē, un vairāk veicināt īpašu nozares iezīmju atzīšanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

3. aicina dalībvalstis aktīvi pievērsties sava kultūras mantojuma aizsargāšanai un atbalstīšanai, atzīstot, ka KRN attīstībai ir nepieciešama duāla tautsaimniecība, kurā līdzās pastāv gan valsts, gan privātie ieguldījumi;
4. uzskata, ka kultūras un radošajām nozarēm ir jābūt jaunas Eiropas politikas darba kārtības uzmanības centrā atbilstoši nozares saimnieciskām vajadzībām un digitalizācijai, un ka paredzamajā Kultūras programmā ir jāatspoguļo kultūras un radošās nozares vajadzības digitālajā laikmetā, izmantojot pragmatiskāku un vispusīgāku pieeju;
5. atzīst, ka kultūras un radošajām nozarēm, kas rada saimnieciskas un sociālas inovācijas daudzās citās tautsaimniecības nozarēs, ir liela sinerģejoša ietekme;
6. aicina Komisiju turpināt atbalstīt, sekmēt un atvieglot kultūras un jaunrades regulējuma attīstību, veicinot, ka labāk tiek izstrādāta dalībvalstu un ES iestāžu sadarbības sistēma, kuras pamatā būtu pieredzes apmaiņa par atzīto praksi; iesaka Komisijai saskaņā ar subsidiaritātes principu vietējās un reģionālās iestādes iesaistīt Zaļās grāmatas turpmāko pasākumu procesā;
7. aicina Komisiju izstrādāt balto grāmatu, ņemot vērā aizvien pieaugošo KRN nozīmi, kā arī mērķi stiprināt šo jomu, kuram ir stratēģiska nozīme stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā;

Izglītība, mācības un sabiedrības izpratnes veicināšana

8. mudina dalībvalstis un Komisiju veicināt māksliniecisko un kultūras izglītību (īpaši uzsverot jaunradi) visās vecuma grupās — no pamatzglītības līdz augstākās un/vai profesionālās izglītības līmenim un pilnveidojot radītāju uzņēmējdarbības prasmes, tostarp mūžizglītības sistēmā, īpaši ņemot vērā, ka šāda izglītība ir nozīmīga, veidojot labāku izpratni par jaunradi un mācot atbilstoši izmantot IKT un cienīt intelektuālo īpašumu;
9. uzsver tādas izglītības priekšrocības, kura kultūras un mākslas vēstures teorētiskās zināšanas apvieno ar praktisku māksliniecisko jaunradi un kultūras vērtību pārvaldību uzņēmumos, darbnīcās u. c., lai paaugstinātu gan teorētisko, gan praktisko kvalifikāciju;
10. uzsver tādu izglītības programmu nozīmi, kuru uzmanības centrā ir profesionālā izglītība, ideju un vēstījumu radīšana, e-prasmes, tehniskās, uzņēmējdarbības un tirgvedības prasmes, tostarp spēja izmantot sociālos tīklus, un darba ņēmēju prasmes;
11. uzsver KRN, augstskolu, pētniecības centru, mākslas skolu un mākslas iestāžu spējas cieši sadarboties un veidot dialogu, lai nodrošinātu kopīgas mācību programmas un mūžizglītības iespējas;
12. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka kultūras un radošajās nozarēs ir steidzami jāatzīst profesionālās kvalifikācijas, lai veicinātu studentu un pasniedzēju mobilitāti un vairāk pilnveidotu mācību un stažēšanās iespējas māksliniekiem un radītājiem;
13. aicina Komisiju vērsties pie dalībvalstīm, lai paplašinātu profesionālo kvalifikāciju un mācību programmu savstarpējās atzišanas sistēmu, it īpaši, lai iekļautu jaunās prasmes, kas pieprasītas KRN jomā;
14. prasa Komisijai veicināt pētniecību un partnerības programmas, kas kopīgas kultūras un radošajām nozarēm, no vienas puses, un izglītības un profesionālās izglītības nozarei, no otras puses (tostarp mācības darba vietā), lai tādejādi sniegtu iedzīvotājiem radošās un starpkultūru saskarsmes prasmes, prasa atvieglot jauno tehnoloģiju un jauno radošo līdzekļu izmantošanu izglītības nozarē, pastiprināt mūžizglītību un mācības — it īpaši izmantojot Eiropas Sociālo fondu —, ņemot vērā šajā jomā notiekošās tehnoloģiskās izmaiņas, un arī pretēji, atjaunināt KRN, izmantojot pētniecību un izglītību;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

15. aicina dalībvalstis sekmēt tādu pārvaldības, tirdzniecības un uzņēmējdarbības mācību pieejamību, kuras īpaši pielāgotas KRN profesionāliem, tādējādi sniedzot viņiem komunikācijas un uzņēmējdarbības prasmes, kas nepieciešamas sociālekonomiskā vidē, kura aizvien turpina attīstīties; norāda uz mācību un pārvaldības pozitīvo pieredzi, kas uzkrāta audiovizuālajā jomā ar programmas *MEDIA* starpniecību, un cer, ka Kultūras programma tiks papildināta ar līdzīgiem instrumentiem;

16. ierosina izstrādāt jaunus izmēģinājumu projektus, ko varētu īstenot saskaņā ar programmām „Erasmus” un „Erasmus jaunajiem uzņēmējiem”, lai veicinātu ciešāku sadarbību starp augstskolām un uzņēmumiem kultūras un radošajā jomā;

17. uzsver, ka ir jāizplata metodes un zinātība un ka ir vērts nostiprināt mācekļību un ieviest kultūras un radošajām nozarēm paredzētas profesionālo mācību programmas, labāk izmantot esošās programmas un mācību plānus, nodrošināt daudzdisciplināru izglītību un veicināt izglītības iestāžu, audzēkņu, kultūras un radošo nozaru profesionāļu, dažāda lieluma uzņēmumu (tostarp privātajā un valsts nozarē), amatnieku, kā arī finanšu iestāžu sadarbību un partnerību;

18. atzīst KRN nozīmi Eiropas satura attīstības veicināšanā, tādējādi sekmējot dalībvalstu kultūras konvergenci un ciešākas attiecības starp to iedzīvotājiem;

19. uzsver, ka starpkultūru mācekļība un prasmes palīdz cilvēkiem izprast citas kultūras, šādā veidā veicinot sociālo integrāciju;

Darba apstākļi un uzņēmējdarbība

20. atzīst, ka KRN ietekme, to konkurētspējas un nākotnes potenciāls ir svarīgs Eiropas ilgtspējīgas izaugsmes dzinējspēks, kam var būt izšķiroša loma ES tautsaimniecības atveseļošanā;

21. aicina Komisiju atzīt, ka KRN ir produktīva Eiropas tautsaimniecības daļa, it īpaši, ja ņem vērā KRN spēju palīdzēt uzlabot citu tautsaimniecības nozaru konkurētspēju;

22. uzsver, ka ir jāsāk apspriest darba apstākļi un saimnieciskie, sociālie, juridiskie un fiskālie aspekti šajās nozarēs, īpašu uzmanību pievēršot KRN uzņēmējdarbības dimensijai un darba apstākļiem;

23. šajā saistībā uzsver, ka ir jānovērš diskriminācija atalgojuma ziņā un jāuzlabo darba vietas un kvalifikācijas līmeņa atbilstības pakāpe;

24. tāpēc aicina Komisiju analizēt KRN ietekmi uz ES tautsaimniecību un publicēt darbības rādītāju novērtējuma rokasgrāmatu par nodarbinātības un sekmīgas uzņēmējdarbības izveidi katrā nozares atzarā;

25. uzsver, ka ir jāattīsta spēcīga kultūras un radošas uzņēmējdarbības apziņa vietējā, reģionālā, valsts un Eiropas līmenī;

26. uzsver, ka ir jārada optimālie apstākļi šīs nozares jauno diplomēto speciālistu un profesionāļu nodarbinātībai un jāveicina iespējas viņiem kļūt par uzņēmējiem, kā arī viņi jāizglīto par īpatnībām, kādas kultūras un radošajām nozarēm ir ekonomikā, nodokļu, finanšu un tehnoloģiju, kā arī komunikāciju un tirgzinības, IIT un starppaaudžu zināšanu nodošanas jomā;

27. aicina Komisiju izstrādāt daudzvalodīgu forumu, lai kultūras un radošajās nozarēs strādājošās personas varētu iekļauties Eiropas mēroga tīklā un tajā dalīties ar pieredzi, atzītu praksi un zināšanām, kā arī sadarboties starpvalstu un pārrobežu kopīgos projektos vai izmēģinājumu projektos un iegūt pilnīgu informāciju par spēkā esošajiem tiesību aktiem, piemēram, autortiesību jautājumos, sociālajās tiesībās, un informāciju par iespējamo finansējumu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

28. aicina Komisiju un dalībvalstis KRN grupā vēlreiz iekļaut bezpeļņas organizācijas un sociālekonomiskos uzņēmējus (kā definēts Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcijā par sociālo ekonomiku) — jo tie aktīvi darbojas ar KRN saistītās jomās —, tādējādi ļaujot izmantot nodokļu atlaides, nodrošinot aizdevumu vieglu pieejamību un nodarbinātības aizsardzību;

29. prasa Komisijai ņemt vērā un atzīt darbības, ko veic kultūras dienesti, bezpeļņas organizācijas un privātas iniciatīvas, kas palīdz veidot solidāru radošu tautsaimniecību; prasa Komisijai un dalībvalstīm veicināt un nostiprināt atzīto praksi, kuras mērķis ir padarīt kultūru un radošo saturu pieejamāku jauniešiem neatkarīgi no viņu statusa (students, māceklis, stažieris, darba meklētājs utt.) un neaizsargātākām personām, piemēram, ieviešot samazinātus tarifus, kultūras pasākumu čekus un bezmaksas kultūras pasākumus;

Mākslinieku statuss

30. atkārtoti uzsver, ka ir jānosaka Eiropas mākslinieka statuss, lai māksliniekiem būtu pieejami apmierinoši darba apstākļi un atbilstoši pasākumi attiecībā uz nodokļu sistēmām, viņu tiesībām strādāt, sociālā nodrošinājuma tiesībām un autortiesībām, tādējādi uzlabojot mobilitāti visā ES;

31. aicina tās dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, īstenot UNESCO ieteikumu par mākslinieku statusu;

Radošās profesijas

32. atgādina, ka mūsu kultūras mantojuma un tautsaimniecības pamatā ir arī radošās profesijas un ka tāpēc, izmantojot zināšanu un prasmju tālāknodošanas attiecīgus mehānismus, ir jānodrošina to pārmanojamība, kā Parlaments ir uzsvēris 2008. gada 10. aprīļa rezolūcijā par kultūras nozarēm Eiropā;

33. atkārtoti apliecina mērķi saglabāt noteiktu profesiju īpašo raksturu un nodot zinātību, īpaši kultūras, radošajā un amatniecības jomā, un mērķi garantēt mehānismus zināšanu nodošanai; ierosina atbalstīt zināšanu nodošanas darbnīcu izveidi vietējā, reģionālā un teritoriālā līmenī, īpaši attiecībā uz tradicionālo radošo jomu;

34. norāda, ka KRN saimnieciskā modeļa pamatā, tostarp tam raksturīgajā luksuspreču un pakalpojumu jomā, ir novatorisms, nepārtraukta jaunrade, patērētāju uzticēšanās un ieguldījumi darba vietās, kurās bieži vien nepieciešama augsta kvalifikācija un kuras ir saistītas ar unikālu zinātību; aicina Komisiju tās priekšlikumos attiecībā uz KRN sekmēt šā saimnieciskā modeļa ilgtspēju, izstrādājot regulējumu, kas pielāgots šo nozaru specifiskajām iezīmēm, īpaši attiecībā uz IIT ievērošanu;

35. uzsver, ka ir bīstami, ja darbaspēka trūkst noteiktās profesijās, kurās ir nepieciešamas ļoti labas prasmes, vai ļoti specifiskās profesijās, kas veicina KRN pastāvēšanu Eiropas Savienībā, un aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar uzņēmumiem veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo unikālo prasmju saglabāšanu un atvieglotu jaunas šajās profesijās specializējušos amatnieku un darbinieku paaudzes apmācīšanu;

Labāka darbu izplatīšana digitālajā laikmetā

36. mudina dalībvalstis sekmēt darbu izplatību un atvērt visā Eiropas Savienībā;

37. atzīst, ka ir jāveicina novatorisms ne tikai tehnoloģiskās ražošanas jomā, bet arī pārvaldības procesos un projektu izstrādē, izplatīšanā un realizācijā;

38. aicina Komisiju apsvērt iespēju izstrādāt īpašus pasākumus un piemērotus instrumentus Eiropas KRN, it sevišķi MVU, atbalstam un attīstībai, lai uzlabotu kultūras preču un pakalpojumu radīšanu, ražošanu, popularizēšanu un izplatīšanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

39. uzsver, ka tiešsaistes izmantošana var piedāvāt reālu iespēju uzlabot Eiropā radītu darbu, īpaši audiovizuālo darbu, izplatību un izplatīšanu tādos apstākļos, kuros likumīga piegāde notiek veselīgas konkurences vidē, kas efektīvi risina aizsargāto darbu nelikumīgas piegādes problēmu, un kuros var tikt izstrādāti jauni radītāju atalgošanas veidi, kas sekmē viņu finansiālo līdzdalību savu darbu panākumos;

40. aicina Komisiju nodrošināt, ka strikti tiek īstenots Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas⁽¹⁾ 13. pants, kurā paredzēts dalībvalstu pienākums nodrošināt, ka audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma veicina Eiropā radītu darbu izveidi un piekļuvi tiem, un aicina ziņot Komisijai par šā noteikuma īstenošanu ne vēlāk kā 2012. gadā;

41. uzsver, ka, cenšoties nodrošināt Eiropas darbu un repertuāru labāku izplatīšanu, ir jāīsteno iniciatīvas, kas paredz uzlabot un veicināt Eiropas kultūrā radītu darbu tulkošanu, dublēšanu, subtitrēšanu, virstitrēšanu un digitalizāciju, kā arī sagatavot konkrētus šo jomu pasākumus kā daļu no jaunās paaudzes programmām MEDIA un „Kultūra” laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam;

42. aicina Komisiju atbalstīt KRN izaugsmi, īpaši tiešsaistē, veicot attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka visas ieinteresētās personas ir kopīgi atbildīgas par produktu un pakalpojumu vienlīdz aktīvu aizsargāšanu digitālajā vidē, cenšoties panākt patērētāju lielāku uzticēšanos tiešsaistei;

43. aicina Komisiju izstrādāt tiesisku regulējumu, lai nodrošinātu augstu uzticēšanās līmeni digitālajā gan komerciālajā, gan nekomerciālajā telpā, lai KRN, no vienas puses, un patērētāji, no otras puses, varētu pilnvērtīgi izmantot digitālos izplatīšanas resursus, nebaudoties, ka viņu darbības traucēs maldinoša vai ļaunprātīga prakse;

44. aicina Komisiju un dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst tam, cik nozīmīgas ir bibliotēkas kā kultūras izplatīšanas iestādes un dialoga norises vieta; uzskata, ka bibliotēkām līdz ar izglītības un kultūras nozari ir jāuztic atbildība un jāpiešķir līdzekļi, lai pārslēgtos uz digitālo vidi; atgādina, ka šis ir steidzami īstenojams process, jo Eiropas bibliotēkām pat tagad ir pieejami tikai ierobežoti līdzekļi, lai apmierinot līmeni pārietu uz digitālo plašsaziņas līdzekļu izmantošanu;

45. īpaši uzsver, ka ir būtiski paplašināt Eiropas digitālo bibliotēku un izveidot to par Eiropas kultūras mantojuma, kolektīvās atmiņas un jaunrades koordinācijas centru un par izglītības, kultūras, jauninājumu un uzņēmējdarbības pasākumu sākumpunktu; norāda, ka viens no mūsu kultūras mantojuma un tautsaimniecības balstiem ir radoša apmaiņa un ka tādēļ, izmantojot attiecīgo zināšanu un prasmju tālāk nodošanas mehānismus, ir jānodrošina to pārmantojamība;

46. uzsver, ka jāpievērš attiecīga uzmanība problēmām KRN tradicionālajās jomās, piemēram, grāmatu izdošanā un tirdzniecībā, drukāto plašsaziņas līdzekļu jomā;

47. ņemot vērā, ka izdevējdarbības nozarē ir vērojama aizvien plašāka tendence pāriet uz digitāla satura ražošanu un izplatīšanu, aicina Komisiju uzņemties iniciatīvu, lai veicinātu un uzlabotu digitālo lietotprasmju; uzsver, ka izdevējiem ir aktīvi jāiesaistās iniciatīvās, kas saistītas ar digitālo plašsaziņas līdzekļu lietotprasmju;

Kultūras un radošā satura iekšējā tirgus attīstīšana

48. mudina dalībvalstis un Komisiju izveidot vienotu Eiropas digitālo tirgu un mehānismus, ar kuriem sniegt tehnisku un finansiālu palīdzību kultūras un radošajās nozarēs, lai digitalizētu kultūras mantojumu, kā arī mudina noteikt Eiropai kopējus standartus;

49. uzsver, cik svarīgi ir ātri un sekmīgi īstenot digitālās darba kārtības iniciatīvu, lai KRN varētu pilnībā izmantot visas iespējas, ko sniedz plaši pieejami un ātri platjoslas pakalpojumi un jaunās bezvadu tehnoloģijas, un veiksmīgi pielāgoties šīm iespējām;

⁽¹⁾ OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

50. aicina dalībvalstis un Komisiju veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai Eiropā izveidotu kultūras un radošā satura iekšējo tiešsaistes tirgu, garantējot Eiropas iedzīvotājiem šā satura pieejamību un nodrošinot tiesību īpašnieku aizsardzību un taisnīgu atlīdzību viņiem, kā arī visu jaunrades finansēšanas avotu apvienošanu;

51. aicina Komisiju atbalstīt kultūras un radošās nozares jaunus un novatoriskos saimnieciskos modeļus, kas pielāgoti globalizācijas radītajām sekām un digitālajam laikmetam raksturīgajām problēmām, īpaši attiecībā uz satura industrijām;

52. uzsver, ka ir svarīga savietojamība un standarti, lai radītu nosacījumus, ar kuriem piekļuve jaunām platformām un aprīkojumam ir vienlīdzīga; aicina Komisiju sekmēt platformu savietojamību, izstrādāt standartus, kas palīdzētu izveidot jauninājumiem labvēlīgu tirgu, un izvairīties no tādu sistēmu izmantošanas, kuras varētu ierobežot pieeju daudzveidīgam saturam;

53. prasa Komisijai veicināt tādu brīvo programmatūru un atvērto standartu izmantošanu, izplatīšanu un pilnveidošanu, kuriem raksturīgs inovācijas, jaunrades, zināšanu izplatīšanas un darba vietu radīšanas potenciāls;

54. norāda, ka kultūras un radošajās nozarēs vērojamās tirgus fragmentācijas cēloņi daļēji ir arī kultūras daudzveidība un patērētāju izvēle valodas ziņā;

55. uzsver, ka ir svarīgi izvērtēt to, kā reglamentējošos noteikumus un it īpaši konkurences politikas noteikumus vislabāk pielāgot kultūras nozares īpatnībām, lai nodrošinātu kultūras daudzveidību, kā arī patērētājiem iespēju piekļūt daudzveidīgam un kvalitatīvam kultūras saturam un pakalpojumiem;

56. atzīmē, ka e-komercija un internets attīstās ļoti ātri, tehnoloģiju paaudzēm mainoties straujā tempā; tāpēc uzskata, ka būtu jācenšas ES regulatīvo rīcību saskaņot ar pašreizējām prasībām sociālajā un tirdzniecības jomā, lai regulējums neklūtu bezjēdzīgs atpazīcības dēļ un nekavētu īstenot ES dalībvalstu KRN potenciālu;

57. uzsver, ka ir jāapsver optimālie nosacījumi šā vienotā tirgus attīstībai, īpaši nodokļu jomā, piemēram, attiecībā uz nodokļa atskaitīšanu no kopējo ienākumu summas, kas piemērojama ienākumiem no autortiesībām, ļaujot ieviest samazinātu PVN likmi kultūras precēm un pakalpojumiem, ko izplata ar fiziskiem datu nesējiem vai tiešsaistē, un tādējādi veicinot to attīstību;

58. uzsver, ka pareizas iekšējā tirgus darbības šķēršļi ir arī noteikumi par PVN un pieejamu maksāšanas veidu trūkums pirkumiem tiešsaistē un ka šis jautājums ir steidzami jārisina;

59. tādēļ aicina Komisiju iespējami drīz iesniegt konkrētus tiesību aktu priekšlikumus šo jautājumu risināšanai, lai likvidētu pašreizējos šķēršļus iekšējā tirgus attīstībai, it īpaši tiešsaistes vidē, vienlaikus respektējot patērētāju pieprasījumu un kultūras daudzveidību;

60. aicina Komisiju, ņemot vērā pamatiniciatīvu „Digitālā darba kārtība”, apsvērt nepieciešamību atbalstīt Eiropas elektroniskās izdevējdarbības pielāgošanu konkurences radītajiem uzdevumiem, radot apstākļus, kas veicina sistēmu savietojamību, pārnesamību no vienas ierīces uz citu, kā arī godīgu konkurenci;

Intelektuālā īpašuma tiesības

61. uzsver, ka IĪT ir būtisks līdzeklis radošu uzņēmumu rīcībā, kā arī stimuls individuālai jaunradei un ieguldījumiem jaunradē; tādēļ prasa izveidot shēmas, ar kurām palīdzēt KRN pielāgoties pārorientācijai uz digitālajām tehnoloģijām, izmantojot jaunus tiešsaistes pakalpojumus, kam pamatā ir uz autortiesības veicinošas jaunas tiesību pārvaldības formas; turklāt prasa izveidot līdzsvarotu regulatīvo sistēmu, kas reglamentētu IĪT aizsardzību un īstenošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

62. uzsver, ka IĪT ievērošana ir efektīvi jānodrošina gan bezsaistes, gan tiešsaistes vidē, un šajā sakarībā īpaši norāda, ka visiem pasākumiem jābūt rūpīgi novērtētiem, lai garantētu to efektivitāti, proporcionalitāti un atbilstību Eiropas Savienības Pamattiesību hartai;
63. aicina Komisiju autortiesības pielāgot digitālā laikmeta prasībām, lai KRN varētu lietderīgi izmantot digitālo tehnoloģiju un plašsaziņas līdzekļu konverģences radītās priekšrocības, un aicina apsvērt konkrētas iespējas, kā vienkāršot radošā satura un arhīva materiālu izmantošanu, un viegli pieejamas vienotā centra sistēmas tiesību piešķiršanai;
64. šajā saistībā uzsver autortiesību aģentūru ievērojamo lomu Eiropas jaunrades un digitālās tautsaimniecības attīstībā; aicina Komisiju, ņemot vērā pašreiz notiekošo priekšlikuma izstrādi direktīvai par kolektīvo tiesību pārvaldību, izveidot atbilstošu tiesisko regulējumu autortiesību aģentūrām un tāda repertuāra apkopšanai, kas aizsargāts ar autortiesībām;
65. aicina Komisiju padarīt dzīvotspējīgu Eiropas licencēšanas sistēmu, kuras pamatā ir spēkā esošie daudzteritoriālie individuālo un kolektīvo tiesību licencēšanas modeļi un kura atvieglo pakalpojumu piedāvāšanu ar plašu satura izvēli, tādējādi palielinot likumīgu piekļuvi kultūras saturam tiešsaistē;
66. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt apmaiņu ar atzītu praksi par efektīvām metodēm, kā palielināt sabiedrības izpratni par IĪT pārkāpšanas sekām;
67. mudina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar ieinteresētajām personām rīkot kampaņu, lai Eiropas, valsts un vietējā līmenī, it īpaši Eiropas jauno patērētāju vidū, uzlabotu izpratni par nepieciešamību ievērot IĪT;
68. aicina Komisiju un dalībvalstis cīnīties pret ļaunprātīgu komercpraksi un IĪT pārkāpumiem, kas var apdraudēt KRN gan reālajā, gan digitālajā tautsaimniecībā;
69. uzsver, ka beidzot ir jānovērš grāmatu trūkums, kādu izjūt cilvēki ar redzes traucējumiem un cilvēki, kuriem invaliditāte traucē uztvert iespiestu tekstu; atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka tām saskaņā ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ir pienākums veikt visus attiecīgos pasākumus, lai personām ar invaliditāti nodrošinātu piekļuvi kultūras materiāliem viņiem pieejamā formātā, un gādāt, lai likumi, kas aizsargā IĪT, šādām personām nebūtu nepamatots vai diskriminējošs kultūras materiālu pieejamības šķērslis;
70. aicina Komisiju aktīvi un pozitīvi darboties Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijā (WIPO), lai vienotos par saistošu tiesību normu, kuras pamatā būtu Pasaules Neredzīgo savienības sagatavotais līguma priekšlikums, ko tā iesniedza WIPO 2009. gadā;
71. uzsver, ka jāatrisina jautājums par nezināmu autoru darbiem; atzinīgi vērtē Komisijas paziņoto nodomu iesniegt priekšlikumus šajā jomā; norāda, ka tādas problēmas kā nezināmu autoru darbi un „20. gadsimta melnais caurums” attiecas ne tikai uz iespieddarbiem, piemēram, grāmatām un žurnāliem, bet arī uz visiem citiem jaunrades darbiem, tostarp fotogrāfijām, mūziku un audiovizuālajiem darbiem;
72. aicina Komisiju rosināt finansiāla atbalsta piešķiršanu privātā sektora iniciatīvām, lai radītu plaši pieejamas autortiesību un mūzikas, audiovizuālo darbu un cita veida repertuāra datubāzes; šādas datubāzes uzlabotu pārredzamību un padarītu vienkāršāku un ātrāku tiesību apstiprināšanas procesu;
73. aicina Komisiju sekmēt visām ieinteresētajām personām paredzētu alternatīvu strīdu izšķiršanas mehānismu izveidi, kuri būtu taisnīgi, objektīvi un efektīvi;
74. uzskata, ka Komisijai jāņem vērā īpašās problēmas, ar kurām saskaras MVU, kad tie vēlas panākt savu IĪT atzīšanu saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības aktā noteikto principu „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem”, cita starpā piemērojot MVU diskriminācijas aizlieguma principu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

75. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir pārskatījusi ES preču zīmju sistēmu, un mudina Komisiju parūpēties par to, ka tiek veikti attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka preču zīmes vienlīdz labi tiek aizsargātas gan tiešsaistes, gan bezsaistes vidē;

Kultūras un radošo nozaru finansēšana

76. atgādina, ka visos KRN politikas virzienos un šo nozaru atbalsta un finansējuma pasākumos jāņem vērā katram šaurākam KRN virzienam raksturīgās iezīmes;

77. aicina Komisiju kultūras un radošajām nozarēm piešķirt pilntiesīgu MVU statusu attiecībā uz visiem kredītu pieejamības pasākumiem, atbalstu uzņēmuma izveidei un nodarbinātības aizsardzību, kas ir attiecīgi jāpielāgo nozares specifiskajām iezīmēm, īpašu uzmanību pievēršot nelielam kapitālam, zīmolam kā vērtībai, augstajam riska līmenim sākumposmā, spēcīgai IT ietekmei, neregulārai nodarbinātībai un nepieciešamībai pēc centralizētiem pakalpojumiem;

78. aicina visas iesaistītās personas apsvērt iespēju gan Eiropas, gan valstu līmenī ieviest jaunus inovatīvus finanšu instrumentus, piemēram, bankas garantijas, atmaksājamus aizdevumus, riska kapitāla fondus un stimulus veidot vietējas partnerības, šajos instrumentos ņemot vērā nozaru vajadzības un it īpaši to, ka daudzos gadījumos radītāju vienīgais kapitāla veids ir nemateriāls;

79. atbalsta pašreizējo ES fondu un programmu (piemēram, mikrofinansēšanas instrumenta) izmantošanu kultūras un radošo nozaru mazo uzņēmumu un mikrouzņēmumu attīstībai, lai optimizētu atbalstu uzņēmumiem, padarot pieejamāku informāciju par finansējuma iespējām, kā arī vienkāršojot attiecīgā pieprasījuma procedūru;

80. ierosina ieviest īstermiņa mikrofinansējumu inovatīvu kultūras un radošo projektu izmēģināšanai un attīstībai;

81. iesaka Komisijai izvērtēt struktūrfondu nozīmi, kā arī pašreizējās un nākotnē paredzētās programmas kultūras, audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu, izglītības un jaunatnes jomā, ņemot vērā to potenciālu pilnveidot radošo jomu, kā arī iesaka sagatavot secinājumus un rīkoties tiem atbilstoši, lai uzlabotu atbalsta politiku;

82. turklāt atzīst, ka tādas ES programmas kā programma jauninājumiem un konkurētspējai ir efektīvas, veicinot finansējuma pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un ierosina Komisijai izvērtēt iespēju izstrādāt līdzīgas īpašas programmas KRN vajadzībām;

83. aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot atsevišķu budžeta pozīciju atbilstoši pamatiniciatīvai „Digitālā darba kārtība”, lai atbalstītu Eiropas kinoteātru digitalizāciju un tādējādi nodrošinātu, ka visiem ES iedzīvotājiem ir pieejams saturs, kas atspoguļo Eiropas dažādās identitātes un uzlabo visas Eiropas filmu nozares konkurētspēju;

84. uzsver, ka kultūras un radošo pasākumu finansēšanai un atbalstam svarīgs ir mecenātisms un publiskā un privātā sektora partnerība, un aicina uzlabot kredītu pieejamību šīm nozarēm un apsvērt alternatīvus risinājumus, piemēram, dažādu veidu nodokļu atvieglojumus vai fiskālos stimulus, lai iedrošinātu uzņēmumus nodarboties ar mecenātismu;

85. uzsver, ka ir svarīgi apmācīt banku nozares profesionāļus sniegt konsultācijas par kultūras un radošu projektu finansēšanu, lai uzlabotu kredīta pieejamību finanšu iestādēs;

86. uzsver, ka ir svarīgi attīstīt konsultāciju un padomdevēju pakalpojumus finanšu un uzņēmējdarbības pārvaldības jomā, lai personas, kas darbojas kultūras un radošajā nozarē, un it īpaši MVU un ļoti mazie uzņēmumi varētu izprast, kādi instrumenti ir nepieciešami labai uzņēmuma pārvaldībai, lai uzlabotu kultūras preču un pakalpojumu radīšanu, ražošanu, popularizēšanu un izplatīšanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

87. uzsver, ka ir jāapmāca profesionāļi, kas spēj nodrošināt kultūras un radošu projektu saimniecisko un finansiālo dzīvotspēju, lai uzlabotu kredītu pieejamību, kad nākas vērsties finanšu un banku iestādēs, kuras parasti slikti pārzina šīs jomas specifiskās iezīmes;

88. aicina Komisiju saistībā ar digitālo programmu palīdzēt kultūras un radošajās nozarēs aktīviem MVU atrast konkurētspējīgus, patērētājam draudzīgus un inovatīvus tiešsaistes uzņēmējdarbības modeļus, kas pamatotos uz līdzfinansējumu un riska sadali starp KRN un starpniekiem;

89. tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka publiskā iepirkuma procedūras nerada mazajiem un vidējiem uzņēmumiem nevajadzīgas izmaksas un birokrātismu;

90. ņemot vērā, ka 2011. gada decembrī sāks īstenot Astoto pētniecības pamatprogrammu, aicina Komisiju nodrošināt finansējumu, lai īstenotu uzņēmējdarbības projektus un jaunu uzņēmumu dibināšanu, ko KRN jomā ierosinājušas personas, kas jaunākas par 35 gadiem;

91. prasa piešķirt prioritāru finansējumu saskaņā ar kultūras un radošo nozaru programmu „EKPI RRP 2011.–2013. gadam”, īpašu uzmanību pievēršot audiovizuālajai nozarei un audiovizuālo darbu ražošanai un izplatīšanai Eiropas un Vidusjūras valstu reģionā;

92. iesaka izmantot ECIA sistēmu, lai nodrošinātu platformu informācijas sniegšanai un konsultācijām par ieguldījumu gatavību un ilgtermiņa uzņēmējdarbības stratēģijām, aizdevumu, garantiju fondu un pārrobežu privāto ieguldījumu pieejamību, un prasa izvērtēt iespēju izveidot radošo nozaru banku;

93. mudina dalībvalstis un vietējās un reģionālās iestādes radīt KRN labvēlīgus apstākļus, lai veidotu kontaktus ar organizācijām, kas varētu sniegt tām finansējumu, un aicina šīs iestādes veicināt finanšu institūciju izpratni par KRN īpašo situāciju, lai pārliecinātu tās ieguldīt līdzekļus šajās nozarēs, it īpaši MVU un ļoti mazos uzņēmumos, atsaucoties uz to, ka kultūras projektiem ir liels saimnieciskais potenciāls;

94. mudina vietējās, teritoriālās un reģionālās struktūras uzlabot finanšu iestāžu izpratni par KRN īpašajām iezīmēm, lai stimulētu šīs iestādes ieguldīt līdzekļus minētajās nozarēs un it īpaši mazajos un vidējos uzņēmumos;

Vietējā un reģionālā sadarbība

95. uzsver, ka KRN bieži vien palīdz pārorientēt nīkuļojošu vietējo tautsaimniecību, veicinot jaunu saimnieciskās darbības veidu rašanos, veidojot jaunas un stabilas darba vietas, kā arī palielinot Eiropas reģionu un pilsētu pievilcību, tādējādi cenšoties panākt sociālo un teritoriālo kohēziju;

96. uzsver, ka kultūrai ir svarīga nozīme pārrobežu teritoriju ilgtspējīgā attīstībā, un apzinās, ka KRN infrastruktūras un objekti var sekmēt teritoriālās kohēzijas sasniegšanu; uzskata, ka kultūras un jaunrades veicināšana ir neatņemama teritoriālās sadarbības daļa, kas jānostiprina;

97. aicina visas vietējā līmenī iesaistītās struktūras izmantot teritoriālās sadarbības programmas, lai izmantotu atzīto praksi, kas noderīga KRN attīstībai, un apmainītos ar to;

98. iesaka, no vienas puses, intensīvāk pētīt kultūras nodrošinājuma un kultūras un radošo uzņēmumu atrašanās vietas savstarpējo atkarību, kā arī kultūras kā faktora, kas ietekmē uzņēmumu lēmumu pieņemšanu par izveides vietu, nozīmi ES mērogā un, no otras puses, sniegt atbalstu akadēmiskiem pētījumiem par kultūras un radošo uzņēmumu ietekmi uz to atrašanās vietu;

99. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot pieejamo zināšanu karti par pārrobežu un teritoriālās kultūras un radošās sadarbības praksi, vajadzībām un veiksmīgu pieredzi, iegūt specializētas zināšanas par kultūru, jaunradi un pārrobežu teritorijām (it īpaši tādā mazizpētītā jomā kā saikne starp kultūru, jaunradi un tautsaimniecību) un izstrādāt pārrobežu stratēģijas kultūras mantojuma un resursu pārvaldībai;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

100. aicina vietējās un reģionālās iestādes izveidot tikšanās vietas un noteikt vietējo tīklu izveides pamatu, lai tur, apmainoties ar zināšanām, eksperimentējot, pilnveidojot prasmes un mācot jaunās tehnoloģijas, piemēram, digitālās tehnoloģijas, palielinātu izpratni par KRN šajā jomā strādājošām personām, kā arī plašai sabiedrībai, apmācot, rīkojot diskusijas un citus mākslas un kultūras pasākumus, kā arī aicina veidot jaunrades centrus un inkubatorus, lai radoši jaunie profesionāļi un uzņēmumi varētu darboties tīklā, veicināt novatorismu un uzlabot jomas pamanāmību;

101. aicina vietējās un reģionālās iestādes apvienoties tīklos, lai apmainītos ar atzīto praksi un izstrādātu pārrobežu un starpvalstu izmēģinājumuprojektus;

102. uzsver, ka vietējās un reģionālās iestādes var būtiski veicināt kultūras preču izplatību un apriti, rīkojot, atbalstot un sekmējot kultūras pasākumus;

103. norāda, ka kultūras un radošo nozaru infrastruktūrai un objektiem ir būtiska nozīme lielu un mazāku pilsētu fiziskās vides attīstībā, investīcijām piemērotas vides radīšanā un it īpaši kādreizējo rūpniecisko teritoriju rehabilitācijā un atdzīvināšanā un ka tajā pašā laikā kultūras mantojums dod pievienoto vērtību un piešķir individualitāti lauku teritoriju attīstībai un atjaunošanai, konkrēti, veicinot lauku tūrismu un palīdzot novērst šo teritoriju iedzīvotāju skaita samazināšanos;

104. tāpat uzskata, ka tas ir ļoti nozīmīgs faktors saistībā ar kādreizējo rūpniecisko teritoriju rehabilitācijas stratēģijām un arī politikā, ar kuru tiek definētas jaunas sektorālās tūrisma jomas, kā arī tradicionālā tūrisma definīcijas pārskatīšanā;

105. tāpēc uzskata, ka jaunu KRN izveide un līdzšinējo attīstība ir jāatbalsta ar valsts līmeņa, reģionālām un vietējām attīstības stratēģijām un dažādu politikas jomu publisko iestāžu, MVU un attiecīgo pilsoniskās sabiedrības pārstāvju partnerību;

106. tādēļ mudina dalībvalstis un reģionus radīt iespējas šādai sadarbībai, izstrādāt politikas virzienus, kas apvieno ieguldījumus infrastruktūrā ar ieguldījumiem cilvēkkapitālā, un apsvērt inovācijas kuponu shēmu ieviešanu, lai MVU un personām, kas darbojas kultūras un radošajās nozarēs, palīdzētu iegūt profesionālās iemaņas;

107. uzskata, ka Komisija varētu pievērst lielāku uzmanību pilsētu, pašvaldību un reģionu sadraudzības mehānismiem, kas jau daudzus gadus ir nodrošinājuši lielisku forumu sadarbībai kultūras un jaunrades jomā un informācijas apmaiņai; aicina Komisiju sadarbībā ar Eiropas vietējo un reģionālo iestāžu apvienībām veicināt modernas, augstas kvalitātes sadraudzības iniciatīvas un apmaiņas, kurās iesaistīta visi sabiedrības slāņi;

108. ierosina izstrādāt pārrobežu kultūras veicināšanai un sadarbībai paredzētu rīcības programmu kā daļu no Eiropas brīvprātīgo kustības gada pasākumiem;

Eiropas kultūras galvaspilsēta

109. uzsver, ka Eiropas kultūras galvaspilsētas iniciatīva tiek plaši atzīta par laboratoriju, kurā ar kultūras starpniecību notiek pilsētu attīstība; aicina Komisiju sekmēt šo iniciatīvu un nodrošināt pareizus apstākļus atzītas prakses nodošanai, sadarbībai kultūras jomā un pieredzes apmaiņas tīklu izveidošanai par KRN iespējām, kas dotu iespēju pilnībā izmantot šo sektoru potenciālu;

110. aicina diskusijas par radošo un kultūras nozaru potenciālu iekļaut Eiropas kultūras galvaspilsētu svētku pasākumu programmā;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

Mode un tūrisms

111. uzskata, ka Zaļajā grāmatā apkopotajā sektoru sarakstā kā KRN sastāvdaļa ir jāiekļauj mode, kā arī kultūras un ilgtspējīgais tūrisms; norāda, ka tās ir divas nozares, kurām raksturīgs augsta jaunrades pakāpe un uzņēmējdarbības gars, kam ir liela nozīme no ES tautsaimniecības un starptautiskās konkurētspējas viedokļa;

112. uzsver, ka tūrismam ir būtiska nozīme kultūras un radošajās nozarēs, un iesaka Komisijai iedrošināt pilsētas un reģionus aktīvāk izmantot kultūru kā unikālu vērtību, ciešāk savstarpēji sadarboties kultūras tūrisma jomā, izstrādāt kultūras jomas un tūrisma jomas sadarbības veidus un atbalstīt abu jomu centienus sekmēt kopīgu tirgvedību;

Starptautiskās attiecības un tirdzniecība

113. uzsver, ka iepriekšminētā UNESCO konvencija ir nozīmīgs instruments, ar kuru nodrošināt, ka kultūras un radošo preču un pakalpojumu starptautiskās tirdzniecības jēdziens „kultūras izņēmums” tiek ievērots PTO starptautiskajā sistēmā;

114. norāda, ka attiecībā uz kultūras apmaiņas un daudzveidības sekmēšanu trešo valstu tirgu pieejamība ir atkarīga no daudzām tarifu un beztarifu barjerām, kuras līdz ar izplatīšanas un izmantošanas tīklu nedrošību rada šķēršļus Eiropas kultūras reālai klātbūtnei;

115. uzsver, ka kultūras un radošajām nozarēm ir liels potenciāls starptautiskajā tirdzniecībā, un uzskata, ka šo nozaru nozīme netiek pietiekami novērtēta, jo grūti ir apkopot datus;

116. aicina Komisiju, ņemot vērā divpusējo tirdzniecības nolīgumu izplatību, iesniegt Parlamentam skaidru, visaptverošu stratēģiju par šiem nolīgumiem pievienotajiem kultūras sadarbības protokoliem, lai Eiropas sadarbības piedāvājumu pielāgotu KRN vajadzībām un specifiskajām iezīmēm partnervalstīs atbilstoši saistībām PTO un UNESCO konvencijas būtībai un tekstam;

117. aicina dalībvalstis un Komisiju palielināt kultūras un radošo produktu un pakalpojumu eksportu un uzlabot Eiropas KRN pamanāmību ārpus ES;

*

* *

118. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Sarajeva kā Eiropas kultūras galvaspilsēta 2014. gadā

P7_TA(2011)0241

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par Sarajevu kā Eiropas kultūras galvaspilsētu 2014. gadā

(2012/C 377 E/20)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 167. panta 3. punktu,

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmumu Nr. 1622/2006/EK, ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam „Eiropas Kultūras galvaspilsēta” no 2007. līdz 2019. gadam ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 21. decembrī parakstīto saprašanās memorandu, ar ko nosaka noteikumus un nosacījumus, lai Bosnija un Hercegovina varētu pilnībā piedalīties Kultūras programmā 2007.–2013. gadam,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
 - A. tā kā Kopienas rīcību ar nosaukumu „Eiropas Kultūras galvaspilsēta” ir izveidota, lai uzsvērtu Eiropas kultūru bagātību un daudzveidību un to kopīgās iezīmes, kā arī lai veicinātu labāku savstarpēju sapratni starp eiropiešiem;
 - B. tā kā iepriekšminētais lēmums, ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam „Eiropas Kultūras galvaspilsēta” no 2007. līdz 2019. gadam, pašlaik attiecas tikai uz ES dalībvalstīm;
 - C. tā kā iespēja iegūt nosaukumu „Eiropas kultūras galvaspilsēta” vairākos gadījumos ir dota arī pilsētām tādās Eiropas valstīs, kuras nav ES dalībvalstis;
 - D. tā kā Sarajevai ir īpaša vieta Eiropas vēsturē un kultūrā un 2014. gadā tur tiks pieminētas vairākas nozīmīgas gadadienas;
 - E. tā kā Sarajevas pilsētas dome un vietējās kultūras organizācijas ir uzsākušas plašu sagatavošanos, lai kandidētu uz šo nosaukumu,
1. aicina Padomi izņēmuma kārtā piešķirt 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukumu Sarajevai;
 2. uzskata, ka Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukuma piešķiršana pilsētai, kur 20. gadsimtā gaitā ir risinājušies daudzi traģiski notikumi, uzskatāmi parādītu jauno Eiropas realitāti un būtu nozīmīgs solis ceļā uz agrākā Eiropas sadalījuma pārvarēšanu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Reģionu komitejai.

⁽¹⁾ OV L 304, 3.11.2006., 1. lpp.

Šrilanka — pēc ANO ziņojuma veiktie pasākumi

P7_TA(2011)0242

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par stāvokli Šrilankā

(2012/C 377 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra izveidotās ekspertu grupas 2011. gada 31. marta ziņojumu par atbildības uzņemšanās jautājumiem Šrilankā,
- ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra 2011. gada 25. aprīļa paziņojumu saistībā ar ekspertu grupas ziņojuma par Šrilanku publiskošanu,

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- ņemot vērā konvencijas, kurām Šrilanka ir pievienojusies un ar kurām saskaņā Šrilankai ir jāizmeklē iespējamie starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumi un jāsauc pie atbildības šo pārkāpumu izdarītāji,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2010. gada 1. jūlija deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par ANO ekspertu grupas izveidošanu jautājumiem, kas saistīti ar atbildības uzņemšanos Šrilankā,
 - ņemot vērā PV/AP 2011. gada 10. maija deklarāciju saistībā ar ANO ģenerāļsekretāra izveidotās ekspertu grupas ziņojumu par atbildības uzņemšanos Šrilankā,
 - ņemot vērā 2009. gada 5. februāra ⁽¹⁾, 2009. gada 12. marta ⁽²⁾ un 2009. gada 22. oktobra ⁽³⁾ rezolūcijas par Šrilanku,
 - ņemot vērā Ženēvas Ceturtās Konvencijas Otro papildprotokolu par nestarptautisku bruņotu konfliktu upuru aizsardzību,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā 2009. gada maijā pēc Tamilas tīģeru atbrīvošanas (*LTTE*) spēku padošanās un viņu vadītāja nāves Šrilankā beidzās ilgstošais konflikts; tā kā konflikta rezultātā daudzi šrilankieši, jo īpaši šīs salu valsts ziemeļos, dzīvo kā valsts iekšienē pārvietotas personas;
- B. tā kā tiek lēsts, ka pēdējo konflikta mēnešu laikā civiliedzīvotāju apdzīvotās teritorijās notikušo sīvo cīņu dēļ ir gājuši bojā un ievainojumus guvuši tūkstošiem civiliedzīvotāju;
- C. tā kā 2009. gada 23. maijā, ANO ģenerāļsekretāram Banam Kimūnam viesojoties Šrilankā neilgi pēc konflikta beigām, Šrilankas prezidents Mahinda Radžapaksa un Bans Kimūns nāca klajā ar kopīgu paziņojumu, kurā ANO ģenerāļsekretārs uzsvēra atbildības uzņemšanās procesa nozīmi un Šrilankas valdība piekrita veikt pasākumus, lai vērstos pret iespējamām kara likumu pārkāpumiem;
- D. tā kā 2010. gada 15. maijā Šrilankas valdība iecēla Gūtās pieredzes un izlīguma komisiju astoņu locekļu sastāvā, kuras uzdevums ir izmeklēt Šrilankā notikušo laikā no 2002. gada februāra līdz 2009. gada maijam, lai nodrošinātu valstī pārkāpēju saukšanu pie atbildības, tiesiskumu un izlīgumu;
- E. tā kā 2010. gada 22. jūnijā ANO ģenerāļsekretārs paziņoja par to, ka tiek izveidota ekspertu grupa, kuras uzdevums bija sniegt viņam konsultācijas jautājumos par atbildības uzņemšanos attiecībā uz iespējamām starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumiem Šrilankas konflikta beigu posmā;
- F. tā kā ANO 2011. gada 25. aprīlī publicētajā ziņojumā tika konstatēts, ka var ticēt apgalvojumiem par to, ka gan Šrilankas valdības, gan *LTTE* spēki veica militāras operācijas, „klaji neņemot vērā civiliedzīvotāju aizsardzību, tiesības, labklājību un dzīvību un neievērojot starptautisko tiesību normas”;
- G. tā kā starptautiskā sabiedrība konflikta beigu posmā atkārtoti aicināja Šrilankas valdību ļaut starptautiskajiem novērotājiem ierasties valstī, lai uzraudzītu stāvokli, kādā atrodas karadarbības skartie civiliedzīvotāji;
- H. tā kā ekspertu grupa arī secināja, ka „Šrilankas centieni teju divus gadus pēc karadarbības beigām ārkārtīgi lielā mērā atpaliek no starptautiskajiem standartiem attiecībā uz pārkāpēju saukšanu pie atbildības”;

⁽¹⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 141. lpp.⁽²⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 127. lpp.⁽³⁾ OV C 265 E, 30.9.2010., 29. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

1. pauž bažas par ANO ziņojumā paustajiem nopietnajiem apgalvojumiem; uzsver, ka ilgstoša izlīguma panākšanai Šrilankā ir pareizi jārisina jautājumus, kas skarti šajos apgalvojumos, uzņemoties par tiem atbildību;
2. konstatē, ka ekspertu grupa ir atzinusi par ticamiem „apgalvojumus, kurus pierādot, tiktu apliecināts, ka gan Šrilankas valdība, gan LTTE ir izdarījusi plašus un nopietnus starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumus, no kuriem daži būtu klasificējami kā kara noziegumi un noziegumi pret cilvēci”;
3. atzinīgi vērtē ANO ģenerāļsekretāra uzsākto iniciatīvu, izveidojot ekspertu grupu jautājumiem par atbildības uzņemšanos Šrilankā attiecībā uz iespējamiem starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumiem bruņotā konflikta beigu posmā;
4. pauž atzinību par Bana Kimūna lēmumu 2011. gada 25. aprīlī publiskot ziņojumu;
5. uzsver, ka saistības cilvēktiesību jomā un atbildības uzņemšanās bija galvenais elements Šrilankas prezidenta un ANO ģenerāļsekretāra 2009. gada 23 maija kopīgajā paziņojumā;
6. atzinīgi vērtē ANO ģenerāļsekretāra lēmumu pozitīvi reaģēt uz ekspertu grupas ieteikumu pārskatīt ANO darbību attiecībā uz humanitārās jomas un aizsardzības mandātu īstenošanu Šrilankas kara laikā, jo īpaši konflikta beigu posmā; konstatē, ka ekspertu grupa ir ieteikusi ANO ģenerāļsekretāram nekavējoties izveidot neatkarīgu starptautisku mehānismu, taču, lai tas notiktu, ir jāsaņem mītnes valsts piekrišana vai dalībvalstu lēmums, kas tiek pieņemts atbilstīgā starpvaldību forumā;
7. uzskata — lai nodrošinātu Šrilankā tiesiskumu un izlīgumu, ir jāveic pilnīga, objektīva un pārredzama izmeklēšana saistībā ar ANO ekspertu grupas ziņojumā iekļautajiem apgalvojumiem; mudina Šrilankas valdību konstruktīvi ņemt vērā ekspertu grupas ieteikumus;
8. pauž nopietnas bažas par to, ka trūkst neatkarīgas tiesu sistēmas, kas varētu papildināt neatkarīgas izmeklēšanas struktūras darbu, un uzskata šādu situāciju par satraucošu; mudina Šrilankas valdību nodrošināt tiesiskuma atjaunošanu un saukšanu pie atbildības;
9. aicina Šrilankas valdību saskaņā ar tās starptautiskajām saistībām un nolūkā uzlabot tās iekšējo atbildības uzņemšanās procesu dot ieguldījumu centienos, kas jau tiek īstenoti, lai panāktu vispārēju izlīgumu;
10. atzīst, ka šajā nolūkā Šrilankas valdība ir izveidojusi Gūtās pieredzes un izlīguma komiteju (GPIK); mudina GPIK nopietni ņemt vērā ANO ziņojumu; konstatē, ka GPIK ir pilnvarota lūgt Šrilankas ģenerālprokuroram, pamatojoties uz tās iegūtajiem datiem, ierosināt krimināllietu;
11. prasa gan LTTE, gan Šrilankas valdībai uzņemties atbildību par iespējamiem starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumiem;
12. mudina Šrilankas valdību īstenot ekspertu grupas ieteikumus, sākot ar tūlītējiem pasākumiem, un nekavējoties sākt patiesi izmeklēt starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumus, ko, iespējams, izdarījušas abas bruņotajā konfliktā iesaistītās puses;
13. aicina PV/AP, Padomi un Komisiju atbalstīt turpmākos centienus atbildības uzņemšanās procesā Šrilankā, lai atbalstītu ANO ziņojumu;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

14. mudina Šrilankas valdību rīkoties proaktīvi, risinot tamilu izcelsmes pilsoņu patiesās politiskās, ekonomiskās un sociālās bažas un intereses; tādēļ mudina Šrilankas valdību aktīvi īstenot pasākumus attiecībā uz politiskās varas nodošanu un rosina pieņemt tamilus darbā valdības dienestos, policijā un bruņotajos spēkos tā, lai tamilu iedzīvotāji justos pārliecināti, atzītu LTTE sakāvi par atbrīvošanu un varētu veidot gaišu un pārticīgu nākotni ar tādiem pašiem nosacījumiem kā singāļu izcelsmes līdzpilsoņi;

15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram un Šrilankas prezidentam, valdībai un parlamentam.

Azerbaidžāna

P7_TA(2011)0243

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par Azerbaidžānu

(2012/C 377 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Azerbaidžānu, jo īpaši 2009. gada 17. decembra rezolūciju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par nepieciešamību pēc ES stratēģijas attiecībā uz Dienvidkaukāzu ⁽²⁾, 2011. gada 7. aprīļa rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu dimensijas pārskatu ⁽³⁾ un 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Melno jūru ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā paplašināšanās un kaimiņattiecību politikas komisāra pārstāvja 2011. gada 18. aprīļa paziņojumu un ES delegācijas Baku biroja 2011. gada 10. marta paziņojumu,
- ņemot vērā Austrumu partnerības dalībvalstu ārlietu ministru 2010. gada 13. decembra sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā Azerbaidžānas un Eiropas Kopienų Partnerības un sadarbības nolīgumu, kas stājās spēkā 1999. gada 1. jūlijā,
- ņemot vērā EDSO pārstāvja plašsaziņas līdzekļu brīvības jomā 2011. gada 10. marta un 2011. gada 28. marta paziņojumus par uzbrukumiem žurnālistiem,
- ņemot vērā Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (ODIHR) vēlēšanu novērošanas misijas ziņojumu par 2010. gada 7. novembra parlamenta vēlēšanām,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Azerbaidžāna aktīvi piedalās Eiropas kaimiņattiecību politikā un Austrumu partnerībā, kā arī ir *Euronext* dibinātājlocekle un ir apņēmusies ievērot demokrātijas principus, cilvēktiesības un tiesiskumu, kas ir šo iniciatīvu pamatvērtības;
- B. tā kā kopš 2010. gada 15. jūlija ir uzsāktas sarunas par ES un Azerbaidžānas asociācijas nolīgumu, kurš pamatojas uz abpusējam saistībām ievērot kopējās vērtības un kurā iekļauts plašs darbības jomu loks, tostarp politisks dialogs, tiesiskums, brīvība un drošība, kā arī tirdzniecība un sadarbība nozaru politikas jomās;

⁽¹⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 27. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0193.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0153.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0025.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- C. tā kā — lai gan saskaņā ar kopīgo paziņojumu, ko sniedza vēlēšanu novērošanas misija, kuru veidoja EDSO Parlamentārā asambleja, Eiropas Padomes un Eiropas Parlamenta Parlamentārā asambleja, parlamenta vēlēšanas Azerbaidžānas Republikā 2010. gada 7. novembrī notikušas mierīgā gaisotnē, un politiskajā procesā piedalījušās visas opozīcijas partijas, — tomēr kopumā minēto vēlēšanu organizācija nav bijusi pietiekama, lai panāktu vērā ņemamus rezultātus valsts demokrātiskajā attīstībā;
- D. tā kā pēc miermīlīgajiem protestiem pret valdību 2011. gada 11. martā un 2. aprīlī Azerbaidžānā plašā mērogā tiek veikti stingri pasākumi vārda brīvības un pulcēšanās brīvības ierobežošanai; tā kā šo stingro pasākumu vidū Azerbaidžānā ir pilsoniskās sabiedrības aktīvistu, plašsaziņas līdzekļu jomas darbinieku un opozīcijas politiķu aresti, vajāšana un iebiedēšana;
- E. tā kā īpašas bažas izraisa aktīvistu *Jabbar Savalan* un *Bakhtiyar Hajiev* stāvoklis; tā kā pret *J. Savalan*, Azerbaidžānas Tautas frontes partijas (APFP) jaunatnes grupas locekli, un *B. Hajiev*, aktīvistu un kādreizējo parlamenta deputāta kandidātu, acīmredzami vērsās par „Facebook” izmantošanu, lai aicinātu uz demonstrācijām pret valdību; tā kā *J. Savalan* tika noteikts divarpus gadu cietumsods, atzīstot viņu par vainīgu narkotiku turēšanā savā īpašumā; tā kā *B. Hajiev* tika arestēts 4. martā pēc tam, kad „Facebook” parādījās viņa aicinājums uz demonstrācijām pret valdību, un tā kā viņam draud divu gadu cietumsods par izvairīšanos no militārā dienesta; tā kā pastāv nopietnas bažas attiecībā uz *J. Savalan* un *B. Hajiev* lietu izskatīšanas taisnīgumu;
- F. tā kā marta vidū Azerbaidžānas tiesas organizēja nakts sēdes, kuras bija slēgtas publikai un kurās izskatīja vismaz 30 cilvēku lietas par piedalīšanos šajos miermīlīgajos protestos, piespriežot viņiem 5 līdz 8 dienu cietumsodu; tā kā vairākumam tiesājamo bija liegta piekļuve juridiskajai palīdzībai un iespēja pašiem to izvēlēties; tā kā policija atteicās atļaut aizturētajiem sazināties ar advokātiem un tā kā dažu tiesājamo advokāti nezināja, kad vai kur notika tiesas sēdes;
- G. tā kā 2011. gada 2. aprīlī tika aizturēti aptuveni 200 aktīvisi, tostarp „Musavat” partijas jaunatnes organizācijas vadītājs *Tural Abbasli*;
- H. tā kā Azerbaidžānā 2007. gada maijā reģistrēto Azerbaidžānas Cilvēktiesību namu, kas ir Starptautiskā Cilvēktiesību namu tīkla dalībnieks, atbildīgās iestādes slēdza, pildot 2011. gada 10. martā izdoto Tieslietu ministrijas rīkojumu; tā kā ministrija pamatoja slēgšanu ar to, ka organizācija ir pārkāpusi Azerbaidžānas Likumu par nevalstiskām organizācijām;
- I. tā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesa pieprasīja Azerbaidžānas Republikai atbrīvot žurnālistu *Eynulla Fatullayev* no apcietinājuma un par morālo kaitējumu viņam samaksāt EUR 25 000;
- J. tā kā Azerbaidžāna ir Eiropas Padomes dalībvalsts un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas līgumslēdzēja, un tā kā Azerbaidžāna ir parakstījusi daudzus starptautiskos līgumus cilvēktiesību jomā, tostarp Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
1. pauž dziļas bažas par to, ka Azerbaidžānā pieaug pret pilsoniskās sabiedrības un sociālo tīklu aktīvistiem un žurnālistiem vērstu vajāšanas, uzbrukumu un vardarbības incidentu skaits;
 2. stingri nosoda to, ka neatkarīgie žurnālisti un politiskie aktīvisi tiek iebiedēti, aizturēti, vajāti un ka viņiem nosaka kriminālsodus;
 3. pauž nožēlu, ka Baku tika aizturēti aptuveni 200 cilvēki pirms 2011. gada 2. aprīļa protestiem pret valdību, kā arī to laikā; aicina Azerbaidžānas varas iestādes atļaut miermīlīgus protestus, kā arī ievērot pulcēšanās brīvību, jo tie ir atvērtas un demokrātiskas sabiedrības rādītāji; nosoda, ka pret protestētājiem izmantota fiziska vardarbība;
 4. aicina Azerbaidžānas varas iestādes atbrīvot visas opozīcijas personas, jaunatnes aktīvistus un emuāru autorus, kuri tiek turēti apcietinājumā pēc 2011. gada 11. marta, 2. un 17. aprīļa miermīlīgajām demonstrācijām, prasa atbrīvot *J. Savalan* un *B. Hajiev* un atsaukt apsūdzības pret viņiem; aicina Azerbaidžānas valdību, respektējot vārda brīvību, ievērot starptautiskās konvencijas, ko tā ir ratificējusi;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

5. mudina varas iestādes nodrošināt visus nepieciešamos apstākļus plašsaziņas līdzekļu, tostarp opozīcijas plašsaziņas līdzekļu, darbībai, lai žurnālisti varētu strādāt un brīvi ziņot bez jebkāda spiediena, kā arī prasa pievērst īpašu uzmanību žurnālistu drošībai; šajā sakarībā atgādina prezidenta *Ilham Aliyev* 2005. gadā doto solījumu, kurā viņš apstiprināja, ka valsts apņemas aizsargāt un aizstāvēt ikviena žurnālista tiesības;
6. pauž bažas saistībā ar informāciju par to, ka pret laikraksta redaktoru *Eynulla Fatullayev* apcietinājumā tiek izteikti draudi un ka viņa veselības stāvoklis ir pasliktinājies, un ka viņam ir liegta medicīniskā aprūpe, prasa nekavējoties atbrīvot minēto personu;
7. pauž bažas par cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanos Azerbaidžānas Republikā; aicina Azerbaidžānas varas iestādes aizstāvēt pamatbrīvības, kā noteikts Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un citos starptautiskajos līgumos, kurus Azerbaidžānas Republika ir parakstījusi, un ievērot EDSO un Eiropas Padomes saistības;
8. pauž nožēlu par rakstiskajiem brīdinājumiem izbeigt darbību, ko Azerbaidžānas Tieslietu ministrija nosūtījusi Nacionālajam demokrātijas institūtam un Cilvēktiesību namu tīklam, un šajā sakarībā mudina Azerbaidžānas varas iestādes atļaut pēdējai iepriekš minētajai organizācijai veikt pasākumus valstī, turpmāk netraucējot tās darbību;
9. aicina Azerbaidžānas varas iestādes uzturēt dialogu ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un veikt visus pasākumus, lai nodrošinātu personu brīvu līdzdalību miermīlīgās, demokrātiskās darbībās un lai ļautu aktīvistiem brīvi organizēties, valdībai šajos procesos neiejaucoties;
10. mudina Azerbaidžānas varas iestādes atļaut miermīlīgu demonstrāciju organizēšanu piemērotās vietās un uzstāj, ka jāatturas no organizatoru iebiedēšanas, viņus aizturot un apsūdzot viņus kriminālpārkāpumos vai citos pārkāpumos; pauž nožēlu, ka daži jaunatnes aktīvistu tika izslēgti no Baku Valsts universitātes, jo viņi nevarēja nokārtot eksāmenus, tāpēc ka atradās apcietinājumā saistībā ar viņu politisko darbību;
11. atzinīgi vērtē to, ka nesen no apcietinājuma atbrīvoti divi emuāru autori: *Adnan Hajizade* un *Emin Abdullayev* (*Milli*);
12. uzskata, ka brīva piekļuve informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, tostarp no cenzūras brīva piekļuve internetam, ir būtiska demokrātijas, tiesiskuma attīstībai un ka tas ir līdzeklis, kas veicina savstarpējo apmaiņu un saziņu starp Azerbaidžānu un ES;
13. aicina Azerbaidžānas varas iestādes novērst trūkumus, kas tika atklāti EDSO/ODIHR galīgajā ziņojumā par parlamenta vēlēšanām, un sagaida to turpmāku sadarbību ar Venēcijas komisiju, lai garantētu, ka valsts vēlēšanu tiesību akti pilnībā atbilst starptautiskajām normām un standartiem;
14. prasa, lai Azerbaidžāna atjaunotu centienus pilnībā īstenot Eiropas kaimiņattiecību politikas rīcības plānu tā pēdējā gada posmā, un aicina Komisiju arī turpmāk palīdzēt Azerbaidžānai šādus centienus īstenot;
15. atzinīgi vērtē jauno apakškomiteju izveidi ES un Azerbaidžānas sadarbības komitejā, kuras stiprinās institucionālo sistēmu diskusiju rīkošanai tiesiskuma, brīvības un drošības jomā, kā arī par cilvēktiesību un demokrātijas principu ievērošanu;
16. atzinīgi vērtē Azerbaidžānas ieguldījumu Austrumu partnerībā un Azerbaidžānas parlamenta (*Milli Majlis*) delegācijas piedalīšanos *Euronest* Parlamentārās asamblejas atklāšanas sēdē;
17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, Azerbaidžānas prezidentam, valdībai un parlamentam un EDSO/ODHIR.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

Baltkrievija

P7_TA(2011)0244

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par Baltkrieviju

(2012/C 377 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Baltkrieviju, it īpaši 2011. gada 10. marta ⁽¹⁾, 2011. gada 20. janvāra ⁽²⁾ un 2009. gada 17. decembra ⁽³⁾ rezolūcijas,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Catherine Ashton 2011. gada 18. februāra paziņojumu par Baltkrievijas opozīcijas pārstāvja notiesāšanu un sodīšanu un viņas pārstāvja 2011. gada 10. aprīļa paziņojumu par bargajiem pasākumiem, kas Baltkrievijā tiek vērsti pret neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 31. janvāra Lēmumu 2011/69/KĀDP, ar ko groza Padomes Lēmumu 2010/639/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret atsevišķām Baltkrievijas amatpersonām,
- ņemot vērā EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (EDSO/ DICB) un EDSO Parlamentārās asamblejas (EDSO PA) 2011. gada 22. februārī publicēto galīgo ziņojumu par prezidenta vēlēšanām Baltkrievijā,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā pret prezidenta amata kandidātiem Ales Mikhalevich, Uladzimir Nyaklyaeu, Vital Rymasheuski, Andrey Sannikau, Mikalay Statkevich un Dimitriji Uss un viņu vēlēšanu kampaņas vadītājiem, it īpaši Pavel Seviarynets, Vladimir Kobets un Sergey Martselev, pašlaik notiek tiesas procesi, kuru rezultātā viņiem var tikt piespriests cietumsods līdz pat 15 gadiem;
- B. tā kā daudzi opozīcijas aktīvisti, tai skaitā opozīcijā esošās Apvienotās Pilsoniskās partijas vadītājs Anatol Lyabedzka, bijušie prezidenta amata kandidāti Vital Rymasheuski un Ales Mikhalevich, tiešsaistes ziņu portāla galvenā redaktore Natalya Radzina, opozīcijas izvirzītā prezidenta amata kandidāta Uladzimer Nyaklyaeu vēlēšanu kampaņas vadītājs Andrey Dzmitryeu un kampaņas „Saki taisnību!” aktīvisks Syarhey Vaznyak tika atbrīvoti no VDK pirmstiesas apcietinājuma, nosakot viņiem mājas arestu, kamēr turpinās pret viņiem uzsāktā izmeklēšana; tā kā Ales Mikhalevich un Natalya Radzina, lai izvairītos no tiesas procesa, ir aizbēguši no valsts, savukārt Andrey Sannikau atbalstītājs iepriekšējā prezidenta vēlēšanu kampaņā Dzmitry Bandarenka tika uz 2 gadiem nosūtīts uz vispārēja režīma soda izciešanas koloniju;
- C. tā kā demokrātiskās opozīcijas kandidātu Uladzimir Niakliayeu un Andrei Sannikau vēlēšanu kampaņas grupu dalībniekiem Aliksandr Atroshchankau, Aliksandr Malchanau, Dzmitry Novik un Vasil Parfiankou, kustības „Par brīvību” dalībniekam Mikita Likhavid, Jaunās frontes aktīvistiem Ales Kirkevich, Zmister Dashkevich un Eduard Lobau, kampaņas „Saki taisnību!” aktīvistam Paval Vinahradau, pie politiskām partijām nepiederošajam aktīvistam Andrei Pratasienya, vēsturniekam Dzmitry Drozd, protestu dalībniekam Uladzimir Khamichenka un pilsoniskās kampaņas „Eiropeska Baltkrievija” koordinatore Dzmitry Bandarenka saistībā ar 2010. gada 19. decembra demonstrācijām tika piespriests cietumsods no viena līdz četriem gadiem;
- D. tā kā ir pierādījumi tam, ka policija spīdzina cilvēkus, lai viņus piespiestu atzīties noziegumos pret valsti, kuros viņi tiek apsūdzēti, kā to uzskatāmi parādīja Olga Klasowska un Ales Mikhalevic lietas;
- E. tā kā 2011. gada 25. aprīlī Baltkrievijas Informācijas ministrija Augstākajā ekonomiskajā tiesā iesniedza pieteikumus, cenšoties panākt neatkarīgo laikrakstu *Narodnaya Volia* un *Nasha Niva* slēgšanu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0099.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0022.

⁽³⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 16. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

- F. tā kā tika apcietināts televīzijas *Belsat* un laikraksta *Gazeta Wyborcza* žurnālists *Andrzej Poczobut* un viņam par nesen publicētajiem rakstiem draud cietumsods līdz diviem gadiem, pamatojoties uz apsūdzību „prezidenta apvainošanā”; tā kā *Amnesty International* atzina *Andrzej Poczobut* par ieslodzīto pārliecības dēļ; tā kā tika apcietināta arī *Andrey Sannikau* dzīvesbiedre žurnāliste *Iryna Khalip* un viņai izvirzīta apsūdzība saistībā ar protestiem; tā kā viņai pašlaik noteikts mājas arests un ir aizliegta sazināšanās ar dzīvesbiedru;
- G. tā kā pret demokrātisko opozīciju, brīvajiem plašsaziņas līdzekļiem, pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem vērstie represīvie pasākumi ir gājuši plašumā, neraugoties uz starptautiskās sabiedrības atkārtotajiem aicinājumiem tos nekavējoties izbeigt; tā kā šī situācija liecina par to, ka Baltkrievija nopietni pārkāpj savas starptautiskās saistības,
1. stingri nosoda visus notiesāšanas gadījumus, pamatojoties uz apsūdzību kriminālnozieģumā „masu nekārtību celšana”, un uzskata tos par patvaļīgiem un politiski motivētiem; uzsver, ka ir saņemti ziņojumi par to, ka varas iestādēm nav izdevies pierādīt apsūdzēto vainu, ka tiesas prāvas tikušas noturētas aiz slēgtām durvīm, ka apcietinātajiem tikusi liegta iespēja pieaicināt lieciniekus un diskrēti un regulāri tikties ar saviem likumīgajiem pārstāvjiem, ka apsūdzēto advokāti no Tieslietu ministrijas saņēmuši vairākus brīdinājumus un dažiem no viņiem atņemts advokāta nosaukums; tādēļ paziņo, ka tiesas prāvas nav tikušas noturētas objektīvi;
 2. uzskata, ka visas pret prezidenta amata kandidātiem *Vladimir Neklyayev*, *Vitaly Rymashevsky*, *Nikolai Statkevich*, *Dmitry Uss* un *Andrei Sannikov* izvirzītās apsūdzības ir nelikumīgas un nepieņemamas; prasa šos kandidātus attaisnot un atturēties no jebkādas turpmākas viņu vajāšanas; šajā sakarībā nosoda to, ka Baltkrievijas varas iestādes neievēro pamattiesības uz pulcēšanās un vārda brīvību, un prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus vēl aizvien apcietinājumā atrodošos protestētājus un izbeigt visas pret viņiem izvirzītās apsūdzības;
 3. pauž nopietnas bažas par cilvēktiesību aizstāvju situācijas pasliktināšanos Baltkrievijā; stingri nosoda Baltkrievijas prezidenta un vairāku valsts īpašumā esošu plašsaziņas līdzekļu žurnālistu nesen paustos apmelojošos apgalvojumus, kas vērsti, piemēram, pret Cilvēktiesību centra „Viasna” priekšsēdētāju *Ales Bialiatiski*, savos komentāros par bumbas sprādzienu Minskas metro paziņojot par „piektās kolonnas pastāvēšanu valstī”;
 4. nosoda ilgstošo baīļu un politisko oponentu iebiedēšanas klimatu Baltkrievijā un opozicionāru pastāvīgo vajāšanu kopš 2010. gada decembra prezidenta vēlēšanām;
 5. mudina Baltkrievijas varas iestādes novērst šķēršļus Ukrainas pilsoņu *Marina Tsapok* un *Maxim Kitsyuk* un Krievijas pilsoņa *Andrey Yurov* — Komitejas, kas izveidota, lai starptautiskā līmenī kontrolētu situāciju cilvēktiesību jomā Baltkrievijā, pārstāvju — pārvietošanās brīvībai, liedzot viņiem iebraukt Baltkrievijas teritorijā, kā arī Krievijas cilvēktiesību aizstāvju *Alik Mnatsnakyun* un *Viktoria Gromova* pārvietošanās brīvībai, apcietinot viņus 2011. gada 4. maijā cilvēktiesību centra „Viasna” birojā un drīz pēc tam izraidot no Baltkrievijas ar aizliegumu uz diviem gadiem iebraukt valstī; šajā sakarībā nosoda visas Baltkrievijas varas iestāžu īstenotās darbības, kas vērstas pret cilvēktiesību aizstāvjiem;
 6. nosoda neatkarīgo žurnālistu un plašsaziņas līdzekļu sistemātisko aizskaršanu un iebiedēšanu un uz tiem izdarīto aizvien lielāko spiedienu; šajā sakarībā mudina Baltkrievijas varas iestādes pārtraukt uzsākto nedēļas izdevumu *Narodnaya Volia* un *Nasha Niva* slēgšanas procesu, atturēties no piekļuves neatkarīgiem interneta portāliem *Karta '97* un *Bielorusskij Partizan* ierobežošanas, kas būtiski mazina plašsaziņas līdzekļu plurālismu Baltkrievijā, kā arī atbrīvot *Andrzej Poczobut* un izbeigt visas pret viņu izvirzītās apsūdzības;
 7. nosoda to, ka netika veikta nekāda neatkarīga izmeklēšana attiecībā uz policijas un VDK dienestu brutālo spēka pielietošanu pret protestētājiem vēlēšanu dienā, it īpaši tādēļ, ka Baltkrievija noraidīja 14 ES dalībvalstu aicinājumu izveidot faktu vākšanas misiju cilvēktiesību jautājumos EDSO aizbildnībā, lai izmeklētu pret opozīciju vērstos masveida represīvos pasākumus pēc 2010. gada decembra vēlēšanām; atzinīgi vērtē Komitejas, kas izveidota, lai starptautiskā līmenī kontrolētu situāciju cilvēktiesību jomā Baltkrievijā, īpašā referenta Dr. *Neil Jarman* starpposma ziņojumu un pauž sašutumu par to, ka Minskā atkal tikuši aizturēti cilvēktiesību aizstāvji no dažādām EDSO dalībvalstīm;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

8. aicina Komisiju, Padomi, augsto pārstāvi un citas ES partnervalstis paplašināt ierobežojošos pasākumus pret Baltkrievijas valdošo režīmu, tostarp nosakot īpaši šim mērķim paredzētas ekonomiskās sankcijas, it īpaši pret valsts īpašumā esošiem uzņēmumiem;

9. uzsver, ka, ņemot vērā pret opozīciju vērstās pastāvīgās bezprecedenta represijas, ES jāmeklē jauni veidi, kā Baltkrievijas pilsoniskajai sabiedrībai palīdzēt veicināt izpratni sabiedrībā, novēršot pilnīgu politiskās opozīcijas sadrumstalošanos un atbalstot politisku alternatīvu Lukašenko režīmam; prasa, lai ES saglabā un pat palielina atbalstu demokrātiskajām opozīcijas partijām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām un neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem, piemēram, izmantojot Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu;

10. uzsver, ka ES potenciālās saistības attiecībā uz Baltkrieviju tiks pakļautas stingrai nosacījumu izpildei un noteikumam, ka Baltkrievijai jāievēro cilvēktiesības un tiesiskums, kā noteikts Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes 2009. gada 7. maija kopīgajā deklarācijā, ko parakstījusi arī Baltkrievijas valdība;

11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, EDSO Parlamentārajai asamblejai, Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai un Baltkrievijas valdībai un parlamentam.

Eiropas sakopšanas talka un globālā kustība „Let’s do it” 2012. gadā

P7_TA(2011)0245

Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija deklarācija par Eiropas sakopšanas talku un globālo kustību „Let’s do it” 2012. gadā

(2012/C 377 E/24)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

- A. tā kā ES tiesību akti par atkritumu apsaimniekošanu tiek nepietiekami ieviesti un izpildīti;
- B. tā kā daudzās dalībvalstīs nopietna problēma joprojām ir sociālās atbildības trūkums un nepietiekama informētība par vides jautājumiem;
- C. tā kā kustības „Let’s do it!” ietvaros dalībvalstīs sabiedriskā kārtā ir īstenotas pilsoniskas iniciatīvas, kurās kopš 2008. gada ļoti plaši ir piedalījušies Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Portugāles, Slovēnijas un Rumānijas iedzīvotāji, un tā kā šīs iniciatīvas ir devušas konkrētus rezultātus kā, piemēram, nelikumīgas atkritumu izmešanas vietu apzināšana un sakopšana,
 1. uzskata, ka „Let’s do it world!” ir brīvprātīga kustība, kas aicina visas Eiropas valstis vienā 2012. gada dienā vienoti piedalīties lielākajā savas valsts sakopšanas talkā, kāda jebkad notikusi;
 2. aicina politiķus aktīvi popularizēt iniciatīvas un iedzīvotājus piedalīties šajos pasākumos;
 3. uzskata, ka šis efektīvais līdzeklis būtu plaši jāpopularizē, lai vairotos informētība un atbildība par atkritumu apsaimniekošanu, tiecoties panākt iespējami augstu atkritumu pārstrādes līmeni;

Ceturtdiena, 2011. gada 12. maijs

4. aicina Komisiju ar visiem pieejamajiem līdzekļiem atbalstīt šo iniciatīvu un izveidot tīmekļa vietni, kurā būtu publicēti dati par dalībvalstu atkritumu reģistriem un kartes ar nelikumīgo atkritumu izgāztuvju atrašanās vietām;
 5. aicina dalībvalstis vēl vairāk censties pilnīgi ieviest un izpildīt spēkā esošos ES tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu;
 6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽¹⁾ Komisijai, Padomei un 27 dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2011. gada 12. maija protokola 1. pielikumā (P7_PV(2011)05-12(ANN1)).

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Pieprasījums aizstāvēt Luigi de Magistris deputāta imunitāti

P7_TA(2011)0188

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Luigi de Magistris imunitāti un privilēģijas (2010/2122(IMM))

(2012/C 377 E/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 7. jūlija plenārsēdē paziņoto Luigi de Magistris pieprasījumu aizstāvēt viņa imunitāti saistībā ar Itālijas tiesā uzsākto tiesvedību, kurš iesniegts 2010. gada 5. jūlijā,
- pēc Luigi de Magistris uzklaušanās saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
- ņemot vērā 8. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un neaizskaramību Eiropas Kopienās, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra un 2010. gada 19. marta spriedumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 6. panta 3. punktu un 7. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0152/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta deputāts Luigi de Magistris ir lūdzis aizstāvēt deputāta imunitāti saistībā ar tiesvedību Itālijas tiesā;
- B. tā kā Luigi de Magistris pieprasījums ir saistīts ar apsūdzību, kas pret viņu celta Benevento tiesā Eiropas Parlamenta deputāta Clemente Mario Mastella interesēs un kuras pamatā ir Luigi de Magistris 2009. gada 31. oktobrī laikrakstam sniegtā intervija;
- C. tā kā saskaņā ar apsūdzības rakstu intervijas izvilks (ar tekstu — „Mastella bija iesaistīts kādā no manis veiktajām izmeklēšanām un mēģināja apstādināt manas darbības”) esot apmelojums, kā rezultātā izvirzīti prasījumi EUR 1 000 000 apmērā par kaitējuma un izmaksu atlīdzību;
- D. tā kā Luigi de Magistris interviju sniedza laikā, kad viņš bija Eiropas Parlamenta deputāts pēc viņa ievēlšanas Eiropas Parlamentā 2009. gada vēlēšanu rezultātā;

⁽¹⁾ Lieta Nr. 101/63 Wagner /Fohrmann un Krier, 1964. g., Recueil, 195. lpp., lieta Nr. 149/85 Wybot /Faure u.c., 1986. g., Recueil, 2391. lpp., lieta T-345/05 Mote/Parlaments, 2008. g., Krājums, II-2849. lpp., apvienotās lietas Nr. C-200/07 un C-201/07 Marra/De Gregorio un Clemente, 2008. g., Krājums, I-7929. lpp., un lieta Nr. T-42/06 Gollnisch/Parlaments.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

- E. tā kā saskaņā ar 8. pantu Protokolā par privilēģijām un neaizskaramību Eiropas Kopienās attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus aizturēt vai uzsākt tiesvedību pret viņiem sakarā ar viedokli, kuru viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus;
- F. tā kā saskaņā ar praksi, kas nostiprinājusies Parlamentā, apstāklis, ka uzsākta tiesvedība civilīetā vai administratīvajā lietā vai ka uz šo tiesvedību attiecas dažādi civiltiesību vai administratīvo tiesību aspekti, pats par sevi negarantē imunitātes piemērošanu, ko paredz minētais pants;
- G. tā kā, sniedzot minēto interviju, *Luigi de Magistris* ir pildījis Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus un ir īstenojis politiskas darbības, izsakot saviem vēlētajiem viedokli par sabiedriski nozīmīgu jautājumu;
- H. tā kā demokrātiskā sabiedrībā nav pieņemami ar tiesvedības palīdzību mēģināt atturēt Parlamenta deputātus paust viedokli par jautājumu, kas skar sabiedrības likumīgas intereses, un kritizēt politiskos pretiniekus, un šāda rīcība ir pretrunā Protokola 8. pantam, kura nolūks ir aizsargāt deputātu vārda brīvību, tiem pildot savus pienākumus Parlamenta interesēs, kas ir Eiropas Savienības iestāde,
1. nolemj aizstāvēt *Luigi de Magistris* imunitāti un privilēģijas;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu Itālijas Republikas kompetentajām iestādēm un *Luigi de Magistris*.

Pieprasījums aizsargāt Bruno Gollnisch deputāta imunitāti

P7_TA(2011)0189

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Bruno Gollnisch deputāta imunitāti un privilēģijas (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 14. jūnija plenārsēdē paziņoto *Bruno Gollnisch* 2010. gada 10. jūnija pieprasījumu aizsargāt viņa imunitāti, jo Francijas tiesā ir uzsākta tiesvedība krimināllietā,
- pēc *Bruno Gollnisch* uzklaušīšanas 2011. gada 26. janvārī saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
- ņemot vērā 9. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra un 2010. gada 19. marta spriedumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Francijas Republikas Konstitūcijas 26. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 6. panta 3. punktu un 7. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0154/2011),

⁽¹⁾ Lieta Nr. 101/63 *Wagner* pret *Fohrmann* un *Krier*, 1964. g., *Recueil*, 195. lpp., lieta Nr. 149/85 *Wybot* pret *Faure* u.c., 1986. g., *Recueil*, 2391. lpp., lieta T-345/05 *Mote*/Parlaments, 2008. g., Krājums, II-2849. lpp., apvienotās lietas C-200/07 un C-201/07 *Marra* pret *De Gregorio* un *Clemente*, 2008. g., Krājums, I-7929. lpp., un lieta T-42/06 *Gollnisch*/Parlaments.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

- A. tā kā Eiropas Parlamenta deputāts *Bruno Gollnisch* ir pieprasījis savas parlamentārās imunitātes aizsardzību, jo Francijas iestādes, veicot tiesas izmeklēšanu, kuru ierosināja par sūdzību un prasību piedzīt zaudējumu atlīdzību (*plainte avec constitution de partie civile*), ko 2009. gada 26. janvārī pret anonīmu personu par rasu naida kurināšanu iesniedza Starptautiskā Līga pret rasismu un antisemitismu, pēc viņa teiktā viņam esot piemērojušas brīvību ierobežojošu drošības līdzekli;
- B. tā kā pieprasījumā par imunitātes aizsardzību nav minēts Protokola par imunitāti un privilēģijām Eiropas Savienībā 8. pants un tāpēc tas neattiecas uz šo lietu;
- C. tā kā saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu, uz kuru *Bruno Gollnisch* konkrēti atsaucas savā 2010. gada 10. jūnija priekšsēdētājam adresētajā vēstulē un kas ir jāpiemēro šajā gadījumā, Eiropas Parlamenta sesiju laikā tā deputātiem savas valsts teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta attiecīgās valsts parlamenta deputātiem; tā kā tas neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības atcelt kāda sava deputāta imunitāti;
- D. tā kā saskaņā ar Francijas Republikas konstitūcijas 26. panta otrajā daļā „nevienu Parlamenta locekli nedrīkst aizturēt vai viņam vai viņai piemērot jebkādus citus drošības līdzekļus, kas liedz vai ierobežo deputāta brīvību, par kriminālpārkāpumiem vai mazāk smagiem noziegumiem, ja Asambleja, kuras loceklis viņš vai viņa ir, nav devusi atļauju, izņemot gadījumus, kad deputāts ir izdarījis noziegumu *flagrante delicto*, vai galīga sprieduma gadījumā” un tā kā „aizturēšanu, deputāta brīvību liedzošu vai ierobežojošu drošības līdzekļu piemērošanu vai parlamenta deputāta kriminālvajāšanu aptur uz sesijas laiku, ja Asambleja, kuras loceklis viņš vai viņa ir, to pieprasa”;
- E. tā kā Parlamentam attiecībā uz tāda lēmuma saturu, ko tas pieņem, atbildot uz pieprasījumu aizstāvēt viena sava deputāta imunitāti, ir plaša rīcības brīvība ⁽¹⁾;
- F. tā kā šajā lietā Parlamentam nav pierādījumu par *fumus persecutionis*, proti, pietiekami pamatotas un precīzas aizdomas par to, ka prasība ir iesniegta, lai kaitētu deputāta politiskajai reputācijai;
- G. tā kā lieta neattiecas uz *Bruno Gollnisch* politiskās darbības jomu, pildot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus; tā kā gluži otrādi — tā attiecas tikai uz *Bruno Gollnisch* darbību reģionālā un vietējā līmenī, ieņemot Ronas-Alpu reģionālā domnieka amatu, kurā viņš tika ievēlēts tiešās un vispārējās vēlēšanās un kas nav saistīts ar Eiropas Parlamenta deputāta statusu;
- H. tā kā *Bruno Gollnisch* ir sniedzis paskaidrojumu par tāda paziņojuma presei izstrādes iemesliem, kura dēļ tiek pieprasīts atcelt viņa imunitāti un kuru pieņēma viņa pārstāvētā Ronas-Alpu Reģiona padomes politiskā frakcija, informējot, ka to sagatavoja *Front National* reģionālā grupa, tostarp šīs grupas atbildīgā persona par saziņu, kura bija „pilnvarota uzstāties *Front National* ievēlēto amatpersonu vārdā”; tā kā parlamentārās imunitātes piemērošana šādām situācijām būtu uzskatāma par nevajadzīgu šo noteikumu darbības jomas pārsniegšanu, jo tie ir paredzēti, lai novērstu jebkādu ietekmi uz Parlamenta darbību un neatkarību;
- I. tā kā tas, ka Francijas iestādes *Bruno Gollnisch* piemēroja, kā var spriest, vienu no brīvību ierobežojošiem drošības līdzekļiem, neprasot viņa imunitātes atcelšanu, ir Parlamenta prerogatīvu pārkāpums, par ko Parlaments pauž nožēlu; tomēr, tā kā Francijas iestādes tagad oficiāli ir pieprasījušas viņa imunitātes atcelšanu, lai vēlāk piemērotu šādu brīvību ierobežojošu drošības līdzekli, *Bruno Gollnisch* imunitāte šajā jautājumā vairs nav jāaizstāv;
- J. tā kā to, kādā mērā ir pārkāptas Francijas tiesībās noteiktais rasu naida kurināšanas aizliegums un kādas varētu būt tiesiskās sekas, ievērojot visas demokrātiskās garantijas, izlemj kompetentās tiesu iestādes, nevis Parlaments;
- K. tā kā *Bruno Gollnisch* parlamentārā imunitāte tāpēc nebūtu jāaizstāv,

⁽¹⁾ Lieta T-42/06 *Gollnisch/Parlaments*, 101. punkts.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

1. ņemot vērā iepriekš teikto, nolēmj neaizstāvēt *Bruno Gollnisch* imunitāti un privilēģijas;
2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu kompetentajai Francijas Republikas iestādei un *Bruno Gollnisch*.

Bruno Gollnisch deputāta imunitātes atcelšana

P7_TA(2011)0190

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija lēmums par pieprasījumu atcelt Bruno Gollnisch deputāta imunitāti (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā *Bruno Gollnisch* deputāta imunitātes atcelšanas pieprasījumu, ko Francijas iestādes nosūtījušas 2010. gada 3. novembrī un kas paziņots 2010. gada 24. novembra plenārsēdē,
 - pēc *Bruno Gollnisch* uzklaušanās 2011. gada 26. janvārī saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 9. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra spriedumu un 2010. gada 19. marta spriedumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Francijas Republikas Konstitūcijas 26. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0155/2011),
- A. tā kā Francijas Republikas prokurors ir pieprasījis atcelt Eiropas Parlamenta deputāta *Bruno Gollnisch* parlamentāro imunitāti, lai varētu izmeklēt sūdzību par rasu naida kurināšanu un vajadzības gadījumā panākt *Bruno Gollnisch* tiesāšanu Francijas pirmās instances, apelācijas un kasācijas tiesā;
 - B. tā kā pieprasījums atcelt *Bruno Gollnisch* imunitāti attiecas uz rasu naida kurināšanu, kas it kā izriet no *Bruno Gollnisch* vadītās *Renas-Alpu Front National* reģionālās nodaļas sagatavotā 2008. gada 3. oktobra paziņojumā presei;
 - C. tā kā saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta sesiju laikā tā deputātiem savas valsts teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta attiecīgās valsts parlamenta deputātiem; tā kā tas neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības atcelt kāda sava deputāta imunitāti;

⁽¹⁾ lieta Nr. 101/63 *Wagner pret Fohrmann un Krier*, 1964. g., *Receuil*, 195. lpp., lieta Nr. 149/85 *Wybot pret Faure* un citi, 1986. g., *Receuil*, 2391. lpp., lieta T-345/05 *Mote/Parlaments*, 2008. g., Krājums, II-2849. lpp., apvienotās lietas C-200/07 un C-201/07 *Marra pret De Gregorio un Clemente*, 2008. g., Krājums, I-7929. lpp., un lieta T-42/06 *Gollnisch/Parlaments*.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

- D. tā kā saskaņā ar Francijas Republikas konstitūcijas 26. pantu nevienam Parlamenta loceklim nedrīkst aizturēt vai viņam vai viņai piemērot jebkādas citas drošības līdzekļus, kas liedz vai ierobežo deputāta brīvību, par kriminālpārkāpumiem vai mazāk smagiem noziegumiem, ja Asambleja, kuras loceklis viņš vai viņa ir, nav devusi atļauju, izņemot gadījumus, kad deputāts ir izdarījis noziegumu *flagrante delicto*, vai galīgā sprieduma pieņemšanas gadījumā;
- E. tā kā šajā lietā Parlamentam nav pierādījumu par *fumus persecutionis*, proti, pietiekami pamatotas un precīzas aizdomas par to, ka prasība ir celta, lai kaitētu deputāta politiskajai reputācijai;
- F. tā kā Francijas iestāžu pieprasījums neattiecas uz *Bruno Gollnisch* politisko darbību, pildot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus; tā kā gluži otrādi — tā attiecas tika uz *Bruno Gollnisch* darbību vietējā un reģionālā līmenī, ieņemot Ronas-Alpu reģionālā domnieka amatu, kurā viņš tika ievēlēts tiešās un vispārējās vēlēšanās un kas nav saistīts ar Eiropas Parlamenta deputāta amatu;
- G. tā kā *Bruno Gollnisch* ir sniedzis paskaidrojumu par tāda paziņojumu presei izstrādes iemesliem, kura dēļ tiek pieprasīts atcelt deputāta imunitāti un kuru pieņēma viņa pārstāvētā Ronas-Alpu Reģiona padomes politiskā frakcija, informējot, ka to sagatavoja *Front National* reģionālā nodaļa, tostarp šīs grupas atbildīgā persona par saziņu, kura bija „pilnvarota uzstāties *Front National* ievēlēto amatpersonu vārdā”; tā kā parlamentārās imunitātes piemērošana šādām situācijām būtu uzskatāma par nevajadzīgu šo noteikumu darbības jomas pārsniegšanu, jo tie ir paredzēti, lai novērstu jebkādu ietekmi uz Parlamenta darbību un neatkarību;
- H. tā kā to, kādā mērā ir pārkāptas Francijas tiesībās noteiktais rasu naida kurināšanas aizliegums un kādas varētu būt tiesiskās sekas, ievērojot visas demokrātiskās garantijas, izlemj kompetentās tiesu iestādes, nevis Parlaments;
- I. tā kā tāpēc šajā gadījumā varētu ieteikt parlamentārās imunitātes atcelšanu,
1. nolemj atcelt *Bruno Gollnisch* deputāta imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu kompetentajai Francijas Republikas iestādei un *Bruno Gollnisch*.
-

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Grozījumi Reglamentā saistībā ar kopējā pārredzamības reģistra izveidi

P7_TA(2011)0221

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta grozīšanu pēc Eiropas Parlamenta un Komisijas kopējā pārredzamības reģistra izveides (2010/2292(REG))

(2012/C 377 E/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2010. gada 18. novembra lēmumu,
 - ņemot vērā savu 2011. gada 11. maija lēmumu ⁽¹⁾, ar ko apstiprina, ka Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija noslēdz nolīgumu par pārredzamības reģistra izveidi,
 - ņemot vērā Reglamenta 211. un 212. pantu, kā arī 127. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0173/2011),
1. nolemj veikt Reglamentā turpmāk minētos grozījumus;
 2. nolemj, ka iepriekš minētā nolīguma tekstu iekļaus Reglamentā kā X pielikuma B daļu;
 3. nolemj, ka šie grozījumi stāsies spēkā dienā, kad spēkā stāsies nolīgums;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu zināšanai Padomei un Komisijai;

SPĒKĀ ESOŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1**Reglaments****9. pants – virsraksts***Deputātu finansiālās intereses, rīcības noteikumi un piekļuve Parlamentam**Deputātu finansiālās intereses, rīcības noteikumi, **pārredzamības reģistrs** un iekļuve Parlamentā***Grozījums Nr. 2****Reglaments****9. pants – 3.a punkts (jauns)*****3.a Katra Parlamenta sasaukuma sākumā kvestori nosaka to palīgu maksimālo skaitu, ko deputāts var reģistrēt (reģistrētie palīgi).*****Grozījums Nr. 3****Reglaments****9. pants – 4. punkts***4. Kvestori ir atbildīgi par personīgu caurlaižu izsniegšanu personām, kas vēlas bieži apmeklēt Parlamentu, lai deputātiem sniegtu informāciju saistībā ar viņu pilnvarām vai nu pašu deputātu, vai trešo personu interesēs, un tās ir derīgas ne ilgāk kā gadu.**4. Personām, kas nav saistītas ar Savienības iestādēm, izsniedz ilgtermiņa caurlaides, un par to izsniegšanu atbildīgi ir kvestori. Šo caurlaižu maksimālais derīguma termiņš ir viens gads, un tās ir atjaunojamas. Šo caurlaižu izmantošanas noteikumus pieņem Prezidijs.*⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0222.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

SPĒKĀ ESŌŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Šīm personām savukārt

- jāievēro Rīcības kodekss, kas publicēts Reglamenta pielikumā;
- jāparakstās kvestoru pārziņā esošajā reģistrā.

Šis reģistrs ir publiski pieejams pēc pieprasījuma visās Parlamenta darba vietās un — kvestoru noteiktajā formā — Parlamenta informācijas birojos dalībvalstīs.

Šī punkta piemērošanas noteikumi ir izklāstīti Reglamenta pielikumā.

Šādas caurlaides var izsniegt:

- personām, kas iekļautas pārredzamības reģistrā ⁽¹⁾ vai kas pārstāv tajā reģistrētas organizācijas vai arī strādā šādu organizāciju labā, tomēr reģistrācija automātiski nedod tiesības saņemt caurlaides;
- personām, kuras vēlas bieži iekļūt Parlamenta telpās, taču uz kurām nolīgums par pārredzamības reģistra izveidi ⁽²⁾ neattiecas;
- deputātu vietējiem palīgiem, kā arī personām, kas palīdz Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas locekļiem.

⁽¹⁾ Reģistrs, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas nolīgumu par pārredzamības reģistra izveidi attiecībā uz organizācijām un personām, kuras, darbojoties neatkarīgi, piedalās Eiropas Savienības politikas izstrādē un īstenošanā (sk. X pielikuma B daļu).

⁽²⁾ Sk. X pielikuma B daļu.

Grozījums Nr. 4

Reglaments

9. pants – 4.a punkts (jauns)

4.a Tiem, kas reģistrējas pārredzamības reģistrā, attiecībās ar Parlamentu jāievēro:

- nolīgumam pievienotais Rīcības kodekss ⁽¹⁾;
- nolīgumā noteiktās procedūras un citi pienākumi; un
- šā panta noteikumi, kā arī nolīguma īstenošanas noteikumi.

⁽¹⁾ Sk. nolīguma 3. pielikumu X pielikuma B daļā.

Grozījums Nr. 5

Reglaments

9. pants – 4.b punkts (jauns)

4.b Kvestori nosaka, kādā mērā rīcības kodekss piemērojams personām, kurām ir ilgtermiņa caurlaides, bet uz kurām nolīgums tomēr neattiecas.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

SPĒKĀ ESŌŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 6

Reglaments

9. pants – 4.c punkts (jauns)

4.c Caurlaidi atņem ar kvestoru pamatotu lēmumu šādos gadījumos:

- persona ir izslēgta no pārredzamības reģistra, ja vien nav svarīgu iemeslu caurlaides atstāšanai;
- klaji netiek izpildīti 4.a punktā noteiktie pienākumi.

Grozījums Nr. 7

Reglaments

9. pants – 4.d punkts (jauns)

4.d Prezidijs pēc ģenerālsekretāra priekšlikuma pieņem lēmumu par nepieciešamajiem pasākumiem, lai ieviestu pārredzamības reģistru saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti nolīgumā par minētā reģistra izveidi.

Šā panta 4.–4.c punktā minētie īstenošanas noteikumi ir iekļauti pielikumā ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Sk. X pielikuma A daļu.

Grozījums Nr. 8

Reglaments

I pielikums – 2. pants – 2. un 3. daļa

Deputāti atturas pieņemt jebkādas **citas** dāvanas vai ziedojumus savu pilnvaru laikā.

Deputāti atturas pieņemt jebkādas dāvanas vai ziedojumus savu pilnvaru laikā.

Deputāti ir personīgi atbildīgi par reģistrā iekļautajām deklarācijām un tās **katru gadu precizē**.

Deputāti ir personīgi atbildīgi par reģistrā iekļautajām deklarācijām, un tās **ir jāprecizē, tiktīdiz notikušas izmaiņas, un jāatjauno vismaz reizi gadā. Deputāti ir pilnībā atbildīgi par savu finansiālo interešu pārredzamību.**

Grozījums Nr. 9

Reglaments

X pielikums – virsraksts

X pielikums

X pielikums

Reglamenta 9. panta **4. punkta** piemērošanas noteikumi — **Lobēšana Eiropas Parlamentā**

Pārredzamības reģistrs

A. Reglamenta 9. panta **4.–4.c punkta** īstenošanas noteikumi

Grozījums Nr. 10

Reglaments

X pielikums – 1. pants

1. pants

Vienīgais pants

Caurlaides

Caurlaides

1. **Caurlaide** ir plastikāta kartīte ar tās īpašnieka fotogrāfiju, vārdu un uzvārdu, kā arī tā uzņēmuma, organizācijas vai cilvēka vārdu, kura labā caurlaides īpašnieks strādā.

1. **Ilgtermiņa** caurlaide ir plastikāta kartīte ar tās turētāja fotogrāfiju, vārdu un uzvārdu, kā arī tā uzņēmuma, organizācijas vai cilvēka vārdu, kura labā caurlaides turētājs strādā.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

SPĒKĀ ESŌŠAIS TEKSTS

Parlamenta telpās caurlaide tās *īpašniekam* jānēsā visu laiku redzamā veidā. Ja šo noteikumu neievēro, caurlaidi var atņemt.

Caurlaides pēc formas un krāsas atšķiras no caurlaidēm, kuras izsniedz neregulāriem apmeklētājiem.

2. Caurlaidi atjauno tikai tad, ja tās *īpašnieks* ir ievērojis Reglamenta 9. panta **4. punktā** noteiktās prasības.

Ja deputāts apstrīd kāda pārstāvja vai lobista darbību, jautājumu nodod kvestoriem, kuri *šo gadījumu izskata un* lemj par caurlaides *atstāšanu vai* atņemšanu.

3. Caurlaides nekādā gadījumā nedod tiesības to *īpašniekiem* piedalīties Parlamenta vai tā struktūrvienību sanāksmēs, izņemot tās, kuras ir atklātas, un šajā gadījumā uz viņiem bez izņēmuma attiecas tie paši noteikumi par *pieeju Parlamentam*, kas ir saistoši jebkuram Eiropas Savienības pilsonim.

GROZĪJUMS

Parlamenta telpās caurlaide tās *turētājam* jānēsā visu laiku redzamā veidā. Ja šo noteikumu neievēro, caurlaidi var atņemt.

Caurlaides pēc formas un krāsas atšķiras no caurlaidēm, kuras izsniedz neregulāriem apmeklētājiem.

2. Caurlaidi atjauno tikai tad, ja tās *turētājs* ir ievērojis Reglamenta 9. panta **4.a punktā** noteiktās prasības.

Visas sūdzības, kuru pamatā ir būtiski fakti un kuras attiecas uz pārredzamības reģistra izveides nolīgumam ⁽¹⁾ pievienotā rīcības kodeksa piemērošanas jomu, nodod pārredzamības reģistra kopīgajam sekretariātam. Parlamenta ģenerālsekretārs lēmumus par izslēgšanu no reģistra dara zināmus kvestoriem, kuri lemj par caurlaides atņemšanu.

Lēmumos, ar kuriem kvestori paziņo par vienas vai vairāku caurlaižu atņemšanu, šo caurlaižu turētāji vai struktūras, kuras viņi pārstāv vai kuru labā viņi strādā, ir aicinājums minētās Parlamenta caurlaides nosūtīt atpakaļ 15 dienu laikā, skaitot no lēmuma paziņošanas dienas.

3. Caurlaides nekādā gadījumā nedod tiesības to *turētājiem* piedalīties Parlamenta vai tā struktūrvienību sanāksmēs, izņemot tās, kuras ir atklātas, un šajā gadījumā uz viņiem bez izņēmuma attiecas tie paši noteikumi par *iekļuvi Parlamentā*, kas ir saistoši jebkuram Eiropas Savienības pilsonim.

⁽¹⁾ Sk. nolīguma 3. pielikumu šā pielikuma B daļā.

Grozījums Nr. 11
Reglaments
X pielikums – 2. pants

2. pants

Palīgi

1. Katra Parlamenta sasaukuma sākumā kvestori nosaka maksimālo palīgu skaitu, ko deputāts var reģistrēt.

Sākot veikt palīga pienākumus, reģistrētie deputātu palīgi iesniedz rakstisku deklarāciju, kurā norāda savu profesionālo darbību, kā arī jebkuru citu algotu amatu vai darbību.

2. Palīgiem ir pieeja Parlamentam saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem kā Ģenerālsekretariāta darbiniekiem vai politikajām grupām.

3. Visām citām personām, tostarp tām, kuras strādā tieši ar deputātiem, ir pieeja Parlamentam saskaņā ar Reglamenta 9. panta 4. punkta nosacījumiem.

svītrots

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

SPĒKĀ ESOSAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 12

Reglaments

X pielikums – 3. pants

3. pants

svītrots

Rīcības kodekss

1. Personas, kas iekļautas 9. panta 4. punktā minētajā reģistrā, attiecībās ar Parlamentu:

- a) ievēro Reglamenta 9. panta un šī pielikuma noteikumus;
- b) dara zināmas intereses, kuras tās pārstāv, deputātiem, viņu nodarbinātajiem palīgiem vai iestādes ierēdņiem;
- c) atturas no jebkādām darbībām, kuru mērķis ir iegūt informāciju negodīgā ceļā;
- d) jebkura veida kontaktos ar trešām personām neatsaucas uz oficiālām attiecībām ar Parlamentu;
- e) peļņas nolūkos neizplata trešām personām Parlamentā iegūtu dokumentu kopijas;
- f) stingri ievēro I pielikuma 2. panta otrās daļas noteikumus;
- g) pārliecinās, ka jebkura palīdzība, kas ir sniegta saskaņā ar I pielikuma 2. panta noteikumiem, ir deklarēta šim nolūkam paredzētā reģistrā;
- h) ievēro Civildienesta noteikumus, pieņemot darbā iestāžu bijušos ierēdņus;
- i) ievēro visus Parlamenta pieņemtos noteikumus par bijušo deputātu tiesībām un pienākumiem;
- j) lai izvairītos no iespējamiem interešu konfliktiem, saņem attiecīgā(-o) deputāta(-u) piekrišanu pirms līgumattiecību nodibināšanas ar palīgu vai pirms palīga pieņemšanas darbā un pēc tam pārliecinās, ka tas ir deklarēts Reglamenta 9. panta 4. punktā minētajā reģistrā.

2. Ikviena šī rīcības kodeksa pārkāpums var būt par iemeslu caurlaides atņemšanai attiecīgajām personām vai attiecīgajā gadījumā uzņēmumam, kuru tās pārstāv.

Grozījums Nr. 13

Reglaments

X pielikums – B daļa – virsraksts (jauns)

B. Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas nolīgums par pārredzamības reģistra izveidi attiecībā uz organizācijām un personām, kuras, darbojoties neatkarīgi, piedalās Eiropas Savienības politikas izstrādē un īstenošanā

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Iestāžu nolīgums par kopēju pārredzamības reģistru

P7_TA(2011)0222

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija lēmums par iestāžu nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Parlamentu un Komisiju par kopēju pārredzamības reģistru (2010/2291(ACI))

(2012/C 377 E/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2010. gada 18. novembra lēmumu,
- ņemot vērā projektu Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas nolīgumam par pārredzamības reģistra izveidi organizācijām un pašnodarbinātām privātpersonām, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā (turpmāk „nolīgums”),
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 8. maija rezolūciju par pamatsistēmas izstrādi interešu pārstāvju (lobētāju) darbības reglamentēšanai Eiropas Savienības iestādēs ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 127. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0174/2011),
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 11. panta 2. punktā noteikts: „Iestādes uztur atklātu, pārredzamu un pastāvīgu dialogu ar minētajām apvienībām un pilsonisko sabiedrību”;
- B. tā kā kopējs reģistrs, kurā iekļautas organizācijas un indivīdi, kas piedalās ES politikas veidošanā un politikas īstenošanā, uzlabo šāda dialoga pārredzamību;
- C. tā kā iepriekšminētajā Parlamenta 2008. gada 8. maija rezolūcijā ir noteikti principi, saskaņā ar kuriem Parlaments iesaistījās sarunās ar Komisiju attiecībā uz kopējo reģistru;
- D. tā kā ar Parlamenta 2011. gada 11. maija lēmumu par Reglamenta grozīšanu pēc kopēja pārredzamības reģistra izveides starp Eiropas Parlamentu un Komisiju ir ieviestas nepieciešamās izmaiņas Parlamenta Reglamentā ⁽²⁾,
- 1. uzskata, ka nolīgums ir svarīgs sākotnējs pasākumiem, kas ievērojami veicinās pārredzamības uzlabošanu, un nodomājis pienācīgā kārtā ierosināt standartus, lai nodrošinātu Savienības publiskās administrācijas konsekventu integritāti un nostiprinātu institucionālos noteikumus,
- 2. norāda, ka kopējā reģistrā visu informāciju varēs atrast vienviet, ļaujot pilsoņiem vienkāršāk noskaidrot, kuri dalībnieki ir saistīti ar iestādēm; konstatē, ka tas arī atvieglo interešu pārstāvju darbības īstenošanu, jo viņiem ir jāreģistrējas tikai vienreiz;
- 3. tomēr atgādina, ka Parlaments joprojām saglabās neierobežotas tiesības lemt, kam būtu jāatļauj piekļuve Parlamenta ēkām;
- 4. uzskata, ka nolīgums būs nopietns stimuls reģistrēties, jo padarīs neiespējamu bez iepriekšējas reģistrācijas iegūt personalizētu caurlaidi iekļūšanai Parlamenta ēkās;
- 5. tomēr atkārtoti aicinājumu pārredzamības reģistrā obligāti reģistrēties visiem lobistiem un aicina gaidāmās pārskatīšanas gaitā veikt nepieciešamos pasākumus, lai sagatavotu pāreju uz obligātu reģistrēšanos;

⁽¹⁾ OV C 271 E, 12.11.2009., 48. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0221.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

6. pauž nožēlu, ka Padome pagaidām nav pievienojusies nolīgumam, kaut gan tas ir izšķiroši, lai Savienības līmenī nodrošinātu pārredzamību visos likumdošanas procesa posmos; tomēr atzinīgi vērtē to, ka Padome ir norādījusi, ka tā pievienosies šim nolīgumam; aicina Padomi iespējami drīz pievienoties kopējam reģistram;
7. īpaši atzinīgi vērtē šādus nolīgumā iekļautos aspektus:
- a) reģistra nosaukuma maiņu uz „pārredzamības reģistru”;
 - b) reģistra darbības jomu, kas aptver visus attiecīgos dalībniekus, izņemot tikai sociālos partnerus kā sociālā dialoga dalībniekus, kā arī baznīcas pārstāvjus, politiskās partijas, vietējās, reģionālās un pašvaldību iestādes, tostarp to administrācijas pārstāvniecības; ņemot vērā to institucionālās funkcijas saskaņā ar Līgumiem un nolīguma 10. punkta b) apakšpunktu un 11., 12. un 13. punktu, pēdējās no minētajām struktūrām neietilpst reģistra darbības jomā; tas ir jāprecizē, pirmo reizi pārskatot nolīgumu; Parlaments vēlas, lai Komisija jau tagad paustu piekrišanu šajā jautājumā;
 - c) to, ka ar šo reģistru nodrošina pārredzamību, ņemot vērā plašos Eiropas iestāžu kontaktus, un tā atbilstošās sadaļas attiecas uz konkrētu interešu pārstāvjiem, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un valsts iestāžu pārstāvjiem, tādējādi nošķirot lobistu un Savienības iestāžu oficiālo sarunu partneru atšķirīgās funkcijas;
 - d) prasību iekļaut attiecīgu finanšu informāciju;
 - e) saistošus pasākumus nolīgumam pievienotā rīcības kodeksa neievērošanas gadījumā;
8. uzskata, ka nedrīkst vienādus noteikumus piemērot valsts iestāžu un tādu organizāciju pārstāvjiem, kuras kalpo sabiedrības interesēm un ievēro konstitucionālās normas un pamattiesības, un konkrētu interešu pārstāvjiem; jo īpaši uzskata, ka aicinājums publiskajām struktūrām reģistrēties jāattiecinā tikai uz neatkarīgajām struktūrām, nevis publiskajām iestādēm kopumā;
9. prasa, lai Prezidijs izstrādātu sistēmu, ar kuras starpniecību visu lobistu, uz kuriem attiecas reģistra darbības joma, tikšanās ar attiecīgo deputātu par konkrētu likumdošanas jautājumu tiek fiksētas paskaidrojumā, ko pievieno ziņojumam vai ieteikumam, kurš saistīts ar attiecīgo tiesību akta projektu;
10. atbalsta pielikumā pievienotā nolīguma noslēgšanu, ņemot vērā šajā lēmumā atspoguļotos aspektus, un nolēm pievienot to Reglamentam;
11. uzdod priekšsēdētājam informēšanas nolūkā nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN EIROPAS KOMISIJAS VIENOŠANĀS PAR PĀRREDZAMĪBAS REĢISTRA IZVEIDI ORGANIZĀCIJĀM UN PAŠNODARBINĀTĀM PRIVĀTPERSONĀM, KAS PIEDALĀS ES POLITIKAS IZSTRĀDĒ UN ĪSTENOŠANĀ

Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija (turpmāk „vienošanās puses”),

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un it īpaši tā 11. panta 1. un 2. punktu, Līgumu par Eiropas Savienības darbību un it īpaši tā 295. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu (turpmāk visi kopā minēti kā „Līgumi”);

tā kā Eiropas politikas izstrādātāji nedarbojas izolēti no pilsoniskās sabiedrības, bet uztur atklātu, pārredzamu un regulāru dialogu ar pārstāvošajām apvienībām un pilsonisko sabiedrību;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

VIENOJAS ŠĀDI.

I. Pārredzamības reģistra izveide

1. Šīs vienošanās puses atbilstīgi to saistībām nodrošināt pārredzamību vienojas izveidot un uzturēt kopēju reģistru — „Pārredzamības reģistru” (turpmāk „reģistrs”) — lai tajā reģistrētu un pārraudzītu organizācijas un pašnodarbinātas privātpersonas, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā.

II. Reģistra darbības principi

2. Reģistru izveido un uztur, izmantojot jau pastāvošās reģistrācijas sistēmas, kuras izveidoja un kuru darbību uzsāka Eiropas Parlaments 1996. gadā un Eiropas Komisija 2008. gada jūnijā un kuras tika papildinātas, darbojoties attiecīgajai Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas apvienotajai darba grupai un pielāgojot atbilstīgi pieredzei un no ieinteresētajām personām iegūtajām atsauksmēm, kuras ir izklāstītas Eiropas Komisijas 2009. gada 28. oktobra paziņojumā „Eiropas pārredzamības iniciatīva - Interesu pārstāvju reģistrs pēc viena gada darbības” ⁽¹⁾. Šāda pieeja neietekmē vai iepriekš nenosaka Eiropas Parlamenta mērķus, kas ir minēti Parlamenta 2008. gada 8. maija rezolūcijā par pamatsistēmas izstrādi interešu pārstāvju (lobētāju) darbības reglamentēšanai Eiropas Savienības iestādēs ⁽²⁾.

3. Izveidojot un uzturot reģistru, ievēro vispārējos Savienības tiesību principus, tostarp samērīguma un nediskriminācijas principu.

4. Izveidojot un uzturot reģistru, tiek ievērotas Eiropas Parlamenta locekļu tiesības brīvi izmantot savas parlamentārās pilnvaras, un tas nedrīkst traucēt locekļu vēlēšanu iekļūšanu Eiropas Parlamenta telpās.

5. Reģistra izveidošana un uzturēšana neskar šīs vienošanās pušu kompetenci vai prerogatīvas, nedz arī ietekmē to organizatoriskās pilnvaras.

6. Šīs vienošanās puses cenšas izturēties vienādi pret visām iesaistītajām personām, kas veic līdzīgas darbības, un nodrošināt līdzvērtīgus nosacījumus, reģistrējot organizācijas un pašnodarbinātas privātpersonas, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā.

III. Reģistra struktūra

7. Reģistrā iekļauj šādas ziņas:

a) pamatnostādnes par:

— reģistra izmantošanas jomu, reģistrējamām darbībām un izņēmumiem;

— reģistrācijai pakļautās nodaļas (1. pielikums);

— reģistrējamo personu sniegto informāciju, tostarp finanšu informācijas sniegšanas prasības (2. pielikums).

b) Rīcības kodeksu (3. pielikums)

c) sūdzību iesniegšanas mehānismu un pasākumus, ko veic attiecībā uz rīcības kodeksa pārkāpumiem, tostarp sūdzību izmeklēšanas un izskatīšanas kārtību (4. pielikums).

⁽¹⁾ COM(2009)0612.

⁽²⁾ OV C 271 E, 12.11.2009., 48. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

IV. Reģistra izmantošanas joma

Reģistrējamās darbības

8. Reģistra izmantošanas joma attiecas uz visām darbībām, kas nav turpmāk šajā IV daļā noteiktas kā izņēmumi un kuras veic, lai tieši vai netieši ietekmētu to, kā ES iestādes izstrādā vai īsteno politiku un tajās notiekošos lēmumu pieņemšanas procesus, neatkarīgi no izmantotā saziņas kanāla vai starpniecības līdzekļa, kas cita starpā var būt ārpakalpojumu sniedzējs, plašsaziņas līdzekļi, līgumi ar profesionāliem pārstāvjiem, ideju laboratorijas, „platformas”, forumi, kampaņas un iniciatīvas no apakšas. Šie pasākumi, piemēram, var būt: sazināšanās ar deputātiem, amatpersonām vai citiem ES iestāžu darbiniekiem, vēstuļu, informācijas materiālu vai argumentu un nostājas dokumentu izstrāde, izsūtīšana un piegāde, tādu pasākumu, tikšanos vai veicināšanas darbību un sociālo notikumu vai konferenču organizēšana, kuros aicināti piedalīties deputāti, ES iestāžu ierēdņi un citi darbinieki. Brīvprātīgs ieguldījums un piedalīšanās oficiālajās konsultācijās par izstrādājamo ES tiesību aktu vai citiem likumdošanas priekšlikumiem, kā arī citās sabiedriskās konsultācijās arī ir uzskatāmi par šādiem pasākumiem.

9. Ir paredzēts reģistrēt visas organizācijas un pašnodarbinātās personas, uz kurām neatkarīgi no to juridiskā statusa attiecas reģistra izmantošanas joma (¹).

Nereģistrējamās darbības

10. Reģistra izmantošanas joma neattiecas uz:

- a) juridisko un citu profesionālo konsultāciju sniegšanu, ja ar tām tiek nodrošinātas klienta pamattiesības uz taisnīgu tiesu, tostarp tiesības uz aizstāvību administratīvā procesā, kuras īsteno ar jurista vai ikvienas citas ar šo procesu saistītas profesionālas personas palīdzību; uz reģistra izmantošanas jomu neattiecas šādas turpmāk minētas darbības (neatkarīgi no konkrētajām iesaistītajām pusēm): konsultācijas un saziņa ar publiskās varas iestādēm, lai labāk informētu klientu par vispārējo tiesisko regulējumu, klienta konkrētajām tiesībām un pienākumiem un par to, vai saskaņā ar spēkā esošajām tiesībām attiecīgā tiesiskā vai administratīvā darbība ir likumīga vai pieļaujama; klientam sniegts padoms, ar kuru viņam vai viņai palīdz nodrošināt viņa vai viņas darbību tiesiskumu; pārstāvība saistībā ar samierināšanas vai starpniecības procedūru, ko īsteno, lai novērstu strīdu izskatīšanu tiesu vai pārvaldes iestādē. Tas attiecas uz visām Eiropas Savienības uzņēmējdarbības jomām un neaprobežojas tikai ar atsevišķām procedūrām (konkurences procedūru). Ja individuāli uzņēmumi un to konsultanti kā puses piedalās kādā konkrētā tiesiskā vai administratīvā lietā vai procesā, jebkādas tieši ar šo lietu saistītas darbības, kuru galvenais mērķis nav tiesiskā regulējuma mainīšana, nav jāreģistrē reģistrā;
- b) darbības, ko veic sociālie partneri kā sociālā dialoga dalībnieki (arodbiedrības, darba ņēmēju asociācijas utt.), ja tās rīkojas atbilstīgi Līgumos paredzētajām funkcijām; tas pats *mutatis mutandis* attiecas uz Līgumos īpaši noteikto struktūru, tai īstenojot savas institucionālās funkcijas;
- c) no Eiropas iestāžu vai Eiropas Parlamenta deputātu tiešas un konkrētai personai adresētas prasības izrietošas darbības, piemēram, ad hoc vai regulārie informācijas par faktiem, datu vai ekspertīzes pieprasījumi, un/vai konkrētai personai adresēti uzaicinājumi uz publiskām uzklaušanās sēdēm vai dalībai konsultatīvās komitejās vai jebkādā līdzīgā forumā.

Īpaši noteikumi

11. Baznīcas un reliģiskas kopienas reģistrā neuzskaita. Tomēr to pārstāvības birojus vai juridiskos orgānus, iestādes un tīklus, kas radīti to pārstāvībai ES iestādēs, un to apvienības ir paredzēts reģistrēt.

(¹) ES dalībvalstu valdības, trešo valstu valdības, starptautiskās starpvaldību organizācijas un to diplomātiskās misijas nav paredzēts reģistrēt.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

12. Politiskās partijas reģistrā neuzskaita. Tomēr visas organizācijas, ko tās rada vai atbalsta un kas veic darbības, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma, ir paredzēts reģistrēt.
13. Vietējās, reģionālās un pilsētu pašvaldības reģistrā neuzskaita. Tomēr to pārstāvības birojus vai juridiskos orgānus, iestādes un tīklus, kas radīti to pārstāvībai ES iestādēs, un to apvienības ir paredzēts reģistrēt.
14. Tīkli, platformas vai citas kolektīvās darbības formas, kurām nav juridiska statusa vai kas nav uzskatāmas par juridiskām personām, taču kurām ir faktiskā organizēta ietekme un kas veic darbības, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma, ir paredzēts reģistrēt. Šādos gadījumos šo veidojumu dalībniekiem būtu no sava vidus jāieceļ viena kontaktpersona, kas atbildētu par attiecībām ar reģistra pārvaldi.
15. Darbības, kas jāņem vērā, lai reģistrā ievadītu finanšu deklarāciju, ir tās pašas, kas attiecas uz visām ES iestādēm, aģentūrām un struktūrām, to locekļiem, amatpersonām un citiem darbiniekiem. Šīs darbības ir arī tādas, kas ir paredzētas dalībvalstu struktūrām, kas darbojas ES līmenī un piedalās ES lēmumu pieņemšanas procesos.
16. Eiropas tīkli, federācijas, apvienības vai platformas tiek aicinātas izstrādāt kopējas, pārskatāmas pamatnostādnes, kas attiektos uz to locekļiem un kurās būtu uzskaitītas darbības, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma. Šīs pamatnostādnes ir paredzēts publicēt.

V. Reģistrējamām personām piemērojamie noteikumi

17. Reģistrējoties attiecīgā organizācija un privātpersona:
 - piekrīt tam, ka informācija, ko tās sniedz, lai tiktu iekļautas reģistrā, tiek publicēta;
 - piekrīt rīkoties saskaņā ar rīcības kodeksu, un, atbilstošos gadījumos darīt zināmu ikviena profesionālā rīcības kodeksa tekstu, kas tiem ir jāievēro;
 - garantē, ka informācija, ko tās sniedz, lai tiktu iekļautas reģistrā, ir pareiza;
 - piekrīt tam, ka ikvienu pret tām vērstu sūdzību izskatīs, pamatojoties uz rīcības kodeksa noteikumiem, uz kuriem ir balstīta reģistra darbība;
 - piekrīt visām soda sankcijām, kas ir jāpiemēro šā rīcības kodeksa pārkāpuma gadījumā un atzīst, ka 4. pielikumā paredzētos pasākumus varētu piemērot attiecībā uz tām, ja tās pārkāpj rīcības kodeksa noteikumus;
 - norāda, ka šīs vienošanās pusēm pēc pieprasījuma var nākties, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽¹⁾, darīt zināmu saraksti un citus dokumentus, kas attiecas uz reģistrēto vienību darbībām.

VI. Rīcības kodeksa pārkāpšanas gadījumā paredzētās sankcijas

18. Ja reģistrētie subjekti vai to pārstāvji neievēro rīcības kodeksu, var tikt piemēroti 4. pielikumā minētie pasākumi, piemēram, izslēgšana no reģistra uz laiku vai pilnībā, un vajadzības gadījumā konkrētajai personai vai attiecīgi tās uzņēmumiem izsniegtās Eiropas Parlamenta ieejas caurlaides atņemšana pēc tam, kad ir veikta izmeklēšana, pienācīgi ievērojot samērīguma principu un tiesības uz aizstāvību. Lēmumu piemērot sankcijas var publicēt reģistra tīmekļa vietnē.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

19. Ikviens saskaņā ar 4. pielikumā minēto procedūru ir tiesīgs iesniegt sūdzību, kuru pamato ar faktiem par to, ka varētu būt pārkāpts rīcības kodekss.

VII. Īstenošana

20. Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāri atbild par sistēmas uzraudzību un par galvenajiem tās darbības aspektiem un, kopīgi vienojoties, veic visu, kas nepieciešams šīs vienošanās īstenošanai.

21. Sistēmas ieviešanas nolūkā Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas dienesti izveido kopēju darbības struktūrvienību — Apvienoto pārredzamības reģistra sekretariātu. Tajā strādās Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas amatpersonu grupa, pamatojoties uz vienošanos, ko panāks kompetentie dienesti. Apvienotā pārredzamības reģistra sekretariāta darbību vada Komisijas Ģenerālsēkretariāta nodaļas vadītājs. Tā uzdevumi cita starpā ir arī tādu pasākumu veikšana, ar kuriem veicina reģistra satura kvalitātes nodrošināšanu.

22. Eiropas Parlamenta ilgtermiņa ieejas caurlaižu izsniegšanu un kontroli arī turpmāk pārzinās šī iestāde. Šādas caurlaides atsevišķām personām, kas pārstāv tādas organizācijas vai strādā tādu organizāciju labā, kuras reģistrē Pārredzamības reģistrā, izsniedz tikai tad, ja šīs organizācijas vai personas ir reģistrētas. Tomēr reģistrācija nenozīmē automātiskas tiesības saņemt šādu karti.

23. Kaut arī sistēmas darbību nodrošina vienošanās puses kopīgi, tās tomēr ir tiesīgas izmantot reģistru pēc saviem ieskatiem un neatkarīgi viena no otras atbilstīgi īpašiem mērķiem, tostarp rosināt uz darbību, piemēram, reģistrētajai personai nosūtīt informāciju saistībā ar jaunu publisko apspriešanu vai pasākumu organizēšanu.

24. Vienošanās puses atbilstīgi apmāca un informē katra savus deputātus un darbiniekus par reģistru un par sūdzību procedūrām.

25. Vienošanās puses veic atbilstīgus ārējos pasākumus, lai informētu par reģistru un veicinātu tā izmantošanu.

26. Ar lietotājiem draudzīgas meklētājprogrammas palīdzību Eiropas tīmekļa vietnē jābūt pieejamiem dažiem reģistrā iekļautiem pamata statistikas datiem, kas tiek regulāri publicēti. Šīs datubāzes publiski pieejamo informāciju varēs saņemt pēc pieprasījuma elektroniskā un mašīnlasāmā formātā.

27. Pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas ģenerālsēkretariāti Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas atbildīgajiem priekšsēdētāju vietniekiem iesniedz gada ziņojumu par reģistra darbību.

VIII. Citu iestāžu un struktūru dalība

28. Eiropadome un Padome arī ir aicināta piedalīties reģistra izveidē un izmantošanā. Citas ES iestādes, struktūras un aģentūras tiek aicinātas izmantot šo sistēmu kā parauginstrumentu savai mijiedarbībai ar ES politikas izstrādē un īstenošanā iesaistītajām organizācijām un privātpersonām.

IX. Nobeiguma noteikumi

29. Pāreja no esošā vienošanās pušu akreditēto organizāciju reģistra uz apvienoto reģistru notiks divpadsmit mēnešus ilga pārejas perioda laikā kopš dienas, kad apvienotais reģistrs sāk darboties. Patlaban abās sistēmās reģistrētās organizācijas un privātpersonas tiks lūgtas atjaunot reģistrāciju kopējā sistēmā.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Pēc tam, kad kopējais reģistrs sāks darboties:

— reģistrējamās personas jebkurā brīdī, bet ne vēlāk kā dienā, kad tām ir jāatjauno sava reģistrācija Eiropas Komisijas reģistrā, varēs pārcelt esošos reģistrācijas datus uz apvienoto reģistru, vai tikai Parlamentā reģistrētās personas varēs to izdarīt vēlākais līdz divpadsmit mēnešu perioda beigām pēc darbības sākuma

— jebkuru jaunu reģistrāciju vai esošo datu atjaunināšanu varēs veikt tikai apvienotajā reģistrā.

30. Apvienotā reģistra darbību pārskata ne vēlāk kā divus gadus pēc tā darbības sākuma.

1. pielikums

Pārredzamības reģistrs

Organizācijām un pašnodarbinātām privātpersonām, kas iesaistītas ES politikas izstrādē un īstenošanā

Nodaļas		Raksturojums/piezīmes
I – Profesionālie konsultāciju un juridiskie biroji		
apakšnodaļa	Profesionālas konsultācijas	Biroji, kas darbojas saskaņā ar līgumu, lai lobētu, aizstāvētu nostāju, piedalītos sabiedrisko jautājumu risināšanā vai valdības attiecību pasākumos.
apakšnodaļa	Juridiskie biroji	Juridiskie biroji, kas darbojas saskaņā ar līgumu, lai lobētu, aizstāvētu nostāju, piedalītos sabiedrisko jautājumu risināšanā vai valdības attiecību pasākumos.
apakšnodaļa	Pašnodarbinātie konsultanti	Pašnodarbinātie konsultanti vai juristi, kas darbojas saskaņā ar līgumu, lai lobētu, aizstāvētu nostāju, piedalītos sabiedrisko jautājumu risināšanā vai valdības attiecību pasākumos.
II – Savi lobisti un arodbiedrības/profesionālās apvienības		
apakšnodaļa	Uzņēmumi & grupas	Uzņēmumi vai uzņēmumu grupas (ar vai bez juridiskā statusa), kas paši lobē, aizstāv nostāju, piedalās sabiedrisko jautājumu risināšanā vai piedalās valdības attiecību pasākumos.
apakšnodaļa	Aroda, uzņēmējdarbības & profesionālās asociācijas	
apakšnodaļa	Arodbiedrības	
apakšnodaļa	Citas līdzīgas struktūras	
III – Nevalstiskās organizācijas		
apakšnodaļa	Nevalstiskās organizācijas, platformas & tīkli un tamlīdzīgi.	Bezpeļņas organizācijas ar vai bez juridiska statusa, neatkarīgas no valdības, politiskajām partijām vai komerciālām organizācijām. Piemēram, fondi, žēlsirdības kustība u. c.
IV – Ideju laboratorijas, pētniecības un akadēmiskās iestādes		
apakšnodaļa	Ideju laboratorijas un pētniecības iestādes	Specializētās ideju laboratorijas un pētniecības institūti, kas cita starpā piedalās Eiropas Savienības pasākumos un nodarbojas ar tās politiku.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Nodaļas		Raksturojums/piezīmes
apakšnodaļa	Akadēmiskās iestādes	Iestādes, kuru galvenais uzdevums ir nodrošināt izglītību, taču piedalās arī Eiropas Savienības pasākumos un nodarbojas ar tās politiku.
V – Organizācijas, kas pārstāv baznīcas un reliģiskās kopienas		NB. Baznīcas reģistrā neuzskaita.
apakšnodaļa	Organizācijas, kas pārstāv baznīcas un reliģiskās kopienas	Juridiskās vienības, biroji vai tīkli, kas izveidoti, lai nodrošinātu pārstāvību
VI – Organizācijas, kas pārstāv vietējās, reģionālās un pilsētu pašvaldības, citas publiskās vai jauktās vienības utt.		NB Publiskās iestādes kā tādas nav reģistrā jāreģistrē
apakšnodaļa	Vietējās, reģionālās un pilsētu pašvaldības (līmenis zem valsts)	Juridiskās vienības, pārstāvības biroji, apvienības vai tīkli, kas izveidoti, lai pārstāvētu vietējās un pilsētu pašvaldības (līmenis zem valsts)
apakšnodaļa	Citas publiskās vai jauktās vienības u. c.	Tostarp citas organizācijas ar publisku vai jauktu (publiska un privātu) statusu.

2. pielikums

Informācija, ko sniedz reģistrējamās personas

I. VISPĀRĒJĀ UN PAMATINFORMĀCIJA

- Organizācijas nosaukums(-i), adrese, tālruna numurs, elektroniskā pasta adrese, tīmekļa vietne;
- a) par organizāciju juridiski atbildīgās personas identitāte un b) organizācijas vadītāja vai pārvaldošā partnera vārds vai, attiecīgā gadījumā, galvenā kontaktvieta no tādu darbību viedokļa, kuras attiecas uz reģistru; yo personu vārdi, kurām ir pieprasītas Eiropas Parlamenta ieejas caurlaides ⁽¹⁾;
- to personu skaits (deputāti, darbinieki u. c.), kas piedalās pasākumos, uz kuriem attiecas reģistra izmantošanas joma;
- mērķi/pilnvaru apjoms – interešu sfēra – darbība, darbības valstis – piederības attiecības tīklā – vispārēja informācija, kas attiecas uz reģistra izmantošanas jomu.
- ja nepieciešams — individuālo biedru (privātpersonu vai organizāciju) locekļu skaits.

II. ĪPAŠĀ INFORMĀCIJA

A. DARBĪBAS

Galvenie tiesību aktu priekšlikumi, ar kuriem organizācija strādāja iepriekšējā gadā, veicot darbības, uz kurām attiecas pārredzamības reģistra izmantošanas joma.

B. FINANŠU INFORMĀCIJA

Visām deklarētajām summām ir jāattiecas uz darbības gadu kopumā un uz pēdējo pabeigto finanšu gadu, par atskaites punktu ņemot reģistrācijas vai reģistrācijas atjaunošanas dienu.

⁽¹⁾ Šo informāciju Reģistrējamām personām iesniegšanas Eiropas Parlamentā nolūkā lūgs sniegt reģistrācijas procesa beigās. To personu vārdus, kurām turpmāk tiks piešķirtas iekļūšanas caurlaides, automātiski reģistrēs pati sistēma, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta atjaunināto informāciju un informāciju, ko tajā ievada pēc Eiropas Parlamenta lēmuma piešķirt caurlaides. Reģistrācija nenozīmē automātiskas tiesības uz Eiropas Parlamenta ieejas caurlaidi.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Dubultā uzskaitē ir iespējama Profesionālie konsultāciju/juridisko biroju/pašnodarbināto konsultantu veiktā finanšu deklarēšanās attiecībā uz to klientiem (saraksta vai skalas) neatbrīvo šos klientus no viņu pienākuma ietvert šīs līgumos paredzētās darbības viņu pašu deklarācijās, lai novērstu viņu finanšu izdevumu pārāk zemu novērtēšanu.

— **Profesionālie konsultāciju/juridiskie biroji/pašnodarbinātie konsultanti (1. pielikuma I nodaļa):** apgrozījums, kas izriet no darbībām, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma un klientu īpatsvars atbilstīgi šādai skalai:

Apgrozījuma līmenis euro	Kategorijas apjoms euro
0 – 499 999	50 000
500 000 – 1 000 000	100 000
> 1 000 000	250 000

— **Savi lobisti un arodbiedrības/profesionālās apvienības (1. pielikuma II nodaļa):** jāsniedz izmaksu aplēses par darbībām, uz kurām attiecas reģistra izmantošanas joma.

— **NVO, ideju laboratorijas, pētniecības un akadēmiskās iestādes –organizācijas, kas pārstāv baznīcas un reliģiskās kopienas – organizācijas, kas pārstāv vietējās, reģionālās un pilsētu pašvaldības, citas publiskās vai jauktās vienības u. c. (1. pielikuma III līdz VI nodaļas):** jānorāda vispārējais budžets kopā ar sadalījumu pēc galvenajiem finansējuma veidiem.

Turklāt, attiecībā uz visām reģistrējamām personām: no ES iestādēm saņemtā finansējuma apjoms un avots pēdējā finanšu gadā pirms reģistrācijas vai atjaunināšanas dienas.

3. pielikums

Rīcības kodekss

Attiecībā ar ES iestādēm un to deputātiem, ierēdņiem un citiem darbiniekiem, reģistrējamās personas:

- vienmēr dara zināmu savu vārdu vai nosaukumu un vienību vai vienības, kuru labā tās strādā vai kuras tās pārstāv; deklarē intereses, mērķus vai nolūkus un, ja nepieciešams, klientus vai locekļus, kurus tās pārstāv;
- nekad necenšas iegūt informāciju vai panākt kāda lēmuma pieņemšanu negodīgā ceļā vai izdarot nelikumīgu spiedienu vai uzvedoties nepiedienīgi;
- darījumos ar trešām personām nekad neapgalvo, ka tām ir jebkādas oficiālas attiecības ar ES vai kādu no tās iestādēm, nedz arī sniedz nepatiesu informāciju par sevi attiecībā uz reģistrācijas sekām nolūkā maldināt trešās personas vai ES ierēdņus vai pārējos darbiniekus;
- pēc iespējas labāk nodrošina to, ka informācija, ko tās sniedz reģistrācijas brīdī un pēc tam saistībā ar savu darbību, uz kuru attiecas reģistra izmantošanas joma, ir pilnīga, aktuāla un precīza;
- nepārdod trešām personām no ES iestādēm iegūto dokumentu kopijas;
- nemudina ES darbiniekus, locekļus vai locekļu palīgus, vai praktikantus pārkāpt uzvedības noteikumus un standartus, kas uz viņiem attiecas;
- ja nodarbina bijušos ES ierēdņus un pārējos darbiniekus vai ES institūciju deputātu palīgus vai praktikantus, ņem vērā viņu pienākumu ievērot noteikumus un konfidencialitātes prasības, kas uz viņiem attiecas;
- ievēro visus noteikumus, kas ir paredzēti attiecībā uz bijušo Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisijas locekļu tiesībām un atbildību;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- i) informē visus pilnvarotājus par saviem pienākumiem pret ES iestādēm;

Privātpersonas, kas pārstāv vai kuras nodarbina vienības, kas, lai iegūtu personīgu un tālāk nenododamu caurlaidi iekļūšanai Eiropas Parlamenta telpās, ir reģistrētas Parlamenta reģistrā:

- j) stingri ievēro Eiropas Parlamenta Reglamenta 9. panta 4. punkta un X pielikuma, kā arī I pielikuma 2. panta otrās daļas normas;
- k) pārliecinās, ka jebkura palīdzība, kas sniegta saskaņā ar Eiropas Parlamenta Reglamenta I pielikuma 2. panta noteikumiem, ir deklarēta šim nolūkam paredzētā reģistrā;
- l) lai novērstu iespējamus interešu konfliktus, iepriekš lūdz atļauju Eiropas Parlamenta attiecīgajam loceklim vai locekļiem attiecībā uz visa veida līgumattiecībām ar locekļa palīgu vai viņa nodarbināšanu un pēc tam to dara zināmu reģistram.

4. pielikums

Izmeklēšanas un sūdzību izskatīšanas procedūra

1. posms — sūdzību iesniegšana

1. Sūdzības var iesniegt reģistra tīmekļa vietnē, aizpildot standarta veidlapu. Šajā veidlapā jāmin informācija par reģistrējamo personu, par kuru tiek iesniegta sūdzība, tās personas vārds un detalizēta kontaktinformācija, kas iesniedz sūdzību, un detalizēta informācija par sūdzību, tostarp dokumenti vai citi pierādījumi, ar kuriem pamato sūdzību. Anonīmas sūdzības neizskata.
2. Sūdzībā min vienu vai vairākas rīcības kodeksa klauzulas, kuras sūdzības iesniedzēja skatījumā ir pārkāptas. Sūdzības par reģistrā ievadīto informāciju izskata kā Rīcības kodeksa d) punkta ⁽¹⁾ pārkāpumus.
3. Sūdzības iesniedzot, pamatā ir jāiesniedz arī sūdzību pamatojošie dokumenti un/vai citi pierādījumi.

2. posms — lēmums par sūdzības pieņemamību izskatīšanai

4. Apvienotā pārredzamības reģistra sekretariāts:
 - (a) pārbauda, vai ir iesniegti pietiekami sūdzību pamatojošie pierādījumi, piemēram, dokumenti, citi rakstiskie materiāli vai personīgi apgalvojumi; lai sūdzība būtu pieņemama, pierādījumu avotam pamatā būtu jābūt vai nu pašai reģistrējamai personai, par kuru sūdzība iesniegta, vai nu dokumentam, ko izdevusi kāda trešā puse;
 - (b) pamatojoties uz minēto pārbaudi, izlemj par sūdzības pieņemamību izskatīšanai;
 - (c) ja tas uzskata, ka sūdzība ir pieņemama izskatīšanai, to reģistrē un nosaka termiņu (20 darba dienas), lai pieņemtu lēmumu par to, vai sūdzība ir vai nav pamatota.
5. Ja sūdzību uzskata par nepieņemamu izskatīšanai, pamatoto lēmumu sūdzības iesniedzējam nosūta pa pastu. Ja sūdzība ir pieņemama, to izmeklē saskaņā ar turpmāk minēto kārtību.

3. posms — izmeklēšana

6. Pēc sūdzības reģistrēšanas Apvienotā pārredzamības reģistra sekretariāts rakstiski informē reģistrējamo personu, par kuru ir iesniegta sūdzība, par sūdzības faktu un tās saturu, un aicina 10 dienu laikā iesniegt paskaidrojumus, argumentus vai citus aizstāvības līdzekļus.
7. Visu informāciju, ko iegūst izmeklēšanas laikā, izskata Apvienotā pārredzamības reģistra sekretariāts.

⁽¹⁾ Šis d) punkts nosaka, ka reģistrējamās personas savās attiecībās ar ES institūcijām, to deputātiem, ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem „pēc iespējas labāk nodrošina to, ka informācija, ko tās sniedz reģistrācijas brīdī un pēc tam saistībā ar savu darbību, uz kuru attiecas reģistra izmantošanas joma, ir pilnīga, aktuāla un precīza”;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

8. Apvienotā pārredzamības reģistra sekretariāts var pieņemt lēmumu par tās reģistrētās personas uzklauššanu, par kuru ir iesniegta sūdzība, vai par sūdzības iesniedzēja uzklauššanu.

4. posms — lēmums par sūdzību

9. Ja pēc izmeklēšanas sūdzību uzskata par nepamatotu, Apvienotā pārredzamības reģistra sekretariāts informē abas puses sūdzības lietā par šo lēmumu. Ja sūdzībā apgalvotais izmeklēšanā apstiprinās, attiecīgo reģistrēto personu var uz laiku izslēgt no reģistra, kamēr konkrētā problēma tiek risināta (sk. turpmāk 11.— 14. punktu), vai arī attiecībā uz šo personu var veikt dažāda veida pasākumus, sākot no ilglaicīgas izslēgšanas no reģistra līdz pilnīgai izslēgšanai no tā un, ja nepieciešams, visu Eiropas Parlamenta ieejas caurlaižu atņemšanai (sk. turpmāk 6. un 7. posmu).

5. posms — rīcības kodeksa pārkāpšanas gadījumā paredzētās sankcijas

10. Sankcijas, ko var piemērot gadījumā, ja ir pārkāpts rīcības kodekss, var būt gan izslēgšana no reģistra uz laiku, gan pilnīga svīturošana (sk. turpmāk skalu).
11. Ja konstatē, ka reģistrā ir ievadīti nepilnīgi vai nepareizi dati, attiecīgo reģistrējamo personu uzaicina izlabot informāciju astoņu nedēļu laikā, vienlaikus uz šo periodu aptur reģistrējamās personas reģistrāciju. Eiropas Parlamenta caurlaide(-s), ja tādas ir izsniegtas, šajā periodā netiek atņemtas.
12. Ja reģistrējamā persona 11. punktā noteiktajā astoņu nedēļu laikposmā informāciju izlabo, tās reģistrāciju turpina. Ja reģistrējamā persona 11. punktā noteiktajā astoņu nedēļu laikposmā neveic nekādas darbības, var tikt veikti attiecīgi pasākumi.
13. Ja reģistrētā persona informācijas izlabošanai saskaņā ar 11. punktu pieprasa ilgāku laiku un savu lūgumu pietiekami pamato, izslēgšanas no reģistra uz laiku laikposmu var pagarināt.
14. Ja rīcības kodekss ir pārkāpts citu iemeslu dēļ, reģistrētās personas reģistrāciju aptur uz astoņām nedēļām, kamēr Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija pieņem galīgo lēmumu par iespējamo pasākumu piemērošanu.
15. Ikviens lēmums svītrot no reģistra nozīmē, ka personu nevarēs reģistrēt arī turpmākā viena vai divu gadu laikā.

6. posms — lēmums par piemērojamām sankcijām

16. Lēmuma par piemērojamās sankcijām projektu pieņem kopīgi Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas kompetentie dienesti un to nosūta galīgā lēmuma pieņemšanai abu iestāžu ģenerālsekretariātiem. Tiek informēti arī atbildīgie Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas priekšsēdētāju vietnieki.
17. Apvienotā pārredzamības reģistra sekretariāts nekavējoties informē abas puses lietā (personu, kas ir iesniegusi sūdzību, un reģistrējamo personu, par kuru sūdzība ir iesniegta) par lēmumā noteikto sankciju un īsteno to.

7. posms — Eiropas Parlamenta ieejas caurlaides atņemšana (ja nepieciešams)

18. Lēmumus par svīturošanu no reģistra, kas paredz Eiropas Parlamenta ieejas caurlaides(-žu) atņemšanu, Eiropas Parlamenta ģenerālsekretārs dara zināmus atbildīgajam kvestoram, kuru aicina atļaut to caurlaižu atņemšanu, kuras Eiropas Parlaments ir piešķīris visām attiecīgajām organizācijām vai privātpersonām.
19. Reģistrējamo personu 15 dienu laikā aicina atdot visas vai dažas no tai piešķirtajām Eiropas Parlamenta caurlaidēm.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Rīcības kodeksa pārkāpšanas gadījumā paredzēto sankciju tabula

	Pārkāpuma veids	Pasākums	Pasākuma minēšana reģistrā	Eiropas Parlamenta ieejas caurlaides atņemšana
1	Nekavējoties novērsts nejaušs pārkāpums	Rakstisks paziņojums, kurā minēti fakti un to izlabošana	Nē	Nē
2	Kodeksa apzināta pārkāpšana, saistībā ar kuru ir jāmaina uzvedība vai noteiktajā laikposmā jāizlabo reģistrā ievadītā informācija	Izslēgšana uz laiku līdz sešiem mēnešiem vai līdz brīdim, kad noteiktajā termiņā ir izpildīta pieprasītā labošanas darbība	Jā, izslēgšanas perioda laikā	Nē
3	Pastāvīga kodeksa pārkāpšana — Uzvedības neuzlabošanās — Nespēja izlabot informāciju 2. pasākumā minētajā laikposmā	Svīturošana uz vienu gadu	Jā	Jā
4	Nopietna un apzināta kodeksa pārkāpšana	Izslēgšana no reģistra uz diviem gadiem	Jā	Jā

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Nolīgums par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību ***

P7_TA(2011)0191

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Nolīgumu par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību (16581/2010 – C7-0007/2011 – 2010/0300(NLE))

(2012/C 377 E/30)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (16581/2010),
 - ņemot vērā nolīguma projektu par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību (16581/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 192. panta 1. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0007/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumu (A7-0078/2011),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu, Albānijas un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdībām un parlamentiem.

Nolīgums par ostas valsts pasākumiem nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas aizkavēšanai, novēršanai un izskaušanai ***

P7_TA(2011)0192

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā apstiprinātu Nolīgumu par ostas valsts pasākumiem, lai aizkavētu, novērstu un izskautu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju (05571/2011 – C7-0068/2011 – 2010/0389(NLE))

(2012/C 377 E/31)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (05571/2011),
 - ņemot vērā Nolīguma projektu par ostas valsts pasākumiem, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju (05571/2011),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0068/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu (A7-0142/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma apstiprināšanai;
 2. aicina Eiropas Komisiju saistībā ar tirdzniecības nolīgumiem, reģionālās zivsaimniecības pārvaldības organizācijām (RZPO), zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem un īstenojot Savienības attīstības politiku aktīvi veicināt to, ka tiek parakstīts, ratificēts un īstenots Nolīgums par ostas valsts pasākumiem, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) ģenerāldirektoram.

Ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences Pakistānai ***I

P7_TA(2011)0205

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Pakistānai ievieš ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences (COM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))

(2012/C 377 E/32)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Priekšlikums tika grozīts šādi ⁽¹⁾:

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1 Regulas priekšlikums 2.a atsauce (jauna)

Ņemot vērā 2010. gada 18. novembra pieteikumu PTO atbrīvojumam attiecībā uz papildu autonomajām tirdzniecības preferencēm, ko Eiropas Savienība piešķir Pakistānai,

⁽¹⁾ Jautājums tika nodots atpakaļ izskatīšanai komitejā saskaņā ar Reglamenta 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0069/2011).

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2
Regulas priekšlikums
1. apsvērums

(1) Eiropas Savienības un Pakistānas Islāma Republikas (turpmāk „Pakistāna”) attiecību pamatā ir sadarbības nolīgums, kas stājās spēkā 2004. gada 1. septembrī. Viens no tā svarīgākajiem mērķiem ir nodrošināt, lai tiktu radīti nosacījumi pušu tirdzniecībai, un veicināt tās kāpumu un attīstību.

(1) Eiropas Savienības un Pakistānas Islāma Republikas (turpmāk „Pakistāna”) attiecību pamatā ir sadarbības nolīgums, kas stājās spēkā 2004. gada 1. septembrī. Viens no tā svarīgākajiem mērķiem ir nodrošināt, lai tiktu radīti nosacījumi pušu tirdzniecībai, un veicināt tās kāpumu un attīstību. ***Cilvēktiesību, tostarp galveno darba tiesību un demokrātijas principu ievērošana arī ir būtisks šā nolīguma elements.***

Grozījums Nr. 3
Regulas priekšlikums
3. apsvērums

(3) Šādā situācijā humānā palīdzība, protams, ir galvenais instruments, un kopš ārkārtas situācijas izveidošanās Savienība sniedza nozīmīgu atbalstu.

(3) Šādā situācijā humānā palīdzība, protams, ir galvenais instruments, un kopš ārkārtas situācijas izveidošanās Savienība sniedza nozīmīgu atbalstu, ***apslot sniegt Pakistānai papildu ārkārtas palīdzību EUR 415 miljonu apjomā.***

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
4. apsvērums

(4) Svarīgi izmantot visus pieejamos līdzekļus, lai atbalstītu Pakistānas atveseļošanos no šīs katastrofas ***un veicinātu turpmāku attīstību.***

(4) Svarīgi izmantot visus pieejamos līdzekļus, lai atbalstītu Pakistānas atveseļošanos no šīs katastrofas, ***tostarp ierosinātos ārkārtas tirdzniecības pasākumus Pakistānas eksporta palielināšanai nolūkā veicināt turpmāko ekonomikas attīstību, vienlaikus nodrošinot konsekvences un saskanības saglabāšanu visos līmeņos, lai izstrādātu ilgtspējīgu ilgtermiņa stratēģiju.***

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
4.a apsvērums (jauns)

(4a) Šīs dabas katastrofas ārkārtīgi smagās sekas prasa tūlītēju un būtisku atbildes reakciju, kurā tiktu ņemta vērā Pakistānas partnerības ar Savienību ģeostratēģiskā nozīme, galvenokārt saistībā ar Pakistānas būtisko lomu cīņā pret terorismu, vienlaikus stiprinot šā reģiona vispārējo attīstību, drošību un stabilitāti.

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
4.b apsvērums (jauns)

(4b) Vajadzētu būt iespējai autonomo tirdzniecības preferenču iedarbību izmērīt, konkrēti nosakot, cik Pakistānas strādājošajiem un nabadzīgajiem iedzīvotājiem ir radītas jaunas darba vietas, kādā mērā ir mazināta nabadzība un nodrošināta ilgtspējīga attīstība.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
6. apsvērums

(6) Konkrēti Eiropadome uzsvēra ciešo apņemšanos vienīgi Pakistānai piešķirt labāku tirgus piekļuvi Savienībai, izmantojot tūlītēju un uz laiku noteiktu nodokļu samazinājumu par galvenajām importa precēm no Pakistānas.

(6) Konkrēti Eiropadome uzsvēra ciešo apņemšanos vienīgi Pakistānai piešķirt labāku tirgus piekļuvi Savienībai, izmantojot **ārkārtas**, tūlītēju un uz laiku noteiktu nodokļu samazinājumu par galvenajām importa precēm no Pakistānas. **Saņemot šo mandātu, Komisija ierosināja pasākumu kopumu, nosakot 75 tarifa pozīcijas, kas atbilst Pakistānas eksporta pamatnozārēm plūdu vissmagāk skartajos apgabalos, apgalvojot, ka, palielinot Pakistānas eksportu uz Savienību par vismaz EUR 100 miljoniem gadā, šim reģionam tiks sniegts reāls, būtisks un noderīgs atbalsts.**

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
6.a apsvērums (jauns)

(6a) **Pakistānas tirdzniecību ar Savienību galvenokārt veido tekstilpreces un apģērbi, kas saskaņā ar Komisijas datiem bija 73,7 % no visa Pakistānas eksporta uz Savienību 2009. gadā, kā arī etanols un āda, un tie ir jutīgi rūpniecības ražojumi dažās dalībvalstīs, kur šīs nozares darba vietas jau ļoti smagi ir skārusi pasaules ekonomikas lejupslīde un nozares ar grūtībām pielāgojas jaunajai globālajai tirdzniecības videi.**

Grozījums Nr. 9
Regulas priekšlikums
6.b apsvērums (jauns)

(6b) **Tekstila nozare Pakistānas ekonomikai ir ļoti nozīmīga, jo tā saražo 8,5 % no valsts IKP un tajā ir nodarbināti 38 % darbaspēka, no kura apmēram puse ir sievietes.**

Grozījums Nr. 10
Regulas priekšlikums
7. apsvērums

(7) **Tāpēc** ir lietderīgi paplašināt autonomās tirdzniecības preferences, ko piešķir Pakistānai, uz ierobežotu laika periodu atceļot visus tarifus par dažām Pakistānas eksportam nozīmīgām precēm. Šo tirdzniecības preferenču **piešķiršana neizraisīs jūtami** negatīvu ietekmi uz Savienības iekšzemes tirgu un negatīvi **neietekmēs** vismazāk attīstītās valstis, Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) locekles.

(7) **Ņemot vērā grūtības, ko Pakistānas iedzīvotājiem radīja postošie plūdi**, ir lietderīgi paplašināt **ārkārtas** autonomās tirdzniecības preferences, ko piešķir Pakistānai, uz ierobežotu laika periodu atceļot visus tarifus par dažām Pakistānas eksportam nozīmīgām precēm. Šo tirdzniecības preferenču **piešķiršanai būtu tikai ierobežota negatīva ietekme** uz Savienības iekšzemes tirgu, un **tai nevajadzētu** negatīvi **ietekmēt** vismazāk attīstītās valstis, kas ir Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) locekles.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 11
Regulas priekšlikums
7.a apsvērums (jauns)

(7a) *Šie pasākumi tiek ierosināti kā daļa no ārkārtas pasākumu kopuma, reaģējot uz īpašo situāciju Pakistānā. Tiem nevajadzētu radīt precedentu Savienības tirdzniecības politikā attiecībā uz citām valstīm.*

Grozījums Nr. 12
Regulas priekšlikums
8.a apsvērums (jauns)

(8a) *Autonomo tirdzniecības preferenču piešķiršana ir saistīta ar demokrātijas pamatprincipu un cilvēktiesību ievērošanu.*

Grozījums Nr. 13
Regulas priekšlikums
9. apsvērums

(9) **Autonomas** tirdzniecības preferences piešķir ar noteikumu, ka Pakistāna ievēro attiecīgos produktu izcelsmes noteikumus un procedūras, kā arī iesaistās efektīvā administratīvā sadarbībā ar Savienību, lai novērstu jebkādas krāpšanas iespējas. Nopietni un sistemātiski preferenču piemērošanas nosacījumu pārkāpumi, krāpšana vai administratīva nesadarbošanās preču izcelsmes pārbaudēs ir pamats, lai preferences uz laiku atceltu. Šajā saistībā Komisijai jāatļauj vajadzības gadījumā pieņemt atbilstošus pagaidu pasākumus.

(9) **Ārkārtas autonomās** tirdzniecības preferences piešķir ar noteikumu, ka Pakistāna ievēro attiecīgos produktu izcelsmes noteikumus un procedūras, kā arī iesaistās efektīvā administratīvā sadarbībā ar Savienību, lai novērstu jebkādas krāpšanas iespējas. Nopietni un sistemātiski preferenču piemērošanas nosacījumu pārkāpumi, krāpšana vai administratīva nesadarbošanās preču izcelsmes pārbaudēs, **vai situācijas nopietna pasliktināšanās attiecībā uz demokrātijas pamatprincipu un cilvēktiesību, tostarp darba pamattiesību, ievērošanu Pakistānā** ir pamats, lai preferences uz laiku atceltu. Šajā saistībā Komisijai jāatļauj vajadzības gadījumā pieņemt atbilstošus pagaidu pasākumus.

Grozījums Nr. 14
Regulas priekšlikums
10.a apsvērums (jauns)

(10a) *Šīs preferences piešķir ar nosacījumu, ka pēc šīs regulas stāšanās spēkā Pakistāna nesaglabās, neievieš un nepalielinās nodokļus vai līdzvērtīgus maksājumus, vai citus ierobežojumus vai aizliegumus izvest uz Savienību vai pārdot eksportam uz Savienību materiālus, ko galvenokārt izmanto tādu produktu ražošanai, uz kuriem attiecas šī regula.*

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 15
Regulas priekšlikums
10.b apsvērums (jauns)

(10b) Ir jāparedz iespēja atkārtoti ieviest kopējos muitas tarifus visiem produktiem, kas rada vai varētu radīt nopietnas grūtības kādam Savienības ražotājam, kurš ražo līdzīgus vai tieši konkurējošus produktus, ja Komisija to ir konstatējusi, veicot izmeklēšanu.

Grozījums Nr. 16
Regulas priekšlikums
10.c apsvērums (jauns)

(10c) Lai pēc iespējas savlaicīgāk nodrošinātu to produktu importa tendenču efektīvu pārraudzību, uz kuriem attiecas šī regula, ir jānosaka muitas uzraudzība to produktu importam, uz kuriem attiecas šī regula. Pamatojoties uz šo pārraudzību, reizi ceturksnī būtu jāiesniedz ziņojums par regulas piemērošanu un īstenošanu.

Grozījums Nr. 17
Regulas priekšlikums
10.d apsvērums (jauns)

(10d) Par Pakistānai piešķirtajām autonomajām tirdzniecības preferencēm Komisijai būtu jāveic ikgadējs ietekmes novērtējums, ko tā iesniegtu Parlamentam un Padomei, jo tas ļaus izdarīt korekcijas, pamatojoties uz faktiskajiem importa apjomiem un iespējamo netiešo ietekmi uz šajā regulā īpaši minētajām nozarēm.

Grozījums Nr. 18
Regulas priekšlikums
12. apsvērums

(12) Ņemot vērā ārkārtas situāciju Pakistānā, regula jāpiemēro **no 2011. gada 1. janvāra, ja** PTO piekritīs Savienības prasībai atbrīvot to no saistībām saskaņā ar VVTT I un XIII pantu.

(12) Ņemot vērā ārkārtas situāciju Pakistānā, regula jāpiemēro, **tiklīdz** PTO piekritīs Savienības prasībai atbrīvot to no saistībām saskaņā ar VVTT I un XIII pantu.

Grozījums Nr. 19
Regulas priekšlikums
13. apsvērums

(13) Lai nodrošinātu tūlītēju un ilgtspējīgu ietekmi uz Pakistānas ekonomikas atveseļošanos pēc plūdiem, tirdzniecības preferences ieteicams piemērot **līdz 2013. gada 31. decembrim**.

(13) Lai nodrošinātu tūlītēju un ilgtspējīgu ietekmi uz Pakistānas ekonomikas atveseļošanos pēc plūdiem, tirdzniecības preferences ieteicams piemērot **vienu gadu pēc šīs regulas stāšanās spēkā**.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 20
Regulas priekšlikums
14. apsvēruma

(14) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(14) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz pagaidu apturēšanu, uzraudzību un aizsardzības pasākumiem, īstenošanas pilnvaras būtu jāsaņem Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Grozījums Nr. 21
Regulas priekšlikums
15. apsvēruma

(15) Kombinētās nomenklatūras grozījumi nedrīkst izraisīt nekādas būtiskas pārmaiņas attiecībā uz autonomo tirdzniecības preferenču būtību. Tāpēc Komisijai jābūt pilnvarotai pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai veiktu vajadzīgos grozījumus un tehnisko pielāgošanu to preču sarakstā, kurām piemēro autonomās tirdzniecības preferences,

(15) Uzraudzības un pagaidu aizsardzības pasākumu pieņemšanai būtu jāizmanto konsultāciju procedūra, lai ņemtu vērā šo pasākumu ietekmi un loģisko saistību ar pastāvīgo aizsardzības pasākumu pieņemšanu. Tas pats attiecas uz preferenču apturēšanu gadījumā, ja nav izpildīti preferenču piemērošanas tiesību nosacījumi, jo Komisija tādējādi rīkojas tikai saskaņā ar faktiskiem pierādījumiem, un tai nav jāpieņem politiski lēmumi.

Grozījums Nr. 22
Regulas priekšlikums
15.a apsvēruma (jauns)

(15a) Lai veiktu nepieciešamos tehniskos pielāgojumus to preču sarakstā, kurām piemēro autonomās tirdzniecības preferences, un ieviestu tarifa likmes kvotas gadījumos, kad importa apjomi, uz ko attiecas šī regula, pārsniedz noteiktus līmeņus, Komisijai būtu jāsaņem pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz I un II pielikuma grozīšanu ar mērķi atspoguļot izmaiņas kombinētajā nomenklatūrā un ieviest jaunas kvotas. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ar ekspertiem.

Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina, ka attiecīgie dokumenti vienlaikus, savlaicīgi un regulāri tiek nosūtīti Eiropas Parlamentam un Padomei,

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 23**Regulas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – ca apakšpunkts (jauns)**

(ca) *Pakistāna atturas saglabāt, ieviest vai palielināt nodokļus vai līdzvērtīgus maksājumus, vai arī kādus citus ierobežojumus vai aizliegumus eksportēt uz Savienību vai pārdot eksportam uz Savienību materiālus, ko galvenokārt izmanto tādu produktu ražošanai, uz kuriem attiecas šī regula;*

Grozījums Nr. 24**Regulas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – cb apakšpunkts (jauns)**

(cb) *ievēro 1994. gada VVTT XI pantu un tā paskaidrojošās piezīmes. Šajā sakarā Pakistāna atturas pieņemt vai saglabāt jebkādus aizliegumus vai ierobežojumus eksportēt vai pārdot eksportam materiālus, ko galvenokārt izmanto I un II pielikumā minēto produktu ražošanai;*

Grozījums Nr. 25**Regulas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – cc apakšpunkts (jauns)**

(cc) *Pakistāna neievieš jaunus nodokļus vai līdzvērtīgus maksājumus un jaunus daudzuma ierobežojumus vai pasākumus ar līdzvērtīgu ietekmi importam, kura izcelsme ir Savienībā, kā arī nepalielina pašreizējos nodokļus vai maksājumus un neievieš nekādus citus ierobežojumus.*

Grozījums Nr. 26**Regulas priekšlikums****2. pants – 1.a punkts (jauns)**

1.a *Neskarot 1. punktā paredzētos nosacījumus, tiesības izmantot preferenču režīmus, ko nosaka 1. pants, ir atkarīgas no nosacījuma, ka Pakistāna ievēro cilvēktiesības, tostarp galvenās darba tiesības un demokrātijas pamatprincipus.*

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Ja Pakistāna pieņem pasākumus, kas ierobežo cilvēktiesības vai darba ņēmēju tiesības, dzimumu vienlīdzību vai reliģiskās tiesības, vai arī sniedz jebkāda veida atbalstu vai palīdzību teroristiskām organizācijām, Komisija nekavējoties ierosina atcelt šo regulu.

Grozījums Nr. 27
Regulas priekšlikums
3.a pants (jauns)

3.a pants

Steidzama tarifu kvotu ieviešana

1. Ja I pielikumā iekļauto Pakistānas izcelsmes produktu imports apjoma ziņā palielinās par 20 % vai vairāk salīdzinājumā ar to pašu laika periodu 2010. gadā, Komisijai ir tiesības noteikt šo produktu importam tarifa likmes kvotu un ar deleģētu aktu steidzami grozīt I un II pielikumu. Uz saskaņā ar šo pantu pieņemtiem deleģētajiem aktiem attiecas 7.a pantā paredzētā procedūra.

2. Nosakot šajā pantā minēto tarifa likmes kvotu, par pamatu tiek ņemti 9.b pantā paredzētie muitas uzraudzības dati.

3. Tarifa likmes kvota ir beznodokļa kvota, ko ierobežo šāda produkta importa daudzums salīdzinājumā ar attiecīgo periodu 2010. gadā, pieskaitot 20 %. Pēc minētā deleģētā akta stāšanās spēkā importam, kas pārsniedz šo tarifa likmes kvotu, piemēro vislielākās labvēlības režīmam paredzētos vai citus piemērojamus nodokļus.

Grozījums Nr. 28
Regulas priekšlikums
4. pants

Pielikumu grozījumi

Saskaņā ar 5. pantu Komisija **var** pieņemt deleģētos tiesību aktus ar nolūku grozīt pielikumus, lai ieviestu **grozījumus un** tehniskus pielāgojumus, kas vajadzīgi pēc kombinētās nomenklatūras kodu un TARIC apakšiedalījumu grozījumiem.

Pielikumu tehniski pielāgojumi

Saskaņā ar 5. pantu Komisija **ir pilnvarota** pieņemt deleģētos tiesību aktus ar nolūku grozīt pielikumus, lai ieviestu tehniskus pielāgojumus, kas vajadzīgi pēc kombinētās nomenklatūras kodu un TARIC apakšiedalījumu grozījumiem.

Jebkurā gadījumā Komisijai pirmajā daļā piešķirtās pilnvaras nedod tai tiesības ieviest jaunus produktus papildus tiem, kas jau minēti šīs regulas I un II. pielikuma sarakstos.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 29
Regulas priekšlikums
5. pants

Deleģēšana

1. ***Uz nenoteiktu laiku*** Komisiju pilnvaro pieņemt 4. pantā minētos deleģētos aktus.

2. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. ***Pilnvaras pieņemt deleģētos tiesību aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot 6. un 7. panta nosacījumus.***

Deleģēšana

1. Komisiju pilnvaro pieņemt **3.a un 4. pantā** minētos deleģētos aktus, **ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.**

2. **Komisijai 3.a un 4. pantā minētās pilnvaras deleģē uz šīs regulas piemērošanas laiku.**

3. **Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 3.a un 4. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādītās pilnvaras deleģējumu. Tas stājas spēkā dienā pēc šā lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai šajā lēmumā norādītajā datumā. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu likumību.**

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. **Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar 4. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā pēc Eiropas Parlamenta un Padomes informēšanas par šo aktu nav saņemti iebildumi no Eiropas Parlamenta vai Padomes vai ja līdz minētā termiņa beigām Komisija ir saņēmusi informāciju gan no Eiropas Parlamenta, gan no Padomes par to, ka iebildumi netiks celti. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.**

Ja šis grozījums tiek pieņemts, svīturo 6. un 7. pantu.

Grozījums Nr. 30
Regulas priekšlikums
7.a pants (jauns)

7.a pants

Steidzamības procedūra

1. **Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar steidzamības procedūru, stājas spēkā uzreiz un ir piemērojami tik ilgi, līdz tiek pausti iebildumi saskaņā ar 2. punktu. Eiropas Parlamentam un Padomei sniegtajā paziņojumā par šo aktu norāda iemeslus, kādēļ tiek izmantota steidzamības procedūra.**

2. **Eiropas Parlaments vai Padome var iebilst pret deleģētu aktu saskaņā ar 5. pantā paredzēto procedūru. Šādā gadījumā pēc tam, kad ir saņemts paziņojums par Eiropas Parlamenta vai Padomes lēmumu noraidīt šo aktu, Komisija to nekavējoties atceļ.**

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 31
Regulas priekšlikums
8. pants

Komitejas procedūra

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja.

1. Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja. **Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.**

1.a Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro **Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu. Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.**

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro **Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.**

Grozījums Nr. 32
Regulas priekšlikums
9. pants – 2. punkts

2. Pasākumus, kas minēti 1. punktā, pieņem saskaņā ar **8. pantā** minēto procedūru.

2. Pasākumus, kas minēti 1. punktā, pieņem saskaņā ar **8. panta 1.a punktā** minēto **konsultēšanās** procedūru.

Grozījums Nr. 33
Regulas priekšlikums
9.a pants (jauns)

9.a pants

Aizsargpasākumi

1. Ja produktu, kurš iekļauts I vai II pielikumā un kura izcelsmes valsts ir Pakistāna, ievieš saskaņā ar noteikumiem, kas līdzīgu vai tieši konkurējošu produktu ražotājiem Savienībā rada vai draud radīt nopietnas grūtības, minētajam produktam jebkurā laikā var atjaunot kopējā muitas tarifa nodokļus (turpmāk — „aizsargpasākums”).

2. Pēc dalībvalsts, jebkuras juridiskas personas vai asociācijas, kurai nav juridiskas personas statusa, bet kura darbojas Savienības rūpniecības vārdā, pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Komisija pieņem oficiālu lēmumu, lai viena mēneša laikā uzsāktu izmeklēšanu. Ja Komisija nolemj sākt izmeklēšanu, tā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicē paziņojumu, informējot par izmeklēšanu. Paziņojumā sniedz saņemtais informācijas kopsavilkumu un norāda, ka jebkāda svarīga informācija jānosūta Komisijai. Turklāt tajā norāda termiņu, kurš nepārsniedz vienu mēnesi no paziņojumu publicēšanas dienas un līdz kuram ieinteresētās puses var rakstveidā darīt zināmu savu viedokli.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

3. Komisija ievāc visu informāciju, ko uzskata par vajadzīgu, un var pārbaudīt Pakistānas nosūtītos datus un informāciju no citiem piemērotiem avotiem. Ja dalībvalsts to pieprasa, Komisijai var palīdzēt tās dalībvalsts amatpersonas, kuras teritorijā šāda pārbaude notiek.

4. Pārbaudot, vai pastāv nopietnas grūtības, Komisija attiecībā uz Savienības ražotājiem citstarp ņem vērā šādus apstākļus, ja ir pieejama informācija par:

— tirgus daļu,

— ražošanu,

— preču krājumiem,

— ražošanas jaudu;

— jaudas izmantojumu,

— nodarbinātību,

— importa apjomu,

— cenām.

5. Izmeklēšanu pabeidz nekavējoties, bet ne ilgāk kā četru mēnešu laikā pēc 2. punktā minētā paziņojuma publicēšanas. Ārkārtējos apstākļos Komisija var pagarināt šo termiņu ne vairāk kā par vienu mēnesi.

6. Kritiskos apstākļos, kad kavēšanās varētu izraisīt grūti novēršamu kaitējumu, Komisija var ar īstenošanas aktiem pieņemt provizorisks aizsargpasākumus, pamatojoties uz iepriekšēju noskaidrošanu, ko veic balstoties uz 4. punktā minētajiem faktoriem, kuri paredz, ka gadījumos, kad ir pietiekami pierādījumi, ka šajā regulā minētā produkta importa apjoms muitas nodokļa atlikšanas rezultātā ir pieaudzis un ka šis importa apjoms rada nopietnas grūtības Savienības ražošanai vai apdraud to. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 8. panta 1.a punktā minēto konsultāciju procedūru. Pagaidu pasākumus piemēro ne ilgāk kā 200 dienas.

7. Komisija pieņem lēmumu, vai pieņemt pastāvīgu aizsargpasākumu saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 34
Regulas priekšlikums
9.b pants (jauns)

9.b pants

Uzraudzības pasākumi

1. *Ja pastāv tendence, ka kāda I pielikumā minēta Pakistānas izcelsmes produkta importa apjoms varētu radīt vienu no situācijām, kas minētas 9.a panta 1. punktā, Komisija var pieņemt lēmumu pakļaut šā produkta importu iepriekšējai Savienības uzraudzībai.*
2. *Uzraudzības pasākumus pieņem Komisija saskaņā ar 8. panta 1.a punktā minēto konsultāciju procedūru.*
3. *Uzraudzības pasākumi ir spēkā ierobežotu laiku. Ja nav paredzēts citādi, tie zaudē spēku, beidzoties otrajam sešu mēnešu periodam.*
4. *Veicot uzraudzību, tiek vākti atjaunināti un savlaicīgi dati par minēto produktu apjomu un vērtību. Šos datus nekad nevajadzētu darīt zināmus dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam un uzņēmējiem.*

Grozījums Nr. 35
Regulas priekšlikums
10. pants – 2. punkts

2. *To piemēro no 2011. gada 1. janvāra, ja Pasaules tirdzniecības organizācija ir piekritusi šajā regulā paredzētajām tarifu preferencēm. Ja Pasaules tirdzniecības organizācija šādu atbrīvojumu no saistību izpildes piešķir pēc 2011. gada 1. janvāra, regulu piemēro no šāda vēlāka datuma, kurā atbrīvojums stājas spēkā.*

2. *Šī regula ir atkarīga no Pasaules Tirdzniecības organizācijas piešķirta atbrīvojuma, ar kuru atļauj piemērot tajā paredzētās tarifu preferences, un tāpēc regulu piemēro no šāda vēlāka datuma, kurā atbrīvojums stājas spēkā.*

Grozījums Nr. 36
Regulas priekšlikums
10. pants – 3. punkts

3. *Komisija publicē paziņojumu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, lai informētu uzņēmumus par datumu, ar kuru Pasaules tirdzniecības organizācija ir piešķirusi atbrīvojumu. Ja šis datums ir pēc 2011. gada 1. janvāra, norāda datumu, no kura piemēro tarifu preferences saskaņā ar 2. punkta otro teikumu.*

3. *Komisija publicē paziņojumu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, lai informētu uzņēmumus par datumu, ar kuru Pasaules tirdzniecības organizācija ir piešķirusi atbrīvojumu.*

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 38
Regulas priekšlikums
10. pants – 4. punkts

4. Šo regulu piemēro **līdz 2013. gada 31. decembrim.**

4. Šo regulu piemēro **divpadsmit mēnešus pēc tās stāšanās spēkā. Pirms šā datuma Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas ietekmes novērtējumu. Pamatojoties uz jaunu Komisijas sagatavotu likumdošanas priekšlikumu, Eiropas Parlaments un Padome pieņem lēmumu, vai pagarināt šīs regulas piemērošanu vēl par vienu gadu.**

Grozījums Nr. 39/rev
Regulas priekšlikums
I Pielikums

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

KN kods	Apraksts
5208 39 00	CITADI KRASOTI KOKVILNAS AUDUMI AR KOKVILNAS SATURU 85 % NO MASAS VAI VAIRAK
5209 39 00	CITADI KRASOTI KOKVILNAS AUDUMI AR KOKVILNAS SATURU 85 % NO MASAS VAI VAIRAK, AR VIRSMAS BLIVUMU VAIRAK NEKA 200 G/M ²
6115 95 00	TRIKOTAZAS ZEKBIKSES, GARAS ZEKES, ISAS ZEKES UN CITADAS ZEKES UN APAVI BEZ PAZOLEM NO KOKVILNAS (IZNEMOT ELASTIGAS ZEKES, ZEKBIKSES, SIEVIESU GARAS VAI PUSGARAS ZEKES AR VIENA PAVEDIENA LINEARO BLIVUMU MAZAKU NEKA 67 DECITEKSI)
6204 62 31	SIEVIESU UN MEITENU GARAS BIKSES UN PUSGARAS BIKSES NO KOKVILNAS DENIMA (IZNEMOT DARBAM RAZOSANA UN PROFESIONALAM VAJADZIBAM)
6211 42 90	SIEVIEŠU VAI MEITENU APĢĒRBI NO KOKVILNAS
6302 60 00	TUALETES UN VIRTUVES VELA NO KOKVILNAS FROTE DVIELU VAI TAMLIDZIGIEM FROTE AUDUMIEM
6302 91 00	TUALETES UN VIRTUVES VELA NO KOKVILNAS, IZNEMOT NO FROTE DVIELU VAI TAMLIDZIGIEM FROTE AUDUMIEM

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

GROZĪJUMS

KN kods

svītrots

svītrots

svītrots

svītrots

svītrots

svītrots

svītrots

Apraksts

svītrots

svītrots

svītrots

svītrots

svītrots

svītrots

svītrots

Grozījums Nr. 40
Regulas priekšlikums
II pielikums

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

Kārtas nr.	KN kods	Apraksts	2011	2012	2013
09.2401	2207 10 00	NEDENATURĒTS ETILSPIRTS AR FAKTISKO SPIRTA TILPUMKONCENTRĀCIJU ≥ 80 %	100 000 tonnas	100 000 tonnas	100 000 tonnas

GROZĪJUMS

Kārtas nr.	KN kods	Apraksts	2011	2012
09.2401	2207 10 00	NEDENATURĒTS ETILSPIRTS AR FAKTISKO SPIRTA TILPUMKONCENTRĀCIJU ≥ 80 %	80 000 tonnas	80 000 tonnas
	5208 39 00	CITADI KRASOTI AUDEKLA PINUMA KOKVILNAS AUDUMI AR KOKVILNAS SATURU 85 % NO MASAS VAI VAIRĀK	1 685 tonnas	1 685 tonnas
	5209 39 00	CITADI KRASOTI KOKVILNAS AUDUMI AR KOKVILNAS SATURU 85 % NO MASAS VAI VAIRĀK, AR VIRSMAS BLIVUMU VAIRĀK NEKA 200 G/M ²	3 002 tonnas	3 002 tonnas
	6115 95 00	TRIKOTAZAS ZEKBIKSES, GARAS ZEKES, ISAS ZEKES UN CITADAS ZEKES UN APAVI BEZ PAZOLEM NO KOKVILNAS (IZNEMOT ELASTIGAS ZEKES, ZEKBIKSES, SIEVIESU GARAS VAI PUSGARAS ZEKES AR VIENA PAVEDIENA LINEARO BLIVUMU MAZĀKU NEKA 67 DECITEKSI)	9 052 tonnas	9 052 tonnas
	6204 62 31	SIEVIESU UN MEITENU GARAS BIKSES UN PUSGARAS BIKSES NO KOKVILNAS DENIMA (IZNEMOT DARBAM RAZOSANA UN PROFESIONALAM VAJADZIBAM)	7 571 tonnas	7 571 tonnas
	6211 42 90	SIEVIESU VAI MEITENU APGERBI NO KOKVILNAS	386 tonnas	386 tonnas
	6302 60 00	TUALETES UN VIRTUVES VELA NO KOKVILNAS FROTE DVIELU VAI TAMLIDZIGIEM FROTE AUDUMIEM	41 905 tonnas	41 905 tonnas
	6302 91 00	TUALETES UN VIRTUVES VELA NO KOKVILNAS, IZNEMOT NO FROTE DVIELU VAI TAMLIDZIGIEM FROTE AUDUMIEM	9 997 tonnas	9 997 tonnas

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

Pārejas pasākumi attiecībā uz divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm *I**

P7_TA(2011)0206

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka pārejas pasākumus divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm (COM(2010)0344 – C7-0172/2010 – 2010/0197(COD))

(2012/C 377 E/33)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0344),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0172/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0148/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0197

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 10. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.../2011, ar ko nosaka pārejas pasākumus divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm

[Gr. 1, ja vien nav norādīts citādi]

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā tiešie ārvalstu ieguldījumi ir pieskaitāmi jautājumiem, kuri ietilpst kopējās tirdzniecības politikas jomā. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk "Līgums") 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu Savienībai ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz kopējo tirdzniecības politiku. Tādējādi tikai Savienība drīkst veikt likumdošanas funkciju un pieņemt juridiski saistošus aktus minētajā jomā. Dalībvalstis to var darīt vienīgi tad, ja saskaņā ar Līguma 2. panta 1. punktu tām šādas pilnvaras ir piešķīrusi Savienība.
- (2) Turklāt Līguma IV sadaļas 4. nodaļas trešajā daļā ir izklāstīti vispārējie noteikumi par kapitāla, tostarp par ieguldījumu kapitāla, apriti starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Minētos noteikumus var ietekmēt dalībvalstu noslēgtie starptautiskie nolīgumi par ārvalstu ieguldījumiem.
- (3) Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, Savienības dalībvalstis atstāja spēkā ļoti daudzus divpusējos ieguldījumu nolīgumus, kas bija noslēgti ar trešām valstīm. Līgumā nav skaidri paredzēti pārejas noteikumi šādiem nolīgumiem, uz kuriem tagad attiecas Savienības ekskluzīvā kompetence. Turklāt dažos šādos nolīgumos var būt noteikumi, kas ietekmē Līguma IV sadaļas 4. nodaļas trešajā daļā izklāstītos kopējos noteikumus par kapitāla apriti.
- (4) Lai gan saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām divpusējie nolīgumi dalībvalstīm paliek saistoši un nākotnē tie tiks pakāpeniski aizstāti ar Savienības nolīgumiem par šo pašu nolīguma priekšmetu, būtu jāparedz, kā tiks atbilstoši pārvaldīti nosacījumi, kas jāievēro, lai nolīgumi būtu spēkā arī turpmāk, un to saistība ar Savienības politikas nostādnēm attiecībā uz ieguldījumiem, tostarp jo īpaši ar kopējo tirdzniecības politiku. Minētā saistība tiks izvērstā arī turpmāk, Savienībai īstenojot savu kompetenci ***kopējā ieguldījumu politikā, galvenokārt, lai izveidotu vislabāko iespējamo ieguldījumu aizsardzības sistēmu visiem dalībvalstu ieguldītājiem un vienādus nosacījumus ieguldījumiem trešo valstu tirgos. Tā kā jauno ieguldījumu politiku izstrādās, ņemot vērā to, ka dalībvalstu noslēgtie divpusējie ieguldījumu nolīgumi būs spēkā tikai pārejas posmā, būtu jāatzīst to ieguldītāju tiesības, uz kuru ieguldījumiem attiecas šo nolīgumu darbības joma, un būtu jānodrošina to juridiskā noteiktība.***
- (5) ES ieguldītāju, viņu trešās valstīs veikto ieguldījumu un to dalībvalstu interesēs, kuras uzņem ārvalstu ieguldītājus un ieguldījumus, būtu jāatstāj spēkā divpusējie nolīgumi, kuros ir skaidri noteikti un garantēti nosacījumi attiecībā uz ieguldījumiem. ***Komisijai būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai visus dalībvalstīs spēkā esošos divpusējos ieguldījumu nolīgumus pakāpeniski aizstātu ar jauniem ES mēroga nolīgumiem.*** [Gr. 6]
- (6) Šajā regulā ir izklāstīti nosacījumi, kuri dalībvalstīm jāievēro, lai tām tiktu atļauts atstāt spēkā starptautiskus nolīgumus par ieguldījumiem vai ļautu, ka šādi nolīgumi stājas spēkā.
- (7) Šajā regulā ir izklāstīti nosacījumi, kuri dalībvalstīm jāievēro, lai tās būtu tiesīgas ***atstāt spēkā***, grozīt vai noslēgt starptautiskus nolīgumus par ieguldījumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija Nostāja.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

- (8) Atļauju atstāt spēkā, grozīt vai slēgt nolīgumus, uz kuriem attiecas šī regula, piešķir jomā, kurā Savienībai ir ekskluzīva kompetence, tāpēc tā jāuzskata par **pārejas** pasākumu. Šāda atļauja neattiecas uz gadījumiem, kad piemēro Līguma 258. pantu, jo dalībvalstis nav izpildījušas Līgumos paredzētos pienākumus, izņemot pienākumus attiecībā uz nesaderībām, kas izriet no Savienības un tās dalībvalstu savstarpējā kompetenču sadalījuma.

I

- (9) Komisijai I būtu jāatceļ atļauja attiecībā uz nolīgumu ar trešo valsti, ja jau ir ratificēts Komisijas apspriests ieguldījumu nolīgums ar to pašu trešo valsti. Komisija var atcelt atļauju nolīgumam, ja ārvalstu tiešo ieguldījumu nolīgums ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, izņemot nesaderības, kas izriet no Savienības un tās dalībvalstu savstarpējā kompetenču sadalījuma **saistībā ar ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem, vai ja tas rada nopietnus šķēršļus turpmāku Savienības ieguldījumu nolīgumu noslēgšanai ar attiecīgo trešo valsti**. Visbeidzot, ja Padome viena gada laikā no Komisijas ieteikuma iesniegšanas atbilstīgi Līguma 218. panta 3. punktam nav pieņēmusi lēmumu par atļauju sākt sarunas par ieguldījumiem, pastāv iespēja atļauju atcelt.

I

- (10) Komisijai ne vēlāk kā **desmit** gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par šīs regulas I piemērošanu. I Saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām divpusējie nolīgumi, kurus dalībvalstis noslēgušas ar trešām valstīm, paliek saistoši pusēm, ja vien tie netiek aizstāti ar Savienības nolīgumu par ieguldījumiem vai kā citādi netiek pārtraukta to darbība.
- (11) Nolīgumi, kuriem saskaņā ar šo regulu ir piešķirta atļauja, vai atļaujas sākt sarunas, **lai noslēgtu jaunu divpusēju nolīgumu** ar trešo valsti nekādā gadījumā nedrīkstētu radīt **nopietnus šķēršļus turpmāku Savienības ieguldījumu nolīgumu noslēgšanai ar attiecīgo trešo valsti**.
- (12) Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai būtu jānodrošina, ka ar visu informāciju, kas noteikta kā konfidenciāla, rīkojas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾.
- (13) Šī regula neattiecas uz dalībvalstu savstarpējiem nolīgumiem par ieguldījumiem.
- (14) Ir jāparedz daži pasākumi, lai nodrošinātu, ka nolīgumi, kas atstāti spēkā saskaņā ar šo regulu, joprojām ir spēkā arī attiecībā uz strīdu izšķiršanu, vienlaikus ievērojot Savienības ekskluzīvo kompetenci.
- (15) **Lai nodrošinātu vienādus šīs regulas īstenošanas nosacījumus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽²⁾,**

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Darbības joma

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo regulu paredz noteikumus, nosacījumus un kārtību, kas dalībvalstīm jāievēro, lai tām atļautu atstāt spēkā, grozīt vai noslēgt divpusējus nolīgumus ar trešām valstīm par ieguldījumiem.

II NODAĻA

Atļauja nolīgumus atstāt spēkā

2. pants

Paziņošana Komisijai

Trīsdesmit dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis attiecībā uz visiem divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem, ko tās noslēgušas ar trešām valstīm **un/vai parakstījušas** pirms šīs regulas stāšanās spēkā, paziņo Komisijai, ka tās vēlas tos atstāt spēkā vai ļaut, lai tie stājas spēkā atbilstoši šai nodaļai. Paziņojumam pievieno šādu divpusēju nolīgumu kopiju. **Dalībvalstis paziņo Komisijai arī par turpmākajām izmaiņām šo nolīgumu statusā.**

3. pants

Atļauja nolīgumus atstāt spēkā

Neatkarīgi no Savienības kompetencēm ieguldījumu jomā un neskarot citus Savienības tiesību aktos noteiktos dalībvalstu pienākumus, dalībvalstīm saskaņā ar Līguma 2. panta 1. punktu ir atļauts atstāt spēkā divpusējus nolīgumus par ieguldījumiem, par kuriem paziņots atbilstīgi šīs regulas 2. pantam.

4. pants

Publicēšana

1. Komisija reizi divpadsmit mēnešos *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē atbilstīgi 2. pantam vai 11. panta 7. punktam paziņoto nolīgumu sarakstu.

2. Pirmo reizi 1. punktā minēto nolīgumu sarakstu publicē ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc termiņa, kas saskaņā ar 2. pantu noteikts paziņošanai.

5. pants

Pārskatīšana

1. Komisija **var pārskatīt** nolīgumus, par kuriem ir paziņots atbilstīgi 2. pantam, **■** novērtējot, vai nolīgumi:

a) nav pretrunā Savienības tiesību aktiem, izņemot nesaderības, kas izriet no Savienības un tās dalībvalstu savstarpējā kompetenču sadalījuma **saistībā ar ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem**, vai

■

b) nerada **nopietnus šķēršļus turpmāku Savienības nolīgumu noslēgšanai ar trešām valstīm par ieguldījumiem.**

■

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

2. Komisija ne vēlāk kā **desmit** gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par **situāciju saistībā ar spēkā esošo un ar trešām valstīm noslēgto divpusējo ieguldījumu nolīgumu pārskatīšanu**.

I

6. pants

Atļaujas atcelšana

1. **Šīs regulas 3. pantā paredzēto atļauju atceļ, ja Savienība jau ir ratificējusi Komisijas apspriestu ieguldījumu nolīgumu ar to pašu trešo valsti.**

Šīs regulas 3. pantā paredzēto atļauju var atcelt, ja:

a) nolīgums ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, izņemot nesaderības, kas izriet no Savienības un tās dalībvalstu savstarpējā kompetenču sadalījuma **saistībā ar ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem**, vai

I

b) nolīgums rada **nopietnus šķēršļus turpmāku Savienības nolīgumu noslēgšanai ar attiecīgo trešo valsti par ieguldījumiem**, vai

c) Padome viena gada laikā no Komisijas ieteikuma iesniegšanas atbilstīgi Līguma 218. panta 3. punktam nav pieņēmusi lēmumu par atļauju sākt sarunas par nolīgumu, kurš pilnībā vai daļēji sakrīt ar atbilstīgi 2. pantam paziņoto nolīgumu.

2. Ja Komisija uzskata, ka ir pamats atcelt 3. pantā paredzēto atļauju, tā attiecīgajai dalībvalstij sniedz pamatotu atzinumu I. Komisija un attiecīgā dalībvalsts apspriežas. **Šajās apspriedēs var arī pārrunāt iespēju, ka dalībvalstis noteiktā laika posmā, par kādu ir vienošanās, atkārtoti apspriež attiecīgo nolīgumu ar trešo valsti.**

3. Ja jautājumu **noteiktajā laika posmā** neizdodas atrisināt 2. punktā minētajās apspriedēs, Komisija **var atcelt** atļauju attiecīgajam nolīgumam **vai attiecīgā gadījumā sniegt ieteikumu Padomei, lai tā saskaņā ar Līguma 207. panta 3. punktu atļautu sākt sarunas par Savienības ieguldījumu nolīgumu**. Komisija pieņem lēmumu par atļaujas atcelšanu saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru. Tajā iekļauj prasību, lai dalībvalstis atbilstoši rīkojas un vajadzības gadījumā izbeidz attiecīgā nolīguma darbību.

4. Ja atļauja tiek atcelta, Komisija nolīgumu izņem no 4. pantā minētā saraksta.

III NODAĻA

Atļauja grozīt vai slēgt nolīgumus

7. pants

Atļauja grozīt vai slēgt nolīgumus

Ievērojot 8. līdz 12. panta nosacījumus, dalībvalstij atļauj sākt sarunas ar trešo valsti, lai grozītu spēkā esošu **divpusēju ieguldījumu** nolīgumu vai noslēgtu jaunu nolīgumu par ieguldījumiem.

8. pants

Paziņošana Komisijai

1. Ja dalībvalsts plāno sākt sarunas ar trešo valsti, lai grozītu spēkā esošu **divpusēju ieguldījumu** nolīgumu vai noslēgtu jaunu nolīgumu par ieguldījumiem, tā savu nodomu rakstiski paziņo Komisijai.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

2. Paziņojumā ietver attiecīgo dokumentāciju un norādi uz noteikumiem, kuri tiks apspriesti sarunās, sarunu mērķus un citu būtisku informāciju. Ja tiek grozīts spēkā esošs nolīgums, paziņojumā norāda noteikumus, kuri tiks pārskatīti.

3. Paziņojumu un pēc pieprasījuma arī tam pievienoto dokumentāciju Komisija dara pieejamu citām dalībvalstīm, ievērojot 14. pantā noteiktās konfidencialitātes prasības.

4. Ja kāda dalībvalsts ir paredzējusi noslēgt jaunu nolīgumu ar trešo valsti par ieguldījumiem, Komisija trīsdesmit dienu laikā apspriežas ar pārējām dalībvalstīm, lai noteiktu, vai Savienības nolīgums varētu dot pievienoto vērtību.

5. Šā panta 1. punktā minēto paziņojumu nosūta vismaz **trīs** kalendāros mēnešus pirms oficiālu sarunu sākšanas ar attiecīgo trešo valsti.

6. Ja dalībvalsts nosūtītā informācija nav pietiekama, lai atļautu sākt oficiālas sarunas saskaņā ar 9. pantu, Komisija var pieprasīt papildu informāciju.

9. pants**Atļauja sākt oficiālas sarunas**

1. Komisija atļauj sākt oficiālas sarunas, izņemot gadījumus, kad tā secina, ka sarunu sākšana:

a) būtu pretrunā Savienības tiesību aktiem, izņemot nesaderības, kas izriet no Savienības un tās dalībvalstu savstarpējā kompetenču sadalījuma **saistībā ar ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem**, vai

b) apdraudētu mērķus sarunās, kuras notiek **■** starp Savienību un attiecīgo trešo valsti, vai

c) neatbilstu Savienības politikas nostādnēm par ieguldījumiem, vai

d) radītu nopietnus šķēršļus turpmāku Savienības nolīgumu noslēgšanai ar attiecīgo trešo valsti par ieguldījumiem.

2. Komisija saskaņā ar 1. punktā minēto atļauju var pieprasīt, lai dalībvalsts šādās sarunās iekļautu visas attiecīgās klauzulas.

3. Lēmumus par 1. punktā minēto atļauju pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru. Komisija pieņem lēmumu 90 dienu laikā pēc 8. pantā minētā paziņojuma saņemšanas. Ja lēmuma pieņemšanai ir vajadzīga papildu informācija, 90 dienu laika posmu skaita no dienas, kad saņemta papildu informācija.

4. Ja vienkāršs dalībvalstu vairākums saskaņā ar 8. panta 4. punktu pauž interesi ar attiecīgo trešo valsti noslēgt Savienības ieguldījumu nolīgumu, Komisija var atļauju nesniegt un tā vietā ierosināt saskaņā ar Līguma 207. panta 3. punktu piešķirt Padomei sarunu mandātu. Komisija nekavējoties un pilnībā informē Eiropas Parlamentu par visiem šīs procedūras posmiem.

Komisija, pieņemot lēmumu, ņem vērā Savienības ieguldījumu politikas ģeogrāfiskās prioritātes un Komisijas spēju apspriest jaunu Savienības nolīgumu ar attiecīgo trešo valsti.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

10. pants

Komisijas piedalīšanās sarunās

Komisiju pastāvīgi informē par paveikto un par rezultātiem dažādos sarunu posmos, un tā var pieprasīt piedalīties dalībvalsts un trešās valsts sarunās par ieguldījumiem. **Komisija sarunās starp dalībvalsti un trešo valsti var piedalīties kā novērotāja ciktāl tās attiecas uz Savienības ekskluzīvo kompetenci.**

11. pants

Atļauja parakstīt un noslēgt nolīgumu

1. Pirms nolīguma parakstīšanas attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai sarunu iznākumu un nosūta tai nolīguma tekstu.
2. Šā panta 1. punktā paredzētais paziņošanas pienākums attiecas arī uz nolīgumiem, kuri tika apspriesti pirms šīs regulas stāšanās spēkā, bet kuri netika noslēgti un uz kuriem tāpēc neattiecas 2. pantā paredzētais paziņošanas pienākums.
3. Saņemot paziņojumu, Komisija izvērtē, vai apspriestais nolīgums **nav pretrunā 9. panta 1. un 2. punktā minētajām prasībām, kuras Komisija ir paziņojusi dalībvalstij.**
4. Ja Komisija konstatē, ka nolīgums, par kuru sarunās ir panākta vienošanās, neatbilst 3. punktā minētajām prasībām, dalībvalstij nolīgumu neatļauj parakstīt un noslēgt.
5. Ja Komisija konstatē, ka nolīgums, par kuru sarunās ir panākta vienošanās, atbilst 3. punktā minētajām prasībām, dalībvalstij nolīgumu atļauj parakstīt un noslēgt.
6. Lēmumus saistībā ar 4. un 5. punktu pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru. Komisija pieņem lēmumu **60 dienu** laikā pēc 1. un 2. punktā minēto paziņojumu saņemšanas. Ja lēmuma pieņemšanai ir vajadzīga papildu informācija, **60 dienu** laika posmu skaita no dienas, kad saņemta papildu informācija.
7. Ja saskaņā ar 5. punktu atļauja ir piešķirta, attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par nolīguma noslēgšanu un tā stāšanos spēkā.
8. **Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu apspriest divpusēju ieguldījumu nolīgumu vai ārvalstu tiešo ieguldījumu nolīgumu ar kādu trešo valsti, tā pienācīgi informē visas dalībvalstis par šo nodomu un par jaunā nolīguma darbības jomu.**

12. pants

Pārskatīšana

1. Komisija ne vēlāk kā **desmit** gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs nodaļas piemērošanu, kurā tiek vēlreiz izskatīta nepieciešamība **šo regulu un jebkuru no tās nodaļām** piemērot arī turpmāk.
2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā iekļauj pārskatu par atļaujām, kuras pieprasītas un piešķirtas atbilstoši šai **regulai**.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

13. pants

Dalībvalstu rīcība saistībā ar nolīgumiem ar trešo valsti

1. Saistībā ar visiem nolīgumiem, kuri ietilpst šīs regulas darbības jomā, attiecīgā dalībvalsts bez nepamatotas kavēšanās informē Komisiju par visām sanāksmēm, kuras notiek atbilstīgi nolīguma noteikumiem. Komisijai paziņo darba kārtību un visu būtisko informāciju, kas ļauj izprast apspriežamos jautājumus. Komisija attiecīgajai dalībvalstij var pieprasīt papildu informāciju. Ja apspriežamais jautājums var ietekmēt ar ieguldījumiem saistīto Savienības politikas nostādņu, tostarp jo īpaši kopējās tirdzniecības politikas, īstenošanu, Komisija var pieprasīt, lai attiecīgā dalībvalsts ieņem konkrētu nostāju.

2. Saistībā ar visiem nolīgumiem, kuri ietilpst šīs regulas darbības jomā, attiecīgā dalībvalsts bez nepamatotas kavēšanās informē Komisiju par visiem apsvērumiem, kas tai darīti zināmi, par to, ka konkrētais pasākums nav saderīgs ar nolīgumu. Dalībvalsts arī nekavējoties informē Komisiju par visiem pieprasījumiem attiecībā uz strīdu izšķiršanu, kas iesniegti atbilstoši nolīgumam, tiklīdz konkrētajai dalībvalstij šāds pieprasījums kļūst zināms. Dalībvalsts un Komisija pilnībā sadarbojas un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu aizsardzību, kas vajadzības gadījumā var ietvert arī Komisijas piedalīšanos procedūrā.

3. Saistībā ar visiem nolīgumiem, kuri ietilpst šīs regulas darbības jomā, attiecīgā dalībvalsts cenšas panākt vienošanos ar Komisiju pirms visu attiecīgo nolīgumā paredzēto strīdu izšķiršanas mehānismu izmantošanas **pret trešo valsti** un, ja Komisija to pieprasa, izmanto šādus mehānismus. Šādi mehānismi ietver apspriešanos ar otru nolīguma pusi un nolīgumā paredzētajos gadījumos — strīdu izšķiršanu. Dalībvalsts un Komisija pilnībā sadarbojas, īstenojot ar attiecīgajiem mehānismiem noteiktās procedūras, kas vajadzības gadījumā ietver arī Komisijas piedalīšanos attiecīgajās procedūrās.

14. pants

Konfidencialitāte

Dalībvalstis, saskaņā ar šīs regulas 8. un 11. pantu paziņojot Komisijai par sarunām un to iznākumu, var norādīt, vai sniegtā informācija ir uzskatāma par konfidenciālu un vai to drīkst darīt zināmu citām dalībvalstīm.

15. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Starptautisku ieguldījumu nolīgumu pārejas režīma pārvaldības padomdevēja komiteja. **Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.**

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro **Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.**

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

Turpmākas makrofinansālās palīdzības piešķiršana Gruzijai *I**

P7_TA(2011)0207

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko piešķir turpmāku makrofinansālo palīdzību Gruzijai (COM(2010)0804 – C7-0019/2011 – 2010/0390(COD))

(2012/C 377 E/34)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2010)0804),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 212. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0019/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un 46. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0053/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0390

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 10. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu No .../2011/ES, ar ko piešķir turpmāku makrofinansālo palīdzību Gruzijai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 212. panta 2. punktu,

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Gruzijas un Eiropas Savienības attiecību attīstību nosaka Eiropas kaimiņattiecību politika. Kopiena un Gruzija 2006. gadā vienojās par Eiropas kaimiņattiecību politikas rīcības plānu, nosakot vidēja termiņa prioritātes ES un Gruzijas attiecībās. 2010. gadā Savienība un Gruzija uzsāka sarunas par asociācijas nolīgumu, un gaidāms, ka tas aizstās spēkā esošo partnerības un sadarbības nolīgumu. ES un Gruzijas attiecības turpmāk noteiks arī nesen aizsāktā Austrumu partnerība.
- (2) 2008. gada 1. septembra Eiropadome ārkārtas sanāksmē apstiprināja ES apņemšanos nostiprināt ES un Gruzijas attiecības pēc bruņotā konflikta 2008. gada augustā, kas norisinājās starp Gruziju un Krievijas Federāciju.
- (3) Gruzijas ekonomiku kopš 2008. gada trešā ceturkšņa ir skārusi starptautiskā finanšu krīze, un valstī samazinās ražošana, samazinās nodokļu ieņēmumi un aug vajadzības pēc ārējā finansējuma.
- (4) Starptautiskajā līdzekļu devēju konferencē 2008. gada 22. oktobrī starptautiskā kopiena apsolīja atbalstīt Gruzijas ekonomikas atveseļošanu saskaņā ar kopīgo vajadzību novērtējumu, ko veica ANO un Pasaules Banka.
- (5) Eiropas Savienība paziņoja, ka Gruzijai sniegs finansiālo palīdzību līdz EUR 500 miljonu apmērā.
- (6) Gruzijas ekonomikas stabilizāciju un atveseļošanu finansiāli atbalsta Starptautiskais Valūtas fonds (SVF). Gruzijas iestādes un SVF 2008. gada septembrī noslēdza rezerves vienošanos USD 750 miljonu apmērā, lai atbalstītu Gruzijas ekonomiku tās centienos veikt vajadzīgās korekcijas, reaģējot uz finanšu krīzi.
- (7) Pēc ekonomiskās situācijas turpmākas pasliktināšanās un pēc programmas ekonomisko pieņemumu pārskatīšanas, kā arī lielāka ārējā finansējuma vajadzību rašanās, Gruzija un SVF vienojās par rezerves vienošanās palielinājumu par USD 424 miljoniem, ko SVF valde apstiprināja 2009. gada augustā.
- (8) Savienība saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu (ENPI) 2010.-2012. gadā plāno sniegt budžeta atbalsta dotācijas, kopā – EUR 37 miljonus gadā.
- (9) Gruzija ir lūgusi Savienības makrofinansiālo palīdzību, ņemot vērā ekonomiskās situācijas un perspektīvas pasliktināšanos.
- (10) Ņemot vērā, ka Gruzijas maksājumu bilanci joprojām ir finansējuma iztrūkums, makrofinansiālā palīdzība tiek uzskatīta par piemērotu reakciju uz Gruzijas lūgumu atbalstīt ekonomikas stabilizāciju pašreizējos ārkārtos apstākļos saistībā ar pašreizējo SVF programmu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija Nostāja.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

- (11) Savienības makrofinansālajai palīdzībai, kas tiks sniegta Gruzijai (turpmāk - Savienības makrofinansālā palīdzība) būtu ne tikai jāpapildina SVF un Pasaules Bankas piedāvātās programmas un piešķirtie resursi, bet arī jānodrošina Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība.
- (12) Komisijai jānodrošina, ka Savienības makrofinansālā palīdzība juridiski un pēc būtības saskan ar pasākumiem, kas veikti Savienības ārējās darbības dažādās jomās, un citām atbilstīgām Savienības politikām.
- (13) Ar Savienības makrofinansālās palīdzības konkrētajiem mērķiem būtu jāstiprina efektivitāte, pārredzamība un pārskatatbildība. Komisijai būtu regulāri jāuzrauga šo mērķu īstenošana.
- (14) Savienības makrofinansālās palīdzības sniegšanas nosacījumiem būtu jāatspoguļo galvenie principi un mērķi Savienības politikā attiecībā uz Gruziju.
- (15) Lai efektīvi aizsargātu Eiropas Savienības finansiālās intereses saistībā ar šo makrofinansālo palīdzību, Gruzijai ir jāpieņem atbilstīgi pasākumi, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un visus citus pārkāpumus saistībā ar šo finansiālo palīdzību. Tāpat Komisijai jāveic attiecīgas pārbaudes un Revīzijas palātai — attiecīgas revīzijas.
- (16) Savienības makrofinansālās palīdzības izmaksāšana neierobežo Savienības budžeta lēmēj institūciju pilnvaras.
- (17) Šī Savienības makrofinansālā palīdzība būtu jāpārvalda Komisijai. Lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Ekonomikas un finanšu komiteja spēj uzraudzīt šī lēmuma īstenošanu, Komisijai tie būtu regulāri jāinformē par norisēm saistībā ar palīdzību un jāiesniedz tiem attiecīgi dokumenti.
- (18) ***Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā lēmuma īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka noteikumus un vispārējus principus attiecībā uz dalībvalstu izveidotajiem Komisijas pilnvaru īstenošanas kontroles mehānismiem*** ⁽¹⁾, [Gr. 1]

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Savienība Gruzijai atvēl makrofinansālo palīdzību ar maksimālo summu EUR 46 miljoni, lai atbalstītu Gruzijas ekonomikas stabilizāciju un palīdzētu segt tās maksājumu bilances vajadzības, kā norādīts pašreizējā SVF programmā. No šīs summas lielākais līdz pat EUR 23 miljoniem ir pieejami dotāciju veidā, un līdz pat EUR 23 miljoniem – aizdevumu veidā. Pirms ierosinātās Savienības makroekonomiskās palīdzības izmaksāšanas Eiropas Savienības 2011. gada budžets ir jāapstiprina Savienības budžeta lēmēj institūcijai.

2. Lai finansētu Savienības makrofinansālās palīdzības aizdevuma daļu, Komisija ir pilnvarota Savienības vārdā aizņemt nepieciešamos resursus. Maksimālais aizdevuma atmaksas termiņš ir 15 gadi.

3. Savienības makrofinansālās palīdzības izmaksāšanu pārvalda Komisija, ievērojot nolīgumus vai kārtību, par ko SVF vienojies ar Gruziju, un galvenos ekonomikas reformas principus un mērķus, kas noteikti ES un Gruzijas Partnerības un sadarbības nolīgumā. Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un finanšu komiteju par norisēm saistībā ar Savienības makrofinansālās palīdzības pārvaldību un iesniedz tiem attiecīgus dokumentus.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

4. Savienības makrofinansālā palīdzība ir pieejama divus gadus un sešus mēnešus, sākot no pirmās dienas pēc 2. panta 1. punktā minētā saprašanās memoranda stāšanās spēkā.

2. pants

1. Komisija **ar īstenošanas aktu starpniecību pieņem saprašanās memorandu, kurā iekļauj** ekonomikas politikas un finanšu **nosacījumus, atbilstoši kuriem tiek piešķirta** Savienības **makrofinansālā palīdzība, tostarp arī grafiku atbilstības nodrošināšanai šiem nosacījumiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 6. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.**

Saprašanās memorandā noteiktajiem ekonomikas politikas un finanšu nosacījumiem jābūt saskaņā ar 1. panta 3. punktā minētajiem nolīgumiem vai kārtību. Šo principu un mērķu nolūks ir stiprināt palīdzības, tostarp arī Gruzijas publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmu, efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbilstību. Komisija regulāri uzraudzīs, kā veicies ar šo mērķu sasniegšanu. Sīkus palīdzības finanšu nosacījumus izklāsta dotāciju un aizdevuma nolīgumos, par kuriem jāvienojas Komisijai un Gruzijas iestādēm. [Gr. 2]

2. Savienības makrofinansālās palīdzības īstenošanas laikā Komisija raugās, lai ar šo palīdzību saistīto Gruzijas finanšu vienošanos, administratīvo procedūru, iekšējās un ārējās kontroles mehānismu darbība būtu pareiza un lai tiktu ievērots grafiks, par ko panākta vienošanās.

3. Komisija regulāri pārbauda, vai Gruzijas ekonomikas politika ir saskaņā ar Savienības makrofinansālās palīdzības mērķiem un vai tiek apmierinoši īstenoti saskaņotie ekonomikas politikas nosacījumi. Veicot šādas pārbaudes, Komisija cieši sadarbojas ar SVF un Pasaules Banku un vajadzības gadījumā ar Ekonomikas un finanšu komiteju.

3. pants

1. Saskaņā ar 2. punktā minētajiem nosacījumiem Komisija Savienības makrofinansālo palīdzību Gruzijai dara pieejamu divās daļās, un katru daļu veido gan dotāciju, gan aizdevuma komponents. Katras daļas apjomu nosaka saprašanās memorandā.

2. Komisija pieņem lēmumu par maksājumu veikšanu, ja ir sekmīgi īstenoti ekonomikas politikas nosacījumi, par kuriem panākta vienošanās saprašanās memorandā. Otrās daļas izmaksu veic ne agrāk kā trīs mēnešus pēc pirmā maksājuma veikšanas.

3. Savienības līdzekļus izmaksā Gruzijas Valsts bankai. Saskaņā ar saprašanās memorandā paredzētajiem noteikumiem, tostarp apstiprinātajām budžeta deficīta vajadzībām, Savienības līdzekļus var pārskaitīt Gruzijas Valsts kasei kā galīgajam saņēmējam.

4. pants

1. Šai lēmumā minētās aizņēmuma un aizdevuma darbības attiecībā uz Savienības makrofinansālās palīdzības aizdevuma daļu veic euro, izmantojot vienu un to pašu valutēšanas dienu, un Eiropas Savienību nedrīkst iesaistīt maksājuma termiņu pārcelšanā, maiņas kursa vai procentu likmju riskā vai citā komercriskā.

2. Ja Gruzija lūdz, Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aizdevuma noteikumos tiek iekļauta klauzula par pirmstermiņa atmaksu un ka tāda pati klauzula tiek ietverta aizņēmuma operāciju noteikumos.

3. Pēc Gruzijas lūguma un ja apstākļi ļauj samazināt aizdevuma procentu likmi, Komisija var refinansēt visu tās sākotnējo aizdevumu vai tā daļu vai pārstrukturēt atbilstošos finanšu nosacījumus. Refinansēšanas vai pārstrukturēšanas darbības jāveic saskaņā ar 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, un ar tām nevar pagarināt attiecīgā aizņēmuma atmaksas termiņu vai palielināt neatmaksātā kapitāla summu refinansēšanas vai pārstrukturēšanas dienā.

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

4. Visas Eiropas Savienības izmaksas, kas ir saistītas ar šajā lēmumā paredzētajām aizņēmuma un aizdevuma darbībām, sedz Gruzija.

5. Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un finanšu komiteju informē par to, kā norisinās 2. un 3. punktā minētās darbības.

5. pants

Savienības makrofinansiālo palīdzību īsteno saskaņā ar Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Savienības vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un tās īstenošanas noteikumiem ⁽²⁾. Konkrētāk, saprašanās memorandā, aizdevuma nolīgumā un dotāciju nolīgumā, kas noslēdzami ar Gruzijas iestādēm, paredz attiecīgus pasākumus, kuri jāīsteno Gruzijai, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelikumības, kas skar Savienības makrofinansiālo palīdzību. Lai nodrošinātu līdzekļu pārvaldes un izmaksas lielāku pārredzamību, saprašanās memorandā, aizdevuma nolīgumā un dotāciju nolīgumā paredz arī Komisijas, tostarp Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai, veiktus kontroles pasākumus, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas. Šajos dokumentos paredz arī Revīzijas palātas veiktas revīzijas, kuras attiecīgā gadījumā veic uz vietas.

6. pants

1. Komisijai palīdz komiteja. **Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.**
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro **Regulas (ES) Nr. 182/2011. 4. pantu [Gr. 3]**

7. pants

1. Katru gadu līdz 30. jūnijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā lēmuma īstenošanu iepriekšējā kalendārajā gadā, ietverot novērtējumu. Ziņojumā norāda saistību starp ekonomiskās politikas nosacījumiem, kas izklāstīti saprašanās memorandā, Gruzijas faktisko ekonomisko un fiskālo situāciju un Komisijas lēmumiem izmaksāt Savienības makrofinansiālās palīdzības daļas.
2. Ne vēlāk kā divus gadus pēc 1. panta 4. punkta minētā pieejamības perioda beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei *ex post* novērtējuma ziņojumu.

8. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā publicēšanas dienā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 (2002. gada 23. decembris), ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.).

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Norādes vai zīmes, pēc kurām identificē pārtikas produkta partiju ***I

P7_TA(2011)0208

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par norādēm vai zīmēm, kas identificē pārtikas produkta partiju (kodificēta versija) (COM(2010)0506 – C7-0285/2010 – 2010/0259(COD))

(2012/C 377 E/35)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0506),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0285/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 8. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0095/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 54, 19.2.2011., 34. lpp.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0259

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ par norādēm vai zīmēm, kas identificē pārtikas produkta partiju (kodifikācija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/91/ES.)

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana attiecībā uz mērvienībām (kodificēta redakcija)*****I**

P7_TA(2011)0209

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mērvienībām (kodificēta redakcija) (COM(2010)0507 – C7-0287/2010 – 2010/0260(COD))

(2012/C 377 E/36)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0507),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0287/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 8. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0089/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 54, 19.2.2011., 31. lpp.⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.**P7_TC1-COD(2010)0260****Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mērvienībām (Kodifikācija)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, un jo īpaši tā 114. pantu,

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 1979. gada 20. decembra Direktīva 80/181/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mērvienībām ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva ir jākodificē.
- (2) Mērvienības ir svarīgas visu mērinstrumentu izmantošanā, lai izteiktu mērījumus vai lieluma rādītājus. Mērvienības izmanto gandrīz visās cilvēku darbības jomās. Ir jānodrošina cik iespējams lielāka skaidrība to izmantošanā. Tāpēc ir jāizstrādā noteikumi to izmantošanai Savienībā saimnieciskiem, sabiedrības veselības aizsardzības, sabiedrības drošības vai administratīviem mērķiem.
- (3) Uz mērvienībām attiecas starptautiskas rezolūcijas, kas ir pieņemtas Ģenerālajā svaru un mēru konferencē (CGPM), kas izveidota ar Metra konvenciju, kas parakstīta Parīzē 1875. gada 20. maijā, kuras dalībnieces ir visas dalībvalstis. Šo rezolūciju rezultātā tika izveidota starptautiskā mērvienību sistēma (SI).
- (4) Starptautisko pārvadājumu nozarē ir noslēgtas starptautiskas konvencijas vai nolīgumi, kas ir saistoši Savienībai vai dalībvalstīm. Šīs konvencijas vai nolīgumi būtu jāievēro.
- (5) Ņemot vērā, ka tie ir konkrēti vietējā mēroga atbrīvojumi, ko vēl piemēro Apvienotajā Karalistē un Īrijā attiecībā uz mērvienībām, un kas skar nelielu skaitu preču un ka šo atbrīvojumu saglabāšana neradītu beztarifu barjeras tirdzniecībā, un ka tādējādi nav vajadzības šiem atbrīvojumiem noteikt beigu termiņu.
- (6) Dažas trešās valstis savā tirgū nepieņem produktus, kas apzīmēti tikai ar šajā direktīvā noteiktajām normatīvajos aktos paredzētajām mērvienībām. Uzņēmumi, kas eksportē savus produktus uz šīm valstīm, būs neizdevīgā stāvoklī, ja nebūs atļauti papildu rādītāji. Tādēļ būtu jāatļauj papildu rādītāji normatīvajos aktos neparedzētās mērvienībās.
- (7) Tāpat papildu rādītāji ļautu pakāpeniski un netraucēti ieviest jaunas metriskās mērvienības, kuras varētu tikt izstrādātas starptautiskā līmenī.
- (8) Sistemātiska papildu rādītāju piemērošana visiem mērinstrumentiem, tostarp medicīnas instrumentiem, tomēr ne vienmēr ir vēlama. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāvar pieprasīt, lai to teritorijā uz mērinstrumentiem lielumu rādījumiem būtu izmantota viena likumīga mērvienība.

⁽¹⁾ OV C 54, 19.2.2011., 31. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija nostāja.

⁽³⁾ OV L 39, 15.2.1980., 40. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. II pielikuma A daļu.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- (9) Šī direktīva neietekmē tādu ražojumu turpmāku ražošanu, kas atrodas tirgū pirms Direktīvas 80/181/EEK piemērošanas datuma. Tā tomēr ietekmē tādu ražojumu un iekārtu laišanu tirgū un lietošanu, uz kuriem lielumu rādītājiem izmantotas mērvienības, kas vairs nav likumīgas mērvienības, ja šādi ražojumi un iekārtas ir vajadzīgas, lai papildinātu vai aizstātu šādu jau tirgū esošu ražojumu, iekārtu vai instrumentu detaļas vai daļas. Tāpēc dalībvalstīm ir jāļauj laist tirgū un lietot šādus ražojumus un iekārtas, lai papildinātu un aizstātu detaļas, pat tad, ja lielumu rādītājiem izmantotas mērvienības, kas vairs nav likumīgas mērvienības, lai varētu turpināt izmantot tirgū jau esošos ražojumus, iekārtas vai instrumentus.
- (10) Ar šo direktīvu, nosakot mērvienību saskaņotības pakāpi, veicina iekšējā tirgus netraucētu darbību. Šajā sakarā Komisijai ir jāpārbauda tirgus norises saistībā ar šo direktīvu un tās īstenošanu, īpaši attiecībā uz iespējamām iekšējā tirgus darbības šķēršļiem un turpmāku saskaņošanu, kas vajadzīga šo šķēršļu pārvarēšanai.
- (11) Saistībā ar tās tirdzniecības attiecībām ar trešām valstīm, tostarp Transatlantisko ekonomikas padomi, Komisijai ir jāturpina pastiprināti veicināt to, lai trešo valstu tirgos atzītu ražojumus, kur marķējumā ir norādītas vienīgi SI mērvienības.
- (12) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem to direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai, kā izklāstīts II pielikuma B daļā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šīs direktīvas nozīmē likumīgas mērvienības, kas jāizmanto lielumu izteikšanai, ir:

- a) I pielikuma I nodaļā uzskaitītās mērvienības;
- b) I pielikuma II nodaļā uzskaitītās mērvienības tikai tajās dalībvalstīs, kur apstiprinājums izdots 1973. gada 21. aprīlī.

2. pants

1. Saistības, kas izriet no 1. panta, attiecas uz izmantotajiem mērinstrumentiem, mērvienībās izteiktajiem mērījumiem un lielumu rādītājiem.
2. Šī direktīva neietekmē tādu mērvienību izmantošanu gaisa, jūras un dzelzceļu satiksmē, kas nav kā obligātas noteiktas šajā direktīvā, bet kas ir noteiktas starptautiskās konvencijās vai nolīgumos, kas ir saistoši Savienībai vai dalībvalstīm.

3. pants

1. Šajā direktīvā "papildu rādītājs" ir viens vai vairāki lieluma rādītāji, kas izteikti mērvienībās, kuras nav iekļautas I pielikuma I nodaļā, un ko pievieno lieluma rādītājam, kas ir izteikts ar minētajā I nodaļā ietvertu mērvienību.
2. Papildu rādītāju izmantošana ir atļauta.

Dalībvalstis tomēr var pieprasīt, lai uz mērinstrumentiem lielumu rādījumiem būtu izmantota tikai viena likumīgā mērvienība.

3. Rādītājs, kas izteikts kādā no I pielikuma I nodaļā uzskaitītajām mērvienībām, ir noteicošais. Cita starpā rādītājus, kas ir izteikti mērvienībās, kuras nav uzskaitītas I nodaļā, izsaka rakstzīmēs, kuras nav lielākas par rakstzīmēm, ar kādām izteikti rādītāji I pielikuma I nodaļā uzskaitītajās vienībās.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

4. pants

Mērvienības, kas nav likumīgas vai vairs nav likumīgas, atļauj izmantot:

- a) ražojumiem un iekārtām, kas jau laistas tirgū un/vai lietošanā 1979. gada 20. decembrī;
- b) ražojumu un iekārtu detaļām un daļām, kas vajadzīgas, lai papildinātu vai aizstātu a) punktā minēto ražojumu un iekārtu detaļas vai daļas.

Mērinstrumentu rādītāju ierīcēm tomēr var prasīt likumīgu mērvienību izmantošanu.

5. pants

Šīs direktīvas īstenošanas jautājumus un jo īpaši jautājumu par papildu rādītājiem izskatīs vēlāk un vajadzības gadījumā paredzēs atbilstīgus pasākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/34/EK attiecībā uz kopīgiem noteikumiem, ko piemēro metroloģiskās kontroles mērinstrumentiem un metodēm ⁽¹⁾, 17. pantā minēto procedūru.

6. pants

Komisija pārrauga tirgus norises saistībā ar šo direktīvu un tās īstenošanu attiecībā uz iekšējā tirgus netraucētu darbību un starptautisko tirdzniecību un līdz 2019. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei pārskatu par šīm norisēm, kas vajadzības gadījumā papildināts ar priekšlikumiem.

7. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka pietiekami drīz, lai Komisija varētu iesniegt savas piebildes, to informē par visiem normatīvo un administratīvo aktu projektiem, ko tās gatavojas pieņemt jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants

Direktīvu 80/181/EEK, kā tā grozīta ar direktīvām, kas uzskaitītas II pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai, kā izklāstīts II pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas III pielikumā.

9. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

⁽¹⁾ OV L 106, 28.4.2009., 7. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

I PIELIKUMS

I NODAĻA

1. PANTA a) PUNKTĀ MINĒTĀS LIKUMĪGĀS MĒRVENĪBAS

1. SI MĒRVENĪBAS UN TO DAUDZKĀRTŅI UN DAĻAS

1.1. SI pamatvienības

Lielums	Mērvienība	
	Nosaukums	Simbols
Garums	metrs	m
Masa	kilograms	kg
Laiks	sekunde	s
Elektriskās strāvas stiprums	ampērs	A
Termodinamiskā temperatūra	kelvins	K
Vielas daudzums	mols	mol
Gaismas stiprums	kandela	cd

SI pamatvienību definīcijas:

Garuma mērvienība

Metrs ir gaismas veiktais ceļš vakuumā $1/299\,792\,458$ sekundēs.

(Septiņpadsmitā CGPM —1983. g. — 1. rezolūcija).

Masas mērvienība

Kilograms ir masas mērvienība; tas ir vienāds ar starptautiskā kilograma prototipa masu.

(Trešā CGPM —1901. g. — konferences ziņojuma 70. lpp.).

Laika mērvienība

Sekunde ir laiks, kas vienāds ar $9\,192\,631\,770$ periodiem starojumam, kurš atbilst cēzija-133 atoma pārejai starp pamatstāvokļa diviem hipersīkstruktūras līmeņiem.

(Trīspadsmitā CGPM (1967. gads), 1. rezolūcija).

Elektriskās strāvas stipruma mērvienība

Ampērs ir tāda pastāvīga strāva, kas, plūstot divos taisnos paralēlos vadītājos ar bezgalīgu garumu un bezgalīgi mazu apaļu šķērslumu, kuri ir novietoti 1 metra attāluma vakuumā, rada starp šiem vadītājiem mijiedarbības spēku, kas ir vienāds ar 2×10^{-7} ņūtoniem uz garuma metru.

(Starptautiskā svaru un mēru komiteja (CIPM) (1946. gads), 2. rezolūcija, kas apstiprināta devītajā CGPM (1948. gads)).

Termodinamiskās temperatūras mērvienība

Kelvins, termodinamiskās temperatūras mērvienība, ir ūdens trīskāršā punkta termodinamiskās temperatūras $1/273,16$ daļa.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Definīcijā minētā ūdens izotopiskais sastāvs atbilst šādām vielu daudzuma proporcijām: 0,00015576 moli ^2H uz molu ^1H , 0,0003799 moli ^{17}O uz molu ^{16}O un 0,0020052 moli ^{18}O uz molu ^{16}O .

(Trīspadsmitā CGPM — 1967. gads — 4. rezolūcija un Divdesmit trešā CGPM — 2007. gads — 10. rezolūcija).

Vielas daudzuma mērvienība

Mols ir vielas daudzums sistēmā, kurā ir tik daudz mikrodaļiņu, cik atomu ir 0,012 kilogramos oglekļa-12.

Lietojot molu, ir jākonkrētizē mikrodaļiņas – atomi, molekulas, joni, elektroni, citas daļiņas vai šādu daļiņu noteiktas grupas.

(Četrpadsmitā CGPM (1971. gads), 3. rezolūcija).

Gaismas stipruma mērvienība

Kandela ir gaismas stiprums noteiktā virzienā no avota, kas emitē monohromātiskus starus ar 540×10^{12} hercu frekvenci un kura jauda attiecīgajā virzienā ir 1/683 vata steradiānā.

(Sešpadsmitā CGPM (1979. gads), 3. rezolūcija).

1.1.1. SI atvasinātās temperatūras mērvienības īpašais nosaukums un simbols, lai izteiktu temperatūru pēc Celsija.

Lielums	Mērvienība	
	Nosaukums	Simbols
Temperatūra pēc Celsija	Celsija grāds	°C

Celsija temperatūru t definē kā starpību $t = T - T_0$ starp divām termodinamiskām temperatūrām T un T_0 , kur $T_0 = 273,15$ K. Temperatūru intervālu vai starpību var izteikt kelvīnos vai Celsija grādos. Mērvienība "Celsija grāds" ir vienāda ar mērvienību "kelvīns".

1.2. SI atvasinātās mērvienības

1.2.1. Vispārējais noteikums par SI atvasinātajām mērvienībām

Mērvienības, kas ir loģiski atvasinātas no SI pamatvienībām, izsaka ar algebrisku izteiksmi kā SI pamatvienību pakāpes reizinājumu ar skaitlisku reizinātāju, kas ir vienāds ar 1.

1.2.2. SI atvasinātās mērvienības nosaukumi un simboli

Lielums	Mērvienība		Izteiksme	
	Nosaukums	Simbols	Citās SI mērvienībās	SI pamatvienībās vai SI papildvienībās
Plaknes leņķis	radiāns	rad		$\text{m} \cdot \text{m}^{-1}$
Telpas leņķis	steradināns	sr		$\text{m}^2 \cdot \text{m}^{-2}$
Frekvence	hercs	Hz		s^{-1}
Spēks	ņūtons	N		$\text{m} \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$
Spiediens, mehāniskais spriegums	paskāls	Pa	$\text{N} \cdot \text{m}^{-2}$	$\text{m}^{-1} \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$
Enerģija, darbs; siltuma daudzums	džouls	J	$\text{N} \cdot \text{m}$	$\text{m}^2 \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Lielums	Mērvienība		Izteiksme	
	Nosaukums	Simbols	Citās SI mērvienībās	SI pamatvienībās vai SI papildvienībās
Jauda ⁽¹⁾ , enerģijas plūsma	vats	W	$J \cdot s^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3}$
Elektrības daudzums, elektriskais lādiņš	kulons	C		$s \cdot A$
Elektriskais potenciāls, potenciālu starpība (spriegums), elektrodzinējspēks	volts	V	$W \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-1}$
Elektriskā pretestība	oms	Ω	$V \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-2}$
Elektrovadītspēja	sīmenss	S	$A \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^3 \cdot A^2$
Elektriskā kapacitāte	farads	F	$C \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^4 \cdot A^2$
Magnētiskā plūsma	vēbers	Wb	$V \cdot s$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Magnētiskā indukcija	tesla	T	$Wb \cdot m^{-2}$	$kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Induktivitāte	henrijs	H	$Wb \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-2}$
Gaismas plūsma	lūmens	lm	$cd \cdot sr$	cd
Apgaismojums	lukss	lx	$lm \cdot m^{-2}$	$m^{-2} \cdot cd$
Radioaktivitāte (jonizējošais starojums)	bekerels	Bq		s^{-1}
Absorbētā doza, vielā atbrīvotā kinētiskā enerģija, absorbētās dozas rādītājs	grejs	Gy	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
Ekvivalentā doza	zīverts	Sv	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
Katalītiskā aktivitāte	katal	kat		$mol \cdot s^{-1}$

(¹) Īpašie jaudas mērvienības nosaukumi: voltampērs (simbols "V·A"), ko izmanto, lai izteiktu šķietamo maiņstrāvas jaudu, un vars (simbols "var"), ko izmanto, lai izteiktu reaktīvo elektrisko jaudu. Simbols "var" nav iekļauts CGPM rezolūcijās.

Mērvienības, kas ir atvasinātas no SI pamatvienībām, var izteikt ar I nodaļā uzskaitītajām mērvienībām.

Jo īpaši SI atvasinātās mērvienības var izteikt ar īpašiem nosaukumiem un simboliem, kas minēti iepriekš tabulā; piemēram, dinamiskās viskozitātes SI mērvienību var izteikt kā $m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-1}$ vai $N \cdot s \cdot m^{-2}$ vai $Pa \cdot s$.

1.3. Priedēkļi un to simboli dažu daudzskārtņu un decimāldaļu apzīmēšanai

Pakāpes rādītājs	Priedēklis	Simbols
10^{24}	jota	Y
10^{21}	zeta	Z
10^{18}	eksa	E
10^{15}	peta	P
10^{12}	tera	T
10^9	gīga	G
10^6	mega	M
10^3	kilo	k

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Pakāpes rādītājs	Priedēklis	Simbols
10^2	hekto	h
10^1	deka	da
10^{-1}	deci	d
10^{-2}	centi	c
10^{-3}	mili	m
10^{-6}	mikro	μ
10^{-9}	nano	n
10^{-12}	piko	p
10^{-15}	femto	f
10^{-18}	ato	a
10^{-21}	zepto	z
10^{-24}	jokto	y

Masas mērvienības decimāldaudzskārtņu un decimāldaļu nosaukumus un simbolus veido, pievienojot priedēkli vārdam “grams” un tā simbolu simbolam “g”.

Ja atvasinātu mērvienību izsaka kā daļskaitli, tās daudzskārtņus un daļas var apzīmēt, pievienojot priedēkli vienībām skaitītājā vai saucējā, vai šajās abās daļās.

Nedrīkst izmantot saliktus priedēklus, tas ir, priedēklus, ko veido, saliekot kopā vairākus iepriekšminētos priedēklus.

1.4. SI mērvienību decimāldaudzskārtņu un decimāldaļu atļautie īpašie nosaukumi un simboli

Lielums	Mērvienība		
	Nosaukums	Simbols	Vērtība
Tilpums	litrs	l vai L ⁽¹⁾	$1\text{ l} = 1\text{ dm}^3 = 10^{-3}\text{ m}^3$
Masa	tonna	t	$1\text{ t} = 1\text{ Mg} = 10^3\text{ kg}$
Spiediens, mehāniskais spriegums	bārs	bar ⁽²⁾	$1\text{ bar} = 10^5\text{ Pa}$

⁽¹⁾ Litra vienībai var izmantot abus simbolus “l” un “L”. (Sešpadsmitā CGPM — 1979. gads — 5. rezolūcija).

⁽²⁾ Vienība ir minēta Starptautiskā svaru un mēru biroja (BIPM) brošūrā starp vienībām, ko var atļaut uz laiku.

Piezīme: 1.3. punktā uzskaitītos priedēklus un to simbolus var izmantot saistībā ar 1.4. tabulā esošajām vienībām un simboliem.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

2. VIENĪBAS, KAS IR DEFINĒTAS, PAMATOJOTIES UZ SI MĒRVIENĪBĀM, TAČU NAV TO DECIMĀLDAUDZKĀRTŅI VAI DECIMĀLDAĻAS

Lielums	Mērvienība		
	Nosaukums	Simbols	Vērtība
Plaknes leņķis	apgrieziens (*) ⁽¹⁾ ^(a)		1 apgrieziens = 2π rad
	metriskais grāds (*) vai gons (*)	gon (*)	1 gon = $\pi/200$ rad
	grāds	°	1° = $\pi/180$ rad
	leņķa minūte	'	1' = $\pi/10\,800$ rad
	leņķa sekunde	"	1" = $\pi/648\,000$ rad
Laiks	minūte	min	1 min = 60 s
	stunda	h	1 h = 3 600 s
	diennakts	d	1 d = 86 400 s

⁽¹⁾ Rakstzīme (*) aiz vienības nosaukuma vai simbola norāda, ka tas neparādās CGPM, CIPM vai BIPM sastādītajos sarakstos. Tas attiecas uz visu šo pielikumu.

^(a) Nav starptautiska simbola.

Piezīme: 1.3. punktā minētos priekšlikus var izmantot saistībā ar nosaukumiem "(metriskais) grāds" vai "gons" un simbolu "gon".

3. AR SI IZMANTOJAMĀS MĒRVIENĪBAS, KURU SI LIELUMI IR IEGŪTI EKSPERIMENTĀLI

Lielums	Simbols		
	Mērvienība	Nosaukums	Definīcija
Enerģija	elektronvolts	eV	Elektronvolts ir kinētiskā enerģija, ko iegūst elektrons, vakuumā izejot cauri potenciālu starpībai 1 V.
Masa	unificētā atommasas mērvienība	u	Unificētā atommasas mērvienība ir ^{12}C nuklīda atoma masas viena divpadsmitā daļa.

Piezīme: 1.3. punktā uzskaitītos priekšlikus un to simbolus var izmantot kopā ar šīm divām mērvienībām un to simboliem.

4. MĒRVIENĪBAS UN MĒRVIENĪBU NOSAUKUMI, KO ATĻAUTS IZMANTOT TIKAI ĪPAŠĀS NOZARĒS

Lielums	Mērvienība		
	Nosaukums	Simbols	Vērtība
Optisko sistēmu optiskais stiprums	dioptrijs (*)		1 dioptrijs = 1 m^{-1}
Dārgakmeņu masa	metriskais karāts		1 metriskais karāts = $2 \cdot 10^{-4} \text{ kg}$
Lauksaimniecības zemes un apbūves gabalu platība	Ārs	a	1 a = 10^2 m^2
Tekstilšķiedru un pavedienu garuma vienības masa	tekss (*)	tex (*)	1 tex = $10^{-6} \text{ kg} \cdot \text{m}^{-1}$

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Lielums	Mērvienība		
	Nosaukums	Simbols	Vērtība
Asinsspiediens un citu ķermeņa šķidrumu spiediens	dzīvsudraba staba milimetrs	mm Hg (*)	1 mm Hg = 133,322 Pa
Efektīvais šķelums	barns	b	1 b = 10 ⁻²⁸ m ²

Piezīme: 1.3. punktā minētos priedēkļus un to apzīmējumus var lietot saistībā ar iepriekš minētajām mērvienībām un apzīmējumiem, izņemot dzīvsudraba staba milimetru un tā apzīmējumu. Tomēr skaitlis 10² a tiek saukts par "hektāru".

5. SALIKTAS MĒRVENĪBAS

Kombinējot I nodaļā uzskaitītās mērvienības, veido saliktas mērvienības.

II NODAĻA

LIKUMĪGĀS MĒRVENĪBAS, KURAS MINĒTAS 1. PANTA b) PUNKTĀ UN KURU IZMANTOŠANA ATĻAUTA TIKAI ĪPAŠOS GADĪJUMOS

Piemērošanas joma	Vienība		
	Nosaukums	Aptuvena vērtība	Apzīmējums
Ceļa satiksmes zīmes, attāluma un ātruma mērvienības	jūdze	1 mile = 1 609 m	mile
	jards	1 yd = 0,9144 m	yd
	pēda	1 ft = 0,3048 m	ft
	colla	1 in = 2,54 × 10 ⁻² m	in
Alus, sidra liešana mucās; piens vairākkārtēji izmantojamajos traukos	pinte	1 pt = 0,5683 × 10 ⁻³ m ³	pt
Darījumi ar dārgmetāliem	trojas unce	1 oz tr = 31,10 × 10 ⁻³ kg	oz tr

Šajā nodaļā norādītās mērvienības var apvienot savstarpēji vai ar I nodaļā norādītajām mērvienībām, lai veidotu saliktas mērvienības

II PIELIKUMS

A daļa

Atceltā direktīva ar sekojošo grozījumu sarakstu

(minēta 8. pantā)

Padomes Direktīva 80/181/EEK
(OV L 39, 15.2.1980., 40. lpp.)

Padomes Direktīva 85/1/EEK
(OV L 2, 3.1.1985., 11. lpp.)

Padomes Direktīva 89/617/EEK
(OV L 357, 7.12.1989., 28. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/103/EK
(OV L 34, 9.2.2000., 17. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/3/EK
(OV L 114, 7.5.2009., 10. lpp.)

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

B daļa

Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai

(minēts 8. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
80/181/EEK	1981. gada 30. jūnijs	1981. gada 1. oktobris
85/1/EEK	1985. gada 1. jūlijs	—
89/617/EEK	1991. gada 30. novembris	—
1999/103/EK	2001. gada 8. februāris	—
2009/3/EK	2009. gada 31. decembris	2010. gada 1. janvāris

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 80/181/EEK	Šī direktīva
1. pants, a) un b) punkts	1. pants, a) un b) punkts
1. pants, c) un d) punkts	—
2. pants, a) punkts	2. pants, 1. punkts
2. pants, b) punkts	2. pants, 2. punkts
3. pants, 1. punkts	3. pants, 1. punkts
3. pants, 2. punkts	3. pants, 2. punkts, pirmā daļa
3. pants, 3. punkts	3. pants, 2. punkts, otrā daļa
3. pants, 4. punkts	3. pants, 3. punkts
4. pants, pirmā daļa, ievadeikums	4. pants, pirmā daļa, ievadeikums
4. pants, pirmā daļa, pirmais ievilkums	4. pants, pirmā daļa, a) punkts
4. pants, pirmā daļa, otrs ievilkums	4. pants, pirmā daļa, b) punkts
4. pants, otrā daļa	4. pants, otrā daļa
5. pants	—
6. pants	—
6.a pants	5. pants
6.b pants	6. pants
7. pants, a) punkts	—
7. pants, b) punkts	7. pants
—	8. pants

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Direktīva 80/181/EEK	Šī direktīva
—	9. pants
8. pants	10. pants
Pielikums, I nodaļa, 1. – 1.2. punkts	I pielikums, I nodaļa, 1. – 1.2. punkts
Pielikums, I nodaļa, 1.2.2. punkts	I pielikums, I nodaļa, 1.2.1. punkts
Pielikums, I nodaļa, 1.2.3. punkts	I pielikums, I nodaļa, 1.2.2. punkts
Pielikums, I nodaļa, 1.3. – 5. punkts	I pielikums, I nodaļa, 1. 3. – 5. punkts
Pielikums II nodaļa	I pielikums, II nodaļa
Pielikums III un IV nodaļa	—
—	II pielikums
—	III pielikums

Mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamais trokšņu līmenis un izplūdes gāzu sistēma ***I

P7_TA(2011)0210

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu (kodificēta versija) (COM(2010)0508 – C7-0288/2010 – 2010/0261(COD))

(2012/C 377 E/37)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0508),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0288/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 8. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,

⁽¹⁾ OV C 54, 19.2.2011., 32. lpp.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

— ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0093/2011),

A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem..

P7_TC1-COD(2010)0261

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu (kodifikācija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 70/157/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.
- (2) Direktīva 70/157/EEK ir viena no atsevišķajām direktīvām par EK tipa apstiprināšanas sistēmu, kas noteikta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) ⁽⁵⁾ un noteic tehniskos aprakstus par mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu. Šie tehniskie priekšraksti attiecas uz dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, lai EK tipa apstiprinājuma procedūra, kas paredzēta Direktīvā 2007/46/EK, varētu tikt piemērota attiecībā uz katru transportlīdzekļa tipu. Tāpēc Direktīvā 2007/46/EK izklāstītos noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļu sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām piemēro šai direktīvai.

⁽¹⁾ OV C 54, 19.2.2011., 32. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Palamenta 2011. gada 11. maija nostāja.

⁽³⁾ OV L 42, 23.2.1970., 16. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. IV pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- (3) Ir vēlams ņemt vērā tehniskās prasības, ko pieņēma ANO Eiropas Ekonomikas komisija (ANO/EEK) tās attiecīgajos noteikumos, kas ir pievienoti ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Nolīgumam vienotu tehnisko prasību apstiprināšanai riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu mehāniskajos transportlīdzekļos, un par nosacījumiem to apstiprinājumu savstarpējai atzišanai, kas piešķirti, pamatojoties uz šīm prasībām (Pārskatīts 1958. gada Līgums) ⁽¹⁾.
- (4) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem IV pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā "transportlīdzeklis" ir jebkurš mehāniskais transportlīdzeklis ar virsbūvi vai bez tās, kas paredzēts lietošanai uz ceļiem, kam ir vismaz četri riteņi un maksimālais projektētais ātrums pārsniedz 25 kilometrus stundā, izņemot transportlīdzekļus, kuri brauc pa sliedēm, kā arī lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros un pārvietojamu tehniku.

2. pants

1. Ja transportlīdzekļi vai izplūdes sistēmas atbilst šīs direktīvas prasībām, dalībvalstis, pamatojoties uz pieļaujamo trokšņu līmeni vai izplūdes sistēmu, nedrīkst:

- a) atteikt piešķirt EK vai valsts transportlīdzekļa tipa vai izplūdes sistēmas tipa apstiprinājumu; vai
- b) atteikt reģistrēt vai aizliegt pārdot transportlīdzekļus, sākt to ekspluatāciju vai lietošanu, vai aizliegt pārdot izplūdes sistēmas, vai sākt to ekspluatāciju.

2. Ja šīs direktīvas netiek izpildītas, tad attiecībā uz transportlīdzekļa tipu vai izplūdes sistēmas tipu dalībvalstis:

- a) nepiešķir EK tipa apstiprinājumu; un
- b) atsakās piešķirt valsts tipa apstiprinājumu.

3. Neatkarīgi no 2. punkta, attiecībā uz rezerves daļām dalībvalstis turpina piešķirt EK tipa apstiprinājumu un atļaut izplūdes sistēmu pārdošanu vai ekspluatācijas sākšanu saskaņā ar tām Direktīvas 70/157/EEK redakcijām, kas bija pirms Komisijas Direktīvas 1999/101/EK (1999. gada 15. decembris) ar ko tehnikas attīstībai pielāgo padomes Direktīvu 70/157/EEK ⁽²⁾ grozījumu ieviešanas, ja šādas izplūdes sistēmas:

- a) paredzētas uzstādīšanai transportlīdzekļiem, ko jau izmanto; un
- b) atbilst minētās direktīvas prasībām, kuras piemēroja, kad transportlīdzekļus reģistrēja pirmoreiz.

⁽¹⁾ Publicēts kā Padomes Lēmuma 97/836/EK I pielikums (OV L 346, 17.12.1997., 78. lpp.).

⁽²⁾ OV L 334, 28.12.1999., 41. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

3. pants

Dalībvalsts, pamatojoties uz pieļaujamo trokšņu līmeni vai izplūdes sistēmu, nedrīkst atteikt piešķirt EK vai valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz izplūdes sistēmas sastāvdaļas tipu, ko uzskata par atsevišķu tehnisku vienību:

- a) ja transportlīdzeklis atbilst I pielikuma prasībām attiecībā uz trokšņu līmeni un izplūdes sistēmu;
- b) ja izplūdes sistēmas sastāvdaļa, ko uzskata par atsevišķu tehnisku vienību Direktīvas 2007/46/EK 3. panta 25. punkta nozīmē, atbilst šīs Direktīvas II pielikuma prasībām.

4. pants

1. Dalībvalsts, pamatojoties uz pieļaujamo trokšņu līmeni vai izplūdes sistēmu, nedrīkst aizliegt laist tirgū izplūdes sistēmas sastāvdaļu, ko uzskata par atsevišķu tehnisku vienību Direktīvas 2007/46/EK 3. panta 25. punkta nozīmē, ja tās tipam piešķirts tipa apstiprinājums šīs direktīvas 3. panta nozīmē.

2. Dalībvalstis aizliedz sākt ekspluatēt mehāniskos transportlīdzekļus, kam trokšņu līmenis vai izplūdes sistēma neatbilst šajā direktīvā izklāstītajām prasībām.

5. pants

Grozījumus, kas ir vajadzīgi I, II un III pielikuma prasību pielāgošanai, lai ņemtu vērā tehnikas progresu, izņemot I pielikuma 2.1 un 2.2 punktā noteiktās prasības, pieņem saskaņā Direktīvas 2007/46/EK 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. pants

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

7. pants

Direktīvu 70/157/EEK, kā tā grozīta ar aktiem, kas minēti IV pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem IV pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas V pielikumā.

8. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

9. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Pielikumu saraksts

- I PIELIKUMS Noteikumi par EK tipa apstiprinājumu attiecībā uz mehāniskā transportlīdzekļa tipa trokšņu līmeni
1. papildinājums: Informācijas dokuments
2. papildinājums: EK tipa apstiprinājuma sertifikāta paraugs
- EK tipa apstiprinājuma sertifikāta papildpielikums
- II PIELIKUMS Administratīvi noteikumi izplūdes sistēmai kā atsevišķu tehnisku vienību EK tipa apstiprinājumam (rezerves izplūdes sistēmas)
1. papildinājums: Informācijas dokuments
2. papildinājums: EK tipa apstiprinājuma sertifikāta paraugs
- Papildpielikums EK tipa apstiprinājuma sertifikātam
3. papildinājums: EK tipa apstiprinājuma zīmes paraugs
- III PIELIKUMS Tehniskās prasības
- IV PIELIKUMS A daļa, atceltā direktīva ar sekojošo grozījumu sarakstu /
- B daļa, termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai
- V PIELIKUMS Atbilstības tabula

Šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktori *I**

P7_TA(2011)0211

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru apgāšanās aizsargkonstrukcijām, kas piestiprinātas vadītāja sēdekļa priekšā (kodificēta versija) (COM(2010)0610 – C7-0340/2010 – 2010/0302(COD))

(2012/C 377 E/38)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0610),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0340/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 19. janvāra atzinumu ⁽¹⁾
- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 84, 17.3.2011., 54. lpp.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0098/2011),
 - A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0302

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru apgāšanās aizsargkonstrukcijām, kas piestiprinātas vadītāja sēdekļa priekšā (kodifikācija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc priekšlikuma nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 87/402/EEK (1987. gada 25. jūnijs) par šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru apgāšanās aizsargkonstrukcijām, kas piestiprinātas vadītāja sēdekļa priekšā ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.
- (2) Direktīva 87/402/EEK ir viena no atsevišķajām direktīvām par Kopienas tipa apstiprināšanas sistēmu, kas paredzēta Padomes Direktīvā 74/150/EEK, kā tā aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/37/EK (2003. gada 26. maijs), kas attiecas uz tipa apstiprinājumu lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām un ar ko atceļ Direktīvu 74/150/EEK ⁽⁵⁾ un kas nosaka tehniskos priekšrakstus attiecībā uz lauksaimniecības vai mežsaimniecības riteņtraktoru apgāšanās aizsargkonstrukciju, kas piestiprinātas vadītāja sēdekļa priekšā, projektēšanu un izgatavošanu. Šie tehniskie priekšraksti attiecas uz dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, lai EK tipa apstiprinājuma procedūra, kas paredzēta Direktīvā 2003/37/EK, varētu tikt piemērota attiecībā uz katru traktora

⁽¹⁾ OV C 84, 17.3.2011., 54 lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija Nostāja.

⁽³⁾ OV L 220, 8.8.1987., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. VIII pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV L 171, 9.7.2003., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

tipu.

Līdz ar to, Direktīvā 2003/37/EK izklāstītos noteikumus, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, piemēro šai Direktīvai.

- (3) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos un tās piemērošanai, kā izklāstīts VIII pielikuma B daļā,

IR PIEŅĒMUŠAS ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva attiecas uz traktoriem, kas definēti Direktīvas 2003/37/EK 2. panta j) punktā un kam ir šādas īpašības:

- a) ne vairāk kā 600 mm klirens zem zemākajiem priekšējās un aizmugurējās ass punktiem, ieskaitot diferenciāli;
- b) fiksēts vai regulējams minimālais riteņu platums vienai asij mazāks nekā 1 150 mm, kam uzmontētas lielāka izmēra riepas. Pieņem, ka asij, kurai uzmontētas platākās riepas, riteņu platumu noregulē ne lielāku par 1 150 mm. Ir jābūt iespējai noregulēt otras ass riteņu platumu tā, lai šaurāko riepu ārējās malas nepārsniegtu otras ass riepu ārējās malas. Ja abas asis aprīkotas ar vienāda izmēra riteņiem un riepām, fiksētajam vai regulējamam riteņu platumam abām asīm jābūt mazākam par 1 150 mm;
- c) Masa, kas ir lielāka par 600 un nav lielāka par 3 000 kilogramiem, atbilstīgi traktora pašmasai, kas definēta Direktīvas 2003/37/EK I pielikuma A parauga 2.1. punktā, ieskaitot apgāšanās aizsargkonstrukciju, kas ierīkota saskaņā ar šo direktīvu, un lielākā izmēra riepām, kādas iesaka ražotājs.

2. pants

1. Katra dalībvalsts izsniedz EK detaļas tipa apstiprinājumu jebkura veida apgāšanās aizsargkonstrukcijai un tās stiprinājumam pie traktora, kas atbilst uzbūves un testēšanas prasībām, kuras iekļautas I un II pielikumā.
2. Dalībvalsts, kas ir izsniegusi EK detaļas tipa apstiprinājumu, veic vajadzīgos pasākumus, lai, ciktāl nepieciešams, noteiktu, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar kompetentām iestādēm citās dalībvalstīs, ka ražošanas paraugi atbilst apstiprinātajam tipam. Šādā noskaidrošanā ietilpst tikai pārbaudes uz vietas.

3. pants

Dalībvalstis katram apgāšanās aizsargkonstrukcijas tipam un tās stiprinājuma tipam pie traktora, kurus tās apstiprina saskaņā ar 2. pantu, izsniedz traktora vai apgāšanās aizsargkonstrukcijas ražotājam vai tā pilnvarotam pārstāvim EK detaļas tipa apstiprinājuma zīmi, kas atbilst IV pielikumā parādītajam paraugam.

Dalībvalstis veic visus attiecīgos pasākumus, lai novērstu tādu zīmju lietošanu, kuru dēļ iespējams sajaukt apgāšanās aizsargkonstrukcijas, kurām piešķirts detaļas tipa apstiprinājums saskaņā ar 2. pantu, un citas ierīces.

4. pants

Dalībvalstis neaizliedz laist tirgū apgāšanās aizsargkonstrukcijas vai to stiprinājumus pie traktora tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar to uzbūvi, ja uz tiem ir EK detaļas tipa apstiprinājuma zīme.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Dalībvalsts tomēr var aizliegt laist tirgū tādas apgāšanās aizsargkonstrukcijas ar EK detaļas tipa apstiprinājuma zīmi, kuras neatbilst apstiprinātajam tipam.

Šī dalībvalsts nekavējoties informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par veiktajiem pasākumiem, norādot iemeslus tās lēmumam.

5. pants

Katras dalībvalsts kompetentās iestādes viena mēneša laikā nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm EK detaļas tipa apstiprinājuma sertifikātu kopijas, kuru paraugs ir sniegts V pielikumā un kuri sastādīti katram apgāšanās aizsargkonstrukcijas tipam, ko tās apstiprina vai atsakās apstiprināt.

6. pants

1. Ja dalībvalsts, kas piešķirusi EK detaļas tipa apstiprinājumu, konstatē, ka vairākas apgāšanās aizsargkonstrukcijas un to stiprinājumi pie traktora, kam ir viena un tā pati EK detaļas tipa apstiprinājuma zīme, neatbilst tipam, kuru tās ir apstiprinājušas, tā veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražošanas paraugi atbilst apstiprinātajam tipam.

Šīs dalībvalsts kompetentās iestādes paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par veiktajiem pasākumiem, kas, ja neatbilstība ir nopietna un atkārtota, var ietvert EK detaļas tipa apstiprinājuma atsaukšanu.

Šīs iestādes veic tādus pašus pasākumus, ja citas dalībvalsts kompetentās iestādes tās informē par šādu neatbilstību.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes viena mēneša laikā informē cita citu par jebkuru EK detaļas tipa apstiprinājuma anulēšanu un par šādu pasākumu iemesliem.

7. pants

Jebkurā lēmumā atteikt vai anulēt EK detaļas tipa apstiprinājumu apgāšanās aizsargkonstrukcijām un to stiprinājumiem pie traktora, vai aizliegt to laišanu tirgū vai to lietošanu, ja šāds lēmums pieņemts saskaņā ar šīs direktīvas īstenošanas noteikumiem, precīzi jānorāda iemesli, uz kuriem tas pamatots.

Par šādu lēmumu paziņo attiecīgajai pusei, kuru vienlaikus informē par tai pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem tiesību aktiem un par termiņiem, kas paredzēti šādu līdzekļu izmantošanai.

8. pants

1. Attiecībā uz traktoriem, kuri atbilst šajā direktīvā izklāstītajām prasībām, dalībvalstis nedrīkst:

a) atteikt piešķirt traktoru EK tipa apstiprinājumu vai dalībvalsts tipa apstiprinājumu kādam traktoru tipam;

b) aizliegt uzsākt traktoru ekspluatāciju.

2. Dalībvalstis var atteikt dalībvalsts tipa apstiprinājumu tādām traktoru tipam, kas neatbilst šajā direktīvā izklāstītajām prasībām.

9. pants

1. Neviena dalībvalsts nedrīkst atteikt reģistrāciju vai aizliegt jebkura traktora pārdošanu vai lietošanu apgāšanās aizsargkonstrukcijas dēļ vai tās stiprinājuma pie traktora dēļ, ja uz tiem ir EK tipa apstiprinājuma zīme un ja ir ievērotas VI pielikumā paredzētās prasības.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Dalībvalstis tomēr var, ievērojot Līgumu, uzlikt ierobežojumus 1. pantā minēto traktoru lietošanai konkrētās jomās, ja to prasa drošības apsvērumi, ņemot vērā konkrētu teritoriju vai ražu īpašās iezīmes. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkuru šādu ierobežojumu pirms to īstenošanas un informē arī par to pieņemšanas iemesliem.

2. Šī direktīva neietekmē dalībvalsts tiesības noteikt – pilnīgā saskaņā ar Līgumu – prasības, kuras tās uzskata par nepieciešamām, lai panāktu, ka darbinieki ir aizsargāti, kad lieto attiecīgos traktorus, ja vien tas nenožīmē, ka aizsargkonstrukcijas tiek pārveidotas tādā veidā, kas nav paredzēts šajā direktīvā.

10. pants

1. Sakarā ar EK tipa apstiprinājumu jebkuru traktoru, uz kuru attiecas 1. pants, aprīko ar apgāšanās aizsargkonstrukciju.

2. Konstrukcija, kas minēta 1. punktā, ja vien tā nav aizmugurē stiprinātā aizsargkonstrukcija, atbilst prasībām, kas izklāstītas šīs direktīvas I un II pielikumā vai Direktīvas 2009/57/EK ⁽¹⁾, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/75/EK ⁽²⁾ I līdz IV pielikumā.

11. pants

Grozījumus, kas nepieciešami, lai I līdz VII pielikuma prasības pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2003/37/EK 20. panta 3. punktā minēto procedūru.

12. pants

Dalībvalstis nosūta Komisijai to savu tiesību aktu galveno noteikumu tekstus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Direktīvu 87/402/EEK, kā tā grozīta ar aktiem, kas uzskaitīti VIII pielikuma, A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai, kā izklāstīts VIII pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas IX pielikumā.

14. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

⁽¹⁾ OV L 261, 3.10.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 261, 3.10.2009., 40. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru vadības ierīces *I**

P7_TA(2011)0212

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru vadības ierīču uzstādīšanu, izvietojumu, darbināšanu un apzīmēšanu (kodificēta versija) (COM(2010)0717 – C7-0404/2010 – 2010/0348(COD))

(2012/C 377 E/39)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0717),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0404/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 17. janvāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0090/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 74. lpp.⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.**P7_TC1-COD(2010)0348**

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru vadības ierīču uzstādīšanu, izvietojumu, darbināšanu un apzīmēšanu (kodifikācija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, un jo īpaši tā 114. pantu,

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 1986. gada 24. jūlija Direktīva 86/415/EEK par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru vadības ierīču uzstādīšanu, izvietojumu, darbināšanu un apzīmēšanu ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.
- (2) Direktīva 86/415/EEK ir viena no atsevišķajām direktīvām par EK tipa apstiprināšanas sistēmu, kas paredzēta Padomes Direktīvā 74/150/EEK, kā tā aizstāta ar 2003. gada 26. maija Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/37/EK, kas attiecas uz tipa apstiprinājumu lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām un ar ko atceļ Direktīvu 74/150/EEK ⁽⁵⁾ un kas nosaka tehniskos priekšrakstus attiecībā uz lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoru projektēšanu un izgatavošanu, kas attiecas uz dažām sastāvdaļām un parametriem. Šie tehniskie priekšraksti attiecas uz dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, lai EK tipa apstiprinājuma procedūra, kas paredzēta Direktīvā 2003/37/EK, varētu tikt piemērota attiecībā uz katru traktora tipu. Līdz ar to, Direktīvā 2003/37/EK izklāstītos noteikumus, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, piemēro šai direktīvai.
- (3) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem VI pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. "Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktori" nozīmē jebkuru mehānisko transportlīdzekli ar riteņiem vai kāpurķēdēm un kuram ir vismaz divas asis, kura galvenā funkcija ir tā vilces spēks un kurš ir speciāli veidots, lai vilktu, stumtu, pārvadātu vai darbinātu noteiktus darbarīkus, mehānismus vai piekabes, kas paredzētas izmantošanai lauksaimniecībā un mežsaimniecībā. Tas var būt aprīkots, lai pārvadātu kravu vai pasažierus.

2. Šī direktīva attiecas vienīgi uz tiem 1. punktā definētajiem traktoriem, kuri ir aprīkoti ar pneimatiskām riepiem un kuriem ir maksimālais projektētais ātrums no 6 līdz 40 km/h.

2. pants

Dalībvalsts nedrīkst atteikt piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz traktoru vai atteikt reģistrēšanu, vai aizliegt tā pārdošanu, tā nodošanu ekspluatācijā vai lietošanu tāda iemesla dēļ, kas attiecas uz vadības ierīču uzstādīšanu, izvietojumu, darbināšanu un apzīmēšanu, ja šīs vadības ierīces atbilst prasībām, kādas noteiktas I, līdz IV pielikumā.

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 74. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija Nostāja.

⁽³⁾ OV L 240, 26.8.1986., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. VI pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV L 171, 9.7.2003., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

3. pants

Šī direktīva neietekmē dalībvalsts tiesības, pienācīgi ievērojot Līgumu, noteikt prasības, kādas tās uzskata par vajadzīgām, lai nodrošinātu, ka darbinieki ir aizsargāti, lietojot attiecīgos traktoros, ja vien tas nenozīmē to, ka traktori tiek pārveidoti tādā veidā, kāds nav paredzēts šajā direktīvā.

4. pants

Jebkurus grozījumus, kas vajadzīgi, lai I līdz V pielikumu pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar procedūru, kāda minēta Direktīvas 2003/37/EK 20. panta 3. punktā.

5. pants

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos to tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

6. pants

Direktīvu 86/415/EEK, kā tā grozīta ar direktīvām, kas minētas VI pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem VI pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas VII pielikumā.

7. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

8. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru bremžu iekārtas *I**

P7_TA(2011)0213

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru bremžu iekārtām (kodificēta versija) (COM(2010)0729 – C7-0421/2010 – 2010/0349(COD))

(2012/C 377 E/40)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0729),

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0421/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 16. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0092/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 75. lpp.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0349

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru bremžu iekārtām (Kodifikācija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 1976. gada 6. aprīļa Direktīva 76/432/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru bremžu iekārtām ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 75. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija nostāja.

⁽³⁾ OV L 122, 8.5.1976., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. VI pielikuma A daļu.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- (2) Direktīva 76/432/EEK ir viena no atsevišķajām direktīvām par EK tipa apstiprināšanas sistēmu, kas paredzēta Padomes Direktīvā 74/150/EEK, kā tā aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/37/EK, kas attiecas uz tipa apstiprinājumu lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, un atceļ Direktīvu 74/150/EEK⁽¹⁾ un paredz tehniskās prasības par bremžu iekārtām. Šie tehniskie priekšraksti attiecas uz dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, lai EK tipa apstiprinājuma procedūra, kas paredzēta Direktīvā 2003/37/EK, varētu tikt piemērota attiecībā uz katru traktora tipu. Līdz ar to, Direktīvā 2003/37/EK izklāstītos noteikumus, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, piemēro šai direktīvai.
- (3) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem VI pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. "Lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktors" ir jebkurš mehāniskais transportlīdzeklis, kam ir riteņi vai kāpurķēdes un vismaz divas asis un kura galvenā funkcija ir vilces spēka radīšana, un kurš ir īpaši projektēts, lai vilktu, stumtu, pārvietotu vai darbinātu noteiktus lauksaimniecības vai mežsaimniecības darbarīkus, mehānismus vai piekabes. Tas var būt aprīkots kravu un pasažieru pārvadāšanai.

2. Šī direktīva attiecas tikai uz tiem 1. punktā definētajiem traktoriem, kas aprīkoti ar pneimatiskajām riepām un kam ir maksimālais paredzētais ātrums starp 6 un 40 km/h.

2. pants

1. Attiecībā uz traktoriem, kas atbilst šajā direktīvā minētajām prasībām dalībvalstis nedrīkst, atsaucoties uz bremžu iekārtām:

- a) atteikties piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu kādam traktoru tipam; vai
- b) atteikt traktoru reģistrāciju vai aizliegt pārdošanu vai nodošanu ekspluatācijā.

2. Dalībvalstis var atteikties piešķirt valsts tipa apstiprinājumu, traktoru tipam, atsaucoties uz bremžu iekārtām, ja nav izpildītas šajā direktīvā izklāstītās prasības.

3. pants

Dalībvalstis nedrīkst aizliegt traktoru lietošanu, atsaucoties uz to bremžu iekārtu, ja šie traktori ir aprīkoti ar iekārtām, kas precizētas I līdz IV pielikumā, un ja šīs iekārtas atbilst tur noteiktajām prasībām.

4. pants

Dalībvalsts, kas traktoram ir piešķirusi EK tipa apstiprinājumu, veic pasākumus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka tā saņem informāciju par jebkuru I pielikuma 1.1. punktā minēto detaļu vai parametru modifikāciju. Minētās dalībvalsts kompetentās iestādes izlemj, vai modificētā tipa traktoriem būtu jāizdara jauni testi un par tiem jāastāda jauns ziņojums. Ja minētajos testos konstatē neatbilstību šīs direktīvas prasībām, modifikāciju neapstiprina.

⁽¹⁾ OV L 171, 9.7.2003., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

5. pants

Grozījumus, kas vajadzīgi, lai I līdz V pielikumu prasības pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2003/37/EK 20. panta 3. punktā minēto procedūru.

6. pants

Dalībvalstis paziņo Komisijai savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

7. pants

Direktīvu 76/432/EEK, kā tā grozīta ar direktīvām, kas minētas VI pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem VI pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas VII pielikumā.

8. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no [...].

9. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

Vadītāja pozīcija, kā arī durvis un logi lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros *I**

P7_TA(2011)0214

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par darbības telpu, piekļuvi vadītāja pozīcijai, kā arī durvīm un logiem lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros (kodifikācija) (COM(2010)0746 – C7-0428/2010 – 2010/0358(COD))

(2012/C 377 E/41)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0746),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0428/2010),

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 16. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0096/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 76. lpp.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0358

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par darbības telpu, piekļuvi vadītāja pozīcijai, kā arī durvīm un logiem lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros (kodifikācija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 1980. gada 24. jūnija Direktīva 80/720/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbības telpu, piekļuvi vadītāja pozīcijai, kā arī durvīm un logiem lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros ⁽³⁾, ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 76. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija nostāja.

⁽³⁾ OV L 194, 28.7.1980., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. III pielikuma A daļu.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- (2) Direktīva 80/720/EEK ir viena no atsevišķajām direktīvām par Kopienas tipa apstiprināšanas sistēmu, kas paredzēta Padomes Direktīvā 74/150/EEK, kas aizvietota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/37/EK, kas attiecas uz tipa apstiprinājumu lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām un ar ko atceļ Direktīvu 74/150/EEK⁽¹⁾, un kas nosaka tehniskos priekšrakstus attiecībā uz lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru projektēšanu un izgatavošanu attiecībā uz piekļuvi vadītāja pozīcijai, kā arī durvīm un logiem. Šie tehniskie priekšraksti attiecas uz dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, lai EK tipa apstiprinājuma procedūra, kas paredzēta Direktīvā 2003/37/EK, varētu tikt piemērota attiecībā uz katru transportlīdzekļa tipu. Līdz ar to, Direktīvā 2003/37/EK izklāstītos noteikumus, kas attiecas uz transportlīdzekļu sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, piemēro šai Direktīvai.
- (3) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem III pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šajā direktīvā "traktors" nozīmē traktoru, kā tas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/37/EK 2. panta j) punktā.

Šajā direktīvā piemēro traktoru kategorijas, kas definētas Direktīvas 2003/37/EK II pielikumā.

2. Šī direktīva attiecas uz T1, T3 un T4 kategorijas traktoriem, kā tie definēti Direktīvas 2003/37/EK II pielikumā.

Šī direktīva neattiecas uz T4.3 kategorijas traktoriem, ja vadītāja sēdekļa indeksa punkts, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/144/EK⁽²⁾ II pielikumā, ir vairāk nekā 100 mm no traktora gareniskās vidusplaknes.

2. pants

1. Attiecībā uz traktoriem, kas atbilst I pielikuma prasībām, dalībvalstis nedrīkst atteikt piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu vai atteikt reģistrēšanu, vai aizliegt pārdošanu, laišanu ekspluatācijā vai lietošanu, atsaucoties uz:

a) darbības telpu;

b) piekļuvi vadītāja pozīcijai (iekāpšanas un izkāpšanas vietām);

c) durvīm un logiem.

2. Dalībvalstis var atteikt piešķirt valsts tipa apstiprinājumu tādām traktora tipam, kam darbības telpa, piekļuve vadītāja pozīcijai, durvis un logi neatbilst šīs direktīvas noteikumiem.

3. pants

Visus grozījumus, kas vajadzīgi, lai I pielikuma prasības pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2003/37/EK 20. panta 3. punktā minēto procedūru.

⁽¹⁾ OV L 171, 9.7.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 27, 30.1.2010., 33. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

4. pants

Dalībvalstis Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Direktīvu 80/720/EEK, kā tā grozīta ar direktīvām, kas minētas III pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem III pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas IV pielikumā.

6. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

**Aizmugurē piemontētas aizsardzības apgāšanās aizsargkonstrukcijas šauras riteņu
bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoriem ***I**

P7_TA(2011)0215

**Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par aizmugurē piemontētām aizsardzības apgāšanās aizsargkonstrukcijām šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoriem (kodifikācija)
(COM(2010)0510 – C7-0290/2010 – 2010/0264(COD))**

(2012/C 377 E/42)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0510),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0290/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 8. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0101/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turmāk izklāstīto nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 54, 19.2.2011., 33. lpp.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0264

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par aizmugurē piemontētām apgāšanās aizsargkonstrukcijām šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoriem (kodifikācija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc priekšlikuma nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 86/298/EEK (1986. gada 26. maijs) par aizmugurē piemontētām aizsardzības apgāšanās aizsargkonstrukcijām šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoriem ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.

⁽¹⁾ OV C 54, 19.2.2011., 33. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija nostāja.

⁽³⁾ OV L 186, 8.7.1986., 26. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. VII pielikuma A daļu.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- (2) Direktīva 86/298/EEK ir viena no atsevišķajām direktīvām par EK tipa apstiprināšanas sistēmu, kas paredzēta Padomes Direktīvā 74/150/EEK, kā tā aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/37/EK (2003. gada 26. maijs), kas attiecas uz tipa apstiprinājumu lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām un ar ko atceļ Direktīvu 74/150/EEK⁽¹⁾ un kas nosaka tehniskos priekšrakstus attiecībā uz lauksaimniecības vai mežsaimniecības riteņtraktoru aiz mugurē montētu apgāšanās aizsargkonstrukciju projektēšanu un izgatavošanu. Šie tehniskie priekšraksti attiecas uz dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, lai EK tipa apstiprinājuma procedūra, kas paredzēta Direktīvā 2003/37/EK, varētu tikt piemērota attiecībā uz katru traktora tipu. Līdz ar to, Direktīvā 2003/37/EK izklāstītos noteikumus, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, piemēro šai Direktīvai.
- (3) Šī direktīva neskar dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai, kā izklāstīts VII pielikuma B daļā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šo direktīvu piemēro traktoriem, kā tie definēti Direktīvas 2003/37/EK 2. panta j) punktā, kam ir šādi parametri:

- a) atstarpe līdz zemei, ko mēra no priekšējā vai pakaļējā tilta zemākajiem punktiem, pieļaujot atšķirības, nepārsniedz 600 mm;
- b) nemaināms vai regulējams minimālais attālums starp riteņiem, uz kuriem ir platākās riepas, mazāks par 1 150 mm, jo pieņem, ka to asi, uz kuras ir platākās riepas, noregulējot līdz maksimālajam 1 150 mm attālumam starp riteņiem, jābūt iespējai otru asi noregulēt tā, lai attālums starp šaurāko riepu ārmalām nepārsniedz attālumu starp platāko riepu ārmalām; ja uz abām asīm ir vienāda izmēra riteņi un riepas, tad nemaināmajam vai regulējamam attālumam starp riteņiem uz abām asīm jābūt mazākam par 1 150 mm;
- c) masa ir lielāka par 600 kilogramiem un atbilst nenoslogota traktora masai, kā noteikts Direktīvas 2003/37/EK I pielikuma A parauga 2.1. punktā, ieskaitot apgāšanās aizsargkonstrukciju, kura piemontēta, ievērojot šo direktīvu, un lielākā izmēra riepas, ko ieteicis ražotājs.

2. pants

1. Katra dalībvalstis piešķir EK detaļas tipa apstiprinājumu jebkura tipa apgāšanās aizsargkonstrukcijām un to stiprinājumam pie traktora, ja tie atbilst uzbūves un testu prasībām, kas noteiktas I un II pielikumā.
2. Dalībvalsts, kas piešķirusi EK detaļas tipa apstiprinājumu, ciktāl vajadzīgs un ja vajadzīgs, sadarbībā ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pārbaudītu, vai ražošanas paraugi atbilst apstiprinātajam tipam. Šīs pārbaudes veic tikai uz vietas.

3. pants

Dalībvalstis par katru apgāšanās aizsargkonstrukcijas tipu un tās stiprinājumu pie traktora, ko tās apstiprina saskaņā ar 2. pantu, traktora vai apgāšanās aizsargkonstrukcijas ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim izsniedz EK detaļas tipa apstiprinājuma zīmi, kas atbilst III pielikumā parādītajam paraugam.

⁽¹⁾ OV L 171, 9.7.2003., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai novērstu tādu zīmju lietošanu, kuru dēļ varētu sajaukt apgāšanās aizsargkonstrukcijas, kam saskaņā ar 2. pantu piešķirts detaļas tipa apstiprinājums, un citas ierīces.

4. pants

Dalībvalsts neaizliedz laist tirgū apgāšanās aizsargkonstrukcijas vai to stiprinājumu pie traktoriem, kuriem tās paredzētas, pamatojoties uz to uzbūvi, ja uz tām ir EK detaļas tipa apstiprinājuma zīme.

Tomēr dalībvalsts var aizliegt laist tirgū apgāšanās aizsargkonstrukcijas, uz kā ir EK detaļas tipa apstiprinājuma zīme, bet kas pastāvīgi neatbilst apstiprinātajam tipam.

Attiecīgā dalībvalsts, pamatojot savu lēmumu, tūlīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par veiktajiem pasākumiem.

5. pants

Katras dalībvalsts kompetentās iestādes mēneša laikā pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm nosūta EK detaļas tipa apstiprinājuma sertifikātu eksemplārus, kuru paraugs ir parādīts IV pielikumā un kuri ir aizpildīti par katru apgāšanās aizsargkonstrukcijas tipu, ko attiecīgā dalībvalsts apstiprinājusi vai kam tā ir atteikusi apstiprinājumu.

6. pants

1. Ja dalībvalsts, kura piešķirusi EK detaļas tipa apstiprinājumu, konstatē, ka vairākas apgāšanās aizsargkonstrukcijas un to stiprinājumi pie traktora, uz kuriem ir EK detaļas tipa apstiprinājuma zīme, neatbilst apstiprinātajam tipam, tā veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražošanas paraugi atbilst apstiprinātajam tipam.

Minētās dalībvalsts kompetentās iestādes informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes par veiktajiem pasākumiem, kuri vajadzības gadījumā, ja konstatē būtisku un atkārtotu neatbilstību, var ietvert EK detaļas tipa apstiprinājuma anulēšanu.

Šīs iestādes veic tādus pašus pasākumus, ja citas dalībvalsts kompetentās iestādes tās informē par šādu neatbilstību.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes mēneša laikā informē cita citu par jebkuru EK detaļas tipa apstiprinājuma anulēšanu, to pamatojot.

7. pants

Jebkurā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar šīs direktīvas īstenošanas noteikumiem, atteikt vai anulēt apgāšanās aizsargkonstrukciju un to stiprinājuma pie traktora EK detaļas tipa apstiprinājumu vai aizliegtu tos laist tirgū, vai lietot, iekļauj sīki izstrādātu pamatojumu.

Par šādiem lēmumiem paziņo attiecīgajai pusei, to vienlaikus informējot par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, ko tā var izmantot saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem tiesību aktiem, un šo tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas termiņiem.

8. pants

1. Attiecībā uz traktoriem, kuri atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, dalībvalstis nedrīkst:

a) kādam traktoru tipam atteikties piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu;

b) aizliegt traktoru pirmreizēju nodošanu ekspluatācijā.

2. Dalībvalstis var atteikt tāda traktoru valsts tipa apstiprinājumu, kas neatbilst šajā direktīvā izklāstītajām prasībām.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

9. pants

Neviena dalībvalsts nedrīkst atteikt neviena traktora reģistrēšanu vai aizliegt tā pārdošanu, vai lietošanu, pamatojoties uz apgāšanās aizsargkonstrukciju un tās stiprinājumu pie traktora, ja uz tā ir EK detaļas tipa apstiprinājuma zīme un ja ir izpildītas V pielikumā noteiktās prasības.

10. pants

Šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības noteikt, atbilstīgi Līgumam, prasības, ko tās uzskata par vajadzīgām, lai, attiecīgos traktorus lietojot, būtu nodrošināts, ka darbinieki ir aizsargāti, ar noteikumu, ka aizsargkonstrukcijas nepārveido tā, kā nav paredzēts šajā direktīvā.

11. pants

1. Saistībā ar EK tipa apstiprinājumu jebkuru traktoru, uz kuru attiecas 1. pants, aprīko ar apgāšanās aizsargkonstrukciju.

2. Ja apgāšanās aizsargkonstrukcijai nav divu vadītāja sēdekļa priekšā stiprinātu balstu, tad 1. punktā minētā konstrukcija atbilst prasībām, kas noteiktas šīs direktīvas I un II pielikumā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/57/EK ⁽¹⁾ vai Direktīvas 2009/75/EK ⁽²⁾ I līdz IV pielikumā.

12. pants

Grozījumus, kas vajadzīgi, lai I līdz VI pielikuma prasības pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2003/37/EK 20. panta 3. punktā minēto procedūru.

13. pants

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14. pants

Direktīvu 86/298/EEK, kā tā grozīta ar tiesību aktiem, kā izklāstīts VII pielikumā A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos un tās piemērošanai, kā izklāstīts VII pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas VIII pielikumā.

15. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

16. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

⁽¹⁾ OV L 261, 3.10.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 261, 3.10.2009., 40. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

PIELIKUMU SARAKSTS

I PIELIKUMS	EK detaļas tipa apstiprinājuma nosacījumi
II PIELIKUMS	Tehniskās prasības
III PIELIKUMS	Zīmes
IV PIELIKUMS	Paraugs: EK detaļas tipa apstiprinājuma sertifikāts
V PIELIKUMS	EK tipa apstiprinājuma nosacījumi
VI PIELIKUMS	Paraugs: Pielikums traktoru tipa EK tipa apstiprinājuma sertifikātam attiecībā uz aizsargkonstrukciju un to stiprinājuma pie traktora stiprību
VII PIELIKUMS	A daļa: Atceltā direktīva ar sekojošo grozījumu sarakstu B daļa: Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai
VIII PIELIKUMS	Atbilstības tabula

Tabakas izstrādājumiem piemērotais akcīzes nodoklis *

P7_TA(2011)0216

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par grozīto priekšlikumu Padomes direktīvai par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm (kodificēta versija) (COM(2010)0641 – C7-0403/2010 – 2007/0206(CNS))

(2012/C 377 E/43)

(Īpašā likumdošanas procedūra – apspriešanās – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2007)0587) un grozīto priekšlikumu (COM(2010)0641),
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 19. februāra nostāju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0403/2010),
- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0100/2011),

⁽¹⁾ OV C 184 E, 6.8.2009, 119. lpp.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Apgrozībai paredzēto euro monētu nominālvērtība un tehniskie dati *

P7_TA(2011)0217

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par apgrozībai paredzēto euro monētu nominālvērtībām un tehniskajiem datiem (kodificēta versija) (COM(2010)0691 – C7-0034/2011 – 2010/0338(NLE))

(2012/C 377 E/44)

(Apspriešanās – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0691),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 128. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome apspriedās ar Parlamentu (C7-0034/2011),
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0102/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Tekstilmateriālu nosaukumi un ar tiem saistītā tekstilizstrādājumu marķēšana *II**

P7_TA(2011)0218

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par tekstilšķiedru nosaukumiem un par tekstilizstrādājumu šķiedru sastāva etiķetēšanu un marķēšanu saistībā ar tiem, un par Padomes Direktīvas 73/44/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/73/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/121/EK atcelšanu (13807/4/2010 – C7-0017/2011 – 2009/0006(COD))

(2012/C 377 E/45)

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (13807/4/2010 – C7-0017/2011),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 16. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0031),
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 20. aprīļa vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju otrajā lasījumā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 8. punkta a) apakšpunktu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0086/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju otrajā lasījumā;
 2. apstiprina Parlamenta un Padomes kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 255, 22.9.2010., 37. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 18.5.2010., P7_TA(2010)0168.

P7_TC2-COD(2009)0006

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.../2011 par tekstilšķiedru nosaukumiem un par tekstilizstrādājumu šķiedru sastāva etiķetēšanu un marķēšanu saistībā ar tiem, un par Padomes Direktīvas 73/44/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/73/EK un 2008/121/EK atcelšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1007/2011.)

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgs paziņojums

Eiropas Parlaments un Padome apzinās, cik liela nozīme ir tam, lai patērētājiem tiktu sniegta precīza informācija, it īpaši tad, ja izstrādājumi marķēti ar izcelsmes norādi, lai nodrošinātu patērētājiem aizsardzību pret krāpnieciskiem, neprecīziem vai maldinošiem apgalvojumiem. Noderīgs līdzeklis šādas informācijas sniegšanai, ejot kopsolī ar tehnikas attīstību, varētu būt jauno tehnoloģiju izmantošana, piemēram, elektroniskais marķējums, tostarp radiofrekvenču identifikācija. Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju, lai tā, izstrādājot šīs regulas 24. pantā prasīto ziņojumu, apsvērtu minēto līdzekļu ietekmi uz iespējamām jaunām etiķetēšanas prasībām, tostarp arī ar mērķi uzlabot tekstilizstrādājumu izsekojamību.

Ārkārtas tirdzniecības pasākumi tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar ES asociācijas un stabilizācijas procesu *I**

P7_TA(2011)0219

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1215/2009, ar ko ievieš ārkārtas tirdzniecības pasākumus tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesu (COM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 377 E/46)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 12

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
7.a apsvēruma (jauns)

(7a) Lai pieņemtu noteikumus, kas vajadzīgi šīs regulas piemērošanai, pilnvaras pieņemt aktus atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantam vajadzētu deleģēt Komisijai, ļaujot tai pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par tarifu kvotu piemērošanu intensīvi barotu jaunlopu gaļas produktiem, grozījumus un tehniskus pielāgojumus, kas nepieciešami tādēļ, ka veikti grozījumi kombinētās nomenklatūras kodos un TARIC apakšnodalās, kā arī pielāgojumus, kas nepieciešami tādēļ, ka noslēgti citi nolīgumi starp Savienību un šajā regulā minētajām valstīm un teritorijām. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot priekšdarbus, attiecīgi apspriestos, arī ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, vajadzētu nodrošināt, ka attiecīgos dokumentus vienlaikus, bez kavēšanās un pienācīgā veidā nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

(¹) Jautājums tika nodots atpakaļ izskatīšanai komitejā saskaņā ar Reglamenta 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0243/2010).

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 13
Regulas priekšlikums – grozījumu akts
7.b apsvērums (jauns)

(7b) *Lai nodrošinātu vienādus šīs regulas īstenošanas apstākļus attiecībā uz autentiskuma sertifikātu izsniegšanu, ar kuriem apliecina, ka preces ir cēlušās attiecīgajā valstī vai teritorijā un atbilst šīs regulas definīcijai, un attiecībā uz pilnīgu vai daļēju šajā regulā paredzēto pasākumu apturēšanu, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs īstenošanas pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾. Ņemot vērā šo pasākumu ietekmi, īstenošanas aktus attiecībā uz autentiskuma sertifikātu izsniegšanu, ar kuriem apliecina, ka preces ir cēlušās attiecīgajā valstī vai teritorijā un atbilst šīs regulas definīcijai, vajadzētu pieņemt, izmantojot konsultēšanās procedūru; to vajadzētu izmantot arī, pieņemot īstenošanas aktus, ar kuriem tiek veikti pasākumi pilnīgai vai daļējai regulā paredzēto pasākumu pārtraukšanai uz trim mēnešiem.*

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Grozījums Nr. 14
Regulas priekšlikums – grozījumu akts
1. pants – 2.a punkts (jauns)
Regula (EK) Nr. 1215/2009
2. pants – 2. punkts – 2. daļa

(2a) *Regulas 2. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:*

„Ja netiek ievērots 1. vai 2. punkts, Komisija, pieņemot īstenošanas aktus, var pilnībā vai daļēji apturēt pasākumus attiecībā uz valstīm un teritorijām. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 8. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.”

Grozījums Nr. 15
Regulas priekšlikums – grozījumu akts
1. pants – 3. punkts
Regula (EK) Nr. 1215/2009
3. pants – 2. punkts – 2. daļa

Importēšanas lūgumiem, kas atbilst šai kvotai, pievieno autentiskuma sertifikātu, ko izsniegušas eksportētājteritorijas kompetentās iestādes un kas apliecina, ka preču izcelsme ir attiecīgajā teritorijā un ka tās atbilst šīs regulas II pielikuma definīcijai. Šo sertifikātu sagatavo Komisija saskaņā ar *procedūru, kas minēta 195. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula).*”.

Importēšanas lūgumiem, kas atbilst šai kvotai, pievieno autentiskuma sertifikātu, ko izsniegušas eksportētājteritorijas kompetentās iestādes un kas apliecina, ka preču izcelsme ir attiecīgajā teritorijā un ka tās atbilst šīs regulas II pielikuma definīcijai. Šo sertifikātu sagatavo Komisija, *izmantojot īstenošanas aktus. Šos īstenošanas aktus pieņem* saskaņā ar **8. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.**

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 16**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 4.a punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 1215/2009

3. pants – 4. punkts

(4a) Regulas 3. panta 4. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

„4. Neskarot citus šīs regulas noteikumus, jo īpaši 10. pantu, un ņemot vērā īpašo lauksaimniecības un zivsaimniecības tirgu jutīgumu gadījumos, kad lauksaimniecības un zvejniecības produktu ieviešana izraisa ievērojamus traucējumus Savienības tirgos un regulatīvajos mehānismos, Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt attiecīgus pasākumus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 8. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.”

Grozījums Nr. 17**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 5. punkts**

Regula (EK) Nr. 1215/2009

4. pants

5) Regulas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:**svītrots****“4. pants****Tarifu kvotu īstenošana intensīvi barotu jaunlopu gaļai**

“Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu tarifu kvotas intensīvi barotu jaunlopu gaļas produktiem, saskaņā ar procedūru, kas minēta 195. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula).”

Grozījums Nr. 18**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 5.a punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 1215/2009

7. pants

5.a Regulas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:**“7. pants****Pilnvaru piešķiršana**

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 7.a pantu attiecībā uz:

a) grozījumiem un tehniskiem pielāgojumiem, kas vajadzīgi pēc Kombinētās nomenklatūras kodu un TARIC apakšnodaļu grozījumiem;

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

b) pielāgojumiem, kas vajadzīgi pēc citu nolīgumu slēgšanas starp Savienību un valstīm un teritorijām, kas minētas 1. pantā;

c) sīki izstrādātiem noteikumiem, ar kuriem īsteno tarifu kvotas intensīvi barotu jaunlopu gaļas produktiem.

Ja to prasa obligāti steidzamības apsvērumi, deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, piemēro 7.b pantā paredzēto procedūru."

Grozījums Nr. 19

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 5.b punkts (jauns)

Regula (EK) Nr. 1215/2009

7.a pants (jauns)

5.b Pievieno šādu pantu:

"7.a pants

Deleģējuma īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir saskaņā ar šā panta nosacījumiem.

2. Pilnvaru deleģējumu, kas minēts 7. pantā, Komisijai piešķir līdz 2015. gada 31. decembrim. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais deviņus mēnešus pirms šā laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 7. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošu deleģēto aktu likumīgumu.

4. Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus par to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar 7. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā pēc Eiropas Parlamenta un Padomes informēšanas par šo aktu nav saņemti iebildumi no Eiropas Parlamenta vai Padomes vai ja līdz minētā termiņa beigām Komisija ir saņēmusi informāciju gan no Eiropas Parlamenta, gan no Padomes par to, ka iebildumi netiks celti. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu pagarina par diviem mēnešiem."

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 20**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 5.c punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 1215/2009

7.b pants (jauns)

5.c Pievieno šādu pantu:**“7.b pants****Steidzamības procedūra**

1. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un to piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstoši 2. punktam. Paziņojumā par deleģēto aktu Eiropas Parlamentam un Padomei izklāsta iemeslus, kādēļ tiek izmantota steidzamības procedūra.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 7.a pantā minēto procedūru. Šādā gadījumā pēc tam, kad ir saņemts Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojums par lēmumu izteikt iebildumus pret šo aktu, Komisija to nekavējoties atceļ.”

Grozījums Nr. 21**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 5.d punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 1215/2009

8. pants

5.d Regulas 8. pantu aizstāj ar šādu pantu:**“8. pants****Komiteju procedūra**

1. Komisijai palīdz Rietumbalkānu īstenošanas komiteja. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.”

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 22
Regulas priekšlikums – grozījumu akts
1. pants – 5.e punkts (jauns)
Regula (EK) Nr. 1215/2009
10. pants – 1. punkts

5.e Regulas 10. panta 1. punktu groza šādi”

a) šā punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) informējusi Rietumbalkānu īstenošanas komiteju;”

b) pievieno šādu daļu:

„Pirmajā daļā minētos pasākumus pieņem ar īstenošanas aktiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.”

Radiofrekvenču spektra politika ***I

P7_TA(2011)0220

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko izveido pirmo radiofrekvenču spektra politikas programmu (COM(2010)0471 – C7-0270/2010 – 2010/0252(COD))

(2012/C 377 E/47)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0471),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0270/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 16. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A7-0151/2011),

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 53. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0252

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2011/ES, ar ko izveido pirmo radiofrekvenču spektra politikas programmu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) ⁽³⁾ 8.a panta 3. punktā noteikts, ka Komisija var iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību aktu priekšlikumus par daudzgadu radiofrekvenču spektra politikas programmu izveidi, kuros izklāsta politikas ievirzes un mērķus attiecībā uz radiofrekvenču spektra izmantošanas stratēģisko plānošanu un saskaņošanu atbilstīgi direktīvām, kas attiecas uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem. Šīm politikas ievirzēm un mērķiem jāattiecas uz spektra pieejamību un efektīvu izmantošanu iekšējā tirgus izveidošanai un darbībai. **Ar radiofrekvenču spektra politikas programmu atbalsta mērķus un galvenās darbības, kas paredzēti stratēģijā „Eiropa 2020”, Digitālajā programmā, un šī programma ir iekļauta Aktā par vienoto tirgu kā viena no 50 prioritārajām darbībām.** Šis lēmums neierobežo spēkā esošos Savienības tiesību aktus, jo īpaši **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/5/EK (1999. gada 9. marts) par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu** ⁽⁴⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/19/EK (2002. gada 7. marts) par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva)** ⁽⁵⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva)** ⁽⁶⁾, **2002/21/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/140/EK** ⁽⁷⁾, **ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK, Direktīvā 2002/19/EK un Direktīvā 2002/20/EK, ne arī Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 676/2002/EK (2002. gada 7. marts) par normatīvo bāzi radiofrekvenču**

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 53. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija Nostāja.

⁽³⁾ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 337, 18.12.2009., 37. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

spektra politikai Eiropas Kopienā (radiofrekvenču spektra lēmums) ⁽¹⁾. Šis lēmums neierobežo pasākumus, ko dalībvalstu līmenī veic atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, lai sasniegtu vispārīgas nozīmes mērķus, jo īpaši tos, kas attiecas uz satura reglamentāciju un audiovizuālo politiku un dalībvalstu tiesībām organizēt un izmantot savu spektru sabiedriskās kārtības un sabiedrības drošības nolūkos un aizsardzībai. [Gr. 1]

- (2) Spektrs ir galvenais **sabiedriskais** resurss būtiskām nozarēm un pakalpojumiem, tostarp mobilo, bezvadu platjoslas un satelītu sakariem, televīzijas un radio apraidei, transportam, radiolokācijai, un tādiem lietojumiem, kā signalizācijai, tālvadībai, dzirdes aparātiem, mikrofoniem, un medicīniskām iekārtām. Uz to pamatojas sabiedriskie pakalpojumi, piemēram, drošības un aizsardzības pakalpojumi, tostarp civilā aizsardzība, kā arī zinātniskās darbības, piemēram, meteoroloģija, Zemes novērošana, radioastronomija un kosmosa pētniecība. **Spektra lietderīga izmantošana ir nozīmīga arī saistībā ar vispārēju piekļu elektroniskajiem sakariem, jo īpaši tiem iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kas atrodas mazāk apdzīvotos vai attālos rajonos, piemēram, lauku apvidos vai uz salām.** Tādēļ spektru reglamentējošie pasākumi ietekmē ekonomiku, drošību, veselības aizsardzību, sabiedrības intereses, kultūru, zinātni, sociālās, vides un tehniskās jomas. [Gr. 2]
- (3) **Būtu jāpieņem atjaunināta pieeja, ievērojot ekonomikas un sociālos aspektus, attiecībā uz spektra pārvaldību, piešķiršanu un izmantošanu, tajā īpašu uzmanību pievēršot tāda regulējuma noteikšanai, ar kuru nodrošina lielāku spektra efektivitāti, labāku frekvenču plānošanu un aizsardzību pret konkurences pārkāpumiem un tādiem ar spektra izmantošanu saistītiem pasākumiem, kuriem ir pretsabiedrisks raksturs.** [Gr. 3]
- (4) Radiofrekvenču spektra stratēģiskajai plānošanai un izmantošanas saskaņošanai Savienības līmenī būtu jāveicina bezvadu elektronisko sakaru pakalpojumu un iekārtu vienoto tirgu, kā arī jāuzlabo citas Savienības politikas jomas, kam nepieciešama spektra izmantošana, tādējādi radot jaunas iespējas inovācijai **un darbavietu radīšanai**, un **vienlaikus** veicinot ekonomikas atlabšanu un sociālo integrāciju visā Savienībā, vienlaikus respektējot spektra svarīgo sociālo, kultūras un ekonomisko vērtību. **Spektra saskaņota izmantošana ir arī būtiska, lai nodrošinātu elektronisko sakaru pakalpojumu kvalitāti un radītu apjomradītus ietaupījumus gan bezvadu tīklu izvēršanas izmaksu ziņā, gan saistībā ar patērētāju izdevumiem par bezvadu ierīcēm.** Šajā nolūkā Savienībai ir vajadzīga politikas programma, kas aptver iekšējo tirgu visās Savienības politikas jomās, kas saistītas ar spektra izmantošanu, piemēram, elektroniskos sakarus, pētniecību un attīstību, transportu, **kultūru** un enerģētiku. **Nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut, ka pašreizējo spektra tiesību īpašnieki kavē vajadzīgo reformu īstenošanu.** [Gr. 4]
- (5) **Šai pirmajai programmai būtu jāveicina konkurence, jāpanāk Eiropas mērogā līdzvērtīgi konkurences apstākļi un jāizveido pamats vienotam digitālam tirgum. Lai nodrošinātu šīs radiofrekvenču spektra programmas pilnu potenciālu un patērētāju ieguvumu no šīs programmas un vienotā tirgus intereses, programma būtu jāpapildina ar turpmākiem un jauniem priekšlikumiem, kas veicinās tiešsaistes ekonomikas attīstību, piemēram, par datu aizsardzību un Eiropas licencēšanas sistēmu tiešsaistes saturam.** [Gr. 5]
- (6) Šai pirmajai programmai jo īpaši būtu jāatbalsta stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei "Eiropa 2020", ņemot vērā bezvadu pakalpojumu milzīgo potenciālu veicināt uz informāciju balstītu ekonomiku, attīstīt un palīdzēt nozarēm, kam pamatā ir informācijas un sakaru tehnoloģijas, un pārvarēt digitālo plaisu. **Īpaši audiovizuālo plašsaziņas pakalpojumu un tiešsaistes satura straujais pieaugums veicina pieprasījumu pēc lielāka ātruma un pārklājuma.** Tās ir arī galvenās darbības Digitalizācijas programmā Eiropai ⁽²⁾, kuras mērķis ir nodrošināt ātru platjoslas internetu nākotnes

⁽¹⁾ OV L 108, 24.4.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ COM(2010)0245.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

ekonomikai, kas būs uz tīkla izmantošanu balstīta zināšanu ekonomika, ar tālejošu mērķi **nodrošināt vispārēju platjoslas pārklājumu. Lai veicinātu ekonomikas izaugsmi un konkurētspēju pasaulē, ir svarīgi nodrošināt lielāko vispārējo platjoslas ātrumu un jaudu**, visiem iedzīvotājiem līdz 2020. gadam **garantējot vismaz 30 Mb/s ātrumu un vismaz pusei Eiropas mājsaimniecību nodrošinot piekļuvi vispārējam platjoslas pārklājumam ar vismaz 100 Mb/s ātrumu**, un tas ir nepieciešams, lai gūtu ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo labumu no digitālā vienotā tirgus. Tai būtu arī jāatbalsta un jāveicina citas Savienības nozaru politikas jomas, piemēram, ilgtspējīga vides un ekonomiskā un sociālā integrācija visiem Savienības iedzīvotājiem. Ņemot vērā to, cik inovācijām svarīgi ir bezvadu lietojumi, šī programma ir arī svarīga iniciatīva, lai atbalstītu Savienības inovāciju politiku. [Gr. 6]

- (7) **Ar pirmo programmu jānodrošina pamats attīstībai, lai Savienība varētu iegūt līderpozīcijas platjoslu ātruma, mobilitātes, pārklājuma un jaudas ziņā. Šāda līderpozīcija ir būtiska, lai veidotu konkurētspējīgu un vienotu digitālo tirgu, kas būtu līdzeklis starptautisko tirgu atvēršanai visiem Savienības iedzīvotājiem.** [Gr. 7]
- (8) Pirmajai programmai būtu jānosaka **principi** un mērķi dalībvalstīm un Savienības iestādēm līdz 2015. gadam un jāparedz īpašas īstenošanas iniciatīvas. Kaut gan spektra pārvaldība joprojām lielā mērā ir dalībvalstu kompetencē, tā būtu jāīsteno saskaņā ar spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem, un jāspēj tā īstenot, lai sasniegtu Savienības politikas mērķus. [Gr. 8]
- (9) Programmā jāņem vērā arī Lēmums Nr. 676/2002/EK un Eiropas Pasta un elektrosakaru pārvalžu konferences (CEPT) tehniskās zināšanas, lai Savienības politiku, kas balstās uz spektru un par kuru vienotās Parlaments un Padome, var īstenot ar tehniskiem īstenošanas pasākumiem, norādot, ka šādus pasākumus var veikt, kad vien nepieciešams, lai īstenotu jau esošo Savienības politiku.
- (10) Spektra **kā sabiedriska īpašuma optimālas un efektīvas** izmantošanas nodrošināšanai **papildus tādiem tradicionāliem risinājumiem kā izsoles** var būt vajadzīgi **Komisijas un dalībvalstu ieviesti** inovatīvi risinājumi attiecībā uz atļaujām, piemēram, par kolektīvo spektra izmantošanu, vispārējām atļaujām vai infrastruktūras koplietošanu. Šo principu piemērošanu Savienībā var atvieglot, **nosakot paraugpraksi un mudinot apmainīties ar informāciju, kā arī konkrēti definējot kopīgus vai konverģējošus spektra izmantošanas nosacījumus.** Īpaša interese ir par vispārējām atļaujām, kas ir **vispiemērotākā un** vismazāk apgrūtināšā atļauju sistēma, ja traucējumi nerada risku, ka tiks kavēta citu pakalpojumu attīstība, **un kas ir vispiemērotākā saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK 5. pantu.** [Gr. 9]
- (11) Spektra tirdzniecības tiesībām apvienojumā ar elastīgiem izmantošanas nosacījumiem vajadzētu būtiski sekmēt ekonomisko izaugsmi. Tāpēc frekvenču joslas, kurās elastīga izmantošana jau ir ieviesta ar Savienības tiesību aktiem, nekavējoties būtu jāatver tirdzniecībai saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK. Turklāt kopīgi principi attiecībā uz šādu tirgojamu tiesību formātu un saturu, kā arī kopīgi pasākumi, lai novērstu spektra uzkrāšanu, kas var radīt dominējošo stāvokli, kā arī nepamatota iegūtā spektra neizmantošana, veicinās šo pasākumu koordinētu ieviešanu visās dalībvalstīs un atvieglos informācijas iegūšanu par šādām tiesībām jebkur Savienībā. **Turklāt, lai sasniegtu Digitālās programmas Eiropai mērķus, daļa no spektra izmantošanas tiesību izsolēs gūtajiem ienākumiem (digitālā dividendē) būtu jāizmanto, lai paātrinātu platjoslas pārklājuma paplašināšanu.** [Gr. 11]
- (12) Kā uzsvērts Digitalizācijas programmā Eiropai, bezvadu platjosla ir svarīgs līdzeklis, lai veicinātu konkurenci, **līdzvērtīgus konkurences apstākļus visā Eiropā**, paplašinātu patērētāju izvēles iespējas un pieeju lauku apvidos un citos apvidos, kur platjoslas izvēršana, izmantojot kabeļu tīklus, ir grūta

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

vai ekonomiski neizdevīga. Tomēr spektra pārvaldība var ietekmēt konkurenci, mainot tirgus dalībnieku lomu un ietekmi, piemēram, ja esošie lietotāji iegūst nepamatotas konkurences priekšrocības. Ierobežota piekļuve spektram, jo īpaši, ja piemērota spektra kļūst mazāk, var radīt šķēršļus jaunu pakalpojumu vai lietojumu ienākšanai un kavē inovāciju un konkurenci. Jaunu lietošanas tiesību iegūšana, tostarp izmantojot spektra tirdzniecību vai citus darījumus starp lietotājiem, un jaunu elastīgu spektra kritēriju izmantošanas ieviešana var ietekmēt pašreizējo konkurences situāciju. Tādēļ dalībvalstīm **pirms jaunas spektra piešķiršanas būtu rūpīgi jāizpēta tās ietekme uz konkurenci un** jāveic attiecīgi *ex ante* vai *ex post* reglamentējoši pasākumi (piemēram, rīcība esošo tiesību grozīšanai, aizliegums iegūt tiesības uz noteiktu spektru, nosacījumu par frekvenču spektra uzkrāšanu un efektīvu izmantošanu piemērošana, piemēram, tie, kas minēti Direktīvas 2002/21/EK 9. panta 7. punktā, lai ierobežotu spektra apjomu katram operatoram vai lai novērstu pārmērīgu spektra uzkrāšanu), lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem saskaņā ar principiem, kas ir pamatā Direktīvas Nr. 2002/20/EK ("Atļauju izsniegšanas" direktīva) 5. panta 6. punktam **un Padomes Direktīvu Nr. 87/372/EEK (1987. gada 25. jūnijs) par frekvenču joslām, kas rezervējamās publisku Viseiropas sauszemes šūnu mobilo ciparsignālu sakaru saskaņotai ieviešanai Kopienā** ⁽¹⁾ ("GSM" direktīva) 1. panta 2. punktam. **Dalībvalstis var arī veikt pasākumus, lai panāktu vienmērīgāku spektra piešķiršanu uzņēmumiem, jaunajiem dalībniekiem rezervējot spektru ar frekvenču joslu vai joslu grupām ar līdzīgām īpašībām.** [Gr. 12]

- (13) Optimālai un efektīvai spektra izmantošanai vajadzīga pastāvīga norišu uzraudzība un atjaunināta pārredzama informācija par spektra izmantošanu visā Savienībā. Tā kā Komisijas Lēmumā 2007/344/EK (2007. gada 16. maijs) par harmonizētu informācijas pieejamību attiecībā uz radiofrekvenču spektra izmantošanu Kopienā ⁽²⁾ prasīts dalībvalstīm publicēt informāciju par izmantošanas tiesībām, Savienībā ir nepieciešama sīka esošās spektra izmantošanas **un tās efektivitātes** uzskaitē — **pirms tam nosakot kopēju** pārskatīšanas un novērtēšanas **metodoloģiju** —, lai uzlabotu spektra un radioiekārtu lietošanas efektivitāti, jo īpaši diapazonā starp 300 MHz un 6 GHz, **bet arī diapazonā starp 6 GHz un 70 GHz, jo šīs frekvences kļūs arvien svarīgākas saistībā ar ātro tehnoloģiju attīstību.** Uzskaitē vajadzētu būt pietiekami detalizētai, lai varētu identificēt neefektīvas tehnoloģijas un lietojumu gan **privātajā**, gan publiskajā sektorā, kā arī neizmanto to piešķirto spektru un koplietošanas iespējas, kā arī novērtēt patērētāju un uzņēmēju vajadzības nākotnē. **Turklāt, ņemot vērā bezvadu datus izmantojošo lietojumprogrammu skaita stabilo pieaugumu, dalībvalstīm būtu jāveicina spektra efektīva izmantošana lietotāja tipa lietojumprogrammu vajadzībām.** [Gr. 13]

- (14) Tā sauktās kognitīvās tehnoloģijas, kaut arī tās vēl ir attīstības stadijā, jau būtu jāizpēta padziļināti un jāīsteno, pamatojoties uz ģeolokalizētu informāciju par spektra izmantošanu, ko uzskaitē būtu jākartografē. [Gr. 89]

- (15) Atbilstīgi Direktīvai 1999/5/EK saskaņotie standarti ir būtiski, lai panāktu efektīvu spektra izmantošanu, un tiem būtu jāņem vērā juridiski noteikti koplietošanas nosacījumi. Eiropas standartiem, kas attiecas uz elektriskajām ar radio nesaistītajām un elektroniskajām iekārtām un tīkliem, būtu jāizvairās arī no spektra izmantošanas apgrūtinājumiem. Pieaugošo apjomu un bezvadu ierīču un lietojumu kumulatīvā ietekme kopā ar spektra izmantošanas daudzveidību, rada problēmas pašreizējai traucējumu pārvaldības pieejai. Tie būtu jāizskata un jāpārvērtē līdz ar uztvērēju raksturlielumiem un sarežģītākiem mehānismiem, ar ko novērs traucējumus, **nolūkā pašreizējiem un turpmākajiem spektra lietotājiem nerastos kaitīgi traucējumi vai netiktu apgrūtināta spektra darbība.** Turklāt atbilstošos gadījumos dalībvalstīm saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu jāatļauj ieviest kompensējošus pasākumus, lai segtu ar ieviešanu saistīto traucējumu novēršanas tiešās izmaksas un pārejas izmaksas. [Gr. 14]

⁽¹⁾ OV L 196, 17.7.1987, 85. lpp.

⁽²⁾ OV L 129, 17.5.2007., 67. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- (16) Saskaņā ar Komisijas parauginiciatīvas “Digitālā programma Eiropai” mērķiem, bezvadu platjoslas **pakalpojumi** ievērojami **sekmē** ekonomikas atlabšanu un izaugsmi, ja tiek darīts pieejams pietiekams spektrs, lietošanas tiesības piešķir ātri un ir atļauta tirdzniecība, lai pielāgotos tirgus attīstībai. Digitālajā programmā paredzēts, ka visiem Savienības iedzīvotājiem līdz 2020. gadam būs piekļuve platjoslas pakalpojumiem ar ātrumu vismaz 30 Mb/s. Tāpēc spektrs, kas jau **saskaņots**, līdz 2012. gadam jāatļauj virszemes sakariem, lai visiem nodrošinātu vieglu piekļuvi bezvadu platjoslas pakalpojumiem, jo īpaši spektra joslās, kas piešķirtas ar Komisijas Lēmumu 2008/477/EK ⁽¹⁾, 2008/411/EK ⁽²⁾ un 2009/766/EK ⁽³⁾. Lai papildinātu virszemes platjoslas pakalpojumus un nodrošinātu pārklājumu visattālākajiem Savienības apgabaliem, piekļuve pieejamai satelīta platjoslai var būt ātrs un reāls risinājums. [Gr. 15]
- (17) *Daudzi līdzīgi pētījumi liecina, ka mobilo datu pārraides apjoms ātri pieaug un katru gadu dubultojas. Ja šāds temps turpināsies nākamajos gados, kas ir ticams, mobilo datu pārraides apjoms no 2009. gada līdz 2014. gadam būs pieaudzis gandrīz 40 reizi. Lai pārvaldītu šo eksponenciālo pieaugumu, būs nepieciešamas vairākas regulējošo iestāžu un tirgus dalībnieku darbības, tostarp varbūt būtu jāpaaugstina spektra efektivitāte visās jomās, turpmāk varbūt būtu jāharmonizē spektra piešķiršana bezvadu platjoslām un ar divējāda lietojuma ierīcēm jāveic pārraides pāreja uz citiem tīkliem.* [Gr. 16]
- (18) *Būtu jāievieš elastīgāki spektra lietošanas noteikumi, lai veicinātu inovāciju un ātrdarbīgus platjoslas savienojumus, kas ļautu uzņēmumiem samazināt izmaksas un palielināt konkurētspēju un sniegtu iespēju izstrādāt jaunus interaktīvus tiešsaistes pakalpojumus, piemēram, izglītības, veselības aprūpes un vispārējas nozīmes pakalpojumu jomā.* [Gr. 17]
- (19) *Eiropas tirgus ar gandrīz 500 miljoniem cilvēku, kuriem pieejams ātrdarbīgs platjoslas pieslēgums, būtu dzinulis iekšējā tirgus attīstībai, kas pasaules līmenī radītu vienreizēju lietotāju kritisko masu, visos reģionos piedāvājot jaunas iespējas un katram lietotājam nodrošinot lielāku ieguvumu un Savienībai — potenciālu kļūt par pasaulē vadošo uz zināšanām balstīto sabiedrību. Strauja platjoslas pakalpojumu izvēršana ir izšķiroša Savienības produktivitātes attīstībai un tam, lai rastos jauni mazie uzņēmumi, kas varētu ieņemt vadošo pozīciju dažādās nozarēs, piemēram, veselības aprūpes, ražošanas un pakalpojumu nozarēs.* [Gr. 18]
- (20) *Starptautiskā telekomunikāciju savienība (ITU) ir novērtējusi nākotnes platjoslu spektra vajadzības Starptautisko mobilo telekomunikāciju – 2000 (IMT-2000) un IMT progresīvo sistēmu (piemēram, 3G un 4G mobilo sakaru) attīstībai, kas 2020. gadā sasniegs 1 280 līdz 1 720 MHz komerciālās mobilās rūpniecības vajadzībām katram ITU reģionam, tostarp Eiropai. Neatbrīvojot papildu spektru, kam vajadzētu būt saskaņotam starptautiskā līmenī, jauni pakalpojumi un ekonomikas izaugsme tiks traucēta mobilo tīklu ierobežotās jaudas dēļ.* [Gr. 19]
- (21) *Papildus 880-915 MHz un 925-960 MHz joslu (turpmāk "900 MHz josla") savlaicīgai un konkurenci veicinošai atbrīvošanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/114/EK ⁽⁴⁾, frekvenču joslu 790-862 MHz (turpmāk "800 MHz josla") var optimāli izmantot lielu platību nodrošināšanai ar bezvadu platjoslas pakalpojumiem. Pamatojoties uz tehnisko*

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2008/477/EK (2008. gada 13. jūnijs) par 2 500 – 2 690 MHz frekvenču joslas harmonizāciju tādu zemes sistēmu vajadzībām, kas Kopienā spēj nodrošināt elektronisko sakaru pakalpojumus (OV L 163, 24.6.2008., 37. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2008/411/EK (2008. gada 21. maijs) par 3 400 – 3 800 MHz frekvenču joslas harmonizāciju tādu zemes sistēmu vajadzībām, kas Kopienā spēj nodrošināt elektronisko sakaru pakalpojumus (OV L 144, 4.6.2008., 77. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 2009/766/EK (2009. gada 16. oktobris) par 900 MHz un 1 800 MHz frekvenču joslu harmonizāciju tādu sauszemes sistēmu vajadzībām, kas Kopienā spēj nodrošināt Eiropas mēroga elektronisko sakaru pakalpojumus (OV L 274., 20.10.2009., 32. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 274, 20.10.2009, 25. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

nosacījumu saskaņošanu atbilstīgi Komisijas Lēmumam 2010/267/ES (2010. gada 6. maijs) par harmonizētiem tehniskajiem lietošanas nosacījumiem 790–862 MHz frekvenču joslā tādām zemes sistēmām, kas spēj nodrošināt elektronisko sakaru pakalpojumus Eiropas Savienībā ⁽¹⁾ un Komisijas 2009. gada 28. oktobra ieteikumam 2009/848/EK par digitālās dividendes atbrīvošanas veicināšanu Eiropas Savienībā ⁽²⁾, kurā aicināts līdz 2012. gada 1. janvārim izbeigt analogo apraidi, un, ņemot vērā straujās norises valstu likumdošanas jomā, šī josla līdz 2013. gadam principā tiktu darīta pieejama Savienības elektroniskajiem sakariem. Steidzama ieviešana saistībā ar šo joslu ir nepieciešama, lai izvairītos no tehniskiem traucējumiem, jo īpaši plašākos reģionos starp dalībvalstīm. Ņemot vērā 800 MHz joslas jaudu, lai pārraidītu lielos apgabalos, pārklājuma nodrošināšanas tiesībām būtu jāpievieno saistības, kuras panāktas, pamatojoties uz tehniskās un pakalpojumu neitralitātes principiem. Papildus spektra piešķiršanai bezvadu platjoslai 1 452–1 492 MHz joslā (turpmāk "1,5 GHz josla") būtu jāatbrīvo arī 2 300–2 400 MHz josla (turpmāk "2,3 GHz josla"), lai apmierinātu pieaugošo pieprasījumu pēc mobilajām pārraidēm, kā arī būtu jānodrošina līdzvērtīgi konkurences apstākļi dažādiem tehnoloģiskajiem risinājumiem un jāatbalsta Eiropas mēroga operatoru izveide Savienībā. Turpmāka spektra piešķiršana mobilo sakaru pakalpojumiem, piemēram, 694–790 MHz joslā (turpmāk "700 MHz josla"), būtu jāizvērtē atkarībā no nākotnes jaudas prasībām bezvadu platjoslas pakalpojumiem un virszemes televīzijai. [Gr. 20]

- (22) Palielinātas mobilās platjoslas iespējas ir svarīgas, lai nodrošinātu jaunas izplatīšanas platformas kultūras jomai, tādējādi ieguldot šīs nozares sekmīgā turpmākajā attīstībā. Ir būtiski, ka virszemes televīzijas pakalpojumu sniedzēji un citi tirgus dalībnieki var turpināt pašreizējos pakalpojumus, kad bezvadu pakalpojumu vajadzībām tiek atbrīvota papildu spektra daļa. Pārejas izdevumus saistībā ar papildu spektra atbrīvošanu var segt ar ieņēmumiem no licences maksām, tā raidorganizācijām sniedzot tādas pašas iespējas kādas šodien tiek izmantotas arī citās spektra daļās. [Gr. 21]
- (23) Bezvadu piekļuves sistēmas, tostarp vietējās piekļuves radiotīkli, ir pārauguši savus līdz šim piešķirtos apjomus, kas saņemti bez licences 2,4 GHz un 5 GHz joslās. Lai pievienotu jaunākās paaudzes bezvadu tehnoloģijas, nepieciešami plašāki kanāli, kas dotu iespēju izmantot ātrumu virs 1 Gbps. Turklāt, attiecībā uz pašreizējās frekvenču izmantošanas un jaunu frekvenču spektra vajadzību uzskaiti un atkarībā no spektra izmantošanas citiem lietojumiem, būtu jāizvērtē, cik lietderīgi ir plašāk piešķirt nelicencētu spektru bezvadu piekļuves sistēmām, tostarp vietējiem radiotīkliem, ko paredz Komisijas Lēmums 2005/513/EK ⁽³⁾. [Gr. 22 un Gr. 25]
- (24) Kaut gan apraide arī turpmāk būs svarīga platforma satura izplatīšanai, jo tā joprojām ir visekonomiskākā plašsaziņas līdzekļu platforma, fiksētā un mobilā platjosla un citi jauni pakalpojumi kultūras jomai sniedz jaunas iespējas dažādot informācijas izplatīšanu, piedāvāt pakalpojumus pēc pieprasījuma un izmantot lielā datu pārraides pieauguma ekonomisko potenciālu. [Gr. 23]
- (25) Līdzīgi „GSM” standartam, kas sekmīgi tika pieņemts visā pasaulē, pateicoties agrīnai un mērķtiecīgai harmonizēšanai visā Eiropā, Savienībai jānosaka mērķis izveidot vispārēju programmu spektru pārdalei nākotnē, īpaši attiecībā uz visefektīvāko spektra daļu. Vienošanās panākšana Pasaules radiokomunikāciju konferencē 2016. gadā būs galvenais faktors, lai nodrošinātu harmonizēšanu pasaulē un koordinēšanu ar kaimiņos esošajām trešām valstīm. [Gr. 24]

⁽¹⁾ OV L 117, 11.5.2010, 95. lpp.

⁽²⁾ OV L 308, 24.11.2009, 24. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 2005/513/EK (2005. gada 11. jūlijs) par radiofrekvenču saskaņotu lietošanu 5 GHz frekvenču joslā bezvadu pieejas sistēmu, tostarp bezvadu lokālo tīklu (WAS/RLAN) ieviešanai (OV L 187, 19.7.2005., 22. lpp.).

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- (26) Tā kā kopēja pieeja un apjomradīti ietaupījumi ir būtiski, lai attīstītu platjoslas sakarus visā Savienībā un lai novērstu konkurences izkropļojumus un tirgus fragmentāciju starp dalībvalstīm, būtu jādefinē atsevišķi atļauju un procedūras nosacījumi saskaņotai rīcībai starp dalībvalstīm un Komisiju. **Ar šiem nosacījumiem būtu galvenokārt jānodrošina jaunu dalībnieku piekļuve zemākām joslām, izmantojot izsoles vai citas konkurences procedūras.** Nosacījumi var arī ietvert saistības attiecībā uz pārklājumu, spektra bloka izmēru, tiesību piešķiršanas laiku, piekļuvi mobilajiem virtuālajiem tīkla operatoriem (MVTO) un izmantošanas tiesību ilgumu. Atspoguļojot spektra tirdzniecības nozīmi spektra efektīvas izmantošanas palielināšanā, **Eiropas mēroga pakalpojumu izveides sekmēšanā** un bezvadu iekārtu un pakalpojumu **iekšējā tirgus attīstībā**, šie nosacījumi būtu jāpiemēro tām spektra joslām, ko piešķir bezvadu sakariem, un kuru izmantošanas tiesības drīkst nodot vai iznomāt. [Gr. 26]
- (27) Papildu spektrs var būt vajadzīgs citās nozarēs, piemēram, transportā (drošībai, informācijas un pārvaldības sistēmām), pētniecībā un izstrādē, **kultūrā**, e-veselībā, e-iekļaušanā **un sabiedrības aizsardzībai un palīdzībai katastrofu sekū likvidēšanai (SAKSL)**, **pēdējā minētajā jomā ņemot vērā aizvien lielāku video un datu pārraides izmantošanu, lai palīdzību varētu sniegt ātrāk un efektīvāk.** Sinerģiju **un tiešas saiknes** optimizēšana starp spektra politiku un pētniecības un izstrādes darbību un pētījumu veikšana par radio saderību starp dažādiem spektra lietotājiem palīdzēs inovācijām. **Attiecīgajām pētniecības organizācijām būtu jāpalīdz izstrādāt spektra reglamentēšanas tehniskos aspektus, īpaši nodrošinot testēšanas iekārtas, lai pārbaudītu traucējumu modeļus, kas attiecas uz Savienības tiesību aktiem.** Turklāt pētījumu rezultāti saskaņā ar Septīto pamatprogrammu pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem ⁽¹⁾ pieprasa projektu spektra vajadzību pārbaudi, kam var būt liels ekonomisks vai ieguldījumu potenciāls, jo īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), piemēram, kognitīvo radio vai e-veselību. Atbilstoša aizsardzību pret kaitīgiem traucējumiem jānodrošina arī, lai atbalstītu pētniecību un izstrādi un zinātnisko darbību. [Gr. 27]
- (28) Stratēģija "Eiropa 2020" nosaka vides aizsardzības mērķus attiecībā uz ilgtspējīgu, resursu efektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku, piemēram, uzlabojot resursu efektivitāti par 20 %. Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) nozarei ir vadošā loma, kā uzsvērts Digitalizācijas programmā Eiropai. Ierosinātie pasākumi ietver Savienības mēroga automatizēto enerģijas pārvaldības sistēmu (viedtīklu un viedmērīerīču) izvēršanas paātrinājumu, izmantojot saziņas iespējas, lai samazinātu enerģijas patēriņu, un automatizēto transporta sistēmu un automatizētās satiksmes pārvaldības attīstību, lai samazinātu oglekļa dioksīda emisijas transporta nozarē. Spektra tehnoloģiju efektīvāka izmantošana var arī palīdzēt samazināt radioiekārtu enerģijas patēriņu un ierobežot ietekmi uz vidi lauku apvidos un attālos rajonos.
- (29) Sabiedrības veselības aizsardzība pret elektromagnētiskajiem laukiem ir būtiska iedzīvotāju labklājībai un saskaņotai pieejai spektra atļaujām Savienībā. Lai gan sabiedrības veselības aizsardzība pret elektromagnētiskajiem laukiem jau ir iekļauta Padomes 1999. gada 12. jūlija Ieteikumā 1999/519/EK par ierobežojumiem plašas sabiedrības pakļaušanai elektromagnētisko lauku iedarbībai (0 Hz līdz 300 GHz) ⁽²⁾, ir svarīgi **panākt labāku izpratni par elektromagnētisko lauku ietekmi uz dzīvajiem organismiem un** nodrošināt spektra izmantošanas jonizējošās un nejonizējošās ietekmes uz veselību pastāvīgu uzraudzību, tostarp arvien vairāk iekārtu veidu izmantotā dažādu frekvenču spektra kumulatīvu iedarbību reālos apstākļos. **Pienācīga sabiedrības drošības līmeņa panākšanai dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka aizsardzības pasākumi ir tehnoloģiju un pakalpojumu ziņā neitrāli.** [Gr. 28]

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1982/2006/EK (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) (OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 199, 30.7.1999, 59. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- (30) Būtiski sabiedrības interešu mērķi, piemēram, cilvēku dzīvības aizsardzība prasa koordinētu tehnisko risinājumu drošības un avārijas dienestu sadarbībai starp dalībvalstīm. Drošības pakalpojumu, ierīču un novatorisku Eiropas mēroga vai savietojamu drošības un ārkārtas risinājumu izstrādei un brīvai aprītei būtu jābūt pieejamam pietiekamam spektram **koordinētā Eiropas mēroga radiofrekvenču spektra blokā**. Pētījumi jau ir pierādījuši vajadzību pēc harmonizēta papildu spektra zem 1 GHz, lai nākamajos 5 līdz 10 gados sniegtu mobilo platjoslas pakalpojumus sabiedrības aizsardzībai un katastrofu seku novēršanai visā Savienībā. **Jebkurā harmonizēta papildu spektra piešķiršanā SAKSL zem 1 GHz būtu jāizskata iespēja atbrīvot vai kopīgi izmantot citu SAKSL spektru.** [Gr. 29]
- (31) Spektra regulējumam ir spēcīgas pārrobežu jeb starptautiskas dimensijas tā izplatīšanas rakstura, no to tirgu starptautiskā rakstura, kas balstīti uz radio viļņu izmantošanas pakalpojumiem, kā arī vajadzības izvairoties no kaitīgiem traucējumiem starp valstīm dēļ. Turklāt atsaucies uz starptautiskajiem nolīgumiem Direktīvā 2002/21/EK un 2002/20/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2009/140/EK nozīmē, ka dalībvalstis nedrīkst uzņemties starptautiskas saistības, kas kavē vai ierobežo to Savienības saistību izpildi. Dalībvalstīm saskaņā ar tiesu praksi būtu jāpieliek visas nepieciešamās pūles, lai nodrošinātu to kompetencē esošu Savienības jautājumu atbilstīgu pārstāvniecību starptautiskās organizācijās, kas atbild par spektra koordināciju. Turklāt, ja Savienības politika vai kompetence ir apdraudēta, Savienībai būtu politiski jāvada sarunu sagatavošana un **jānodrošina vienota viedokļa paušana** daudzpusējās sarunās, tostarp Starptautiskajā telekomunikāciju savienībā, kas atbilst tās atbildības līmenim par spektra jautājumiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, **lai attiecībā uz spektra izmantošanu panāktu pasaules mēroga sinerģijas un apjomradītus ietaupījumus.** [Gr. 30]
- (32) Lai turpinātu attīstību, izejot no pašreizējās prakses un balstoties uz principiem, kas noteikti Padomes 1992. gada 3. februāra secinājumos par procedūrām, kas jāievēro 1992. gada Pasaules administratīvajai radiosakaru konferencei, un, ja Pasaules radiosakaru konferences (WRC) un citas daudzpusējās sarunas pieskaras principiem un politikas jautājumiem ar svarīgu Savienības dimensiju, tad Savienībai jāspēj noteikt jaunas procedūras, lai aizstāvētu savas intereses daudzpusējās sarunās, papildus ilgtermiņa mērķim kļūt par Starptautiskās telekomunikāciju savienības locekli kopā ar dalībvalstīm. Šajā sakarā Komisija, ņemot vērā Radiofrekvenču spektra politikas grupas (RSPG) atzinumu, arī var ierosināt kopējās politikas mērķus Eiropas Parlamentam un Padomei, kā noteikts Direktīvā 2002/21/EK.
- (33) **Lai novērstu arvien lielāku spiedienu uz satelītu navigācijai un satelītu sakariem paredzēto frekvenču joslu, jaunajā spektra izmantojuma plānojumā ir jāgarantē tiem paredzētais diapazons.** 2012. gada WRC ietver konkrētus Savienības nozīmes jautājumus, piemēram, digitālā dividende, zinātniskie un meteoroloģiskie pakalpojumi, ilgtspējīga attīstība un klimata pārmaiņas, satelītu sakari un spektra izmantošana GALILEO vajadzībām (izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 876/2002 (2002. gada 21. maijs), ar ko izveido kopuzņēmumu Galileo⁽¹⁾) un Padomes Regulu (EK) Nr. 1321/2004 (2004. gada 12. jūlijs) par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūru izveidi⁽²⁾), kā arī Eiropas Zemes novērošanas programmu (GMES)⁽³⁾, lai uzlabotu Zemes novērošanas datu izmantošanu. [Gr. 31]
- (34) **Dalībvalstīm vajadzētu turpināt divpusējās sarunas ar kaimiņos esošajām trešām valstīm, tostarp kandidātvalstīm un iespējamām kandidātvalstīm, par Savienības prasību ievērošanu attiecībā uz frekvenču koordinēšanu un mēģināt panākt vienošanās, kas varētu kļūt par pozitīvu precedentu citām dalībvalstīm. Savienībai būtu tehniski un politiski jāatbalsta dalībvalstis divpusējās un daudzpusējās sarunās ar trešām valstīm, jo īpaši kaimiņvalstīm, tostarp kandidātvalstīm un iespējamajām kandidātvalstīm.** Tam vajadzētu palīdzēt arī izvairīties no kaitīgiem traucējumiem un uzlabot spektra izmantošanas efektivitāti un spektra izmantojuma konvergenci pat ārpus Savienības

⁽¹⁾ OV L 138, 28.5.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 246, 20.7.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 276, 20.10.2010., 1. lpp..

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

robežām. Īpaši ir vajadzīga rīcība 800 MHz un 3,4-3,8 GHz joslās pārejai uz šūnu platjoslas tehnoloģiju un spektra saskaņošanai, kas vajadzīgs gaisa satiksmes vadības modernizēšanai. [Gr. 32]

- (35) Lai sasniegtu šīs programmas mērķus, ir svarīgi izveidot atbilstīgu institucionālu struktūru spektra pārvaldības koordinācijai un regulēšanai Savienības līmenī, vienlaikus pilnībā ņemot vērā kompetenci un valsts pārvaldes iestāžu zināšanas. Šāda struktūra var palīdzēt arī saistīt spektra koordināciju dalībvalstu starpā ar iekšējā tirgus darbību. Sadarbība un koordinācija ir būtiska arī starp standartizācijas iestādēm, pētniecības iestādēm un CEPT.
- (36) Komisijai reizi gadā būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šā lēmuma izpildes rezultātiem un plānoto turpmāko rīcību. [Gr. 33 **neattiecas uz tekstu latviešu valodā**]
- (37) Izstrādājot priekšlikumu, Komisija ir īpaši ņēmusi vērā RSPG atzinumu,
- (38) **Šis lēmums neskar tirgus dalībnieku aizsardzību, ko nodrošina Direktīva 2009/140/EK, [Gr. 34]**

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Mērķis **un darbības joma**

1. Ar šo lēmumu izveido radiofrekvenču spektra politikas **daudzgadu** programmu spektra stratēģiskajai plānošanai un saskaņošanai, lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību.
2. Šo lēmumu piemēro iekšējam tirgum visās Savienības politikas jomās, kas saistītas ar spektra izmantošanu, piemēram, cita starpā elektronisko sakaru, pētniecības, izstrādes un inovāciju, transporta, enerģētikas un audiovizuālās politikas jomā.
3. Šis lēmums ir saskaņā ar spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem, jo īpaši Direktīvu 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK un 1999/5/EK un Lēmumu Nr. 676/2002/EK, kā arī pasākumiem, ko dalībvalstu līmenī veic atbilstīgi Savienības tiesību aktiem un īpašiem starptautiskajiem nolīgumiem, ņemot vērā Starptautiskās telekomunikāciju savienības noteikumus par radiosakariem.
4. Šis lēmums neskar pasākumus, ko veic dalībvalstu līmenī, pilnībā ievērojot Savienības tiesību aktus, lai sasniegtu vispārējās nozīmes mērķus, un jo īpaši tos, kas attiecas uz satura reglamentāciju un audiovizuālo politiku. [Gr. 35]

2. pants

Vispārējie reglamentējošie principi

1. Dalībvalstis pārredzamā veidā sadarbojas savā starpā un ar Komisiju, lai nodrošinātu šādu vispārējo reglamentējošo principu konsekventu piemērošanu visā Savienībā:
 - a) efektīvas spektra izmantošanas veicināšana, lai vislabāk apmierinātu pieaugošo pieprasījumu pēc frekvenču izmantošanas, **atspoguļojot frekvenču spektra svarīgo sabiedrisko, kultūras un saimniecisko vērtību;**

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- b) *vispiemērotākās, nediskriminējošās un vismazāk apgrūtinājošās atļauju sistēmas piemērošana tādā veidā, lai palielinātu spektra izmantošanas elastību un efektivitāti;*
- c) *iekšējā tirgus un digitālo pakalpojumu attīstības garantēšana, nodrošinot efektīvu konkurenci un visā Eiropā līdzvērtīgus konkurences apstākļus un turpmāk sekmējot visas Eiropas pakalpojumu izveidošanu;*
- d) *inovāciju veicināšana;*
- e) *attiecīgo Savienības tiesību aktu par elektromagnētiska lauka ietekmi uz cilvēka veselību pilnīga ievērošana, nosakot tehniskās prasības spektra izmantošanai;*
- f) *tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes piemērošana spektra izmantošanā. [Gr. 36]*

2. *Saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 8.a, 9. un 9.b pantu un ar Lēmumu Nr. 676/2002/EK elektroniskajiem sakariem piemēro šādus īpašus principus:*

- a) *tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes piemērošana spektra izmantošanā elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem un radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanai vai iznomāšanai;*
- b) *radiofrekvenču izmantošanas harmonizācijas veicināšana visā Savienībā atbilstīgi vajadzībai nodrošināt to faktisku un šo frekvenču efektīvu izmantošanu;*
- c) *pieaugošo mobilo datu pārraižu un platjoslas pakalpojumu vienkāršošana, jo īpaši veicinot elastību, un inovācijas sekmēšana, ņemot vērā nepieciešamību nepieļaut kaitīgus traucējumus un nodrošināt pakalpojumu tehnisko kvalitāti;*
- d) *efektīvas konkurences saglabāšana un attīstīšana, ar ex ante vai ex post pasākumiem novēršot pārmērīgu radiofrekvenču uzkrāšanu, kas rada būtisku kaitējumu konkurencei. [Gr. 37]*

3. pants

Politikas mērķi

Lai pievērstu uzmanību šīs pirmās programmas prioritātēm, dalībvalstis un Komisija sadarbojas, lai atbalstītu un īstenotu šādus politikas mērķus:

- a) *mobilo datu pārraidēm darīt pieejamu pietiekama apjoma un piemērotu spektru, kura jauda līdz 2015. gadam sasniegtu vismaz 1 200 MHz, ja vien radiofrekvenču spektra politikas programma to neparedz citādi, atbalstīt Savienības politikas mērķus, lai apmierinātu pieaugošo pieprasījumu pēc mobilo datu pārraidēm, ļaujot attīstīties komerciālajiem un sabiedriskajiem pakalpojumiem un vienlaikus ņemot vērā svarīgus vispārējās nozīmes mērķus, piemēram, kultūras daudzveidību un viedokļu dažādību plašsaziņas līdzekļos; [Gr. 38]*
- b) *pārvarēt digitālo plaisu un īstenot Eiropas digitālās programmas mērķus, nodrošinot, ka visiem Savienības iedzīvotājiem līdz 2020. gadam ir pieeja platjoslai vismaz 30 Mb/s apmērā, un Savienībā īstenojot visaugstāko iespējamo platjoslas ātrumu un jaudu; [Gr. 39]*
- c) *nodrošināt Savienības līderpozīcijas bezvadu elektronisko sakaru platjoslas pakalpojumu jomā, šiem pakalpojumiem atbrīvojot pietiekama apjoma papildu spektru visrentablākajās joslās, lai tie būtu plaši pieejami; [Gr. 40]*

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- d) **nodrošināt iespējas komerciālajiem un sabiedriskajiem pakalpojumiem, palielinot mobilās platjoslas jaudu; [Gr. 41]**
- e) palielināt spektra izmantošanas elastību, lai veicinātu inovācijas un ieguldījumus, **visā Savienībā konsekventi** piemērojot tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principu, **lai tehnoloģiskajiem risinājumiem, kurus varētu apstiprināt, nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus un pienācīgu regulatīvo paredzamību, atbrīvojot harmonizētu spektru jaunām, progresīvām tehnoloģijām** un radot iespēju spektra tiesību tirdzniecībai, **tādējādi sniedzot iespējas izveidot visas Eiropas mēroga sistēmas; [Gr. 42]**
- f) veicināt efektīvu spektra izmantošanu, izmantojot vispārējo atļauju priekšrocības un palielinot šāda veida atļauju izmantošanu;
- g) **mudināt pasīvu infrastruktūras koplietošanu, ja tas būtu samērīgi un nediskriminējoši, kā to paredz Direktīvas 2002/21/EK 12. pants; [Gr. 43]**
- h) saglabāt un attīstīt efektīvu konkurenci, jo īpaši elektronisko sakaru pakalpojumos, novēršot *ex ante*, vai labojot *ex post* pārmērīgu radiofrekvenču uzkrāšanu, ko veic atsevišķi operatori un kas rada būtisku kaitējumu konkurencei, **anulējot frekvenču lietošanas tiesības vai veicot citus pasākumus, vai arī piešķirot frekvences, ar ko novērš tirgus izkropļojumus; [Gr. 44]**
- i) **lai Eiropā radītu līdzvērtīgus konkurences apstākļus, tā sekmējot ekonomisko izaugsmi un diversifikācijas radītus un apjomradītus ietaupījumus Savienībā**, samazināt iekšējā tirgus sadrumstalotību **un pilnībā izmantot tā potenciālu**, uzlabojot koordināciju un saskaņojot tehniskās izmantošanas nosacījumus un spektra pieejamību, ja vajadzīgs; **[Gr. 45]**
- j) novērst citu radio vai ar radio nesaistītu ierīču radītus kaitīgus traucējumus vai darbības apgrūtinājumus, veicinot tādu standartu izstrādi, kas ļauj elastīgi un efektīvi izmantot spektru un palielināt uztvērēju imunitāti pret traucējumiem, jo īpaši ņemot vērā pieaugošā radio ierīču un lietojumu apjoma un blīvuma kumulatīvo ietekmi.
- k) paredzot tehniskos nosacījumus spektra piešķiršanai, pilnībā ņemt vērā attiecīgo starptautisko organizāciju apstiprinātas pētniecības rezultātus par elektromagnētiskā lauka starojuma iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību **un tos piemērot tehnoloģiju un pakalpojumu ziņā neitrāli. [Gr. 46]**
- l) **nodrošināt jaunu patēriņa produktu un tehnoloģiju pieejamību, tā garantējot atbalstu patērētājiem pārejai uz digitālo tehnoloģiju un efektīvu digitālās dividendes izmantošanu; [Gr. 47]**
- m) **samazināt Savienības oglekļa emisijas ietekmi, sekmējot bezvadu sakaru tīklu un lietojumu tehnisko efektivitāti; [Gr. 48]**

4. pants

Palielināta efektivitāte un elastība

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. janvārim pieņem platjoslas pakalpojumu attīstīšanai atbilstošus atļauju izsniegšanas un piešķiršanas pasākumus, **kas ir cits citam līdzīgi**, saskaņā ar Direktīvu 2002/20/EK, piemēram, ja iespējams un pamatojoties uz konsultācijām saskaņā ar 12. pantu, atļaujot attiecīgajiem uzņēmumiem tiešu vai netiešu pieeju blakusesošiem vismaz 10 MHz spektra blokiem, **tādējādi ļaujot sasniegt iespējami augstāku jaudu un platjoslu ātrumu, kā arī paverot iespējas efektīvai konkurencei. [Gr. 49]**

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

2. Dalībvalstis, sadarbojoties ar Komisiju, veicina kolektīvo spektra izmantošanu, kā arī spektra koplietošanu un izmantošanu **bez licences**. Tās tāpat veicina tādas pašreizējās un jaunās tehnoloģijas kā **ģeolokalizācijas datubāzes un kognitīvais radio**, lai attīstītu, piemēram, spektra neizmantotās daļas, iepriekš veicot pienācīgu ietekmes novērtējumu. Minētos ietekmes novērtējumus sagatavo divpadsmit mēnešu laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā. [Gr. 90]

3. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas, lai izstrādātu un saskaņotu radioiekārtu un telekomunikāciju terminālu, kā arī elektrisko un elektronisko iekārtu un tīklu standartus, kuri vajadzības gadījumā pamatojas uz Komisijas standartizācijas pilnvarām attiecīgajām standartizācijas iestādēm. **Īpašu uzmanību velta arī tāda aprīkojuma standartiem, kuru izmanto personas ar invaliditāti, vienlaikus tomēr neliedzot šādām personām tiesības pēc izvēles izmantot nestandarta aprīkojumu.** Šajā sakarībā jo īpaši svarīgi būs efektīvi koordinēt spektra saskaņošanu un standartizēšanu, lai patērētāji bez ierobežojumiem un visā iekšējā tirgū var izmantot ierīces, kurām nepieciešams radiofrekvenču spektrs. [Gr. 51]

4. **Dalībvalstis pastiprina pētniecību un izstrādi jauno tehnoloģiju, piemēram, kognitīvo tehnoloģiju jomā, jo to izstrāde nākotnē varētu radīt pievienoto vērtību spektra efektīvas izmantošanas ziņā.** [Gr. 52]

5. Dalībvalstis nodrošina, ka atlases nosacījumi un procedūras veicina **konkurenci un līdzvērtīgus konkurences apstākļus Eiropā**, ieguldījumus un efektīvu spektra **kā sabiedriskās preces** izmantošanu, **kā arī esošo un jauno pakalpojumu un ierīču līdzāspastāvēšanu.** Turklāt dalībvalstis sekmē spektra nepārtrauktu, efektīvu izmantošanu gan tīklos, gan lietojumprogrammās. [Gr. 53]

6. Lai novērstu iespējamo iekšējā tirgus sadrumstalotību dēļ atšķirīgiem atlases nosacījumiem un procedūrām attiecībā uz saskaņotu spektra joslu piešķiršanu elektronisko sakaru pakalpojumiem un atļauju to tirdzniecībai visās dalībvalstīs saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 9.b pantu, Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm **un saskaņā ar subsidiaritātes principu nosaka paraugpraksi un sekmē informācijas apmaiņu par šādām joslām, kā arī** izstrādā pamatnostādnes šādu joslu atļauju piešķiršanas nosacījumiem un procedūrām, **piemēram, attiecībā uz infrastruktūras koplietošanu un pārklājuma nosacījumiem, lai visā Eiropā nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus, ko panāk, piemērojot tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principu.** [Gr. 54]

7. Lai nodrošinātu efektīvu spektra tiesību izmantošanu un izvairītos no spektra uzkrāšanas, vajadzības gadījumā dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, **tostarp nosaka naudas sodus, izmanto stimulējošu maksu mehānismus un** tiesību atsaukšanu. [Gr. 55]

8. **Šā panta 1. punktā minētos pasākumus veic papildus tuvākajā laikā paredzētajai 900 MHz joslas atvēršanai saskaņā ar „GSM” direktīvu un konkurenci veicinošā veidā.** Šādi pasākumi ir jāveic nediskriminējoši, un tie nedrīkst kropļot konkurenci par labu operatoriem, kuriem jau ir dominējošas pozīcijas tirgū. [Gr. 56]

5. pants

Konkurence

1. Dalībvalstis uztur un veicina efektīvu konkurenci un nepieļauj konkurences traucējumus **gan** iekšējā tirgū, **gan atsevišķos dalībvalstu tirgos.** [Gr. 57]

2. Lai pilnībā īstenotu 1. punktā minētās saistības, un jo īpaši, lai nodrošinātu, ka ar **piekrišanu, uzkrāšanu, radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanu vai grozīšanu netiek izkropļota konkurence**, dalībvalstis **pirms spektra piešķiršanas plānošanas rūpīgi izpēta, vai šāda piešķiršana, ņemot vērā esošās spektra tiesības, kas piešķirtas attiecīgajiem tirgus dalībniekiem var izkropļot vai samazināt konkurenci attiecīgajos mobilo sakaru tīklos. Ja spektra piešķiršana var izkropļot vai samazināt konkurenci, dalībvalstis pieņem piemērotākos pasākumus efektīvas konkurences veicināšanai un vismaz vienu no turpmāk minētajiem pasākumiem, kas neierobežo konkurences noteikumu piemērošanu:** [Gr. 58]

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

- a) dalībvalstis drīkst ierobežot spektra apjomu, kura izmantošanas tiesības piešķir jebkuram **operatoram**, vai var šādām izmantošanas tiesībām pievienot nosacījumus, piemēram, vairumtirdzniecības piekļuves nodrošināšana, **dalībvalsts vai reģionālā viesabonēšana**, atsevišķās joslās vai konkrētās joslu grupās ar līdzīgām iezīmēm, piemēram, joslas zem 1 GHz, kas piešķirtas elektronisko sakaru pakalpojumiem; [Gr. 59]
- b) **dalībvalstis var rezervēt noteiktu daļu spektra joslas vai joslu grupas, kas tiks piešķirta jauniem tirgus dalībniekiem, kuriem iepriekš spektrs nav bijis piešķirts vai arī kuriem piešķirtais spektrs ir bijis ievērojami mazāks, lai šādā veidā nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus gan sākotnējiem tirgus dalībniekiem, gan jaunajiem dalībniekiem, uz vienlīdzīgiem nosacījumiem garantējot piekļuvi zemākajām spektra joslām;** [Gr. 60]
- c) dalībvalstis drīkst atteikties piešķirt jaunas izmantošanas tiesības vai atļaut jaunu spektra izmantošanu noteiktās joslās, vai var pievienot nosacījumus jauno izmantošanas tiesību piešķirumam vai jauna spektra izmantošanas atļaujai, ja tas novestu pie spektra frekvenču uzkrāšanās atsevišķiem uzņēmējiem **un šāda uzkrāšanās** varētu ievērojami kaitēt konkurencei. [Gr. 61]
- d) dalībvalstis drīkst aizliegt vai izvirzīt nosacījumus spektra izmantošanas tiesību nodošanai, kas nav pakļautas valsts vai Savienības apvienošanās kontrolei, ja tas var ievērojami kaitēt konkurencei.
- e) dalībvalstis drīkst grozīt esošās tiesības saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK 14. pantu, ja tas ir nepieciešams, lai novērstu *ex-post* pārmērīgu spektra frekvenču uzkrāšanos atsevišķiem uzņēmējiem, **jo tas varētu kaitēt** konkurencei. [Gr. 62]

3. **Ja dalībvalstis vēlas pieņemt kādu no 2. punktā minētajiem pasākumiem, tās rīkojas, paredzot nosacījumus atbilstīgi procedūrām, lai ieviestu minētos nosacījumus attiecībā uz tiesībām izmantot spektru vai tos variētu saskaņā ar Direktīvu 2002/20/EK.** [Gr. 63]

4. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju un atlases procedūras nepieļauj kavēšanos, **nav diskriminējošas** un sekmē efektīvu konkurenci, **novēršot jebkādu iespējamo konkurences noteikumu neievērošanu ES pilsoņu un patērētāju interesēs.** [Gr. 64]

6. pants

Spektrs bezvadu platjoslas sakariem

1. Neierobežojot pakalpojumu un tehnoloģiju neitralitātes principus, dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Savienībā tiek piešķirts pārklājuma un jaudas ziņā pietiekams **harmonizēts** spektrs, **ļaujot Savienībā panākt augstāko platjoslas ātrumu pasaulē**, lai nodrošinātu, ka bezvadu lietojumi **un Eiropas līderpozīcija jauno pakalpojumu jomā** efektīvi palīdz sasniegt **ekonomikas izaugsmi, pildot** mērķi līdz 2020. gadam visiem iedzīvotājiem nodrošināt platjoslas **piekļuves** ātrumu, **kas nav mazāks par** 30 Mb/s. [Gr. 65]

2. Dalībvalstis līdz 2012. gada 1. janvārim **nodrošina** ar Komisijas Lēmumu 2008/477/EK (2,5-2,69 GHz), 2008/411/EK (3,4-3,8 GHz) un 2009/766/EK (900/1 800 MHz) **joslu pieejamību, lai sekmētu** bezvadu platjoslas **pakalpojumu plašāku pieejamību ES iedzīvotāju un patērētāju interesēs, neskarot pašreizējos un nākotnes pakalpojumus, kuriem ir līdzvērtīga piekļuve šim spektram atbilstoši šajos Komisijas lēmumos minētajiem noteikumiem.** [Gr. 66]

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

3. **Dalībvalstis veicina to, ka elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēji nepārtraukti uzlabo savus tīklus atbilstoši jaunākajai, efektīvākajai tehnoloģijai, lai veidotu savas dividendes.** [Gr. 67]

4. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. janvārim 800 MHz joslu dara pieejamu elektronisko sakaru pakalpojumiem saskaņā ar saskaņotajiem tehniskajiem nosacījumiem, kas noteikti atbilstīgi Lēmumam Nr. 676/2002/EK. **Tikai izņēmuma gadījumos pamatotu tehnisku vai vēsturisku iemeslu dēļ** Komisija var atļaut īpašas atkāpes līdz **2015. gada beigām, atbildot uz attiecīgās dalībvalsts atbilstoši motivētu pieteikumu. Ja pārrobežu frekvenču koordinēšanas problēmas ar vienu vai vairākām trešām valstīm vēl joprojām kavē joslas pieejamību, Komisija var atļaut īpašas ikgadējas atkāpes līdz šādu šķēršļu novēršanai.** Saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 9. pantu Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, pastāvīgi pārskata spektra izmantojumu zem 1 GHz un izvērtē, vai iespējams atbrīvot papildu spektru un darīt to pieejamu **■**. [Gr. 68]

5. **Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm tiek aicināta veikt atbilstoša līmeņa pasākumus, lai panāktu 1,5 GHz joslas un 2,3 GHz joslas turpmāku saskaņošanu un efektīvāku izmantošanu bezvadu platjoslas pakalpojumiem.**

Komisija arī pastāvīgi uzrauga pieprasījumu pēc bezvadu platjoslas pakalpojumu jaudas un līdz 2015. gada 1. janvārim sadarbībā ar dalībvalstīm izvērtē pasākumu nepieciešamību, lai harmonizētu papildu spektra joslas, piemēram, 700 MHz joslu (694–790 MHz). Šajā novērtējumā ņem vērā spektra tehnoloģiju attīstību, tirgus pieredzi saistībā ar jaunajiem pakalpojumiem, iespējamās radio un televīzijas virszemes apraides vajadzības nākotnē un spektra trūkuma citās joslās, kas ir piemērotas bezvadu platjoslas pārklājumam.

Dalībvalstis var nodrošināt, ka atbilstošos gadījumos izmantotā spektra pārejas vai pārdales tiešās izmaksas tiek pienācīgi kompensētas saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem. [Gr. 69]

6. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju nodrošina to, ka mazapdzīvotos apgabalos tiek veicināta piekļuves nodrošināšana platjoslas saturam un pakalpojumiem, izmantojot 790-862 MHz (800 MHz) joslu, jo īpaši, izmantojot pārklājuma nodrošināšanas saistības. To darot, tās izskatīs iespējas un, ja nepieciešams, veiks atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka 800 MHz frekvenču joslas atbrīvošana negatīvi neietekmē programmas izstrādes un īpašo pasākumu (PMSE) lietotājus.

Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju izskata iespējas un, ja nepieciešams, veic tehniskus un regulējošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka 800 MHz frekvenču joslas atbrīvošana negatīvi neietekmē programmas izstrādes un īpašo pasākumu (PMSE) lietotājus. [Gr. 70]

7. **Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm izvērtē nelicencētā spektra plašākas piešķiršanas iespējamību bezvadu piekļuves sistēmu vajadzībām, tostarp vietējiem radiotīkliem, ko paredz Lēmums 2005/513/EK attiecībā uz visu 5GHz joslu.**

Komisiju aicina turpināt pieņemto harmonizēšanas programmu veicināšanu atbilstošos starptautiskajos forumos, jo īpaši ITU Pasaules radiosakaru konferencēs. [Gr. 71]

8. Komisija tiek aicināta prioritāri pieņemt atbilstošus pasākumus saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 9.b panta 3. punktu, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis Savienības robežās atļauj spektra izmantošanas tiesību tirdzniecību saskaņotās 790-862 MHz, 880-915 MHz, 925-960 MHz, 1 710-1 785 MHz, 1 805-1 880 MHz, 1 900-1 980 MHz, 2 010-2 025 MHz, 2 110-2 170 MHz, 2,5 -2,69 GHz un 3,4-3,8 GHz joslās un citās papildu spektra daļās, kas atbrīvotas mobilajiem pakalpojumiem, neskarot pašreizējos un nākotnē sniedzamos pakalpojumus, kuriem ir līdzvērtīga piekļuve šim spektram atbilstoši Komisijas lēmumiem, kas pieņemti atbilstīgi Lēmumam Nr. 676/2002/EK. [Gr. 72]

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

9. *Lai nodrošinātu, ka visiem iedzīvotājiem ir piekļuve progresīviem digitālajiem pakalpojumiem, tostarp platjoslām, jo īpaši attālākajos un mazapdzīvotos reģionos, dalībvalstis un Komisija var noskaidrot, vai ir pieejams pietiekams frekvenču spektrs, lai sniegtu platjoslas satelītpakalpojumus, kas ļauj piekļūt internetam.* [Gr. 73]

10. *Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju pārbauda iespēju padarīt pieejamākas pikošūnu-tipa bāzes stacijas (picocells) un femtošūnu-tipa bāzes stacijas (femtocells) un palielināt to izmantošanu. Tās pilnībā ņem vērā šādu šūnas bāzes staciju potenciālu un spektra koplietošanu un izmantošana bez licences, lai tādā veidā nodrošinātu pamatu bezvadu režģītiem, kuriem var būt galvenā loma digitālās plaissas pārvarēšanā.* [Gr. 92]

7. pants

Spektra vajadzības citām bezvadu sakaru politikas jomām

Lai atbalstītu inovatīvu audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu un citu pakalpojumu turpmāku attīstību Eiropas iedzīvotāju vajadzībām, ņemot vērā ekonomiskos un sociālos ieguvumus no vienota digitālā tirgus, dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju nodrošina pietiekama spektra pieejamību šādu satelītpakalpojumu un virszemes sistēmu pakalpojumu sniegšanai. [Gr. 75]

8. pants

Spektra vajadzības citām īpašām Savienības politikas jomām [Gr. 76]

1. Dalībvalstis un Komisija nodrošina spektra pieejamību un aizsargā radio frekvences, kas vajadzīgas Zemes atmosfēras un virsmas monitoringam, ļaujot attīstīt un izmantot kosmosa lietojumus un uzlabot transporta sistēmas, jo īpaši pasaules mēroga civilās navigācijas satelītu sistēmu GALILEO un Globālā monitoringa par vidi un drošību programmu GMES un automatizētas transporta drošības un transporta pārvaldības sistēmas.

2. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm veic pētījumus un pārbauda iespēju izstrādāt atļauju piešķiršanas sistēmu, kas veicinātu oglekļa satura samazināšanas politiku, taupot spektra izmantošanas enerģiju, kā arī padarot spektru pieejamu bezvadu tehnoloģijām ar potenciālu uzlabot enerģijas *ietaupījumus un citu izplatīšanas tīklu, piemēram, ūdensapgādes, efektivitāti*, tostarp viedajiem energotīkliem un viedmērierīču sistēmām. [Gr. 77]

3. Komisija nodrošina, ka *atbilstoši* saskaņotiem nosacījumiem *un saskaņotās frekvenču joslās* ir pieejams pietiekams spektrs *sabiedrības aizsardzībai un katastrofu seku likvidēšanai (SAKSL) un tiek veikti pasākumi*, lai atbalstītu drošības pakalpojumu attīstību un saistītu ierīču brīvu apriti, kā arī *SAKSL* novatorisku savietojamu risinājumu izstrādi. *Lai nodrošinātu efektīvu spektra izmantošanu, Komisija šajā sakarībā izskata iespēju SAKSL vajadzībām izmantot militārās frekvenču joslas.* [Gr. 78]

4. Dalībvalstis un Komisija pārskata spektra vajadzības, un, sadarbojoties ar zinātnieku *un akadēmiskajām* aprindām, identificē vairākas pētniecības un attīstības iniciatīvas un novatoriskus lietojumus, kam var būt liela sociāli ekonomiska ietekme un/vai ieguldījumu potenciāls, un gatavojas šādiem pieteikumiem piešķirt pietiekami spektra atbilstīgi saskaņotiem tehniskiem nosacījumiem un ar vismazāk apgrūtinošu administratīvo slogu. [Gr. 79]

5. *Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju cenšas panākt saskaņotu pamata joslu minimumu programmas izstrādes un īpašo pasākumu PMSE lietotājiem Savienībā, lai saskaņā ar Savienības mērķiem uzlabotu iekšējā tirgus integrāciju un kultūras pieejamību. Šo saskaņoto joslu frekvencei jābūt 1 GHz vai augstākai.* [Gr. 80]

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

6. Dalībvalstis un Komisija nodrošina spektra pieejamību radiofrekvenču identifikācijas ierīcēm (RFID) un citām ar lietu internetu (IOT) saistītām bezvadu sakaru tehnoloģijām un strādā pie tā, lai visās dalībvalstīs standartizētu spektra piešķiršanu ar IOT saistītajām sakaru tehnoloģijām. [Gr. 81]

9. pants

Uzskaitē — pašreizējās izmantošanas monitorings un jaunas vajadzības pēc spektra

1. Komisija veic visa pastāvošā radio spektra izmantošanas uzskaiti, un šim nolūkam dalībvalstis sniedz visus nepieciešamos faktiskos datus.

Dalībvalstu sniegtā informācija ir pietiekami detalizēta, lai uzskaitē varētu novērtēt frekvenču spektra izmantošanas efektivitāti, kā arī noteikt Savienības spektra iespējamās iespējas nākotnē harmonizēt spektru Savienības politikas jomu atbalstam.

Uzskaites sākumposmā iekļauj frekvences diapazonā no 300 MHz līdz 6 GHz, pēc tām arī frekvences diapazonā no 6 GHz līdz 70 GHz.

Vajadzības gadījumā dalībvalstis sniedz informāciju, pamatojoties uz izsniegtajām licencēm un iekļaujot tajā datus gan par komerciālajiem, gan publiskā sektora lietotājiem, bet neizpaužot uzņēmējdarbībai svarīgu un konfidenciālu informāciju. [Gr. 82]

2. Uzskaitē, kas minēta 1. punktā, ļauj, pamatojoties uz skaidri noteiktiem un pārredzamiem kritērijiem un metodēm, novērtēt esošās spektra izmantošanas tehnisko efektivitāti un identificēt neefektīvas tehnoloģijas un lietojumus, neizmanto vai neefektīvi izmantoto spektru un spektra koplietošanas iespējas, pamatojoties uz pārredzamiem un kopēji un skaidri definētiem novērtēšanas kritērijiem un metodēm. Tā arī nodrošina, ka gadījumā, ja spektra izmantošana nav optimāla, tiek veikti nepieciešamie pasākumi, lai pēc iespējas palielinātu izmantošanas efektivitāti. Tajā ņem vērā vajadzības pēc spektra nākotnē, tostarp ilgtermiņa vajadzības, pamatojoties uz patērētāju, kopienas, uzņēmumu un operatoru prasībām, un iespēju šādas vajadzības apmierināt. [Gr. 83]

3. Uzskaitē, kas minēta 1. punktā, pārskata privāto un valsts lietotāju dažādu radiofrekvenču spektra izmantošanas veidus un palīdz identificēt spektra joslas, ko varētu piešķirt vai pārdalīt, lai palielinātu to efektīvu izmantošanu, veicinātu inovācijas un konkurenci iekšējā tirgū par labu privātiem un publiskiem lietotājiem, vienlaikus ņemot vērā iespējamo pozitīvo un negatīvo ietekmi uz šādu joslu esošajiem lietotājiem.

4. Uzskaitē iekļauj arī ziņojumu par pasākumiem, kurus dalībvalstis veikušas, lai ES līmenī ieviestu lēmumus par īpašo frekvenču joslu harmonizēšanu un izmantošanu. [Gr. 84]

10. pants

Starptautiskās sarunas

1. Savienība piedalās starptautiskajās sarunās, kas attiecas uz radiofrekvenču spektra jautājumiem, lai aizstāvētu savas intereses un nodrošinātu, ka Savienībai ir vienota nostāja, rīkojoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kas cita starpā attiecas uz Savienības iekšējās un ārējās kompetences principiem. [Gr. 85]

2. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskie nolīgumi, kuros tās ir dalībnieces ITU kontekstā, atbilst spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem, un jo īpaši Savienības reglamentējošo noteikumu par elektroniskajiem sakariem attiecīgajiem noteikumiem un principiem.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

3. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskie noteikumi ļauj pilnībā izmantot frekvenču joslas mērķiem, kuriem tās ir izraudzītas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un ka Savienības nozaru politikas īstenošanai ir pieejams pietiekami daudz pienācīgi aizsargāta spektra. **[Gr. 86 neattiecas uz tekstu latviešu valodā]**

4. **Lai risinātu spektra koordinācijas jautājumus, kas citādi neļautu dalībvalstīm īstenot savas saistības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecībā uz spektra politiku un pārvaldību,** Savienība nodrošina politisko un tehnisko atbalstu dalībvalstīm divpusējās **un daudzpusējās** sarunās ar **trešām valstīm, jo īpaši** ārpuskopienas kaimiņvalstīm, ietverot kandidātvalstis un iespējamās kandidātvalstis. Savienība atbalsta arī trešo valstu centienus īstenot spektra pārvaldību, kas ir saderīga ar Savienības pārvaldību, lai tādējādi aizsargātu Savienības spektra politikas mērķus. **[Gr. 87]**

5. Sarunās ar trešām valstīm dalībvalstīm ir jāievēro savas saistības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Parakstot vai kā citādi pieņemot starptautiskās saistības attiecībā uz spektru, dalībvalstis to parakstīšanai vai jebkurai cita akta pieņemšanai pievieno kopīgu deklarāciju, norādot, ka tās īsteno šādus starptautiskos nolīgumus vai saistības saskaņā ar saviem pienākumiem atbilstīgi līgumiem.

11. pants

Sadarbība starp dažādām iestādēm

1. Komisija un dalībvalstis sadarbojas, lai uzlabotu pašreizējo institucionālo vidi, lai veicinātu spektra pārvaldības koordināciju Savienības līmenī, tostarp jautājumos, kas tieši skar divas vai vairāk dalībvalstis, ar mērķi attīstīt iekšējo tirgu un nodrošināt, ka Savienības spektra politikas mērķi tiek pilnībā sasniegti. Tās tiecas sekmēt Savienības spektra intereses ārpus Savienības saskaņā ar 10. pantu.

2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka standartizācijas iestādes, CEPT un Komisijas Kopīgais pētniecības centrs cieši sadarbojas visos tehniskajos jautājumos, kad nepieciešams nodrošināt spektra efektīvu izmantošanu. Šajā nolūkā tās uztur saskaņotu saikni starp spektra pārvaldību un standartizāciju tā, lai veicinātu iekšējo tirgu.

12. pants

Sabiedriskā apspriešana

Ja tas ir lietderīgi, Komisija organizē sabiedrisko apspriešanu, lai apkopotu visu ieinteresēto personu, kā arī plašas sabiedrības viedokli par spektra izmantošanu Savienībā.

13. pants

Ziņojumi

Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija pārskata šīs radiofrekvenču spektra politikas programmas piemērošanu. **Komisija katru gadu** ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par veiktajām darbībām un pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo lēmumu. **[Gr. 88]**

14. pants

Paziņošana

Dalībvalstis piemēro šos politikas virzienus un mērķus līdz 2015. gada 1. jūlijam, ja vien iepriekšējos pantos nav norādīts citādi.

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

Tās sniedz Komisijai visu informāciju, kas vajadzīga šā lēmuma piemērošanas pārskatīšanai.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

2012/C 377 E/16	SDO konvencija ar papildu ieteikumu par mājkalpotāju darbu Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par priekšlikumu SDO konvencijai un konvencijas papildu ieteikumam par mājkalpotāju darbu	128
2012/C 377 E/17	Rezistence pret antibiotikām Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par pretantibiotiku rezistenci	131
2012/C 377 E/18	Kultūras nozīme ES ārējās darbībās Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās (2010/2161(INI)) ...	135
2012/C 377 E/19	Kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošana Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu (2010/2156(INI))	142
2012/C 377 E/20	Sarajeva kā Eiropas kultūras galvaspilsēta 2014. gadā Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par Sarajevu kā Eiropas kultūras galvaspilsētu 2014. gadā	155
2012/C 377 E/21	Šrilanka — pēc ANO ziņojuma veiktie pasākumi Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par stāvokli Šrilankā	156
2012/C 377 E/22	Azerbaidžāna Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par Azerbaidžānu	159
2012/C 377 E/23	Baltkrievija Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūcija par Baltkrieviju	162
2012/C 377 E/24	Eiropas sakopšanas talka un globālā kustība „Let's do it” 2012. gadā Eiropas Parlamenta 2011. gada 12. maija deklarācija par Eiropas sakopšanas talku un globālo kustību „Let's do it” 2012. gadā	164

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

2012/C 377 E/25	Pieprasījums aizstāvēt Luigi de Magistris deputāta imunitāti Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Luigi de Magistris imunitāti un privilēģijas (2010/2122(IMM))	166
-----------------	---	-----

2012/C 377 E/26	Pieprasījums aizsargāt Bruno Gollnisch deputāta imunitāti Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Bruno Gollnisch deputāta imunitāti un privilēģijas (2010/2097(IMM)) 167
2012/C 377 E/27	Bruno Gollnisch deputāta imunitātes atcelšana Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija lēmums par pieprasījumu atcelt Bruno Gollnisch deputāta imunitāti (2010/2284(IMM)) 169
Trešdiena, 2011. gada 11. maijs	
2012/C 377 E/28	Grozījumi Reglamentā saistībā ar kopējā pārredzamības reģistra izveidi Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta grozīšanu pēc Eiropas Parlamenta un Komisijas kopējā pārredzamības reģistra izveides (2010/2292(REG)) 171
2012/C 377 E/29	Iestāžu nolīgums par kopēju pārredzamības reģistru Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija lēmums par iestāžu nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Parlamentu un Komisiju par kopēju pārredzamības reģistru (2010/2291(ACI)) 176
	PIELIKUMS 177

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2011. gada 10. maijs

2012/C 377 E/30	Nolīgums par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Nolīgumu par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību (16581/2010 – C7-0007/2011 – 2010/0300(NLE)) 188
2012/C 377 E/31	Nolīgums par ostas valsts pasākumiem nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas aizkavēšanai, novēršanai un izskausmai *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā apstiprinātu Nolīgumu par ostas valsts pasākumiem, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju (05571/2011 – C7-0068/2011 – 2010/0389(NLE)) 188
2012/C 377 E/32	Ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences Pakistānai ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Pakistānai ievieš ārkārtas autonomās tirdzniecības preferences (COM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD)) 189
2012/C 377 E/33	Pārejas pasākumi attiecībā uz divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka pārejas pasākumus divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm (COM(2010)0344 – C7-0172/2010 – 2010/0197(COD)) 203

P7_TC1-COD(2010)0197

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 10. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.../2011, ar ko nosaka pārejas pasākumus divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm

[Gr. 1, ja vien nav norādīts citādi] 203

2012/C 377 E/34

Turpmākas makrofinansiālās palīdzības piešķiršana Gruzijai ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai (COM(2010)0804 – C7-0019/2011 – 2010/0390(COD)) 211

P7_TC1-COD(2010)0390

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 10. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu No .../2011/ES, ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai 211

Trešdiena, 2011. gada 11. maijs

2012/C 377 E/35

Norādes vai zīmes, pēc kurām identificē pārtikas produkta partiju ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par norādēm vai zīmēm, kas identificē pārtikas produkta partiju (kodificēta versija) (COM(2010)0506 – C7-0285/2010 – 2010/0259(COD)) 216

P7_TC1-COD(2010)0259

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ par norādēm vai zīmēm, kas identificē pārtikas produkta partiju (kodifikācija) 216

2012/C 377 E/36

Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana attiecībā uz mērvienībām (kodificēta redakcija) ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mērvienībām (kodificēta redakcija) (COM(2010)0507 – C7-0287/2010 – 2010/0260(COD)) 217

P7_TC1-COD(2010)0260

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mērvienībām (Kodifikācija) ⁽¹⁾ 217

I PIELIKUMS 221

II PIELIKUMS 226

III PIELIKUMS 227

2012/C 377 E/37

Mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamais trokšņu līmenis un izplūdes gāzu sistēma ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu (kodificēta versija) (COM(2010)0508 – C7-0288/2010 – 2010/0261(COD)) 228

P7_TC1-COD(2010)0261

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu (kodifikācija) ⁽¹⁾ 229

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

	Pielikumu saraksts	232
2012/C 377 E/38	Šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktori ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru apgāšanās aizsargkonstrukcijām, kas piestiprinātas vadītāja sēdekļa priekšā (kodificēta versija) (COM(2010)0610 – C7-0340/2010 – 2010/0302(COD))	232
	P7_TC1-COD(2010)0302 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru apgāšanās aizsargkonstrukcijām, kas piestiprinātas vadītāja sēdekļa priekšā (kodifikācija) ⁽¹⁾	233
2012/C 377 E/39	Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru vadības ierīces ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru vadības ierīču uzstādīšanu, izvietojumu, darbināšanu un apzīmēšanu (kodificēta versija) (COM(2010)0717 – C7-0404/2010 – 2010/0348(COD))	237
	P7_TC1-COD(2010)0348 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru vadības ierīču uzstādīšanu, izvietojumu, darbināšanu un apzīmēšanu (kodifikācija) ⁽¹⁾	237
2012/C 377 E/40	Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru bremžu iekārtas ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru bremžu iekārtām (kodificēta versija) (COM(2010)0729 – C7-0421/2010 – 2010/0349(COD))	239
	P7_TC1-COD(2010)0349 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru bremžu iekārtām (Kodifikācija) ⁽¹⁾	240
2012/C 377 E/41	Vadītāja pozīcija, kā arī durvis un logi lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par darbības telpu, piekļuvi vadītāja pozīcijai, kā arī durvīm un logiem lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros (kodifikācija) (COM(2010)0746 – C7-0428/2010 – 2010/0358(COD))	242
	P7_TC1-COD(2010)0358 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par darbības telpu, piekļuvi vadītāja pozīcijai, kā arī durvīm un logiem lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros (kodifikācija) ⁽¹⁾	243
2012/C 377 E/42	Aizmugurē piemontētas aizsardzības apgāšanās aizsargkonstrukcijas šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoriem ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par aizmugurē piemontētām aizsardzības apgāšanās aizsargkonstrukcijām šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoriem (kodifikācija) (COM(2010)0510 – C7-0290/2010 – 2010/0264(COD))	245

P7_TC1-COD(2010)0264

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par aizmugurē piemontētām apgāšanās aizsargkonstrukcijām šauras riteņu bāzes lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoriem (kodifikācija) ⁽¹⁾ 246

PIELIKUMU SARAKSTS 250

2012/C 377 E/43

Tabakas izstrādājumiem piemērotais akcīzes nodoklis *

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par grozīto priekšlikumu Padomes direktīvai par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm (kodificēta versija) (COM(2010)0641 – C7-0403/2010 – 2007/0206(CNS)) 250

2012/C 377 E/44

Apgrozībai paredzēto euro monētu nominālvērtība un tehniskie dati *

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par apgrozībai paredzēto euro monētu nominālvērtībām un tehniskajiem datiem (kodificēta versija) (COM(2010)0691 – C7-0034/2011 – 2010/0338(NLE)) 251

2012/C 377 E/45

Tekstilmateriālu nosaukumi un ar tiem saistītā tekstilizstrādājumu marķēšana ***II

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par tekstilšķiedru nosaukumiem un par tekstilizstrādājumu šķiedru sastāva etiķetēšanu un marķēšanu saistībā ar tiem, un par Padomes Direktīvas 73/44/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/73/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/121/EK atcelšanu (13807/4/2010 – C7-0017/2011 – 2009/0006(COD)) 252

P7_TC2-COD(2009)0006

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 par tekstilšķiedru nosaukumiem un par tekstilizstrādājumu šķiedru sastāva etiķetēšanu un marķēšanu saistībā ar tiem, un par Padomes Direktīvas 73/44/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/73/EK un 2008/121/EK atcelšanu 252

PIELIKUMS 253

2012/C 377 E/46

Ārkārtas tirdzniecības pasākumi tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar ES asociācijas un stabilizācijas procesu ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1215/2009, ar ko ievieš ārkārtas tirdzniecības pasākumus tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesu (COM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD)) 253

2012/C 377 E/47

Radiofrekvenču spektra politika ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko izveido pirmo radiofrekvenču spektra politikas programmu (COM(2010)0471 – C7-0270/2010 – 2010/0252(COD)) 258

P7_TC1-COD(2010)0252

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 11. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2011/ES, ar ko izveido pirmo radiofrekvenču spektra politikas programmu ⁽¹⁾ 259

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
**I	Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
**II	Sadarbības procedūra: otrais lasījums
***	Piešķiršanas procedūra
***I	Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
***II	Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
***III	Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu |.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ||.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV